АРХИВ ВОЈВОДИНЕ
НАУЧНО-ИНФОРМАТИВНА СРЕДСТВА О АРХИВСКОЈ ГРАЂИ

Јован Валрабенштајн
Јован Караба

ИЛИРСКА ДВОРСКА КОМИСИЈА ДЕПУТАЦИЈА – БЕЧ 1745–1777.

COMMISSIO, DEPUTATIO AULICA
IN TRANSSILVANICIS, BANATICIS ET ILLYRICIS – WIEN

Аналитички инвентар

XIII/2

Нови Сад, 2010.

АРХИВ ВОЈВОДИНЕ
НАУЧНО-ИНФОРМАТИВНА СРЕДСТВА О АРХИВСКОЈ ГРАЂИ

Јован Валрабенштајн
Јован Караба

ИЛИРСКА ДВОРСКА КОМИСИЈА ДЕПУТАЦИЈА – БЕЧ 1745–1777.

COMMISSIO, DEPUTATIO AULICA
IN TRANSSILVANICIS, BANATICIS ET ILLYRICIS – WIEN

Аналитички инвентар

XIII/2

Нови Сад, 2010.

Главни и одговорни уредник
Стеван Рајчевић

Уредник
Ненад Предојевић

Редакција Архива Војводине
Весна Башић
Катарина Марковић
Љиљана Дожић
Милена Поповић Субић

САДРЖАЈ

Напомена корисницима 4

Предговор 5

ИЛИРСКА ДВОРСКА КОМИСИЈА, ДЕПУТАЦИЈА – БЕЧ 11

Регистар личних имена 447

Регистар географских појмова 501

Предметно-тематски регистар 525

НАПОМЕНА КОРИСНИЦИМА

Друга свеска едиције Научно-информативна средства о архивској грађи Архива Војводине, број XIII/2, са насловом ИЛИРСКА ДВОРСКА КОМИСИЈА, ДЕПУТАЦИЈА – Беч (COMMISSIO, DEPUTATIO AULICA IN TRANSSILVANICIS BANATICIS ET ILLYRICIS) – Wien (1745–1777), аналитички инвентар, садржи 2.545 аналитичких описа архивских предмета из истоименог фонда.

У централном делу публикације, број испред текста аналитичког описа означава архивску сигнатуру, а то је истовремено редни број у публикацији (он је наведен у регистрима, тако да се по њему може претраживати).

Бројеви и слова с леве стране изнад аналитичког описа, представљају регистратурску ознаку, односно изворну сигнатуру архивског предмета, с тим да број дат у загради означава редни број архивске кутије у којој се данас чува. Број у десном горњем углу означава годину архивирања архивског предмета.

Архивски бројеви не теку у континуитету, а они који недостају односе се на предмете који су написани на језицима за које у Архиву нема верификованих стручњака за превод са језика на којем су написани (француски, италијански и др.). Сва остала документа из овог фонда преведена су са латинског, немачког, мађарског и славеносрпског језика.

На крају књиге налазе се помоћно-информативна средства, регистри: личних имена, географских појмова и предметно-тематски, а бројеви поред одредница означавају редне бројеве аналитичких описа (архивска сигнатура предмета) по којима се може претраживати.

СПИСАК СКРАЋЕНИЦА

ИДД – Илирска дворска депутација
УДК – Угарска дворска канцеларија
ЕДК – Ердељска дворска канцеларија
ЧАДК – Чанадска (Чешка) дворска канцеларија
ДРС – Дворски ратни савет
РС – Ратни савет
ДК – Дворска комисија

ПРЕДГОВОР

У историји Срба у Хабзбуршкој монархији владавина царице Марије Терезије и њеног сина Јосифа II чине један од најзначајнијих периода, с обзиром на то да су ови владари били први творци јединствене државе и управе, каква се у основи одржала до свог слома.

До доласка на власт царице Марије Терезије, хабзбуршке наследне земље биле су само скуп различитих, по уређењу самосталних и разним земаљским законима правно подељених области, које су се привредно, војно и духовно самостално и различито развијале.

Реформом у свим областима државног живота, царица је нагло почела те сталешки уређене феудалне земље да претвара у јединствену, централистичку и модерну бирократски управљану државу. По узору на Пруску створила је ново државно уређење путем разгранатог система „државних, царских власти", које су централистички управљале из Беча, и извршавале владареве налоге и у најудаљенијим деловима државе.

Сукоб са Пруском открио је све слабости државног поретка, заснованог на сталешким повластицама и историјском праву појединих круновина (земаља), као и губитак Шлезије, стога је Монархија желела да се оснажи јачањем државе путем реформи и тако оствари равнотежу с Пруском.

Идеје овог реформског деловања биле су: да се све силе појединачних народа и сталежа подвргну наредбама владара и тако владарска моћ ослободи свих ограничења, да се створи јединствен државни чиновнички апарат зависан од државних власти у Бечу и да се споје и изједначе поједине земље у јединствену државу, путем реформи у законодавству, управи и школству.

Међутим, у верски, национално и управно (административно) разноликој Аустрији та јединственост се није могла остварити добровољном сарадњом свих народа и сталежа. Стога су готово све те реформе извођене апсолутистички, против воље народа, свештенства и племства, у духу „просвећеног" апсолутизма.

Државно јединство царица је желела да оствари и помоћу верског јединства и то уз доминацију католичке вере, и стога су некатолици трпели жестоке прогоне. Отпочело је унијаћење Русина, покушано је то са Србима, прво између Дунава и Драве, а потом у Срему и Славонији, настављено са Румунима у Ердељу и најзад у Жумберку.

Државној јединствености подвргнуто је и школство, које је од црквено-приватне установе претворено у државно-световну установу. Такво, из државно-политичких разлога јединствено организовано школство, требало је духовно да изједначи све аустријске земље и ојача осећај државне заједнице међу њима.

Реформама Марије Терезије биле су захваћене све области и сви народи, па тиме и дотле неуређени привилеговани народно-црквени положај Срба. Тајна „успеха" ових реформи је у томе што је царица увидела њихову неопходност и знала да нађе праве личности које ће их спровести.

Реформе унутрашње државне управе водио је гроф Хаубниц, спољне политике гроф Кауниц, универзитета Ван Свитен, основних школа опат Фелдигер, а народно-црквеног живота Срба Илирска дворска депутација, нарочито у време председника грофа Колера.

Илирску дворску депутацију основала је царица 5. августа 1745. године као засебну „непосредну и независну дворску власт", са рангом и карактером највиших државних власти и предала јој сва агенда (списак ствари које треба обавити) које се тичу „илирске нације" с тим да се само о стварима које се односе на „provinciale et politicum Hungariae" расправља у споразуму са Угарском дворском канцеларијом. Као врховна политичка власт Угарске, под коју су Срби у угарском Провинцијалу потпадали, Угарска дворска канцеларија је из државно-правних разлога у свакој прилици оспоравала привилеговани положај Срба, сматрајући да се њиме крње уставна права Угарске. Док је Илирска дворска депутација настојала да свој делокруг прошири на сва питања која су имала везе са привилегијама и Црквом, дотле се Угарска дворска канцеларија по закону и дужности трудила да свако мешање једне неугарске власти у политичку управу земље одстрани, опирући се повластицама Срба, које нису потврђене од Угарског државног сабора, и настојећи да Србе подведе под јурисдикцију жупаније. То је био узрок сталних сукоба око надлежности, а посебно у заједничким, за Србе важним питањима.

Први председник Илирске дворске депутације, гроф Коловрат (Ferdinand Graf von Kolovrat 1746–1751) доследно је чувао надлежност ове институције, и 1748. године је начелно за свагда одбио мешање Угарске дворске канцеларије у српске ствари. На основу мишљења које је преовладало у Бечу: да српске ствари нису „provinciale hungaricum" и „илирска нација" је „patrimanium domus Austriae, a ne regni Hungariae"; Јужне земље су освојене царским оружјем, те припадају царској круни, а не круни Угарске.

Други председник, гроф Кенигсег-Ерпс (Karl Ferdinand Graf von Kenigseg-Erps, 1751–1760) реорганизовао је Депутацију и оделио њен делокруг рада од Угарске дворске канцеларије, али су се сукоби око надлежности наставиле.

Трећи председник, барон Бартенштајн (Johann Christof Freiher von Bartenstein, 1761–1767), био је велики пријатељ Срба, који је увек из династичко-војних разлога бранио посебан привилеговани положај Срба чувајући их за разбијање мађарског сепаратизма или за рат против Турске. Због неповерења према верности Мађара и обзира према савезницима Русима, с којима су Срби били у посебним односима, те наде у црквену унију, он је у погледу „илирских ствари" стално позивао на опрез и тактичке поступке.

Четврти и последњи председник гроф Колер (Franz Xaver Koller von Nagy – Manuya, 1767–1777), био је окретни бирократа који је бранио интересе династије на штету и Срба и Мађара. Најбољи познавалац српских ствари после Бартенштајна још као саветник Угарске дворске канцеларије, савршено је упознао привилеговано-правни положај Срба, и већ 1755. поднео царици *Преглед привилегија* и свих дотадашњих аката о Србима у бечким архивима, и приказао правни положај Срба у Царевини од Леополдових привилегија (1690) до 1755.

године, са искључиво угарског становишта. Само су Бартенштајнове критичке примедбе на овај елаборат спречиле да се без учешћа Срба у влади, изради сталан систем за управљање њиховим народно-црквеним животом.

Под његовим вођством Илирска дворска депутација настојала је да реформише народно црквени живот Срба у духу просвећеног апсолутизма, како је то било учињено црквено-политичким и културно-просветним реформама у Католичкој цркви.

Те реформе код Срба, спровођене су преко народно-црквених сабора и синода, тако да је народ веровао да потичу од њих. Међутим, Депутација је саборима и синодима достављала готове нацрте реформи и притисцима приморавала Србе да их прихвате. Колико је било стварне слободе одлучивања српског православног свештенства, сабора и синода види се из жалби против тих реформи које су пре тога морали да прихвате.

Илирска дворска депутација састављала је предлоге свих реформи ради израде сталног система за управљање народно-црквеним животом па је Народно-црквени сабор (1769) стављен пред свршен чин, да их све појединачно прихвати. Тако прихваћене саборске закључке потврђивао је владар, а потом су враћени митрополиту да их спроводи.

Мада је Илирска депутација основана да као нека врста српског министарства у Бечкој влади брани њихове интересе и привилегије, она је у духу просвећеног апсолутизма сваком приликом тумачила привилегије све скученије, стежући их и подвргавајући их државној контроли, али није допуштала Угарској дворској канцеларији потезе који би се отворено противили привилегијама, и то само зато да би одржала привид независне дворске власти.

Тим реформским напорима створен је 1770. године I Регуламент, стални систем управљања народно-црквеним животом Срба, којим су знатно била сужена привилегијална права и поново су била подвргнута државној контроли.

Привилегије цара Леополда I гарантовале су Србима црквено уређење по канонима Пећке патријаршије, слободу вероисповести, употребу старог календара, пуну црквену власт патријарху, а потом му је дата и световна власт.

У I Регуламенту је карловачким митрополитима укинута световна власт, одређен им је приход, укинуто право кадуцитета, прописан број епископија и делокруг народно-црквених сабора и синода, а епископима су биле забрањене канонске визитације без одобрења власти итд., и по њему су биле спроведене само црквено-политичке реформе, док су културно-просветне, с пројектованом државном организацијом школа и оснивањем „илирске" штампарије само начелно биле утврђене, а спровођене су касније.

У духу ових реформи, а и да би се путем књига смањио утицај Русије, одакле су до тада допремане, основана је у Бечу 1770. године штампарија за српске, румунске и грчке књиге, власништво штампара Јозефа Курцбека.

Сабор је 1774. године поднео опширну жалбу на I Регуламент, и након много упорности и рада ИДД је 1776. године довршила II Регуламент, који је претресао синод, а царица одобрила 2. јануара 1777. године. Тада је Депутација известила царицу да је овим коначно утврђен стални систем за управљање српским народно-црквеним животом, којег се морају строго придржавати и

државне власти. Пошто је дала и преглед свог дотадашњег рада и овим довршила поверени јој задатак, Депутација је дала предлог да буде укинута, а да се њене агенде предају Чешко-аустријској дворској депутацији и Дворском ратном савету.

Овај, II Регуламент, изазвао је још веће општенародно незадовољство, јер је затирао руски утицај, у коме су Срби видели спас од претећег католичанства и унијатства, а ојачавао немачки, укинуо је већину православних светаца у календару и одредио нов начин сахрањивања, што је довело до побуне у Новом Саду и Вршцу.

Ову ситуацију су искористили Срби тако што су упућивали жалбе са свих страна у жељи да се укину све реформе, а Угарска дворска канцеларија је доказивала да се реформе међу Србима нису могле остварити, и да Регуламент није донео очекивану корист.

Илирска дворска депутација је доказивала да је II Регуламент решио многе спорове и постулате „илирске нације", који су остали нерешени готово цело столеће, утврђене су праве границе привилегија, одређен статус и права митрополита, народ је добио катихизис који прихватљиво решава верска питања, манастири су стављени под надзор политичке власти, укинуто је 40 празника и народ приведен реду, укинути су неки манастири и манастирске филијале које су биле свима на терету, у Банату је уређено 800 тривијалних школа и снабдевено школским књигама, смањен је број свештеника итд.

Све то није било довољно, па је ради смиривања народа, царица 2. децембра 1777. године укинула Илирску дворску депутацију „пошто је ова створивши II Регуламент извршила поверени јој задатак. Агенда за Границу предаје се Ратном савету, за Провинцијал Угарској дворској канцеларији, а за Банат постојећој Врховној власти за Банат, под условом да о свакој ствари три врховне власти на седницама заједнички расправљају".

Укидање Илирске дворске депутације Срби су примили доста равнодушно док је Угарска дворска канцеларија то сматрала својим великим успехом, а Двор није одступио ни од једне тачке II Регуламента.

Архивска грађа, чији су аналитички описи објављени у овој свесци, садрже углавном реферате, извештаје, промеморије, ноте и патенте који су везани за живот Срба у Монархији, као и њихових привилегија, записнике са седница ИДД, списе о избору митрополита и владика, визитацијама епархија, приходима и расходима, јурисдикцији црквених власти, молбе, жалбе, као и списе о оставини митрополита манастира Марча, „илирској штампарији", дуговима Илирске регименте, као и друга национална и верска питања којима се Депутација бавила. Списи не обухватају само питања православних Срба са подручја Карловачке митрополије, већ и Ердељ и остале крајеве под турском влашћу.

Архивски фонд Илирска дворска комисија (Депутација), био је у саставу фонда Угарске дворске канцеларије и налазио се у Земаљском архиву Мађарске.

На основу члана 11 Мировног уговора из 1947. године, фонд је реституцијом додељен Федеративној Народној Републици Југославији (текст Уговора је објављен у *Службеном листу ФНРЈ*, год. III, 72). Записник о преузимању ар-

хивске грађе од Земаљског архива Мађарске, сачињен је у Архиву Војводине 12. 4. 1957. године.

Фонд је микрофилмован и садржи 135 кутија архивске грађе, првенствено на немачком и латинском језику, док се српски, мађарски и други језици ретко јављају.

Сређивање и обрада овог фонда рађена је 80-тих година прошлог века и на њему је радило неколико архивиста. Коначну верзију сређивања и обраде почео је Јован Валрабенштајн, виши архивиста Архива Војводине почетком 90-тих година и његове аналитичке описе су са рукописа прекуцавали дактилографи припремајући их за редиговање. С обзиром на то да је Јован Валрабенштајн пензионисан 2001, није стигао да редигује свој рукопис који чини прву половину описа ове књиге. Стога су могуће недоследности, као и неуједначености у навођењу назива места и личних имена, које су настале у припреми рукописа за штампу. То се пре свега односи на транскрипцију, што ипак неће утицати на разумевање текста у целини. Посао на обради овог фонда, наставио је Јован Караба, виши архивиста, који је такође у међувремену пензионисан. Ипак, аутори су пре штампања књиге редиговали своје описе, усаглашавајући међусобно своје изборе еквивалената у српском језику. Тиме су и на тај начин допринели раду редакције Архива и коначном језичком обликовању текста за штампу.

Ради лакшег сналажења и бржег приступа садржају, после основног текста урађена су помоћна информативна средства. *Регистар личних имена*, који је урадио Ненад Предојевић, уредник ове књиге, *Регистар географских појмова* – Станислава Блажевић, а *Предметно-тематски регистар* сачинио је Јован Караба, коаутор ове књиге.

Кутија 1284 (18)

Фасц. 15Ц, бр. 344–355

Списи о Курцбековој „Илирској штампарији"

Фасц. 15Ц, бр. 344 **1777.**

1001. ИДД обавештава ЧАДК и штампара Курцбека да је право штампања: патената, декрета и наредби на „илирском" (српском) и осталим „оријенталним" језицима дато штампару плем. Тратнеру, а право штампања и продаје књига на овим језицима остаје штампару Курцбеку.
Немачки. 2 листа

Фасц. 15Ц, бр. 345 **1777.**

1002. ИДД моли УДК за мишљење како да се побољша рад штампара Курцбека, пошто он нема ниједног словослагача који зна „славонски" (српски) или „влашки" (румунски) језик, што веома отежава рад, затим има веома много различитих слова, те би требало одредити која да се користе, итд.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 15Ц, бр. 346 **1777.**

1003. Списак књига, са ценама, које је штампар Курцбек испоручио (предао) регистратури ИДД и налог Депутације управитељу регистратуре Балдуину Лабеју да му за то исплати 707 форинти, а ради наплате протокола за свештенике нека се обрати сваком ономе коме их је испоручио.
Немачки. 2 листа

Фасц. 15Ц, бр. 347 **1777.**

1004. Предлози ИДД владару, за побољшање штампања књига за „илирску нацију" (српски народ) пошто је потребно око 9 месеци да се изда једна књига, а потребе, нарочито у Банату су знатно веће. Курцбек је уложио сав труд и знање, али нема ниједног словослагача који зна језик, што веома отежава рад. Затим, има врло много различитих слова, па долази до њиховог мешања, а постоји само један, коректор, Атанасије Секереш, а цензора за „славонски" и „влашки" (румунски) и нема. Проблем је и издавање књига за унијате, нпр. Псалтира, јер чланови УДК, пребацују надлежност у цензорској комисији, један на другог. „Илирска штампарија" (српска штампарија), првобитно одобрена у Карловцима, отворена је овде у Бечу, ради лакшег надзора од стране ИДД, али се тражи и именовање, поред коректора Секереша, двојице дворских саветника УДК, како би се посао убрзао, појачао надзор, а и да би се избегло избијање спорова, и како не би дошло до супротстављања надзорних органа.
Немачки. 15 листова

Фасц. 15Ц, бр. 348 **1777.**

1005. Налог ИДД управитељу регистратуре Лабеју да из Народног фонда исплати 972 форинте штампару Курцбеку, за 1.500 примерака Регламента, на „славонском" језику.
Немачки. 3 листа

Фасц. 15Ц, бр. 349 **1777.**

1006. Обавештава се ИДД да је штампар плем. Тратнер обавештен о одлуци владара о његовим правима у вези са штампањем текстова на српском језику.
Немачки. 1 лист

Фасц. 15Ц, бр. 350 **1777.**

1007. ИДД моли ДК да исплати штампару Курцбеку један део тиража књига: *Манастирска дисциплина* и *Методологија*, пошто му је део тиража исплаћен из Народног фонда.
Немачки. 2 листа

Фасц. 15Ц, бр. 351 **1777.**

1008. Сагласност владара са предлогом ИДД да се за 1778. годину штампа православни календар који је начинио Атанасије Секереш, пошто су они, штампани са одлукама Синода из 1774. године, продати само 100, односно 150 примерака, што показује да се не допада народу, али не треба одустати од штампања и у овом облику.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 15Ц, бр. 352 **1777.**

1009. Мецесослов који треба да буде штампан у православном Календару за 1778. годину, доставља ИДД митрополиту на проверу и усаглашавање са раније донетим одлукама у погледу верских празника.
Немачки, српски. 8 листова

Фасц. 15Ц, бр. 353 **1777.**

1010. Мецесослов донет на Синоду 1774. године, и предлог „вечитог" православног Календара до 1800. године, доставља се митрополиту на проверу и усаглашавање.
Немачки, српски. 10 листова

Фасц. 15Ц, бр. 354 **1777.**

1011. ИДД моли владара да донесе одлуку поводом њеног предлога за сређивање стања у „Илирској штампарији", пошто је време за почетак штампања књига за потребе школа.
Немачки. 2 листа

Фасц. 15Ц, бр. 355 **1777.**

1012. ИДД моли ДК да штампару Курцбеку исплати 625 форинти за 3.000 штампаних примерака уџбеника из математике на српском и немачком језику, за тривијалне школе.
Немачки. 3 листа

Кутија (фасцикла) 1289 недостаје

(Недостајала је још приликом реституције, односно преузимања фонда у Мађарској – види Хауптмана)

Кутија 1290 (24)

Списи истражне комисије у Великом Варадину

Фасц. 17А, бр. 1 **1754.**

1013. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића, поводом његове жалбе да је викару из Веленцеа забрањен одлазак код Синесија Живановића, владике у Араду, што је учинила Бихарска жупанија, као и да је унијатски владика у Великом Варадину (Орадеа Маре) наредио да се затворе четворица православних свештеника, да је то све решено: одлазак је дозвољен а свештеници су поштени. Тражи се од митрополита да опомене свештенике да не узнемиравају унијате у својим местима, и не прогањају унијатске свештенике, и да предузме све ради верске толеранције.
Немачки. 4 листа

Фасц. 17А, бр. 2 **1754.**

1014. Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу да се, поводом жалбе унијатског владике грофа Форгача, из Великог Варадина (Орадеа Маре) у сва места те епархије врате протерани унијатски свештеници, који нису само протерани из својих парохија, него и из места у која су се сакрили (склонили), те да убудуће обуставе сва узнемиравања, и да се достави извештај, што тражи и владар.
Немачки, латински. 16 листова

Фасц. 17А, бр. 3 **1754.**

1015. Митрополит Павле Ненадовић, обавештава владара да се са извештајем о сукобу православаца и протеривања унијатских свештеника касни јер није на време обавештен, наиме жупанија Бихар је о томе одмах обавестила ИДД али не и њега, а одмах је уследила и одлука владара да се предузму мере против изазивача нереда и да се протерани унијатски

свештеници врате у своје парохије, а то није у његовој моћи него Жупаније, али напомиње да је до сукоба вероватно дошло због неумерених притисака унијатских свештеника и њиховом настојању да повећају број верника.
Налог ИДД да достави детаљан извештај о изазивачима нереда, при чему су протерани унијатски свештеници из: Лакшага, Бестерце, Ермељке, Тотфална, Кевага, Хадмађфалве – Телекиа, Чуљафалве, Керешвелђа и Чахаја, те о уделу Симеона Поповића, викара из Веленцеа, који је наводно сачинио спис који је увелико допринео сукобу, и да се предузме све ради смиривања ситуације.
Немачки. 5 листова

Фасц. 17А, бр. 4

1016. Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу, на основу њеног извештаја владару и жалбе Форгача, унијатског бискупа из Великог Варадина (Орадеа Маре), да поново тамо пошаље архимандрита Мојсија Путника и да се унијатски свештеници врате у своје парохије с упозорењем да се не смеју мешати у верске прилике православних, а ни ови у прилике унијата, на шта посебно треба упозорити Симеона Поповића.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. 17А, бр. 5 **1754.**

1017. Заједнички предлог и упутство ИДД и УДК Комисији за испитивање спора око права црквене визитације у дистрикту Велики Варадин (Орадеа Маре), између православног владике из Арада и унијатског бискупа из Великог Варадина. За чланове Комисије предлажу се: барон Клобушицки, надбискуп у Калочи, генерал Хадик и Лаух, дворски саветник ИДД, а она треба да изнађе и испита покретаче немира и да их приведе правди без обзира на верску припадност изгредника, као и да у своје парохије врате протеране унијатске свештенике.
Не треба да се стекне утисак да предузете мере погађају само православне, иако је познат њихов став да унијате не ометају у исповедању вере, под условом да се ни они не ометају, али да оштро поступају уколико се то поремети.
Немачки, латински. 32 листа

Фасц. 17А, бр. 6 **1775.**

1018. Извештај ИДД владару на основу извештаја Комисије за испитивање немира и случаја протеривања унијатских свештеника из својих парохија, а и надлежности визитација парохија у дистрикту Велики Варадин (Орадеа Маре), између унијатског бискупа из Великог Варадина и православног владике из Арада, као и извештаја.
Немачки, латински. 30 листова

Фасц. 17А, бр. 7 **1755.**

1019. ИДД обавештава владара да је Комисија за испитивање сукоба православних и унијата у Великом Варадину (Орадеа Маре) утврдила да је у питању дубоко непознавање вере, игнорисање православних свештеника, недостатак школа итд. Уз то, бискуп гроф Форгач није препустио никаква овлашћења унијатском владици Мелитеу, унијатски свештеници немају готово никаквих принадлежности, па се многи враћају у православље и једва је набројано неких 200 унијата. Ове прилике користе емисари и наговарају православне на исељавање у Нову Србију.
Сагласност владара с препоруком ИДД, да власти одустану од угњетавања ових поданика, да се исти просвете, да се унијатским свештеницима исплаћују принадлежности, као и да се и даље исплаћује 600 форинти принадлежности архиђакону Арсенију Димитрију Михајловићу, који је прешао у католичанство.
Немачки, француски. 30 листова

Фасц. 17А, бр. 8 **1756.**

1020. Захтев ИДД митрополиту, поводом спора у Великом Варадину (Орадеа Маре), да Комисији која испитује случај, само предочи оригинале тражених докумената, с тим што ће Комисија онда, као веродостојне, прихватити и преписе.
Немачки, латински. 11 листова

Фасц. 17А, бр. 10 **1756.**

1021. Молбе митрополита Павла Ненадовића владару да села Ачад и Салинг, настањена Русинима и Власима (Румунима), по вероисповести преброји Комисија која је упућена у Велики Варадин (Орадеа Маре), и чији је члан и архимандрит Мојсије Путник, пошто је иста у томе спречавана, иако су раније оба села визитирана од Исаије Антоновића, Синесија Живановића, владика арадских.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 17А, бр. 11 **1756.**

1022. Молба ИДД владару да се наложи Жупанији да испита и учествује у решавању свих цивилних притужби, али сматра да је потребно направити и нов урбаријални систем.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17А, бр. 12 **1756.**

1023. Записник седнице ИДД, с предлозима:
– да се не прихвати захтев митрополита Ненадовића, и исплати неисплаћени део принадлежности његовог претходника, патријарха Арсенија Јовановића,

– да се у Комисију за испитивање спорова у Великом Варадину, уместо генерала грофа Хадика и генерала Маркиза де Вила именује гроф Сечењи,
– да се уреди исплата дугова повериоцима укинуте Илирске хусарске регименте,
– да се омогући замена неке земље, између владике пакрачког и властелинства барона Пејачевића у Ораховици,
– да се наложи жупанији Барања да становницима Сарваша врати материјал бесправно срушене православне цркве,
– да се не омета подизање православне цркве у Иригу,
– да језуити у Великом Варадину (Орадеа Маре) не ометају сахрањивање православаца по њиховом обичају.
Немачки, латински. 26 листова

Фасц. 17А, бр. 13 **1756.**

1024. Захтев ИДД да се именује нови дневничар код Комисије за испитивање спора у Великом Варадину (Орадеа Маре), тј. да се због немарности дужности разреши Адам Колар, и постави Филипидес, што је и учињено.
Немачки, латински. 17 листова

Фасц. 17А, бр. 15 **1758.**

1025. Попис православних домаћина, верских такси итд. у неким местима жупаније Бихар, приходи бискупије Велики Варадин (Орадеа Маре) за период 1751–1756. године, записници Комисије за испитивање верског спора у Великом Варадину; записници о визитацији (прегледу) неких места (насеља); Уговор о куповини куће Јохана Штајера, за 6.000 форинти за унијатског владику, који има стан од две просторије; упутство о начину рада Комисији за испитивање верског спора у Великом Варадину, јемство царице Марије Терезије православцима у жупанији Бихар да могу слободно исповедати своју веру и обављати верске обреде, као и да их у томе не смеју ометати свештеници, нити се сме ометати владика арадски при визитацији.
Немачки, латински. 245 листова

Фасц. 17А, бр. 23 **1757.**

1026. Исказ трошкова, 11.245 форинти, и принадлежности члановима Комисије за испитивање верског сукоба у Великом Варадину (Орадеа Маре), и то: грофу Емериху Бањањију, председнику, грофу Клобушицком, надбискупу у Калочи, генералима Хадику и де Вилу, који треба да исплати гроф Форгач, бискуп у Великом Варадину.
Немачки, латински. 11 листова

Фасц. 17А, бр. 24 **1757.**

1027. Записник седнице ИДД у вези са спором бискупије у Великом Варадину (Орадеа Маре) и државе, око бесправног коришћења неког имања (добра) од стране бискупије и неизмиривања обавеза.
Немачки. 23 листа

Фасц. 17А, бр. 28 **1758.**

1028. Преписка око износа трошкова од 18.061 форинти Комисије за утврђивање верског спора у Великом Варадину (Орадеа Маре), чланови: гроф Клобушицки, надбискуп у Калочи, генерал маркиз де Вил, генерал гроф Хадик, генерал гроф Чечењ, гроф Емерих Бањањи и актуари Адам Колар и Александар Филипидес де Гаја, и одлуке грофа Пала Форгача, сада бискупа у Вацу, да исплати трошак од 11.454 форинте, с тим да се разлика евентуално наплати од Уреда за бакар.
Немачки, латински. 26 листова

Фасц. 17А, бр. 28 **1758.**

1029. Преглед прихода црквеног властелинства у Великом Варадину (Орадеа Маре), с исказом потреба католичког владичанства и унијатске епархије.
Попис унијатских свештеника ове епархије.
Списак унијата који су дали добровољне прилоге.
Извештај, да наложено смиривање верских немира није дало очекиване резултате избеглице се још нису вратили у своје куће, одложено је доношење урбара за властелинство Керестреш, треба окончати још неке спорове између унијата и православаца и предлог да се за 6.000 форинти купи кућа за унијатског владику – садашња је непримерена – и на тај начин такође привуче народ ка унији.
Немачки, латински. 72 листа

Фасц. 17А, бр. 28 **1757.**

1030. Извештај ИДД да у епархији Велики Варадин од 22.045 верника има 686 унијата. Верско незнање им је велико, за шта је криво и католичко свештенство. Многе општине су лажно навођене као унијатске, владици Мелитију Ковачу одузете су многе надлежности, а пријему у веру није посвећивана довољна пажња, а жупанијски службеници су својим поступцима такође отежавали положај унијата: онима који су у њу прешли није умањен порез, и требало би наћи двојицу језуита да тумаче предност уније. Да се подигне манастир реда Св. Василије. Давања становника жупаније Бихар треба умањити и донети други урбар, а олакшице треба дати и православцима, као бедему против Турске.
Немачки, латински. 140 листова

Фасц. 17А, бр. 30 **1758.**

1031. Извештај ИДД владару поводом извештаја Комисије за испитивање верских немира и осталих мањкавости у Великом Варадину и жупанији Бихар:
Не позивати на одговорност православног свештеника кога је напао католички свештеник за време сахране, пошто се пролазило уличицом испод бискупског прозора, али је то био својевољан поступак католичког свештеника.
Да црква, уколико ју је подигао католички или унијатски властелин, остане стално унијатска.
Да црква, без обзира на то ко ју је подигао, припадне унијатима уколико су већина мештана унијати. Православни имају право да у таквом насељу подигну цркву уколико чине више од 1/4 становништва.
О урбарима, којих има две врсте – они који се односе на црквене поседе и они који се односе на друге поседе – извештено је раније.
Да се смањи број свештеника, особито православних, пошто верници не могу више да их издржавају.
Да се владика из Арада не омета у визитацији парохија у жупанији Бихар.
Предрачун трошкова – с планом цркве и околних зграда – изградње торња на унијатској цркви у Великом Варадину, и попис унијатских свештеника у епархији Велики Варадин.
Немачки, латински, мађарски. 171 лист

Фасц. 17А, бр. 19 **1759.**

1032. Извештај Синесија Живановића, владике арадског, и Комисије за утврђивање верских немира у Великом Варадину, да се владика казни пошто је држао божићну службу на отвореном, и захтев митрополита Ненадовића да се исти не казни пошто је црква веома мала, а служби је присуствовало 600 верника, те се ништа и није могло учинити и предлаже да се у Ујварошу подигне одговарајућа црква и школа за потребе верника.
Немачки. 96 листова

Фасц. 17А, бр. 32 **1759.**

Извештај Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре): нема нејасноћа око права и надлежности унијатског бискупа и православног владике у погледу визитације на том подручју. Владика има право визитација, с тим да му треба обезбедити пратњу и обавестити Жупанија, али да се право визитације не односи на унијатске цркве. Трошкове пратње би требало да измири држава, пошто је овдашње „влашко" (румунско) становништво веома сиромашно. Ако би се поставио надзорник да се не угрожавају привилегије православаца, верници немају новца за његово издржавање. Свештеник кога је злостављао католички свештеник за време сахрањивања, ослобођен је одговорности. Владикама и унијатским бискупима је наложено да смањи број свештеника – уз упутство како да поступају.
Немачки, латински. 45 листова

Фасц. 17А, бр. 3 **1759.**

1033. Извештај Синесија Живановића, владике арадског, коме се забрањује богослужење на отвореном простору, и молба митрополита Ненадовића да се у Ујварошу (део Великог Варадина) подигне православна црква и школа, како би било места за 600 верника.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. 17А, бр. 33 **1759.**

1034. Извештај Синесија Живановића владике арадског, о визитацији цркве у Петрању – Валању, Керпењешту Фонцики, Кимпулу, Сеђестелу, Кардоу, Вашаду и Нађ Лети и попис православних житеља неких од ових места.
Латински. 23 листа

Фасц. 17А, бр. 34 **1759.**

1035. Митрополит Ненадовић захваљује владару на јасно датом праву владици арадском – сада Синесију Живановићу – да обавља визитацију цркава на подручју округа Велики Варадин (Орадеа Маре) и у жупанији Бихар.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 17А, бр. 37 **1759.**

1036. Молба митрополита Павла Ненадовића владару да се Синесију Живановићу, владици арадском, одобри проширење стана у предграђу Веленце у Великом Варадину (Орадеа Маре), као и подизање цркве у предграђу Ујварош, с обзиром на број верника, поименце наведен у прилогу, као и да се продуже казнене мере против Па(в)ла Ђуричка, управитеља властелинства у Белу, који је на сваки начин настојао да спречи владику да обавести вернике о одлуци да владика може да визитира православне цркве.
Немачки, латински. 18 листова

Фасц. 17А, бр. 38 **1759.**

1037. ИДД обавештава Комисију за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) да се прихвати обавештење о уступању цркава унијатима од стране властелинства у Кордон, Васулу и Сеђекелу, те да још два места оставе унијатима. Да се казни владика арадски, уколико његова жалба у вези са местима Фанцике, Папфалва, Петрањвалањ и Керпањешт буде без основа, да се не одбаци изјашњење појединих места за унију. Не треба износити никакве вести из Ердеља, те да се за време визитације арадског владике не наплаћује од верника ништа, сем прописаног новца у корист цркве.
Немачки, српски, латински. 40 листова

Фасц. – бр. **1759.**

1038. Сагласност да Синесије Живановић, владика арадски, изврши визитацију у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), његов извештај о визитацији појединих парохија, и попис места са православним становништвом у том округу.
Немачки, латински. 28 листова

Фасц. 17А, бр. 40 **1759.**

1039. Извештај Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), због сукоба Паула Јурицкаја, управитеља властелинства у Белу и Јована Поповића, свештеника у Гросу.
Обавештава се владика арадски да је одобрено проширење цркве у Веленцеу, предграђу Великог Варадина, према приложеном плану и опису, а не одобрава се преправка зграде за боравак владике у том граду.
Немачки, латински. 41 лист

Фасц. 17А, бр. 42 **1759.**

1040. Извештај барона Бартенштајна владару да је владици арадском наложено да скрати време визитације, и да је обавештен да му се не одобрава подизање здања за боравак у самом Великом Варадину (Орадеа Маре), али му се то одобрава у предграђу Веленцеу. Дозвољава се и проширење православне цркве у Великом Варадину.
Што се тиче проблема у Ердељу, они нису од јуче, а и у Жумберку се према православнима не поступа особито толерантно.
Немачки. 15 листова

Фасц. 17А, бр. 43 **1759.**

1041. Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу да владика арадски заврши визитацију своје епархије до Св. Кириjака (Михољдана).
Немачки. 3 листа

Фасц. 17А, бр. 45 **1759.**

1042. ИДД обавештава митрополита да владика арадски треба да заврши визитацију своје епархије до Св. Кириjака (Михољдан), а уређење његовог боравишта (стана) у Веленцеу (предграђе Великог Варадина) може се извршити по датој дозволи, као и да се доставе планови за то, као и за проширење цркве у Великом Варадину.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. 17А, бр. 48 **1759.**

1043. УДК обавештава ИДД да је барон Адам Патачић де Зајезда постављен за бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре).
Латински. 3 листа

Фасц. 17А, бр. 49

1044. Жалба митрополита Ненадовића на одлуку УДК да се Синесију Живановићу, владици арадском, не одобри проширење његовог боравишта (стана) у Веленцеу, предграђу Великог Варадина (Орадеа Маре).
Немачки, латински. 9 листова

Фасц. 17А, бр. 50 **1763.**

1045. ИДД обавештава УДК да од ње не зависи решење питања дозволе за проширење боравишта (куће) владике арадског у Веленцеу, као и да су сведоци одбацили оптужбе против Арсенија Поповића, и да је Депутација спремна на даље решавање ових питања. Захтев митрополита да владика арадски измири део трошкова Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), иначе ће му се обуставити државна помоћ.
Трошкови износе 11.245 форинти, а чланови Комисије су били: гроф Клобушицки, надбискуп у Калочи, маркиз де Вил, генерал-мајор, гроф Хадик, генерал и краљевски комесар, и Адам Колар и Александар Филиповић де Гаја, актуари.
Немачки, латински. 11 листова

Фасц. 17А, бр. 51 **1761.**

1046. ИДД обавештава УДК о жалби Синесија Живановића, владике арадског на поступак барона Патачића, бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре), због узнемиравања православних верника у Веленцеу изјавом да ће две године бити ослобођен пореза уколико приме унију, а уколико је одбију неће опстати у овом месту.
Латински, немачки. 10 листова

Фасц. 17А, бр. 54 **1761.**

1047. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића, да владика арадски треба да достави додатне доказе својој жалби против барона Патачића, бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре) који је његове вернике присиљавао на унијаћење. Што се тиче проширења боравишта (куће) владике арадског у Веленцеу, биће послат инжењер из Темишвара који ће начинити план, па ће бити донесена одлука. Извештај инжењеријског натпоручника Буксбаума да „плац" у Веленцеу има 325 хв^2, те се може дозволити проширење куће (боравишта) владике арадског, с чиме се сложио и барон Патачић, бискуп у Великом Варадину, и прилаже и пројекат (недостаје).
Немачки, латински. 10 листова

Фасц. 17А, бр. 55 **1762.**

1048. Митрополит обавештава ИДД да га је Синесије Живановић, владика арадски обавестио да је инжењеријски натпоручник Буксбаум „нашао"

да владикин „плац" у Веленцеу не износи 280 хв^2 него свега 18, а ИДД обавештава да је владика дао умањене податке о величини „плаца".
Не треба прихватити молбу Арсенија Поповића, да буде ослобођен таксе.
Немачки, латински. 14 листова

Фасц. 17А, бр. 56 **1762.**

1049. Митрополит Павле Ненадовић обавештава ИДД да је Синесије Живановић, владика арадски, обавештен о условима за подизање нове куће на „плацу" у Веленцеу, и тражи обавештење када и коме треба владика да уплати свој део обавеза.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. – бр. – **1759.**

1050. Комисија за решавање верских сукоба у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) обавештава ИДД да је окончала рад, да се католички свештеник писмено извинио православном због ометања чина сахрањивања. Препорука да се владици арадском одобри визитација уз пратњу једног службеника жупаније, али тек пошто се оформи унијатска Конзисторија и отворе унијатске школе.
Молба митрополита Ненадовића да се православне цркве у унијатским местима Папфалва, Петрањ Валањ, Керпењешт, Кимпул и Фантсика врате православним верницима.
Немачки. 17 листова

Фасц. – бр. – **1773.**

1051.

1. Извештај барона Бартенштајна да је до сукоба католичког и православног свештеника дошло пошто је католички другог ометао у сахрањивању, а сукоб проистиче из става католичког свештенства да не поштује тамо преовлађујућу вероисповест. Тражи предузимање мера према изазивачу сукоба.
Одобрава се владици арадском визитација епархије, али спровођење не би требало предуго одлагати. (1758).
2. ИДД тражи од митрополита да владика арадски измири трошкове давања нетачних података о величини кућишта у Веленцеу, где треба да се подигне нова већа кућа, намењена његовом одседању (1762. година).
3. ИДД обавештава владара да је умро митрополит Јован Георгијевић и упражњеном месту владике вршачког, проблемима пописа заоставштине и организовања Изборног Сабора, у који би требало укључити и грофа Хадика, коњичког генерала и краљевског комесара на ранијем Сабору. Препоручује да Мојсије Путник, владика бачки, дотле буде администратор митрополије, пошто владика арадски и темишварски имају велике епархије па не би могли да одговоре овим пословима, а владика будимски је предалеко, док остале владике за овај посао нису способне.

Вршачку епархију да администрира владика темишварски (1773. године).
Немачки. 11 листова

Фасц. – бр. – **1758.**

1052. Главни извештај Комисије за отклањање верских сукоба у Великом Варадину (Орадеа Маре), пошто се односи углавном на верска питања прослеђен је Кампмилеру, а део који се односи на цивилна питања решаваће се са УДК.
ИДД је сагласна са препорукама Комисије, упућених грофу Форгачу, бискупу и Каптолу у Великом Варадину, те митрополиту као и владици арадском, као и да цркве подигнуте од католика и унијата заувек остану унијатске, а православци да имају право да подигну своју цркву уколико чине 1/4 становника места и не потпадају под другу парохију.
Немачки. 21 лист

Фасц. – бр. – **1759.**

1053. Гроф Емерих Бањањи, председник Комисије за отклањање верских несугласица у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), обавештава владара да треба да се исплати 400 форинти, по 50 сваком месту, као накнада за цркве уступљене унијатима, а ради подизања нових.
Износ од 7 до 8 форинти месечно за издржавање унијатских свештеника у неким местима је сувише мали, те да се не праве неприлике онима који су приступили па потом одустали од уније. Владика арадски ће на време завршити визитацију епархије, а на месту је и одобрење да се прошири православна црква у Веленцеу, као и поступак поводом сукоба провизора из Бела и православног свештеника из Гроса.
Немачки, латински. 22 листа

Фасц. 17Б, бр. 1 **1753.**

1054.

1. Списи око спора Сремске жупаније и манастира Кувеждин, око неких материјалних обавеза манастира.
2. Захтев УДК да плем. Фекете, велики жупан Арадске жупаније покрене истрагу против Синесија Живановића, владике арадског због напада на двојицу православних свештеника који су прихватили унију.
Латински. 9 листова

Фасц. 17Б, бр. 2 **1753.**

1055. Извештај Синесија Живановића, владике арадског, о неправилностима и неодговарајућим поступцима двојице православних свештеника, Лазара... из Синитњаја и Луке... из Саранда, који су прешли у унију, као и став грофа Форгача, унијатског бискупа из Великог Варадина (Орадеа Маре), који оспорава квалификације које је о двојици свештеника дао владика.
Немачки. 15 листова

Фасц. 17Б, бр. 3 **1753.**

1056. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића, Синесија Живановића, владику арадског и Георга Фекете плем. Галанта, великог жупана Арадске жупаније, због сукоба владике и двојице православних свештеника који су прешли у унију, Лазара... из Симитњаја и Луке... из Саранда, да преступ владике и није тако тежак, да су обојица особе не баш од особитог уважавања, да их је владика одмах пустио из затвора, да је у свему сарађивао са властима ради отклањања неспоразума, што треба имати у виду.
Немачки, латински. 10 листова

Фасц. 17Ц, бр. 1 **1752.**

1057. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића и Синесија Живановића, владику арадског, да владика приликом визитације своје епархије не покуша да под своју јурисдикцију стави округе Беленић и Васков, који спадају под јурисдикцију грофа Форгача, бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре).
Немачки. 3 листа

Фасц. 17Ц, бр. 3 **1752.**

1058. ИДД тражи од УДК, по молби митрополита Ненадовића, да се из затвора пусти православни свештеник Теодор, кога је притворио гроф Форгач, бискуп из Великог Варадина (Орадеа Маре), пошто је одбио да пређе у унију, као и да се не праве сметње Синесији Живановићу, владици арадском, приликом визитације епархије.
- извод -
Немачки. 1 лист

Фасц. 17Ц, бр. 4 **1753.**

1059. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића да је од бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре) затражено да не прави никакве сметње Синесију Живановићу, владици арадском, при визитацији православних парохија у том подручју.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ц, бр. 6

1060. ИДД обавештава УДК, на основу приложених жалби, и извештаја о сметњама које чини гроф Форгач, бискуп из Великог Варадина (Орадеа Маре) Синесији Живановићу, владици арадском приликом визитације православних парохија у том подручју.
Немачки. 18 листова

Фасц. 17Ц, бр. 7 **1753.**

1061. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића и Синесија Живановића, владику арадског, да владика прекине визитацију епархије док не достави свој извештај на жалбу грофа Форгача, бискупа из Великог Варадина (Орадеа Маре), са којим је дошао у сукоб око права на визитацију на том подручју.
Немачки. 7 листова

Фасц. 17Ц, бр. 8 **1753.**

1062. Захтев ИДД... (владици арадском?)... да се достави попис места које он сматра да нису унијатска, те да се за њих дају подаци о броју верника православне и унијатске вероисповести.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ц, бр. 10 **1753.**

1063. План и начин спровођења унијаћења православних верника, сачињен од барона Бартенштајна, прихваћен од ИДД и препоручен владару, пошто досадашње унијаћење није дало жељене резултате.
ИДД тражи од митрополита да нити он нити владике не шире своју јурисдикцију на унијате, те да се православно свештенство ни на који начин не опире унијаћењу које треба да је добровољно прихваћено, без било каквог притиска.
Немачки. 48 листова

Фасц. – бр. – **1754.**

1064. ИДД позива УДК да се одржи заједнички састанак да би се одредили комесари (Комисија) за визитацију округа Велики Варадин (Орадеа Маре).
Латински. 1 лист

Фасц. 17Ц, бр. 12 **1754.**

1065. ИДД обавештава Синесија Живановића, владику арадског да су због његовог сукоба са грофом Форгачем, бискупом у Великом Варадину, око визитације појединих верских спорних насеља у округу Велики Варадин, одређени комесари који ће утврдити чињенично стање, а то су: гроф Клобушицки, надбискуп у Калочи и генерали де Вил и Хадик.
Немачки. 3 листа

Фасц. 17Ц, бр. 13 **1754.**

1066. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића, УДК и грофа Форгача, бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре), да се митрополиту дозвољава да за члана при Комисији за испитивање верског сукоба у округу Велики Варадин постави једног приладника православног свештеника, а по потреби и преводиоца.
Немачки, латински. 20 листова

Фасц. 17Ц, бр. 14 **1755.**

1067. Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу да предузме мере против Синесије Живановића, владике арадског, који од свештеника и верника своје епархије изнуђује износе новца који ове угрожава.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ц, бр. 15 **1755.**

1068.

1. Митрополит Павле Ненадовић обавештава владара о необичном захтеву Комисије за испитивање верских нереда да им достави оригинална документа у вези са тим, а он препоручује да ИДД достави преписе својих списа.
2. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару, да гроф Адам Бањањи, заповедник у Бањи, спречава Јосифа Стојановића, владику костајничког, у визитацији епархије и да се према свештенству предузимају непримерене мере итд.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 17Ц, бр. 16 **1755.**

1069. ИДД обавештава митрополита да је Комисија за испитивање верских нереда наставила са радом, с тим да је њен председник, надбискуп из Калоче, ослобођен те дужности, на свој захтев.
Немачки. 4 листа

Фасц. 17Ц, бр. – **1753.**

1070. Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу да предузме мере против Синесија Живановића, владике арадског, због окрутног телесног злостављања свештеника из Симића и Куртића, који су прешли у унију, као и да се на одговорност позове игуман манастира Кувеждин, који је у спору са службеником Сремске жупаније користио недоличне изразе.
Немачки, лалтински. 12 листова

Фасц. 17Ц, бр. – **1758.**

1071.

1. [...] обавештава владара да је записник достављен на време, и пита шта је о том питању изјавио гроф Кауниц (1758).
2. Извештај члана Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) Костке да је на питања о приходима бискупије Велики Варадин, и могућности да се један део тих прихода употреби за унију, о жалбама унијатских и православних општина, о налогу арадском владици да прекине визитацију итд. дат одговор у извештају грофа Бањањија.
Комисија предлаже да се у местима где су унијати у мањини овима одобри подизање малих богомоља, тамо где су православци у мањини да ови могу да подигну своје цркве, као и да се показало добрим што је ограничено деловање католичког свештенства (1758).

3. Жалба митрополита на поступке бана грофа Адама Бањанија према православним свештеницима, особито у Петрињи и Зрнопољу (1755).

- фрагменти -

Немачки, латински. 6 листова

Фасц. – бр. – **1758.**

1072. Налог да се жалбе унијата и православних не решавају појединачно.

Трошкове увођења уније могло би се финансирати од наплаћене цехенте, као и од вишка прихода бискупије у Великом Варадину (Орадеа Маре).

УДК указује, да пред законом сви треба да су једнаки, а не изузети привилегијама.

Обавештава се Комисија за испитивање верских нереда у округу Велики Варадин, да је надбискуп из Калоче ослобођен, а на место председника постављен је гроф Емерих Бањањи. Актуар комисије Антон Колар неопходан је за рад у библиотеци, па се на то место поставља Филипидес де Гаја.

Треба предузети све мере да се протерани унијатски свештеници врате у своја места, а кривци примерно казне.

Извештај барона Бартенштајна да се владици арадском праве сметње приликом визитације епархије од времена спровођења уније, а кривица је и до бискупа из Великог Варадина. Прави разлози забране визитације желе се сакрити и од митрополита, а када се он открије, отпор унији биће још већи, и приговара предлогу Комисије за испитивање верских нереда да се предузму казнене мере.

Обавештава се митрополит да се неће испитивати случајеви у Ачаду и Селингу пошто нису повређене привилегије и нико није присиљаван на унију.

Налог да се из Будимског батаљона уклони свештеник Арсеније Поповић који је изазвао велики раздор штитећи прекршиоце уз оправдање да штити патриоте своје вере.

Извештај барона Бартенштајна да и давање погодности онима који приме унију није дало задовољавајуће резултате. Људе не треба силити ни на верску поуку, а мисионари који би проповедали унијатску веру треба да буду пријатне, способне особе, а не они који су омрзнути од народа. Треба користити добре проповеднике, добре књиге, основати више школа, парохија и викаријата, водити бригу о болесницима. Католичка бискупија у Великом Варадину је довољно богата да оснује и финансира унијатску бискупију.

Марта Селинд и Ачад су се изјаснила да желе да се врате у православље, а вође ове акције су Петер Домбо и Ђура Гаврило, а све под утицајем Петра Хора.

Извештај грофа Андреа Хадика да је код неких Рутена (Русина), који су иначе веома мирољубиви, од жеље да се врате у православље дошло из осећаја да су присилно преведени, да нису добили верску поуку, да је настављена принуда...

Немачки, латински. 136 листова

Фасц. 17Д, бр. 2 **1755.**

1073. Препорука барона Бартенштајна владару, поводом неких дописа маркиза Де Вила, члана Комисије за истрагу верских нереда, да треба изнаћи начин да се смање притисци за унијаћење јер многим поступцима се постиже супротан учинак, и да треба ускладити превелике погодности дате митрополиту и премале, дате народу.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 12 **1756.**

1079 Барон Бартенштајн (?) обавештава владара да он тог свештеника не познаје али му је речено да је унији пришао и из ње поново иступио искључиво из користољубља.
Такође, треба ухапсити Ђуру..., а и чини се све да се отклони неспоразум између грофа Бањањија и маркиза Де Вила.
Немачки, француски, латински. 10 листова

Фасц. 17Д, бр. 14 **1756.**

1080. Барон Бартенштајн (?) обавештава владара у вези са емигрантима из Ердеља да у том случају треба одвојити верска питања од осталих, економских, и све се то не може препустити ЕДК, него у томе треба да учествује и ИДД.
Четворица протераних унијатских свештеника враћено је на своја места, а изазиваче нереда треба свакако казнити.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 22 **1756.**

1084. Барон Бартенштајн (?) обавештава владара о неким спорним записницима ИДД, око неких формулација као и из тога проистеклог његовог спора са дворским саветником плем. Колером и маркизом Де Вилом.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 25 **1757.**

1086. Барон Бартенштајн обавештава владара да је гроф Бањањи, председник Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) обавештен да се не праве сметње митрополита да оде тамо, као ни владици арадском, и да се не злоупотреби одобрење за визитацију, док не стигне ново упутство.
Плем. Костки, члану Комисије је наложено да достави записнике о стању у том округу, о грађанским (цивилним) жалбама, као и податке о приходима бискупије, који би се могли користити за помоћ унији.
Немачки, француски. 11 листова

Фасц. 17Д, бр. 27 **1756.**

1088. УДК обавештава да је бискупија у Великом Варадину (Орадеа Маре), са годишњим приходом преко 17 форинти способна да финансира потребе унијатске бискупије у истом месту.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 32 **1757.**

1093. Извештај барона Бартенштајна владару да су предлози Комисије за испитивање верских нереда у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) у саставу: гроф Бањањи и генерали Хадик и Де Вил – готово истоветни његовима. Чињеница је да се у окрузима Бел, Беленић и Васков, сматрани унијатским, од 8.667 домаћинстава налази само 255 унијатских.
Кривицу за стање сносе католички свештеници. До напуштања уније дошло је због наплате „цехенте" од унијата, спречавања активности унијатског бискупа Мелитиа Ковача, те притисака од стране Жупаније.
Оптужбе против владике арадског су неосноване: само због његовог непримереног понашања приликом његовог протеривања из Веленцеа.
Онима који приступе унији не треба умањивати слободе, а за њено ширење треба користити способне мисионаре, отворити школе, унијатске свештенике треба да обучавају образовани језуити, треба им оформити конзисторију, као и да се подигне манастир у Великом Варадину, а да се смање обавезе становника жупаније Бихар, те да се Срби ослободе „цехенте" а део прихода бискупије у Великом Варадину да се употреби за унапређење уније.
Немачки. 34 листа

Фасц. 17Д, бр. 33 **1757.**

1094. ИДД извештава владара да на основу записника Комисије, заслуге грофа Форгача за ширење уније у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) и нису толике, и да присилна наплата „цехенте" у том подручју наноси ширењу много више штете него користи, као и да је изражена равнодушност католичког свештенства.
Не долази у обзир ослобађање од „цехенте" Срба на целом подручју Угарске, а у вези са „Рескриптом" цара Леополда I из 1701. већ је доста расправљано и разјашњавано.
Владици арадском, и поред његових неких својевољних поступака била је дата дозвола за „визитацију".
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 34 **1757.**

1095. Записник седнице ИДД поводом стања у епархији Велики Варадин (Орадеа Маре), по питању ослобађања од „цехенте" православних верника прешлих у унију, о именовању Мелитија Ковача за апостолског викара, а грофа Емериха Бањањиа за великог жупана жупаније Бихар, о одвајању прихода бискупије Велики Варадин изнад износа од 17.000

форинти, у корист унијатске епархије, трошковима Комисије у Великом Варадину, визитацији епископа арадског у својој епархији и из тог проистеклих неприлика, као и о кажњавању вођа верских немира Ђуре и Хамбоа.
Немачки. 10 листова

Фасц. 17Д, бр. 35 **1757.**

1096. ИДД обавештава владара да је у жупанију Бихар изаслана Комисија за испитивање како верских тако и грађанских жалби, а предлаже и увођење урбара у жупанији.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 36 **1757.**

1097. Мишљење ИДД да владици арадском треба одобрити визитацију његове епархије, и да му то никада и није требало бранити.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 37 **1757.**

1098. Записник седнице ИДД поводом упутства сачињеног (датог) за Комисију у Великом Варадину (Орадеа Маре), именовање Мелитија Ковача за апостолског викара као и одлуке да се део прихода бискупије Велики Варадин, и то онај део који премашује годишњи износ од 17.000 форинти, намени у корист тамошње унијатске епархије.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 38 **1757.**

1099. Сагласност владара на предлог ИДД да, како би се избегле несугласице, упутство за деловање комесара у решавању како верских тако и грађанских (цивилних) жалби у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) изда УДК, пошто митрополит Ненадовић и владика арадски Живановић траже да се након четири године реши питање ускраћених права владици за визитацију целе епархије, као и да се комесар, за кога је предложен плем. Кемпф, пошаље како би започео решавање оних жалби за које има овлашћења и упутства, а не да се чека да се усагласе и друга овлашћења као предложени текст урбара.
Такође, треба предузети мере против грофа Форгача, бискупа у Великом Варадину, пошто се понео непримерено када је затражено да измири део трошкова Комисије.
Претпоставља се да би гроф Надажди, угарски канцелар, могао имати примедбе на предложена именовања у жупанији Бихар.
Немачки, латински. 25 листова

Фасц. 17Д, бр. 45 **1757.**

1102. Трошковник Комисије у Великом Варадину, у износу од 11.245 форинти, уз захтев да гроф Форгач, бискуп у Великом Варадину, плати одређени део износа, без обзира на непримерени одговор у којем се супротставио налогу да измири свој део.
Немачки, латински. 11 листова

Фасц. 17Д, бр. 46 **1757.**

1103. ИДД моли владара да се за другог комесара Комисије у Великом Варадину (Орадеа Маре), постави гроф Саур, уместо именованог дворског саветника Циглера, који је изнео своје породичне прилике које му онемогућавају да преузме ту службу и који је поднео и лекарско уверење да није способан да путује до тог места.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 49 **1757.**

1104. Нацрт упутства за рад Комисије за испитивање верских нереда у округу Велики Варадин (Орадеа Маре).
Немачки. 6 листова

Фасц. 17Д, бр. 50 **1757.**

1105. Записник седнице ИДД у вези са примедбама дворског саветника плем. Колера на рад и извештај Комисије за испитивање верских немира у округу Велики Варадин, као и Колерова препорука да се православцима који пређу у унијатску веру не умање привилегије које су уживали као Срби православци, што се особито односи на наплату „цехенте".
- записник у 3 примерка -
Немачки. 49 листова

Фасц. 17Д, бр. 54 **1756.**

1106. Записник седнице ИДД, поводом питања надлежности Комисије у Великом Варадину (Орадеа Маре), тј. да ли она може да решава и грађанске (цивилне) жалбе, пошто јој то оспорава жупанија Бихар, да се од Жупаније затраже подаци како је то чињено до сада, и предлогом да се то питање реши урбарским прописима, који треба да се донесу.
Немачки. 4 листа

Фасц. 17Д, бр. 58 **1758.**

1107. Примедба УДК на текст Урбара за округ Велики Варадин (Орадеа Маре), предлози дворског саветника Светића по том питању, и упоредни преглед постојећих прописа, примедби и одредби урбара донетог за подручје Славоније.
На властелинствима у жупанији Бихар примењују се углавном исти прописи који се примењују на поседима бискупије.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 59 **1756.**

1108. Извештај Андреаса Хадика, члана Комисије за испитивање верских немира, да нема основа за жалбу против владике арадског, јер он није бунио вернике против уније, јер је нису били ни прихватили. Она је наметана непримереним средствима, искази о броју прешлих у унију су потпуно нетачни, јер по њима се број креће на хиљаде, док је Комисија нашла само 253 домаћинства, уз још неповерен податак за наводно велик број унијата у Почају.
Немачки. 4 листа

Фасц. 17Д, бр. 62 **1757.**

1109. Свештеник И. Битерман, обавештава ИДД да је, уз свештеника Кампмилера, да је сагласан да се што пре изради прикладан план и упутство за спровођење уније.
Немачки. 1 лист

Фасц. 17Д, бр. 68 **1755.**

1111. Молба маркиза Де Вила ИДД да се нађе начина и материјално помогне двојици унијатских свештеника, протераних из православних насеља.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 70 **1755.**

1113. Закључак ИДД да је питање поруке митрополита као и владике арадског, прочитане поводом верског празника у Белинецу, која би се могла протумачити као подривачка решено у ранијем извештају, те да бискуп из Великог Варадина (Орадеа Маре) призна унијатског бискупа, како би верници при крштавању могли да користе свето уље, јер уље од владике неће а освећено од бискупа не могу да користе.
Осуђује се поступак калочког надбискупа, који је напустио Комисију не обавестивши никог од чланова, и тражи да Комисија дође у својим извештајима до заједничког става.
Немачки, француски. 7 листова

Фасц. 17Д, бр. 76 -

1118.

1. Попис румунских („влашких") места жупаније Бихар који су се жалили на земљопоседнике.
2. Бројчани исказ по вероисповести Румуна („влаха") у жупанији Бихар.
Латински, немачки. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 115 **1757.**

1154. Одлука цара Леополда I да се бискупији Велики Варадин (Орадеа Маре) од наведених места у попису врате она за које постоје докази да су му припадали и раније.

Предлог ДК о убирању државних прихода док се жупанија Бихар не опорави након ослобођења од Турака, као и сагласност владара да приходе владичанства Велики Варадин конторлише ДК, с тим да се приход преко 17.000 форинти годишње употреби у корист уније, а да се трошкови Комисије наплате од бискупије у Вацу, пошто је гроф Форгач, досадашњи бискуп у Великом Варадину одбио да исплати свој део трошкова, а сада је именован за бискупа у Вацу, на место грофа Мигација, који је постављен за надбискупа.
Немачки, латински. 56 листова

Фасц. 17Д, бр. 119 **1758.**

1155. Барон Бартенштајн обавештава владара о свему што је административно предузео како би коначно била решена спорна питања од десет до сада уложених митрополитових жалби.
Немачки. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 120 **1758.**

1156. ИДД обавештава владара, поводом приговора администрације у Темишвару, да је митрополит изјавио да је постављење владике, па и темишварског, искључиво у његовој надлежности.
Немачки. 1 лист

Фасц. 17Д, бр. 121 **1758.**

1157. Приговор ИДД владару на понашање УДК која узима себи право да се бави предметима изван своје надлежности и с напоменом да је и Комисија за испитивање верских немира у Великом Варадину (Орадеа Маре) непобитно утврдила да кривицу сноси бискупија, Каптол католичко свештенство.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 127 **1755.**

1158. Записник седнице ИДД, по дописима Комисије за испитивање верских нереда у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), намењен новонаименованим комесарима, односно члановима Комисије, како би били упознати са досадашњим током ствари.
Немачки, латински. 23 листа

Фасц. 17Д, бр. 128 **1755.**

1159. Сагласност владара са записником ИДД да се сачека мишљење УДК, РС и ЕДК на нови „Систем" (Правила), којим би се решили верски и економски односи православаца у државама, да се поново отвори школа у Латоници, која је затворена на захтев језуита из Пожеге (Славонска Пожега), као и да се захтева од грофа Бањањија да се боље поступа према владици из Костајнице као и православним верницима у Бањи, и да одустане од захтева да је домаћинство обавезно да на сваких 10 јутара земље да по једног војника.
Немачки. 16 листова

Фасц. 17Д, бр. 129 **1756.**

1160. Сагласност владара с препоруком што је надбискуп из Калоче пренео владици Мелитију, да му се придодају способни свештеници који ће припомоћи за очување уније, те сачинити списак парохије и најспособнијих свештеника, као и да се у парохије врате протерани свештеници и казне они који су довели до протеривања, као и да се владици арадском забрани визитација док се не донесе друга одлука.
Немачки, латински. 16 листова

Фасц. 17Д, бр. 130 **1756.**

1161. Жалба општине Дебрецин на неке испаде у жупанији Бихар, приликом прикупљања „цехенте", као и мишљење председника комисије грофа Емериха Бањањија како би убудуће требало безболно отклонити те неспоразуме, као и став УДК да треба предузети енергичне мере.
Латински, немачки. 9 листова

Фасц. 17Д, бр. 133 **1759.**

1162. ИДД обавештава владара о преговорима УДК, ДК и ове депутације у вези са финансирањем новопостављеног бискупа у Великом Варадину (Орадеа Маре), те да је унијатском владици Ковачу препоручено да отпутује кући пошто ствар са унијом не стоји најбоље, као и да су предузете мере за спречавање ширења куге из Турске.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 17Д, бр. 134 **1759.**

1163. Мишљење барона Бартенштајна о спору УДК и ДК око надзора дела поседа бискупије у Великом Варадину (Орадеа Маре), а поводом постављења новог бискупа барона Патачића, и разграничења трију врста поседа којим располаже владичанство, пошто је донета одлука да му се годишњи приход ограничи на 17.000 форинти.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 17Д, бр. 137 **1759.**

1164. Маркиз де Вил, коњички генерал и члан Комисије у Велеликом Варадину (Орадеа Маре), указује ИДД на потребу да материјално помогне унијатима, првенствено од прихода бискупије у Великом Варадину, а и решењем питања привилегија које су унијатски верници уживали док су били православци, иначе ће ствар лоше окончати за унију.
Немачки, латински. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 140 **1759.**

1165. ИДД обавештава владара да је увођењем парохијалне благајне, чија је сврха да се обезбеде принадлежности обичних свештеника којима су виши свештеници ускраћивали исплату дела црквених прихода довело и до проблема јер су неки црквени достојанственици одбили да се одрекну

прихода, други су се оглушили о тај захтев а треба видети став папске столице, јер је дошло и до преписке са кардиналом Торегианијем, калочким надбискупом. Новац из ове благајне коришћен је и за ратне потребе.

Комисија из Великог Варадина (Орадеа Маре) обавештава да је престала потреба за њеним даљим радом, пошто је била задужена да сачека да владика арадски заврши визитацију своје епархије, и то оних места које му је одредила Комисија, што је без икаквих неприлика и окончано. Гроф Емерих Бањањи, председник Комисије, је већ напустио варош.

Одлука владара да се пријави сваки случај уколико се неко поунијаћено место врати у православље и да се поступи по донетим прописима, али места која су се вратила у православље и као таква се налазе у попису Комисије не треба узнемиравати.

Мелитије Ковач, унијатски владика, именован је за апостолског викара.

Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 145 **1757.**

1167. ИДД обавештава владара да је довно донета одлука, уз владареву сагласност, да владика арадски, након 4 године, обави визитацију своје епархије.

Упутство за комесаре, које треба што пре именовати, како би решавали верске и грађанске (цивилне) жалбе у Великом Варадину (Орадеа Маре).

ИДД не може да коментарише извештај грофа Бањањија о непотпуно срећеним верским приликама, јер није упозната са садржајем, о њему се није изјаснила ни УДК, као ни о урбару који је сачинио гроф Емерих Бањањи, уз примедбе маркиза Де Вила.

Обавештење о односу државе према неким поседима Каптола у Великом Варадину.

Немачки. 16 листова

Фасц. 17Д, бр. 148 **1757.**

1168. Сагласност владара са молбом ИДД да се за комесара у Велики Варадин (Орадеа Маре) не пошаље плем. Циглер, дворски саветник, и то из здравствених и породичних разлога, тим пре што он није особа чије је знање тамо неопходно, а исти случај је и са грофом Санером, који треба да га замени, те се као најприкладнија особа препоручује плем. Костка.

Немачки. 4 листа

Фасц. 17Д, бр. 149 **1757.**

1169. ИДД обавештава владара да је барону Хангвицу, претпостављеном и Костки и Циглеру прослеђена одлука, у вези са њима двојицом, као и да ИДД прихвати примедбе канцелара грофа Надаждија, али сматра да је износ који гроф Форгач треба да измири примерен, и да убудуће треба тачно одредити пореске стопе.

Немачки. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 150 **1757.**

1170. ИДД обавештава владара о предлогу грофа Кенигсег-Ерпса, сада председника ДК, да се рашчисте имовинске прилике Бискупије у Великом Варадину (Орадеа Маре), која прикупља приходе од много места (насеља), и поседа на које нема права, те да се сав приход изнад 17.000 форинти годишње употреби у друге сврхе, првенствено за унапређење уније, а сада је прилика пошто је бискуп гроф Форгач премештен за бискупа у Ваџу.
Немачки. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 151 **1757.**

1171. Записник седнице ИДД поводом намере да се среде имовинске прилике бискупије Велики Варадин, пошто је непобитно утврђено да је Бискупија у раније времена противправно дошла у посед многих насеља и добара, и предлаже да се непобитно утврде чињенице и тек потом бесправно присвојени поседи уступе (предају) држави, као и да се приход Бискупије ограничи на 17.000 форинти, с тим да се износ преко тога користи првенствено за верске потребе, односно унапређење уније.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 153 **1757.**

1172. Примедбе на извештај грофа Емерика Бањањија поводом одређених норми за доношење урбара, те расправа и закључци суда бискупског властелинства у Великом Варадину (Орадеа Маре), као и жалбе становника Белења на властелинство у Белењу.
Латински, немачки. 39 листова

Фасц. 17Д, бр. 154 **1758.**

1173. Списак унијатских свештеника, по местима службовања, у епархији Велики Варадин (Орадеа Маре), и приговор владике Мелетиуса о премалим принадлежностима свештеника.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Д, бр. 155 **1757.**

1174. Препорука ИДД владару, на основу сагласности чланова Комисије у Великом Варадину (Орадеа Маре), да је по ранијим обавештењима у епархији Велики Варадин било врло много унијата али је сада утврђено да од 8.667 домаћина и 14.428 деце у унији, и то изгледа само формално припада 255 домаћина и 431 дете, иако је верско незнање код свих огромно. Кривицу сносе католички клер, утеривање „цехенте" у насељима која су словила за унијатска, а опадању угледа уније допринело је и ниподаштавање владике Мелитија Ковача.
Верски нереди, који су избили у Веленцеу, због протеривања владике нису имали теже последице управо због његових одмерених поступака, док је поджупан распиривао страсти.

Они који прихвате унију треба да задрже раније привилегије које су имали као православци, треба им подићи школе, наћи способне мисионаре, свештеницима дати пристојне принадлежности, основати Конзисторију – којој би била прикључена двојица језуита, као и да се у Великом Варадину подигне манастир. Православце не присиљавати на унију да им се не праве сметње и да се строго казне они који врше притисак на опредељење обичног народа да се прихвати предлог маркиза Де Вила да се ради окончања верских сукоба остави један комесар који ће спровести одлуке и закључке. Половину трошкова рада Комисије да плати Ерар а половину бискупија у Великом Варадину, док трошкове цивилних жалби треба да измири Жупанија. Владици арадском не ускраћивати право на визитацију у округу Велики Варадин, јер је тамо постојала епархија пре бискупије. Гроф Бањањи обавештава да је сачињен преглед прихода бискупије Велики Варадин и доставља упутство за рад комесара у Великом Варадину.
Немачки, француски. 47 листова

Фасц. 17Д, бр. 156 **1757.**

1175. Упутство комесарима ради сређивања прилика након верских немира у Великом Варадину (Орадеа Маре), декрет о спровођењу раније донетих одлука у вези са унијаћењем у жупанији Бихар и именовању Игнација Кемпа плем. Агрета, испред УДК, као и Филипидеса де Гаје.
Немачки, латински. 50 листова

Фасц. 17Д, бр. 157 **1758.**

1176. 1. Извештај ИДД владару да је готово све извршено по ранијим налазима у вези са радом Комисије у Великом Варадину, а на основу предлога из записника из претходне године.
2. Клеветнички спис, у коме се тврди да се у едикту из 1754. прети православцима да ће бити повешани уколико не прихвате унију никад није постојао, али је зато 1751. издат едикт о томе да су митрополит и владике много радили на збрињавању проганика са подручја Тисе и Мориша. Клеветник подсећа на случај у Вараждинском генералату, а митрополит сматра да спис потиче од владике црногорског.
Владика арадски обавештава да је поново започело исељавање, а опет се жестоко говори против „шизме", и православци се и поред привилегија „држе" строже него евангелисти и реформати. Владици, зато, не треба ускраћивати право на визитацију епархије, пошто је то довело до сукоба у Великом Варадину (Орадеа Маре).
3. Што се тиче манастира Марче, није истинита оптужба да је насилно одузет од православаца, него су они тражили да га преузму унијати, али је чињеница да је генерал гроф Петаци веома строго кажњавао православне свештенике који су крстили децу, пошто је цео округ, наводно, поунијаћен.
Лажна је оптужба да је православнима прећено забраном светих тајни.

4. Барон Клајн, бивши бискуп у Фогарошу се некада много залагао за унију али када то није прихваћено почео је да ради недозвољене ствари, а након што је то откривено побегао је из Беча, али је све Риму тако представио да је било муке да се уклони, а сада у Ердељу и даље прави сметње и није препоручљиво слати га у визитацију православнима.
5. Чак је и гроф Хајзенлисаг, руски посланик, затражио обавештење о наведеном беспримерном угњетавању православаца, изнетог у притужби.
Немачки. 56 листова

Фасц. 17Д, бр. 158 **1758.**

1177. Питања и предлози ИДД поводом Главног извештаја Комисије из Великог Варадина (Орадеа Маре), уз напомену да се велики део односи на чисто верске ствари те је то прослеђено оцу Кампмилеру, а за грађанске ствари је надлежна УДК, па се Депутација пита да ли стоји предлог да се црква, уколико ју је подигао католик или унијат остаје овим верницима иако их више нема у тој парохији и да ли остаје свештеник коме се ускраћује право да се меша у ствари православаца, и да ли поставити неког управитеља због тамошњих верских прилика.
Треба одредити количину стоке унијатског владике у односу на бискупа, али до избора новог папе једино се може одредити да годишњи приход бискупије изнад 17.000 форинти буде употребљен у корист уније и подизање нове цркве, те испитати могућност отварања унијатског Семинара – што је раније одбијено, и да ли за мисионаре узети василијанце од апостолског викара из Мункача (Мункачево) или владике ердељског, те наћи начина да се обезбеде принадлежности свештеницима који приступе унији.
Немачки. 4 листа

Фасц. 17Д, бр. 159 **1758.**

1178. ... Обавештава ИДД да постоји опасност да се угарски клер снажно супростави поступку против бискупије Велики Варадин (Орадеа Маре) и то жалбом Риму, с образложењем да „шизматици" уживају посебне погодности.
Промеморија српског народа упућена је преко грофа Физмијана, а не преко кардинала Александра Албанија.
Немачки. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 160 **1758.**

1179. Записник седнице ИДД, поводом главног извештаја Комисије у Великом Варадину (Орадеа Маре) и предлаже да се стога казни католички свештеник из тог места који је злостављао православног свештеника док је чинодејствовао за време проласка сахране неком уличицом, али да се казни и православни свештеник јер је забрана била општа, донета од бискупа грофа Форгача. Предлози и допуне на сугестију Комисије како

да се поступи са црквама уколико у тим местима више нема верника те вероисповести. Да се од папе затраже да унијатског владику изузме из подређености варадинског бискупа. Предлози о финансирању изградње католичке цркве, Семинара, принадлежностима католичких свештеника, учитеља и послужитеља, питање Семинара који је предложио унијатски бискуп, наплата верског пореза од унијата и плате њихових свештеника.

Примедба плем. Колера да су нека питања изостављена нпр. сукоб православног свештеника из Пивница са житељима Керестура (Руски Крстур), пошто је покушао да шири „шизму" међу унијатима.

Немачки, латински. 27 листова

Фасц. 17Д, бр. 161 **1758.**

1180. Записник седнице ИДД, да се након сагласности владара, упути захтев папи преко УДК, а не неке друге институције, пошто је до сада увек тако поступано.

Немачки. 3 листа

Фасц. 17Д, бр. 162 **1759.**

1181. Записник седнице ИДД, са посебно образложеним мишљењем барона Бартенштајна и грофа Цицендорфа, да нема разлога да се владици арадском одобри визитација његове епархије, тим пре што је Комисија сачинила тачан попис насеља са православним и унијатским живљем, а да се за пратњу владике одреди службено лице, евентуално поджупан, који би истовремено надзирао догађаје и спречавао могуће непријатности.

Немачки. 31 лист

Фасц. 17Д, бр. 163 **1759.**

1182. Мишљење УДК да је постављање унијатског владике Мелитија Ковача, из Великог Варадина (Орадеа Маре) за апостолског викара у Мункачу (Мункачево) непримерено.

Латински. 8 листова

Фасц. 17Д, бр. 164 **1759.**

1183. Попис места, с податком на чијем се властелинству налазе, са кратким подацима о верској припадности житеља, те извештај УДК о визитацији владике арадског, одржаној проповеди, верској догми и васпитавању у верском духу.

Латински. 15 листова

Фасц. 17Д, бр. 167 **1759.**

1184. 1. Предлог да се папска столица не обавести баш о свему што садрже списи о годишњем приходу од 66.000 форинти бискупије Велики Варадин (Орадеа Маре), јер је давно одлучено да се део тих прихода

користи за унапређење вере али се ниједан великоварадински бискуп није тога придржавао.

За време Турака на подручју бискупије било је само православаца и калвиниста, а цар Леополд I је обновио бискупију са задатком да се шири католичанство. Резултат је да након 60 година постоје 3 католичке парохије и незнатан број унијатских. Приход бискупије зато треба ограничити на 17.000 форинти, а вишак употребити за унапређење вере: одржавање огромне католичке цркве, обезбеђење пристојнијих принадлежности унијатском владици и свештеницима, подизању Василијанског манастира у Великом Варадину, одакле би деловали мисионари.

2. Обавештава се митрополит у вези са жалбом да је провизор из Бела злостављао православног свештеника, да постоји прописани ред којим се треба обраћати органима.

Владици арадском се не може одобрити градња новог боравишта и православне цркве у Веленцеу, али се може одобрити проширење постојећих.

3. Једина корист о именовању унијатског владике за апостолског викара у Мункачу је у томе што ће можда мање православних верника бити одвраћено од уније.

Немачки, италијански, латински. 19 листова

Фасц. 17Д, бр. 173 **1759.**

1185. 1. Жалба барона Бартенштајна да му првенствено УДК чини сметње, иако су многа упутства и одлуке за смиривање верских нереда у Великом Варадину (Орадеа Маре) донета на његову препоруку, као и сагласност владара на његове допуне неких предлога Комисији. Примедбе барона ван дер Марка су на месту и суштинске, али би оне само за неколико година одложиле решавање сукоба.

2. Изјаве неких верника, Румуна, да у цркву не иду пошто је Комисија погрешно протумачила њихове одговоре, на основу чега им је онда владика арадски забранио приступ у цркву.

Немачки, латински. 23 листа

Фасц. 17Д, бр. 175 **1759.**

1186. ИДД обавештава владара да су Комисија у Великом Варадину (Орадеа Маре) и владика арадски постигли споразум о визитацији епархије и верује да ће она проћи без штете по унију, и да неће визитирати у местима где има унијата. Обавештење о вршљању неког руског мајора по Угарској и деловање Васића прослеђено је барону Биндеру, као и Мерсију и Перлосу. Врме ће показати ко је био у заблуди у вези са Ердељем, а и УДК је углавном сагласна са препорученим мерама.

Немачки. 5 листова

Фасц. 17Д, бр. 179 **1760.**

1187. Појашњење Комисије за отклањање верских неспоразума у Великом Варадину (Орадеа Маре), на захтев владара, а поводом њеног ранијег извештаја, као и сагласност плем. Костке са свим препорукама, упутствима и одлукама виших власти донетих на основу извештаја Комисије. Предрачун годишњих трошкова, 12.000 форинти, за потребе уније у округу Велики Варадин, и део који је намењен за принадлежности свештеника.
Примедбе ИДД, да је Комисија готово испунила своју обавезу али дозвола владици арадском да изврши визитацију довела је до потпуне збрке, пошто се тврдило да у епархији има много унијата, а с унијаћењем се практично тек започело. Ипак, нека су се места, која то раније нису била, изјаснила за унију. Верска поука је била недовољна, па је дошло до отпадништва. Гроф Форгач, бивши бискуп у Великом Варадину, с годишњим приходом од 56.000 форинти, издвајао је једва 4.000 форинти за унију, а новог треба именовати само под условом да свој приход сведе на 17.000 форинти, а остатак намени за унију. Поставља се питање зашто ниједан мисионар није изаслан, те зашто није започета градња унијатског манастира, као и да ли су повећане принадлежности унијатским свештеницима. Што се њихове Конзисторије тиче, ни ту није поштована одлука. Уместо двојице језуита у њу је укључено 6 католичких свештених лица и само 4 унијате, што може имати лоше последице.
Немачки, латински. 39 листова

Фасц. 17Д, бр. 180 **1760.**

1188. Мелитије Ковач, унијатски владика из Великог Варадина (Орадеа Маре) обавештава ИДД шта је све спреман да учини ради подизања унијатске катедрале, ширење уније, сређивање своје резиденције и моли за свесрдну подршку.
Латински, талијански, француски. 8 листова

Фасц. 17Д, бр. 181 **1760.**

1189. Јоан Симон, презвитер унијатске катедрале у Великом Варадину (Орадеа Маре) обавештава ИДД о стању и моли за подршку ради даљег учвршћивања и ширења ове вере.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 185 **1759.**

1190. Извештај ИДД владару по питању „илирских ствари" у протеклом месецу: Комисија је доставила два извештаја и готово завршила посао. Сви су сагласни да се владици арадском одобри визитација, само је питање када. То је обављао и раније, уз пријатељску сарадњу са бискупом и католичким свештеницима, све док се томе није успротивио кардинал Чаки.

Прикупљање новца за подизање православне цркве у Новој Руми везано је за контрибуцију због смањења трошкова. Жалба православних грађана Осека због искључења из варошке управе прослеђена је ДК пошто Осек није слободан краљевски град, те је под њеном управом.
Ствар у вези са Керестуром и црквеним торњем у Старом Београду (Секешфехервар) је у току.
Поводом жалбе митрополита да је у Карлштатском (карловачком) генералату православним свештеницима забрањен приступ верницима у Жумберку, чека се одговор РС, а у вези са молбом владике карлштатског (карловачког) став је да нема сметњи да се одобри сахрањивање са отвореним сандуком.
Немачки. 6 листова

Фасц. 17Д, бр. 187 **1759.**

1191. Извештај ИДД владару да нема сметњи око одобравања визитације владици арадском, а може се претпоставити зашто није расправљано о постављењу Мелитија Ковача за апостолског викара, те о различитом односу према приликама у Ердељу, материјалној помоћи коју тражи владика карлштатски (карловачки) обавештењу да је православцима у Трсту дозвољено отворено сахрањивање, и о питању имунитета манастира и свештеника.
Примедбе УДК да још нема ближих података зашто је гроф Клобушицки, надбискуп калочки, казнио унијатског свештеника у Керестуру (Руски Крстур), давање дозволе за изградњу новог торња на православној цркви у Старом Београду (Секешфехервар) отвара многа питања, а што се тиче проширења православне цркве у Веленцеу, постоје јасни прописи, као и задржавање старог календара и богослужења на празнике, за православце. Јасне су одредбе и поводом поступка владике арадског, који је своје боравиште из Веленцеа – које је било у дрвеној кући (брвнари), преместио у Велики Варадин (Орадеа Маре) и у тој кући отворио капелу, у којој сада држи јавну службу божју.
Немачки, латински. 32 листа

Фасц. 17Д, бр. 190 **1759.**

1192. Месечни извештај ИДД. Нема још става РС у вези са подизањем новог торња на православној цркви у Старом Београду (Секешфехервар), проблемима у округу Жумберак и подизањем капеле у Петроварадину. Визитација владике арадског протекла је без неспоразума. Што се тиче односа католичке цркве према унији, Мелитије Ковач, унијатски владика је добио бољи стан али ниједна друга обавеза није испуњена.
Одржаће се скуп, на захтев УДК, због пораста случајева бигамије.
Жалба грофа Мерсија против митрополита, који је одобрио да преда једног свештеника суду због криминала, биће разматрана када суд донесе одлуку.
Немачки. 5 листова

Фасц. 17Д, бр. 191 **1760.**

1193. Обавештење УДК поводом извештаја барона Адама Патачића, бискупа великоварадинског у вези са унијатским мисионарима, подизањем нове школе и семинара, принадлежностима владике и његових свештеника од прихода Великоварадинске бискупије, као и да је питање унијатског владике и његових свештеника решено институционално.
Латински. 12 листова

Фасц. 17Д, бр. 193 **1758.**

1194. „Промеморија" ИДД владару, о догађајима који су претходили унијаћењу као и о томе шта је до сада учињено и шта се предлаже за убудуће:
Досељени Срби („Грци") стекли су заслуге још за време Баћањија, блиском царском двору, подржавали су га, тако да је цела Хрватска пришла цару. Још више услуга пружили су двору бранећи Корушку, Штајерску и Крањ од Турака, те су основани генерали: Вараждински и Карлштатски (Карловац), и као православци много су допринели очувању католичке вере. Исто тако, граничари су били од велике помоћи Двору приликом обрачуна са реформатима („кривоверцима"), који су били превладали у Угарској и Доњој и Горњој Аустрији. Цар Фердинанд II им је, из захвалности доделио нове привилегије, и није настојао да их поунијати. Цар Леополд I дао им је широке привилегије, а у то време (1695. год.), када је Велики Варадин (Орадеа Маре) још био под Турцима тамо је био само владика, а бискупа није било уз чију је помоћ – и његових поданика – град дошао у руке хришћана. Тако је било и са Ликом и Крбавом, у коју су се потом населиле још многе породице, и ти граничари су се борили за Двор на свим странама, а Двор није правио разлику међу православцима: Србима, Румунима и Русинима.
Након ослобођења од Турака жупанију Бихар су настањивали православци и калвинисти, па је основана и Бискупија и Каптол, с намером да се шири католичанство. Дати су јој поседи, чак је присвојила и нека краљевска добра, наплаћивана је „цехента" иако католичких свештеника није ни било, па је новац припадао бискупу и Каптолу, док су протестанске општине имале учене и добро плаћене проповеднике. Зато је још 1734. донета одлука да се годишњи приход бискупије ограничи на 17.000 форинти, а преостали приход бискупије био је у употреби за ширење вере – унијаћење, али до тога није дошло. Уместо да је приход бискупије трошен за трошкове унијаћења и унијатских свештеника, тај новац („цехента" је наплаћиван од оних који су примили унију, а који су били раније, као „шизматици" ослобођени. Чак је и Мелитије Ковач, православни свештеник који је прешао у унију постављен само за суфрагена (помоћника) бискупа. Преко неког одбора су 1757. године, неке општине су биле присиљене да прихвате унију, а да им при том ништа није појашњено, сем што су сви морали да плаћају „цехенту" јер „шизматика у жупанији Бихар више нема". Они који су се жалили, били

су кажњени, а неким свештеницима су давани дукати да се изјасне за унију и тако би се стекло право да се у парохији наплаћује „цехента".
Гроф Форгач, бискуп и велики жупан жупаније Бихар, тврдио је да је цела жупанија поунијаћена, што је довело до сукоба са владиком арадским јер му је онемогућена визитација његове епархије, пошто „ту више нема православаца", што је довело до верских нереда. Комисија, одређена да утврди чињенично стање, од чланова: калочког надбискупа, и двојице генерала, маркиза Де Вила и грофа Хадика (надбискупа је убрзо на месту председника заменио гроф Емерих Бањањи) утврдила је:
– у срезовима Бел, Бекниђ и Валкопф, за које се тврди да су поунијаћени, поунијаћена су само два места.
Од 8.667 одраслих и 14.420 деце у овој епархији, унији припада само 255 одраслих и 431 дете. Незнање међу свим верницима обеју вероисповести је огромно,
– католички свештеници су потпуно занемарили верску поуку,
– принудна наплата „цехенте" у наводним унијатским местима нанела је огромне штете ширењу уније.
Комисија препоручује да сви који прихвате унију задрже привилегије које су имали као православци, али да се путем мисионара верски поуче, да им се отворе школе, обезбеде принадлежности за свештенике, оснује конзисторија, у коју би била укључена два припадника језуитског реда, а мисионарима, из реда Св. Василија треба подићи манастир у Великом Варадину, и да се ни на који начин не спречава пријем уније, али ни не сужавати слободе и привилегије православних.
Ради унапређења уније грофу Бањањију је придодат плем. Костка, административни саветник, пошто су генерали Де Вил и Хадик позвани на ратиште.
Ради обезбеђења новца за све то, утврђен је годишњи приход бискупије, који износи 64.665 фт. годишње. Од 1751. до 1756. године је за унапређење уније требало издвојити и трошити по 46.665 фт. годишње, а трошкови бискупије су принадлежности за свега два свештеника који имају парохије, јер остали држе службу једино у кућама властелинских службеника и официра.
Мелитија Ковача, досадашњег суфрагена (помоћника) бискупа, треба поставити за унијатског апостолског викара, јер је мало вероватно да ће било ко приступити унији уколико је верски поглавар подређен бискупу.
С обзиром на то да до сада обавезе бискупије нису измирене, део новца треба употребити за принадлежности унијатских свештеника: поглавару 3.000 фт. годишње, генералном викару 300 фт. архиђакону 260 фт. и свештенику 200 фт., а свештенику који својом парохијом „покрива" само једно место 150 фт. годишње.
Одобрена је куповина куће за верског поглавара, а остатак употребити за изградњу манастира, школа и Семинара, као и за принадлежности свештенству.
Немачки. 20 листова

Фасц. 17Д, бр. 196 **1758.**

1195. Мелитије Ковач, унијатски владика, захваљује барону (Бартенштајну) на његовом доприносу за опстанак и ширење унијатске вере, и истиче значај друге резолуције, којом је спасена „света црквена унија".
Латински. 2 листа

Фасц. 17Д, бр. 197 **1758.**

1196. ИДД моли владара за обавештење да ли је узета у обзир њена препорука у вези са кажњавањем катол. свештеника у Великом Варадину (Орадеа Маре), и да ли УДК има примедбе. Изгледа да УДК мисли да само Мађар може да учини нешто добро за Угарску, и да су верске неприлике у Великом Варадину изазване страним мешањем. До потпуног распада уније, потпуног незнања верника, дошло је управо кривицом УДК која 24 године није дозвољавала „да се меша у то", и да су сви од УДК предложени комесари, као и бискуп и каптолски свештеници управо жупаније Бихар, били Мађари. Тврдња УДК да су јој саопштени резултати изасланства у Рим 1695. године не стоји, пошто су дворске канцеларије основане тек 1705. године.
Немачки. 7 листова

Фасц. 17Д, бр. 198 **1763.**

1197. Уредба владара у вези са одлуком и увођењем унијатске вере, осврт на извештај Комисије, односи се и на суштинску потребу постојања унијатске цркве, статуса свештеника и на примедбе које је дао Мелитије Ковач, унијатски владика.
Примедбе владике арадског да су трошкови Комисије из Великог Варадина (Орадеа Маре) изузетно високи, и да нема одакле да се измири обавеза епархије.
Латински. 9 листова

Кутија 1295 А (31)

Фасц. 17Е, бр. 2 **1756.**

1198. Обавештење ИДД о издатој инструкцији за проверу свих околности које су довеле до нетрпељивости и сталних чарки и свађа између унијата и православних у Варадинској дијецези.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 5 **1756. 1745.**

1199. Молба владару да именује новог члана Комисије за испитивање верских сукоба, између православаца и унијата у Великом Варадину (Орадеа Маре), пошто је здравље грофа Клобушицког, калочког надбискупа, оронуло.
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 4 **1745.**

1200. Изражава се захвалност грофу Клобушицком на раду у Комисији с надом да ће новоименовани обавити истрагу са грофом Хадиком, поводом верских сукоба у Великом Варадину (Орадеа Маре).
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 5 **1756.**

1201. Жалба Петера Месароша и Барнук Јаноша да је из села Пењете одведен унијатски свештеник, да је злостављан, а све због свађа Влаха (Румуна) и унијата у арадској жупанији. Становништво је штитило свештеника, али се сада њима свете, па траже војску ради заштите.
Бр. 5 ЕЕ Становници села Хензиде жале се због намета од стране властелина: Имреа и Михаља Бетија.
Бр. 5 Х На велике намете: десетак од вина, од стоке итд. жале се становници Киш-Ујфална.
Бр. 5 Х Жалба становника Фехер Ђиреша на превелике намете.
Бр. М Захтев удовице Михаља Корме да се од Петера Трефа наплати дуг од 100 форинти.
Бр. 5 Н Захтев Н.Н. да му Јанош Бакош врати дуг стр.
00034 Жалба Јаноша Мудура да му се врати крава коју је узео Петер Пап, на име дугова које је начинила Јаношева супруга.
Бр. 5 Љ Молба становника Фарношија да им се умање обавезе.
Бр. 5 Р Жалба села Естара на властелина Ласло Лацковића.
Бр. 5 С Жалба села (нечитко), на велике намете.
Бр. 5 У Жалба житеља Мицке на велепоседника.
Бр. 5 В Жалба житељ Сабељ Телеку на велике намете.
Бр. 5 Ү Жалба млинара из Кереш велће на велике намете.
Бр. 5 З Жалба становника Бероње на велике намете.
Бр. 5 АА Жалба житеља Рабагоњи Лашура на властелина Имреа Нађ-Бетија који их је казнио због сече шуме, а они су то радили да би проширили цркву.
Бр. 5 ББ Молба становника Гегења да им се дозволи сеча шуме, као и њиховим прецима.
00075 Жалба становника Иргетега, Ешкуле, Пештере, Кистегши, Калоте на велике намете.
Бр. 5 ФФ Жалба становника Ервенда на властелу Имреа и Михаља Бетија, због великих намета.
Бр. 5 ГГ Жалба места... на велике намете.
бр. 5 ХХ Жалба становника Пошаја на велике намете.
00092 Жалба Миклоша Барањија, из Белењеша, на велике намете.
00094 (бр. 2 Б) Попис мираза удовице Михаља Козме, и попис шта је од њих остало након мужевљеве смрти.
00096 (бр. 2. Б) Молба удовице Михаља Козме, да јој се из мужевљеве заоставштине исплати 100 форинти.

Бр. 5 ЛЛ Жалба Михаља Шелнеција да је Јанош Свештеника из Гегења крао дрва од Иштвана Гереа, из Мађар Какуша.
Бр. 5 ММ Жалба насеља Кавашд на велике намете.
Бр. 5 НН Жалба насеља Дахаја и Сиршеја на велике намете.
Бр. 5 ОО Жалба насеља Сос Фалве и Мађар Кокуша на велике намете.
Бр. ПП Жалба становника Мицке на велике намете.
Бр. ЉЉ Жалба унијата житеља Шебеш Кереша, да не прихватају намете за православног владику арадског.
00116 Жалба становника Гербеда на велике намете.
Бр. ГГ Жалба становника Сањај Кевезд на велике намете.
Бр. ХХ Жалба свештеника из Њикре да га прогањају.
00129 Жалба становника Јаношде на велике намете.
00132 Жалба становника Мађар Ђепеша, Хосу Лузета, Јенцештиа, Нађ Потакиа на велике намете.
Бр. ААА Жалба житеља Лазарана на велике намете.
00136 Жалба становника Ђиреча на велике намете.
Бр. 5 ЦЦЦ Жалба житеља Кочубе на велике намете.
Бр. 5 ДДД Жалба житеља Олах Пепеша на велике намете.
Бр. 5 ЕЕЕ Жалба житеља Нађ Изегда, на велике намете.
Бр. ФФФ Жалба житеља Тулке, на велике намете.
Бр. ХХХ Жалба житеља..., на велике намете.
00008 Жалба Фодора Петера из Бесермења да има много деце, те не може да измири велике намете.
Бр. 5 К Жалба житеља Пегоња на велике намете.
Бр. 5 Л Жалба Шримана Мадура из Топе да су им намети велики и да их власници терају са поседа.
Мађарски, латински. 86 листова

Фасц. 17Е, бр. 6 **1756.**

1202. Молба Мелитија, унијатског епископа Краљевској комисији (ИДД) да се помогне катедралној цркви у Великом Варадину да је окрече и снабдеју потребним иконама и црквеним предметима према приложеној спецификацији.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 7 **1756.**

1203. Унијатски ђакони и свештеници моле њиховог владику да се обрати Дворској комори и да тражи помоћ од 4.000 форинти за поправку и опремање цркве, јер сиромашни народ нема новаца и нису способни да реновирају своју цркву.
Питање набавке књига из Пољске од Рутена које поставља архиепископ стригонски, Никола Чаки.
Визитација варадинског епископа и молба за помоћ.
Распис грофа Пала Форгача, бискупа Варадинског (Орадеа Маре) Румунима – унијатима о понашању (владању) у парохији.

Жалба грофа Пала Форгача, бискупа великоварадинског да је Мелитије, унијатски владика неподобан и да нема већа овлашћења него што је имао пре.
Латински, мађарски. 19 листова

Фасц. 17Е, бр. 8 -

1204. Инструкција са образложењем по којој ће радити оформљена Комисија за испитивање узрока спора унијата и православних и њихових жалби у Бихарској жупанији, а састоји се од 5 поглавља са 3 до 4 члана унутар поглавља.
I Пореска и друга оптерећења, повластице, стање и положај верника;
II Утврђивање и попис вођа за побуњивање и протеривање унијатских свештеника (ко су вође и изазивачи разних насиља од стране унијата против православних; одређивање затворских казни; да ли протерани унијатски свештеници у местима где живе могу да обављају службу и остале надлежноти).
III Провера основаности оптужби митрополита карловачког против бискупа варадинског и обрнуто и колико су унијати слободни у обављању верских делатности;
IV Утврђивање свих конфузија и несугласица у начину решавања тог проблема (да ли православни узнемиравају унијате или их одвајају од уније, колико су унијати привржени унији, могу ли православни да слободно обављају своје обреде, колико и како се поштују привилегије православних и да ли је арадски владика ометан у вршењу његових надлежности као и последице у вези с тим;
V О суспензији визитације арадског владике по краљевској одлуци и извештај о спровођењу.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 9 **1756.**

1205. Потврда Бихарске жупаније да се у њеном саставу налазе 4 среза и да су под њеном јурисдикцијом 4 дистрикта (Белењ, Вашкох, Беље и Папмезе).
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 13 **1756.**

1206. Захтев житеља села Кеча да им се постави нови свештеник пошто их садашњи понижава и одговор унијатског свештеника да су општужбе да их он назива Циганима неосноване.
Мађарски, латински. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 17 **1756.**

1207. Захтев житеља Нађ Тотфалва, Хоћмата, Лакшага, Берећоа, Берцензеа да им се постави нови владика пошто су они православци и не признају Мелитија унијатског владику те стога предлажу да то буде Синесије

Живановић. С друге стране Бихарска жупанија информише Намесничко веће да се арадски владика служи разним обећањима и различитим изговорима о писму да би одвратио унијате од уније и привео их православљу, елиминишући унијатске свештенике са 16 или 17 година рада иако је то противно краљевској резолуцији, уз помоћ жупанијског асесора Јована Гаћина о непожељности и непризнавању унијатског свештеника у Четелеку.
Латински, мађарски. 5 листова

Фасц. 17Е, бр. 18 **1756.**

1208. Обавештење владара о именовању нових чланова Комисије за испитивање насталог спора између православних и унијата и одговор поджупана Комисији у вези са траженом Краљевском одлуком од 14. маја 1736. године којом се регулише питање унијата у Бихарској жупанији.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Е, бр. 20 **1756.**

1209. На жалбу православних становника из места Вашархељ на недолично понашање постављеног унијатског свештеника, кога је наместио властелин, закључане цркве и неодржавање службе, извршен је увиђај и достављен извештај о околностима постављања администратора за ту парохију.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Е, бр. 23 **1756.**

1210. Краљевска Комисија обавештава владара да није законски поступљено приликом хапшења и затварања двојице саучесника Гаврила Ђуре и Петра Дромбоа, оптужених за протеривање унијатских свештеника и обавезује се да ће све детаљно испитати према роковнику и местима Бихарске жупаније приложених уз образложење.
Оригинал латински. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 24 **1756.**

1211. Краљевска комисија захтева од Жупаније да упозори властелине на њихов однос према унијатима, народу и свештенству и да се држе краљевских резолуција имајући у виду дате привилегије.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 25 **1756.**

1212. Молба унијатског епископа Мелитија Поповића Краљевској комисији да му достави Краљевску диплому о признавању уније и издати декрет о одобрењу канонске визитације Дистрикту Ермелекезе. Апел грофа Леополда Надаждија унијатском епископу да као суфраген учини све да нестане мржње међу верницима различитих конфесија.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 26 **1756.**

1213. Одговор Комисије у вези са захтевом унијатског епископа Мелитија Ковача за доставу краљевске дипломе и декрета о одобрењу канонске визитације.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 27 **1756.**

1214. Жалба Петра Новаковића, православног свештеника Катоне Вароши због протеривања из његове куће, спречавања вршења службе, малтретирања и физичког злостављања локалних власти и државних службеника.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 28 **1756.**

1215. Унијатска општина у Великом Варадину моли Комисију да уважи Мелитија Ковача као унијатског епископа са свим правима и ауторитетом у заступању унијата јер не може стадо без свог пастира.
Латински. 2 листа

Фасц. 17 Е, бр. 30 **1756.**

1216. Краљевска комисија захтева од Павла Форгача, великоварадинског надбискупа да испита основаност жалби и приговора на властелине и њега лично у својој дијецези, и да достави извештај.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 31 **1756.**

1217. Краљевска комисија захтева од Бихарске жупаније да што пре одговори на многе притужбе и жалбе њених становника против овдашњих властелина због нових намета.
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 32 **1756.**

1218. 1. Молба свештеника Миклоша Папа из Кедреш Абрања да му се исплате заостале принадлежности из 1754. године, као и да га због изнемоглости и старости не истерају из места.
2. Молба Леринца Какеља из Фанчика да му се врати виноград, који му је, иако га је обрађивао, отео Иштван Ковач.
Мађарски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 35 **1756.**

1219. Жалба унијатских свештеника у више места на злостављање и протеривање од стране побуњених верника који су предводили Габриел Череш иначе Ђура и Петро Драмбо, који су их и протерали из њихових кућа.
До овога је дошло након што је дошао владика арадски.
Немачки. 13 листова

Фасц. 17Е, бр. 36 **1756.**

1220. Унијатски свештеници у Бихарској жупанији жале се Краљевској комисији да је разлог напуштања уније и протеривања свештеника, посебно у окрузима Лагсаг, Берећо и Бестерце што Мелитију Ковачу није дат потпуни ауторитет епископа а тиме и већа заштита, иако су у обавезама изједначени са осталима, а то им гарантује и декрет римског понтифекса Ургана VIII.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 37 -

1221. Имена места и унијатских свештеника у великоварадинској дијецези, по окрузима, који су од 1750. године служили обреде по формули понтифекса максимуса Урбана VIII.
Латински. 10 листова

Фасц. 17Е, бр. 40 **1756.**

1222. Формула Урбана VIII, понтифекса максимуса, по којој су служили унијатски свештеници од 1750. године.
Румунски. 4 листа

Фасц. 17Е, бр. 41 **1756.**

1223. Кнез Јован Сорбан и цела општина Селтало се жали на свештеника Теодора Папа који већ пет година служи као унијатски свештеника, али својим понашањем и радом наноси све више штете унији, због чега треба да оде са тог подручја.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 42 **1756.**

1224. Жалба унијата Јаноша Поповића, Тивадара Колчија Корња Петера, Савни Петера и Габора из Силталаја да им је свештеник Игњат запретио да унијати неће бити сахрањени на гробљу.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 43 **1756.**

1225. Жалба становника Вамошхаре да су житељи суседне Терје дошли да истерају унијатског свештеника, који их је онда напао секиром, псовао их и понашао се недолично.
Мађарски, латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 44

1226. Жалба Миклоша Раца, из Вемошхаре на бившег свештеника Миклоша Папа, који је правио неред у цркви и да је вређао више црквене власти у Великом Варадину (Орадеа Маре).
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 45 **1756.**

1227. Попис места Бихарске жупаније у којима живе православни унијати са назнаком термина када ће бити спроведена истрага поводом несугласица и сталних оптужби између православних и унијата.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 46 **1756.**

1228. Жалба Петера Паткаша из Велемкеа да је он, као унијат морао да напусти кућу и сву имовину, и моли да му се омогући повратак у кућу, након десет година.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 47 **1756.**

1229. Потрага за несталим оцем и сином из Сеплака,
– осталих, ближих, података нема –
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 51 **1756.**

1230. Молба свештеника Јаноша Папа, из Кумуњешда, да буде постављен за свештеника, на место свог покојног оца.
Латински, српски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 52 **1756.**

1231. Округ Бење се жали на властелине (велепоседнике) великоварадинске дијецезе због намета (десетка, робота и превоза) и наметања других оптерећења.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 53 **1756.**

1232. Жалба житеља Бакие на властелина Ђуришкаја, који их безочно израбљује, и још им додаје нове и нове намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 54 **1756.**

1233. Краљевска жупанија захтева од грофа Форгача, великоварадинског надбискупа, да достави одговор на жалбе тамошњих становника на нове намете од стране властелина у његовој дијецези.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 55 **1756.**

1234. Жалба Петра Црње из места Тагадо, против великоварадинског бискупа што га је по повратку из Арада ухапсио и затворио и 4 седмице држао у затвору као разбојника, због чега је, поред моралне имао и материјалну штету у стоци и другим стварима, а по отпуштању је још добио 40 батина. Зато моли сатисфакцију и заштиту Комисије.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 58 **1756.**

1235. Жалба житеља Окруриса Фарарфална, Мирага, и Лазура на велике намете.
Мађарски, латински. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 59 **1756.**

1236. Жалба Елиоша, унијатског свештеника да су злостављали православце, те тражи сатисфакцију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 60 **1756.**

1237. Жалба Петера, унијатског свештеника из Белача да му не дозвољавају да улази у цркву и обавља службу, пошто је остао у унијатској вери.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 61 **1756.**

1238. Жалба унијатског свештеника из Кишјење да су га злостављали у шуми, и тражи сатисфакцију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 62 **1756.**

1239. Жалба Александра, унијатског свештеника, да су га тукли и на друге начине злостављали.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 63 **1756.**

1240. Жалба житеља Теркаице, на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 64 **1756.**

1241. Жалба становника Алша Касе, Њагра Ђама, и Кусиша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 65 **1756.**

1242. Информација Јакоба Фабриа, викара о понашању православних према унијатима и њиховом протеривању са парохија.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 66 **1756.**

1243. Жалба житеља Шелишњеја, Балдобрђа, Сеплака и Капатнаја на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 68 **1756.**

1244. Жалба житеља Бредетула и Ислегураја због великих намета.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 69 **1756.**

1245. Жалба житеља Кахама због великих намета.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 70 **1756.**

1246. Жалба житеља Бекафална, због великих намета.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 71 **1756.**

1247. Жалба житеља Судрежа, Пањехија, Кошубаја на велике намете.
Мађарски. 5 листова

Фасц. 17Е, бр. 73 **1756.**

1248. Краљевска комисија захтева од Бихарске жупаније да спроведе одлуку о повратку протераних свештеника и да на упражњене парохије буду постављени свештеници.
Доставља се попис места у која треба да буду враћени свештеници.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 74 **1756.**

1249. Мишљење Краљевске комисије поводом достављеног одговора Бихарске жупаније на учестале жалбе њених поданика против тамошњих властелина због великих намета.
Латински. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 75 **1756.**

1250. Молба..., становника Росана да му се врати имање.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 76 **1756.**

1251. Жалба житеља Гиреша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 77 **1756.**

1252. Жалба житеља Бурде, Сендне, Ферече и Драгенета на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 78 **1756.**

1253. Жалба житеља Дурања на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 79 **1756.**

1254. Жалба Габора Ђуроа из Нађ-Татфална, јер он није никога вређао, него је само желео да се као свештеник усели у кућу која му доликује.
Мађарски, латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 81 **1756.**

1255. Жалба становника Курецела на превелике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 82 **1756.**

1256. Жалба мештана Белењеша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 83 **1756.**

1257. Жалба житеља Коребонала на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 84 **1756.**

1258. Жалба становника Будараса на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 85 **1756.**

1259. Жалба становника Сахаја на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 86 **1756.**

1260. Жалба становника Селештеја на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 87 **1756.**

1261. Жалба житеља..., на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бе. 89. **1756.**

1262. Жалба житеља..., на велике намете.
Мађарски, латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 90 **1756.**

1263. Жалба мештана Тизедатеја на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 91 **1756.**

1264. Жалба житеља Хинеђириша и Балатења због великих намета.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 92 **1756.**

1265. Жалба становника Бунђештија на тешке намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 93 **1756.**

1266. Жалба становника Фелше Вале Њаграја на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 94 **1756.**

1267. Жалба житеља..., на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 95 **1756.**

1268. Жалба Шандора Кокца из Балењеша, а и у име још неких насеља, да су поред великих намета оптерећени и пословима које морају да обаве за пандуре.
Мађарски, латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 96 **1756.**

1269. Жалба житеља Фалпе, Шебеша, Бетелања и Палаташда на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 97 **1756.**

1270. Жалба житеља Белењеша и Вашуша да су им намети велики, а поред тога морају да раде и за пандуре.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 98 **1756.**

1271. Жалба становника насеља из околине Белењеша на властелине, који су затворили и злостављали њихове изасланике, који су ишли да траже смањење намета, те да се пусте из затвора.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 99 **1756.**

1272. Жалба Димитрија, православног свештеника из Бартхаја да је и он оптерећен наметима које до сада није имао.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 100 **1756.**

1273. Жалба житеља Шергеша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 101 **1756.**

1274. Жалба становника Кевежде и још неких места (називи нечитки) на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 102 **1756.**

1275. Жалба становника Пап-Мезеа на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 103 **1756.**

1276. Жалба становника Фелша Тотиа и Карашда на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 104 **1756.**

1277. Жалба житеља Вашкоа на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 105 **1756.**

1278. Жалба житеља Њимоешда на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 106 **1756.**

1279. Жалба становника Белењеша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 107 **1756.**

1280. Жалба Миклоша, унијатског свештеника из Фарнаша да су га претукли, и да му и даље прети свештеник који није унијат.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 108 **1756.**

1281. Жалба свештеника Јаноша и Деметра, да их је злостављао протопрезвитер Басилиус што не пређу у унију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 109 **1756.**

1282. Жалба Захариаша, унијатског свештеника из Челаћноша, да му је Јанош Боцка претукао сина јер је овај поздравио унијатског свештеника из Торнаша.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 110 **1756.**

1283. Жалба Ласлоа, унијатског свештеника из Селинда да Петер Петраш, свештеник који није унијат, ради против унијата.
Мађарски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 111 **1756.**

1284. Жалба Андре Јуона из Лебетшења да су га затворили и батинали када је, као представник места позван и изјаснио се за унију.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 112 **1756.**

1285. Жалба становника Барастаја на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 113 **1756.**

1286. Жалба Алексе Дрејпића, из Барачића да је био затворен зато што на захтев пандура није предао рибарску мрежу.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 114 **1756.**

1287. Жалба становника Керпиње, Бараса и Брисења на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 115 **1756.**

1288. Жалба православног свештеника на велике намете на свештенство.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 116 **1756.**

1289. Жалба Габора, свештеника да га оптужују да је његова стока причинила штету, а он је вољан да штету надокнади у сену.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 117 **1756.**

1290. Жалба житеља..., на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 118 **1756.**

1291. Жалба житеља Бодотија, Котершија и Крмпаћија на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 119 **1756.**

1292. Потврда да је Даљ Крачањ из Борош Шебеша поштени човек и да измирује своје обавезе.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 120 **1756.**

1293. Изјаве сведока да Петер Хор из Селинда наговара народ да се врати старој вери, тј. да напусти унију.
Мађарски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 121 **1756.**

1294. Изјаве сведока о средствима употребљеним за обнову цркве у Варвизу.
Мађарски, латински. 9 листова

Фасц. 17Е, бр. 122 **1756.**

1295. Жалба житеља Фелше Вершања, Селишћа, и Појења на велике намете, и искази сведока да је Јанош Миле, жупанијски војник из тотфална, одбио послушност.
Мађарски, латински. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 123 **1756.**

1296. Жалба становника Шегерфална, Штегела, Линтцаја и Хетера на велике намете.
Мађарски. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 124 **1756.**

1297. Молба Деметра, унијатског свештеника из Фељвернека да му се врати во, којег му је отео поседник Ласло Кобол.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 18Е. бр. 125 **1756.**

1298. Жалба мештана Алшо Варзара, Сербиештија, Бајрицаја, и Фуматрија на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 126 **1756.**

1299. Жалба становника Фелше Кимпања, Сигришћеа и Хершешћеа на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 127 **1756.**

1300. Жалба Теодора Микте, из Алшо Варзара да су властелину Хердевичу морали да плате да би из затвора пустио његовог оца, пошто је овај само скупљао жир.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 128 **1756.**

1301. Молба Николе Поповића, свештеника из Синће, раније свештеника сокачког у Бихарској жупанији Краљевској комисији да буде заштићен он и његово имање, јер је био протеран из своје куће са 6 наоружаних сатрапа, много пострављен без личне слободе и права да држи службу. Стога моли и личну заштиту и обештећење своје имовине.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 129 **1756.**

1302. Жалба неколицине житеља Белењеша да су без разлога били затворени и претучени.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 130 **1756.**

1303. Жалба житеља Алшо Варзара да су им намети превелики.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 131 **1756.**

1304. Жалба Јожефа, свештеника из Белењеша и његовог сина да и поред великих притисака, намета и казни неће прихватити унију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 132 **1756.**

1305. Жалба житеља Кинђе да су им непознате особе отеле купљену пшеницу и јечам, и траже да им се то врати.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 133 **1756.**

1306. Жалба становника Гигишења и Зеројења на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 135 **1756.**

1307. Жалба Георгија, свештеника из Бишења, да је силом натеран на унију.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 135 **1756.**

1308. Жалба Теодора Периловића, свштеника, да је пет месеци злостављан у затвору зато што није желео да прихвати унију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 136 **1756.**

1309. Жалба житеља Драгоћења да им је протопрезвитер Басилиус довео свештеника кога не прихватају, јер га већ имају.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 137 **1756.**

1310. Молба Ватана Карачоња из Драгоћона да му се врати коњ којег је отео протопрезбитер Босилини из Ђехања, а без њега не може да ради.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 138 **1756.**

1311. Жалба житеља Петегда, Карасе и Урсада на велике намете које им је наметнуо властелин.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 139

1312. Жалба становника Ђехања, Петраш-Паљинаша и Алшо Шољонда на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 140 **1756.**

1313. Жалба неколицине житеља и Дамјана, на свештеника из Нађ-Ирегда да жели силом да им наметне унијатског свештеника.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 141 **1756.**

1314. Жалба мештана Ђојкан Гербешда на велике намете које су им увели властелини.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 142 **1756.**

1315. Жалба Михаља Бара из Алшо Ђербешда да му је судија (председник општине) из Белењеша одузео два вола и коња, те да му се врати.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 143 **1756.**

1316. Жалба житеља Брагате на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 144 **1756.**

1317. Жалба мештана Ремеша, Сент Миклоша, Ђефон-Фарма на велике намете које су им увели властелини.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 146 **1756.**

1319. Жалба удовице Фељера Кодрана, из Ласка, да су јој отели волове, и са својом децом нема од чега да живи.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 147 **1756.**

1320. Жалба житеља Сент Миклоша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 148 **1756.**

1321. Жалба становника Ервењеша на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 149 **1756.**

1322. Жалба житеља Рофија и Лазака на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 150 **1756.**

1323. Жалба житеља Петран Валења на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 151 **1756.**

1324. Жалба мештана Семертења на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 152 **1756.**

1325. Жалба свештеника: Ласла Бодора и Мојсеја и Теодора Поповића, из Мезијада да су злостављани јер нису желели да пређу у унију.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 153 **1756.**

1326. Жалба житеља Фенгереша, због намета.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 154 **1756.**

1327. Жалба становника места Содо Лазар због великих намета.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 155 **1756.**

1328. Жалба мештана Ситења због великих намета.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 156 **1756.**

1329. Жалба житеља Пап Мезе Видека на велике намете.
Мађарски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 157 **1756.**

1330. Жалба житеља Ервенда, Цецке, Кеалоа и Ишасега на велике намете.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 158 **1756.**

1331. Жалба мештана Садабања и Селишћа на велике намете од стране властелина.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 159 **1756.**

1332. Жалба становника Таркања на велике намете од стране властелина.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 160 **1756.**

1333. Жалба мештана Саохања на намете од стране властелина.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 161 **1756.**

1334. Жалба житеља Мезрада, и Кеберда на намете од стране властелина.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 162 **1756.**

1335. Жалба мештана Њар Сега на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 163 **1756.**

1336. Жалба више свештеника из Мезевидека, пошто не плаћају само велике намете, него и десетак.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 164 **1756.**

1337. Жалба Ђерђа..., свештеника из Бријсакоја на велике намете, као и да му је одузет коњ.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 165 **1756.**

1338. Краљевска комисија захтева од Великоварадинске конзисторије да испита жалбе православних и да уз оригинална документа достави свој одговор.
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 166 **1756.**

1339. Жалба виноградара из места Лике на велике дажбине на винограде и још десетак на вино, што су превелики намети.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 167 **1756.**

1340. Краљевска комисија захтева од Бихарске жупаније да достави оригинално писмо које је Синесије Живановић, арадски владика упутио влашком народу Бихарске жупаније.
Латински. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 168 **1756.**

1341. Жалба житеља Чихаја на велике намете.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 164 **1756.**

1342. Обавештење Краљевске комисије о неопходности достављања пописа свих места Бихарске жупаније у Варадинској дијецези у којима живе православни, унијати и католици, ради спровођења истраге поводом насталог спора између православних унијата, а по захтеву митрополита карловачког, Мојсија Путника достављеног овој комисији.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 170 **1756.**

1343. Краљевска комисија захтева достављање оригиналних докумената који се односе на жалбе и међусобна оптуживања православних унијата у Великоварадинској дијецези, по местима, а на основу захтева карловачког митрополита и архиепископа који се односе на жалбе и међусобна оптуживања православних и унијата у Великоварадинској диецези, по местима.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 171 **1756.**

1344. Жалбе унијатских и православних свештеника на чести пресретања од стране лопова, пљачки, отимање новца и других злостављања које им они наносе.
Латински. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 172 **1756.**

1345. Краљевска комисија захтева од надбискупа варадинског, односно од Варадинске конзисторије да поднете жалбе унијата против православних и православних против унијата, и достави Краљевској комисији, како би она преиспитала приговоре и тужбе и дала сатисфакцију оштећенима.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 173 **1756.**

1346. Варадинска конзисторија доставља Краљевској комисији попис бивших унијатских свештеника који су прешли у православну веру са назнаком места где су служили.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Е, бр. 174 **1756.**

1347. Краљевска комисија се обраћа главном инспектору са захтевом да испита наводе жалбе православног свештеника Петра Новаковића, пароха Катона вароши.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 176 **1756.**

1348. Жалба свештеника из Алшо Дерне, Чаналоша и Надан Телека, с пописом ствари које су им одузете када су истерани из својих парохија.
Мађарски, латински. 15 листова

Кутија 1295 Б (32)

Фасц. 17Е, бр. 178 **1756.**

1349. Спецификација унијатских свештеника по местима, који су од Великоварадинског епископа примали плату, према налазу Краљевске комисије

која је поднела извештај о спроведеној истрази по местима и броју свештеника на основу изјава самих свештеника о верном обављању службе и о непостојању било каквих изјава о духовним стварима.
Латински, мађарски, румунски. 64 листа

Фасц. 17Е, бр. 179 **1756.**

1350. Молба групе житеља православне вере из места Секељтелек у жупанији Бихар, царско Краљевској комисији да службу у њиховом месту и даље служи владика арадски, пошто су већ навикнути на њега и стога не желе да се навикавају на неког новог владику.
Мађарски. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 181 **1756.**

1351. Спецификација Вашархељских парохијана грчкога обреда који непрестано посећују цркву у којој је служио свештеник Петар и имена оних који на празник пасхе примају пасху.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 182 **1756.**

1352. Попис свих општина које је Краљевска комисија испитала и извештаји о наводним недозвољеним поступцима православног арадског епископа према унијатским свештеницима верницима (прекрштавање деце, наметање свог учења, кажњавања).
Латински. 5 листова

Фасц. 17Е, бр. 183 **1754.**

1353. Извештаји о све чешћим жалбама на православног арадског епископа Синесија Живановића и викара Иксијараха због протеривања унијатских свештеника из њихових парохија и предузимање мера за њихов повратак у своје парохије.
Латински, мађарски. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 184 **1753.**

1354. На захтев Бихарске жупаније именована Комисија је спровела истрагу поводом визитације арадског православног епископа у граду Веленци у Бихарској жупанији и његовим, за унијате неодобреним поступцима у ометању и спречавању унијата да држе своју веру и обреде, а на основу жалбе варадинског епископа Павла Форгача.
Латински, мађарски. 52 листа

Фасц. 17Е, бр. 188 **1756.**

1355. Одговор Матије Понграца, управника епископских имања Сент Миклош и Овар и Павла Форгача Варадинског епископа на све чешће приговоре и жалбе неких становника у местима Белењеш, Васкош и Беље на намете и понашање властелинских службеника.

Питања и одговори унијатских свештеника, асесора Табеларног суда, среског начелника поводом истраге спорне визитације православног арадског епископа у места Веленце и Варад Оласи у Бихарској жупанији противно вољи унијатског епископа садржаних у њиховим изјавама на 40 постављених питања, а која се односе на проверу његове визитације, циља који је тиме постигнут, која места је посетио, какав је карактер посета имала, с ким се све сусрео приликом посете и да ли је тада побуњивао народ против унијата.
Латински. 26 листова

Фасц. 17Е, бр. 195 **1756.**

1356. Обраћање Краљевске комисије Бихарској жупанији и грофу Емериху де Бачањи по питању жалби на властелине у тој жупанији на њихове намете и великоварадинског епископа, Комисији са жалбом на наметнуту таксу.
Исто тако, Краљевска комисија захтева од Жупаније да испита и достави потребне податке поводом изјава неких сведока како је кнез места Веленцеа, после доласка православног епископа (30. 5. 1753.) у Веленце позвао наоружане у градску кућу, а после се исти кнез изговарао да је то чинио по наговору властелина.
Латински. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 196 **176.**

1357. Архимандрит Мојсије Путник доставља Краљевској комисији која је надлежна за испитивање општужби против епископа Синесија Живановића, арадског епископа поводом његове визитације у местима Варадинског дистрикта (Velence, Uj Varoš, Logosel) оригинална сведочења парохијана и свештеника тамошњих места и локалних власти да су све оптужбе неистините. Ове оптужбе садржане су у четири тачке (покрштавање унијата, протеривање унијатских свештеника, превођење истих у православне и увођење обредних такси). Моли Комисију да све прилоге под словом А до М детаљно провери и о томе га обавести.
Латински, немачки. 24 листа

Фасц. 17Е, бр. 197 -

1358. Жалба православних становника Великог Варадина на фискалну управу и епископа Павла Форгача, који су 24 године служили у националној великоварадинској војсци и уместо награде доведени су у ситуацију да остану без својих имања. Жалба је упућена Краљевској комисији уз молбу да им се што пре помогне и надокнади штета.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 198 **1756.**

1359. Споразум између грађана Великог Варадина, српске, мађарске и влашке националности о заједничком суживоту, миру и слози, узајамном пошто-

вању, верској толеранцији, праву на школовање и на вероисповедање, а који су сачинили Павле Сатмари и Самуле Хорват, изабрани посланици испред Слободног краљевског града Варадина, и Габријел Корнић. Истовремено, предвиђа се увођење протектора у случају спорова између католичких и гркокатоличких свештеника.
Потврда о протесту, реакцији и незадовољству православних становника Великог Варадина и одговор Сената на њихове приговоре и жалбе.
Латински, мађарски. 11 листова

Фасц. 17Е, бр. 201 **1756.**

1360. Извод из записника Генералне конгрегације о саслушању Петра Хора алијас Петрас из Зелинда, у вези са јавним побуњивањем народа. Обавештење Комисије и Бихарске жупаније о покренутом поступку.
Латински. 6 листова

Фасц. 17Е, бр. 202 **1756.**

1361. Краљевска комисија из Великог Варадина захтева од Жупаније да за следећу Генералну конгрегацију прибави одговоре властелина против којих се жале поданици због намета и оптерећења како би се убрзао рад Комисије по том питању. Од Жупаније се захтева да утврди до ког термина може да поднесе свој одговор (реплику) на притужбе поданика.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 203 **1756.**

1362. Гроф Леополд де Надажди и Ладислав Бањан обраћају се грофу Емериху де Бањањију, коморском комесару и асесору Септемвиралног суда да врати оригинална документа архимандриту Мојсију Путнику које је он доставио Комисији поводом приговора да је у местима где живе Рутени и Власи извршено подрвгавање верској провери о догмама по инструкцији архиепископа митрополита карловачког, јер је то Комисија испитала и заузела став.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 204 **1756.**

1363. Становници Нађ Уређ (Nagy Uregdi) обавештавају Краљевску комисију о својим разлозима зашто нису примили свештеника Трипона у своје куће и о протеривању жена и деце из кућа супротно од оног што свештеник наводи, као и то да су га мештани јурили моткама.
Мађарски. 1 лист

Фасц. 17Е, бр. 205 **1756.**

1364. Срески начелник, заклетници и асесори Табеларног суда Бихарске жупаније обавештавају Краљевску комисију да је на Генералној конгрегацији утврђено да своје реплике на жалбу и притужбе поданика против

властелина могу да доставе најкасније до 5. октобра и да се тај термин не може продужавати из принципијелних и материјалних разлога.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 206 **1756.**

1365. Краљевска комисија захтева од Бихарске жупаније, пошто је упозната са жалбама поданика против властелина да сви сачињени урбари (16) буду прихваћени на Генералној конгрегацији која ће се одржати 30. августа текуће године.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 207 **1756.**

1366. Одговор Бихарске жупаније Краљевској комисији (за Велики Варадин) поводом њена два захтева:
1. У вези са жалбама поданика против властелина и њихових службеника и
2. Поводом оптужби да је кнез у месту Веленце све своје варошане позвао да се са оружјем скупе у градској кући.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 208 **1756.**

1367. На захтев Краљевске комисије, Жупанија доставља своје мишљење и резолуцију Намесничког већа на спорна питања, око подизања православне цркве од стране верника где има најмање 30 породица и забране дочека православног епископа у месту Веленце уз казну од 100 батина коју је наметнуо бивши срески начелник Стефан Санта, и о њиховом верском изјашњавању.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Е, бр. 209 **1756.**

1368. Становници и локалне власти места Селенд (Ziling) и Михаљфалва обавештавају Краљевску комисију да су одлучни у одбрани уније и да су стално привржени унији оштро осуђујући и противећи се Петру Петрасу који пубуњује народ и ремети мир међу унијатима.
Латински, мађарски. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 210 **1756.**

1369. Прилози под словима А, Б, Ц, Д, Е, који терете Петра Хора алиас Петраса који је побуњивао унијате у Селинду (Zelind), позивајући их да се врате прадедовској вери и напусте унију, због чега је подигнута оптужница и притворен Петар Хора. У вези са његовом оптужбом саслушани су сведоци који су га у својим изјавама осудили као шизматика и апостату.
Латински, мађарски. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 212 **1756.**

1370. Копија истраге у поступку жупанијског фишкала против Петра Хоре алијас Петраса због побуњивања унијата у Селинду и наговарања да се одрекну уније и врате својој прадедовској вери. Одговор Краљевске комисије и грофа Леополда де Надажди по питању побуњивању унијата у Селинду и жалби подложника Бихарске жупаније против њихових властелина.

Латински. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 213 **1756.**

1371. Краљевска комисија обраћа се Бихарској жупанији са молбом да је извести шта се предузело поводом жалби поданика те жупаније против властелина и да ли је израда Урбаријалне регулације скоро на помолу, а што је неопходно да се што пре уради.

Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 214 **1756.**

1372. Царско краљевски комесар Филипидис де Гаја извештава Бихарску жупанију да се много кметова жали на своје властелине, који их позивају на Доминални суд, прете и застрашују, тако да не само да се жале Комисији него желе да своје представнике пошаљу у Беч, Његовом величанству. Зато апелују да Жупанија својим ауторитетом затражи од властелина да се уздрже од речи и дела, које би шкодиле јавном реду и миру.

Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 215 **1756.**

1374. Архимандрит Мојсије Путник интервенише код Краљевске комисије да притворени свештеник Јозеф и син му Михаел из Белења буду ослобођени затвора, где их је ставио Великоварадински конзисторијум и моли да се убудуће не прибегава тако олаком затварању православних свештеника који нису у добрим односима са католичким свештеницима или са унијатским свештенослужитељима, позивајући се на раније дате привилегије Србима.

Латински. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 216

1375. Извод из записника Краљевске комисије од тачке 169. до 197. у коме су таксативно наведене жалбе и притужбе, као и захтев за повраћај одузетог права или имовине становницима места Бихарске жупаније (Артанд, Покола, Фотош, Белењ, Сонколь, Калача, Варвиц, Мезеш, Клеце (Kelecze), Ешкило (Eskyllo), Сакаль (Szakaly), Лики, Сокод, Мочар (Mocsar)). Углавном траже олакшице или повраћај новца.

Латински. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 218 **1756.**

1376. Одговор сведока приликом саслушања од стране Великоварадинског конзисторијума, који је оптужио православног арадског епископа да је слао окружнице православцима у влашка места у Бихарској жупанији, што је противзаконито, и да је наредио влашким становницима да протерају Стефана Папа (Пап) из места Вамош Лас (Vamos Lasz), унијатског свештеника, и да је ноћу окупљао људе и даво инстуркције како то да спроведу. Већина сведока од њих 18 нису упознати да су окружнице слате, а на треће питање о прогонству унијатског свештеника и пубуњивању Влаха против њега, делимично су дали потврдне одговоре.
Латински, мађарски. 12 листова

Фасц. 17Е, бр. 220 **1756.**

1377. Извештај среског начелника Михајла Ленгела и жупанијског заклетника Атнонија Терека испред Бихарске жупаније да је на Конгрегацији одржаној 30. августа 1756. разматрана жалба унијата („Свете уније") против племића Даније Барацаиа из места Чаналош (Csanalos) због подстицања становника против унијатских свештеника и тешких речи које је изговорио против њих. По исказу сведока притужба је неоснована, али све то почива на изјави свештеника Захарија.
Латински, немачки. 2 листа

Фасц. 17Е, бр. 222 **1756.**

1378. Одговор сведока приликом саслушања на седам постављених питања која се односе на Петра Келемена, инспектора краљевских фискалних имања у Варадину и његовог поступка при убирању деветине у дистрикту Пап Мезе (Pap-Mezeo).
Латински. 11 листова

Фасц. 17Е, бр. 223 **1756.**

1379. Великоварадински конзисторијум доставља Краљевској комисији изводе из записника са разматраним жалбама унијатских свештеника због злостављања или физичких напада после испитаних околности које су претходиле појединачно свакој од ових жалби.
Латински, мађарски, румунски. 17 листова

Фасц. 17Е, бр. 225 **1756.**

1380. Краљевска комисија поново захтева од Бихарске жупаније да се изради Урбаријална регулација како би се решило мноштво жалби и поданика против њихових властелина, а од Великоварадинског конзисторијума се захтева да детаљно преиспита, што праведније може учестале жалбе унијата против православних и православних против унијата, и да учини све са своје стране да више не долази до тих међусобних оптужби. Следи одговор Жупаније.
Истовремено Комисија захтева да Жупанија обезбеди спровођење Петра Хоре из затвора Бихарске жупаније.
Латински, румунски. 7 листова

Фасц. 17Е, бр. 226 **1756.**

1381. Међусобна преписка Бихарске жупаније, Краљевске комисије и Великоварадинског конзисторијума у трагању за најбољим решењем међусобних размирица међу становницима (унијатима и православцима) и њиховог незадовољства властелинима и епископима других конфесија.
Латински, мађарски, румунски. 119 листова

Кутија 1296 (33)

Списи који се односе на захтев Синесија Живановића, владике арадског, да изврши визитацију својих верника у епархији Велики Варадин

Фасц. 17Ф, бр. 1 **1751.**

1382. Угарска дворска канцеларија обавештава Илирску дворску депутацију да је гроф Форгач, бискуп Великоварадински, затражио да се што пре опомене Синесије Живановић, арадски владика да не утиче на још недовољно учвршћене вернике – унијате у њиховој вери у окрузима Белењеш, Белинд и Вашковија када буде у скорије време вршио канонску визитацију.
Латински. 5 листова

Фасц. 17Ф. бр. 2 **1751.**

1383. Угарска дворска комисија обавештава Илирску дворску депутацију о захтеву грофа Пала Форгача Великоварадинског бискупа да се опомене Синесије Живановић арадски владика да не узнемирава недовољно учвршћене у вери унијате у окрузима Белењеш, Белинд и Вашковија приликом његове најављене визитације, јер су они унију примили 1736. године и још је недовољно познају.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 3 **1754.**

1384. ИДД опомиње Синесија Живановића, владику арадског, да за време визитације округа Белењен, Белинц и Вашковиа да својим поступцима и делањем ни на који начин не угрози надлежност грофа Павла Форгача, бискупа великоварадинског, који се стара и о унијатским верницима.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 4 **1752.**

1385. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадозића да је Синесију Живановићу, владики арадском, одобрена визитација православних верника, али је опоменут да том приликом, а особито у окрузима Белењен, Белинц и Вашковиа, својим деловањем и поступцима не угрози надлежност грофа Форгача, бискупа великоварадинског, коме су подређени и унијати. Тражи се од митрополита да предузме све што је у његовој моћи да спречи било какве неприлике.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 5 **1752.**

1386. УДК обавештава ИДД да је гроф Форгач, Варадински бискуп њему, почињеном суфрагену Мелитију Ковачу одобрио канонску визитацију само унијатских верника а никако и православних.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 6 **1754.**

1387. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића да се Синесију Живановићу, владици арадском, дозвољава визитација православних верника у жупанији Бихар, и да је од великовараждинског бискупа затражено да му не прави сметње, али да ни владика не узнемирава вернике других вероисповести (унијате).
Немачки. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 7 **1753.**

1388. УДК обавештава ИДД у вези са пуштањем из затвора православног свештеника Теодора, кога је затворио великоварадински бискуп Павле Форгач, а у вези са канонском визитацијом арадског владике Синесија Живановића.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Е, бр. 8 **1753.**

1389. УДК доставља ИДД одговор грофа Павла Форгача, великоварадинског бискупа на жалбу Срба из Веленцеа да их бискуп узнемирава и протерује.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 9 **1753.**

1390. УДК обавештава ИДД да се гроф Павле Форгач, великоварадински бискуп жалио да је Синесије Живановић арадски владика приликом своје канонске посете (визитације) у својој епархији узнемиравао унијатске свештенике, терао их да се врате својој прадедовској (православној) вери.
Латински. 14 листова

Фасц. 17Ф, бр. 10 **1753.**

1391. ИДД обавештава УДК да је неоснована жалба Павла Форгача, великоварадинског бискупа против Синесија Живановића, арадског владике због наводних недозвољених поступака приликом његове канонске визитације која је одобрена од свих власти, пошто православни верници из Бихарске жупаније припадају његовој епархији и сасвим је нормално да ту визитацију обави поменути владика а не неко други.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Ф, бр. 11 **1753.**

1392. Молба митрополита П. Ненадовића владару да се обезбеди свака помоћ и сигурност, па и војна, приликом визитације епархије, а особито округа Халмађ.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 12 **1754.**

1393. РС обавештава ИДД да је фелдмаршалу кнезу Лобковићу наложено да се генерал плем. Епеле, заповедник у Великом Варадину, никако не мешa у сукоб око визитације Синесија Живановића, владике арадског и бискупа великоварадинског и Жупаније, који га у томе спречавају, иако има сагласност свих надлежних власти.
Немачки. 9 листова

Фасц. 17Ф, бр. 13 **1753.**

1394. РС обавештава ИДД да је преко фелдмаршала кнеза Лобковића наложеног генералу плем. Епелеу, заповеднику у Великом Варадину, да да војну пратњу („милицију") Синесији Живановићу, владици арадском, за време визитације епархије, пошто му се чине разне непријатности од стране Жупаније и каптола.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 14 **1753.**

1395. Налог ИДД Синесији Живановићу да прекине визитацију своје епархије након жалбе за владику препорученог Мелитија Ковача из Великог Варадина (Орадеа Маре), да је владика поништио извршено превођење православаца у унијате, и поред повољних исказа генерала плем. Епелеа, заповедника у Великом Варадину, о опхођењу владике током визитације.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 15 **1753.**

1396. УДК обавештава ИДД да је Синесији Живановићу забрањена даља канонска визитација своје епархије и наводи разлоге за забрану.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 16 **1753.**

1397. Жалбе становника Бихарске жупаније на поступке Синесија Живановића, арадског владике, за време његове канонске визитације епархији које је Намесничко веће доставило ИДД.
Латински, мађарски. 21 лист

Фасц. 17Ф, бр. 17 **1753.**

1398. Изјава сведока о неоснованом нападу Павла Форгача великоварадинског бискупа да је Синесије Живановић, арадски владика, за време своје канонске визитације по епархији подстицао верску мржњу и присиљавао

унијате да се враћају православљу, јер они потврђују да владика није начинио ни један непромишљен и непримеран поступак. Напротив, он је веома уздржан, промишљен, тактичан и одмерен према свима.
Захтев митрополита Павла Ненадовића да се владици одобри даља визитација епархије искључиво под војном пратњом због разних насртаја на њега, а то он и његов коректан однос према верницима и заслужује.
Латински, мађарски. 34 листа

Фасц. 17Ф, бр. 18 **1753.**

1399. Намесничко веће захтева од жупанија Чонград, Бачка, Бекеш, Барш, Њитра, Шарош, Тренчин, Залад, Шопрон, Пожун, Весприм и Хонт да што пре доставе податке када су на њиховој територији обнародоване привилегије дате српском народу и свештенству и у којој се мери оне поштују.
Одговор Бихарске жупаније на поменути захтев Намесничког већа.
Латински. 24 листа

Фасц. 17Ф, бр. 19 **1753.**

1400. Допис грофа Форгача, великоварадинског бискупа са достављеним извештајем о верским приликама у Бихарској жупанији, посебно у његовој дијецези.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 20 **1753.**

1401. Налог ИДД митрополита да Синесије Живановић, владика арадски, коме је до даљњег отказана визитација епархије на основу жалбе грофа Форгача, бискупа великоварадинског као и жупаније Бихар, али који су доставили додатне доказе основаности жалбе, достави извештај о свему што се догодило, као и попис православних насеља (места) у жупанији Бихар, како би се на основу многих веродостојних података донела коначна одлука о спору.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 21 **1753.**

1402. Захтев ИДД Синесију Живановићу, владици арадском, пошто му је до даљњег отказана визитација епархије због жалбе жупаније Бихар и грофа Фогача, бискупа великоварадинског, и који су приложили додатне доказе за основаност своје жалбе, достави о свему извештај што се догодило, као и попис православних места у жупанији Бихар, како би се на основу веродостојних података донела коначна одлука у спору.
Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 22 **1753.**

1403. Извештај грофа Павла Форгача, бискупа великоварадинског, Намесничком већу о разлозима спречавања Синесија Живановића арадског владике да спроведе канонску визитацију у епархији пошто би се њоме још више угрозили унијатски верници.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 23 **1753.**

1404. Намесничко веће налаже Бихарској жупанији да објави све привилегије које се односе на српски народ и православно свештенство и да достави извештај да ли су и када те привилегије биле раније спроведене и испоштоване.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 24 **1753.**

1405. УДК захтева од великоварадинског бискупа Павла Форгача да без одлагања што пре достави извештај шта се све предузело и које су мере спроведене поводом жалбе арадског владике на Каптол у Великом Варадину и да приложи попис унијатских и неунијатских (православних) насеља у његовој дијецези.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 25 **1753.**

1406. УДК захтева од Каптола у Великом Варадину да неодложно достави извештај поводом жалбе владике арадског, Синесија Живановића због његовог спречавања да изврши канонску визитацију своје епархије.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 26 **1753.**

1407. УДК захтева од Бихарске жупаније да достави извештај поводом жалбе Синесија Живановића арадског владике да је спречаван у канонској визитацији своје епархије.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 27 **1753.**

1408. Попис православних места (насеља) са именима свештеника у којима је извршена визитација, са напоменом Синесија Живановића, владике арадског, а у округу Велики Варадин (Орадеа Маре) има још таквих места у које није могао да оде пошто је морао да прекине визитацију, као и да су из неких места долазили појединци да га обавесте да су и та места православна, али да због жупанијских власти то нису смели да објаве.
Немачки. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 28 **1753.**

1409. Сведочанство Синесија Живановића, владике арадског, како је протекла визитација епархије, док су против њега Каптол и Жупанија улагале све могуће жалбе, сам је прекинуо даљу визитацију, желећи у Веленцеу да сачека да се страсти смире, али је дочекао – за то време смирујући своје вернике – одлуку виших власти да прекине визитације до доношења коначне одлуке. Након озбиљних претњи, чак и убиством дата му је војничка пратња ради повратка у Арад, с напоменом да никаква сумњива делатност с његове стране није примећена.
Издато од генерала плем. Епелеа, заповедника у Великом Варадину (Орадеа Маре).

- препис -

Немачки. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 29 **1754.**

1410. Молба митрополита Ненадовића владару да се на основу молби владике арадског и верника из Лунке, Пестенце и Беретје владици омогући даља визитација, као и да се бискупу великоварадинском забрани да православцима наноси (чини) различите неправде и да их не узнемирава, затвара и избацује из Сената само зато што су православни.
Латински, немачки. 8 листова

Фасц. 17Ф, бр. 30 **1754.**

1411. Намесничко веће моли ИДД да у циљу очувања унијатске конфесије спречи одржавање православних скупова у румунским местима Бихарске жупаније, где је арадски епископ, користећи се разним обећањима и уверавањима, многе унијатске свештенике преобратио у православне, а народ унијатски вратио православљу, чиме је знатно угрожена унија.
Латински. 3 листа

Фасц. 17Ф, бр. 31 **1754.**

1412. Намесничко веће доставља ИДД копије представи и жалби унијата и православних једних против других, због међусобних непрекидних напада и злостављања као и неправди које спроводи Бихарска жупанија и гроф Павле Форгач великоварадински бискуп православнима (избацивање православних из Сената затварања православних верника само зато што неће да приме унију), посебно у окрузима Лунка, Бестерце и Берећо, и указује на недозвољене поступке према неким свештеницима који се одупиру унији и који су привржени унији.
Латински, немачки. 21 лист

Фасц. 17Ф, бр. 32 **1754.**

1413. Упорна интервенција Павла Форгача код Намесничког већа да се заузме за заштиту унијата и унијатских свештеника које све више угрожавају православни у влашким окрузима Бихарске жупаније и да се спречи даље узнемиравање и побуњивање.
Латински. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 33 **1754.**

1414. Захтев митрополиту Ненадовићу да се без одлагања реализују све раније издате наредбе поводом унијатских жалби и да се сви протерани свештеници врате у своја места, пошто до сада не само да наредбе нису спроведене, него се отишло још и даље: протерани су свештеници не само из места где су били раније, него чак и из места где су се скривали.
Латински, немачки. 5 листова

Фасц. 17Ф, бр. 34 **1754.**

1415. Намесничко веће упознаје владара са писмом грофа Павла Форгача, великоварадинског бискупа, о све жешћем и окрутнијем нападу православних на унијатске свештенике у окрузима Лаксак, Бестерце и Ермелеке, посебно од дана спречавања арадског владике Синесија Живановића у даљој визитацији и његовог писма упућеног преко Ђуре Габора.
Латински. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 35 **1754.**

1416. Намесничко веће упознаје владара о новим оптужбама великоварадинског бискупа, Павла Форгача, као и о новим протеривањима унијатског свештеника из Пишколпа, Алмасеђ, Четелеки, Бошај, Браткај и моли проверу тих навода у оптужбама.
Латински, мађарски. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 36 **1754.**

1417. ИДД захтева од митрополита Павла Ненадовића да предузме све мере да се у насеља из којих су протерани врате сви унијатски свештеници, посебно у: Лаксаг, Бестерце, Ермељке, Нађ Тотфалу, Фењвернек, Кораг, Хађмадфалва, Телеки, Чуљафалва, Керешфелђ и Чохај, пошто ти унијатски свештеници нису протерани из места сталног боравка него из места где су се били склонили.
Уз пут се налаже да се испита да ли је капелан Симеон Поповић писац спорног писма, али свакако треба открити стварног аутора тог писма.
Латински, немачки. 4 листа

Фасц. 17Ф, бр. 37 **1754.**

1418. Намесничко веће информише владара да митрополит Павле Ненадовић, не дозвољава унијатским свештеницима који живе у Бихарској жупанији, а који су се вратили у своја места да обављају службу и не враћа њихове надлежности што је противно краљевској резолуцији.
Латински. 6 листова

Фасц. 17Ф, бр. 38 **1754.**

1419. Намесничко веће доставља владару оригинално писмо унијатског свештеника Симона Поповића, бунтовника, које је добило преко варадинског бискупа Пала Форгача. У томе писму он износи да за православне нема места у местима где су унијати у оквиру великоварадинске дијецезе, јер је таква одлука епископа.
У месту Бреткан се поставља неки свештеник Теодор који треба да припреми пут за долазак епископа Мелитија.
Латински, румунски. 5 листова

Фасц. 17Ф, бр. 39 **1754.**

1420. ИДД обавештава митрополита Ненадовића као и грофа Форгача, бискупа великоварадинског, да су међусобне оптужбе узајамне по броју и интензитету, па је одлучено да Комисија, у саставу: гроф Клобушицки, надбискуп калочки испред УДК, и генерали Хадик и де Вил испред РС, испита објективно стање и број верника и православних и унијата, и обавесте Комисију о местима где је било међусобних сукоба верника.
Митрополиту се налаже враћање унијатских свештеника, у места из којих су протерани, као и то да се ништа не предузима насилно према унијатима.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 17Ф, бр. 40 **1754.**

1421. РС обавештава фелдмаршала кнеза Лихтенштајна, да се ради утврђивања чињеница у вези са сукобом бискупа великоварадинског и владике арадског због нејасноће која су места унијатска а која православна, оснива Комисија у саставу: гроф Клобушицки, надбискуп калочки и генерал де Вил и Хадик, ради тачног утврђивања чињеница, на лицу места.
Немачки. 3 листа

Фасц. 17Ф, бр. 41 **1754.**

1422. ИДД обавештава жупанију Бихар да је оформљена комисија, под председништвом грофа Клобушицког, надбискупа калочког, ради решења спора православних и унијата.
Немачки. 1 лист

Фасц. 17Ф, бр. 42 **1754.**

1423. Одлука владара о постављању грофа Клобушицког, калочког надбискупа за председника Комисије за испитавље и решавање спора између православних и унијата у округу Велики Варадин, а поводом канонске визитације арадског владике, Синесија Живановића и датих упутстава како ће и где спровести ту визитацију.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 43 **1754.**

1424. Обавештење Намесничког већа грофу Клобушицком, калочком надбискупу да властелини у Угарској не могу наметати нове обавезе некатолицима на својим поседима без изричите сагласности владара.
Латински. 2 листа

Фасц. 17Ф, бр. 44 **1754.**

1425. Православни свештеници из округа: Лунка, Бестерце, Берећо (Беретуо) и Шебеш Кереш (Себес Корос) се жале Синесију Живановићу, своме владици, да је Бихарска жупанија устала против њих сазнавши за краљевску одлуку упућену посредством епископа и митрополита Павла Ненадовића о повратку протераних унијата из својих места и цркава које народ треба да прими.
Упућивање Емериха Будаиа, среског начелника, ради испитивања тих становника. Њихови одговори дати су под заклетвом у шест тачака: од кога имају савет да одбаце унију, колико писама је послао епископ арадски и шта је у њима било написано, да ли их је епископ саветовао да протерају унијатске свештенике, зашто они нису унијати, да ли их је у писмима наговарао да напусте унију, какву су наредбу имали од епископа.
Обавештења о новим оптужбама Павла Форгача о поновним протеривањима унијатских свештеника из својих места и цркава у великоварадинској дијецези, о ометању да они обављају службу и о новим жалбама архиепископа и митрополита Ненадовића на Жупанију.
Уверавање да ће два генерала: де Вила и Хадика, именована у Комисију за испитивање насталих проблема, обавити посао успешно.
Латински, немачки. 12 листова

Фасц. 17Ф, бр. 45 **1754.**

1426. Налог ИДД митрополиту Ненадовићу да предузме мере како би се у насеља у жупанији Бихар вратили из тих места протерани унијатски свештеници, с напоменом да достави подробан извештај о деловању владике арадског и његовог викара у Великом Варадину и уделу у свему томе, и да се приложи и распис који је владика упутио „влашком" народу.
Немачки. 3 листа

Фасц. 17Ф, бр. 46 **1753.**

1427. Жалба Намесничком већу на немире и незадовољства међу унијатима које је проузроковала канонска визитација арадског владике у округу Велики Варадин на основу привилегија које су православни добили 1691. 1743. и 1747. године, а што се није допадало Мелитију Ковачу унијатском викару у дијецези Велики Варадин (Орадеа Маре).
Захтева се примерено кажњавање свих оних који позивају на отпадништво, а посебно притвореног свештеника Алексе.
Латински. 5 листова

Фасц. 17Ф, бр. 47 **1753.**

1428. Попис свих места у Бихарској жупанији у којима живе православни, унијати и католици са посебно исказаним бројем унијата по местима у оквиру среза, а посебно оних унијата који су унију примили 1737. године и оних који су унију примили касније. Затим следи попис унијата који живе измешано са католицима, под јурисдикцијом великоварадинског бискупа. На крају је попис парохијских места великоварадинске дијецезе латинског (католичког) обреда.
Латински. 9 листова

Фасц. 17Ф, бр. 48 **1754.**

1429. Изјаве сведока ко је отерао унијатске свештенике из две парохије, и да ли су бар остављени као становници у том месту.
Мађарски. 3 листа

Фасц. 17Г, бр. 1

1430. Упутство послато у Велики Варадин (Орадеа Маре) изасланим краљевским комесарима, ради утврђивања узорака и спречавања верских немира:
– да се у сваком насељу преброје припадници сваке вероисповести, и то изјашњавањем,
– да се утврде сви испади, сукоби и кривци досадашњих сукоба, али да се не предузимају исхитрене мере,
– да се утврде сви случајеви злостављања свештеника, итд.
Немачки. 5 листова

Фасц. 17Г, бр. 3 **1754.**

1431. У циљу испитивања и спречавања верских немира краљевски комесари сачинили су попис домаћинстава по местима округа Велики Варадин, да би се утврдила њихова верска припадност, односно знао тачан број православних и унијата са именима свештеника који тамо служе.
Латински. 80 листова

Фасц. 17Г, бр. 8 **1752.**

1432. Сагласност владара на препоруку ИДД да се према православцима који су се након преласка у унију поново вратили православљу не примењују строге казне за отпадништво од вере, пошто је томе узрок дубоко верско незнање, односно недовољна упућеност, тако да су ове особе унији пришле само формално. Казне би само додатно допринеле непријатељском ставу према унији, тим пре што би то угрозило и добијене привилегије. Владике обеју вероисповести, као и администрација требало би да сарађују што више, да смање притиске, што би свакако допринело смањењу исељавања Срба из Угарске.
Немачки. 5 листова

Фасц. 17Г, бр. 9 **1753.**

1433. Извештај..., да је Синесије Живановић, владика арадски, 1751. затражио одобрење за визитацију у округу Велики Варадин, на шта је гроф Форгач, бискуп великоварадински приговорио да је то мешање у његову дијецезу, и да постоји опасност да се православљу врате они који су од 1736. год. примили унију.

Владар је одобрио визитацију у округу Белењиш с тим да владика не утиче на католике и унијате и да бискупу не даје повода за жалбу, па му је у мају 1753. визитација одобрена, али се томе поново жестоко супротставља бискуп, на шта је уследила и владикина жалба на претње Каптола из Великог Варадина (Орадеа Маре) када је дошао у Веленце, што је довело до сукоба верника које је владика својим промишљеним понашањем смирио, након чега је под заштитом војске прекинуо визитацију.

Православци су унијатске свештенике протерали из њихових парохија и станова због настојања Каптола да ти свештеници добију духовну јурисдикцију над православцима и да ови од њих примају Свете тајне, што је владар наредио да их у парохије поново постави православни архимандрит Мојсије Путник, али без јурисдикције над православцима.

Други велики разлог спора је у томе што бискуп тврди да у округу нема православаца, а владика тврди управо супротно, па је одређена Комисија у саставу: барон Клобушицки, калочки надбискуп, генерал гроф Хадик и генерал де Вил, да се истинито утврди број верника обеју вероисповести у свим местима, да се утврди улога Каптола у свему и да ли је вршен притисак на сведоке који су давали изјаве о понашању владике.

Немачки, латински. 12 листова

Фасц. 17Х, бр. 1 **1754.**

1434. Жалба варадинског викара Јакоба Фабриа у пет тачака, упућена Краљевској комисији против православног свештенства са образложењем и доказима уз попис места Бихарске жупаније која су 1737. године искључиво била унијатска, затим и оних која су била мешана са католицима под јурисдикцијом варадинског бискупа.

Апел Комисије Жупанији да настоји на очувању мира и слоге не само речима него и делима посебно у мешовитим срединама, како се не би ширила мржња према православнима, а она се стављала на страну унијата.

Попис протераних свештеника и места одакле су протерани; попис интимата који се односе на унијате издатих у времену од 1735. до 1749, а који регулишу њихове односе са православнима у Бихарској жупанији.

Обелодањивање писма које је Комисија упутила свим црквама на народном језику.

Кратак извештај епископа арадског о његовој канонској визитацији.

Латински, немачки. 17 листова

Фасц. 17X, бр. 3 **1754.**

1435. РС обавештава владара о наименовању два генерала: де Вила и Хадика у Комисију испред РС и депутата испред Варадинске бискупије, унијата и архиепископа митрополита о утврђивању чињеница у спору између православних и унијата.
Захтев Адама Франца колара у име Комисије да се тој комисији што пре доставе акта из 1736. а која се односе на унију.
Попис румунских места и њихових становника.
Одговор поджупана да ће спровести попис по свим местима и што пре га доставити Комисији, а и тражена акта ће покушати да пронађу у архиви и доставиће их што пре.
Латински, мађарски. 8 листова

Фасц. 17X, бр. 5 **1754.**

1436. Одговори на саслушању влашких монаха у Великом Варадину одржаног 11. новембра 1754. године, а који се односе на личне податке, службу, припадност вери, надлежности епископа, место службовања, разлог доласка у Белењеш (Belenys).
Латински, мађарски. 14 листова

Фасц. 17X, бр. 6 **1754.**

1437. Попис унијатских свештеника од 1735. године на подручју Лачо (Lacszo) са назнаком оних који су протерани, а били су унијати па су се опирали православљу.
Жалба унијатских свештеника да их православни терају из места или их ометају у служби и обреду, посебно у местима Лагсаг, Беређо (Beretyo) и Бестерце (Beztercze) и моле Комисију да их, на основу њихових права и повластица, узме у заштиту.
Одобрење присуства вицеархиђакона и пароха Почаја (Pocsaj) као делегата у Комисији за испитивање спорних питања између унијата и православаца. Идеја како би комисијски требало испитати настали спор у великоварадинској дијецези.
Захтев Комисије Жупанији да сачини попис румунских села и домаћинстава у Великоварадинском округу и да их што пре достави.
Латински, мађарски. 17 листова

Фасц. 17X, бр. 7 **1754.**

1438. Изјашњавање Румуна у четири округа Бихарске жупаније (Лунка, Бестерце, Беређо и Себеш Кереш) пред Комисијом 28. новембра 1754. године у Великом Варадину о понашању унијатских свештеника и верника.
Обавештење Адама Колера да ће Михаел Арон присуствовати раду Комисије 27. новембра 1754. године. Исти је поднео захтев Жупанији да се што пре обави попис румунских места и домаћинстава, који је раније тражен, а није достављен Комисији.

Изговарање Жупаније зашто није достављен тражени попис на време и њено обавезивање да ће бити достављен за два дана.
Адам Колер библиотекар дворске Коморе, кустос и комисијски писар, захтева од Бихарске жупаније да комплетира попис који је Жупанији доставио жупанијских заклетник, Јозеф Фабри за поменуте округе и да учини све да дођу домаћини са својим свештеницима из два села варадинског округа: Рев и Чечте (Rev и Czeczte) 6. децембра ради саслушања и обавештава Конзисторијум о позиву влашких домаћина ради испитивања и да поменути Конзисторијум тог дана упути свог опуномоћеника на саслушање.
Латински, румунски, мађарски. 15 листова

Фасц. 17X, бр. 8 **1745.**

1439. Жалба Ладислава среског начелника на начин објављивања и обнародовања сазива локалних кнежева и заклетника места: Кишхаза, Рета, Росуфалва, Вашанд и Гирбед да дођу у Хоскваство ради пописивања домаћинстава.
Обавештење о наименовању Јакоба Фабриа за опуномоћника у свим споровима пред Комисијом.
Комисија тражи од митрополита српског да именује једног депутата и да о томе обавести Комисију;
Указивање Комисије на мањкавост и неуједначеност у попису села и домаћинстава по местима.
Мишљење Андрије Хадика о неким спорним питањима између унијата и православних, које је успео да разоткрије после обављеног саслушања у тим местима где је настао спор (у четири тачке).
Латински, мађарски, немачки. 11 листова

Фасц. 17X, бр. 9 **1754.**

1440. Молба православних становника Великом Варадину да на првој седници рестаурације општине за кнеза и сенатора буде постављен неко од православних који ту живи, јер су од признавања уније запостављени.
Захтев Краљевске комисије Жупанији да им се достави попис свих румунских села чији ће становници бити саслушавани до 10. јануара.
Примедбе чланова Комисије на титулу и потпис митрополита карловачког.
Интерпретација спорног писма протосвештеника Симона Поповића од 9. марта 1754. године.
Расветљавање разлога батинања неких верника по одобрењу Варадинског бискупа и затварања неког Крачуна.
Варадинска конзисторија упознаје Комисију о разлозима недовољне упућености унијата у њихову веру што је узрок напуштања уније и разлог преласка у православље.
Латински, мађарски. 18 листова

Фасц. 17X, бр. 10 **1754.**

1441. Обавештење генерала Де Вила у вези са протеривањем архиђакона Арона и једног свештеника од стране православних.
Представка католичког Каптола у Великом Варадину у којој се замера Мелитију због немарности, опуштености и необиласку парохија и унијатских цркава.
Копија жалбе унијатских свештеника упућена бискупу Форгачу на поступке православног арадског владике због одвраћања од уније. Још их више боли што је сам бискуп тврдио да је Мелитије само суфраген и успут моли да им се обезбеди финансијска помоћ.
Латински, румунски, мађарски. 16 листова

Фасц. 17X, бр. 11 **1754.**

1442. Прдеставка Краљевске комисије владару због протеривања свештеника и поступака те двојице чија је побуна проузроковала немире.
Истрага у вези са прибављањем доказа заклетника Јозефа Фабриа од стране Жупанијске комисије достављена у вези са сведочењем седам сведока. Захтев за што бржим повраћајем протераних свештеника.
Латински, румунски, мађарски. 21 лист

Фасц. 17X, бр. 12 **1754.**

1443. Писмо митрополита карловачког Павла Ненадовића у вези са визитацијом арадског владике Синесија Живановића и лажног приписивања подстицаја изазивању нереда и неспоразума. Писмо арадског владике на румунском језику у коме подстиче народ на истрајност у вери и чувању провизора Стефана Чотке упућено грофу Павлу Форгачу, великоварадинском бискупу.
Латински, румунски, мађарски. 12 листова

Фасц. 17X, бр. 13 **1754.**

1444. Протестно писмо и неслагање депутата од стране бискупа са лажним изјавама неких свештеника. Одговор генерала Де Вила на протестно писмо и неслагању депутата испред римокатоличког епископа.
Писмо администратора парохијске цркве Хајо Комисији да то село жели да се врати унији.
Представка варадинског бискупа Павла Форгача по питању Мелитија, унијатског владике.
Жалба православних свештеника из Катоне Вароши због нанете му неправде од стране унијата.
Латински, мађарски. 12 листова

Фасц. 17X, бр. 14 **1754.**

1445. Мишљење генерала Де Вила о умешаности Каптола у питања која су регулисана привилегијама цара Леополда.

Инсинуације Комисије Жупанији да одустане од одлуке која би довела до свађе.
Потврда пароха Вашкохског, Јована Шенаузера о противљењу неких места да сачине попис свештеника и домаћинстава.
Декларација великоварадинског Каптола Комисији поводом одлуке места Пекач и других места која се не изјашњавају за унију.
Информација Јозефа Барчаиа (Barcsai), јурасора вашкофског поводом неког Дальиље Крачуна као одговор на молбу округа Колиа.
Писмо Михаила Арона унијатског вицеархиђакона који је за спровођење истраге.
Жалба унијатског свештеника Илије на физичко злостављање од стране неких православаца.
Латински, румунски, мађарски. 13 листова

Фасц. 17X, бр. 15 **1754.**

1446. Неслагање великоварадинског Каптола упућена Комисији са излагањем неког свештеника Томе, за њих лажног, затим Јована Чернјанског, опуномоћеника и његово неслагање са излагањем места Урегд (Урогд). Изјаве Јована Бирога, Марга Чергеша, Александра Чордаша и Јована Сабоа.
Обраћање Георгија Форгарашиа из Великог Варадина у коме моли Комисију да уважи његову жељу за напуштањем уније и враћањем православљу.
Налог Комисије Бихарској жупанији да се уздржи од мешања у спор између унијата и православних и препоручују јој се да се побрине за очување мира, добрих односа и међусобног разумевања.
Латински, мађарски, немачки. 11 листова

Фасц. 17J, бр. 1 **1737.**

1447. Комисијски записник о изјашњавању румунског свештенства и верника у варадинској дијецези о верској припадности и епископској надлежности. Осуда арадског епископа због наметања своје јурисдикције и превођења у православље противно вољи румунског народа.
Латински, немачки, мађарски. 55 листова

Кутија 1297 A (34)

Жалба Срба из Јегре (Ерлан, Егер) на бискупе Баркоција и Естерхазија
Фасц. 18. бр. 1–31
Арх. бр. 1448–1474.

Фасц. 18, бр. 1 **1750.**

1448. Одговор... (Магистрата Јегра)... поводом жалбе митрополита Ненадовића УДК. да се православнима у Јегри (Ерлан, Егер) не дозвољава избор у

Магистрат, обављање занатске делатности, куповина некретнина, опход у литији, итд., да:
– у Магистрат никада до сада није биран „шизматик", са чим се сагласио и цар Леополд I 1700. године а на предлог овдашњег бискупа, али нема сметњи да буде изабран унијат:
– цеховски прописи изричито дозвољавају учлањење само католика, а занат се може радити само уколико је неко унијат;
– забрана куповине некретнина уведена је 1728. године да би се спречило да „шизматици" преузму готово цело подручје:
– литије се не дозвољавају од времена Ракоција, пошто је тада много њих пришло православцима.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 18, бр. 2 **1750.**

1449. Објашњење грофа Баркоција, бискупа у Јегри (Егер), поводом жалби тамошњих Срба, да им се не дозвољава да подигну нови црквени торањ, да им се не дозвољава више од једног црквеног звона, да их не примају у цехове и у Магистрат:
– дозвољено им је подизање истог торња какав је био раније, али су они почели да подижу камени, што је бискуп прекинуо, али им је дозволио да га направе од дрвета;
– до жалбе бискуп није ни знао број звона. Неспоразум је настао пошто је ранији бискуп, гроф Ердеди, дозволио да поставе веће звоно с тим да дотадашње претворе у ово веће, што они нису учинили, него су набавили велико, а задржали и мало, па би сада да га поставе;
– у цехове их не примају пошто по цеховском правилу члан може бити само католик, или унијат, а то се односи и на избор у Магистрат, на основу договора бискупа Тенешиа и цара Леополда I;
– у граду не би требало да се примењују привилегије, пошто Срба има свега 59, док су остали православци Грци, али поданици Турске.
Немачки. 8 листова

Фасц. 18, бр. 3 **1754.**

1450. Сагласност владара са препоруком ИДД, поводом жалбе митрополита Ненадовића и Срба из Јегре (Ерлан, Егер) на поступке бискупа грофа Баркација, који на сваки начин спречава избор њиховог представника у варошки Магистрат и тражи да православци на католичке празнике цео дан не отварају дућане:
– да се Срби укључе у следеће изборе за варошки Магистрат, и
– да на католичке празнике православци не отварају своје дућане три сата.
Немачки, латински. 38 листова

Фасц. 18, бр. 4 **1754.**

1451. ИДД обавештава митрополита Ненадовића, поводом жалби Срба из Јегре (Егер, Ерлан) да је бискупу у Јегри наложено да обнародује пропис да су православни обавезни да на католичке празнике држе радње затворене од 8–11 часова, а да је њихова жалба да бискуп спречава избор њиховог представника у варошки Магистрат неоснована, јер кандидат Димитрије Константин није добио довољан број гласова, и тражи да тамошња православна општина покаже више жеље за сарадњу.
Немачки. 3 листа

Фасц. 18, бр. 5 **1754.**

1452. Жалба Срба из Јегре (Егер, Ерлан) владару да овдашњи бискуп гроф Баркоци не само да се не придржава одлука поводом досадашњих жалби, него тражи да се радње држе затворене цео дан не само само за католички празник Свих Светих, него и за остале католичке празнике држи затворене варошке капије, а тражи и да се православни више не сахрањују на њиховом досадашњем гробљу, крај њихове цркве, него изван варошких зидина.
Немачки. 2 листа

Фасц. 18, бр. 6 **1766.**

1453. Извештај барона Бартенштајна владару да му није познат разлог сукоба између бискупа из Јегре (Егер, Ерлан) и апостолског викара (унијатског) из Мункача (Мункачево), али да је његов, Бартенштајнов, план за ненасилно унијаћење прихваћен али се по њему није поступало, него чак супротно. Питање је како се таквим односом може још неко придобити за унију.
Немачки. 3 листа

Фасц. 18, бр. 7 **1766.**

1454. ИДД обавештава УДК о жалби митрополита Ненадовића и поступке грофа Карољa Естерхазија, бискупа у Јегри (Егер, Ерлан), који је пореметио успостављени ред и односе, пошто православнима забрањује куповину некретнина у вароши, протерује оне који су дошли из Турске, забрањује пријем у грађанство и цехове – све је то омогућено унијатима – а одузео је и једно црквено звоно.
Латински, немачки. 7 листова

Фасц, 18, бр. 8 **1766.**

1455. Барон Бартенштајн обавештава владара да тражени извештај о спору бискупа из Јегре (Егер, Ерлана) и унијатског владике из Мункача (Мункачево) због деветнаест унијатских свештеника које је преузео бискуп, не може доставити пошто о томе ништа не зна, а и није у надлежности ИДД.
Немачки. 3 листа

Фасц. 18, бр. 9 **1767.**

1456. ИДД прослеђује УДК жалбу православних становника Јегре (Егер, Ерлан) на поступке бискупа према њима (већих намета на њих, смањења убира који припада њиховој цркви, непартиципирања у власти, неуједначених права, неправде и штете нанете Штефану Рацу).
Латински. 7 листова

Фасц. 18, бр. 10 **1768.**

1457. УДК захтева од ИДД да у року месец дана испита жалбе и притужбе православних верника у Јегри, као и жалбе грчких трговаца Михајла Закоа и Фрање Жупана и да достави извештај.
Латински. 7 листова

Фасц. 18, бр. 11 **1768.**

1458. Молба православних становника и трговаца из Јегре упућене владару да обузда настојање варошког Магистрата да им ускраћује права и користи сваку прилику да их онемогући да живе и стичу нормално и да им се не угрожавају стечене привилегије. Као доказ своје лојалности прилажу потврду генерала грофа Цицендорфа из 1721.
УДК захтева од ИДД да се што пре провере наводи у жалбама православних у Јегри, против овдашњег бискупа и достави извештај о томе.
Латински, немачки. 11 листова

Фасц. 18, бр. 12 **1768.**

1459. ИДД обавештава владара да су жалбе Срба из Јегре (Егер, Ерлан) почеле против бискупа грофа Баркоција 1750. године, али је након састанка ондашњег председника ИДД грофа Коловрата и УДК – и поред напомене да Јегра није слободан краљевски град, него да је под јурисдикцијом бискупа, тј. да све зависи од бискупа, те да православни своје жалбе упуте њему – закључено, што је потврђено и од владара, да се православнима не праве сметње за пријем у цехове, да буду бирани у варошки Магистрат, да могу да купују некретнине у вароши, као и да им се дозволи да подигну црквени торањ и користе црквено звоно, чиме су жалбе отклоњене.
Бискуп 1753. Промеморијом оспорава жалбе, и настоји да се ослободи наложених му обавеза.
Након прикупљених извештаја од стране председника ИДД грофа Кенигсег-Ерпса и митрополита, сачињен је Протокол, на што је бискуп доставио преписе ранијих извештаја са доста непримерених израза, на што је ИДД по истом питању сачинила Протокол, са којим се сагласио владар, иако је све ово покушао да оспори бискуп, изјавама неких достојанственика Каптола и варошког Сената, на што је УДК и ИДД наложила и њему и митрополиту да се придржавају налога највиших власти. Пошто на тај начин мир није био у потпуности успостављен наложено је грофу Фекетеу, доношењем вицеканцелару да успостави

мир, о чему је овај и поднео неки извештај, али следи жалба митрополита да је бискуп тражио да православни на празник Свих Светих држе затворене дућане, а за остале католичке празнике да се држе затворене варошке копије, и не дозвољава да покојнике сахрањују на гробљу крај православне цркве, која је на другом крају града.

Након ових жалби наредних година није било проблема, све до 1766. године, када је нови бискуп гроф Естерхази поново забранио куповину некретнина, да се кандидују за варошки Магистрат, а у грађанство и цех могу бити примљени само унијати. ИДД је од УДК тражила да се бискуп придржава ранијих одлука, договора и привилегија, и да се бискупов одговор на жалбе достави њој. Одговор бискупа стигао је после више од годину дана, и то да су жалбе прослеђене варошком Магистрату, и да ће проћи још неко време до пуног обавештења. Уследиле су нове жалбе, као и жалбе трговца Михајла Закоа и Франца Жупана, упућене жупанији Хевеш, које су враћене неотворене, пошто је бискуп и велики жупан Хевешке жупаније.

УДК је у децембру 1767. тражила од бискупа да се изјасни о жалбама, под претњом да ће бити пријављен владару, а ради траженог изјашњења православнима су постављана најразличитија питања: колико их има у вароши, колико у браку, а колико не, да ли су положили заклетву поданства, када су дошли из Македоније итд.

ИДД је у фебруару 1768. поновила захтев УДК, а бискуп не само да није одговорио, него је стигла жалба неког Деметра и Петра, којима је наплаћено по 30 форинти заостатка верског пореза, ког су они, по привилегијама ослобођени.

Пошто досадашње жалбе нису решене, а пристижу нове, предлаже се именовање Комисије која би их испитала, с тим да једног члана предложи УДК, један да се именује из Провинцијала, а да члан у име ИДД буде маркиз Де Вил, коњички генерал, раније члан Комисије за решење спора између православног и католичког свештенства у Великом Варадину (Орадеа Маре).

Напомена владара: своје мишљење је дала 24. и 27. маја.

Немачки, латински. 37 листова

Фасц. 18, бр. 13 **1768.**

1460. ИДД обавештава владара да је на састанку ради разматрања жалбе Срба из Јегре (Егер, Ерлан) против тамошњег бискупа закључено, на предлог двојице угарских краљевских саветника, да се сачека став Намесничког већа, коме је јегарски бискуп доставио извештај позивајући се на поравнање (споразум) бискупа Фенешија, али Намесничко веће тражи препис овог споразума, како би онда доставило свој став, па се моли владар да сачека неколико дана.

Владар обавештава ИДД да је свој став изнео у Резолуцији од 24. и 27. маја.

Немачки. 30 листова

Фасц. 18, бр. 14 **1768.**

1461. Жалба Срба из Јегре (Егер, Ерлан) да су поступцима бискупа ускраћени у многим правима: не могу да буду бирани у варошки Магистрат, не дозвољава им се куповина некретнина у граду, не примају се избеглице из Турске, па они долазе у врло тежак положај јер тамо не смеју да се врате, одузето им је црквено звоно које је дато католицима. Магистрат од њихових свештеника наплаћује порез који су они, по привилегијама, ослобођени, па они, верници, плаћају за своје свештенике, такође се тражи да школски послужитељи и црквењаци плаћају све дажбине које плаћају остали. Ни код обавеза кулука нису изједначени са католицима, а имају тешкоћа када децу дају на изучавање заната, а још веће приликом добијања мајсторског звања. Иако у вароши не постоји сапунџијски цех који би био на тај начин угрожен, старијим Српкињама се не дозвољава продаја свећа, а Стефану Рацу, који је купио виноград од једног католика, исти је одузет, без обештећења (накнаде). Језуити су насилно у католичанство превели два дечака, од којих је тек један враћен родитељима. По Србе повољне одлуке виших власти ретко се обнародују, а православци који станују изван Јегре морају да плаћају католичким свештеницима још једну врсту пореза, а Јегранима се не дозвољава изградња нове цркве.

Бискуп уз потпуну подршку УДК, оспорава основаност жалби: многе су поднете пре но што је он, гроф Естерхази, постављен за бискупа, о некима се ништа не зна, а највећи број потпада под надлежност варошког Магистрата. Од православаца је затражио да члановима Каптола дају примере (чињенице), како би написао извештај Намесничком већу, али су они то одбили, наводећи да га не сматрају својим властелином (господаром) него себи равном, те му нису дужни одговора. По споразуму бискупа Ђерђа Фенешија и вароши Јегре из 1695. – који је цар Леополд потврдио 1700. – само су поунијаћени Срби равноправни са католицима, и могу бити у варошкој управи. Погодности које су им дате 1753. су последица опасних времена и блискости са Руским двором и не протежу се на ова, много повољнија времена.

ИДД предлаже владару да се прекоре жалиоци што су се одрекли земаљског господара (бискупа), коме су прво требали да се обрате, а њени налази, дати 1753. године бискупу грофу Беркоцију су јасни и обавезујући и за садашњег бискупа, без обзира на његова неоснована супротна настојања позивањем на Фенешијев споразум, јер он искључује привилегије дате Србим. За варошки Магистрат, без обзира на то што у њему има Срба – унијата, требало би кандидовати бар једног, иако вероватно неће бити изабран, због великог броја католика. Куповина некретнина је слободна, а што су Срби спремни да плате и више од других нација никако не може бити разлог да им се то брани. Србима се налаже да пријаве сваку особу коју доведу у град, јер је то обавеза од које ни они не могу бити изузети, а узето име црквено звоно треба им вратити. По резолуцији из 1753. године, уколико су доличног владања и материјално обезбеђени могу добити статус грађанима.

Обавестити бискупа и варошки Магистрат да православни свештеници, а ни остали, нису обавезни да им плаћају порез. По попису из 1763. одређено је давање православних свештеника, а бискуп тврди да нису опорезовани више од Мађара и Немаца, а изучавање заната или учлањење у цех не може бити условљено припадношћу католичкој вери. Треба испитати пријављене случајеве покатоличавања, али тако што се то не сме чинити насилно.

Право куповине некретнина припада сваком, и зато треба обнародовати одредбу из 1752. године, како Срби не би даље подносили жалбе да су запостављени, због „шизме". Око подизања нове православне цркве не би требало да буде спора, јер за то постоје врло јасни прописи.

Царица тражи додатно обавештење, да ли је у Јегри било Срба за време ослобођења града од Турака 1686. године, и на које се – како тврди бискуп – не односе привилегије које је издао цар Леополд 1690. године.

Немачки, латински. 74 листа

Фасц. 18. бр. 15 **1768.**

1462. Одговор јегарског бискупа, грофа Естерхазија на многобројне жалбе и притужбе православних у Јегри да им се недозвољава куповина кућа и земље, учествовање у општинским властима, ступање у занатска удружења, прелазак из турских крајева у Јегру, с намером да се ту настане и прилаже доказе да су те жалбе већим делом неосноване. Намесничко веће даје своје виђење по предмету тих жалби и притужби православних у Јегри.

Латински, мађарски. 42 листа

Фасц. 18, бр. 16 **1768.**

1463. Крепел, секретар ИДД обавештава барона Колера, председника ИДД поводом питања царице да ли је у Јегри било Срба („Грка") и 1686, када је варош ослобођена од Турака, да је став свих да их је било, али су мишљења да се привилегије односе и на њих, подељена: УДК мисли да се не односе, а остали да се односе.

У владарски рескрипт из 1753. није било унето мишљење из 1744. године да се привилегије не односе на Србе из Будима, Стоног Београда (Секешфехервар) и Јегре, и да је 26. августа у Карловцима умро митрополит Павле Ненадовић.

Немачки. 3 листа

Фасц. 18, бр. 17 **1768.**

1464. Препорука барона Колера, председника ИДД, владару да је одредба из одлуке 1753. да се утврди да ли се привилегије дате Србима који су прешли из Турске, 1691. односе и на Србе који су од пре тог времена били у Јегри (Егер, Ерлан), јер и Срби у Будиму од тада имају владику, а из тог времена постоји и владика бачки, који истовремено има и титулу владике јегарског.

Немачки. 4 листа

Фасц. 18, бр. 18 **1768.**

1465. Жалба православних житеља Јегре (Егер, Ерлан) владару, на стално кршење њихових привилегија од месних власти:
– при куповини некретнина треба за дозвлу да се обрате бискупу иако је, по привилегијама, довољна да куповину само пријаве варошком судији,
– сада се забрањује рођацима који су напустили Турску да станују код њих, иако је постојала изричита одлука којом је то дозвољено,
– одузето им је црквено звоно, иако у њиховим црквеним стварима једино владар има право да одлучује, а за овакав случај је привилегијама предвиђена и казна.
– ускраћено им је право пријема у грађанство од стране земаљског господара (бискуп) и Магистрат, иако то право имају по привилегијама, и то без питања да ли су православци,
– плаћају порез својих свештеника, које и иначе издржавају, пошто ови не поседују ништа,
– учитељи и црквењаци плаћају „цехенту", иако су по привилегијама особље цркве и стога су тога ослобођени,
– плаћају издржавање и католичких свештеника, па уколико то треба да наставе да буду ослобођени пореза (контрибуција),
– да им се дозволи удруживање у занатлијско братство, пошто их је мало, уколико из верских разлога не могу бити учлањени у цехове,
– да се изједначе у праву држања дућана, које им је одузето у корист других дошљака („странаца"),
– да се по верским и грађанским законима казне језуити, који су насилно одузели једног дечака,
– да се варошком бележнику Фаркашу забрани да прети Стефану Рацу, да ће изгубити кућу, коју је купио, као и новац,
– да не буду, без разлога, протеривани из својих дућана,
– да се од трговаца из околних насеља не тражи новац („аџбер") за издржавање месних католичких свештеника,
– да се предузму мере против Стефана Костке, који им је забранио звоњење, рекавши да владарева дозвола није изнад забране земаљског господара.
Немачки. 6 листова

Фасц. 18, бр. 19 **1768.**

1466. Жалба Срба из Јегре (Егер, Ерлан) јер се наставља њихово угњетавање, и то само зато што су православне вере, који је започело још за време бискупа грофа Ердедија и грофа Баркоција, а резултираће тиме што више неће бити у могућности да себи обезбеде опстанак и плаћање обавеза. У раније изнете случајеве, десила су се још два нова:
Верски судија Стефан Костка продао је за 800 форинти кућу сирочади Емерика Роша, која је била процењена на 1.000 форинти неком занатлији и то у одсуству Јована Видаковића, који је био заинтересован да је откупи, пошто је упоредни сусед, а то кућиште је његов отац Михајло

Видаковић продао. Михајло је био судија Срба у Јегри, и након одласка Турака из вароши вратио се у своју кућу, а од 1703. врло се пожртвовано борио против устаника, а потом на својим путовањима по варошима прикупљао драгоцене податке о последњем турском рату.
Данијел Рац је, пак, купио кућу Антона Бонара за 1.600 форинти, али је варошки судија одбио да прими новац без одобрења бискупа, па је купац дао старатељу заоставштине Михајлу Варадију. Након месец дана кућа је продата провизору генерала барона Орција, који није одавде, а Рацу је враћен новац.
Барон Јохан Фердинанд фон дер Марк, члан ИДД, обавештава владара да су жалбе Срба прослеђене, да је одржан састанак ИДД и УДК по питању да ли се привилегије из 1690. године односе и на Србе из Јегре и да је записник о томе такође достављен, и да ће будући став према Србима зависити искључиво од одлуке владара.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 18, бр. 20 **1768.**

1467. ИДД обавештава, записником, са седнице, поводом поновних жалби Срба из Јегре (Егер, Ерлан), да је непобитно да су у време протеривања Турака, 1688. Срби у вароши имали своју улицу (Светог Николе), и да су се изјаснили за унију, са свештеником Јованом Деметром су и цркву препначили. Деметер је био под духовном јурисдикцијом бискупа Фелекија, али се у време бискупа Габријела Ердедија делимично одустало од уније.
Чест узрок сукоба је питање на које Србе (православце) се односе привилегије, јер се често тумачи да се оне односе само на оне који су из Турске прешли 1690. године, и населили се у одређеним местима у Војној граници, иако је из привилегија јасно да се оне односе на све Србе, што је потврђено и 1743. и 1746. године, иако је министарска конференција из тих година била супротног мишљења. Привилегије се чак признају и граничарима из Хрватске, који су у том подручју били пре доласка митрополита (патријарха) из Турске, а нису оспорени ни православнима из Будима, Стоног Београда (Секешфелервар), па се не могу оспоравати ни онима из Јегре (Егер, Ерлан) и њих не може обеснажити приватни споразум бискупа Фенешија, који само унијате прихвата као правоверне, а православне као отпаднике.
Ипак, мало жалби Срба из Јегре се може подвести под „угрожавање привилегија".
Жалбе су потекле 1750. године, на понашање грофа Франца Баркоција, бискупа у Јегри, који се позивао на Фенешијев споразум, али све то није решено, тако да су 1753. о свему поново расправљале ИДД и УДК, када је закључено да се ствари реше веома обазриво, с обзиром на ратне прилике и односе са Руским двором.
Шта је конкретно предузето поводом сваке појединачне жалбе, и какве су мере наложене, види се из предмета бр. 1461. и 1465.

ИДД предлаже владару да ради решења готово свих ових жалби подигне Јегру у статус „слободног краљевског града", чиме би била изузета од јурисдикције бискупа и њиховог утицаја на варошку управу и цехове, као и питање привилегија, јер би наставак спорова могао довести до спорова у осталим подручјима где живе Срби, што би могло имати неповољне последице.
Немачки. 32 листа

Фасц. 18, бр. 21 **1768.**

1468. Налог владара ИДД да одреди два саветника који ће узети учешће на састанку Државног савета, под председништвом кнеза Штаремберга, ради решавања жалби православних Грка (Срба) из Јегре (Егер, Ерлан) против тамошњег бискупа.
Немачки. 1 лист

Фасц. 18, бр. 22 **1769.**

1469. Намесничко веће доставља УДК своје виђење по основу записника Мешовите комисије образоване да испита све наводе у жалбама и притужбама православних становника против јегарског бискупа и њиховог статуса у тим крајевима. Дато је мишљење по свакој тачки жалби и истакнута њихова неоснованост по многим питањима.
УДК упознаје ИДД са овим горућим проблемом у циљу објективног информисања и проналажењу решења.
Латински. 10 листова

Фасц. 18, бр. 23 **1769.**

1470. Жалбе неких православних житеља Јегре (Егер, Ерлан) на поступак власти, записник о разговору бискупа грофа Естерхазија и Срба – изасланика, ради добијања сагласности да могу да покрију своју цркву. Бискуп се веома неповољно изражава о православнима и владици Путнику, православни становници Јегре изражавају захвалност владару на његовим одлукама (резолуцији), да:
– могу у граду да купују некретнине, с тим да бискуп достави податак колико може да буде најближа православна кућа бискупском двору,
– се доласком спроводи резолуција о настањивању придошлица из Турске,
– се врати одузето црквено звоно, или исплати обештећење,
– се православни, након плаћене прописане таксе, без сметњи приме у грађанство,
– се свештеници у служби и чланови њиховог домаћинства ослобађају свих пореза,
– „цехенте" остају као и до сада,
– црквењаци, уколико су до сада плаћали порез, да наставе плаћање,
– је редослед органа којима се упућује жалба: магистрат, земаљски господар, Намесничко веће,

– их треба примати у цехове и надлештва (службе), без обзира на статуте тих организација,
– обављају и сапунџијски занат, уколико су оспособљни и доброг владања,
– се нико насилно не прекрштава у католика, и да језуити врате дете које су насилно покрстили,
– се резолуције у вези са православнима, на време и свуда, обнародују,
– дућане у својим кућама могу да отварају без ограничавања, и да се отварање истих не ограничава удаљеношћу од бискупског двора (резиденције),
– у вези са подизањем нових цркава треба се придржавати већ постојећих резолуција,
– се турским поданицима, који бораве код „Грка" дозвољава трговина, сходно мировном уговору, а они који су овде са породицом могу да положе заклетву поданства.
Немачки, латински, мађарски. 47 листова

Фасц. 18, бр. 24 **1769.**

1471. Жалба Мојсија Путника, владике бачког, УДК због затварања Доротеја, православног свештеника из Кечкемета, од стране грофа Карла Естерхазија, бискупа у Јегри (Егер, Ерлан), пошто је покушао да држи службу божју у Солноку.
Латински. 3 листа

Фасц. 18, бр. 25 **1769.**

1472. Сагласност владара са одлуком ИДД да гроф Хадик на Сабору обавести владику бачког, да свештеник који буде вршио службу божју у Кечкемету тамо може боравити одређено време, као и да не покуша да у местима кроз која пролази одржи (или покуша да уведе) службу божју, због чега је бискуп јегарски затворио свештеника Доротеја, када је покушао да одржи службу у Солноку, а да сада буде пуштен из затвора.
Немачки, латински, мађарски. 12 листова

Фасц. 18, бр. 30 **1769.**

1473. ИДД обавештава владара да је Резолуција из 1768. која се односи на жалбу православних становника Јегре (Егер, Ерлан), преко УДК прослеђена бискупу у Јегри, и НВ.
Пошто се Резолуција не спроводи него пристижу нове жалбе: да се на улици малтретирају црквењаци и школски послужитељи, да бискуп спречава слободу вероисповести православнима, као и да на место умрлог свештеника Синесија Гавриловића настоји да постави унијатског свештеника Лукаса Хабима. ИДД предлаже да се бискупу најстроже нареди да достави извештај, а да се гроф Хадик, у својству краљевског комесара, упути, након повратка са Црквеног сабора у Карловцима, у Јегру, и спроведе Резолуцију, тачку по тачку у одређеном року.
Владар сагласан.
Немачки, латински. 99 листова

Фасц. 18, бр. 31 **1769.**

1474. Жалбе православних становника Јегре (Егер, Ерлан) да се царска Резолуција поводом њихових ранијих жалби, ни после три године не спроводи, репресија жупанијске и варошке власти је још јача, чак им се, након смрти проте, насилно намеће унијатски свештеник Хабим.
Немачки. 3 листа

Кутија 1297 Б

Фасц. 18, бр. 32 **1769.**

1475. Захтев православних становника Ерлана (Егер, Јегра), да им се одобри постављење новог крова на цркви, да им се врати црквено звоно и да добију новог свештеника на место умрлог, као и жалба на поступак бискупа грофа Кароља Естерхазија који је притворио свештеника Синесија Гавриловића, с тим да службу божју обавља унијатски свештеник Лукач Хабина. Ова одлука је издата на латинском, а растумачена на мађарском, без обзира на привилегије православаца.
Сагласност владара да се по овом питању поступи на основу његове раније донете одлуке.
Немачки, латински. 14 листова

Фасц. 18, бр. 33 **1770.**

1476. Одговор жупаније Хевеш, поводом жалбе православних становника Јегре (Егер, Ерлан), на поступак тамошњег бискупа, као и за обештећене за црквено звоно, као и дозволу за поправку оштећеног крова на цркви, у којој је и тло потонуло јер је подигнута на гробовима,
– да нема основе за жалбу против поступака бискупа,
– да је црквено звоно процењено на 157 форинти, али су они одбили да прихвате ту исплату,
– да је утврђено да наводи у вези са црквом и гробовима нису тачни.
Препорука ИДД владару да се у Јегри упути гроф Хадик, да испита целу ствар.
Немачки. 28 листова

Фасц. 18, бр. 34 **1770.**

1477. Сагласност владара са препоруком ИДД, да се визитација владике дозволи само у насељима у којима живе православци на подручју епархије Јегра (Егер, Ерлан), а да се питања наплате „димнице" (пореза) и обавезе давања конака приликом визитације епархије реши тек након извештаја изасланика грофа Хадика, а Питање учлањења православних верника у цехове у којима су и друге вероисповести владар није решио.
Немачки, латински, мађарски. 50 листова

Фасц. 18, бр. 35 **1770.**

1478. Жалба православних становника Јегре (Егер, Ерлан), на поступке бискупа, који је уједно и велики жупан жупаније Хевеш, и који их непрекидно прогони, а једини разлог је њихова вера.
Одбио је њихову молбу да поправе своју цркву, да им се врати црквено звоно, а не да се исто плати, прети да ће затворити свештеника, дозвољава да их неодговорни називају следбеницима Гога и Магога, да каменују њихове куће, дозвољава католичком свештенику Барти да прети проклињањем сваког ко са њима општи, тражи да службу божју врши унијатски свештеник Лука Хабим, и то поред више наредби с највишег места да се не угрожавају привилегије православних.
Списак православних трговаца: оних који тргују у Јегри има 91, са 263 чланова породице, оних који тргују изван вароши 12, са 32 члана породице, неожењених који станују у Јегри, а турски су поданици 15, са 7 чланова породице итд.
Укупно: 443 особе.
Немачки, српски. 8 листова

Фасц. 18, бр. 36 **1770.**

1479. Предлог ИДД владару да се оконча спор између бискупа у Јегри (Егер, Ерлан) и унијатског владике у Мункачу (Мункачево), који је започео још за време бискупа грофа Баркоција и владике Олшавског, а траје и сада, између бискупа грофа Естерхазија и владике Брадача, као и да се ствари по питању уније расправљају између УДК и ИДД.
Немачки. 10 листова

Фасц. 18, бр. 37 **1770.**

1480. ИДД обавештава владара о жалби изасланика унијатског свештеника, свештеника Андреаса Бачинског, из Дорога, на понашање јегарског (Егер, Ерлан) бискупа, према унијатима.
Духовна јурисдикција унијатског владике у Мункачу (Мункачево) обухвата жупаније: Хевеш, Берег, Мармарош, Саболч, Сатмар, Унг, Шарош, Земплен, Боршод, Гемер, Торна, Абањ, и Угача са неких 700 парохија и око 150.000 верника. Унијатски свештеници не примају никакве дотације нити имају земље (окућнице).
За стан плаћају половину закупа, а половину плаћа општина. Од прихода имају само „столу", а и њу присвајају католички свештеници уколико их има у месту, тако да унијатски свештеници зависе искључиво од добре воље верника, а јегарски бискуп од унијата наплаћује и „цехенту". Због сиромаштва не могу ни цркве да поправе или да помогну верницима, што веома лоше утиче на повећање броја верника, а бискуп својим насилничким понашањем спречава ширење уније.
РС се захвалио ранијем унијатском владици Хордемарском на неучествовању Рутена (Русина) у унутарњим немирима, а јегарски бискуп и поред препоруке није припомагао ширењу уније.

Извесни Лука Хабин, непризнати унијатски свештеник прети унијатском владици у Мункачу (Мункачево).
Ове жалбе унијата су повезане са жалбом православаца, па се предлаже истрага по свим тим питањима, тим пре што приходи бискупије у Јегри (Егер, Ерлан), износе преко 8.0000 фор. годишње, а ништа није добијено за унапређење уније. Чак није спроведен ни предлог ранијег бискупа грофа Габриела Ердедија и да се оснује још једна бискупија у Нађ – Бањи, па се предлаже да гроф Хадик, након повратка са Народног сабора у Карловцима, оде и испита цео случај.
Немачки. 5 листова

Фасц. 18, бр. 38 **1770.**

1481. Препорука ИДД владару, да се након консултација са грофом Хадиком, по питању сукоба православних са бискупом из Јегре (Егер, Ерлан), исти опомене да православни владика или викар има право на „димницу", „конак", а да владика за своје визитације мора прихватити сагласност највише власти, уз обавезу да визитацију не користи за деловање против уније, као и да се удаљене православне породице обавежу да измирују своје обавезе према православним свештеницима, а ови пак да обављају обреде, како би се избегли даљи сукови и утисак православних да им се права само сужавају, тим пре што је након Народног сабора много шта спорно усклађено.
Немачки. 9 листова

Фасц. 18, бр. 39 **1770.**

1482. Поновни предлог ИДД владару да се гроф Хадик, упозна са свим околностима догађаја у Јегри и да му се дају одговарајућа упутства пре но што буде тамо упућен као краљевски комесар, пошто жалбе православних на деловање бискупа у Јегри (Егер, Ерлан), особито од када је покренуо право владике на „димницу" и „конак", не престају, и поред му до сада упућених захтева, налога и упутстава а прекине са таквим деловањем.
Жалбама су се придружили и унијати, јер је његово деловање нанело велику штету унијаћењу.
Немачки. 6 листова

Фасц. 18, бр. 40 **1770.**

1483. Предлог ИДД владару да након свих жалби православаца из Јегре (Егер, Ерлан) на поступке тамошњег бискупа, који ни на који начин не сакрива своју одбојност према тој вери и народу, и који и поред свих упутстава, препорука и наредби и даље наставља да продубљује сукоб, као и да се размисли да ли да за краљевског комесара ради решавања овог сукоба буде изаслан гроф Хадик, с обзиром на то да је по народности Мађар, што би могло да изазове подозривост код православних верника, као и сумњу у његову непристрасност.

Препоручује се зато да комесар буде војно лице неке друге националности, као и да се искористи садашње присуство бискупа у Бечу, и да му се дају одређена упутства, усмерења и опомене.
У прилогу: Захтев православних становника Јегре да им се не угрожавају привилегије, јер до сада од овог сукоба имају штету од 60.000 форинти.
Немачки. 10 листова

Фасц. 18, бр. 41 **1771.**

1484. ИДД моли владара да наложи УДК да достави обавештење поводом жалби Андреа Хорвата, православца из Јегре (Егер, Ерлан) против бискупа, да му је бесправно одузета кућа и два винограда, као и Адама Николе, трговца да је финансијски уништен јер су му кредитори, по налогу бискупа, ускратили кредит и довели га до стечаја, а исто тако у вароши нико, из истог разлога, не сме да прихвати да заступа његову праведну ствар.
Немачки. 6 листова

Фасц. 18, бр. 42 **1770.**

1485. ИДД обавештава владара да је све било, и да се чекала сагласност папе да се у Мункачу успостави унијатска епархија, под јурисдикцијом надбискупа у Грану (Естергом), али је приговор дошао од бискупа у Јегри (Егер, Ерлан), који се, према унијатском владици односи као према потчињеном, што може имати кобне последице по унију, уколико би верници посумњали у самосталност свог владике, са свим последицама које из те зависности проистичу.
Бискуп се у својим захтевима позива на декрете свештеника почев од XIII века, уз напомену да је 1718. године Георгије Бизенци, унијатски владика у Мункачу, признао подређеност бискупу у Јегри, односно да неће ништа одлучивати без сагласности бискупа.
Була папе Климента VII, из 1768. године, даје независност владици у Мункачу и пуну јурисдикцију над свим унијатима у Угарској, и напомиње се да се декрети свештеника из XIII века односе искључиво на Грке (а не на Србе) у Епиру и на Сицилији.
Такав став јегарског бискупа угрожава – подаци из 1766. године – 119.167 унијатских верника, 839 цркава и 675 парохија, јер би се могли приклонити православљу.
Зато би све унијате требало спојити у једну епархију а папском одлуком канонизовти владику из Мункача, јер за то постоје и услови:
– русински кнез Теодор Кизијаковић подигао је ту 1360. године Василијански манастир, а игумана је краљ Владислав уздигао у ранг владике.
Надбискуп Ђерђ Липаји је уз сагласност Бенедикта Кихија, из Јегре (Егер) признао Петра Партенија за владику у Мункачу.

Издржавање унијатског владичанства у Мункачу могла би да преузме опатија у Тополци, која би давала 5.000 фор. годишње, а остатак од 3.000 фор. би се исплаћивао од верског пореза.
Управо и оснивањем Илирске штампарије добија се много, пошто ће књиге из ње, намењене унијатима, бити очишћене од отрова који се налази у књигама које се доносе из Русије. Уз то би ваљало отворити неколико семинара за образовање унијатских свештеника, као и материјално обезбедити удовице и децу тих свештеника.
Немачки. 19 листова

Фасц. 18, бр. 43 **1770.**

1486. Жалба ИДД владару на понашање бискупа из Јегре (Егер), коме је речено да уколико има примедбе на књиге које се штампају у Илирској штампарији да их достави. Бискуп је, пошто му је показан одштампан Буквар позвао штампара Курцбека и тражио да штампа ново издање по његовом захтеву, те се моли владар да владики забрани било какво даље мешање у те послове на такав начин.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 18, бр. 44 **1770.**

1487. Став ИДД поводом жалби православних становника Јегре (Егер, Ерлан) и одговора јегарског бискупа на те жалбе, упућн владару:
– Православци су се први пут жалили 1752. године на бискупа Баркоција, али је овај потом постао примас 1751. године и отишао из Јегре, па је бискуп постао Карл Естерхази. Жалбе на њега започеле су 1766. јер се није придржавао ранијих владарских наредби, сматрајући да се не односе на њега;
– Чињеница је да је Магистрат Јегре подређен бискупу;
– Православци су обештећени за одузета црквена звона тек након наредбе највише власти;
– Подржава се захтев да се Јегри додели статус слободног краљевског града, јер би то допринело да се смире страсти. Такав случај је био и са Пожегом (Славонска Пожега) која је то постала 1766. године;
– Чињеница је да су на куће православаца качене недуље с натписом да су „слуге Гога и Магога";
– Питање наплате верских давања треба примереније решити;
– Слање краљевског комесара показало се као добро, па га треба применити и овде како би се рашчистило питање обезбеђивања трошкова издржавања Мелитија Ковача, унијатског владике у Мункачу, као и за решавање спора за владиком арадским, и предлаже да комесар буде гроф Хадик;
– Жалба извесног Николе против Магистрата у Јегри је приватна ствар;
– Поводом захтева православаца да у варошкој управи имају своје представнике и одбојног става бискупа, треба то решити путем статуса града, тј. одлучити да ли ће Јегра постати слободан краљевски град.

– Ваља размислити о томе да се из владичанства у Јегри издвоји ново владичанство у Нађ Бањи, од чега би имала корист и држава.
Немачки. 37 листова

Фасц. 18, бр. 45 **1766.**

1488. ИДД обавештава владара да стални сукоб проистиче из тога што бискуп из Јегре (Егер, Ерлан) стално тражи да му унијатски владика из Мункача (Мункачево) буде подређен.
Уколико би се то признало дошло би до тога да би се нека венчања, крштења итд. морала поновити. Уз то, у 1751. години у том владичанству је било 117.000 унијата.
Нема основе, након што је бискуп Јакутић из Јегре, много учинио за успостављање унијатског владичанства у Мункачу, да би ингеренције јегарског бискупа требале бити веће од указивања му части, а то би тако и било да унијатски владика није нападан од онога који би требао да га штити. Владика из Мункача тврди да не постоји изјава ранијег владике, из 1747. године, којом се за претпостављеног признаје јегарски бискуп.
Стално настојање јегарског бискупа узрок је што није дошло до ширења уније. Русини (Рутени) живе у жупанијама: Боршод, Земплен, Шарош, Абањвар, Берег, Саболч, Мармарош, Угоча, Унг, Сатмар, Толна и Сепеш, а принадлежности преко 600 свештеника веома су ниске, а у местима где нема унијатских свештеника становништво верске дажбине плаћа католичким свештеницима. Било би добро, што је предложила и УДК да се Унијатско владичанство у Мункачу канонизује. То право су раније чинили русински кнежеви, који су га и издржавали, градили зграде и постављали владике, уз сагласност патријарха из Константинопоља (Истанбул). Од примитка уније тражи се за митрополита сагласност Рима, а за владику сагласност митрополита.
За издржавање владичанства давало би се око 2.000 форинти, а од камералних поседа у жупанији Мармарош неких 1000–1200 форинти, а нешто и од Русина из Шорош-Патоко. Кућиште за подизање владичанског двора дао је гроф Шенбору. Истовремено треба унијатског владику из Великог Варадина (Орадеа Маре) ослободити подређености бискупу из истог града, али од те бискупије би ваљало узети сав приход изнад 17.000 форинти – а њен годишњи приход је преко 100.000 форинти – и део користити за издржавање овог владичанства.
Немачки. 9 листова

Фасц. 18, бр. 46 **1768.**

1489. ИДД обавештава владара о жалби православних житеља Јегре (Егер, Ерлан), на поступак градоначелника Стефана Костке, који има подршку јегарског бискупа.
Михаел Видаковић, проверени родољуб и противник Ракоцијевог устанка продао је део кућишта суседу, на коме је овај подигао кућу у вредности 1.000 форинти. Јован Видаковић, Михаелов син, желео је да поново

за 1.000 форинти откупи ту кућу, када је доспео за продају. Градоначелник Костка, тутор заоставштине Емерика Роже, продао ју је за 800 форинти док је видаковић био у Пољској, а када је овај понудио и више и позвао се на право прече куповине, грубо је одбијен.
Кућу Антона Бонара, у Српској улици – која је наредбом преименована у улицу Св. Николе, продата је за 1.600 форинти Данијелу Рацу, а када се након месец дана као купац јавио настојник генерала барона Орција дата је њему, а Рацу је враћен новац.
Све то угрожава православно становништво, које ће бити доведено у прилику да нађе моћи да обезбеди ни средства за опстанак и порез.
Немачки. 5 листова

Фасц. 18, бр. 48 **1771.**

1490. Поновна жалба православних житеља Јегре (Егер, Ерлан) владару да се ни бискуп ни Магистрат не придржавају владаревих упутстава и наредби него су они истовремено и тужиоци и судије.
Михаелу Закоу одузет је 1767. године дућан и дат му је други, али је и овај препуштен другом, а исто се десило и Михајлу Капитању. То је образложено не верском мржњом бискупа, него његовим правом, као власника дућана, да слободно располаже својом имовином, што није тачно пошто он не даје друге дућане иако се зна да православци овде живе искључиво од трговине, те им се тако уништава опстанак.
Привилегије не помажу код бискупове самовоље. Не дозвољава да се православац Михаел Рајо прими у ћурчијски цех, а приликом избора за Магистрат није се повиновао владаревој наредби да у њега уђу и православни представници. Забранио је поновно подизање кућа наших погорелаца, а када је временска непогода срушила део варошких зидина ове нису поправљене па је друга непогода поплавила дућане, након чега су зидине потпуно уклоњене, тако да је непогода 1770. нанела штету од око 60.000 форинти, што се све могло избећи благовременом интервенцијом.
Немачки. 12 листова

Фасц. 18, бр. 49 **1771.**

1491. Одлука владара поводом жалбе православних становника Јегре (Егер, Ерлан):
– да православци пријаве случајеве уколико се одлука владара поводом неког захтева не обнародује;
– пошто је исплаћено обештећење за звоно, отпада даља жалба;
– у вези са спором око дућана у Јегри, Магистрат још није доставио извештај затражен још 1768. године. Зато се дућани у власништву вароши морају након истека закупа, дати на лицитацију коју добија искључиво онај који да највише. Приватни власници могу са својим дућанима да располажу слободно, а и „Грци" (Срби) имају права да у својим кућама уреде дућане;

– неосноване су жалбе да бискуп на сваки начин одлаже давање сагласности за поправку цркве;
– у вези са међусобним вређањем нека се обрате надлежној судској власти, пошто постоји прописани редослед поступака;
– упозорити бискупа да се неодговорно понео према наредбама;
– не постоји прописана удаљеност кућа од бискупског двора, а месна ће власт у зависности од околности, одредити услове који пак морају важити једнако за све (тј. и за православце);
– треба ублажити пропис у Јегри да се погорелац, коме кућа изгори сопственом кривицом, одреди неко удаљеније кућиште. Стамполу би требало дати правичну накнаду за кућу која се уклања због проширења улице;
– црква коју је бискуп доделио унијатима, а коју су православци користили од 1718. године, да се врати овима (Ову одлуку не обнародовати, него је само саопштити бискупу);
– православни имају право да буду бирани у Магистрат, а што су пропустили прилику да неког кандидују није бискупова кривица, али њему, као господару остаје право да се сагласи и не сагласи.
(Намера владара није, како каже, да православци на овај начин уђу у Магистрат, него је ово упутство како да се то предупреди – а о овоме не треба обавестити ни Намесничко веће);
– уколико не постоје друге сметње да се Рајо прими у цех.
Немачки. 12 листова

Фасц. 18, бр. 50

1492. Позив државног министра грофа Блумегена председника ИДД барону Колеру, за састанак 5. 11. 1770, поводом жалбе православних житеља Јегре (Егер, Ерлан).
Немачки. 1 лист

Фасц. 18, бр. 51 **1770.**

1493. Мишљење ИДД упућено владару у вези са Србима из Јегре (Егер, Ерлан).
Пошто бискуп православцима у Јегри чини свакакве сметње у исповедању вере, да имају свог представника у варошком Магистрату, да се насељавају у већем броју у граду итд. ИДД предлаже да се вароши додели статус слободног краљевског града, чиме би био изузет испод власништва бискупа и Капитола. Слични проблеми су постојали и у Робу (Ђер), док није, 1743. године, добио тај статус, а исто траже још неки градови, Печуј (Печ) и Велики Варадин (Орадеа Маре), који су такође подређени тамошњим бискупима.
Уколико, пак, постоји још неки разлог да Јегра не може добити тај статус нека се уступи војна земља, додељена ранијем бискупу грофу Баркоцију, и одреди за насељавање православаца.
Немачки. 7 листова

Фасц. -, бр. - **1771.**

1494. Молбе унијатског владике Јоана Брадача, из Мункача (Мункачево) и предложи ИДД владару да се исте, као основане и прихвате:
– одобрити му повратак у епархију, пошто је због процеса пред овдашњим Нунцијатом одсутан преко годину дана, а у којој има превише обавеза с обзиром на њену величину и број верника, тим пре што се зна да и католичке бискупије, ма како биле мале, имају потешкоће уколико је бискуп одсутан и краће време;
– да му се одобри пресељење унијатског владичанства из Мункача у Унгвар (Ужгород);
– да буде ослобођен таксе за постављање за владику, у износу од 142 дуката, што од њега тражи Нунцијатура;
– да му се додели седам способних свештеника (архиђакона) и тројица професора, који би образовали свештенике, од којих намерава да оснује Конзисторију, а да им се принадлежности измирују из Парохијалне благајне, јер је владичанство веома сиромашно.
Немачки, латински. 14 листова

Фасц. -, бр. - **1770.**

1495. 1. Сагласност владара на предлог унијатског владике из Мункача (Мункачево) да се успостави Конзисторија, и да се тој седморици свештеника, који ће напустити свештеничку службу одреде годишње принадлежности од по 300 форинти уместо 200 форинти, како је предвиђено, јер морају плаћати смештај, купити одећу итд.
Чланови Комисије, које владика предлаже су: Андреас Бачински, угледни и учени свештеник који се особито истакао при смиривању верских немира у Дорогу, Андреас Цеткеји, истакнути мисионар, викар у Сигету и Мармарошу, те Јован Бакшаји, Јоан Станкоцски, Јоан Постељи, Георг Боровски и Александар Илковић. За професоре који су школовали унијатске свештенике предложени су: Данијел Бабиловић, Деметрије Ивашко, Јоан Гал и Сава Андрејчковић.
2. Предлог да се унијатске владике ослободе подређености бискупу, као и да се не „држе" лошије од православаца, али и да се не одбацују жалбе унијата против католика, јер и то може изазвати немире. Владици и свештеницима треба побољшати принадлежности, како би се могли додатно образовати и набављати књиге. То је начин да се придобију свештеници, који нису задовољни владиком Бродачем, који се и без добијене сагласности на звање – а без тога унија не може опстати – понаша осорно према свештеницима Сабадошу и Хабину.
УДК је свесна опасности, уколико владика у Мункачу буде и даље подређен бискупу из Јегре (Егер, Ерлан), али је опасно унијате оставити потпуно без надзора, или их подредити православном владици, јер би се лако могли вратити „шизми". Пример су они које је њихов вођа Василије Танасковић вратио православљу, а унији су се вратили тек након огромног труда бискупа из Јегре, јер је тај народ препун сујеверја.

3. Жалба православаца из Јегре да им се не дозвољава избор у варошки Магистрат, а не примају их ни у трговачки или занатски цех, не дозвољавају им се јавне литије, нити више од једног звона у цркви, а заоставштину умрлих без деце присваја месни племић – у овом случају бискуп – без обзира на то што по привилегијама она припада митрополиту, а користи се за издржавање школа, сиромашних удовица или сирочади.
Немачки, латински. 160 листова

Кутија 1298 (36)

Списи се односе на самовољно постављени крст од стране Срба из Земуна и Сланкамена, њиховом непридржавању начина празновања и на кажњавање православних свештеника

Фасц. 19, бр. 1–7
Арх. бр. 1496–1502.

Фасц. 19, бр. 1 **1751.**

1496. На основу пријаве Георгија Адама Битнера, католичког пароха да су Срби у Земуну на Главној улици без одобрења поставили велики православни дрвени крст, као и да православни трговци држе отворене своје дућане за време католичких верских празника, и да су католици угрожени од када је градоначелник Србин, Царска канцеларија тражи од РС и Славонске комисије да се предузму мере да се бесправно подигнути крст уклони и да православни трговци држе затворене радње за време католичких верских празника, како је то уобичајено и другде.
Немачки. 7 листова

Фасц. 19, бр. 2 **1751.**

1497. Славонска комисија тражи упутство шта да предузме поводом великог дрвеног крст којег су бесправно на Главној улици у Земуну поставили Срби, пошто не само да се опиру његовом уклањању, него су озидали и постоље и почели да постављају ограду.
Царска канцеларија обавештава да је преко РС затражено да се крст уклони, као и да православни трговци држе своје радње затворене у време католичких верских празника.
Немачки. 3 листа

Фасц. 19, бр. 3 **1751.**

1498. Извештај фелдмаршал-лајтнанта барона Хелфрајха, заповедника Петроварадина, митрополита Павла Ненадовића и Јохана Паула Пасардија, коморског администратора у Осеку, да је без дозволе постављени дрвени крст на Главној улици у Земуну постављен по жељи оболелог

трговца Србина, а да прота који га је осветио није знао да за то треба одобрење виших власти. Заповедник пука у Земуну, потпуковник плем. Рајбер и месни католички свештеник нису знали за његово постављење, а могли су га бар одложити до одлуке виших власти. Цела ствар је попримила други смисао под утицајем Браунраша, управитеља Шенборновог властелинства, јер нису тачни наводи да је крст веома велик и ограђен скупоценом оградом, као ни то да се православни трговци у вароши нису придржавали прописа да своје радње држе затворене на католичке верске празнике, док трговци католици то чине на православне празнике.

Царска канцеларија, на основу ставова и чињеница из ових извештаја, препоручује РС да се постављени крст не уклања јер би то могло да има немиле последице због различитих конфесија у граду, али да се обнародује да се овакве ствари не могу радити без одобрења виших власти.

Немачки. 6 листова

Фасц. 19, бр. 4 **1752.**

1499. ИДД обавештава Комисију за борбу против кријумчарења из Турске у Осеку и митрополита Павла Ненадовића да нико не угрожава или укида потврђене привилегије српског народа као и његово право на коришћење „старог" календара, али у местима у којима има и католичког живља морају се и православни придржавати прописа и своје дућане и занатске радње држати затворене од 8–11 часова на католичке верске празнике, те тражи да се казне свештеници који су у Земуну настојали да се тај пропис не поштује, а то су: Марко Станисављевић, Јеврем Мановић, Василије Остојић, Теодор Стерио, Павле Поповић, Васил Кнезовић, Стефан Московић (?) и Симеон Мањковић (?).

О предузетим мерама доставити извештај.

Немачки. 8 листова

Фасц. 19, бр. 5 **1752.**

1500. ИДД обавештава митрополита Ненадовића:

Православни имају право коришћења свог „старог", календара, али у насељима у коме има и католика трговци и занатлије су обавезни да целог дана држе затворене дућане за католички: Ускрс, Брашанчево, Духове и Божић, а на остале католичке празнике од 8–11 часова, односно да се не прави бука док траје служба божја за католике.

Треба казнити православне свештенике: Марка Станисављевића, из Сурчина, Јеврема Марковића, Василија Кнезовића, Стефана Москловића (?), и Симеона Марковића, Василија Кнезовића који су се понашали неодговорно, изјавама да не прихватају одлуку о прослави католичких верских празника, тим пре што су овде у Земуну православци у већини, и обилазили варош да виде који православни трговац за те празнике није отворио дућан, претећи да ће на све такве бацити проклетство.

Немачки. 12 листова

Фасц. 19, бр. 6 **1753.**

1501. ИДД обавештава митрополита Ненадовића да је православним становницима Коморана (Коморно, Комором) одобрено да подигну нову цркву, под условом да након изградње нове, сруше стару цркву.
Наложено је да се из затвора пусте православни свештеници из Земуна који су се супротставили одлуци да православни трговци и занатлије на католичке верске празнике не отварају дућане.
Процена штете, коју су претрпели без разлога затворени житељи Јегре (Егер): свештеник Јосиф Витковић 380 форинти, калуђер,... 250 форинти, трговац вином и медом Арса Јурковић 620 форинти и трговац Сима Јурки (н) 750 форинти.
Немачки. 7 листова

Фасц. 19, бр. 7 **1762.**

1502. Жалба Николауса Јосифа Гивовића, сремског бискупа да су православци у Сланкамену бесправно и ноћу поставили свој крст близу католичке цркве, а далеко од кућа својих верника. Митрополит Ненадовић узвраћа да је и комисијски утврђена неоснованост ове жалбе, те да је Гивовић намеравао да ту подигне Калварију, што је потпуно непримерено, а у другим местима су овакви православни крстови, па и саме православне цркве, ближе католичким па ипак међу верницима нема раздора.
Гроф Мерси, председник Славонске комисије тражи од владара даља упутства, пошто је митрополит прво обећао да ће настојати да се крст, који узнемирава католике, уклони или премести, а сада се правда и не жели да уклони крст.
Немачки, српски. 60 листова

Кутија 1299 (37)

Списи који се односе на манастир Марчу

Фасц. 20, бр. 1–26
Арх. бр. 1503–1528.

Фасц. 20, бр. 1 **1738.**

1503. Препорука министарске конференције с учесницима грофом Сајцендорфом, канцеларом, грофом, Гудекером Штарембергом, грофом Харехом, фелдмаршалом и грофом Кенигсегом, председником ДК, владару.
Православци су 1735. године насилно од унијата преузели манастир Марчу, а митрополит га је је у то време лакше могао поново вратити унијатима пошто је много граничара било у Италији. Сада је држава у рату са Турском па би верски ред, услед повраћаја Марче, био тешко савладив с обзиром на то да је немачка милиција далеко. Слати војску да насилно поврати манастир могао би изазвати опасан сукоб са грани-

чарима. Након рата са Турском, манастир треба макар и насилно вратити, и умирити верске нереде и у ту сврху изаслати генерала грофа Гелера, с тим да се све покуша да реши у миру. Уколико православци имају неких захтева у вези са манастиром, нека га упуте владару и РС. Уколико православни свештеници уживају у народу толики углед не би требало да буде тешкоћа уколико подрже повраћај манастира, јер код граничара постоји велика одбојност према свему што је хрватско, а и против загребачког бискупа.

Филиповић, који је организовао граничаре у преузимању манастира, постављен је за владику у Лепавини 1735. године, након што је 1727. године митрополиту ускраћено право да се меша у верске прилике у генералатима, а Филиповић је користио сваку прилику за борбу против уније и католика. Чак је из парохије истерао двојицу унијатских свештеника и поставио православце.

Постављање унијатског владике, кратко пре Филиповића, изазвало је велике нереде и запрећено му је да за неколико дана напусти Марчу, што је и уследило у новембру 1735, када је двадесет наоружаних граничара заједно са свештеницима насилно провалило врата и поразбијао и неколико реликвија.

Православни манастир Марча је последњих седамдесет година препуштен унијатима, и био је седиште свидничког унијатског владике, а православци тврде да је ту, претходно, било седиште њиховог владике. Ово оповргава загребачки бискуп документима из 1635. године, када се његов претходник жалио да је „влашки" (српски) владика иступио из уније, да су највећи приходи манастира потицали из задужбине цара Фердинанда III, а делом од загребачке бискупије и од кардинала Колонића, као и од властелинства Прибић, које је одузето грофу Петру Зрињском и 1682. године додељено Марчи. Након смрти унијатског владике Вучинића, 1734. године православци су тражили да се постави њихов владика с образложењем да је већина живља у Генералату православна, а привилегијама им је гарантовано дванаест епископија (владичанства), а укинуто је у Сигету и Мохачу. На предлог митрополита за владику је постављен Филиповић, у манастиру Лепавини, а унијатског владику постављен је Ивановић у Марчи. Иако је Филиповићу наложено да не узнемирава унијате, приликом визитације 1735. запоседа, он 1735. запоседа манастир Марчу.

Због свега овог да се, пошто је умро владика Ивановић, за унијатског владику у Марчи постави Теофил Башић, а Филиповић позове на одговорност, и због руског калуђера, који је чак био и у Канзисторији.

Немачки, латински. 46 листова

Фасц. 20. бр. 2 **1746.**

1504. Предлог Дворске комисије владару да се именује комисија која ће испитати спор унијата и православаца око манастира Марче.

Народни сабор у Карловцима, 1744. године, затражио је да се попуни упражњено место владике у манастиру Леповина, недалеко од Марче што краљевски комесар фелдмаршл-лајтнант барон Еугелсхофен није подржао, пошто се сматра да би ту епархију требало поделити између карлштатске и костајничке.

Православцима је 1715. године укинута епархија у Лепавини али су 1737. године насилно запосели манастир Марчу што се и поред донетих одлука није изменило. Треба им објавити да Марчу нико не жели да одузме насилно, тим пре што се зна колико су православци везани за своју веру, него само да се спор испита, па се предлаже да се у комисију постави барон Еугелсхофен, дворски саветник гроф Патачић, плем. Фекете и плем. Сепенбург, а да им помоћ пружају из Марче протерани унијатски владика и двојица православаца које ће предложити патријарх, уз сагласност владара, те да се из ових разлога не постави, за сада, владика у Лепавини.

Немачки. 8 листова

Фасц. 20. бр. 3 **1750.**

1505. ИДД обавештава новоизабраног митрополита Павла Ненадовића да обавести народ и свештенство, што није учињено на Народном изборном сабору да се епархија Северин или Марча дели између епархије Карлштат (Корбовац) и Костајница, с тим да он сачини предлог за парохије које ће припасти једној или другој.

Налаже му се, сходно дипломи цара Леополда I од 4. марта 1695, да устроји седам епархија, пошто их сада има више: Карловци, Арад, Будим, Бач, Пакрац, Темишвар, Карансебеш или Вршац, Карлштат и Костајница.

Препоручује се, да се у том смањењу, можда прво укине арадска епархија, због сталног сукоба са бискупијом у Великом Варадину (Орадеа Маре). Убудуће, уз свако постављење или премештање владике треба да се достави образложење и добије сагласност владара.

Немачки. 2 листа

Фасц. 20, бр. 4 **1750.**

1506. ИДД тражи од митрополита Ненадовића да достави предлог које ће парохије укинуте епархије Северин или Марча бити прикључене епархији Карлштат (Карловац), а које епархији Костајница.

Немачки. 2 листа

Фасц. 20, бр. 5 **1751.**

1507. Поднесак УДК по предмету пријема информације од загребачког епископа у вези са спором са унијатима и заузимања (преотимања) манастира Марче од православних.

Латински. 8 листова

Фасц. 20. бр. 6 **1751.**

1508. Сагласност владара са заједничким предлогом ИДД, УДК и РС, и након заједничког састанка грофа Коловрата, председавајућег, те Климоа, бискупа, и плем. Колера, дворских саветника и извештаја загребачког бискупа о историјату манастира Марче и унијатске бискупије, да се отети манастир Марча врати унијатима, и да се у њега врате двојица калуђера, али да се сачека изјашњење митрополита да ли су православци спремни да га добровољно врате.

За унијатског владику постави један од двојице калуђера, Симеон Булић или Габрије Палковић, уместо владике Теофила Башића, који је за казну премештен у манастир Леополи у Пољској.

Обојица калуђера васпитавани су у „грчком" (православном) колегијуму у Аграму (Загреб). Палковић је завршио теологију и филозофију у „Colego gerco" у Риму, мисионарио у Жумберку, али треба наћи начин да се постави у звање, пошто је бивши владика још жив.

Новопостављеном владици би сви требало да искажу поштовање и да се потчине, да не признају другог владику и да се владици са стране, православном, не дозволи визитација у овој епархији, као и да се строго казне они који су довели до овог сукоба. Треба му обезбедити средства да плаћа свештенике који прихвате унију, и да помаже унијатске јер ови немају станове, па живе у кириј.

Забранити православцима да краду женске особе ради склапања брака, да у случају верских мешаних бракова венчање обавља само католички свештеник и да деца из тих бракова буду васпитавани у католичкој вери, као и да се најстроже казне сви који из католичанства или уније прећу у православље.

Послове православног живља вршиће само ИДД, без непосредног мешања УДК или РС.

Немачки. 12 листова

Фасц. 20, бр. 7 **1753.**

1509. Молбе митрополита Павла Ненадовића владару да се православним верницима по праву и заслугама врати манастир Марча, као и да се спречи злостављање свештеника у Вараждинском генералату у корист уније, коју спроводи заповедник генерал гроф Петаци.

Право на манастир полаже се из ових разлога:

Православци су под вођством војвода Вуковића и Блажиновића дошли из Босне и Македоније и ослободили ове крајеве од Турака половином XV века. С њима су из манастира Сермил (Босна) дошли владика Гаврило, и неких 70 калуђера, који је на месту разрушене опатије Св. архађела Михајла подигао дрвену цркву и у њу унео сребро и црквене утвари које је донео са собом. Након што је уз помоћ православаца од Турака, ослобођена Штајерска 1577. године, владици је одређена државна помоћ од 300 форинти годишње. Заповедник Генералата генерал гроф Георг Лудвиг Шварценберг издао је манастиру повељу 1644. године.

После владике Гаврила за владику је постављен Симеон Вратања, који је такође дошао из Сермила кога је цар Фердинанд II даровао многим почастима. Потом је владика био Максим, па Макарије који је започео зидање цркве (по другом податку то је започео Теодор Малковић), а потом владика Гаврило. Зидање је наставио владика Мишљеновић, а завршио Сава Станисављевић у мају 1654. (по другом податку 1657. године), који је набавио и два звона и две лампе, и ископао рибњак и бунар. Следећи владика био је Гаврило Миакић, који је набавио лустер и предмете од сребра од пећког патријарха, пошто су неки предмети били однети у Аграм (Загреб).

После Миакића за владику је дошао Павле Зорчић, рођен у месту Св. Иван (у Генералату), који је у свему желео да превазиђе претходнике. Прихватио је унију без знања народа и титулу загребачког викара и истовремено постао владика свиднички. Толико је придобио надбискупа из Калоче да му је овај поклонио меницу (облигацију) цара Фердинанда III на 7.500 форинти, па је уз помоћ грофа Колонића, бискупа у Нојштату 1682. године од цара Леополда I откупио од Зрињског одузето властелинство Прибић, под условом да школује четири штићеника из свог народа, а с тим да се та имовина врати језуитима у Загребу уколико у Марчу поново дође православни владика.

И пред неколико унијатских владика ова вера није окупила вернике, и притајени сукоб је избио 1718. године, али се смирио, али је избио када се владика Марковић приклонио унији, па је 1727. године прота Никола Теодоровић протеран код митрополита Мојсија Петровића у Београд, али је овај отишао у Беч уз сагласност РС вратио се у Генералат. Затражен је попис унијата па се испоставило да у Генералату постоји само једна особа те вере.

У то време унијатски владика је био Силвестер, а за православног владику је постављен Симеон Филиповић. Приликом устоличења Силвестера дошло је до немира, и том приликом полагања заклетве граничара код Крижа (Крижевци), када је народ покренуо питање Марче. Владика Силвестер и калуђери Теофил Башић, Симеон Булић и Рафаел Огњанчевић побегли су у Загреб. Након овога за унијатског владику постављен је Башић, који је дошавши у Марчу одбио да преда кључеве уз образложење да православци имају владику у Северину и Леповини, па је револтирани народ провалио унутра и одржана је служба божја.

Марчу треба вратити православцима јер унијата у Генералату нема па нема ни разлога да постоји владика, јер је народ тако остао без хришћанског учења што је довело до убистава, разбојништава, крађа, полигамије итд.

Уколико се манастир не врати, последице ће сносити и католичка вера, јер ће православци бити принуђени да иду на школовање код Лутерана и Калвиниста, у Оденбург (Шопрон) и Пресбург (Братислава).

Комисија која је истраживала случај предлаже да се манастир врати православцима, пошто сада у Генералату нема ни једног унијата, а и тројица калуђера који су побегли у Загреб желе да је напусте. Владика Симеон Филиповић има право на Марчу али не и на епархију Свидница или Платница као и властелинство Прибић, које је прибавио потајно поунијаћени владика Зорчић, али има право на црквене предмете који су однети у Загреб.

Немачки. 27 листова

Фасц. 20, бр. 8 **1753.**

1510. ИДД обавештава Тајну дворску канцеларију да је православцима дозвољено да се населе у од Турака опустошене крајеве Хрватске с намером да се полако преведу у унију. Петар Дамитровић, загребачки бискуп је намеравао да то спроведе преко Симеона Вратање, калуђера реда Св. Василија који је 1.600 године са доста унијатских породица дошао из Турске, и уз сагласност папе подигао манастир Марчу, у коме је било и седиште свидничког унијатског владике све док из Турске 1731. није дошао православни свештеник Симеон Филиповић, који је затражио да оснује епархију у Лепавини, а у зиму 1735. године, православци су први пут опљачкали Марчу што су 1737. поновили и протерали унијатске калуђере. Војска, под заповедништвом генерала грофа Петација, запосела је манастир на шта су се православци жалили да је војска прекорачила овлашћење, јер им је одузета још једна црква, и две капеле а свештеницима забрањена служба, као и да намерава да обнародује нови износ столе.

Православнима је наложен мир, а Петацију да их не омета у исповедању вере. Одлучено је да се православним калуђерима, који су сада напустили Марчу, исплати одређен износ ради издржавања, те да се о томе обавести Руски двор, пошто су му се жалили неки Срби, и с напоменом да није надлежан да се меша у те ствари.

Немачки. 3 листа

Фасц. 20, бр. 9 **1753.**

1511. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару на поступке генерала грофа Петација, заповедника у Вараждинском генералату, који је сачинио и обнародовао нови износ столе, за шта је овлашћен једино он, митрополит, а износ је одређен на Сабору 1744. године, на који је и владар дао сагласност.

Гроф Петаци настоји да од натпоручника Радатића изнуди кључеве капеле Св. Вита, коју је сазидао отац овог официра, те нема спора о томе да унијати полажу неко право на њу.

Петаци је одбио да изда пасоше делегацији из Генералата која намерава да владару преда представку, а њу чине: потпуковник Микашиновић, натпоручник Вук Пишчевић, архимандрит Нићифор Поповић и игуман

манастира Марче Софроније, као и Никола Бабић, па се моли да им се одобре пасоши.
Немачки. 7 листова

Фасц. 20, бр. 10 **1753.**

1512. Извештај генерала грофа Петација РС да је привремено запосео манастир Марчу, а уз то је православцима одузео и капелу поред манастира коју су подигли калуђери из Марче, као и цркву која је до 1737. била под управом унијатског братства Св. Василија као и још неке богомоље које несумњиво припадају Марчи, затим посед који припада загребачкој бискупији који је бискуп Петар Домитровић 1618. године уступио унијатском владици Симеону Вратањи у корист манастира Марче, као и цркву на том поседу пошто су сеоски кнезови исказали лојалност унији, тако да је у овом подручју остао само један православни свештеник. Уколико православци буду имали овде нешто утицаће на становништво, па калуђерима из Марче неће давати милостињу и издржавање.
Обнародовани нови износ „столе" је покренуо народ према унији, а са њим је сагласан и свиднички унијатски владика.
Викар Костајничке епархије Арсеније Радивојевић, који је овамо изаслан након смрти владике Арсенија Теофановића сазвао је народ и граничаре из Генералата и објавио да ће он обављати дужност владике, и да народ не брине јер је митрополит већ покренуо питање враћања Марче православцима, а то код народа ствара утисак да је манастир бесправно узет, што у случају коначне неповољне одлуке може изазвати немире.
Радивојевићу је скренута пажња да је становништво било унијатско, и тек након насилног заузећа Марче од стране православаца, народ је био принуђен да се врати православљу.
Православни свештеник Стефан Соларић је притворен зато што је узбуњивао народ, а натпоручник Филип Радатић зато што је умешан у судски процес поручнику Мартиновићу.
Арсеније Радивојевић обавештава вишу власт да је свештеник Соларић бесправно затворен, јер је међу народом обзнањивао оно што је владар потврдио, и пита да ли ће се цркви дати заоставштина владике Арсенија Теофановића.
ИДД обавештава владара да оправдава Петацијево запоседање Марче и тражи да се према православцима строго поступи у случају неких њихових незаконитих поступака али и поштовање свих њихових привилегија.
Петаци нема право да се поставља у улогу мисионара и да свим могућим притиснима одстрањује „омрзнуту шизму" и шири тај притисак по целом Дистрикту.
Не може се Петаци односити према православним свештеницима са толико омаловажавање, када се зна колико их уважавају њихови верници, и нетачна је његова тврдња да унија неће заживети док се у Дистрикту налази и један православни свештеник, а нема ни право да прописује нови износ „столе".

Налог владара Петацију да се уздржи од насилних поступака, без обзира на, изгледа, неосновану жалбу митрополита и недоличним писмом викара. Све треба да сачека да се о Марчи – да ли ће је вратити унијатима – изјасни митрополит.
Немачки, латински. 22 листа

Фасц. 20, бр. 11 **1753.**

1513. Сагласност владара са препоруком ИДД да се митрополиту Ненадовићу исплати 4000 фор. од његових укупних потраживања од ерара, која износе 14.332 форинте, због умерене објаве упућене својим верницима поводом спора око манастира Марче. Ту објаву треба у Вараждинском генералату да објаве верницима: Нићифор, архимандрит манастира Лепавина, Софроније, чувар (гвардијан) манастира Марче и потпуковник Микашиновић.
Немачки. 6 листова

Фасц. 20, бр. 12 **1753.**

1514. Извештај генерала грофа Петација о разлозима запоседања манастира Марче и припадајућих и подређених му капела и богомоља, као и поседа.
Нема сумње да све поменуто потпада под Марчу, јер је Петар Домитровић загребачки бискуп 1618. унијатском владици Сименону Вратањи уступио посед у округу Иванић, ради унапређења уније пошто су неки сеоски кнезови својим потписом јамчили да су њихова села унијатска. Дарование поседа потврдили су папа Павле V 1619. и цар Леополд I 1685. што је утврдила и Комисија која је истраживала спор 1750. године. Православни свештеници су уклоњени из овог краја због опасности да би народ опет примио „шизму", о степену ризика говори и одлука митрополита да овамо пошаље викара Арсенија Радивојевића.
Нови износ „стола" је обнародован да би се прибавио новац за издржавање унијатских свештеника, пошто немају других прихода, а са њом је сагласан и свиднички унијатски владика. Прихваћена је и од верника јер онемогућује угњетавање од стране православних свештника.
Иначе Марча још није предата унијатском владици Палковићу, пошто је уследила царска наредба да до даљег стање остане исто.
Немачки, латински. 13 листова

Фасц. 20, бр. 13 **1753.**

1515. Извештај генерала грофа Петација претпостављеном заповеднику.
(Садржај исти као и у претходном предмету).
Немачки. 7 листова

Фасц. 20, бр. 14 **1754.**

1516. Предлог ИДД владару да се манастир Марча, који су 1737. године насилно запосели православци, врати унијатима, с тим да је генерал гроф Петаци, који га је запосео, у својим поступцима одступио од наређења, пошто је православцима одузео још шест цркава, протерао свештеника с тог подручја, ухапсио Михајлића и Војића из Крисекара, Димитрија Раденовића и Ђуку Радиновића из Дејановца и Николу Цвејановића из Шуметјана, пошто им је свештеник Константин крстио децу, као и да се уздржи од ниподаштавања православних свештеника и свог отпора према тој вероисповести.
Митрополит је обавештен да Марчу треба вратити унијатима, али је генералу Петацију наложено да својим поступцима не угрожава привилегије, као и да манастир не преда унијатском владици Палковићу, пошто стање тренутно треба да остане исто.
Немачки. 17 листова

Фасц. 20, бр. 16 **1754.**

1517. Молба генерала грофа Петација владару да се реши статус манастира Марче, пошто је након запоседања војском, а ради његовог одузимања од стране православаца, који су га 1737. године насилно преотели од унијата, прво наложено да га преда унијатском владици Палковићу, а потом да ипак сачека коначну одлуку, јер сада и хрватски сталежи траже да га преда унијатима.
Предлаже да се сачини нови ценовник „столе", јер је онај донет на Сабору у (Сремским) Карловцима 1744. неприменљив, пошто су православни верници у Вараждинском генералату исувише сиромашни.
РС тражи од Петација детаљан извештај о још шест православних цркава које је неовлашћено запосео, као и о протеривању православних свештеника, и обавештава га да та питања не спадају у надлежност хрватских сталежа, као и да се нови ценовник „столе" не може донети без православног свештеника, те препоручује да се примењује постојећи.
Немачки. 9 листова

Фасц. 20, бр. 16 **1754.**

1518. Извештај генерала грофа Петација РС да ничим није прекршио овлашћења, јер је са војском запосео само манастир Марчу и цркве и капеле које под њега потпадају. Палковићу, унијатском владици није предао ништа од запоседнутог, јер је одузео само оно што су православци насилно запосели 1737. године. Поткрепљује то изјавом 36 сведока да се није више огрешио о световну и духовну јурисдикцију православних од права које су у том погледу имали унијати, као и изјавама сведока који се односе на манастирска имања, надлежност манастирских духовника над парохијским црквама и капелама, о пожару који је избио у манастиру, о великом звону које је било на торњу пре пожара и у њему се истопило, како је била уређена црква, колико је било покретних

ствари до доласка православних, како су 1753. протерани православни свештеници и стање после њих.
Нови ценовник „столе" предложен је зато што житељи Вараждинског генералата нису у могућности да плаћају, а то су предочили и најстарији сеоски кнезови.
Немачки, латински. 35 листова

Фасц. 20, бр. 17 **1754.**

1519. ИДД тражи од митрополита Ненадовића, извештај шта је било у власништву манастира Марче пре 1737. год. тј. док је припадао унијатима, да ли се јурисдикција Марче у то време протезала и на неке капеле, парохије или села, да ли су подигнуте неке капеле између 1737. и 1753. године и о чијем трошку, да ли је Петаци унијатима сада дао шира права него што су их имали до 1737. како је и када дошло до пожара у манастиру и шта је било са звонима, шта је било са покретном имовином и орнатима након што је одузет унијатима и да ли је војска, након запоседања манастира, присиљавала вернике да иду у цркву.
Подаци су потребни ради доношења коначне одлуке да ли ће Марча бити дата унијатима или православцима, након што га је запосела војска и оптужбе да је генерал гроф Петаци поступао изван овлашћења.
Немачки. 3 листа

Фасц. 20, бр. 18 **1754.**

1520. Митрополит Ненадовић обавештава ИДД, поводом питања манастира Марче да је манастир под унијатима имао некретнине које су завештане, али су мало шта сами стекли. И свештенике и владике су добили од наших свештеника који су прешли из Турске, односно са њима су га „освојили". Када је 1716. године владика Рафаел Марковић пришао унији верници су се жалили цару а овај је одлучио да се раздвоје православни и унијати, што је и учинила Комисија у саставу: генерал гроф Галер, Стефан Љубибратић, владика костајнички и Григорије Вучинић, унијатски владика и утврдила да у целом Генералату нема ниједног унијата, на што су православни добили владику, али је Комисија, под председништвом кнеза Хилдбургсхаузена, 1737. године Марчу препустила унијатима, а они нису имали никакву јурисдикцију, пошто су их верници напустили.
Те године је за православног владику постављен Симеон Филиповић, и цео Генералат је био под његовом јурисдикцијом. Православци су преузели манастир јер је унијата било само у манастиру, а они су побегли у Аграм (Загреб). Цркве у околним селима подигнуте су: у Маринковцима подигао је манастир, у Граберији један су подигли мештани, а другу Мика Брадић. Они у Крижу подигли су мештани, а једну у Грабавници подигла је породица поручника Филипа Радатића.
Пожар у манастиру избио је док су у њему управљали православни, али се не зна узрок.

У манастиру су, дотле, била три велика звона, које је набавио владика Сава Станисављевић 1657. године, али су у пожару настрадала па је у Генералату скупљен прилог и набављено је велико звоно, а од материјала пређашњих саливена су два мала.
Није сачињен попис свештеничких орната, неки су однети у Загреб, неке су узели православци... што је случај и са покретним стварима, јер унијати нису донели или поклонили манастиру ништа, све су они то у њему затекли.
Војска је запосела манастир, поставила straже и спречавала да се ниједан православни свештеник не пропусти, она је скупљала новац за унијатске свештенике, кажњавала нека војна лица која су присуствовала устоличењу Јосифа Стојановића за православног костајничког и северинског владику, а генерал Петаци му је забранио визитацију епархије.
Немачки. 22 листа

Фасц. 20, бр. 19 **1754.**

1521. Молба митрополита Ненадовића владару да се спречи генерал гроф Петаци да прогања и угњетава православне у Вараждинском генералату. Не само што их кажњава батинама и затвором него се оглушио и о царске наредбе, па у манастир Марчу не пушта православне свештенике, а пустио је два унијатска калуђера, што је код народа изазвало велико узнемирење. Спречио је рад Комисије која је требала да утврди чињенице у спору око Марче, затворио викара који је визитирао епархију, не дозвољавајући му да обиђе округ Иванић, и под претњом је приморао граничаре да дођу на устоличење унијатског владике у Марчу. Били су присутни и потпуковници Михаљевић и Микашиновић, а да се знао разлог нико не би отишао до Марче.
Немачки. 5 листова

Фасц. 20, бр. 20 **1755.**

1522. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару да је генерал гроф Гвичарди обнародовао у Вараждинском генералату да се манастир Марча предаје на вечито унијатима, тј. владици Палковићу и његовим наследницима и да се ни на који начин не смеју угрожавати припадници ове вероисповести.
Јосиф Стојановић, владика костајнички обавештава митрополита да је народ у Генералату оптерећенији него сељаци државним порезом, а наплата се врши насилно. Дошло је до немира, када се више од 20.000, католика него православних, једне ноћи скупило око Северина. Одвели су официре који су прикупљали порез и убили петорицу. На молбу генерала Гвичардија отишао је међу вернике и успео да их смири, напоминњући да своје жалбе упуте владару, особито по питању манастира Марче. Изненађујуће је да су католици били спремни да са православнима насилно преотму Марчу, и поубијају унијате, од чега су их одвратили официри.

Уколико се манастир Марча „на вечито" додели унијатима, то би могло да изазове нове немире.
Немачки. 12 листова

Фасц. 20, бр. 21 **1755.**

1523. Извештај фелдмаршала гроф Најперга дворском канцелару, да је Јосиф Стојановићу, саопштио владици северинском да је сада њима само враћен у јемство пошто су га православци насилно запосели 1737. године, да ништа није учињено да би се ограничила верска слобода православних, али је од владике затражено да се жалбе о злостављању његових свештеника и верника поткрепе доказима. Из писма које је владика упутио митрополиту – а које је успео да прибави – нема ничег посебног, вероватно зато што се владика плашио да ће писмо бити ухваћено.
Што се тиче манастира Марче, требало би га преуредити у католички, а ова два унијатска духовника послати унијатском владици у Рибић, у Жумберак, пошто овде нема ниједног другог унијате.
Барон Бартенштајн, председник ИДД, је сагласан с тим предлогом јер ће граничари лакше прихватити католике, и то ако буду доведени из Аустрије и још буду знали овај језик, јер се сматрају преваренима од „уније", и предлаже да се онда стави под јурисдикцију надбискупа из Герца (Горица), пошто граничари имају посебан отпор према загребачком бискупу.
Немачки. 7 листова

Фасц. 20, бр. 22 **1755.**

1524. Препорука фелдмаршала грофа Нојперга да се манастир Марча претвори у католички манастир пијаристичког реда, у коме би се отворила школа у којој би деца граничара учила немачки језик, с тим да се духовници доведу из Аустрије, изузме испод јурисдикције загребачког бискупа, а унијатски духовници упуте у Жумберак, код унијатског владике у Рибић. Унијатски владика примао је државну помоћ од 1.500 форинти годишње, а духовници су се издржавали од прихода манастира, што код пријариста неће бити довољно, те ће требати помоћ од 4.000 форинти, уштеђених од егзерциза граничара.
Марча је увек била под јурисдикцијом загребачког бискупа, а надбискуп из Герца (Горица), без обзира на то што је у давнашње време овај крај потпадао под Аквилејски патријархат.
Попис некретнина које припадају манастиру Марчи.
Немачки. 14 листова

Фасц. 20, бр. 23 **1755.**

1525. ИДД обавештава дворског канцелара да треба настојати да и православци са задовољством прихвате решење за манастир Марчу, јер је то битно и за сигурност земље и препоручује да се у манастир доведу пијаристи, који могу остати завичајни области из које долазе, док би рецимо

фрањевци морали бити припојени онима у Копривници, Крижевцима и Иванићу. Препоручује да калуђери буду Немци, Бохеми (Чеси) или Срби – католици, а никако Мађари или Хрвати.
Мало је важно да ли ће Марча бити под јурисдикцијом надбискупа из Герца (Горица) или загребачког бискупа.
Немачки. 2 листа

Фасц. 20, бр. 24 **1755.**

1526. ИДД обавештава владара да је гроф Кауниц обавештен да је гроф Нојперг, као краљевски комесар, овлашћен да среди стање у манастиру Марчи, а да ће ИДД о томе обавестити владику.
Немачки. 1 лист

Фасц. 20, бр. 25 **-**

1527. Захтев српских представника да се Андреовић постави за владику костајничког и Павла Ненадовића за владику карлштатског, и да се не укине владичанство у Лепавини и Марчи, јер би то сигурно изазвало нове немире, и износе чињенице у корист овог захтева.
Православни су у XV веку дошли из Босне и Македоније у ове од Турака и Татара опустошене крајеве, и на месту уништене опатије Св. Михајла подигли манастир, са духовницима из манастира Цермила, у Босни, али су га становници тешко издржавали због сиромаштва и сталног рата са Турцима. Након што су православни граничари одбранили Штајерску од Турака, сталежи су 1577. доделили владици помоћ од 300 форинти годишње, а око манастира Марче су засађени виногради, подигнута два рибњака и воденице, а граничари су преузели обавезу да плаћају по 1 грош по домаћинству за потребе цркве.
Пошто је владика из Марче био укључен у заверу Зрињског и због тога жив зазидан (?!) за владику је постављен његов викар Павле Зоричић, који је потом прихватио унију и 1677. године се споразумео са грофом Колонићем, бискупом у Нојштату, да неколико студената – „Влаха" васпитаних у духу уније студирају у Загребу, а за узврат да властелинство Прибић, које је након завере одузето од Зрињских, као и једна кућа у Аграму (Загреб) припадну Марчи, али уколико у Марчи буде било кад постављен православни владика, та имовина припада језуитском реду у Загребу.
Народ је пружао отпор унији, отказао је послушност унијатском владици а 1718. године долази до правих немира, које смирује гроф Ханибал Хајстер, али након што је 1727. године гроф Кенигсег устоличио Маркатица за унијатског владику у Марчи дошло је опет до нереда. Прота Никола Теодоровић, који је учествовао и у ранијим нередима, као један од организатора, протеран је из Вараждинског генералата код митрополита Мојсија Петровића у Београд, али прота одлази у Беч и од РС добија сагласност ради повратка у Генералат, где се са свештеником

Данилом на све начине бори против уније, с таквим успехом да се након пописа показало да у Генералату постоји само један унијат.
Симеон Филиповић постављен је за православног, а Силвестер за унијатског владику 1737. године, и који је из Беча дошао у Марчу с тим да ту буде устоличен, када је дошло до немира јер је дошло око 600 граничара из Чазме да из Марче избаце Силвестера. Пуковник гроф Страсалдо и поручник Гладски умирили су народ, који се разишао, али су унијатски калуђери Атанасије Вуксановић и Арсеније Бркшетић (?) отказали послушност владици Силвестеру и отишли владици Филиповићу, али је овај тражио да се врате у свој манастир, али су ови то одбили и по Генералату почели да шире вести да Марчом управља загребачки бискуп.
Када су граничари полагали заклетву код Крајца (Крижевци), избили су немири и народ је кренуо на Марчу, да постави свог владику. Силвестер је побегао у Загреб, поневши доста манастирског сребра, делом донетог још и Цермила.
На дан Св. Михајла дошла су ова два калуђера пред манастир, али их је унијатски владика Башић (Пашић) упутио код њиховог владике у Северин или Лепавину. Калуђери су отишли у село Марчу и ту срели 300 граничара – ходочасника и вратили пред манастир. Пошто им Башић није дао кључ од манастира, насилно су ушли и притворили владику и калуђере Булића и Гњенчевића. Одржали су своју службу, пописали утвари и пустили притворене, који су неприметно побегли у Иванић, а потом у Загреб.
Православни траже да им се врати Марча, као седиште владике, пошто у Генералату има само један унијат, а народ је већ раније отказао послушност унијатском владици, што га је дуже време оставило без верске поуке, а то је условило бројна убиства, разбојништва, полигамију итд. У овом веку је већ било три побуне, и народ се неће смирити док се не добије шта тражи. У Марчи би требало основати школу где би православна деца учила немачки и латински, како не би одлазила у Оденбург (Шопрон) и Пресбург (Братислава) и падала под штетни утицај лутеранства и калвинизма, те ове опасне идеје ширили у Генералату.
Још 1738. године РС је затражио да се одреди термин повраћаја Марче загребачком бискупу, на шта су калуђери обавестили Генералат да за владику признају само Филиповића.
Немачки. 15 листова

Фасц. 20, бр. 26 -

1528. Предлог УДК да се католицима врати од „шизматика" насилно узети манастир Марча, тако што би се новооснована Северинска епархија укинула, на тај начин што би се сада при избору митрополита – његово именовање условило новом поделом епархија, или пак тако што би му се ставило до знања да неће добити владареву сагласност на постављање било ког новог владике у епархијама у Хрватској док се не врати Марча.

Уколико ниједан предлог не буде прихваћен да се примени закључак Дијете, а кривци примерено казне.
У прилогу:
Кратка историја Хрватске и манастира Марче, који је основан пре 200 година од православних који су овамо пребегли из Тракије, и њиховог владике и његових калуђера, иако Каптол из Загреба тврди да је он, давно пре тога, на том месту основао манастир. Владике су овде мирно столовале, а да нико ништа није ни знао ни чуо за унију. Између 1717. и 1720. године, народ је дочуо да је марчански владика унијат, што је довело до тога да му је народ отказао послушност, захтевајући да се постави православни владика, а њима врати манастир. Владику са седиштем у Северину, су добили, али је Марча остала унијатима до 1738. године, када га је народ насилно освојио и поставио свог владику. Под њиховом управом је био до пре десет месеци, када га је са неких 100 војника запосео гроф Петаци, и вратио га унијатском владици, иако је војска остала ту. Покушано је и да се 120 околних домаћинстава прогласи унијатима, пошто су раније одлазили на службу божју, не знајући да је владика унијат, и поред тога што је попис између 1730. и 1736. године показао да се у целом Генералалту налази само једна старица као унијат, а која није ни знала шта то значи.
Немачки, француски. 20 листова

Кутија 1300 (38)

Жалба (приговори) на оптерећења и земаљско устројство становника Славоније

Фасц. 21, бр. 1 -

1529. Жалба становника Славоније на превисок порез, за неисплаћене им накнаде за „претпрег" (форшпан), за испоручене цигле и дрва за војску, за трошкове коначења војске, за свакодневно давање запрега за кулук, због одвођења 200 особа на кулук у Београд, због учесталог разбојништва и организовања самоодбране као и издржавања пандура, на многобројне малтарнице, на разне обавезе у натури које дају коморским и властелинским чиновницима, због накнаде коју дају у натури уместо у прописаним таксама, због одузете им земље, те да им се у Вуковару одобри точење вина и држање месара, итд. као и кратки одговори на ове жалбе.
Немачки. 9 листова

Фасц. 21, бр. -

1530. Записник о предложеним и прихваћеним или измењеним накнадама (пореским обавезама) поданика према земаљском господару, и преглед шта се у домаћинству обрачунава тј. сматра као једна пореска глава.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 4 **1737.**

1531. Извештај фелдмаршала грофа Кевенхилера, гувернера Славоније и Срема, РС да водостај у овим крајевима још не опада, да је преузео надзор над војском пошто заповедник, фелдмаршал гроф Секендорф још није приспео, да је одржао састанак са Земаљском депутацијом, као и да треба именовати аудитора (судију) пошто је поручник Флечер дуже одсутан, што је довело до тога да су затвори препуни, а многи преступници су и на слободи. Утврђене су и неке неправилности у раду граничарске благајне, нпр. да је члановима комисије генералу Еугелехофену исплаћено 821 форинта, а потпуковнику Дезингеру 407 форинти, као и 166 форинти шпијунима из Турске, а примљен је и преводилац за српски („илирски") језик, извесни Розентал.
Пошто је пуковник барон Пфеферхофен постављен за заповедника тврђаве Петроварадин треба поставити и заповедника тврђаве Брод (Славонски Брод).
Из притвора у Петроварадину пуштени су граничарски натпоручник Августин Мартиновић, и пандури Радован Остојић, Никола Јовичић, Недељко Нинковић и Данило Гаврилов, који су ухватили и ликвидирали петорицу помилованих разбојника, и то: казамбашу Мишка Мађарчића (по чијој изјави је банда убила 67 особа), Николу Мишардића, Стефана Маглића (?), Милоша Дакића и Саву Матића. Банда је похватана у Футогу и Карловцима (Сремски Карловци).
Немачки. 31 лист

Фасц. – бр. -

1532. Необавезујуће допуне и предлози поводом жалби становника Славоније.
– Веза: арх. бр. 1502 –
Немачки. 5 листова

Фасц. 21, бр. 7 **1736 (?)**

1533. Предлог за извесне измене у организацији Славонске Војне границе, обавезама и правима њеног становништва као и преглед прихода и расхода тако новоустројене границе.
Немачки. 38 листова

Фасц. 21, бр. 8 **1737.**

1534. Јохан Вилхелм Фогт, члан Комисије за решавање жалби становника Славоније, обавештава ДК да је коморске списе који се односе на заједничку надлежност, предао генералу грофу Хамилтону, председнику Славонске дворске комисије.
Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 9 **-**

1535. Упоредба годишњих новчаних обавеза једне сесије у Славонији, у пожешком крају, по последњим прописима из 1726. године, када је

обавеза била 32 форинте 50 крајцара и у овој години, када је 42 форинте уз додатак обавезе, кулука, које се могу новчано надокнадити она сада износи 50 форинти 34 крајцаре.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 10 -

1536. Попис аката узетих од ДК, и однетих у Славонију. Односе се на период 1727–1734. године.
Односе се првенствено на доделу и куповину властелинства и села у Славонији и Срему грофовима Одвајеру, Шенборну, Колореду, Куфштајну, Кавриниј у, те баронима Имбшен (Симбшен), Офелу (Ифелу) и Пејачевићу, као и Мојсију Петровићу, митрополиту Београдском 3.000 форинти годишњих принадлежности, а митрополиту Јовановићу властелинства Даљ.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 11 -

1537. Попис списа предатих Славонској комисији:
Сагласност на пренос властелинства Футог на грофа Одвајера, купљеног од наследника барона Нехема, спор о куповини коморског властелинства Черна од стране баронице Петраш, списи о даривању поседа у Срему, вице канцелару грофу Шенборну и маршалу грофу Колореду, списи о даривању властелинства Вуковар грофу Куфштајну као и повраћају 100 сесија, списи о даривању барона Имбшена властелинством Плетерница и Врховци, као и селима Јакшић и..., списи о поклону седам села у округу Петроварадин барону Офелну, и сагласност владара барона Пејачевићу ради куповине властелинства у Славонији од генерала грофа Кордоне.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 12 -

1538. Попис списа предатих Славонској комисији:
Наредба грофу Карафи, у вези са предајом Срема кнезу Одескалкију, коморском инспектору у вези са местом Брестовац, које је предато грофу Серењу (?).
Наредба коморској инспекцији у вези са властелинством Велика и Нуштар, те да се Бакићу, бискупу из Босне, преда село Ђаковар (Ђаково), те у вези са властелинством Валпово Петера плем. Хилдебранта, као и капетана Јакшића, Сурдуку, као и властелинства Нашице дато кнезу Бамбергу, те властелинство Вировитица кнезу Кордони, као и грофу Одвијеру у вези са Нашицама.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 13 -

1539. Жалбе поданика властелинства кнеза Шенборна, упућене Граничарској команди.
Немачки. 7 листова

Фасц. 21, бр. 15 -

1540. Жалба житеља Славоније на превелике обавезе према властелинству Вуковар, првенствено кулука, јер плаћају 8 форинти по сесији, а потом морају још и да раде. Дају им се послови које не знају: печење цигле или прављење буради, па ако то не ураде морају да плате надницу мајсторима који то знају. Превоз се тражи и од оних који немају запрегу, па уколико не могу да га дају, морају да плате кирајџију. У обвезнике кулука убрајају се и деца, па пошто су деца неспособна за рад, њихову обавезу извршавају родитељи, итд.
Немачки. 8 листова

Фасц. 21, бр. 16 -

1541. Одговор на жалбе становника Славоније због превеликих обавеза према властелинству Вуковар.
Немачки. 4 листа

Фасц. 21, бр. 17 **1736.**

1542. Извештај... Хамилтона (?) владару о приликама у Славонији и препоруком за сређивање прилика и организацију управе.
Славонија је ослобођена од Турака 1688. а 1700. године оформљена је комисија која је требала да устроји то подручје: оформи Границу, и Провинцијал, подели сесије, али је рад прекинут устанком, за то време је земља и даље тлачена и пустошена. Нова комисија је покушала 1713. да постави ново устројство, али сукоб војне и цивилне власти траје, и кулминира сукобом заповедника грофа Петраша и коморског управитеља барона Коленега, и земља пада у беду и безвлашће.
Заповедници, генерали Бекер, Петраш и Одвајер су се обогатили, а сиромашни житељи доживели су низ неправди. За време генерала Петраша у Турску је побегло 1.100 породица, а официри толико малтретирају граничаре да они желе да постану порески обвезници.
Одређује се комисија у саставу: пуковник барон Фирстенбуш и коморски саветник барон Ребентиш, да се прикупе подаци о граничарима, чији је број ограничен на 5.844 (1701. их је било укупно 2.350), и предложи колики ће се поседи поделити, али треба пазити на месне прилике, пошто је претходна комисија грофа Карафе, направила превелику разлику између официра и обичних војника, те да се премери и терен „преко Саве", где се налазе ускочка насеља и да се и та земља раздели.
Да се сачини попис раздељене имовине и сачини урбар, те да се тачно одреде њихове обавезе у кулуку.

Раздељено је укупно 118.927 јутара земље, што граничарима, што стражарима на постајама („чардаклијама"). Граничара је 1727. год. било 11.742, а са ускоцима би их могло бити око 15.000.
Треба обратити пажњу на обуздавање разбојништва, које је узело великог маха.
Немачки. 25 листова

Фасц. 21, бр. 18 -

1543. Разматрање о разлозима незадовољства и немира у Славонији, а то су првенствено: превелики порези, неправилности у додели сесија, прекомеран број граничара, градња утврђења и превози за потребе војске, присилна наплата, наговори од стране православног свештеника, недовољна сигурност од разбојника, неограничена моћ заповедника у земљи и предлаже да се Славонија можда укључи у краљевину Хрватску, и постави особа која ће отклонити све наведене сметње и бити непосредно подређена само владару.
Немачки. 2 листа

Фасц. 20, бр. 20 -

1544. Предлог о организовању административне управе у Славонији.
Немачки. 4 листа

Фасц. 21, бр. 19 -

1545. Списак годишњих обавеза, исказаних у новцу, које има сваки граничар у Посавини, у укупном износу 22 форинте.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 21 -

1546. Предлог прихода и расхода (биланса) Славоније.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 22 -

1547. Предлог прихода и расхода (биланса) Славоније.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 23 -

1548. Исказ о томе шта чини једну сесију, као и шта се рачуна као, и који део сесије.
Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 25 **1737.**

1549. Жалба барона Френдхајфера на становнике Славоније да, након царске резолуције одбијају да одлазе на кулук, јер су им народни представници саопштили да им се резолуцијом укидају обавезе, да су сада потпуно слободни, а све то ће имати тешке последице јер није испоручено дрво за ложење у циглани, тесари немају грађу, зидари креч и песак.

Раније се могло лако отпремити 800 људи у Брод (Славонски Брод), а сада их је једва 200 отерано присилно.
Иако је представницима народа предочено да резолуцију нису добро схватили, и да послушност и обавезе остају, у отпору предњаче становници Валпова, од којих су се седморица насилно понашала, па су тројица притворени.
Предлаже се да се ови примерно казне, и то батинањем, јер не сме се стећи уверење да нема начина да се становници натерају на послушност.
Немачки. 4 листа

Фасц. 21, бр. 26 -

1550. Предлог врховној власти да поданике у Славонији држе у већој покорности, да им се ставе ограничења јер су склонији нереду и крађи него раду, пошто су резолуцију владара схватили тако да су сада ослобођени обавезе кулука, и одбијају да се на њега одазову.
Славонија је подељена на дистрикте односно доминије, а ови у сесије, којих је око 4.700, а у просеку је шест пореских глава по сесији, што је за државу приход од 1 форинте 50 крајцара по глави, рачунајући и вредност кулука, с тим да у сваком месецу буде један обавезан дан кулука за поправку путева, мостова, подизање цркава итд. и да ће досад урађено поправити уколико им се попусти у њиховом одбијању кулука.
Погрешно је веровати да ће се наплатом неодређеног кулука моћи платити ови радови, јер су трошкови унајмљивања других скупљи. Ово становништво ради само да обезбеди опстанак, пошто немају где да продају своје производе. Тврђава Осек и Петроварадин снабдевају се већином из Угарске. Зато је обрађено свега 1/6 земље, остало је у парлогу, и зато их треба држати у покорности.
Немачки. 5 листова

Фасц. 21, бр. 27 **1737.**

1551. Сагласност цара Карла VI на предлог Конференције о Славонији да се доставе предлози о уређењу ове области („Губерније"), и опомиње да се поданику не може прописати додатни кулук уколико је своју обавезу исплатио у новцу, као и да никада није проширио права власништва.
Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 28 -

1552. – Белешке у вези са неким предлогом -
– уз то, и поданици морају бити послушни...
– да се... исплати из коморске благајне...
– без значаја...
– аудитори из Пожеге (Славонска Пожега) и Брода (Славонски брод) треба да присуствују...
Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 29 **1736.**

1553. Концепт извештаја комисије поводом немира у Вуковару да од стране властелинстава угњетавани поданици нису нашли правду, а њихов циљ је да се саслуша њихова молба.
Властелинство Нуштар, на коме је побуна избила још није доставила извештај, а при кажњавању вођа треба треба избегавати све што би могло да изазове узнемирење.
Први састанак вођа одржан је у Илачи 19. фебруара, где су се окупили сеоски кнезови и одборници. Окупили су се кнезови с ове стране реке Вуке, до Шаренграда. Кнез из Нијемаца обнародовао је већ написану жалбу, и сви су се заклели.
Села са оне стране Вуке заказала су ново окупљање, а Кифштајнови поданици појавили су се са великим батинама, на што им је провизор (управитељ) властелинства Вуковар обећао смањење обавеза.
Вође побуне су: Иван Михаловић, кнез из Илаче, Бенедето Биауки, кнез из Нијемаца, Мијат Гатић, кнез из Товарника, Дамјан Радонић, кнез из Илинаца, Марко Туцић, кнез из Ловаса и Нешко Молинић, кнез из Николаваца.
Немачки. 6 листова

Фасц. 21, бр. 30 -

1554. Жалба, поданика на материјалне обавезе, од 1726. године повећан је порез за 6 форинти по сесији, а то је намењено војсци, велике су обавезе кулука за одржавање утврђења и обезбеђивања дрва за ложење као и полисада, те обавезе издржавања пандура и давања „претпрега" што је све створило одбојност према раду, јер од њега под овим условима нема вајде. Уз то, немају никакву правну заштиту, па се и они притворени држе дуго у затвору, без саслушања.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 31 -

1555. Белешке из протокола комисије:
Број становника се смањио у односу на попис 1726. године, јер су неки напустили пребивалиште, а неки су настрадали у разбојничким нападима.
Двојица поданика се жале да плаћају 3 форинте пореза иако своје воденице могу да користе само када је кишовито време.
По одредби грофа Карофе, становници Брестовца су обавезни да плаћају 130 форинти пореза годишње, а они плаћају 349 форинти.
Властелинство даје поданицима право на точење, а тек након пола године дозволе точење, док све време оно точи своје вино.
Разбојници су између Пожеге (Славонска Пожега) и Плетернице опљачкали каплара и три редова.
Уз све становници имају још 2–3 дана кулука по глави, а ни таксу на кошење траве раније нису плаћали.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 32 -

1556. Опис разних кулука које имају становници:
Поред кулука који су обавезни да плате, морају на неки и да иду, и раде послове које не знају: пеку циглу или праве бурад, или се и од оних који немају стоке тражи да за кулук обезбеде запрегу. Често је он удаљен од места становања, па се мора платити у новцу, или да се плати превоз до тамо или да се отплати у новцу. И малу децу рачунају у обвезнике кулука, па њихову обавезу морају да измире родитељи.
Уз све, повећан је порез: на једну сесију се обрачунава шест лица у браку, а то је 24 форинте, иако се плаћало 19 форинти, и зато би требало сачинити попис породица и имовине и да се потом изврши праведна расподела.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 33 -

1557. Предлог за преобликовање разреза и наплате пореза:
– да се уместо пореза по глави (јер онда исти износ плаћају и богати и сиромашни) уведу три разреда, и то на основу пописа из 1726. године, с тим што би пописе требало вршити сваких 10 година. Три тако уредно сачињене табеле доставити власти, с тим да тако разрезан порез не умањи њихов укупан износ. Пошто се опорезује 6 глава по сесији, једну треба сврстати у први порески разред, две у други а три у трећи.
Треба направити разлику између Горње Славоније и Доње Славоније са Сремом, који су много родније, тако да сесија у Горњој Славонији буде оптерећена са укупно 16 форинти, а у Доњој и Срему са 20 форинти.
Обвезници би свуда могли своје обавезе да измирију и у новцу и у житарицама.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 34 -

1558. Поједине тачке жалби поданика против властелинства, с напоменом шта се у свакој конкретној тачци може, или треба учинити, са трошковима издржавања једног народног (националног) пука.
Немачки. 8 листова

Фасц. 21, бр. 35 -

1559. Подаци о властелинствима, која су додељена 1727/28. године:

1. Гроф Јозеф Антон Одвајер добио је властелинство Футог пошто је отплатио дуг од 24.959 форинти ранијег власника барона Нехема, заповедника Петроварадина. Нехем је 27.4.1703. добио трговиште Футог са 6 села са свим оним што под то потпада.
2. Гроф Јохан Баптист Колоредо добио је 31.3.1728. године (Митровачко) властелинство са 212 сесије, у вредности 80.000 форинти, са свим припадајућим правима.

3. Гроф Јохан Фердинанд Кифштајн, добио је 2. 5. 1728. године властелинство Вуковар, са 353 сесије, у укупној вредности од 60.000 форинти.
4. Барон Јохан Теодор Имбшен добио је 11. октобра 1728. властелинство Плетерницу и Врховце, са 235 сесија, без исказане вредности...
5. Маркиз Јохан Баптист Цикара (?!), добио је 23. фебруара неко село у округу Осек у вредности 15.000 форинти.
6. Барон Георг Лудвиг Офелн, добио је 21. 4. 1730. седам села у округу Петроварадин, са свим правима.
7. Гроф Фридрих Лоренц Каврија дошао је 10. јуна 1730. у посед властелинства Футог, раније посед грофа Одвађера, пошто је измирио дуг од 7.000 форинти.
8. Карловачки митрополит добија 3.000 форинти, од властелинства Даљ са 96 сесија, с тим да годишње отплаћује по 1.300 форинти.
9. Сремском бискупу су 4. јуна 1734. додељени као и његовим претходницима, приходи бискупије Св. Петра, у Пожеги (Славонска Пожега).
10. Државном канцелару грофу Шемборну додељен посед са 210 сесија у Доњем Срему, у вредности 84.000 форинти.

Немачки. 3 листа

Фасц. 21, бр. 36 -

1560. Белешке комисије по питању кулука, обраде земље и сесија, права на клање стоке, таксе на млинове итд.

Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 37 -

1561. Обавештење комисије да је бискупија увела наплату „цехенте" по одобрењу цара Леополда, 1701. и нема разлога да се ти прописи не примењују и у Угарској иако о „малој цехенти" нема изричитих одредби код цара Леополда.

Загребачки каптол увео је то у Славонији по одредби цара Лудвига 1519. године.

Немачки. 1 лист

Фасц. 21, бр. 38 -

1562. Комисија извештава о жалбама поданика против властелинства и властелинских службеника у Славонији:

– плаћају кулук 8 форинти по сесији, а поред тога морају да одраде кулук, често и двоструко морају да раде оно што не знају па морају да пеку циглу, праве бурад, а ако не знају морају да плате, траже запреге за кулук и од оних који немају стоке, а уколико се кулук обавља ван подручја морају да плате, а децу рачунају такође у обвезнике за кулук, па и то морају да одраде старији;

– поред „цехенте" у неким местима плаћају и „деветину", властелинства не прихватају отплату у натури, него траже новац, по свиње – које

потпадају под „цехент" – долазе након годину дана, по обвезници морају да их хране годину дана;
– властелинства су присвојила много земљишта које је припадало сесијама, неким селима су одузете пустаре, а они плаћају порез на то, ограничава им се право точења вина, а за печење ракије за своје потребе плаћају акцизу, узето им је право на клање стоке, или то морају платити, као и „жизовину", и уколико је село у храстовој шуми или пак има само један храст у селу, или се хране само кукурузом, а узето им је право риболова;
– издржавају пандуре, који ништа нису учинили против разбојника, али зато тиранишу њих, поданике, властелинства дају земљу у закуп, па закупци безочно злостављају поданике.

– веза бр. 1563 -

Немачки. 4 листа

Фасц. 21, бр. 39 **1737.**

1563. Записник седнице Комисије за решавање жалби становника Славоније, који траже да се према њима поступа по одредбама и прописима грофа Карофе, а не да им се намећу многобројне нове обавезе, које проистичу из чињенице да је подручје подељено на властелинства, чији су поданици постали.

– веза бр. 1562 –

Немачки. 21 лист

Фасц. 21, бр. 40 **1737.**

1564. Препоруке Комисије за испитивање жалби житеља Славоније:
– да се, и поред тога што су оптерећења једне сесије са 13 форинти годишње попело на преко 21 форинту уз још неке издатке, она је оптерећена и обавезом испоруке дрва, полисада и кулуком за потребе утврђења, ова обавеза може да се наплати у новцу јер је превоз на већу удаљеност (20–30 миља) збиља несврсисходан; и треба утврдити да ли се од властелинства у близини утврђења могу обезбедити потребне количине;
– издржавање пандура треба свести на оне који обезбеђују јавну сигурност, а они који чувају властелинства треба да од власника и буду плаћени, с тим да се, кад се успостави ред, њихов број смањи;
– ради изградњи касарни треба изнаћи и друга решења, а не да њихову изградњу финансирају и поданици;
– обавезе „претпрега", које су такође превелике, требало би решити тако да се одреди износ којим би се исплаћивали прекобројни „претпрези", нарочито учестали ради превоза војних потреба од Осека према Београду.

Немачки. 8 листова

Фасц. 21, бр. 41 **1737.**

1565. Комисија за испитивање жалби житеља Славоније констатује да је тренутно немогуће сачинити ваљан попис пореских обвезника и имовине јер су многи на косидби сена, или у војсци и јединици принца Хилдбургсхаузена, па тражи да се упореде подаци које су доставили властелинству са реалним стањем, те да треба боље организовати судство, јер је врло много неокончаних случајева.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 42 **1737.**

1566. Белешке са седница Комисије за испитивање жалби житеља Славоније:
– о жалби владике да је земаљски господар у његовој епархији наплаћивао „малу цехенту", а то се односи и на подручје Пожешког поља (Славонска Пожега) која му припада од вајкада;
– о предлогу да се језуитима обавезе кулука надокнаде новцем:
– о томе да се кулук исплаћује у новцу, с тим да се 6 дана може одрадити, с тим да се за 1 дан запреге рачуна 6 дана ручног рада;
– о пореским обавезама које су много веће него до сада, али треба објавити да су у тај износ укључене и остале обавезе;
– обавестити властелинства да се обавезе разрезују по „носиоцу домаћинства", али у три разреда, итд.
Немачки. 8 листова

Фасц. 21, бр. 43 **1567.**

1567. Преглед давања домаћинстава, за издржавање православних свештеника:
– за митрополита 9 крајцара годишње,
– уз то, посебно још по 12 крајцара,
– свако место даје око 10 окова вина,
– за прво венчање свештеник узима у зависности од богатства женика 1–3 форинте, за друго 2–4 форинте, за треће 3–5 форинти а за четврто колико успе да изнуди,
– за крштење 18 крајцара, с тим да кум плати још 9 крајцара, а кума 17 крајцара,
– уколико дете умре некрштено, отац мора да пости годину дана,
– на име „столе" узима 2 мерице жита, тј. 12–25 ока,
– за резање славског колача 7 крајцара а понегде и 17 крајцара,
– за чинодејствовање на сахранама 12–27 крајцара, а уколико нема да се плати, оставља умрлог, да га сељаци извуку с гробља, и сами закопају.
Немачки. 2 листа

Фасц. 21, бр. 44 **1737.**

1568. Предмет истоветан са предметом бр. 1549.
Немачки. 6 листова

Фасц. 21, бр. 45 **1737.**

1569. Предлог да се житељима Славоније пружи делотворна правна сигурност, јер тражећи је губе много времена, па се предлаже да се оснује трибунал, на чијем би челу био председник и 4 приседника (асесора).
Немачки. 3 листа

Фасц. 21, бр. 46 **1737.**

1570. Фогт, члан комисије за уређење Славоније, извештава да су за 13. јул позвани представници народа (сеоски кнезови), и властелинства како би им се објавила царска одлука у вези са обавезама: кулука, цехенте, таксе за клање стоке и продају меса, точење пића итд. као и о новом разрезу пореза, на основу пореске основе од 13 форинти по сесији.
Немачки. 4 листа

Фасц. 21, бр. 47 **1753.**

1571. 1. Барон Енгелсхофен, заповедник у Петроварадину, обавештава патријарха да су, након инкорпорације Славоније, потврђене све привилегије дате „илирском" народу.
2. Примедбе митрополита Павла Ненадовића на спорне одредбе Регламента за Славонску Војну границу, јер одступају од појединих одредби у привилегијама.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. 21, бр. 48 -

1572. Препоруке да се за три славонске жупаније постави судија који би на заседањима жупанијских скупштина заступао жалбе поданика, пошто службеници жупаније не желе да се замере властелинствима у решавању жалби поданика, и тако остану без препоруке властелинства приликом реизбора.
За Славонију би такође требало поставити двојицу судија, једног за Горњу, другог за Доњу Славонију, који би судили спорове са војском у пролазу и преступницима, а озбиљније случајеве пријављивали правосуђу.
Властелинствима забранити да буду издавана у под закуп, јер подзакупци настоје да додатно оптерете поданике тј. да њихове обавезе повећају за 2–3 пута.
Урбаре треба сачинити чим се премери терен Срема, а да се обавеза кулука може отплатити са 8 форинти годишње.
Немачки. 6 листова

Фасц. 21, бр. 49 **1755.**

1573. Сељаци су у буни 4. марта убили 15 племића. Међутим, 5. марта 300 племића из Загребачке жупаније код Бисага су напали наоружане сељаке. Многи су убијени, или везани доведени у Загреб, а шта ће народ даље чинити не зна се. Сељаци из Бисага убили су ишпана (управитеља имања) и опљачкали стан судије, а два пљачкаша су везани доведени код бискупа.

У Вараждину су постављене уличне страже, заповедник милиције је проф. Драшковић и постављене страже према Драви и жупанијама према Угарској, а побунили су се и у Вировитици (на поседима) барона Пејачевића, у Блажевцу, који припада Шпишићу.
Попис замака, и насеља која су попалили побуњени сељаци.
Немачки. 4 листа

Фасц. -, бр. - -

1574. Упутство Комисије за смиривање нереда у Славонији (чланови: гроф Јосиф Кеглевић, председник, Игнац Кемп племић, Ангред, Јожеф Мајлат плем. Секхељ и Лука Новосел, чланови).
Латински, немачки. 15 листова

Фасц. 22, бр. 2 **1755.**

1575. Молба митрополита Павла Ненадовића да владар одустане од одлуке да се православни верници у Ердељу ставе под јурисдикцију унијатског владике Арона, пошто је та област била под јурисдикцијом православних владика давно пре но што су патријарху Арсенију Чарнојевићу издате привилегије.
Још 1656. године добио је Сава Бранковић звани Кореиић владика ердељски потврду од кнеза Ђерђа Ракоција, а 1703. патријарху Арсенију Чарнојевићу је дат пасош ради визитације тих крајева.
Немачки, латински. 20 листова

Фасц. 22, бр. 3 **1756.**

1576. Допис барона Бартенштајна да нема разлога да се привилегије српског народа прошире и на Ердељ, нити да се тај део стави под јурисдикцију митрополита, пошто су те области у привилегијама јасно побројане...
Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 4 **1756.**

1577. Архиепископија и митрополија карловачка подноси молбу његовом краљевском величанству да се поштује јурисдикцијски положај православног становништва у Ердељу и прилаже декрете и цареке дипломе које су то правно регулисале.
Жалбе и притужбе због злостављања православаца (протеривање, затварање, шиканирање и физичко злостављање) од стране унијата, посебно од епископа Арона.
Захтев да се православнима омогући да мирно живе у својим местима и исповедају своју веру, без наметања туђе вере, да православни епископ несметано може да обави канонску визитацију, да верници могу слободно да се изјасне да су православни, да буду ослобођени плаћања дажбина унији и на крају да сви затворени (због слободног исповедања вере) буду пуштени на слободу.
Латински, румунски, немачки. 15 листова

Фасц. 22, бр. 5 **1755.**

1578. Митрополит Павле Ненадовић доставља жалбу становника места Шина, у Ердељу, које су већ неколико пута злостављали хусари из Хеманштата (Сибиу), који се понашају веома осорно, пљачкају и разбијају. Неке људе су одвели у затвор, оне који не желе да се повинују унијатском владици Арону. Неки су истерани из својих кућа, а све због намераваног унијаћења.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 22, бр. 6 **1755.**

1579. Жалба православних становника Ердеља митрополиту Павлу Ненадовићу на насилничко понашање унијатских свештеника и њиховог владике Арона, који покушавају да их насилно „преведу" у унију, што има за последицу да у месту Шина житељи не иду у цркву, а два православна свештеника су већ дуже времена притворена у Херманштату (Сибиу).
Немачки. 1 лист

Фасц. 22, бр. 7 **1755.**

1580. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару на поступке према православцима у Ердељу, нарочито у Фогарошу, Херманштату и Кронштату (Брашов), чији је становништво евангелистичке (лутеранске) вероисповести и чији магистрати настоје да оштро опорезују и православне свештенике.
Преглед разрезаног пореза на свештенике протопрезвитеријата у Кронштату (Брашов).
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 22, бр. 8 **1755.**

1581. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару на притиске којима су изложени православни у Ердељу, нарочито од када је дошао унијатски владика Арон.
Православни свештеници оптерећени су порезима, уз образложење да су само унијатски свештеници ослобођени, а има примера да су сами унијатски свештеници одлазили у нека места да наплаћују плате под претњом да ће их наплаћивати док не прихвате унију.
У прилогу: попис православних свештеника у окрузима Балгарсег и Барча, са исказима разрезаног и наплаћеног пореза.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 22, бр. 9 **1755. и 1757.**

1582. Жалба митрополита Павла Ненадовића на поступке градских власти у Фогарошу, Херманштату (Сибиу) и Кранштату (Брашов) око разреза пореза православним свештеницима, особито у Кранштату који је додатно увећан за 4 форинте по глави.
Немачки, латински.

Фасц. 22, бр. 10 -

Мишљење и предлог барона Бартенштајна владару ради решавања захтева митрополита Павла Ненадовића да се његова духовна јурисдикција прошири и на Ердељ, пошто су православни Срби тамо не привилеговани него толерисани народ, као и на проблем који би у таквом случају настао са унијатима.

Немачки, латински. 20 листова

Фасц. 22, бр. 11 **1758.**

1583. Препоруке барона Бартенштајна владару, да се поводом жалбе унијатског владике из Фогароша због насилничког понашања православаца, сачини резолуција, да се одабере средње решење које је у првом предлогу прихватио и гроф Кенинг-Ерпс, а касније отишао тако далеко да је тражио да тамо не буду ни толерисани. Треба изнаћи начин да се успостави мир међу православним и унијатским „власима", наравно водећи рачуна од којих се има више користи.

Немачки. 5 листова

Фасц. 22, бр. 12 **1758.**

1584. Извештај грофа Бетлена, председника ЕДК о проблемима са православнима у Ердељу, тј. о изналажењу начина за мирно решење питања унијаћења:

– Унијаћење се у целом Ердељу, изузев Херманштата (Сибиу), Кронштата (Брашов) и Фогарош спроводи на основу споразума румунског („влашког") владике Атанасија и његових свештеника у Карлсбургу (Ђула) из 1698. године, сем што је извесни Надсеги кривотворио спис којим позива Румуне („Влахе") да се пробуде, а што је митрополит подржао.

Унија је била прихваћена, али се 1744. године појавио мисионар Висарион, изгледа син пропалог трговца из карловачке епархије, јер је још на Синоду у Карловцима закључено да се у Влашку пошаљу емисари, од којих је већина већ и похватана, и који никада нису долазили из Русије.

Митрополиту и свештеницима забранити да се мешају у ствари Ердеља, што је иначе већ одлучено 1756. године, а пошто су кршили одлуке, и даље се мешајући, њихова се права могу ограничити.

Митрополиту забранити преписку са Румунима, а емисаре кажњавати, јер је румунски народ увек остајао миран док их емисари не би узнемирили.

Поучан пример је епархија Велики Варадин (Орадеа Маре), у којој су православни били веома бројни и њима је 1702. године верска слобода доста ограничена, што је 1735. године довело до верских немира. Изаслана комисија радила је до 1739. године, када су пописали сва унијатска места за која су то изјавили месни челници, а на основу чега је православном свештенику укинута верска јурисдикција у тој епархији.

Међутим, 1752. године дошло је опет до опасних немира, након чега је комисија појединачно пописала вернике, што је резултирало тиме да се само веома мало породица изјаснило за унију.

Уколико се све ово примени на Ердељ могао би и резултат бити исти, те се препоручује да се православци ипак не подведу под јурисдикцију католичког или унијатског бискупа, али да се изузму испод јурисдикције карловачког митрополита јер то изазива још веће немире, те да се стога постави митрополит за Ердељ, што је иначе пропуштено да се учини већ раније.

Барон Бартенштајн напомиње да православни у Ердељу нису привилеговани него толерисани, али морају имати верског поглавара. Законске мере треба предузимати, али се правда никоме не може ускратити, и не треба ићи на искључива решења.

Немачки, латински. 22 листа

Фасц. 22, бр. 13 **1758.**

1585. Представка барона Бартенштајна владару да је до пре неку годину владао у Ердељу мир међу унијатима и православцима, све док један православни калуђер, још пре садашњег митополита није изазвао немире, да је он био увек зато да се виновници строго казне, али то не треба применити на све православне вернике, и ниједна министарска конференција није тражила да се православцима откаже толеранција чак и онима који нису учествовали у немирима у свим насељима, сем у три места (Херманштат, Кронштат и Фогарош).

Српске привилегије се не односе на Ердељ, па митрополит и не може да има јурисдикцију али толеранција према њима може се одржати док имају митрополита, као што је случај и са Triestom (Трст) или пак са великоварадинском епархијом.

Ову идеју у почетку је подржавао и гроф Кенигсег-Ерпс, али се касније променило мишљење, тако да је православнима толеранција отказана у целом Ердељу, сем у ова три места, да су сви приморани на унију без могућности жалбе, о чему је обавештен и канцелар, али без резултата. Када су ствари узеле озбиљан ток тражено је ово мишљење које гласи: виновнике треба строго казнити али то не мешати са питањем вере, православном митрополиту треба дати неки вид јурисдикције да се православци не би одселили у Русију или Турску, и не верују да ће унијатски владика из Фогароша успети овим досадашњим начином више да шири унију од бившег грофа Форгача, бившег бискупа у Великом Варадину.

Немачки. 12 листова

Фасц. 22, бр. 14 **1758.**

1586. Извештај барона Бартенштајна владару да је првобитна одлука, поводом спора у Великом Варадину, била забрана визитације владике у жупанији Бихар, што је касније дозвољено, и што је прошло добро на задовољство обеју страна, како је јавио маркиз де Вил.

Са Ердељем је ствар друкчија, јер се српске привилегије не односе на ту област, што је предочено и митрополиту. Након доста састанака, уз учешће барона Шмидлина и грофа Кенигсег-Ерпса митрополиту је поновљена владарска резолуција из 1752. године.

На његов (Бартенштајнов) предлог било је много примедби и измена али би било боље да се остало при оном што је сматрано добрим на састанцима са грофом Штарембергом и фелдмаршалом грофом Кенигсегом, наиме да се према народу не примењују строге казне или да му се не угрожавају верске слободе. Ни гроф Колоредо ни гроф Коуниц нису тражили да се толеранција православних ограничи на три места, јер може штетити ненасилном ширењу уније. Ни цар Леополд није настојао да Ердељ поунијати за један дан, без обзира на то што је 1698. начињен споразум о унијаћењу. Иако су се ондашње власти одлучиле за ненасилност, стигла је одлука да се све ставља под јурисдикцију унијатског владике и проблем је настао јер се власт није држала Леополдових одреби.

Неспорно је да је Ердељ био поунијаћен, сем она три места, док патријарх није изаслао фанатичног калуђера да део Влаха (Румуна) одвоји од уније, и поткопавање уније би престало да је „притегнут" митрополит, а све то није спречено до 1755. године, када сам (Бартенштајн) не својом вољом – допао за председника ИДД.

Чињене су грешке. Барон Тосен био је у Ердељу пре 1744. године, и боље познаје прилике од барона Шмидлина, а по мишљењу Управе за Ердељ, главни кривац за отпадање Ердеља од уније је барон Клајн, унијатски владика, који то у срцу и није, са чим се не слажем...

Немачки. 15 листова

Фасц. 22, бр. 15 -

1587. Поновна молба митрополита Павла Ненадовића владару, да му се не ускраћује право јурисдикције над православним верницима у Ердељу уз поновно набрајање разлога о неопходности такве потребе.

Немачки, латински. 34 листа

Фасц. 22, бр. 16 -

1588. Жалба православних верника из Угарске и Ердеља владару због сукоба са унијатима, коме је повод био настојање Декамилиса, унијатског бискупа из Мункача (Мункачево) да натури учење да Свети Дух проистиче из Сина. На ово је уследило обавештење Мојсија Паревића (?) о новом црквеном реду да православци треба да славе два божића и двоструко све остале годишње празнике, што би било немогуће и изазвало би подсмех осталих народа.

Ово је изазвало велики раздор међу православним свештенством. Они који нису прихватили затворени су у Каши (Кошице) и Херманштату, док су неки побегли у Кијев, Јерусалим или на Синај. Декомилис и Паровић (?) су успели да отерају многе свештенике, који још увек пате. У Ердељу је највише узнемирење изазвао унијатски викар Арон.

Православни у Токају имају школу, капелу и свештенике од 1724. године (Теоклит, са Атоса), довођени су из Македоније или Јерусалима, а све то издржава тамошња православна верска заједница.
Унијатски бискуп из Мункача је 1748. године запретио да ће затворити капелу уколико не признају унијатско учење. Гроф Баркоци, бискуп у Јегри (Егер, Ерлан) забранио је чинодејствовање нашем калуђеру, захтевајући да се сва деца рођена последњих година поново крсте. Калуђера је, потом, у Москву одвео један руски официр.
Гроф Коловрат нам је 1750. године дозволио да поново отворимо капелу, и да нико у Угарској и Ердељу не сме да нам угрожава слободу вероисповести, а то је постигнуто преко неког Филипа Шворца, коме је плаћено 244 дуката, јер друкчије није могло ништа да се издејствује у Бечу. Чак је и дворски агент плем. Оренги одбио да се заложи, иако му је нуђено 200 дуката.
Поднет је захтев за проширење капеле, јер је ширина код олтара један хват а у простору за вернике три хвата, у шта се уверио и царски комесар Франц плем. Колер, а у њу долазе сви који су на пролазу, верници из Русије, „Нове Србије", Влашке, Македоније... Одобрење још није добијено, а Тридесетница је одузела три црквене књиге са образложењем да су јеретичке.
Немачки, латински. 33 листа

Фасц. 22, бр. 17 **1757.**

1589. Молба Синода православне цркве владару да се митрополиту одобри јурисдикција на подручју Ердеља, пошто се наредне привилегије не односе на Ердељ.
Немачки, латински. 32 листа

Фасц. 22, бр. 18 **1757.**

1590. Поновна молба Синода православне цркве владару да се митрополиту одобри јурисдикција на подручју Ердеља, иако се од цара дате привилегије не односе на ту област.
Немачки, латински. 28 листова

Фасц. 22, бр. 19

1591. Поновљена молба Синода православне цркве владару да се митрополиту одобри јурисдикција у Ердељу, јер се добијене привилегије односе и на то подручје.
Немачки, латински. 25 листова

Фасц. 22, бр. 20 **1756.**

1592. Жалба митрополита Павла Ненадовића, ИДД, барону Бартенштајну, на материјалне обавезе наметнуте православним свештеницима у Ердељу, а нарочито у округу Херманштат (Сибиу), као и да се заложи да Бачком владичанству врати пустару Сириг, коју је након смрти владике Висариона Павловића запосела Коморска администрација.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22, бр. 21 **1755.**

1593. Жалба митрополита Павла Ненадовића владару да је унијатски владика Арон у Рецкову и Диали наплатио по 121 форинти, у Керпинису 52 форинте а у Појану 232 форинте на име казне и под претњом да ће наплатити и више уколико за 15 дана не приступе унији, док су неки унијатски свештеници од православаца отели два стада оваца или претили да ће бити затворени у Херманштату уколико не приме унију.
Списак православних свештеника округа Болгарсек и Барца, са разрезаним и Арону плаћених обавеза, под претњом принудне наплате.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. 22, бр. 22 **1759.**

1594. Молба митрополита Павла Ненадовића владару и барону Бартенштајну, председнику ИДД, да му се додели обећана јурисдикција над православним верницима у Ердељу.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22, бр. 23 **1759.**

1595. Барон Бартенштајн обавештава канцелара да му није била позната тајна одлука да се у Ердељу оснује православна епархија, и да ће сада одустати од својих питања.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22, бр. 24 **1759.**

1596. Изјашњење барона Бартенштајна, председника ИДД државном канцелару, поводом примедби ЕДК на закључке о решењу статуса православних верника у Ердељу, као и питање црквене јурисдикције митрополита на том подручју.
Немачки. 5 листова

Фасц. 22, бр. 25 **-**

1597. ИДД обавештава владара, поводом два захтева митрополита Павла Ненадовића да се његова верска јурисдикција прошири и на православне житеље Ердеља (Трансилванија), да за то нема основа.
Митрополит је као доказе за своје захтеве поднео и следеће доказе: препис дипломе кнеза Ђерђа Ракоција који је за владику у Ердељу поставио Саву Бранковића, званог Чорнејић, 1656. године а потврдио га је А. Барцаји 1659. године, препоруку цара Леополда из 1701. године румунском („влашком") народу, да их нико неће насилно преводити у унију, као и захтев цара патријарха Арсенија Чарнојевића из 1703. године да Срби треба да остану верни двору, и да мађарске устанике прогоне не само у Угарској него и у Ердељу. Ту је и распис НВ и РС жупанијама и војним заповедницима да се обнародује да су српске привилегије потврђене 1735. и 1743. године, као и диплома о постављењу митрополита којом му се признаје верска јурисдикција над свим православнима у наследним земљама.

Цар Леополд је узео Ердељ под заштиту, али није дао привилегије тамошњим православнима, јер њима и није било упућено позивно писмо, а шта су раније тамо предузимали некатолички кнежеви, ову власт не обавезује. Ниједна српска привилегија се не односи на православне Румуне („Влахе"), али ће се примењивати према онима који приме унију иако није упутно насилно унијатити 500.000 душа, јер је само мали број њих истински примио унију. Треба им омогућити да се слободно определе за ове религије: католичку, калвинистичку, лутеранску или аријанску, а остале религије треба спречавати на све начине.
Леополдова Резолуција из 1701 године, омогућује да се православним свештеницима може одузети „цехента" или наплатити државни порез, док су унијатски свештеници тога ослобођени.
Разлика између Угарске и Ердеља је у томе што се калвинизам и лутеранство у Угарској само толерише а православље је изузетно привилеговано, док је православље у Ердељу само толерисано.
Митрополитова јурисдикција може се простирати само на јасно набројаним подручјима у привилегијама, а уколико је он погодио те крајеве не значи да они потпадају под његову јурисдикцију, а он треба да смањи сарадњу свештенству у Турској и Русији, као и да остави на миру Румуне („Влахе") у Ердељу, сходно Резолуцији цара Леополда из 1701. године.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 22, бр. 26 **1756.**

1598. Сагласност владара са предлогом министарске конференције да митрополит карловачки никад није имао духовну јурисдикцију у Ердељу, сем у делу округа Халмађ, који припада Угарској и где јурисдикцију врши владика арадски. Православни житељи Ердеља никад нису додељене верске привилегије, а митрополиту је наложено да се не меша у верска питања православних житеља Ердеља, а 1749. је донета одредба да се не врши притисак на унијате ради повраћаја у раније веру.
Дипломе цара Леополда из 1699. и 1701. год. верске привилегије у Ердељу признају само онима који су приступили унији.
Принудно унијаћење Румуна („Влаха") забрањено је 1749. и 1752. године, а унијатским свештеницима је препоручено да својим примером утичу на вернике да прихвате унију, а на обостране притужбе митрополита и унијатског владике из Фогароша изаслана је и комисија, а декретом цара Леополда православнима се у Ердељу толерише исповедање вере само у Кронштату (Брашов), Фогарошу и при Грчкој – трговачкој компанији у Херманштату (Сибиу), јер су остали у целом Ердељу прихватили унију.
Давањем јурисдикције митрополиту, многи би се из уније вратили у православље, да би изнудили примену осталих привилегија, под претњом да ће се и Румуни („Власи") иселити у Русију.
Ништа не мењати у статусу Ердеља, нити у прерогативима митрополита.
Немачки. 25 листова

Фасц. 22, бр. 27 **1756.**

1599. Барон Бартенштајн обавештава „оберхофмајстера" грофа Уленфелда да није имао намеру да меша у питања Ердеља, а још мање да „буду испред" грофа Кенигсег-Ерпса, и да је настојао да се српске привилегије прошире на Ердељ или да се митрополиту да духовна јурисдикција над Ердељом.
О његовом ставу говоре његови списи и предлози по том питању, и нема намеру да даље узима учешће у решавању тога питања.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 28 **1752.**

1600. Копија краљевских рескрипта упућених Краљевској прави за Ердељ и саветницима за католичка питања по питању одржавања и очувања унијатских парохија у Ердељу, одобрења и проналажења места и земљишта за подизање цркава и парохијских домова; враћање верске толеранције и смиривање немирних међу православним унијатима.
Латински. 23 листа

Фасц. 22, бр. 29 -

1601. Поновна молба митрополита Павла Ненадовића да се његова верска јурисдикција прошири и на Ердељ (Трансилванија), што моле и тамошњи православци, а на основу до сада од владара добијених и потврђених привилегија.
Гроф Алфелди председник ЕДК, сматра да нема разлога за поновну министарску конференцију по митрополитовом захтеву јер овај није изнео нове околности у корист свог захтева, а о приложенима је расправљано раније. О њима је владар и донео одлуку која је прослеђена митрополиту.
Барон Бартенштајн скреће пажњу да је на министарској конференцији прихваћено да су сви Румуни („Власи") примили унију, те да толеранцију у том крају треба одбацити, а толеранција је неопходна да се одржи мир у Ердељу, и мисли да се тајним декретом католичким саветницима провинције Ердељ не учвршћује мир нити умањује опасност од исељавања.
Немачки, латински. 21 лист

Фасц. 22, бр. 31 **1758.**

1603. ИДД (барон Бартенштајн?) обавештава владара поводом немира у Ердељу да ли се верско изјашњење из 1698. може сматрати прихваћеним, јер није дато пред овлашћеним представницима. Три године касније Дворска канцеларија је обећала највиши степен толеранције, а она се овде одржала до 1744. када је дошло до отпадништва од уније, и то мање због понашања неког калуђера – фанатика или доласка патријарха из Турске, а више због поступака унијатског владике барона Клајна. Препоручена толеранција ни 1752. године није одстранила немире, а то није постигну-

то ни притварањем вођа немира, нити појачаним забранама митрополиту. Још 1756. године требало је примерно казнити вођу немира, без ограничавања верске слободе и слободе савести, па сада не би било овако.

Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 32 **1758.**

1604. Препорука ИДД владару да се одбије захтев митрополита да се његова верска јурисдикција прошири и на Ердељ (Трансилванија), али то учинити тактички, с образложењем да се тамошњи православци неће унијатити, а понајмање принудно.

Позивање на декрет цара Леополда I из 1701. године носи ризик не само признавања односно ширења „шизме" него и аријанства, лутеранства и калвинизма, а да су једној од ових приступили и православни ометана вероисповест и није придаван значај верској поуци а истовремено су преко „Влаха" у покорности држани крајеви који се граниче са Турском и Горња Угарска, препуна калвиниста.

Не може се оспорити да је 1741. РС а 1749. ИДД, уз сагласност владара, митрополиту дата духовна јурисдикција над Ердељом. У вези са емиграцијом из Ердеља, његов захтев не треба прихватити, јер би је он само убрзао, а исто је и са захтевом да се за Ердељ постави владика.

Немачки. 13 листова

Фасц. 22, бр. 33 **1758.**

1605. ИДД, барон Бартенштајн, обавештава владара да су му достављени изводи митрополитових захтева да изради предлоге одлука, моли да тога буде ослобођен пошто има 70 година, а та питања и не спадају у надлежности ове институције. Сем тога пребацује му се да није чувао тајну да се не објављује да ће бити постављен владика за Ердељ, иако о томе није био обавештен.

Постављање владике споменуо је само у нацрту одлуке, у нади да ће се остати при закључку последње конференције, сматрајући то разумним.

Сада је питање како се отарасити митрополита, и зато га треба обавестити о одлуци и онемогућити и најмањи удео у доношењу било какве одлуке, а на другу тачку његове жалбе треба одговорити да ће добити одлуку Тајне дворске канцеларије, што значи да својим даљим присуством овде не може ништа изменити.

Дуго неодговарање на жалбу може потећи из Русије, па би се свако решење могло тумачити као изнуђено од стране те државе.

Немачки. 5 листова

Фасц. 22, бр. 34 **1758.**

1606. Митрополит Павле Ненадовић доставља жалбе православних житеља округа Беренце, Шабаш и Орестје, да:

– православни свештеници у Кронштату (Брашов) још нису ослобођени неких пореза,

– у селу Ћибан (Вајденбах) започета је изградња дрвене цркве, па је дозвола одузета,
– у селу Радборну нису православци добили парцелу за гробље, па им је један верник уступио свој виноград, а кућа у њему претворена је у богомољу коју су потом срушили Саси, што су учинили са дограђеним тремом на цркви у селу Кристиан,
– унијатски владика Арон из Херманштата, уз помоћ власти, прогања православне свештенике. У Селишћу није могао да их натера насилно на заклетву, па је то учинио са неким мештанима. У Саду је ухватио два православна свештеника и ошишане их водио по месту, а једног је бацио у окове, са разбојницима.
Немачки. 12 листова

Фасц. 22, бр. 35 **1759.**

1607. ИДД, барон Бартенштајн, због митрополитовог захтева да му се дозволи духовна јурисдикција у Ердељу и поновног преласка многих Влаха (Румуна) из унијатске у православну веру, обавештава владара, да су многе жалбе против митрополита без основа, чак и жалбе владика против њега до 1755. године. Уз то, нема разлога за уверење о неконтролисаној власти митрополита јер га својим закључцима обавезује Синод, а владике му нису особито наклоњене. Владике: бачки, темишварски и карансебешки нису много марили за његове наредбе. Ставове по питању православних у Ердељу је требало обнародовати чим се сазнало за бекство свештеника Јована у Русију, јер се сада може стећи утисак да су изнуђени од Русије. Не треба држати у тајности оснивање православне епархије за Ердељ и позивати се на декрет цара Леополда I 1701. године, када се зна да су цареви Фердинанд I и II омогућили да држе „у запту" лутеране и калвинисте и биће опасно уколико Срби, Рутени (Русини) и Власи (Румуни) приступе том кривоверју.
Чињеница је да до сада потврђене привилегије дају митрополиту више овлашћења него што он тражи. Када је део Влашке ослобођен од Турака, постављен је владика коме су потчињени православци из предграђа Кранштата (Брашов) и подређен митрополиту, а митрополиту је већ два пута потврђена тражена јурисдикција, али се привилегије из 1741. не могу оспоравати иако ЕКД тврди да је учињено само да би се становници Ердеља придобили за рат.
Тврди се да су 1698. год. Власи у Ердељу листом прешли у унију – сем три насиља – и да је напуштање уније почело када је изасланик тадашњег патријарха почео да делује, а и сукоби трају од тада, што није тачно јер је патријарх био одан двору а отпадништво је почело деловањем емисара који су бесправно ушли из Турске. Нису од 1698–1743. сви Власи били унијати, али је цар Леополд подржавао унијаћење а Карло VI га даље спроводио. За повратак „шизми" крив је унијатски владика барон Клајн, који је омогућио одузимање цркава унијатима.

Митрополит, кога оцрњују, настојао је и 1751. да омета исељавање у Русију, на шта је тамо покушана његова смена, а да су православци из Ердеља у вези са Русима, доказују и многи предмети цара Петра Великог у манастирима у Ердељу.
Немачки. 30 листова

Фасц. 22, бр. 36 **1759.**

1608. ИДД, барон Бартенштајн, обавештава владара да је чуо да митрополит није обавештен о постављењу владике у Ердељу, да из Ердеља још нису прикупљени неопходни извештаји, нити је у Русију послат гроф Естерхази – а до овога је дошло због става грофа Кауница.
Предлаже да се смене окружни начелници и још неке категорије управних службеника јер је цела земља трпела од њих, и убудуће нижи и виши комесари треба да зависе од земаљске владе. Реорганизација управе и повећање броја службеника само би повећало трошкове за 100.000 форинти, и лошије функционисање, зато би требало израдити систем какав је у Унутрашњој Аустрији.
Васић је митрополиту и мени обећао да ће се вратити у свој манастир, али је побегао код руског официра у Токај. Митрополит је први пријавио бекство, па отпада Васићева тврдња да га је митрополит у тајној мисији послао у Русију, јер ни митрополит није толико наиван да бившем непријатељу повери такав задатак и коме се не може надоместити губитак епископије у Славонији.
Сваки митрополитов допис власт прима са крајњим подозрењем, док су сви извештаји из Ердеља сама истина! Треба утврдити чињенице: Неистинито је да су након општег преласка у унију 1698. сви Власи (Румуни) били до 1744. верни унијати, и да је тада почело враћање у православље под утицајем патријархових изасланика. Напуштање уније је почело те године под утицајем емисара из Турске, као и насилништво оних који су напустили унију, и према којима би, зато, требало применити најстроже казне. Извештаји ЕДК из тог времена су противречни, али се ни у једном не спомиње патријархова кривица. Да су сви Власи (Румуни) били до 1744. верни унијати, и да је тада почело враћање у православље под утицајем патријархових изасланика. Напуштање уније јесте почело те године под утицајем емисара из Турске, као и насилништво оних који су напустили унију, и према којима би, зато, требало применити најстроже казне. Извештаји ЕДК из тог времена су противречни, али се ни у једном не спомиње патријархова кривица. Да су сви Власи (Румуни били унијати не би је требало ширити преко новоосновног василијанског манастира, и то вера није била чврсто утемељена још дуго након цара Леополда.
Кривац за такву ситуацију је био у ствари тадашњи унијатски владика у Фогарошу, барон Клајн, и чудно је да данашњи унијатски владика није вољан да поново прими оне који су иступили из уније.
Није на месту што митрополит себи присваја духовну јурисдикцију у Ердељу, али је његово уверење поткрепљено одлукама РС и ИДД.

Било би боље да то не присваја као право, него да то сматра датом му милошћу.
Требало је да захтев образложи потребом да верници добију одору оданог пастира, него што јемчи да се неће спречавати унијаћење, и да ће тај владика бити независан. Његов захтев треба одбити, али према православцима треба показати верску толеранцију, јер у супротном прети опасност од исељавања, што би Русија и Порта (Турска) зналачки искористили.
Немачки. 16 листова

Фасц. 22, бр. 37 **1759. (?)**

1609. Мишљење (вероватно барона Бартенштајна), поводом повратка поунијаћених влаха (Румуна) и из тога проистеклих сукоба у Ердељу:
Неосновано је прихваћен став да су након општег прихватања уније 1698. године сви Власи (Румуни), као и њихови свештеници и калуђери постали унијати, као и да су сва њихова деца крштена у тој вери, као и да су отпадништво и потом настале немире изазвали патријархови емисари.
Да је то тачно предложене мере ЕДК биле би прихватљиве, па чак и најстроже – смртна казна – јер те особе не треба посматрати као отпаднике од вере, него као побуњенике и рушитеље.
Чињеница је да је отпадништво почело 1743. године под утицајем емисара, али из Турске. У извештајима комисије која је то испитивала нигде се кривица не везује за патријарха, и у томе је грешка извештаја барона Шмидлајна. Стање уније није било онакво какво се претпостављало и цареви Леополд, Јосиф и Карло VI су је унапређивали али корене није пустила. У ту сврху основан је и василијански манастир и додељени су и свештеници тадашњем унијатском владици барону Клајну, који је тога био недостојан, и који је кривац за то што се десило. Његов наследник не улива поверење да ће ствар поправити, јер од почетка одбија сарадњу са василијанцима и свештеницима.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 38 -

1610. Упутство владару ИДД да у одговору митрополиту не помиње декрет цара Леополда као ни емиграцију, а треба и њега и Русију обавестити о постављању владике у Ердељу.
Ради успостављања трајног мира, убудуће ће сваки католик, унијат или православац имати право да се непосредно обрати, и пре доношења одлуке то се мора размотрити на конференцији ЕДК и ИДД.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22, бр. 39 **1759.**

1611. ИДД обавештава канцелара да је примила списе ЕДК, из којих се види да вероватно неће бити постављен владика у Ердељу како је то било

одлучено пре годину дана. Списи потврђују моју забринутост због несигурног стања уније. Ту је све подређено да се од сирових Влаха (Румуна) направе добри унијатски хришћани.
Не треба ни оно што долази из Карловаца, као ни оно што долази из Беча, примати као апсолутно тачно. Крај се још не назире, а митрополитова грешка била је што је духовну јурисдикцију у Ердељу сматрао правом а не додељеном милошћу од двора.
Немачки. 3 листа

Фасц. 22, бр. 40 **1759.**

1612. ИДД барон Бартенштајн, обавештава владара да комисија из Великог Варадина (Орадеа Маре) у извештају није споменула нека места, па се не може баш и веровати да нема разлога за забринутост. Спомиње се да се и владика арадски веома лукаво извукао, иако нема спора да је кривица обострана.
Одлуке треба доставити грофовима Мерсиу и Перлосу, јер се оне тичу Баната, Славоније и Руског двора, и ускоро неће имати дејства.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22, бр. 41 **1759.**

1613. Став ИДД барона Бартенштајна о стању у Ердељу: неспорно је да су након повраћаја ове области у окриље Монархије, католичка, калвинистичка, лутеранска и аријанска вероисповест биле прихваћене, а православна само трпљена.
Свакако да су привилегије из 1691. године дате Србима не односе на Ердељ и тамошње православне Влахе (Румуне), те митрополит нема основа да се позива на то, а оспоравање тог права не ограничава привилегије Срба, што је јасно из свих до сада објављених одлука. Основно је питање како смирити стање, а да то не буде у корист Руског двора или Порте.
Познато је да су пре продора калвинизма и лутеранства пољски и угарски краљеви особито ценили православце као одбрамбени штит од Турака. Након раздора између Рудолфа II и Маћаша и пошто су лутеранство и калвинизам превладали, Ердељ је отет из окриља Монархије, све до Леополда I, а кнежеви су настојали да подјарме влашки (румунски) народ, али због његове крајности то нису смели насилно, или да му ускрате владику.
Извештаји комисије о прихваћености уније у Ердељу, након 1745. године битно одударају од прихваћеног начела да је 1698. цео Ердељ (Румуни) прихватио ту вероисповест. Цареви Леополд, Јосиф I и Карло VI су је унапређивали: подигнут је василијански манастир, унијатском владици су додељени свештеници, али за отпадништво, од уније није крив патријарх него недостојни унијатски владика барон Клајн. Отпаднике од уније, тј. побуњене православце, треба казнити, али мирнима теба дати слободу вероисповести.
Немачки. 8 листова

Фасц. 22, бр. 50 **1759.**

1615. ИДД обавештава владара да је примила допис владике будимског, али одговор није доставила пошто његов став није познат.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22, бр. 53 **1759.**

1616. ИДД враћа владару списе грофа Улефелда, с напоменом да нема става пошто су чињенице из списа на које се позива Улефелд, непознате.
Толерисање православних у неком округу у Ердељу и именовање владике постављањем неких услова не сматра се примереним, јер је у ствари прво требало тачно установити шта се у Ердељу догодило, а не губити време и изналазити решења заснована на погрешним претпоставкама.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22, бр. 55 **1759.**

1618. Извештај са министарске конференције, одржане поводом нових верских немира међу Власима (Румуни) у Ердељу, да је гроф Улефелд закључио да царске наредбе нису добро пренете, те је ЕДК наложио да се макар и војском оде у отпадничка места и саопште царске наредбе тј. да је толеранција према православнима потекла од владареве милости, али да се за то тражи и испуњавање неких услова са њихове стране.
Председник ЕДК, гроф Бетлем је предложио да се за православног владику постави будимски, с тим што ће 2.000 форинти његових принадлежности обезбедити ерар, а од сваког свештеника добијаће још по 1 форинту. Да са обзнанивањем овога треба сачекати док се не одржи Ердељски сабор, а он, Бетлем, посаветоваће се са двојицом бискупа, како да се поспеши унија, да се владици одреди подручје деловања, унијатима врате одузете цркве, да православци не примају само емисаре са стране, него да их пријаве властима.
Овај тврдокорни народ не само да ништа није прихватио него и даље свакодневно изазива сукобе, али и поред тога унију не треба наметати, особито код оних који се мирно владају.
Немачки. 7 листова

Фасц. 22, бр. 56 **1760.**

1619. Барон Биндер обавештава барона Бартенштајна да се у списима у вези са дешавањем у Ердељу нигде не спомиње могућност да православни преузму неких 1.500 католичких цркава, што би се могло погрешно закључити на основу датих примедби.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22, бр. 57 **1759.**

1620. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владара:
– искључиво је право цркве да одређује ко ће бити владика и како ће служити Божију службу,

– што се тиче бискупије Марије Сал и бискупа грофа Гајсрука, не би да заузима став,
– у вези са Ердељем прилике му нису особито познате, јер је тамо био само као председник Санитетске комисије за време епидемије куге, а гроф Хангвић је био одсутан,
– у организовање устројства Средње Аустрије не би се упуштао,
– што се тиче подручја, Брајсган, прилике су друкчије него у Чешкој, па се не могу упутити на тај пример у вези са својим сталежима,
– предлог да се изврше нека именовања,
– заказан је нови састанак, пошто је будимски владика одустао од ранијег категоричког одбијања.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22, бр. 59 **1759.**

1622. Попис аката који се враћају од стране ИДД, с молбом да се утиче на грофа Палфија да не одустане од договора, на што га неки наговарају.
Немачки. 3 листа

Фасц. 22, бр. 61 **1759.**

1623. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владаре:
– митрополит је изјавио, а по пријави Земаљске администрације у Темишвару да није бесправно организовао прикупљање принадлежности од верника, у Темишварској епархији, јер му то право припада по привилегијама, уколико је упражњено место владике,
– да се одлука у вези са другом тачком жалбе православних из Ердеља, на захтев митрополита, обустави преко Тајне дворске канцеларије,
– митрополит је мишљења да, уз одобрење Комисије, треба дозволити визитацију у Великом Варадину (Орадеа Маре) и било би добро то учинити пре именовања бискупа, али да се ипак одложи док се не објаве закључци у вези са унијом, чијем су неуспеху највише допринели они који су о њој највише говорили,
– митрополит је сагласан у вези са имунитетом који се односи на Темишвар и Славонију, али је напоменуо да је Угарска често злоупотребљавала члан 69. Дијете из 1723. године, с тим што је прихватио обећање да злоупотребе више неће бити.
Владар обавештава ИДД да ће се одлука издати у најкраћем року, и да митрополит не треба да је чека овде.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 62 **1759.**

1624. Извештај ИДД о „илирским приликама" у априлу 1759:
– У Ердељу се ствари не развијају повољно, јер је дуго владала заклада да су сви Власи (Румуни) од 1698. до 1744. године били унијати, и да су верски немири проистекли из тога што је из Турске овамо пребегао патријарх, а разлози немира наведени су у извештајима Комисије, тј. да

се унија никад није учврстила у Ердељу. Толерисаним православцима није наметана, нису им ускраћивани духовници, нису примењивани непримерени притисци, добијали су одговарјућу верску поуку – па они који су се вратили „шизми" могу бити кажњени.
Чињеница је да се привилегије не односе на Ердељ, па се ни митрополиту не може доделити духовна јуриздикција на том подручју. Чини се да је владика арадски прихватио препоруку Комисије и одустао од визитације у округу Велики Варадин (Орадеа Маре), иако баш и нису сва она места унијатска, како је навела Комисија, која је иначе као неосновану нашла владикину жалбу против провизора у Белу, о чему су обавештени, митрополит, гроф Палфи и Костка. Све треба пажљиво саопштити митрополиту, да се не би умешала Порта и Русија.
Постављање славонског владике прошло је мирно, и поред Васићевих интрига. Од грофа Петација још није добијен иззештај, па изгледа да је жалба карлштатског (карловачког) владике основана.
У Тамишком Банату је мирно, сем сукоба темишварског и карансебешког владике око разграничења епархија.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22, бр. 63 **1760.**

1625. ИДД обавештава владара о „илирским дешавањима" у последњим месецима 1759. године.
У Ердељу се стање не смирује. ЕДК и тамошњи католици предлажу оно што је одавде давно предлагано, али то сада не би имало тај учинак. Односи су лоши и неће се поправити ни уколико се именује владика, а неће ни уколико се не постави, па се може догодити да ће за увођење уније требати и војска.
У Банату је мирно. Наплата пореза се одвија без отпора, чему је много допринео премештај дела граничара са Мориша и Тисе, и сада се види колико је штета нанета Угарској протеривањем још већег дела, те треба настојати да се привуку друге породице, али да то не пробуди позорност Порте.
Банат је доказ да поштовање привилегија значи бољитак и за унију.
Приликом избора владике темишварског дошло је до сукоба са владиком карансебешким, пошто овај тврди да му је Београдским миром много смањена епархија и тврди да његовој епархији поред Лугошког припада и Фаџетски округ. Синод је предложио да владика темишварски, с обзиром на број верника, препусти владици корансебешком 14 села, чиме овај није био задовољан, него је тражио промену граница епархија, а пошто то није дозвољено, одбијен је.
Митрополит је обавештен да је уз сагласност РС православнима, као и отпадницима од уније забрањен улаз у округ Жумберак.
Не треба прихватити митрополитову молбу, иако се позива на привилегије да му се да кривична власт над свештенством, без обзира на то што су он и Синод били у праву у вези са свештеником Петром Момчило-

вићем из Карловаца (Сремски Карловци), који је био оптужен пред Комисијом за криминал у Осеку.
Комисија у Великом Варадину (Орадеа Маре) извештава да нема основе за страх да ће визитација владике арадског изазвати проблеме. Због немарности католичког свештенства бивши унијати не само да су постали аријанци него и безбожници. Од бискупских прихода нису плаћали верску пуку, а присилно наплаћивање „цехенте" отерало је унијате.
Било је предвиђено да се постави нови бискуп и да се њему потчињени унијатски владика именује за апостолског викара, али је до сада за бискупа постављен барон Патачић, а кад се унијатски владика Мелитије Ковач распитивао има ли добрих вести за унију, УДК га је строго укорила. Што се унапређења уније тиче није урађено ништа само је Ковачу обезбеђен пристојан смештај.
Поводом питања кадуцитета и духовничког имунитета, што је покренуо митрополит треба одржати састанак са бароном Колером. Митрополитова молба се заснива на привилегијама из 1691. године и закључује да нема разлике по питању кадуцитета – између умрлог духовног и световног лица, као и да су то право дуго уживали његови претходници, док УДК то право стално оспорава.
Тражи се обавештење шта да се одговори митрополиту по питању имунитета духовних лица.
Немачки. 21 лист

Фасц. 22, бр. 64 **1760.**

1626. ИДД обавештава владара да нема разлога да се ускрати молба владици ердељском Дионисију Новаковићу да у аудијенцији изрази захвалност владару на његовој милости, као и да му се продужи дозвола за избивање из Ердеља, а ради побољшавања прилика у Епархији будимској, која му је такође поверена.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 22, бр. 66 **1760.**

1628. Став ЕДК у погледу уније у Ердељу и закључака министарске конференције о том питању.
Мишљење барона Бартенштајна и предлог председника владе да се измене неке формулације о толеранцији обећаној православцима, јер овако могу схватити да су обавезни да унијатима врате само оне насилно отете цркве које су присвојили након објављених одлука.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 22, бр. 68 **1760.**

1630. Препорука ИДД, председника барона Бартенштајна, како да гласи упутство РС грофу Монтоји, изасланом да смири верске немире у Ердељу:
Пошто су немири настали због овде погрешно увреженог мишљења да су сви Власи (Румуни) у Ердељу примили унију, сем у три насеља, да

све цркве припадају њима пошто су их они подигли, и да се православним свештеницима не дозвољава улазак у Ердељ, сем у та три места, а пошто све то не одговара стварном стању, дошло је до отпадништва од уније.
Неки сматрају да док је толико мало војске у земљи не треба примењивати строге, принудне мере, али то треба свакако учинити када се војска врати док други сматрају да је то веома опасно јер у Ердељу има преко 80.000 влашких породица, а за протеклих 60 година унијатски свештеници и нису пружали верску поуку, па би све то заједно код овог простог и сировог народа могло да изазове велику несрећу.
Забрањен је прелазак из уније у православље, а народ није обавештен ни о постављењу новог владике, па је притворени свештеник Софроније, кога је један други свештеник избавио из затвора наводно покренуо немире и у крајевима који су били мирни, те га треба притворити у тврђаву.
Чињеница је да је од унијата насилно одузео цркве, али се не зна да ли им је обећао и ослобођење од кметства и пореза.
Ипак, грофу Мантоји се препоручује уздржаност са војском, и да изнађе примеренији начин да смири народ.
Немачки. 7 листова

Фасц. 22, бр. 69 **1760.**

1631. Гроф Алфелд обавештава владара да је примио записник ЕДК, о прихваћеном мишљењу владара, али га није потписао јер је постојао још један закључак са сагласношћу владара да се владика будимски позове овамо да се при устоличењу у новој епархији обавеже да ће се придржавати датих му одредби, на што се он пре одласка обавезао.
Гроф Улфелд обавештава владара да је примио (одбио) записник ЕДК, коме је у потпуности прихваћен став да се будимски владика пре одласка у Ердељ позове и да се обавеже да ће деловати само на основу царског Патента, што даје наду у успех.
Они зли православни свештеници при служби наговарају лаковерни народ да откаже сваку послушност световној власти, тако да ова не може да позове никог на одговорност пошто са позваним долази још двадесетак особа који га прате као обезбеђење.
Можда ће обнародовање Патента и долазак владике у Ердељ смирити прилике, с тим да гроф Монтаја може да се посаветује са управном влашћу на који начин да се обезбеди смиривање прилика.
Немачки. (?) 1 лист

Фасц. 22, бр. 70 **-**

1632. [...] Извештава владара да је постављање владике Дионисија још повећало отпадништво од уније, иако се он обавезао да ће се придржавати датих му упутстава и прописа и један је од најученијих владика и човек пун врлина. Иако није добио посебна овлашћења, треба веровати да ће ипак успети да утиче на ствари.

На овакав ток ствари утицала је католичка црква или прекомерном ревношћу или неретко и својом немарношћу у погледу верника.
Велико дело унијаћења јесте угрожено и уколико се сукоби прошире то би могло имати погубне последице.
Бунтовни свештеник Софроније, и поред обнародоване владареве милости и даље одвраћа народ од праве вере, па је основана бојазан да Патент неће уродити и да ће то злоупотребити и остали православни свештеници.
У овим околностима постоји опасност да православни напусте Ердељ, па би ваљало прво преиспитати утицај Патента, па тек када се види његов учинак треба нешто предузети са владиком Дионисијем а након тога ће војска, ваљда, бити у прилици да смири прилике и учврсти веру.

– препис –

Немачки. 7 листова

Фасц. 22, бр. 71 **1760.**

1633. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владаре о извештајима и мишљењима које је доставио, а поводом прилика у Ердељу, питања јурисдикције угарских свештеника у унијатска питања у Карлштатском (карловачком) генералату, као и питање уније у бискупији Велики Варадин (Орадеа Маре).
Немачки. 6 листова

Фасц. 22, бр. 72 **1760.**

1634. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владара да је још за време председавања грофа Кенигсег-Ерпса, предложио да се изради акт толеранције за православне Влахе (Румуне) у Ердељу, које је Ерпс прво подржао а потом се томе свим силама супротставио.
Тада сам предвидео и немире, а министри су имали различита мишљења о томе како смирити сирови народ. Било је безброј покушаја да се изиграју закључци конференције, а све што је изношено против толеранције проистицало је из уверења да су извештаји барона Шмидлајна истинити, тј. да су сви Власи примили унију, и да у Ердељу постоји само три насеља која нису примила унију, и да је тако било до 1744. године.
Патент о толеранцији треба обнародовати и позвати будимског владику да то спроведе у Ердељу, а уколико се то не намерава није Власима ни требало давати наду, тим пре што више права имају и лутерани и аријанци, као и реформати и анабаптисти.
Пошто по извештајима грофа Бетлена нема изгледа да ће се немири смирити, намеравам да и надбискупу изнесем своје предлоге.
Владар је сагласан, с напоменом да треба сачекати извештај грофа Мантоје.
Немачки. 8 листова

Фасц. 22, бр. 74 **1760.**

1636. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владара да је гроф Мантоја обавестио да су примерци Патента о толеранцији, предати комесарима, истоветним само у једној тачци, тј. да се унијатима врате одузете цркве. Општине се тамо опиру са образложењем да су иконе недавно подигле о свом трошку или да им припадају одавно, односно да их унијате и нису протерали из њих.

У латинском тексту се обавеза враћања односи само на цркве које су насилно одузете након доношења Патента, и није јасно како је дошло до овакве промене текста.

Иначе, Патент је различито прихватан: у неким општинама су спремни да предају чак и цркве које су сами подигли, а у другима је потпуно одбијен.

Сада треба пазити да се не узнемире мирни православци: дозволити им непосредан контакт са најближим владиком, а митрополиту да се уз Тајну дворску канцеларију и Ратни савет, упушта у послове у Ердељу, како би поданици били мање злостављани од својих земаљских господара или својих магистрата, тј. управних власти.

Немачки. 12 листова

Фасц. 22, бр. 76 **1760.**

1638. Извештај грофа Монтаје, заповедника да је на властелинству Залатна са свештеником Софронијем било окупљено неколико хиљада православних верника, да им је обнародован Патент, што је учињено и у Абрудбањи, као и осталим насељима, али су постављени захтеви од којих се неће одустати.

– да се из притвора пусти свештеник Иван из Задора,

– да се свим местима која су се вратила или ће се вратити православљу дозволи слобода вероисповести

– да се тим местима врате цркве и да њима више не управљају унијатски свештеници,

– да се уклоне особе које су се понашале насилнички и вређале свештеника Софронија.

Немачки. 7 листова

Кутија 1302 (41)

Списи који се односе на побуну Влаха (Румуна) у Ердељу

Фасц. 22б, бр. 13 **1760.**

1639. Мишљење грофа Улфелда да се свештеник Софроније не може придобити новцем, јер га може увек добити од својих присталица него да треба да испуни пет захтева тим пре, што је свештеник Иван већ пуштен. Он се налази у Рабу (Ђер, Ђур) па га треба довести овамо и овде га

детаљно испитати а народу рећи да се не зна где је али ће се учинити све да се то сазна.
Други и трећи захтев треба решавати у складу са приликама, а четврти се може испунити преко тамошњег Провизаријата. Пети се може решити евентуалним премештањем тих особа.
Треба наћи начина да се придобије свештеник Софроније, можда га убедити да би насилно гушење побуне имало врло тешке последице, да је Патент донет да би се избегле такве последице, јер тај народ живи махом од рударства, па нерадом остаје без средстава за живот, а и вође би могле бити позване на одговорност ако и даље буде искушавано владарево стрпљење.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 14 **1760.**

1640. Предлог ИДД владару да се одржи конференција уз присуство РС и ДК као и грофа Шербелонија ради изналажења решења за побуну у Ердељу, где су ствари отишле предалеко. Необично је да све што се овде најобазривије испланира у Ердељу врло лоше испољи: свештенике Софронија и Ивана је требало тајно покупити и сместити у неку тврђаву изван Ердеља, а први је ухапшен за време богослужења уз присуство очигледно многобројног народа. Ту грешку признаје како ердељски дворски канцелар тако и гроф Мантоја, а кривце треба казнити.
Испуњење пет захтева побуњеника ће можда успоставити мир, али ће дуготрајно нанети непоправљиву штету унији.
Побуњеницима не треба давати обећања уколико се из ко зна којих разлога не могу испунити, а Софроније, којег није могуће придобити новцем, сада није у могућности да немире смири онако како их је изазвао, бар без испуњења захтева.
Није препоручљиво ни коморске службенике враћати на места где су омрзнути.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 15 **1760.**

1641. Извештај барона Фридриха Дитриха да се ситуација у Ердељу смирила, за време обнародовања Патента о толеранцији. Треба из притвора пустити православне свештенике притворене у Карлобагу (- ? -) а не само Софронија који је насилно ухапшен када се скупљао народ на вашар и доносио му новац, при чему је оштећена и црква.
Немачки, латински. 11 листова

Фасц. 22б, бр. 16 **1760.**

1642. Предлог ЕДК, председника грофа Бетлена, да се након грешке са притварањем свештеника Софронија кога је насилно, проваливши у цркву, привео неискусни официр – уз то још и калвиниста – и обећања у Забатни окупљених побуњеника да ће се смирити уколико им се да

слобода вероисповести, именује способан службеник који ће Софронију предочити тежину прекршаја и понуди му неких 400–500 форинти, и нешто годишње помоћи уколико умири побуњенике и престане са борбом против уније.
Слично треба покушати и са осталим вођама немира, али све то тајно.
Коначан став о мерама ће се моћи донети када се прибави обавештење какве је последице изазвало пуштање из притвора свештеника, а предложене мере прихвата и гроф Улфелд, управитељ двора.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 17 **1760.**

1643. Обавештава се ИДД да њен председник барон Бартенштајн може да испита притвореног свештеника Ивана о околностима зашто је дошло до побуне у Ердељу и шта је покренуло православне Влахе (Румуне) да акт о толеранцији, који им је под извесним условима понудио владар, не прихвате, а чији је циљ био да се не одричући се уније ослободи одређених намета и притисака.
Ивана је тренутно немогуће саслушати, пошто говори само влашки (румунски), а за преводиоца је предложен канцелиста Стефан Петрубан.
Свештенику је неопходно обезбедити одећу.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 18 **1760.**

1644. Записник и препоруке министарске седнице поводом побуне Влаха (Румуна) у Ердељу, сачињен на основу извештаја о догађајима и захтева овог народа, који је напустио унијатску веру.
Иако је побуна угрозила чак и више инстанце власти, земаљска власт треба да настоји да задржи све околности, чак треба гарантовати безбедност и калуђеру Софронију, како би без бојазни изнео своје чињенице, односно жалбе. Треба саслушати и свештеника Ивана, који је спроведен овамо, а међу побуњенике треба послати људе које они уважавају, нпр. санитетског капетана Хортобађија, како би их наговорио да се разиђу кућама, да им објасни Патент о толеранцији и предочи да ће непристрасна комисија испитати њихове захтеве.
Немачки. 7 листова

Фасц. 22б, бр. 19 **1760.**

1645. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владара, поводом предлога Министарске конференције, да су ствари у Ердељу отишле довољно далеко да се мере према побуњеницима не могу и даље одлагати, јер свако одлагање – како извештавају гроф Монтаја и барон Дитрих – повећава ризик.
Барон захваљује владару што је у аудијенцију примљен његов син.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 20 **1760.**

1646. Одговор ЕДК, председника грофа Бетлена, на примедбе барона Бартенштајна на неке формулације у записнику.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 21 **1760.**

1647. Гроф Улфелд обавештава владара да је обавестио грофа Балтена о предлозима барона Бартенштајна да се остане при истом статусу, а то је очито Бартенштајнов предлог на своју руку.
Саслушање овде притвореног свештеника могло би увелико разјаснити став митрополита о слању „шизматичког" владике у Ердељ.
Што се тиче предлога да се у Ердељ пошаље комисија, уколико тамо нема војске, што је сада случај, она може само да чини уступке, што се може дати и без ње. Уколико има војске, стање се може средити, па она опет није потребна.
Уосталом, за време председниковања грофа Кенигсег-Ерпса било је послата Комисија, која је за све жалбе утврдила да су неосноване.
Немачки, латински. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 23 **1760.**

1648. ИДД, председник барон Бартенштајн, обавештава владара да је своје предлоге доставио државном канцелару, с надом да су с њим упознати и остали министри, и томе нема шта да дода пошто не зна ништа о изјавама свештеника Ивана, нити је упознат са најновијим извештајима из Ердеља.
Владар га обавештава да Улфелд, канцелар, сматра да не треба журити пошто се ситуација смирује и да те предлоге не треба унети, пошто представљају превелик уступак.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 24 **1760.**

1649. Коментари барона Бартенштајна поводом извештаја барона Манагета о саслушању свештеника Ивана.
– похвално је што је наговорио Ивана да се готово понуди да својим православним верницима напише поруку,
– ужасно је што је Иван окован у ланце од 18 фунти из Ердеља теран у Велики Варадин (Орадеа Маре). У оваквим поступцима унијатски свештеници су готово превазишли све норме, па то могу очекивати и према себи у местима која напусте унију.
– толеранција према православнима постојала је и пре овог Патента, а предлагао сам да се временски ограничи, што није прихваћено.
– треба образовати комисију са овлашћењима, а пре тога изаслати комесаре који ће у мешовитим или чисто православним местима појаснити Патент: да он није атак на савест да се православнима неће одузети цркве које су биле њихове у доба обнародовања Патента, да све

које су од тог тренутка одузете православцима морају вратити, да у местима где су већина православци могу подићи дрвену цркву, да се убудуће ниједан унијат не може одрећи вере,
– враћање цркава је најосетљивија ствар, али се сада морају чинити већи уступци него 1759. године.
– грешка је што Иван није саслушан по оптужби да је Софронија ослободио са неколико стотина наоружаних људи, а то нема везе са Софронијевим ослобођењем из Баболне,
– није сигурно да митрополит није посредно помогао борбу против уније,
– ердељски, раније будимски, владика, био је преопрезан, па је мање учинио но што се од њега очекивало.
Немачки. 10 листова

Фасц. 22б, бр. 27 **1760.**

1650. ИДД, барон Бартенштајн, обавештава владара да је имао увид у допунске извештаје барона Манагете, који су мало измењено писање (препорука) свештеника Ивана, о чему је већ дао своје мишљење, а из овога се види да је Иван у притвору тајно добијао писма, што се није смело дозволити. Требало би саслушати заповедника из Марош-Вашархеља, који је свашта приписао Ивану. Изненађује лакоћа којом се Иван саглашава са изменом његових признања, али изгледа да он потајно доставља поруке у Ердељ, па од ових његових писања не треба превише очекивати. Нису смеле ни нестати ствари нађене код њега у време хапшења, а из његовог исказа о ослобађању Софронија се може закључити колико поверењу заслужују извештаји из Ердеља.
Немачки. 5 листова

Кутија 1302 (41)

Узнемиреност неунијаћеног православног живља у Трансилванији због насилног унијаћења

Фасц. 22б, бр. 28 **1760.**

1651. Молба Јона Пивара, оца затвореног свештеника Ивана (Јона) из Цода (Zood), да му син буде пуштен из затвора, јер је само тумачио одлуку владара да Власи (Румуни) у Ердељу могу слободно да бирају своје свештенике, било унијатске или православне, што је уосталом обнародовао и гроф Габор Бетлен, председник ЕДК.
Јон (Иван) је окупљенима препоручивао да се подржи држава иначе би могли страдати, али су окупљени, који су дошли из многих насеља, одговорили да не желе унијатске свештенике и да очекују владику. Захтев за поштовање уније одбило је 530 села с оне стране Мориша, уз овдашњих 470.

На скупу се појавило 30 наоружаних људи из Клаузенбурга (Клуж), али када су се уверили да прота Иван не ради ништа противзаконито, они су отишли.
На другом скупу је позвао вернике да се потчине дотадашњим свештеницима, што су верници одбили, тражећи искључиво неунијатске (православне) свештенике.
У селу Богочову (?) дошло је до сукоба, јер су унијатски свештеници дошли заједно са плаћеницима, па је Јон отет а одузето му је и 500 ф. и одведен је у затвор католичких свештеника.
Унијатски свештеници су активно учествовали у овом сукобу.
Немачки. 5 листова

Фасц. 22б, бр. 29 **1760.**

1652. Извештај барона Манагете председника ЕДК (Ердељске дворске канцеларије) о третману којег је свештеник Иван (протосвештеник Јон) из места Саду (Zood) имао у затвору у Марошвашархељу (Тргу Муреш). Наведени је доспео у затвор јер је сматран за предводника побуне православних свештеника у Трансилванији против насилног унијаћења мада одредбом Њен. величанства Власи у Трансилванији своје свештенике могу слободно да бирају.
Барон Бартенштајн насупрот барону Манагети истиче да је хапшење свештеника Ивана унапред срачунат потез као и његово пребацивање у бечки затвор. Сагласан је са констатацијом барона Манагете да свештеник Иван није имао удела у ослобађању из затвора свештеника Софронија, што је утврдила и званична истрага.
Да би се у Трансилванији обезбедио мир неопходно је неговање толеранције између унијата и неунијаћених, јер долази до сукоба ако она изостане. Да би се сукоби избегли потребно је вратити се декретима цара Леополда I јер су они у Трансилванији давно заборављени.
Немачки. 10 листова

Фасц. 22б, бр. 30 **1760.**

1653. Фрагментарно писмо (вероватно од барона Манагете) о протеривању православних свештеника из Трансилваније пошто ништа није предузето да се то спречи, мада је одредбом из 1757. године изричито наложено да је забрањен прогон неунијаћених верника као и њихово насилно увођење у редове унијата. Упркос наведене одредбе, потврђене од стране заменика владара грофа Кауница и упућене митрополиту Ненадовићу, становници Трансилваније су се неколико пута жалили царском изасланику Петру Станковићу Сланском о новчаном кажњавању архијереја Арона и других свештеника, који су у немогућности да их плате радије изабрали затвор. Да би се то убудуће избегло православним верницима треба омогућити слободан избор архијереја.
О томе сведочи препис писма (преведеног са влашког језика) послато месним органима власти у месту Кијо (Кијов у жупанији Шарош –

Трансилванија) у којем православни свештеници: Хаџи Никодемус, Василије Фегешан, и свештеник Димитрије указују на тешко стање православних верника и моле да се одобри ако устреба, да ангажују проповеднике и из Русије.
Немачки. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 31 **1760**

1654. Извештај барона Бартенштајна о односима међу религијама у Трансилванији.
Барон подсећа на свој извештај из 1755. године када је религијска нетолеранција у овом региону била врло изражена. Жалбе митрополита на насилно унијаћење су биле учестале а ситуацију је заоштравало и стално избегавање примене одредбе о привилегијама. Уз ово, на стање у региону утицала је и резолуција донета од стране месних власти у Трансилванији уз сагласност председника ЕДК грофа Кенигсега-Ерпса 29. априла 1752. године. Да би се ситуација смирила у Трансилванију је послат владика будимски с којим је склопљен компромисни споразум о примени верске толеранције, који међутим није прихваћен од стране тамошњих великодостојника на челу са кнезом грофом Бетлемом већ је и даље прећутно одобравано насилно унијаћење, спроведено од стране католичких духовника, што је довело до опште побуне у градовима Карлсбургу (Ђулафехервар-Алба Јулија) и Херманштату (Сибиу). Ради смиривања ситуације барон Бартенштајн је предложио оснивање неутралне комисије, која је снимила стање указавши на неопходност очувања статуса уз примену свих досадашњи закона о толеранцији.
Прилог: попис свих свештеника и влашких (српских) становника Трансилваније, спроведен према одлуци Дворске комисије 1733. године, који садржи податке о броју свештеника (православних и унијатских) по местима, затим колико има Влаха и колико измешаних у оквиру архиђаконата.
Немачки, латински. 60 листова

Фасц. 22б, бр. 32 **1760.**

1655. Извештај грофа Монтоје де Кордоне упућен Царско-краљевском дворском ратном савету на основу жалбе унијатског архиђакона у месту Милван, недалеко од Коложвара (Клужа), Јоанеса Тимандија. Овај свештеник се жалио да је стално изложен претњама и притиску неунијаћених колега да их следи тј. да пређе у редове шизматика.
Прилог: списак свештеника који су прихватили унију у жупанији Добока.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 33 **1760.**

1656. Записник са седнице Савета католичких губернија у Трансилванији одржане 18. новембра 1760. године, који садржи извештај о непридржавању

одредби Њен. величанства од стране унијата, што је довело до ширих сукоба унијата и православаца око храмова и црквених земљишта. Сукоби су прерасли у побуне једних против других, долази до ометања богослужења, до насилног проваљивања унијата у православне храмове и физичког злостављања верника Влаха.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 34 **1760.**

1657. Копија извештаја Ердељске управе (губерније) о немирима међу верницима Власима у месту Залатна изазваних наводно посредством јеромонаха Софронија и његовог православног синода. Све више неунијаћених Влаха изражава спремност да оде у Карловце и да се жали митрополиту због принудног унијаћења.
Латински. 7 листова

Фасц. 22б, бр. 35 **1760.**

1658. Копија дописа Петера Паула Арона, унијатског фогарашког епископа, упућеног посредством ЕДК Губернији Ердељској (грофу губернатору) о честим договарањима и окупљањима православаца у Банату, све по одобрењу митрополита карловачког, који не поштује унијате и позива на исконску веру православну.
Латински. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 36 **1761.**

1659. Протест барона Бартенштајна Њен. величанству царици што се његов извештај о стању у Трансилванији, од пре неколико недеља, држи у тајности. Испоставило се да садржином извештаја није задовољан гроф Уленфелд, познат као жестоки противник толеранције и истовремено заговорник примене силе против свих који се противе унијаћењу.
Прилог: гроф Уленфелд истиче да извештаји који се из Трансилваније шаљу овамо (у Беч), остављају за собом многе сумње, стога треба пронаћи ефикасно средство да би се смирили побуњеници, које предводи свештеник Софроније.
Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 37 **1760.**

1660. Нота (извештај) грофа Бетлема, намесника за Ердељ Њен. величанству о стању религије међу народима у Трансилванији.
И према грофу Бетлему је стање напето упркос покушајима да се стање мирним путем смири какве је чинио барон Бартенштајн. Настојања барона су само делимично успела, пошто је мањи део Влаха одлучио да прихвати унију док је већина остала верна православљу. Ни донесени акт о толеранцији није задовољио Влахе, мада садржи ставке које би могле да их задовоље. Ипак, истовремено носи у себи доста тога ограничавајућег што се не односи на припаднике 4 преостале вере у Трансилванији ; католичке, калвинистичке, лутеранске и аријанске (?).

Треба још истаћи да влашки народ у Трансилванији живи са још три народа; мађарским, секељским (Сикер) и Саксонским (Немци) и да се он у односу на наведене налази у већини, али је ипак већим делом подређен власти племства наведених нација. То код Влаха изазива подозривост, која је нарочито испољена према Немцима, тако да ретко прође година а да нека од сашких села не буду спаљена. На тај начин гроф Бетлем одређује карактер влашке нације истичући да је у питању народ који је додуше плашљив, али је ипак малициозан, смешан, осветољубив и наклоњен разбојништву и којем све оно што Трансилванију изнутра чини препознатљивим не допире до свести. То је управо оно што грофа Бетлема плаши и што је већ протеклог лета довело до пораста броја немира.

Немачки. 5 листова

Фасц. 22б, бр. 38 **1760.**

1661. Извод из дописа упућеног Губернији у Ердељу од стране Властелинства Нађ-Кереки у жупанији Бихар о одржаном скупу од стране свештеника Софронија у месту Мађар-Богата и о његовој намери да што више скупова одржи ради побуњивања народа, што треба спречити.

– допис Михаела Хутера, саветника у Губернији ердељској, у којем износи околности под којим је Софроније одржавао састанке и позивао Влахе из Селишта и Залатне да иду у Каролину. Какви су закључци и одлуке на састанцима донете, Хутеру није познато.

– извештај Јожефа Сенашија среског начелника жупаније Добока о околностима хапшења Софронијевих емисара у месту Тихо у жупанији Силађ и њиховог ослобађања позивањем на царски декрет о слободи вероисповести.

– препис извештаја Андреаса Велтхера о резулататима истраге о окупљању свештеника и народа у Залатни у организацији свештеника Софронија.

Латински. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 39 **1761.**

1662. Допис ризничара барона Борнемисе упућен ЕДК, у којем обавештава о потреби већег ангажовања око смиривања побуњених Влаха, о доласку калуђера Софронија у пратњи једне наоружане особе, о хапшењу једног унијатског свештеника, о окупљању народа у селима Чехља, Биод и Фовиш, итд.

Латински. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 40 **1761.**

1663. Став (вероватно грофа Монтоје) у правцу изналажења могућег решења на плану превазилажења верских сукоба у Трансилванији.

Верски сукоби трају већ скоро 6 година и сви досадашњи закључци као и доношене одлуке нису дале резултата о чему сведочи хапшење па насилно ослобађање свештеника Софронија.

Гроф Монтоја упозорава на опасност од моћног суседа Турске, која би могла, уколико се не постигне мир, да се умеша, што би не само угрозило Трансилванију, већ и хришћанство у овом региону.
По мишљењу грофа Монтоје један од начина да се ситуација смири јесте реализација идеје да се на чело неунијаћених Влаха постави један владика. Замисао да то буде владика будимски, није баш најбољаа пошто он није упућен у прилике, које владају у Трансилванији, због чега би било боље да то буде владика из Карансебеша, који је у близини и зна ситуацију и пре би добио митрополитову сагласност. На крају се истиче, да би примена привилегија могла да се спроведе по угледу на Трст, где акт о Толеранцији над православцима такође није примењен у потпуности, али до сукоба ширих размера није дошло.
Немачки. 10 листова

Фасц. 22б, бр. 41 **1761.**

1664. Гроф Монтоја де Кордоне подноси Њен. величанству извештај о покушајима да се смире верски немири у граду Херманштату (Сибиу). Забринутост је изазвала спремност Губерније и Ризнице о ангажовању позамашног средства на плану финансирања гушења побуне. Грофу је званично соопштено да је овде у питању ремећење јавног реда и мира, стога је неопходно да се у жупанијама Колож, Солнок-Добока и Красна уведу ванредне мере, ради потпунијег надзора свих покрета које Власи воде и стога да се учини све да би се покрети ограничили (локализовали).
Гроф је изразио незадовољство због оваквог образложења и истакао је да примена оружане силе неће променити понашање Влаха већ ће засигурно утицати на смањење убира пореза за Ерар и имаће штетно дејство на целокупно стање у Кнежевини.
Прилог: убирач пореза у месту Шомљо извештава грофа Монтоју да се планира завера од стране побуњених Влаха тако, што ће се њихови представници из свих жупанија окупити у месту Самошујвар ради договора око организовања отпора. Зачетник и организатор скупа је непознат.
– на основу приспелих обавештења, место окупљања представника побуњених Влаха ће бити у месту Ракош недалеко од Хидалмаша у жупанији Силађ, а војним јединицама се препоручује да се суздрже провокација.
II Извештај грофа Монтоје упућен Дворском ратном савету – Беч
– организовано окупљање шизматика у жупанијама Солнок – Добока и Кикиле. Виши ратни комесар Цаунер окарактерисао је ситуацију као опасну. У првом плану није више религија већ планско заузимање племићких дворова. Од Њен. величанстав затражена је помоћ у виду слања трупа, које би се састојале од 4.000 Хрвата и 600 хусара да би се сачувала сигурност и безбедност у Трансилванији.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 42 **1761.**

1665. Извештај грофа Уленфелда поводом отпора од стране представника ЕДК да се у комисији, коју треба упутити у Трансилванију, нађе и митрополит Дионисије, мада је то резолуцијом Њен. величанства предвиђено. Без обзира на то што није консултован гроф Кауниц, укључење митрополита у комисију је од велике важности пошто он може помоћи да се царско-краљевске одредбе код народа правилно схвате и на тај начин може бити од велике користи председнику комисије Салбеку.
Прилог: гроф Уленфелд изражава сагласност са ставом дворског канцелара да се митрополит Дионисије уврсти у комисију и упути у Трансилванију.
Немачки. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 43 **1761.**

1666. Допуна сачињеном извештају од 16. фебруара тек. године од стране барона Бартенштајна.
– на основу извештаја грофа Монтоје, из којег произилази да је стање у Трансилванији напето, барон Бартенштајн предлаже доношење одређених мера ради смањења напетости међу неунијаћеним Власима. Под овим се подразумева разматрање идеје упућивања специјалних одреда милиције, мада су Власи у том случају најавили спаљивање значајних објеката у Залатни (поморска кућа, црква, итд.).
– да би се избегло оно што се догодило у Вараждинском генералату, где је побуна силом угушена, барон Бартенштајн предлаже:
Под бр. 1 да краљ. комесар за Трансилванију јавно објави разлоге доласка одреда милиције и војске.
Под бр. 2 да се јавна објава (резолуција) са латинског преведе на влашки језик и да се путем одабраних емисара шири и тумачи у местима у којима живе Власи, без обзира на то да ли су унијаћени или неунијаћени.
Под бр. 3 да се емисари брижљиво одаберу, стога се препоручује да то буду чиновници Комесаријата и Коморе из редова немачке нације који насупрот неким унијатским свештеницима имају поверење код Влаха.
Под бр. 4 да се избор емисара повери грофу Монтоји и да се то обави још пре доласка краљ. комесара.
Под. бр. 5 да се долазећи комесар исцрпно извести о стању у Трансилванији ради процене, да ли да се будимски владика пошаље раније (као што је дворски канцелар сугерисао) или да дође заједно са комесарем.
Под бр. 6 да се народ обавести да се у пратњи комесара налази један неунијаћени бискуп (владика) са задатком да влашки народ смири и учи покорности, да се на тај начин види да ли ће бити прихваћен и поштован или ће бити враћен одакле је дошао.
На крају, барон Бартенштајн истиче да му није познато да ли су ове препоруке доспеле до комесара, да би можда неко други предложио боља решења, али он се руководио латинском узречицом; што желиш да урадиш, уради брзо.
Немачки. 20 листова

Фасц. 22б, бр. 44 **1761.**

1667. Допис барона Бартенштајна Њен. величанству у којем се осврће на Резолуцију Њен. величанства и предлаже њено прихватање, као то да се саслуша гроф Кауниц, који је пак добро упознат са његовим предлозима (претходни акт).

– обавештења из Трансилваније долазе приватним путем, стога су непоуздана и често контрадикторна. Да би се митрополит адекватно обавестио о смерницама Резолуције, треба изнаћи погодну личност за то, за шта се предлаже гроф Мерси.

Немачки. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 45 **1761.**

1668. Допис грофа Монтоје де Кордоне Дворском ратном савету.

– Ризничару барону Борнемиси де Качону изнова је наложено да с времена на време обавештава о покретима побуњених Влаха.

– Из извештаја ризничара произилази да су се побуњеници врло осмелили, одневши из оближње топионице живе позамашну количину живе и олова (око 400 до 500 џакова). Због тога је крајње време да Њен. величанство и Дворски ратни савет увиде неопходност слања трупа (4.000 Хрвата и 600 хусара) ради сузбијања побуне и да се овај регион заштити од даљег пустошења. Услед оваквих околности посебна опасност прети особљу у тврђави Карлсбург (Ђулафехервар) пошто постоји могућност да шизматици затворе све прилазе тврђави што би отежало и чак и прекинуло снабдевање храном. Ово је још једна опомена надлежнима у Бечу да се против побуњених Влаха предузму одговарајуће мере.

Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 46 **1761.**

1669. Допис грофа Кауница Ритберга Њен. величанству царици и апостолској краљици.

– Гроф Кауниц износи мишљење по питању састава комисје која је спремна за одлазак у Трансилванију, истакавши да њу треба да чине смели, одважни, истрајни и од свих предрасуда ослобођени људи, који неће пренаглити и употребити силу, него ће законским средствима покушати да смире ситуацију.

– О члану комисије барону Дитриху, кога предлаже барон Бартенштајн, гроф Кауниц истиче да га не познаје лично, међутим нема ништа против његовог именовања имајући у виду његово истинско познавање прилика у Трансилванији.

Немачки. 1 лист

Фасц. 22б, бр. 47 **1761.**

1670. Како је проблем преобраћања Влаха од стране свештеника Софронија примио озбиљне димензије видни су пропусти код издавања путних исправа и прекорачења овлашћења. Не само у месту Топанфалва већ и у

околним местима одвраћани су Власи од уније. Начелник Макфалви је захтевао објашњење од надбискупа Јохана Питхела да преко Георгија Глибичића разјасни да ли је тај поступак са унијатима оправдан тј. одобрен од више инстанце и да буде упознат са декретом по питању Влаха у Ердељу.
Латински. 1 лист

Фасц. 22б, бр. 48 **1761.**

1671. Барон Бартенштајн изнова указује на неопходност склапања мира у Трансилванији и предлаже да се уговори састанак између чланова комисије и Дворског ратног савета. На неопходност оваквог састанка указује попис убирача пореза за Трансилванију од 11. фебруара тек. године и интерпелација грофа Монтоје. Састанку неизоставно мора присуствовати гроф Кауниц на који је обавезан да донесе интерпелацију, да би се са садржином упознали чланови Ратног савета.
На састанку треба јасно одредити које би се мере предузеле ради успостављања мира. Бартенштајн препоручује одржавање истог стања и довођење именованог комесара који би побуњеницима јемчио амнестију.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 49 **1761.**

1672. Барон Бартенштајн у свом обраћању Њен. величанству изражава жаљење због доношења уредбе о забрани делатности митрополита банатског. Наиме, ради се о човеку који мирно живи у Банату и за кога нико не зна да ли је уточиште побуњеним неунијаћеним Власима обећао. То потврђују и представници ЕДК, који су наведеног митрополита испитали али против њега нису покренули никакав судски поступак. Информација, која је на адресу Њен. величанства стигла и на основу које је донет декрет о забрани, је погрешна. Она потиче од убирача пореза у Залатни коме је извесни Макфалви дао усменим путем. У сваком случају извештај који је царици достављен, садржи пуке измишљотине и самим тим не пружа верну слику о митрополитовој делатности, упркос томе што се наведени извештај од стране ЕДК сматра званичним.
Немачки. 5 листова

Фасц. 22б, бр. 50 **1761.**

1673. Барон Бартенштајн изнова указује на мањкавости извештаја који из Трансилваније доспевају у Беч и који не дају верну слику о стању и збивањима у овом региону. У међусобној супротности су извештаји који долазе овамо од стране убирача пореза у Залатни и упутства дата генералу Букову и материјала који садржи упутства за целу комисију, што код ЕДК изазива збуњеност. Због тога је неопходно сазивање заједничког састанка на ком би били присутни генерал Буков, представници Дворског ратног савета и представници ЕДК. Главни акценат би требало ставити на правилно тумачење статус кво и на поштовање наредбе о

толеранцији. Осим тога, при примени закона о амнестији, имовина унијаћених Влаха, одузета пре две или три године, треба да се врати.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 51 **1761.**

1674. Барон Бартенштајн обавештава Њен. величанство о извештају председника Администрације за Банат грофа Перласа који садржи његово виђење ситуације у Трансилванији и даје кратак приказ стања у Банату. Истиче да је проблем Трансилваније у недостатку људи од поверења, лица на положајима су неискусна, што важи и за духовнике, који услед незрелог религијског убеђења доприносе разбијању јединства уместо да то исто учвршћују.
Осврћући се на ситуацију у Банату гроф Перлас истиче да тамошњи народ нема много вере у стационирани Бетлемски батаљон, кога чине искључиво Власи, који не презају ни од тога да дезертирају у Турску. Насупрот томе поверење народа у Банату ужива Земаљска милиција, чији припадници нису претерано строги и сви су једноверни. На крају гроф Перлас са жаљењем констатује да илирска нација нигде сем у Банату није стекла корист за себе и државу. Тако нешто не само да се није догодило у Трансилванији, него је изложена опасности да буде потиснута од стране калвинизма, лутеранизма и аријанизма.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 52 **1761.**

1675. Саопштење о датуму одржавања скупа у кући свештеника Русана у месту Алба Каролина. Донети су закључци у 7 тачака, између осталог да не прихвате унију већ да признају само православног епископа по закону о божјем милосрђу, да њихови свештеници који су заробљени буду ослобођени, да своју веру слободно исповедају, да своје верске празнике слободно славе, итд.
– распис свештеника Јона из Селишта којим се обраћа православним верницима да од села до села опрезно прослеђују посланицу коју је он саставио и који се односи на заказани скуп 14. фебруара тек. године.
Латински. 3 листа

Фасц. 22б, бр. 53 **1761.**

1676. Обраћање барона Бартенштајна – вероватно грофу Кауницу Ритбергу.
Барон Бартенштајн у 5 тачака предочава како треба поступити у погледу приспелих извештаја о стању у Трансилванији, нарочито о начину њиховог тумачења. Указује на значај донете Резолуције и сматра да се према њој треба равнати. Осим тога истиче наредбу Њен. величанства да се писмо председника Банатске администрације грофа Перласа држи у строгој тајности о чему треба обавестити грофа Рудолфа Котека.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 54 **1761.**

1677. Садржина акта је истоветна са претходним предметом.

Фасц. 22б, бр. 55 **1761.**

1678. Садржина акта идентична са садржином предмета бр. 1675.

Фасц. 22 б, бр. 56 **1761.**

1679. Гроф Монтоја обавештава Дворски ратни савет о објави калуђера Софронија о одржавању општег Синода у месту Балажфалва у жупанији Алшо-Фехер. Поглавар места гроф Полхајм изразио је спремност за издавање дозволе за одржавање Синода под условом да се сачува мир и да се скуп пријави команданту тврђаве. Од Софронија је затражено да сачини писмени извештај о томе о чему ће се расправљати на Синоду што је овај и учинио. Међутим, Софронију није човек од поверења пошто се испоставило да својим верницима сасвим нешто друго говори од оног што је саопштио месним органима власти. Осим тога редовно крши тачку бр. 7 договора (прилог) која наводи – да нико нема права да одвраћа унијате од своје религије и да их уврштује у своје редове. На тај начин је за време Синода у Варошу, одузео тамошње две цркве које припадају унијаћеним Власима, наменивши их својим шизматичким следбницима.

Прилог: закључци са скупа одржаног 14. фебруара тек. године у месту Алба Каролина у кући свештеника Русана, садржани у 7 тачака.

1. Не признаје се унија већ православни епископ и митрополит карловачки.
2. Да се ослободе затворени православни свештеници (имена наведена у акту).
3. Да се луталицама не допусти сакупљање милостиње.
4. Да се не спречавају православни свештеници да слободно врше богослужење.
5. Да православни свештеници буду ослобођени обавезе плаћања пореза (као и унијати).
6. Да се управа и њени службеници побрину да у одлукама које се доносе буду једнако третирани.
7. Да нема спречавања унијатских верника да слободно прелазе у православље по њиховој слободној вољи.

Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 57 **1761.**

1680. Информација владики будимском о све запаженијој појави побуњивања влашког народа и одобравање појединцима да у понеким парохијама скупљају новац од сиромашног народа и на тај начин још више отежавају и онако тежак живот тамошњем влашком становништву. Из тог разлога је оправдан његов недолазак у Трансилванију, мада се очекивало да дође и да предузме одређене мере.

Латински, немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 58 **1761.**

1681. Допис владике будимског Дионисија Новаковића жупану којим га обавештава о пријему одређене инструкције по питању немира у Трансилванији и наводном побуњивању влашког народа и да ће их проследити у Трансилванију.
Латински. 1 лист

Фасц. 22б, бр. 59 **1761.**

1682. Жупанија посредством грофа Паула Халера је доставила патенте (одредбе) по којима је калуђер Софроније изаслао своје представнике по општинама широм Трансилваније у вези са побуном Влаха у тамошњим селима.
Патентима се регулишу поступци и понашање изасланика по селима, који се не баве побуњивањем народа већ се залажу да Власи поврате наду и веру у своје свештенике и религију којој припадају.
Ердељска губернија доставља Угарској дворској канцеларији (УДК) своје виђење околности који су довели до побуна и предлаже начин како да се ситуација смири.
Допис Ласла Фабијана, среског начелника у жупанији Себен и Јаноша Сантоа епископског провизора, достављеног Ердељској губернији у којем извештавају о скупу од 150 Влаха у кући једног свештеника (шизматика) на којем је било присутно још десетак свештеника привржених Софронију.
Препис представке чиновника дистрикта Фогараш, упућеног Ердељској губернији, која садржи начин како да се поступи према лицима која се окупљају у знаку побуне.
Постављана питања приликом саслушања свештеника, а која се односе на дочек епископа, на судбину ухапшених свештеника, на поступке Арона и његовог свештенства према православним свештеницима и сејање страха међу верницима, на улогу изасланих људи, питању повраћаја црквених ствари, начину поступања према свештеницима и др.
Влашки свештеници потврђују постојање мандата за окупљање верника за наведена села.
Писмо о протеривању унијатских свештеника из места Бајендорф, одузимању њихове имовине и наметнутим обавезама верницима.
Писмо свештеника из места Ујеђхаз о преузетом декрету који се односи на православне у Ердељу.
Копија писма фогарошког епископа у којем потврђује да је калуђер Софроније изаслао своје људе.
Кнез из Ујеђхаза у свом писму Ердељској губернији потврђује протеривање унијатских свештеника у Барендорфу, невоље које су снашле тамошње становништво, поступак са црквама, црквеним фондовима и парохијанима.
Латински. 15 листова

Фасц. 22б, бр. 60 **1761.**

1683. Барон Буков, комесар за Трансилванију извештава председника ЕДК барона Бартенштајна по питању спровођења интенција Њен. величанства поводом догађаја у Трансилванији. Свој долазак у Трансилванију је свим средствима унапред најавио, што је имало за ефекат, да га је одмах након доласка посетила делегација Влаха и предала му подсетник, који је садржавао захтев да им се омогући слободно исповедање њихове (шизматичке) вере, а са друге стране обећање да ће остати лојални Њен. величанству. Осим тога, траже да у управама свих дистрикта имају свог заступника, који би износио све оне проблеме који их тиште и за које би се нашло јасно решење. Буков сматра да се ови захтеви могу испунити, а и треба да буду испуњени, и изражава наду да би се на овај начин Власи убудуће могли одвратити од побуна.
Прилог: наведени подсетник делегације Влаха.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 61 **1761.**

1684. Објава Царског двора:
Њено величанство царица Марија Терезија објављује распуштање комисије која је имала задатак да редовно извештава о развоју ситуације у Трансилванији, коју је предводио гроф Уленфелд (Улфелд). Међутим, извештаји и акта која буду приспевала из Трансилваније и даље ће бити достављени Улфелду, да би их он на основу знања и искуства које има процењивао. То важи и за одлуке, односно закључке који се овде (у Бечу) доносе, ради, ако је потребно, консултовања са канцеларом за Трансилванију.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 62 **1761.**

1685. У питању је акт дупликат (као бр. 61).

Фасц. 22б, бр. 63 **1761.**

1686. Објава Двора настала на основу мишљења Бартенштајна и у договору са канцеларом за Трансилванију. Ради се о предлогу расписа (уредбе) достављеног генералу Букову са додатком и донетог због забрињавајуће чињенице да у многим местима број унијата опада и према преосталима се треба опходити са пуно пажње. Да би се спречило опадање броја унијата, треба применити мере које су коришћене у месту Какашфалва (у жупанији Себен).
На основу примењиване уредбе – неунијаћени којима су унијаћени цркву изградили, који су након тога земљиште које је унијатима припадало присвојили себи, за сваку на тај начин изграђену цркву дужни су да уплате у Државни ерар 100 форинти. Сама брига око религије не треба да се одвија уз свесрдну строгосту (примене насилних мера) већ путем преношења знања.
у потпису: Марија Терезија.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22б, бр. 64 **1761.**

1687. Незваничан став барона Бартенштајна према оба извештаја генерала Букова од 3. јуна 1761. године.

Барон Бартенштајн у неколико тачака сумира узроке пропадања уније у Трансилванији, које је текло у континуитету пошто нису изнађене ефикасне мере да се оно заустави. Бартенштајн даље истиче да је тек започета истрага показала, да је неистинита тврдња како је Кнежевина пре 1744. године била унијаћена и да су шизматици у већини били у само 3 места. Исто тако је неприхватљива и даља тврдња да су у оно време све цркве и њихови орнати и црквени поседи били у рукама унијата а све оно што је припадало неунијаћенима у ствари представља одузето од унијата.

У свом даљем излагању Бартенштајн указује на начин на који су се лаици за време цара Карла VI врбовали у унију. Чињено је то углавном путем ублажавања тешког кметовског положаја и олакшицама око епитрахиља с једне стране, а са друге стране пак ангажовањем углађених и добронамерних мисионара.

У погледу скорашњег именовања владике будимског, Бартенштајн се позива на свој став изнет у ноти од 4. јуна тек. године. Што се тиче извештаја, које је овамо слао Буков, истиче да му је дужност налагала да на њих ставља примедбе, уважавајући све напоре које је Буков чинио и, не из наклоности према Букову, већ више из обавезе према Њен. величанству, да се за досадашњи допринос истрази, Букову ода признање.

Немачки. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 65 **1761.**

1688. Извод из дописа генерала Букова послат из Херманштата (Сибиу), 27. маја 1761. године.

Генерал Буков на почетку истиче да је и јуче (26. маја) при црквеној столици у Херманштату окупио унијате и неунијаћене ради постизања мирног договора и био запрепашћен присуством великог броја шизматика у односу на унијаћене. Упркос учињеног напора окупило се 361 унијаћена породица насупрот 4.483 шизматичке. Ипак, унијатима је уступљено 8 цркава и 2 капеле у виду задужбине, све то без и најмањег сукоба при чему посебну похвалу заслужују припадници саске (немачке) нације, који својим примерним понашањем треба да служе као пример становништву у осталим деловима земље. Њен. величанству ће убудуће свака њихова услуга бити од користи.

– акт прослеђен барону Бартенштајну ради доставе одговора генералу Букову.

Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 66 **1761.**

1689. – Копија извештаја о наставку побуне у појединим местима жупанија Кикиле, Колож, Торда, Добока, Солнок, у дистрикту Кевар и Бистрица

односно о свеопштем побуњивању неунијаћеног дела становништва против унијата у режији познатог хушкача Софронија. Уместо да се посвети миру и стишавању побуњеника он их још више хушка и не либи се да путем својих следбеника од сиромашних унијата сакупља новац. Предлаже се најстрожа забрана овакве делатности и рада његових сарадника.

– Ердељска губернија обавештава калуђера Софронија о оснивању заједничке комисије ради испитивања свих притужби и приговора на понашање Влаха православаца с циљем да се изнађе мирно решење на плану смиривања страсти.

– Допис ердељског ризничара Угарској дворској канцеларији, који садржи његово виђење стања у Трансилванији из угла побуњених Влаха у жупанијама Солнок, Добока и у Бистричком дистрикту.

– Допис ердељског гувернатора ЕДК – у којем потврђује да калуђер Софроније спроводећи своју вољу побуњује народ, ноћу окупља и застрашује унијате у Залатни. Очекује помоћ од УДК у циљу спречавања побуне и прекида новчаних утеривања.

– Копија саопштења Ердељске губерније, којим се строго наређује повратак лица међу побуњене и да се престане са убиром намета од унијата и то под претњом казне.

– Копија представке органа власти у жупанији Кикиле упућене Ердељској губернији и преко ње УДК, која садржи жалбу на Софронија, који са двадесетак својих истомишљеника побуњује народ организује убир новца. Моле Губернију да предузме све у циљу спречавања таквих поступака било од кога да долазе.

– Допис жупана жупаније Добока, Пала Телекија, Ердељској губернији у којем потврђује да је упознат са деловањем Софронија уз обећање да ће бити предузете све мере да се стање доведе у ред.

– Саслушање затвореника шизматика из места Кално у жупанији Добока, Теодора Пушкаша и Алексе Корпађана.

– Обраћање јеромонаха Софронија православним Румунима из дистрикта Лапош и Бистрица у жупанији Добока, у давању моралне подршке и ургирању на плану измирења заосталих дуговања.

– Допис јеромонаха Софронија у име православних влашких свештеника у жупанији Алшо-Фехер у којем се жали на поступке унијатског бискупа Арона из Балажфалве, који се недолично понаша према православним свештеницима, тражи њихово хапшење и кажњавање.

– Допис Георгија Мајора, капелана из места Козарвар у жупанији Добока гувернатору ердељском у којем изражава незадовољство због поступка према појединим свештеницима.

– Допис чиновника жупаније Торда из доњих срезова у Ердељској губернији о примени телесних и других казни према унијатским свештеницима који су протеривали своје православне колеге, о начину спасавања бекством у шуме, о великој животној опасности којој су изложени.

– Копија писма унијатског архиђакона Јаноша Тимандија Ердељској губернији у којем се жали на поступке заплашивања унијатских свештеника.
– Допис Паула Халера, великог жупана жупаније Солнок Ердељској губернији у којем изражава своје неслагање са поступцима шизматичких свештеника и подржава Губернију на плану предузимања мера ради спречавања ширења таласа побуне.
– Извештај о спроведеној истрази поводом хапшења унијата у селима Харастош и Тевиш од стране Софронија и њиховог пребацивања у Залатну.
– Препис извештаја Ладислауса Вајде, среског подначелника у жупанији Солнок у вези са хапшењем неколико Влаха после спроведеног саслушања.
– Извештај Франциска Хентера Ердељској губернији у којем обавештава да је упознат са стањем у местима у којима је дошло до хушкања православних верника против унијата, о све већем броју притворених и о поступцима према њима. Очекује да ће се у најскорије време предузети оштре мере против хушкача и побуњеника.
– Допис Александра Нађа, среског начелника у жупанији Хуњад у којем обавештава о местима у којима се предузимају окрутне мере према унијатима.
– Извод из записника са седнице УДК, који садржи закључке о мерама које Ердељска губернија мора предузети да би се ситуација смирила.
Латински. 54 листа

Фасц. 22б, бр. 67 **1761.**

1690. Предмет је дуплиран.

Фасц. 22б, бр. 68 **1761.**

1691. Извештај грофа Уленфелда Њен. величанству у погледу рада комисије послате у Трансилванију.
На почетку гроф истиче да му је тешко да да неку оцену о раду комисије с обзиром на то да нема увида у оно шта је она све до сада урадила. Од стране комисије није виђен ниједан извештај осим оног уз који су прикључени објављени патенти (декрети). Све остало се своди на тужбу против коморских службеника, који нису били спремни да дају кауцију за ослобађање свештеника Софронија. Несумњиво је да је утицај Софронија врло велик, но грешка комисије је била у томе што је још у почетку припретила довођењем трупа што је довело до побуне. Гроф Уленфелд износи мишљење да би ситуацију смирила примена декрета цара Леополда о толеранцији као и постављање једног владике који би сасвим сигурно обуздао бунт свештеника Софронија. То поткрепљује и генерал Буков у приложеном одломку из његовог извештаја од 6. маја 1761. године.
Немачки. 12 листова

Фасц. 22б, бр. 69 **1761.**

1692. Примедба Њен. величанства на став барона Бартенштајна у вези са извештајем генерала Букова о стању религије у Трансилванији, од 3. јуна 1761. године. Стављена је замерка Бартенштајну што се није довољно обазирао на предлоге Букова у погледу примене начина за смиривање ситуације у Трансилванији и изражена је нада да ће Бартенштајн дати ближе обавештење у погледу примене предложених мера, да би се оно благовремено доставило Букову.

Прилог: приказ броја унијаћених свештеникова и породица при црквеним столовима Херманштата и Лешкирхена (Ујеђхаз) као одобрених прелазака из редова унијаћених у неунијаћене и обратно (извод из записника са седнице ЕДК од 28. маја 1761. године).

– Извештај генерала Букова о до сада предузетим мерама на плану сузбијања немира у Трансилванији и предлози мера које треба убудуће предузети. При том је важно истаћи да генерал Буков изражава чуђење што још увек није именован најављени владика будимски пошто и он сматра да би његов долазак у знатној мери допринео смиривању ситуације.

Немачки. 16 листова

Фасц. 22б, бр. 70 **1761.**

1693. У обраћању Њен. величанству барон Бартенштајн обавештава о пријему одлуке у вези са његовим излагањем о стању у Трансилванији, поднетог 4. јуна тек. године, и да је одмах следећег дана ставио на папир наредбу Њен. величанства, намењену генералу Букову, о чему сведочи препис, док је оригинал послао на адресу дворског канцелара Трансилваније.

То је уследило пре него што је примио даљу наредбу од Њеног величанства по питању извода из извештаја генерала Букова од 22. маја. Поменути извештај не изискује посебну допуну горе наведене наредбе, пошто је на садржину унапред одговорено, са изузетком тачака које се односе на Сасе (Немце), око чега се са грофом Бетлемом никако не може разумети (сложити). Ако пак Њено величанство и по том питању инсистира на његовом мишљењу, он изражава спремност да свој извештај достави накнадно (Беч. 20.6.1861).

Прилог: допис барона Бартенштајна генералу Букову, који садржи оштру критику неверодостојних извештаја о стању у Трансилванији са посебним освртом на извод из извештаја Букова о узроцима повећања броја неунијаћених у односу на унијате у времену од 1744. године па све до садашњег тренутка.

Немачки. 8 листова

Фасц. 22б, бр. 71 **1761.**

1694. Примедбе дворског канцелара за Трансилванију на садржај расписа (уредбе) упућеног генералу Букову.

Канцелар Бетлем се у начелу слаже са свим оним што распис садржи у оквиру задатака које треба да извршава барон Буков, но ипак има примедбе на поједине тачке уредбе. На основу тога, тачку бр. 3 и бр. 4 треба изоставити док 1. и тачку 2. треба спојити са тачком бр. 5, јер је у тачки бр. 3 и бр. 4 садржана дедукција непотребна. С друге стране, иако се чини да се за настало стање у Трансилванији кривица односи на тамошње унутрашње службе и ситне чиновнике, ипак се она и канцелару приписује о чему сведочи и став појединих чланова Министарског савета, који се нису сложили са мишљењем Њеног вел. у погледу јавне толеранције, испољене на недавној конференцији наведеног Савета. Затим, канцелар се противи испољавању толеранције религије шизматика, сматрајући да је она непотребна. На крају, канцелар се залаже да се проширење уније врши у оквиру донетих земаљских закона а не на основу оних духовних, којих иначе има неупоредиво више, због чега замера Њен. величанству што их у распису мало спомиње и сматра да је то највећи недостатак царичине уредбе.
Немачки. 19 листова

Фасц. 22б, бр. 72 **1761.**

1695. Одговор Њен. величанства барону Бартенштајну због изражавања резерве у погледу ефикасности уредбе (расписа) упућене генералу Букову.
У погледу кажњавања свештеника, царица се залаже да они свакако доспевају у затвор уколико није изречена смртна казна, и то тако што би били отпремљени у Темишвар. Њихово депортовање има за циљ да код Влаха изазове још већи страх и да их тако одврати од нових побуна.
У оквиру обавеза плаћања разних такси или намета, поводом предлога Бартенштајна да се закон о томе не прошири на Трансилванију, је неприхватљив, пошто би његово непримењивање био повод за нове немире.
Њено величанство истиче да је одлучило да израду уредбе (расписа, декрета) сачини у споразуму са канцеларом за Трансилванију а примена се односи и на старешине редовничких манастира. Што се тиче тачке по којој се унијатски свештеници не ослобађају обавезе плаћања контрибуције, она је у своје време усаглашена са ЕДК.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 73 **1761.**

1696. Дворски канцелар за Трансилванију гроф Бетлем, сходно уредби Њен. величанства подноси извештај поводом хапшења свештеника Везанула у месту Горњи Лапушњик, у жупанији Хуњад.
Саслушањем сведока је утврђено да је наведени ухапшеник у иначе мирном месту какав је Горњи Лапушњик подбуњивао народ против уније и на тај начин је нарушавао јавни ред и мир. О свему томе писмено је обавештен и генерал Буков и дато му је до знања да се ради о једном од свештеника који сноси кривицу за поремећене односе у Трансилванији. Због тога и због напуштања контумца (карантина), он је од стране

Земаљске администрације за Банат осуђен на годину дана затвора, где би остао све док се у Трансилванији поново не успостави мир.
Немачки. 5 листова

Фасц. 22б, бр. 74 **1761.**

1697. Извештај (вероватно генерала Букова) Њеном величанству царици и апостолској краљици.
– Осврт на догађаје у дистрикту Фогараш, где дошло до једне врло мучне ситуације, када су мањински унијати, пошто је њиховом свештенику Арону запрећено вешањем, предали своју цркву шизматицима. Иначе, број унијаћених у дистрикту је врло мали; чине их укупно 468 породице насупрот 4.453 неунијаћених породица (домаћинстава). Слична ситуација у том погледу влада и у дистрикту Залатна односно у жупанијама Фехер и Торда.
– Осврт грофа Бетлема поводом извештаја барона Букова о стању у Трансилванији изражавајући захвалност Њен. величанству на донетој уредби с циљем да се успостави мир у региону. Да би се то постигло ЕДК мора изнаћи најефикасније средство, да би се и на тај начин помогло барону Букову на плану предузимања одговарајућих мера, које би владика Дионисије неунијаћеним тумачио. На основу утврђених мера треба скршити немире, раздвојити унијате од шизматика и успоставити свеопшти мир.
– У свом даљем осврту на уредбу Њен. величанства, гроф Бетлем истиче позитивну чињеницу да она садржи елементе на плану отклањања зеленаштва, ублажавање кметовског статуса и укидања слободне трговине животним намирницама. Осим тога добро је што се обавеза контрибуције поред шизматика односи и на припаднике осталих религија; католике, калвинисте, лутеранце и аријанце.
Немачки. 6 листова

Фасц. 22б, бр. 75 **1761.**

1698. Осврт барона Бартенштајна поводом примедби грофа Бетлема на уредбу Њен. величанства упућене на адресу ЕДК. Гроф сматра већину примедби неумесним, једино се слаже у томе да уредба јасно предочава које мере треба да предузме генерал Буков ради проширивања утицаја уније, који је последњих година врло мали. Барон ипак признаје да уредба садржи много тога што је назначено примедбама грофа Бетлема. Међутим, жељи грофа Бетлема у погледу укидања обавезе контрибуције над унијатским свештенством, се не може удовољити, пошто има доста неподобних унијатских свештеника, којима је сопствени интерес у првом плану а не интереси верника.
Немачки. 23 листа

Фасц. 22б, бр. 76 **1761.**

1699. Барон Бартенштајн у свом допису Њен. величанству наглашава да су сви налози за генерала Букова, послати у Трансилванију у најкраћем року, у чему је важну улогу одиграо ЕДК. Сви извештаји из Трансилваније приспели од генерала Букова само потврђују оно што је Бартенштајн раније у својим извештајима износио описујући стање у Кнежевини.

– Допис барона Бартенштајна генералу Букову који садржи осврт на извештаје генерала од 7, 8. и 14. јула тек. године, констатујући да су религијска трвења унутар Влаха пролазног каратера. У вези с тим истиче да је на највишем месту изазвало дивљење понашање владике Дионисија, што сведочи о томе да су још код најаве његовог доласка предузете мере према унијатским бискупима уродиле плодом.

– За похвалу су мере које је Буков предузео на плану угушивања устанка у дистрикту Бистрица када је ухапшено 15-торо коловођа побуне. Важно је да се свештеник Софроније непрестано држи под присмотром и, упркос томе што се не одазива на позиве, предусретљивошћу и лукавством га треба смирити.

Немачки. 11 листова

Фасц. 22б, бр. 77 **1761.**

1700. Гроф Бетлем обавештава да је поред 3 извештаја од стране барона Букова примио и уредбу Њен. величанства и налази да је на све већ одговорено у расписима од 13. јула и 1. августа тек. године, изузев на молбу становника места Ђерђ Сент Миклош у жупанији Чик, који су тражили да им се одбри изградња цркве. Овој молби је Ердељска губернија на сугестију генерала Букова изашла у сусрет о чему је и ЕДК обавештена а и од стране Њен. величанства она је повољно решена.

Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 78 **1761.**

1701. Генерал Буков подноси извештај о посети коју је обавио у делу Кнежевине настањеном претежно Сасима (Немцима) као што су Миленбах, Сасварош, Шесбург (Шегешвар), итд. и на који начин је регулисао односе између неунијаћених Влаха, који чине мањину, и делом унијаћених Саса. Суштина регулисања религијских односа састоји се у томе да је неунијаћенима одобрено да изграде своја црквена здања у које није требало много уложити с обзиром на то да је већина храмова направљена од дрвета. Да своју религију слободно уживају омогућено је и Сасима, чак и у местима где их је јако мало, а остављена је могућност да њихова црква има свој огранак.

– ЕДК се у потпуности слаже са предузетим мерама генерала Букова за регулисање односа између неунијаћених Влаха и унијаћених Саса и препоручује се да се на исти начин реше религијска питања и код Сика (Секеља), који су такође у приличној мери настањени у Трансилванији.

Немачки. 2 листа

Фасц. 22б, бр. 79 **1761.**

1702. Допис царице Марије Терезије владики и митрополиту Павлу Ненадовићу.

Њено величанство изражава непријатно изненађење поводом вести о обичају да неунијаћени бискуп (владика) од Арада унијаћеним лицима без претходне провере њиховог образовања и искуства верског обреда додељује посвећеност. Осим што је тако нешто владикама забрањено то у потпуности противречи и верским канонима. Стога поменутом владики из Арада треба наложити да одмах прекине са овим, иначе ће уследити оштро кажњавање.

Допис барона Бартенштајна Њен. величанству царици и апостолској краљици.

Барон наглашава да је још пре доношења резолуције од стране Њен. величанства Угарска дворска канцеларија (УДК) Илирској дворској депутацији (ИДД) упутила обавештење о недозвољеном посвећивању од стране владике од Арада уз прикључење тзв. добровољне изјаве лица из Трансилваније и из округа Мункача, који су се упутили у Арад ради рукополагања за свештеника од стране тамошњег владике.

– Дошло је до састанка представника ИДД и УДК на којем је донет закључак да се обнови забрана митрополиту да унијаћенима дарује посвећеност, која би се касније ставила у законске оквире.

Немачки, латински. 14 листова

Фасц. 22б, бр. 80 **1761.**

1703. Незваничне примедбе (вероватно барона Бартенштајна) поводом приложеног – ванредног осврта – на закон, који је још у фази припреме и који би требао да регулише питање посвећивања неунијаћених од стране католичких бискупа односно питање посвећивања отпуштених из својих диецеза од стране неунијаћених бискупа (владика). Суштина примедби барона Бартенштајна састоји се у томе да је и овом приликом неопходно максимално поштовање акта о толеранцији. Под тим се подразумева да и неунијаћени могу бити посвећивани од стране католичких бискупа у местима где немају своје црквене институције као и обратно, да одстрањени од својих диецеза могу бити рукоположени од стране владика. Један овакав закон у Трансилванији може се реализовати само корак по корак, пошто су канони Римокатоличке цркве врло строги и крути, а бискупи могу да прихватају и примењују само папине одредбе.

Немачки. 8 листова

Фас. 22б, бр. 82 **1761.**

1704. Дворски канцелар за Трансилванију гроф Бетлен, доставља државном вицеканцелару барону Бартенштајну извештај генерала Букова о стању у Трансилванији, који носи датум од 10. августа тек. године и који се у суштини ни по чему не разликује од оног, од 5. августа.

– Барон Бартенштајн изражава захвалност о обавештењу о проблематичним извештајима. Сматра да су ставке изложене у последњем извештају (5. септембар) заиста важне, али да још нису зреле за разматрање. Једино о оној која се односи на свештеника Софронија могло би се нешто рећи и то послати Букову. Али пошто и он сматра да би свако изјашњење било преурањено, боље је да се са коначном одлуком причека, односно ради смиривања ситуације, да се одложи за даљи рок.
Прилог: приказ броја унијаћених свештеника, унијаћених непосвећених породица односно броја унијаћених и неунијаћених цркава међу немачким живљем (Сасима) у дистриктима Бистрица и Кронштат (Брашов).
– Извештај генерала Букова од 5. септембра 1761. године о делатности калуђера Софронија и незаконитог врбовања непосвећених у дистрикту Бистрице.
Немачки. 7 листова

Фасц. 22б, бр. 84 **1759, 1760.**

1705. Представник Немаца (Саса) у Трансилванији, Самуел фон Брукентал, подноси писмени захтев (промемориа) Њеном величанству царици и апостолској краљици, у којем подсећа на меморијал од пре годину дана, упућен надлежном органу. Суштина захтева Немаца јесте да се изједначе са осталим нацијама у погледу висине обавезе плаћања разних пореза (какав је на пример – седмична работа. Изражава се реална нада да ће се од стране Њен. величанства доделити и немачкој нацији привилегије мада друге две нације (мађарска и влашка) то право оспоравају. У молби се истиче да су Немци то заслужили, јер своју привржености и оданост Њен. екселенцији никада нису изневерили.
Прилог: молбе и захтеви Немаца из 1859. и 1860. године шифрирани ознакама од Суб. Лит. А до Суб. Лит. К., написане су на латинском језику.
Немачки, латински. 58 листова

Фасц. 22б, бр. 85 **1761.**

1706. Барон Бартенштајн поново указује Њен. величанству и генералу Букову на значај донесеног Декрета у светлу одобрене колационе дипломе неунијаћеном владики у Трансилванији Дионисију Новаковићу, мада се овим чином још не може утврдити ширина јурисдикције наведеног владике. Разлог лежи у чињеници да није свугде извршено рашчлањивање и раздвајање неунијаћених од унијаћених породица, свештеника и цркава нарочито у областима која потпадају под јурисдикцију саске (немачке) и сикске (секељске) црквене столице. Барону Букову се сугерише да то изврши и да о томе извести више инстанце.
Од Букова се још тражи да извести о појави присутне у дистрикту Залатне где извесни племић по имену Хајкул врбује ђаке и издаје им пасоше ради наставка школовања изван Трансилваније. Од ЕДК се

тражи да саслуша наведеног племића и да се спис о томе дворском достави државном канцелару.
На ово се надовезује резолуција Њен. величанства Марије Терезије као одговор на извештај ЕДК од 3. новембра 1761. године која изричито наводи да се не дозвољава свршеним ђацима да наставе школовање изван Трансилваније.
Још једна појава у то време је била карактеристична за Трансилванију. Наиме, многи неунијаћени одлазили су на рукополагање за свештеника код митрополита карловачког или владике арадског. Одредбом са вишег места то се забрањује, пошто је за рукоположење неунијаћених у Трансилванији, као врховни духовни старешина, одређен владика будимски Дионисије Новаковић.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 22б, бр. 86 **1761.**

1707. Гроф Бетлен у свом допису барону Букову обавештава о достави извештаја вицежупана жупаније Бихар упућеног УДК и Намесничком већу о сумњи да извесни свештеник грчке религије (православне) у месту Поклоштелек у жупанији Бихар по имену Јоанисије звани Јохан наговара народ да иступи из уније, због чега је притворен.
– Након преписке између ЕДК и УДК донета је одлука да се наведени Јоанисије изручи властима у Трансилванији да се тамо саслуша и о резултатима саслушања да се извести ЕДК.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 22б, бр. 87 **1762.**

1708. Извештај барона Букова Њен. величанству о случају неунијаћеног свештеника из Баната Петра Вецанула, који је дошавши у место Лапушњик у жупанији Крашо-Серењ и обављајући тамо своју редовну свештеничку дужност пао под сумњу да је побуњивао народ, због чега бива ухапшен и осуђен на временску казну затвора. Барон Буков апелује на Њен. величанство да наведени свештеник буде пуштен из затвора јер ништа незаконито није чинио, проповеди је обављао искључиво по жељи становника Лапушњика, а у припреми је и закон о амнестији који ће се односити и на овог свештеника.
Немачки. 2 листа

Кутија 1303 (42)

Фасц. 22ц, бр. 1 **1771.**

1709. Њен. величанство царица Марија Терезија у обраћању члану ЕДК барону Колеру истиче, с обзиром на то да постоји сумња у погледу спровођења свих досадашњих одредби око ступања у свету унију у Трансилванији, због чега треба израдити нацрт (предлог) повезаног

система да би се убудуће сви придржавали донетих одредби. Стога у овом тренутку треба настојати да се израда нацрта убрза и да јој се достави један примерак у што скорије време.
Немачки. 1 лист

Фасц. 22ц, бр. 2 **1770.**

1710. Извештај дворског комораша Мајлата у вези са молбом грко-католичког бискупа из Балажфалве, Атанасија Редника, да се део годишње донације у висини од 10.000 форинти користи за набавку књига и за набавку црквених украса, док би се остатак користио као годишња стипендија за активне унијаћене свештенике зависно од титуле. Од наведеног бискупа се тражи да сачини и достави исказ о досадашњем утрошку дела од укупног износа од 10.000 форинти а остатак може задржати под условом да изради план примене ових средстава укључујући и приказ висине средстава намењених за годишњу потпору унијаћених свештеника.
– На основу извештаја Државне благајне (ризнице) за Трансилванију од 24. октобра 1769. године, сачињеног ради примене резолуције Њен. величанства од 21. октобра исте године, сазнајемо да је од стране наведеног бискупа сачињен списак унијатских свештеника уз приказ за шта и колико новца су потрошили као и план за шта и како да се примени остатак средстава.
– Извод из каталога унијаћених грко-католичких и осталих унијаћених свештеника у Трансилванији са приказом висине утрошених средстава од буџетом предвиђених 10.000 форинти у 1768. години, приказан по дистриктима, жупанијама и црквеним столицама.
– Њено величанство царица Марија Терезија, у обраћању грофу Хацфелду излаже да је одлучила да потпомогне успешно напредовање уније у Трансилванији истичући одлуку Дворске коморе да унијаћеном бискупу грчке вере (православац или грко-католик?) у Трансилванији додели износ у висини од 10.000 форинти, ради омогућавања лакшег деловања већ унијаћених као и новоунијаћених цркава и за набавку неопходних књига и украса за украшавање олтара.
Немачки. 56 листова

Фасц. 22ц, бр. 3 **1770.**

1711. Барон Колер као члан Илирске дворске депутације (ИДД – остали чланови су наведени у акту) изражава Њен. величанству захвалност што је Депутација добила важну улогу на плану учвршћивања положаја уније у Трансилванији. Сви чланови Депутације су свесни значаја овог посла, пошто прихватање уније представља значајан удео на плану јачања саме државе. У сваком случају ради се о подухвату који је за Депутацију нешто сасвим ново с обзиром на то да се она до сада није мешала у расправе око уније, мада је било ситуација када је на основу овлашћења то могла да учини.

Одредбом Њен. величанства од 18. јула 1770. године Дворској депутацији је поверен задатак да изради један ефикасан и прикладан систем за учвршћивање и проширење уније на територији Трансилваније. При том, како барон Колер истиче, уз велико стрпљење члановима Депутације је неопходно пружити на увид све расположиве да сада објављене списе (основу ће чинити недавни извештај ЕДК о стању религије у Трансилванији) о чему имају значајну улогу обласне регистратуре и архиве. На крају барон Колер закључује да ће ИДД истрајати до краја на плану израде одговарајућег система учвршћивања уније у Трансилванији и спремна је да следи даља упутства и наредбе Њеног величанства.
Немачки. 23 листа

Фасц. 22ц, бр. 4 **1770.**

1712. Садржина предмета и текст идентични претходном акту.

Фасц. 22ц, бр. 5 **1771.**

1713. Приказ парохијалног пореза за сахрањивање припадника православне неунијаћене вере који се односи за Карловачку, Бјеловарску, Вараждинску диецезу, као и за Пакрачку и Славонску диецезу, који потпадају под јурисдикцију Славонске војне границе.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22ц, бр. 6 **1771.**

1714. Приказ парохијалне таксе за сахрањивање за неунијаћене војнике митрополија Бачке, Будимске, Арадске, Вршачке и Темишварске диецезе као и за област Пакрачке диецезе.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22ц, бр. 7 **1771.**

1715. Извештај ИДД, упућен Њеном величанству, по питању уније у Трансилванији.
Задатак које је Њено величанство поверило ИДД на плану израде система за учвршћивање и проширење уније у Трансилванији, она је прихватила. На почетку извештаја од стране ИДД се истичу тешкоће на које је она наилазила, пре свега због тога што не постоји посредан или непосредан начин за предузимање одговарајућих мера. Осим тога, на оваквом, прилично непознатом пољу, недостајало је неопходно искуство код чланова ИДД.
Држећи се основних начела код израде предлога поменутог система неопходно је навести две компоненте.
Прва, узрок неуспеха на плану прихватање уније у овом региону лежи можда у томе што су прописи око увођења били веома крути, тако да је било врло тешко пронаћи прави начин, тако да је цео подухват остао без ефекта.

Друга, није пронађен прави начин да се суштина досадашњих одредби правилно и природно схвати и да се на тај начин оживи унија.
Због тога, да би се утврдила полазна тачка треба поћи од следећа три запажања:
1. Каква је садашња ситуација;
2. Шта убудуће треба урадити;
3. Како оно што је неопходно и корисно да постане и делотворно.

– Што се 1. тачке тиче треба испитати шта је довело до неспоразума између неунијаћених Влаха и припадника хришћанске религије, који узроци су допринели пропасти уније, и која средства треба применити да би се негативан тренд зауставио и да би унија поново оживела.
– У погледу 2. тачке треба учинити све да се избегну немири и нереди између унијаћених и неунијаћених уз максимално поштовања верске толеранције неунијаћених Влаха, што подразумева слободно изражавање вере и да се њиховим духовним лицима омогући слободна проповед.
– Под бр. 3 треба тежити да се утврди најбољи начин ефикасног преношења католичке религије на неунијаћене Влахе. Поред тога, ради стварања повољног утиска, неопходно је ослободити њихове свештенике од обавезе плаћања контрибуције.
Немачки. 36 листова

Фасц. 22ц, бр. 8 **1771.**

1716. Упутство Њен. величанства, достављено губернатору Трансилваније грофу Ауерсбергу, да се под његовим руководством успоставе локална правила на плану учвршћивања уније у Трансилванији.
Протекло време прожето немирима услед верске нетолеранције, наметнуло је потребу за доношењем правила (канона), којима би се регулисала питања око уније у Трансилванији.
– Као решење за побољшање ситуације нуди се увођење канона, оних дворских као и оних локалних. Ради њихове примене, углавном код шизматика, указује се на неопходност канонских визитација.
Прилог: – образац за израду канонске визитационе табеле
– образац за израду табеле (свештеника и унијаћених особа и унијаћених духовника – свештеника, архиђакона, владика, итд.).
Немачки. 24 листа

Фасц. 22ц, бр. 9 **1743.**

1717. Модалитети на основу којих је одређен ценовник столе за 1743. годину.
Немачки. 2 листа

Кутија 1304 (43)

Акта о насталом спору између митрополита и грчких трговаца (турских поданика) око права на православну богомољу у Бечу.

Фасц. 23, бр. 1 **1760.**

1718. Протест митрополита карловачког Павла Ненадовића Његовој екселенцији, уваженом заштитнику двора барону Бартенштајну. Сматра великим ударом на своју јурисдикцију што на оглас објављен у бечким крчмама и кафанама од стране српских трговаца и турских поданика духовници из Србије под турском влашћу овамо долазе и од поменутих трговаца скупљају прилог наводно за овдашњу богомољу, међутим након прикупљања они се враћају у Србију и на место њих долазе нови – и цео посао почиње од почетка. Да би се једна оваква неправда спречила, митрополит моли Њег. екселенцију да стане на пут овој иначе забрањеној работи и да ове, како наводи, распуштене вернике, стави под његову јурисдикцију.

– Гроф Кауниц Ритберг у свом обраћању барону двора истиче да су обе стране предалеко отишле у погледу жалби, стога препоручује да трговци и митрополит изнађу решење које ће у погледу јурисдикције и права на богомољу, задовољити обе стране.

Немачки. 7 листова

Фасц. 23, бр. 2 **1760.**

1719. Митрополит карловачки Павле Ненадовић у свом допису Њен. величанству од 2. децембра 1760. године, обавештава о извештају којег је 31. октобра тек. године поднео председнику ИДД барону Бартенштајну. Из овог извештаја произилази да у Бечу пребивајући грчки (вероватно цинцари) трговци делују као турски поданици противно додељеним привилегијама илирској нацији, самим тим противно јурисдикцији актуелног епископа и митрополита, противно црквеним законима и противно статуту донесеног поводом оснивања илирске богомоље, и то између осталог тако што;

– Свог црквеног тутора (куратора) бирају на период који њима годи и то спроводе у дело, без митрополитовог одобрења.

– Оповргавају обавезу од 1756. године да митрополиту полажу рачуне о деловању цркве.

– Неоправдано претендују као турски поданици на предност над верницма који важе за грађане Монархије.

Даље, митрополит излаже који су сви духовници поменутим трговцима у протеклом времену вршили богослужење, било да их је он постављао, чему су се трговци противили, или да су били именовани од самих трговаца. Најзад, митрополит оптужује трговце за скупљање новчаних прилога у корист Патријаршије и манастира у Турској (Србији) што је законом строго забрањено.

Немачки, латински. 18 листова

Фасц. 23, бр. 3 **1761.**

1720. Обраћање митрополита П. Ненадовића његовој екселенцији барону Бартенштајну. Митрополит подсећа да је примио препис подсетника (промеморије) у Бечу пребивајућих грчких (цинцарских) трговаца, који се залажу за независност њихове тамошње богомоље на које је он (митрополит) у својим извештајима од 22. и 31. октобра као и у оном од 2. децембра протекле године одговорио и уз приложене доказе оповргао аргументе трговаца на основу којих се они залажу за независну цркву.
Његова екселенција барон Бартенштајн се стога умољава да се ово дуготрајуће супротстављање трговаца статуту диецезе у оквиру правних норми прекине и да се богомоља стави под митрополитову јурисдикцију.
Немачки. 2 листа.

Фасц. 23, бр. 4 **1761.**

1721. Сумарни приказ списа, поднесених од стране митрополита Павла Ненадовића и од стране грчких трговаца и турских поданика који у Бечу пребивају по предмету тамошње православне богомоље.
Да би се сукоб око богомоље у Бечу између митрополита карловачког Павла Ненадовића и тамошњих грчких трговаца разумео, намеће се решавање следећих питања;
1. Да ли дозвола, издата грчким трговцима и турским поданицима, како они кажу, на основу датих им привилегија, да у богомољи по сопственим верским обичајима слушају проповеди, представља један праведан правни чин, док припадници илирске (српске) нације имају само тзв. право гостовања у истој богомољи.
2. Да ли Грчка црквена општина у Бечу има право да бира, позива и ангажује своје духовнике из, у Турској, потчињених епархија, а да о томе не консултује или обавести српског митртополита.
3. Да ли је поред проповедника који обавља богослужење на грчком језику, ангажован и један из редова српске нације, ради успостављања неопходне равнотеже.
4. Да ли су од стране Црквене општине изабрани тутори (куратори) пријављени код митрополита и да ли је њихов избор потврђен од стране митрополита.
5. Да ли наведени тутори (куратори или епитропи) након годишњег реизбора исказ о убраном црквеном порезу достављају на увид митрополиту у облику аутентичног преписа, како је прописано.
6. Да ли се куратори (има их укупно 4) бирају по двојица из редова грчке и двојица из редова српске нације.
7. Да ли је прихваћен митрополитов предлог да се проповеди наизменично воде на српском и грчком језику.

Решавањем наведених питања, како истиче дворски канцелар, могла би се ставити тачка на сукоб двеју завађених страна. Председнику ИДД барону Бартенштајну је наложено да изради предлог декрета, којим би

се приступило изглађивању насталог неспоразума између митрополита карловачког и у Бечу пребивајућих грчких трговаца и турских поданика.
– Захвалност дворског канцелара барону Бартенштајну на изради нацрта декрета којим треба да буду регулисани односи између грчких трговаца и митрополита.
– У вези с тим своје задовољство исказује и епископ Данило Јакшић изражавајући наду да ће заувек бити заборављене свађе, мржња и неслога међу верницима и прижељкује добру сарадњу са митрополитом.
Прилог: попис покретне и непокретне имовине православне богомоље у Бечу.
Немачки, латински, италијански. 65 листова

Фасц. 23, бр. 5 **1761.**

1722. У Бечу пребивајући грчки трговци и турски поданици одустали су од својих опортуних ставова и одлучили су да се подреде јурисдикцији митрополита карловачког и да подносе рачуне о приходима и расходима богомоље. Наиме, поменути трговци дуго су се противили да митрополита карловачког прихвате за свог надлежног, позивајући се при том на привилегије, које им је наводно цар Карло VI доделио године 1723. Међутим, накнадним увидом у царски декрет, утврђено је да привилегија грчким трговцима и турским поданицима у Бечу није дата, већ да су ипак обавезни да се подреде митрополиту, што је јасно утврђено привилегијама које су дате 1742. године, када је митрополит био Арсеније Јовановић и потврђене 1753. године, када је на челу митрополије већ био епископ Павле Ненадовић. Осим тога, на то их обавезује и декрет Њеног величанства од 28. марта 1761. године.
Немачки. 3 листа

Фасц. 23, бр. 6 **1763.**

1723. Обраћање митрополита епископа Павла Ненадовића Њен. величанству царици Марији Терезији.
У свом писму митрополит Павле Ненадовић се жали на понашање грчких верника турских поданика, који упркос томе што су се сагласили са декретом од 28. марта 1761 и садржаном царском резолуцијом, што значи да прихватају јурисдикцију митрополита карловачког и све остало што их у вези с тим обавезује, у пракси то нису вољни и да следе.
– Тако су напустили заједнички храм у кварту Штајерхоф и одлучили да слушају проповеди у импровизованој богомољи посланства царске Русије и то чак уз претњу свим оним Грцима али царским поданицима који на основу братства одлазе на божју службу у илирску (српску) богомољу.
– Не поштују одредбу Резолуције да њихове духовнике поставља митрополит, тиме што им службу држе суспендовани духовници у руском храму, као и опело на сахранама њихових верника.

– Избегавају и обавезу да о финансијском пословању поднесу митрополиту извештај. При обављеном инвентару за 1761. годину, испоставило се да финансијске књиге воде врло аљкаво, нема тачног приказа новца у готовини нити оног у облигацијама а не постоји ни исказ о томе колико треба наплатити односно колико има евентуалног дуга.
Њено величанство се умољава да путем објаве опомене Грке турске поданике, да се придржавају свих оних обавеза које су прихватили дајући сагласност на поменуту царску резолуцију.
Будим 18. јул 1763. године.
Немачки. 9 листова

Фасц. 23, бр. 7 **1761.**

1724. Дворски канцелар барон Кауниц подсећа председника ИДД барона Бартенштајна, да су овдашњи грчки трговци и турски поданици врло озбиљни у својој намери да се одвоје од илирске (српске) богомоље лоциране у округу Штајерхоф. То су и у пракси демонстрирали 5. маја 1761. године, изневши из цркве црквене драгоцености и олтар, који иначе припадају богомољи, нагласивши да се тамо више неће држати литургија.
Пошто око проблема поменуте богомоље Државна дворска канцеларија и ИДД до сада нису нашли заједнички језик; ИДД се налаже да изради било какав извештај о овом најновијем догађају, да би званичне мере на тај начин донесене, придобиле наклоност Дворске канцеларије.
Беч 6. мај 1761.
– Државна дворска канцеларија изражава председнику ИДД барону Бартенштајну захвалност за исказану подршку од 7. маја 1761. године по питању овдашње богомоље, служећи се у потпуности са одлуком да се затражи од Земаљске владе да ухапси Симбовића (вероватни подстрекач побуњених Грка). На овај начин се жели показати немирним Грцима сва озбиљност ситуације. Оне главне као и њихове саучеснике приморати да отуђене ствари из цркве, предају Државној дворској канцеларији. Како је захтев у погледу хапшења Симбовића у потпуности извршен преостаје још да се испоруче наведене црквене ефективе. Да би се око оба питања добила јаснија слика, неопходно је извесног Милетића, као сведока, ради тајног саслушања упутити Дворском савету.
Беч 9. мај 1761.
Немачки. 5 листова

Фасц. 23, бр. 8 **1761.**

1725. Допис митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића Њен. величанству царици, апостолској краљици и милостивој госпођи.
– Обавештава о приспећу расписа Њен. величанства од 25. априла дана 8. маја тек. године и поздравља у њему садржане мере на основу којих треба примирити у Бечу пребивајуће Грке турске поданике. Даље обавештава Њен. величанство да је у оквиру своје јурисдикције примењивао

привилегије, дате својевремено његовом претходнику (патријарху Арсенију Јовановићу) при свим илирским храмовима широм Царевине, утврдивши црквено-старешински распоред код свих њих. Једино при православном храму у Бечу то није успело, захваљујући тврдоглавом опирању тамошњих грчких трговаца турских поданика, против којих није предузимао мере, тако да им није дат повод за основану оптужбу против њега. Осим тога, како му је наређено, обавештава о достави свих црквених рачуна путем ИДД Њеном величанству, насталих за време његовог претходника и оних насталих за време његовог мандата.
Карловци 12. мај 1761.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 9 **1761.**

1726. Допис председника ИДД барона Бартенштајна Његовој светости, митрополиту карловачком, епископу Павлу Ненадовићу.
– У име ИДД барон Бартенштајн изражава епископу захвалност за достављен исцрпан извештај по питању богомоље грчких неунијаћених верника. Замера међутим митрополиту Павлу Ненадовићу што у свом извештају није споменуо ниједну једину реч о заслугама на плану решавања овог случаја (Грци и њихова богомоља) које има Државна дворска канцеларија, која је заједно са ИДД дала неизмеран допринос да се ствар оконча мирним путем. Уочљиво је у последње време да митрополит није спреман да прихвати налоге и упутства са вишег места, него покушава путем синода што више да делује самостално, сматрајући да ће на тај начин код свог народа стећи већи углед, мада му је добро познато да је за одржавање синода потребна сагласност и одобрење Дворске канцеларије. Из тог разлога, Бартенштајн се носи мишљу да митрополиту упути озбиљан приговор, али ће га послати тек након што чује мишљење Државне дворске канцеларије.
Беч 1. август 1761.
Немачки. 9 листова

Фасц. 23, бр. 10 **1761.**

1727. Митрополит карловачки Павле Ненадовић, изражава задовољство што је уз помоћ именованог представника Двора Шерера успео да убеди Њено величанство, Државну дворску канцеларију и ИДД да је неопходно именовати настојника за богомољу у округу Штајерхоф, који ће од Грка преузети заплењене ствари и остављене у депозит, и пренети у богомољу, држати опет литургију у богомољи, преузети црквене рачуне од пређашњих куратора и предати новоименованима и који ће уредити цркву према црквеним законима и обичајима православља. Митрополит не крије задовољство што је за спровођење наведеног одређен Данило Јакшић, владика из Карловца (Хрватска), пошто је реч о човеку од поверења и који ужива велики углед код својих верника. Стога је митрополит упутио молбу на адресу Њен. величанства у којој тражи да

се све заплењене реликвије врате наведеном владики да би се могло обављати богослужење, а на основу одредбе из Царске резолуције.
Карловци 24. јули 1761.

У вези с тим Дворска канцеларија обавештава председника ИДД барона Бартенштајна о достави горе наведене митрополитове молбе (у облику преписа) на коју сама Канцеларија нема примедби, осим што се митрополиту благо замера што није изражена захвалност Њен. величанству, али се то може приписати пуком забораву.
Беч 3. август 1761.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 11 **1761.**

1728. Промеморија (подсетница) у Бечу пребивајућих грчких трговаца и турских поданика, која садржи њихове захтеве у погледу богомоље у округу Штајерхоф о којима је било више речи у појединим претходним актима.
– Дворски канцелар обавештава његову екселенцију председника ИДД барона Бартенштајна о достави подсетнице грчких трговаца турских поданика која садржи жалбу и њихове захтеве у погледу горе наведене богомоље, као наставак ранијег истог саопштења по том питању, ради исцрпног информисања и равнања према њој.
Беч 29. новембар 1761.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 23, бр. 13 **1761, 1742.**

1729. Молба епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића Њен. величанству царици Марији Терезији ради пружања свесрдне подршке и помоћи у борби против у Бечу пребивајућих Грка турских поданика, који су испољили необичну дрскост незаконито запосевши православну богомољу.
Прилог: обавештење Намесничког већа из 1742. године упућен Дворском ратном савету о предмету извршене провале у овдашњу српску богомољу од стране Грка, турског поданика Теодора Албанеса, који је ухваћен и све покрадене ствари су стављене у депозит, и не постоји никаква сметња да се украдене ствари поново ставе на располагање патријарху Арсенију Јовановићу.
Беч 23. март 1742.
Немачки. 5 листова

Фасц. 23, бр. 16 **1770.**

1730. Члан ИДД барон Вајнгартен подноси извештај поводом одредбе Њеног величанства у Резолуцији од 6. марта тек. године, на основу које грчки трговци турски поданици морају напустити тзв. Пилатску кућу, у којој је привремено била смештена њихова богомоља, заједно са целокупним инвентаром и то у року од 5 до 6 дана. Наведена кућа је иначе

власништво сина преминулог царског саветника за пољопривреду Брача, коме је наложено да у путпуној тајности затвори просторије импровизоване богомоље и да не дозволи поменутим трговцима да у њој држе литургију. Сам се позива на уговор, којег је његов покојни отац склопио са овдашњим изаслаником Руског двора кнезом Галицином 1767. године на три године, да у кући буде смештена богомоља за овдашње припаднике посланства Русије уз годишњи закуп у висини од 500 форинти. Међутим, испоставило се да чланови послантва радије посећују православну цркву у округу Штајерхоф, тако да је затварање ове у Пилатској кући потпуно оправдано.

Беч 9. март 1770.

Немачки. 10 листова

Фасц. 23, бр. 17 **1770.**

1731. Барон Вајнгартен у име ИДД поводом смрти митрополита Павла Ненадовића захтева од новоизабраног митрополита епископа Јована Ђорђевића да се Депутацији врате сви црквени рачуни, црквене књиге и остала документа богомоље овдашњих Грка турских поданика, које је однео покојни митрополит са собом ради детаљног проучавања у Карловце, пошто она по пропису припадају архиви Депутације.

Беч 10. март 1770.

Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 18 **1770.**

1732. Извештај ИДД (барон Вајнгартен) упућен Њеном величанству, поводом жалбе свештеника Игнација Михајловића, постављеног за службу у православној богомољи у округу Штајерхоф, на понашање грчких трговаца, који су нанели штету, поготову на плану убира црквених прихода (парохијала), наводећи у вези с тим као доказ неколико примера.

Тако је настао инцидент када је грчки трговац Константин Маороћ за време прославе Три света мудраца у сопственој кући, традиционални церемонијал беле врбе, уместо свештеника Михајловића, ангажовао једног грчког калуђера. То се дешавало када је тешко оболелима, двојици трговаца, требало дати причешће или недавно приликом крштења детета једног трговца; у оба случаја, мада је у питању надлежност свештеника Михајловића, ангажован је један грчки свештеник. Очигледна су даља настојања грчких трговаца турских поданика да се као верници одвоје од својих истоверника али царских поданика; што се манифестује и на тај начин што све више њих слуша литургију у богомољи посланства Русије у тзв. Пилатској кући. Осим што је на тај начин створена општа конфузија, представници турских поданика остали су дужни у погледу обрачуна парохијала, мада су у више наврата позвани да изврше поравнање црквених рачуна. Од њеног величанства се тражи да на основу донете Резолуције изрекне свој суд у погледу насталог заплета око реализације црквених рачуна.

Немачки. 9 листова

Фасц. 23, бр. 19 **1771.**

1733. У име ИДД барон Вајнгартен у извештају Њен. величанству подсећа да је у ранијим извештајима подробније указано на изворе сукоба између неунијаћених Грка турских поданика и Илира (Срба) око богомоље у округу Штајерхоф. Један од узрока неспоразума је свакако и питање примене средстава богомоље насталих даривањем верника, пошто грчки верници дуго нису били вољни да финансијски обрачун митрополиту карловачком поднесу сматрајући га ненадлежним у овој ствари. Ипак, митрополит Павле Ненадовић је својевремено део списа (укључујући и оне финансијске) однео у Карловце и ставио у архиву Патријаршије. Да би се правилно утврдило стварно стање око финансија неопходно је да се списи врате у Беч (посебно они који обухватају период од 1746. до 1761. године). Стога ИДД тражи од Њен. величанства да се путем енергичног захтева затражи од садашњег митрополита да се сва финансијска акта врате.

– Око недоумице ко је за овај случај надлежан између ИДД и Дворске канцеларије, Њено величанство је поверио ИДД да ову ствар доведе до краја.

Прилог: записник са састанка, одржаног између представника ИДД (заступник Шерер и вицепредседник Вајнгартен) и четворице представника грчких трговаца углавном некадашњих епитропа (али је само један од њих био епитроп 1760/61. године – имена наведена у акту). Одговарајући на питања представника ИДД грчки трговци су дали подробно објашњење о томе како се до средстава долазило и за шта су она трошена, истичући поново да нису никад били обавезни да полажу рачуне актуелном митрополиту, мада је он насилним путем дошао до финансијских и других списа (разних повеља и диплома) која су била власништво Грка турских поданика и понео их са собом у Карловце. Објашњавајући настали мањак у благајни, наглашено је да је он настао услед датих зајмова појединим трговцима, и пошто су неки од њих у међувремену умрли односно банкротирали, повраћај суме у висини близу 9.800 форинти је прилично проблематичан, а уз то су и списи о томе код митрополита. Стога је и овде закључено да се од садашњег митрополита затражи повраћај свих списа које је својевремено однео митрополит епископ Павле Ненадовић.

Немачки. 16 листова

Фасц. 23, бр. 20 **1771.**

1734. Пријава од стране Земаљско-градског суда у Бечу против православног свештеника цркве Свети Ђорђе у округу Штајерхоф Игнациа Михајловића на основу исказа ухапшене шваље белог рубља извесне Терезије Шпрингер, која је оптужила наведеног духовника за насилно телесно општење над њом, и то у два наврата, и да је њој платио за то, први пут 1,40 а други пут 2,20 форинти. Наведени свештеник Михајловић пориче кривицу (наводећи да га је на све то она натерала) и да не жели да плати

новчану казну у висини од 8 дуката, истичући да за овај случај није надлежан цивилни суд, пошто јурисдикцију над њим има митрополит.
– Питање надлежности над овим случајем изазвало је недоумицу, тако да је своје мишљење дао и државни намесник Сајлер, који је истакао да о овом случају свој суд и Депутација треба да изрекне пошто Илирска верска заједница у Бечу налази под јурисдикцијом ИДД.
– ИДД је са своје стране изразила сагласност са донесеном пресудом редовног суда и у свом обраћању митрополиту Јовану Ђорђевићу тражи да се овај свештеник опозове, да би се јавност убудуће поштедела, оваквих неугодности, и да се на његово место постави један честит, ваљан, свештеник од поверења.
Немачки. 6 листова

Фасц. 23, бр. 21 **1771.**

1735. Тумачење примедби и недоумица које је његова екселенција епископ карловачки изразио око финансијског пословања Грчке неунијаћене верске заједнице у Бечу у 1760. и 1761. години достављен Дворској комисији на основу декрета Њен. величанства од 16. септембра 1771. године, сачињен од стране представника наведене заједнице.
– Представници Грчке црквене општине сматрају да је процена непокретнине цркве Св. Георгије у округу Штајерхоф, извршена на основу одредбе Њен. величанства од 4. септембра 1761. године ради предаје новоименованом митрополитском мандатару владики карлштатском (Карловац – Хрватска) Данилу Јакшићу, на износ у висини од 9.476,52 форинти исправна.
– Даље је у 10 тачака сумирано финансијско пословање Заједнице у поменутим годинама и за већину рачуна је утврђено да су у реду, једино је око реализације појединих утврђена понека мањкавост, које су занемарљиве. Неке облигације нису могле бити довољно сагледане с обзиром на то да је део документације бивши митрополит присвојио и однео са собом у Карловце.
– Митрополит Јован Ђорђевић у свом допису ИДД оспорава констатацију Заједнице у погледу регуларности пословања у 1760. и 1761. години, о чему сведоче поједине облигације које се налазе у Карловцима. Тражи од ИДД да позове Заједницу да коначно да исказ о приливу средстава помоћу којих се, како сумња, финансирају верске установе у Грчкој и исплаћују свештеници, овамо доведени из Грчке. При том се здање богомоље нашло у врло јадном стању, и како митрополит истиче, принуђени су да средства издвајају из школских фондова, да би је рестаурирали.
У свом обраћању Дворској комисији за испитивање финансијског пословања цркве Св. Ђорђе. Грчка општина и Црквена заједница у акту изнетим 7 тачака побијају тврдњу митрополита епископа Јована Ђорђевића, истичући да је од стране Заједнице много тога око наведене цркве финасирано и то увек на захтев актуелног митрополита, стога би за

садашњег митрополита било разумније да врати од Заједнице одузете ефективе, него да изражава сумњу и недоумицу у погледу веродостојности финансијског пословања Грчке верске заједнице.
Прилог: списак грчких трговаца турских поданика који у Бечу пребивају, сачињен од стране рачуновође Царског краљевског рачуноводственог звања Данила Стефановића.
Немачки. 19 листова

Фасц. 23, бр. 22 **1771.**

1736. Барон Вајнгартен у име ИДД у свом обраћању Њен. величанству износи садржину извештаја у којем привремено постављени свештеник при богомољи Св. Ђорђе у округу Штајерхоф Игнације Михајловић износи тешке оптужбе против духовника Антимуса, постављеног од стране овде пребивајућих грчких трговаца и турских поданика. Овом свештеном лицу, као и прошле године, се ставља на душу да се меша у надлежност поменутог свештеника; наиме крсти новорођену децу, слуша последњу молитву на самрти верника, даје последњу причест, итд. Осим тога, православне вернике царске поданике врбује да присуствују литургији у цркви посланства Царске Русије у тзв. Пилатској кући. Стога се тражи да се наведеном Антимусу забрани служење свих ових обреда да би се на тај начин окончале непрестане притужбе од стране свештеника Михајловића. Исто тако, треба га онемогућити да у цркви посланства Русије држи богослужење верницима царским поданицима као и да увежбава остале црквене обреде. ИДД сматра да треба упозорити руског посланика Галицина да откаже гостопримство наведеном духовнику турског поданства, пошто је по овдашњим законима ипак забрањено да црква једног велепосланства служи као богомоља овдашњој Грчкој верској заједници турских поданика.
Беч 19. октобар 1771.
Немачки. 8 листова

Фасц. 23, бр. 23 **1772.**

1737. Барон Крепел у име ИДД у обраћању Његовој светости митрополиту и епископу карловачком тражи да се уместо компромитованог и привремено именованог свештеника Игнација Михајловића, на дужност при цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф постави један други, поштени, ваљан и задовољан духовник и који ће истовремено прегледати књиге, које излазе из овдашње илирске штампарије, строго поштујући прописану цензуру.
Беч 6. фебруар 1772.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 24 **1772.**

1738. Јован Ђорђевић митрополит и епископ карловачки, обавештава ИДД о постављању свештеника Атанасија Деметровића на место свештеника у

богомољи Св. Ђорђе у округу Штајерхоф уместо компромитованог Игнација Михајловића, који испуњава све постављене критеријуме; поседује добре особине, поштен је и ваљан. Истовремено, он се поставља на дужност главног цензора над књигама, које излазе из тамошње Илирске дворске штампарије.
Карловци 17. март 1772.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 25 **1772.**

1739. Извештај ИДД (барон Вајнгартен) по питању продужења уговора на три године (1771–1773) на основу којег би посланство Русије и даље користио стан у тзв. Пилатској кући у улици Брукнер за богомољу. Предлог ИДД је да се тај уговор (чија је реализација у току) поништи и да се руском посланику кнезу Галицину наложи да га са своје стране откаже, о чему ће бити обавештен и власник поменутог стана капетан Братш. Овакав став се образлаже чињеницом да је садашња зграда Посланства довољно велика и пространа да у њој буде смештена и богомоља, већа него што је то била пре три године, када је било неминовно да се просторије за богомољу потраже изван зграде Посланства. Грчким трговцима турским поданицима, који слушају у овој богомољи литургију, предлаже се да се врате цркви у округу Штајерхоф, да своје верске обреде убудуће, у договору са Србима, обављају тамо.
Прилог: власник стана у Пилатској кући капетан Братш истиче да је спреман да се повинује одредби са вишег места и да уговор о изнајмљивању стана посланству Русије раскине, о чему ће обавестити посланика кнеза Галицина.
Немачки. 14 листова

Фасц. 23, бр. 26 **1772.**

1740. Барон Крепел у име ИДД упућује захтев митрополиту карловачком епископу Јовану Ђорђевићу да коначно достави већ у више наврата тражени извештај о недостацима финансијског пословања православне богомоље у округу Штајерхоф. Ову ствар Њен. величанство жели да види окончаном, те се од митрополита захтева да наведени извештај достави без одлагања.
Беч 11. август 1772.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 27 **1772.**

1741. Молба недавно постављеног свештеника при илирској богомољи у округу Штајерхоф Атанасија Деметровића ИДД да му се допусти да на молбу руског велепосланика кнеза Галицина одржи службу на српском језику у цркви Посланства да би велепосланик утврдио разлику у садржају певања на служби између оног на српском и оног на руском језику.

– ИДД (барон Вајнгартен) у свом опширном одговору (износи околности око исељења руске богомоље из стана у Пилатској кући), а у закључку истиче да се по том питању ипак треба обратити Њеном величанству.
– Њен. величанство кратко и јасно даје до знања да је поменути свештеник учтиво одбио наведену молбу.
Беч. 20. новембар 1772.
Немачки. 7 листова

Фасц. 23, бр. 28 **1773.**

1742. Атанасије Деметровић, свештеник при православном храму у округу Штајерхоф упознаје ИДД са захтевом трговаца неунијата који у Прагу пребивају, који је на његову адресу стигао, да поводом предстојећег празника (вероватно Ускрса) пошаље тамо једног православног духовника, и то по могућству извесног Аврама из Ст. Андреје или извесног Н.Н. из Хрватске, који су као молиоци својевремено једно време при ИДД боравили, и тражи став Депутације по том питању.
– Нема изричит став ИДД по наведеном питању али препоручује свештенику да се у вези с тим са митрополитом консултује и било би још добро да се пре тога утврди којој нацији припадају дотични трговци у Прагу и колико их има.
Немачки. 3 листа

Фасц. 23, бр. 29 **1773.**

1743. Саопштење ИДД (барон Вајнгартен) поводом молбе новопостављеног пароха православне богомоље у округу Штајерхоф Атанасија Деметровића да се и њему као и његовом претходнику, одобри да по православном обреду сахрани вернике и у удаљенијим местима, уколико за то буде позван од стране родбине преминулог, наравно уз сагласност месног пароха.
– ИДД депутација са своје стране нема ништа против овакве делатности поменутог свештеника, јер жељу верника ваља испунити, међутим ако би се строго поштовале одредбе Закона о привилегијама, таква делатност је ипак недопустива.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 23, бр. 30 **1773.**

1744. Допис карловачког владике Мојсија Путника ИДД у којем на почетку истиче да је услед смрти митрополита Јована Ђорђевића њему пало у задатак да тамо доспеле финансијске извештаје Грка при богомољи Св. Ђорђе у бечком округу Штајерхоф проучи и да на исте стави примедбе. Што се тиче извештаја којег је ИДД послао у Карловце 12. децембра 1771. године владика није имао ништа посебно да каже с обзиром на то да је о том извештају усмено саопштио свој суд митрополит Ђорђевић председнику Депутације приликом једног боравка у Бечу. У свом даљем

излагању владика истиче како се Грци турски поданици нису придржавали Дворског декрета од 28. марта 1761. године којим је потврђена њихова подређеност Илирској црквеној заједници, већ су позивајући се на један наводни ранији декрет цара Карла VI, деловали одвојено од Илирске заједнице али у оквиру богомоље Св. Ђорђе у округу Штајерхоф. Финасијске извештаје нису редовно слали, а и они који су достављени садржавали су у себи низ мањкавости и недостатака. Износећи то, поменути владика замера ИДД што није енергичније поступио према њима. То се односи нарочито на период од 1761. до 1767. године, када је нестао износ у висини од 2.886 форинти који је одвојен из школског фонда у Карловцима и послат ради одржавања горе наведене богомоље и за који се сматра да је отуђен од стране једног епитропа (црквеног куратора кога је именовала грчка страна). Стога се ИДД умољава да уредбом упозори грчке трговце и турске поданике да се придржавају одредбе Њен. величантва донесене 28. марта 1761. године.
Карловци 13. јули 1773.
Немачки. 3 листа

Фасц. 23, бр. 31 **1774.**

1745. Нота ИДД (барон Крепел) Државној дворској канцеларији поводом жалбе свештеника православне богомоље у округу Штајерхоф Атанасија Деметровића да му се монаси који уживају потпору руског велепосланика Галицина, задиру у његова права. Ту се пре свега мисли на сахрањивање лица које треба да обави он (Деметровић) или на крштење новорођенчади која су под његовом надлежношћу, итд. што обављају грчки монаси. Државној дворској канцеларији се сугерише доношење одговарајућих мера и закона ради санкционисања оваквих или сличних поступака од стране наведених монаха.
Беч 10. фебруар 1774.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 32 **1774.**

1746. Захтев ИДД упућен главном администратору Епархије бачке владики Мојсију Путнику, да неизоставно врати све оригиналне и остале списе који се односе на православну богомољу Св. Ђорђе у бечком округу Штајерхоф, које су издате покојном митрополиту Јовану Ђорђевићу 12. децембра 1771. године, ради окончања дугогодишњег спора који се води око богомоље.
Беч 10. март 1774.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 33 **1774.**

1747. Нота (вероватно од стране Дворске канцеларије) упућена ИДД, којом се налаже да се ради будуће заштите парохијалних интереса упозори неунијаћени илирски свештеник Атанасије Деметровић да су извештаји

које шаље о деловању грчких свештеника турских поданика у оквиру посланства Русије постали сувише произвољни, заједљиви и недовољно поткрепљени чињеницама. Уместо тога извештаји би требало да имају знатно умеренији тон и да оне грчке неунијаћене свештенике који се огреше о црквена правила и именује, као у једном ранијем извештају када их је и поименице означио (Патсаци и Станковић) који на тај начин нису били у стању да порекну оптужбе да су илирске вернике одвраћали од своје цркве у округу Штајерхоф, и тако у новом облику представљени, оптужба против њих добија на чврстини. То садржи и одредба Њен. величанства од 19. маја 1772. године у којој су представљени начини поступка како да се овакви испади предупреде, о чему је без сумње и ИДД упозната.
Беч 21. фебруар 1774.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 34 **1774.**

1748. Записник са седнице комисије, састављене од представника ИДД, Дворске канцеларије, представника Илирске (Српске) верске заједнице у Бечу (парох Атанасије Деметровић) и представника грчких трговаца турских поданика (имена осталих чланова комисије наведена у акту), одржане 19. априла 1774. године у Бечу.
Предмет; разматрање насталих размирица између некадашњег митрополита Павла Ненадовића и овдашњих грчких трговаца турских поданика због неунијаћене богомоље Св. Ђорђе у округу Штајерхоф по питању исправности црквених рачуна.
– опширно излагање присутних о свим питањима финансијске природе око богомоље Св. Ђорђе, о којима је већ било речи у претходним актима.
Немачки. 36 листова

Фасц. 23, бр. 35 **1774.**

1749. Поводом молбе пароха при цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф у Бечу, да се испита могућност, да као и његов претходник, у местима удаљеним од Беча (нпр. Шопрон) код крштења и сахрана на позив верника употпуњује своје свештеничке обавезе, ИДД истиче да то законом није прецизно регулисано али препоручује дотичном пароху да се суздржи од оваквих поступака ипак.
– Распис УДК којим се свештенику цркве Св. Ђорђе у округу Штајерхоф Атанасију Деметровићу, забрањује да обавља свештеничку функцију изван Беча.
Беч 5. мај 1774.
Немачки, латински. 3 листа

Фасц. 23, бр. 36 **1774.**

1750. Администратор Епархије бачке владика Мојсије Путник обавештава ИДД да је сходно уредби Депутације од 10. марта тек. године наложио дворском представнику (заступнику Срба при Двору) Шереру, да сва она документа која се односе на богомољу Св. Ђорђа у округу Штајерхоф, која су дата преминулом епископу Јовану Ђорђевићу, али се од априла 1772. године налазе код поменутог Шерера у депозиту, уручe Депутацији. Владика се нада да ће се овај налог спровести и изражава Депутацији своју дубоку покорност.
Карловци 29. март 1774.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 37 **1774.**

1751. Извештај ИДД, упућен Њен. величанству царици и апостолској краљици... о донесеним мерама којима ће се у финансијском пословању и осталом око богомоље у округу Штајерхоф, уклонити настале грешке.
Главни циљ је да се неспоразуми, настали између Грка турских поданика и српских верника при храму Св. Ђорђе у Штајерхофу, који датирају из времена некадашњег митрополита Ненадовића, отклоне и да вернички сродници при наведеној богомољи у миру, реду и слози служе својој вери.
Што се тиче мањкавости у финансијском пословању, њихово решавање се своди:
под бр. 1 – на исправку свих рачуна које су својевремено епитропи (црквени тутори) упутили митрополиту Ненадовићу
под бр. 2 – на утврђивање модалитета код надокнађивања оних фондова из којих су рачуни произашли као власништво богомоље
под бр. 3 – на доношење трајних (чврстих) мера које би се морале примењивати код уласка новца у благајну богомоље.
Беч 5. мај 1774.
Немачки. 9 листова

Фасц. 23, бр. 38 **1774.**

1752. Додатак извештају којег је ИДД упутила Њен вел. 5. маја тек. године, који садржи закључак о формирању комисије од стране ИДД на челу са потпредседником бароном де Мареком, која је добила задатак да пронађе најбоље решење на плану уклањања неспоразума око православне богомоље у округу Штајерхоф, насталих између овдашњих Срба царских поданика и припадника исте вере овдашњих трговаца Грка, али турских поданика.
Беч 9. јуни 1774.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 39 **1774.**

1753. Протокол са састанка комисије ИДД, задужене да изгласи неспоразуме, насталих око цркве Св. Ђорђе у округу Штајерхоф.
– најпре је разматрана жалба при наведеној богомољи постављеног православног свештеника Атанасија Деметровића, поднета против грчког монаха Антимуса, који ужива заштиту овдашњег велепосланика Царске Русије кнеза Галицина, због нарушавања појединих ингеренција које Деметровић као свештеник има. Позвани сведоци из редова турских поданика (имена наведена у акту) потврдили су наводе српског духовника али су изјавили да већина турских поданика не хаје за митрополитом нити за Двором, нити било за ким.
– пред комисијом се појавила једна група турских поданика (имена наведена у акту) која је изразила спремност да даље не трпи ову разједињеност између грчке и илирске нације, већ је најавила залагање да се неспоразуми настали још 1761. године, превазиђу и да се успостави пређашњи ред и мир.
Да би се то постигло, комисија предлаже, да Грцима треба омогућити да литургију на свом језику слушају од стране духовника којег би они именовали, што значи да би се богослужење при цркви Св. Ђорђа убудуће држало наизменично на грчком и илирском (српском) језику и да би оба духовника имала једнака права на примену заклетве (сакрамента).
– ради контроле финансија треба да се оснује одговарајући одбор, састављен од по двојице представника обеју страна (куратори односно епитропи) који би били обавезни на крају сваке године да доставе рачуне ради увида ИДД.
Приговоре на ове предлоге комисије Грци турски поданици могу да доставе до 4. јула, када ће се одржати следећи састанак комисије.
Беч 27. јуни 1774.

Седница комисије од 4. јула 1774. године.
У вези са предлогом комисије, двојица присутних представника Грчке црквене општине у име свих турских поданика саопштили су да овдашњи Грци не желе да одступе од онога што су изнели у молби, коју су својевремено упутили Њен. величанству и у којој су тражили да могу по слободној вољи да одлучују, којој ће се богомољи приклонити; оној у Штајерхофу или оној у згради посланства Царске Русије. Они су молили у погледу права и слободе вероисповести, да им се омогући да могу да ступе у обе цркве, а који ће од њих у коју ићи, то нека свако сам одлучи.
Немачки. 50 листова

Фасц. 23, бр. 40 **1774.**

1754. О Д Л У К А донесена од стране ИДД поводом молбе грчких трговаца турских поданика да им се одобри да у руској богомољи обављају литургију и исповедају.

– неунијаћени Грци турски поданици упућују се да литургију поново обављају у богомољи Штајерхоф и омогућава им се да за ову сврху поставе таквог свештеника који ће служити на њиховом матерњем језику. Услов је да се дотични свештеник не ангажује из Грчке већ он мора бити пореклом из наследних покрајина Царевине и може да буде исте вере. Обавезни су да предвиђеног кандидата ИДД предложе у року од 3 недеље.
Беч 4. август 1774.
Немачки. 5 листова

Фасц. 23, бр. 41 **1774.**

1755. Нота од стране ИДД упућена Дворској канцеларији у којој се наглашава да је изасланство Русије у оштријем тону позвано да откаже гостопримство свештенику Антимусу, доведеног из Грчке, да у богомољи при Изасланству обавља литургију за овдашње грчке трговце и турске поданике, који се уз то и меша и јурисдикцију православног свештеника при богомољи у округу Штајерхоф. Изасланство Русије то мора да има у виду пре свега због тога, што су грчки верници поново упућени на богомољу Св. Ђорђе у Штајерхофу, с тим да сада имају право да поставе свог свештеника, који међутим мора да буде царски поданик и који је потчињен митрополиту у Карловцима.
Беч 10. август 1774.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 42 **1774.**

1756. Извештај ИДД Њеном величанству царици поводом става овдашњег руског велепосланика у вези са најновијом одлуком са највишег места по питању заједничке литургије за овдашње грчке и српске вернике.
Замера се велепосланику Русије да бранећи ставове овдашњих неунијаћених Грка пуно тога везује за 1861. годину, мада се много од тога шта наведени дипломата тврди није десило наведене године. Забринутост за овдашње Грке изражена од стране велепосланика у допису Дворском савету и дворском канцелару је неоснована, мада би Руски двор могао овдашњи поступак према Грцима да искористи освету над тамошњим католицима. Католици у Русији и Турској не би се требали плашити ни најмањег степена потлачености, уколико бивају третирани на исти начин као овде грчки трговци. Стога би било пожељно пружити католицима све оно што је овде дато најновијим привилегијама Грцима; слободна примена сопствене религије у сопственој цркви са сопственим над – или бискупима, кога они сами бирају. У вези с тим, ради тока ствари у том правцу треба наложити царском велепосланику у Петрограду да своју делатност такође усмери у том правцу.
Прилог: промемориа велепосланика Царске Русије.
Беч 18. август 1774.
Немачки, француски. 17 листова

Фасц. 23, бр. 43 **1774.**

1757. На основу одлуке Њен. величанства предвиђено је да се уз свештеника Атанасија Деметровића при православној богомољи у округу Штајерхоф ангажује још један свештеник, који би служио на грчком језику за овдашње грчке трговце. Налаже се митрополиту карловачком да у року од 4 недеље изнађе погодну личност који испуњава све услове предвиђене законом – пре свега да је житељ Монархије – и да о томе извести Депутацију.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 44 **1774.**

1758. Извештај ИДД по питању ангажовања још једног свештеника при православној богомољи у округу Штајерхоф, који би држао богослужење грчким верницима турским поданицима на грчком језику, на основу одлуке са највишег места.
ИДД указује на модалитете које треба утврдити да би се делатност новоангажованог духовника одвијала без озбиљнијих сметњи. То је уосталом тражио и актуелни свештеник Деметровић као и митрполит карловачки да би лакше одабрао траженог духовника (прилог). По мишљењу ИДД неопходно је установити месечну плату будућег свештеника (12 фт. месечно) и обезбедити одговарајући смештај. Такође, важно је да се послови око финансија оба духовника разграниче, док би се приходи од епитрахиља делили. Сви расходи би се покривали из средстава Црквене општине или из једног заједничког фонда којег би сами верници основали.
Немачки. 27 листова

Фасц. 23, бр. 45 **1774.**

1759. Став ИДД, упућен Њен. величанству о питању ангажовања још једног свештеника при православној богомољи у округу Штајерхоф.
ИДД сматра да је умесније ангажовати још једног духовника мада је велико питање да ли би то довело до жељеног циља; да се верници одврате од одласка на литургију у цркву која се налази у оквиру изасланства Царске Русије, него се носити мишљу, који је иначе изражен у резолуцији Њен. величанства, да се поред постојеће изгради још једна богомоља. ИДД је мишљења да је непотребно изградити још једну цркву, пошто би такав чин, између осталог, још више допринео да се повећа раздор међу верницима. Осим тога, и сами верници не траже тако нешто. Такође, тешкоћу би представљале и финансије, наиме неизвесно је ко би финансирао изградњу и одржавање једне нове цркве.
– Неповерење, које је повремено изражено према свештенику Деметровићу, по мишљењу ИДД није општа појава. Такође, Деметровић се не може кривити за раздор међу верницима, пошто су грчки трговци турски поданици још пре ступања на његову дужност, изразили жељу да буду независни од митрополита. Примедбе које долазе од стране Руске

цркве немају верски карактер, већ се оне односе на неке његове приватне делатности...
Немачки. 14 листова

Фасц. 23, бр. 46 **1774.**

1760. Обавештење митрополиту карловачком као и Дворској комори о разрешењу свештеника Атанасија Деметровића са дужности пароха у православној цркви у округу Штајерхоф.
Поменути свештеник се разрешава са досадашње дужности с обзиром на то да је постављен на дужност царског цензора уз годишњу плату од 400 форинти.
Митрополиту се налаже да у року од 4 недеље на упражњено место пароха изабере и именује два млада и талентована свештеника.
Беч 14. новембар 1774.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 47 **1775.**

1761. Карловачки митрополит Вићентије Јовановић–Видак обавештава ИДД да је одабрао двојицу свештеника на дужност пароха у цркви Св. Ђорђе у бечком округу Штајерхоф; Кирила Живковића из једног манастира у Тамишком Банату, који иначе влада грчким језиком, и протосвештеника Теодора Јовановића, одавде из Сремских Карловаца. Обојица су проверене личности, важе за поштене и честите грађане Царевине и митрополит изражава наду да ће се они у Бечу знати понашати према предвиђеним правилима и да ће оправдати указано им поверење. Једино ће њихов долазак у Беч нешто каснити, услед временских неприлика.
Карловци 23. децембар 1774.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23 бр. 48 **1775.**

1762. Молба новопостављеног свештеника при православној богомољи у округу Штајерхоф протосвештеника Теодора Јовановића, упућена ИДД, да му се овде у Бечу обезбеди одговарајући смештај, пошто је стан, који му је намењен, мали за њега, његову жену и двоје деце, а осим тога треба да га дели са колегом, који је одређен да држи литургију грчким трговцима на њиховом језику, и чији се долазак у Беч ускоро очекује.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 49 **1775.**

1763. Упутства, којих се куратори (епитропи) односно црквени оци, постављени до неунијаћених грчких верника при овдашњој православној цркви у округу Штајерхоф, морају придржавати.
Упутства су изложена у 7 тачака од којих треба издвојити обавезу куратора да воде финасијско пословање (давање благовременог исказа о приходима и расходима) и да се старају о црквеним реликвијама и осталим средствима неопходних за успешно деловање цркве.
Немачки. 3 листа

Фасц. 23, бр. 50 **1775.**

1764. Жалба грчких верника турских поданика ИДД – на донесен и утврђен план термина одржавања литургије за њих при православној цркви у округу Штајерхоф, због тога што они (Грци) нису консултовани и зато траже да у року од 14 дана о поменутом плану (распореду) изнесу свој заједнички став.
Даље турски поданици истичу да су на сопственом заједничком састанку једногласно одлучили да се такав план (распоред) не потпише, пошто су, како је већ наведено, стављени пред свршен чин и да им је забрањено да се о свему ономе што план садржи изјасне, што је код свих њих изазвало недоумицу и збуњеност. Стога се од ИДД тражи да им се накнадно омогући изјашњење о наведеном плану и да израде свој контраплан.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 51 **1775.**

1765. ИДД на својој седници од 23. новембра 1775. године донела је одлуку да се изађе у сусрет молби грчких трговаца турских поданика и да им се одобри израда сопственог предлога плана рада цркве у округу Штајерхоф уз образложење које је наведено у акту.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 52 **1776.**

1766. Извештај ИДД Њен. величанству о донетим, додуше различитим, мерама, донетих ради успостављања реда и мира око цркве у округу Штајерхоф, која овдашњим Грцима турским поданицима служи за одржавање литургије. Да би се то постигло важно је да се прихвате сви они захтеви турских поданика који нису противречни и нису штетни за ширу заједницу, што значи да треба исказати одређену дозу толеранције. Код турских поданика створен је утисак да они не зависе од Илирске верске заједнице и ради решавања својих правно-политичких проблема треба да се обрате ИДД.
Беч 13. јануар 1776.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 53 **1775. (?)**

1767. Обраћање свештеника Атанасија Деметровића ИДД у којем изражава бојазан да би овде пребивајући Грци убудуће могли тежити затим да се реше обавеза, на које су пристали ради суживота са Илирском верском заједницом, тражећи:
под бр. 1 да илирски свештеник, који се налази под јурисдикцијом митрополита, нема ништа заједничко са парохијом,
под бр. 2 да свог калуђера уведу по сопственом нахођењу у парохију и да га својевољно поставе да служи литургију, а уколико су са њим незадовољни на исти начин да га и уклоне,
под бр. 3 да такав калуђер, не треба да тражи од митрополита неопходно овлашћење за вршење своје духовничке делатности.

под бр. 4 да се митрополиту, осим код црквених церемонија на којима може по дужности да присуствује, ускрати свако право и моћ над богомољом.
У даљем излагању, свештеник Деметровић истиче, да би ради очувања братства између илирских (српских) и грчких верника под плаштом толеранције и овакви евентуални ставови Грка, могли бити прихватљиви. Много већу опасност неограниченог деспотизма Деметровић види у Руској православној цркви, према којој је, како сам истиче, увек осећао антипатију.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 23, бр. 54 **1775.**

1768. Исцрпан извештај опозваног свештенике Атанасија Деметровића о извршеном прегледу финансијског пословања богомоље у округу Штајерхоф у протеклом периоду, укључујући и преглед свих финансијских књига и са посебним освртом на приходе и расходе.
Немачки. 14 листова

Фасц. 23, бр. 55 **1776.**

1769. ИДД изражава спремност да се изгладе неспоразуми са Царско краљевским судским већем, које је формирало Намесничко веће, у погледу примене резолуције Њен. величанства да грчки трговци турски поданици користе православну цркву Св. Ђорђа у округу Штајерхоф.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 56 **1776.**

1770. Обавештава се заступник овдашњих Срба агент Шерер да се постара око обезбеђивања стана за новопостављеног свештеника при цркви у Штајерхофу Теодора Јовановића.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23 бр. 57 **1776.**

1771. Намесничко веће указује ИДД на неопходност утврђивања термина заједничке седнице са представницима Судсдког већа ради превазилажења разлика око примене резолуције Њен. величанства у погледу коришћења цркве (за литургије) од стране грчких трговаца турских поданика у округу Штајерхоф.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 58 **1776.**

1772. Царско краљ. судско веће, основано од стране Намесничког већа, обраћа се грчким трговцима турским поданицима у Бечу, тражећи да пошаљу своје представнике на заједничку седницу са представницима ИДД, која ће се одржати овде у Бечу 10. фебруара тек. године, на којој се планира

доношење одлуке око регулисања литургије за њих у оквиру православне богомоље у округу Штајерхоф.
Беч 7. фебруар 1776.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 59 **1776.**

1773. Закључак са заједничке седнице представника ИДД и царско краљ. угарског већа, одржаног 27.01.1776. године. Предмет скупа су биле недоумице настале доношењем Резолуције Њеног величанства од 30.12.1775. године, по којој се ондашњим грчким трговцима, турским поданицима, омогућава држање литургије у српској православној цркви у округу Штајерхоф, и то је питање о којем се расправљало 20 година. Службе су се у почетку одржавале у становима појединих верника, уз спорадично присуство митрополита и владике, или ђакона и викара. У то време је било мало верника, који се постепено повећавао, тако да је 1736. године основана богомоља у округу Штајерхоф. До првих неспоразума је дошло 1753. године, након успостављања Пожаревачког (1718.) и Београдског мира (1739), када је једна повећа група поданика и неунијата појавила у Бечу, позивајући се на привилегије које им је наводно цар Карло VI, 1723. године доделио.
Детаљан опис развоја догађаја, који су довели до сукоба између грчких трговаца турских поданика и Илира (Срба) настањених у Бечу. Наводе се моменти од 1720. године до јануара 1776. године који су већ махом описани у оквиру пређашњих предмета као што су: наводна привилегија цара Карла VI из 1723. године дата турским поданицима на шта су се исти непрестано позивали, непризнавање митрополита карловачког за врховног верског старешину, одлазак турских поданика на литургију у цркву у оквиру овдашњег посланстава Царске Русије и најзад до прихватања израђених смерница од стране ИДД и Царско краљевске судске депутације око коришћења цркве Св. Ђорђе у округу Штајерхоф за одржавање литургије, донесених јануара 1776. године, које су грчки верници турски поданици свесрдно прихватили.
Беч 17. фебруар 1776.
Немачки. 85 листова

Фасц. 23, бр. 60 **1776.**

1774. Проглас Њен. величанства на основу којег се двојици новоангажованих свештеника при богомољи у округу Штајерхоф одобрава на име накнаде путних трошкова из Српског националног фонда исплата по 100 форинти с тим да се сачини признаница са назнаком укупне суме у висини од 200 форинти.
Беч 25. април 1776.
Немачки. 3 листа

Фасц. 23, бр. 61 **1776.**

1775. ИДД извештава Њен. величанство о извештају изаслане комисије у погледу стварања услова у цркви Св. Ђорђе у бечком округу Штајерхоф за несметано одржавање литургије за вернике српске националности као и за грчке вернике турске поданике који бораве у Бечу. У извештају се истиче задовољство што су обе стране прихватиле предлоге ИДД и Царске краљевске судске депутације да се литургија (мада засебно тј. одвојено) за обе верске заједнице на једном месту обавља и изражава се нада, да уз примену максималне обостране толеранције и успостављањем братства између двеју верских заједница, убудуће неће долазити до неспоразума.
Немачки. 6 листова

Фасц. 23, бр. 62 **1776.**

1776. ИДД изражава задовољство што је Њен. величанство потврдило систем (правила), заједнички израђен од стране ИДД и Царско крал. судске депутације у погледу одржавања литургије (богослужења) у православном храму у округу Штајерхоф. Истовремено извештава о именовању двојице изасланика, испред ИДД Франца Георга Едлена и испред Судске депутације Јакоба Едлена за организовање свечаног устројства при поменутој богомољи и да се донети декрет примени, на грчке трговце турске поданике.
Беч 9. април 1776.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 63 **1776.**

1777. Допис ИДД митрополиту карловачком који садржи информацију о успостављеном систему одржавања литургије у православној цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф у светлу привилегија додељених грчким трговцима турским поданицима као и да се услиши молба свештеника Јовановића при наведеној цркви, да буде опозван са ове дужности и да се врати на пређашњу функцију протосвештеника.
Беч 30. мај 1776.
Немачки. 7 листова

Фасц. 23, бр. 64 **1776.**

1778. Обраћање митрополита карловачког Вићентија Јовановића Видака ИДД, подсећајући да је богомољи у Округу Штајерхоф својевремено позајмио износ у висини од 810 форинти ради санирања дуга богомоље, којег су проузроковали духовници, ангажовани за пропоред грчким трговцима турским поданицима настањених у Бечу. Митрополит изражава своју недоумицу по питању повраћаја наведеног износа, пошто најновијом резолуцијом са највишег места и на основу додељених привилегија грчким трговцима турским поданицима; да се ова богомоља ослобађа свих дугова насталих у протеклом времену. На крају митрополит ипак

изражава наду да ће позајмица у висини од 810 фт. бити враћена, јер је ова сума неопходна за санирање сопствених, како се наводи, пасивних дугова.
Карловци 25. јули 1776.

– У свом одговору ИДД истиче да у облику признанице (квите) не постоји ни најмањи траг о позајмници у висини од 810 форинти, мада се не сумња да је наведен износ од стране митрополита дат, стога себе не сматра надлежним за решавање овог ни мало лаког питања.
Беч 1. август 1776.
Немачки. 2 листа

Фасц. 23, бр. 65 **1776.**

1779. Извештај у међувремену већ бившег свештеника православног храма у округу Штајерхоф Атанасија Деметровића, алиас Секереш о преузетим стварима, које му је на самрти предала удовица капетана Љубојевића Ана с циљем да се путем лицитације продају и да се од добијеног новца делом покрију трошкови сахране а остатак да се преда њеним синовима Самуилу и Александру.
Прилог: списак предмета из једне вреће, коју је покојна удовица капетаница Ана Љубојевић предала свештенику Атанасију Диметровићу да их у цркви Св. Ђорђа стави на сигурно место, да би се касније продајом подмирили њено дуговање цркви и остали трошкови.
Потврдан извештај о депонованом износу у висини од 40,3 форинти добијених продајом ствари покојне удовице капетана Ане Љубојевић.
Беч 1. август 1776.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 66 **1776.**

1780. Допис од стране представника Илирске (Српске) верске заједнице Њег. екселенцији виценамеснику и председнику Царске краљ. судске депутације по питању обавезе грчких трговаца турских поданика да обезбеде месечна средства у висини од 140 форинти ради покривања трошкова кирије за свештенике илирске (српске) нације, ангажованих за обављање литургије при цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф. Писмо садржи жалбу на грчке трговце турске поданике који се труде да избегну ову своју обавезу што може довести до нових неспоразума и сукоба, на шта су иначе обавезни с обзиром на то да на основу датих им привилегија наведена црква је сада у њиховом власништву.
У одговору Њег. екселенција истиче, да богомоља сада припада, услед датих привилегија, грчким верницима турским поданицима, исти су обавезни да између осталог обезбеде и износ од 140 форинти, ради подмиривања трошкова становања српских свештеника, ангажованих при наведеној богомољи.
Беч 1. август 1776.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 67 **1776.**

1781. Православни свештеник Атанасије Деметровић алиас Секереш извештава ИДД у погледу примене дела средстава од око 200 форинти (од тога 98 фт.) који износ је угледни трговац Максим Куртовић у периоду од 10. децембра 1774. до 17. јула 1776, ставио као депозит у корист богомоље у округу Штајерхоф.
Прилог: спецификациони приказ новчаних издатака за период од 1. новембра до 31. децембра 1774. године као и за поједине периоде у 1775. години.
Беч 20. јули 1776.
Извештај наведеног свештеника при цркви у округу Штајерхоф о начину уштеде 131,29 форинти од укупне масе депонованог новца.
Напомена; неколико аката овог предмета су знатно оштећени тако да није могуће разазнати детаље на шта се конкретно односе. (Прим. К.Ј.)
Немачки. 11 листова

Фасц. 23, бр. 68 **1776.**

1782. Жалба грчких трговаца који бораве у Бечу турских поданика, на решење Дворске канцеларије да су обавезни да за свако јавно богослужење при цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф плате таксу у висини од 50 форинти, мада то није предвиђено на основу датих им привилегија.
Жалба се одбија и потврђује се раније донето решење.
Молба грчких трговаца турских поданика да:
1. Буду ослобођени обавезе плаћања камате на износ од 140 форинти у корист овде депонованог Српског националног фонда.
2. Да им се одобри коришћење (обртање) од године 1761. овде нагомиланих сопствених средстава у готовом новцу.
Под тачком 1 молба им је услишена а што се тиче тачке 2 она се за сва времена одбија.
Немачки. 6 листова

Фасц. 23, бр. 70 **1776.**

1783. Барон Кауниц у својој краткој ноти упућеној ИДД истиче да су накнадно закључени сви списи који се односе на питање око регулисања богослужења између Илирске верске заједнице и грчких трговаца турских поданика у цркви Св. Ђорђе у округу Штајерхоф.
Беч 1. септембар 1776.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 71 **1776.**

1784. Нота Министарства рата упућена ИДД која садржи одређене замерке на начин како је спроведена лицитациона продаја заоставштине покојне удовице капетанице Ане Љубојевић. Замера се да је лицитација спроведена без представника Министарства с обзиром на то да је у питању

имовина војног лица али на крају се ипак изражава нада да убудуће до овакве појаве неће доћи.
Беч 18. септембар 1776.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 72 **1776.**

1785. Извештај заједничке комисије састављене од чланова ИДД и Царско краљ. судске депутације Њен. величанству поводом молбе грчких трговаца турских поданика, да им се одобри да поред свог свештеника ангажују и сопственог викара при богомољи у округу Штајерхоф. Подсећа се да на основу датих привилегија грчки трговци турски поданици имају право и на свог викара и стога ИДД изражава наду да Њен. величанство неће правити никакве сметње на том плану.
Беч 13. новембар 1776.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 73 **1776.**

1786. Акт као и претходни садржи излагање ИДД о молби грчких трговаца турских поданика да им се одобри ангажовање једног викара при богомољи Св. Ђорђе у округу Штајерхоф.
Прилог: сходно привилегији од 2. марта тек. године Њен. величанство царица Марија Терезија усваја наведену молбу и увидевши неопходност запошљавања лица наведеног профила одобрава грчким трговцима турским поданицима да при наведеној богомољи ангажују свог викара.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 74 **1776.**

1787. Препис молбе грчких трговаца турских поданика упућен Царско краљ. судској депутацији да им се поред свештеника одобри ангажовање још једног викара или капелана при цркви Св. Ђорђе у кварту Штајерхоф из разлога наведених у акту.
Немачки. 4 листа

Фасц. 23, бр. 75 **1776.**

1788. Царско краљ. судска депутација обавештава да ће јавно објавити царски декрет по којем се грчким трговцима турским поданицима одобрава да поред редовног свештеника за литургију поставе и једног викара при православном храму Св. Ђорђе у округу Штајерхоф.
Немачки. 1 лист

Фасц. 23, бр. 76 **1777.**

1789. Излагање заједничке комисије, састављене од од чланова ИДД и Царско краљ. судске депутације поводом молбе овде настањених грчких трговаца турских поданика да се укине клаузула, садржана у царском декрету у погледу услова за избор свештеника викара при православној

богомољи у округу Штајерхоф. Наиме, молиоци траже да се код избора викара не узима у обзир услов обавезног знања старословенског и влашког језика. Наведена комисија истиче да би оваква молба могла бити прихватљива с обзиром на то да, како и сами грчки трговци износе, у диецези коју опслужује митрополит карловачки, није лако наћи свештеника, који познаје оба наведена језика.
Беч 31. јануар 1777.
Немачки. 7 листова

Фасц. 23, бр. 77 **1776.**

1790. Попис стања покретне имовине неунијаћеног храма Св. Ђорђа у округу Штајерхоф за 1775. годину.
Беч 20. април 1776.
Немачки. 3 листа

Кутија 1305 А (44)

Фасц. 24, бр. 1 **1734.**

1791. Извештај ИДД (записник) седнице сазване поводом разматрања жалби припадника српске нације у Мађарској из области које су враћене од Турске.
Пошто су припадници српске нације у више наврата тражили да им се омогући да своје проблеме лично изнесу пред Њег. величанством, одобрено им је да пошаљу у Беч неколико изасланика.Тако је митрополит одредио владику будимског Василија Димитријевића и Волфганга Исаковића, главног капетана места Цероваче (место у Срему код Илока) и још 4 њима потчињена лица да дођу у Беч и да изнесу све проблеме у име нације пред надлежним телом. Тако је сазвана седница 2. априла тек. године од стране дворског канцелара Зајцендорфа на којој су Срби дали своје примедбе на примену привилегија, донетих од стране цара Леополда 1691. године.
Жалбе Срба могу се сврстати у две групе; у прву спадају приговори на објављену резолуцију 1727. године, која озбиљно ограничава одредбе садржане у привилегијама датим Србима 1691. године. У другу групу спадају жалбе на тешкоће које су произашле из јединствене ситуације у којој су се нашли припадници српског народа; наиме када су привилегије 1791. године донете није било „повраћених земаља" и да је у земљи Њег. величанства одређен број Срба већ пребивао, а који нису поседовали привилегије и прерогативе на основу којих би се разликовали од осталих царских поданика. У суштини дакле, жалбе Срба су се односиле на неадекватну примену донетих привилегија у садашњим, знатно измењеним околностима.
Немачки, латински. 25 листова

Фасц. 24, бр. 2 **1745.**

1792. Подсећање представника Дворског ратног савета Њен. величанству на мемориал четворице овдашњих занатлија (чистача сабље, израђивача амова, штављача и појасара), који садржи захтев истих да им се у новцу надокнади све оно што су овде стационираном Илирском пуку испоручили, јер упркос ранијим захтевима које су проследили у више наврата до сада, нису ниједан једини крајцар добили.
Иначе, дугови регименте (пука) су позамашни. Тако је опремање пука ради премештаја у околину Милана у коњима и оружју износио 12.339 форинти, док је приликом оснивања пука од осталих пукова пренет дуг износио 181.490,46 форинти.
За Дворски ратни савет главну тешкоћу представља изналажење средстава а пошто је Државни ерар већ исцрпљен, предлаже се, да се код Срба у Угарској организује акција убирања средстава, због чега су у Карловце упућени краљ. комесари генерал Енгелхофен и гроф Патачић. Они су добили задатак да на свесрпском сабору, чије је одржавање у току, предложе формирање комисије, састављене од српских духовника ради организовања убирања средстава за даље одржавање Илирског националног пука, који је у међувремену премештен у области Милана. Дворски ратни савет треба наведеној комисији да пружи сваку правну помоћ и подршку да би се процес убирања без тешкоћа одвијао.
Беч 28. јануар 1745.
Прилог: молба горе наведених занатлија.
Немачки. 5 листова

Фасц. 24, бр. 3 **1745.**

1793. Извештај председника Илирске дворске комисије грофа Коловрата о опасностима услед неусаглашености одлука на шта се привилегије, додељене српском народу, уопште директно или индиректно односе, не узимајући у обзир хтења Срба већ настањених у Мађарској, донетих у заједници са УДК од стране Дворске комисије.
Суштина извештаја је та, да привилегије у целини треба да се односе на све Србе у Угарској без обзира на то да ли се ради о онима који су дошли са патријархом Чарнојевићем или о онима који су дошли након што је територија ослобођена од Турака и поново постала део Угарске.
Беч 29. септембар 1745.
Немачки. 9 листова

Фасц. 24, бр. 4 **1746.**

1794. Извештај грофа Коловрата као председника Илирске Дворске комисије у погледу захтева од 6 тачака по питању реализације привилегија датих српској нацији, поднесених од стране карловачког (Хрватска) владике.
Питање публиковања (објаве) додељених привилегија Србима у Хрватској.

Упркос става УДК да се наведене привилегије и у Хрватској у два генералата – Карловачком и Вараждинском – јавно објаве, хрватски великодостојници уз подршку католичког клера нису били томе склони. Тако су на последњој седници Угарске скупштине, на којој су привилегије као такве потврђене, хрватски посланици су се свесрдно залагали за отезање доношења сваке одлуке која се тичу привилегија. И УДК се у начелу сложила с тим да се привилегије не објаве на оним просторима Хватске које се налазе под јурисдикцијом бана Хрватске већ само у генералатима; у Вараждинском и Карловачком генералату, који се налазе под управом принца Хилбургхаузена и Дворског ратног савета. Уосталом и молба владике карловачког се односи на то да се привилегије само у наведеним генералатима публикују. Захтеви у 6 тачака које је владика карловачки поднео, како гроф Коловрат истиче, су углавном на свом месту (у акту су опширно наведени) али су у садашњим условима тешко остварљиви с обзиром на то да цивилни закони не предвиђају начин њиховог остваривања, а и УДК као и Ратни савет није спреман да услиши захтеве наведеног владике.

Беч 23. април 1746.

Немачки. 13 листова

Фасц. 24, бр. 5 **1746.**

1795. Извештај грофа Коловрата као председника ИДК (Илирске дворске комисије) поводом достављеног излагања финансијског комесара де Френка. Овај мањак у висини од 24.000 форинти насталог услед нередовног убирања контрибуције у Славонији и Срему су приказали патријарх, православни клер и српска нација.

– У свом обраћању Њен. величанству патријарх Арсеније Јовановић истиче да је наведени износ сувише висок и указује да од стране де Френка није поштована одредба о привилегијама, дата српском народу. Стога моли Њено величанство да испита разлог убирања високе контрибуције од Срба и да пружи информацију о томе за шта се користи новац стечен на овакав начин.

– Илирска дворска комисија са своје стране истиче, да упркос противљењу Срби имају одређене обавезе у погледу контрибуције и тражи од Њен. величанства да путем уредбе примора припаднике српске нације да дугове надокнаде, јер Комисија неће имати други избор него да предложи примену силе, да би се спровело одговарајуће убирање новца.

Беч 23. мај 1746.

Немачки. 32 листа

Фасц. 24, бр. 6 **1746.**

1796. Протокол са седнице ИДК о питању примене привилегија код Илира (Срба) састављен 10. и 20. јуна 1746. године.

Акт садржи шире образложење о нереалности захтева од 5 тачака, поднетих Дворској комисији од стране владике карловачког (Хрватска).

Сами захтеви имају своју реалну правну основу, нарочито у светлу царских привилегија датих српском народу, међутим у пракси су тешко спроводљиви.

– Тако под тачком бр. 1 није остварљива намера Срба да имају сопствене правосудне органе, које би сами бирали, пошто је присутна реална опасност од протекционизма, тј. да изречене казне не би имале исту тежину као када би их путем пресуде донео неки од државних органа. Осим тога, то би изазвао оправдан гнев припадника других нација у Угарској, нарочито код хрватског и мађарског клера односно племства. Због тога не преостаје ништа друго него да се Срби, мада не радо, ставе под јурисдикцију жупанијских судова што важи и кад су у питању и више судске инстанце (II степен, III степен, врховни суд, итд.).

– Много се може полемисати око тачке бр. 2 тј. о питању поправке постојећих православних цркава, обнове бивших православних цркава, изградње нове на рушевинама некадашње цркве, односно изградње потпуно нове православне цркве на потпуно празном плацу. За њихову поправку не треба посебно одобрење, за њихову обнову је довољно одобрење патријарха док за подизање цркве на рушевинама једне постојеће (није увек био потребан доказ о томе да ли је пређашње здање било православно или не) или за изградњу нове на празном простору, потребно је одобрење ИДК. Дозвола се може ускратити у случају ако постоји реална опасност да изградње нове цркве на рушевинама некадашње изазове сукоб са католичким клером и верницима. То би се нарочито могло испољити на подручју Лике–Крбаве, где су се поједини католички духовници жалили да Срби граде своју цркву на рушпевини једне, за коју се поуздано зна да представља остатке католичке цркве. То значи да приликом издавања дозволе за градњу цркве шизматицима треба бити крајње опрезан и никако се не сме дозволити да католици буду потиснути у други план.

– Под тачком бр. 3 у питању су нагомилани дугови Илирског пука (регименте). Ликвидација дугова захтева свесрдно ангажовање представника судских органа као и ИДК. Санирање дугова наведеног пука захтева једно дуже време, с обзиром на то да је пук често мењао место боравка, о чему је неопходно упознати и Српски национални конгрес.

– Под тачком бр. 4 у питању је јавна објава привилегија у читавој земљи и истиче се да оне нису свуда објављене. У појединим регионима оне су познате само српском клеру док народ о њима ништа не зна. Примећено је да многи духовници користе привилегије за своју личну материјалну добит.

– Под тачком бр. 5 подразумева се давање привилегија за 10 манастира у Срему, уважавајући право других, али и „цркве Божије". Повод за ово је спор који се води између властелинства Илок и појединих манастира око поседа пред Славонском земаљском депутацијом као првостепеном инстанцом. Пошто се ради о православним манастирима горе наведена клаузула се може на различите начине тумачити и због тога на предлог

дворског комесара Фекетеа УДК је преформулисала реченицу и уместо „цркве Божје" убачена је мисао „у мери у којој се пре тога употребљавао". У питању су манастири; Ремета, Крушедол, Хопово, Врдник, Беочин, Бешеново, Шишатовац, Кувеждин, Глава и Раковац. Привилегију нису добили манастири Јазак и Фенек.
Немачки. 33 листа.

Фасц. 24, бр. 7 **1746.**

1797. Гроф Коловрат извештава у погледу примене уредби Њен. величанства над Србима у Хрватској, тачније речено у Лики, у контексту жалбе коју су на адресу ИДК упутили владика костајнички и владика карловачки, истичући да је то изискивало једно дуже време, пошто се није могло одмах утврдити шта спада под надлежност УДК, а шта под ингеренцију Дворске комисије.
Беч 3. јули 1746.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 8 **1746.**

1798. Протокол са седнице ИДК под председавањем грофа Коловрата, одржане 20. јуна 1746. године на којој је разматран извештај Дворског ратног савета од 27. јануара тек. године.
Молба из Србије пред Турцима овамо пребеглог владике Алексеја Андрејевића да му се поново и то ретроактивно исплати годишња пензија у висини од 1.200 форинти, која му је укинута од октобра 1741. године када је именован за владику и епископа костајничког. Али пошто је само именован, али још увек не и постављен, принадлежности као епископу морале су му бити ускраћене. Стога моли да му се годишњи износ у висини од 1.200 форинти од тренутка обуставе надокнади. На тај начин Дворском ратном савету не преостаје ништа друго него да наведену пензију изнова испоручује или да утиче на одређене факторе да се почну исплаћивати принадлежности који му као владики и епископу припадају. Друга молба потиче од стране владике и епископа карловачког Павла Ненадовића, који моли да му се омогући да делује као епископ у оквиру своје диецезе, што је под разним изговорима спречавано од стране хрватских великодостојника и католичког клера, упркос томе што је још 1741. године именован за епископа и што је од стране хрватског бана фелдмаршала Бачањија недавно поновљено да се треба држати овог именовања, а не прећи преко њега. Закључак са седнице је да на бана Бачањија и даље треба утицати да одредбу Њен. величанства о наименовању спроведе у дело и да постави наведене владике на њихове дужности.
Прилог: молбе владике костајничког и карловачког Њен. величанству да и званично буду постављени за епископе у оквиру својих диецеза.
Немачки, латински. 24 листа

Фасц. 24, бр. 9 **1746.**

1799. Протокол са седнице Илирске дворске комисије од 22. јула 1746. године. Садржај – потврда ранијег закључка о немогућности испуњења патријархових захтева од 5 тачака у погледу примене појединих одредби царских привилегија датих српском народу у Угарској.

(Веза: 138. Фасц. 24 бр. 6/1746.)

Немачки. 20 листова

Фасц. 24, бр. 10 **1746.**

1800. Извештај грофа Коловрата као председника ИДК по питању захтева владике из Пакраца (Славонија), Нићифора Стефановића, да се разреши дужности владике у пакрачкој диецези и о његовом предлогу да се на упражњено место именује његов заменик Софронијe Јовановић.
Беч 24. јули 1746.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 11 **1746.**

1801. Протокол са седнице Председништва ИДК, одржане 4. августа 1746. године, на којој је разматрано питање српске нације у Хрватској у светлу примене датих им царских привилегија и о захтевима двојице владика, карловачког и костајничког.
Веза: Фасц. 24 бр. 6/1746. и Фасц. 24 бр. 8/1746.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц. 24, бр. 12 **1746.**

1802. Извештај председника Дворске комисије Грофа Коловрата о питањима која се тичу Срба у погледу примене дате им привилегије, о којима су писменим путем (распис, циркулар) обавештене војне команде, земаљске управе и жупаније (веза: 136. Фасц. 24 бр. 4/1746).
Немачки, латински. 26 листова

Фасц. 24, бр. 13 **1746.**

1803. Протокол са седнице Илирске дворске канцеларије, посвећене српском питању, одржане 23. новембра 1746. године.
– разматрање извештаја грофа Коловрата упућене Њен. величанству, чија садржина обухвата углавном спровођење резолуције Њен. величанства у вези са два претходна протокола која садржи питања која се тичу српске нације у светлу захтева патријарха и молби владике карловачког и костајничког из којих се намећу:
питање бр. 1 око надокнаде дуга поглавару Хајсину у висини од 3.000 форинти датих ради санирања трошкова одржавања Српског националног конгреса (сабора).
питање бр. 2 обухвата издавање дозвола Србима за изградњу нових цркава и тзв. филијалних цркава не само у местима у којима пребива искључиво српски живаљ већ и у насељима мешовитог састава. По овом

питању може се веровати констатацији Дворске комисије да се православни клер на овај начин свој утицај жели да шири, тако да би у свим местима настањеним Србима никла једна црква (у Тамишком Банату је на тај начин настало око 500 цркава) без обзира на то да ли је она неопходна или није. Стога Дворска комисија предлаже увођење лимита на број шизматичких цркава што и католички клер подржава.
3. питање се односи на јавну објаву привилегија у преведеном облику (оригинални текст је латински) пошто је примећено да их поједини духовници злоупотребљавају. Дворска комисија настоји да се оне јавно објаве у делу Хрватске и Срема што би српској нацији било од несумњиве користи.
Немачки. 11 листова

Фасц. 24, бр. 14 **1746.**

1804. Гроф Коловрат као председник њему подређене Дворске комисије извештава Њен. величанство да је манастирима у Срему и то; Ремета, Беочин, Крушедол, Хопово, Врдник, Бешеново, Раковац, Шишатовац, Кувеждин и Привина Глава одаслао од Њен. величанства потврђене привилегије (привилегијска писма), издате од стране цара Јосифа II 1706. године.
Беч 17. децембар 1746.
Немачки, латински. 48 листова

Фасц. 24, бр. 15 **1746.**

1805. Гроф Коловрат као председник Илирске дворске комисије обавештава Њен. величанство да је патријарху српском послао резолуцију са последњег састанка Министарског савета на којој су разматрана српска питања и уз њу је прикључена уредба Њен. величанства (декрет).
Беч 19. децембар 1746.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 16 **1747.**

1806. Гроф Коловрат у свом обраћању Њен. величанству даје шире образложење о томе зашто је сремским манастирима Јазак и Фенек ускраћена повеља о привилегијама.
Беч 2. јуни 1747.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 17 **1747.**

1807. Молба јеромонаха сремског и заменика патријарха карловачког Њен. величанству, да се поништи одлука УДК (донета након прикључења Срема и Славоније Мађарској) на основу које су манастири обавезни да плате одговарајућу таксу Пореском уреду УДК за издате привилегије за 12 сремских манастира (висина таксе наведена у акту), пошто је прописана такса за наведене манастире већ плаћена Уреду за таксе при

Дворском ратном савету.У вези с тим и гроф Коловрат, председник Дворске комисије, у свом обраћању Њен. величанству сматра да треба подржати настојање наведеног јеромонаха и ослободити сремске манастира плаћања овакве двоструке обавезе.
Беч 7. јули 1747.
Немачки. 7 листова

Фасц. 24, бр. 18 **1747.**

1808. Извештај грофа Коловрата као председника Илирске дворске комисије Њен. величанству у погледу захтева УДК да се од стране православних манастира у Срему убере такса на потврђене привилегије.
– гроф Коловрат наглашава да је убир наведене таксе у надлежности Дворског ратног савета, међутим након присаједињења Срема Угарској УДК је то право узео на себе. На тај начин на манастире пада велики финансијски терет којег они не могу да поднесу, стога им је основана жалба коју су упутили Дворској комисији и Њен. величанству. Од Њен. величанства се тражи да у виду уредбе или декрета разреши насталу дилему и да при том прихвати предлог Дворске комисије да право убирања горе наведене таксе остане и даље у надлежности Дворског ратног савета.
Беч 9. август 1747.
Немачки. 5 листова

Фасц. 24, бр. 19 **1747.**

1809. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД Њен. величанству о неспоразумима са УДК, насталих око намере УДК да за сваку дату привилегију православним манастирима у Срему наплати таксу у висини од 100 форинти по манастиру.
Као компромисно решење гроф Коловрат предлаже УДК да смањи таксу на 50 форинти (толико манастири плаћају Дворском ратном савету) тако да би укупна такса обема дворским инстанцама износила укупно 100 форинти по манастиру што је за Србе много подношљивије а уосталом толико је износила висина таксе која се плаћала искључиво Дворском ратном савету још пре присаједињења Славоније и Срема Угарској.
Беч 4. септембар 1747.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 20 **1748.**

1810. Гроф Коловрат као председник ИДД подноси Њен. величанству извештај поводом молбе Теодора Веселиновића настојника православног манастира Св. Василија у месту Бездин у Тамишком Банату на реци Мориш, да се наведеном манастиру по угледу на оне у Срему додели привилегија. Гроф сматра да диплому о привилегији треба потврдити с обзиром на то да су створени одговарајући услови за то; пре свега дошло је до разграничења поседа манастира од суседних поседа, извршене од

стране изаслате комисије, тако да су сада минимални изгледи да убудуће дође до било каквих спорова са суседима око земље.
Беч 7. фебруар 1748.
Прилог: потврда Њен. величанства царице Марије Терезије привилегије дате манастиру Бездин у Тамишком Банату.
– потврда дипломе о привилегији манастирима Јазак и Фенек у Срему дате још од стране цара Јосифа II 1702. године.
Немачки, латински. 31 лист

Фасц. 24, бр. 21 **1748.**

1811. Гроф Коловрат у свом обраћању Њен. величанству подсећа на декрет из 1846. године којим се регулише начин доласка појединих делегација (депутација) Срба у Беч ради аудијенције код Њен. величанства. Том приликом је утврђено да се молба најпре ИДД уручи да би се затим Њен. величанству проследио и оно би тек тада одлучило о термину пријема дотичне делегације. Повод за то је била појава делегације славонских Срба на челу са владиком славонским, која је заобилажењем ИДД тражила пријем код Њен. величанства. ИДД препушта Њен. величанству да сама одлучи који начин да се примени у оваквим приликама, али ипак предлаже да се у поменутом декрету утврди садржан поступак, што значи да се молба за пријем прво поднесе ИДД, а она би је потом проследила Њен. величанству.
Беч 19. април 1748.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 22 **1748.**

1812. Извештај председника ИДД грофа Коловрата о питању захтева представника српске нације да се уприличи ауденција код Њен. величанства за владику славонског и из тога произашлог једностраног поступка; од стране српске нације затраженог одржавања свесрпског сабора у Карловцима ради избора новог митрополита и о свему осталом у вези с тим.
Прилог: молба српских великодостојника, међу којима је и епископ Висарион Павловић, Њен. величанству, да се одобри одржавање Српског националног конгреса (сабора) у Карловцима због избора новог лица на место митрополита, које је постало упражњено услед смрти патријарха Арсенија Јовановића.
Беч 19. мај 1748.
Немачки. 9 листова

Фасц. 24, бр. 23 **1748.**

1813. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД о реферату Дворског ратног савета поводом захтева српске нације да се сада након смрти митрополита Арсенија Јовановића, имање Даљ, које се тренутно налази

под својином Државне благајне, а пре тога је било својина Срба, ослободи од овог провизорија и врати Општинском поглаварству Даљ.
Беч 30. мај 1748.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 24 **1748.**

1814. Извештај председника ИДД грофа Фердинанда Коловрата по питању одржавања свесрпског сабора (конгреса) у Карловцима ради избора новог митрополита као и о дуговима и свему што је у вези с тим, које српска страна треба да подмири државу.
Прилог: молба српских изасланика (депутата) епископа пакрачког и славонског Софронија Јовановића и поручника Рајка Прерадовића упућена ИДД, ради добијања одобрења за одржавање Српског националног конгреса у Карловцима ради избора новог митрополита.
Беч 5. јуни 1748.
Немачки. 9 листова

Фасц. 24, бр. 25 **1748.**

1815. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД у погледу датих инструкција фелдмаршалу барону Енгелсхофену као краљ. комесару у вези са одржавањем свесрпског сабора у Карловцима ради избора новог митрополита на место преминулог Арсенија Јовановића.
Беч 23. јули 1748.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 26 **1748.**

1816. На основу уредбе са вишег места гроф Коловрат као председник ИДД износи свој став у вези са извештајем УДК о предстојећем српском националном конгресу сазваном ради избора новог митрополита.
– замера се извештају УДК да садржи многе двосмислене поруке. На неспоразум указује чињеница да је УДК на своју руку одредио провинцијског војног комесара за праћење свесрпског сабора (барон Енгелхофен) око избора новог митрополита, мада, како гроф Коловрат истиче, није предложен комесар оваквог ранга већ је сугерисано слање депутата из трију класа (сталежа) који чине српску нацију; из редова духовника, војске и српских покрајина. ИДД још замера УДК за погрешно тумачење потврђених привилегија датих српској нацији, пошто их она тумачи као да се оне односе и на мађарску нацију. ИДД упозорава Нен. величанство на опасност да УДК на тај начин жели да прошири своју јурисдикцију и да српску нацију потчини себи што свакако треба спречити.
Заступник Срба у Угарској Карл Јозеф Оренги, упућује жалбу Њен. величанству поводом самовоље појединих велеких жупана жупанија да не пусте представнике епархија из својих жупанија да узму учешће на српском националном конгресу у Карловцима ради избора митрополита,

као што је случај са владиком арадским Исаком Антоновићем, који иначе спада у кандидате за новог епископа и митрополита.
Беч 22. август 1748.
Немачки, латински. 32 листа

Фасц. 24, бр. 27 **1748.**

1817. Извештај грофа Коловрата испред ИДД коју заступа, по питању потврде повеље о избору епископа Исаила Антоновића за митрополита карловачког, од стране Њен. величанства.
Беч 11. новембар 1748.

Извештај са Српског националног конгреса, одржаног 5. септембра тек. године на којој је владика од Арада и Карансебеша, Исаија Антоновић, изабран за новог митрополита карловачког што је потврђено и од стране изасланика Њен. величанства краљ. комесара фелдмаршала барона Енгелхофена.
Немачки. 7 листова

Фасц. 24, бр. 29 **1749.**

1818. Нота грофа Коловрата испред ИДД и Дворског ратног савета упућена Њен. величанству по питању промеморије овлашћеног опуномоћеника Срба, Оренгија поводом смрти (умро у Бечу) недавно изабраног митрополита карловачког Исаија Антоновића. Гроф Коловрат сматра да се захтеви опуномоћеника Оренгија (прилог) могу испунити; издавање одобрења за дозволу наведеном митрополиту, затраженог због болести непосредно пред његову смрт, да се посмртни остаци пренесу из Беча у Будим где би се обавила сахрана, а ради безбедног транспорта до Будима у виду пратње, био би обезбеђен један војни конвој.
Беч 10. фебруар 1749.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 30 **1749.**

1819. Извештај грофа Коловрата у вези са жалбом у међувремену преминулих митрополита на необично високу таксу коју морају платити за оверу „повеље о митрополитству" Одељењу за таксе при Дворском ратном савету (укупно 4.000 фт.), упркос томе што су годишња примања митрополита од стране државе знатно смањена. Такса је 1741, износила 50 дуката, а до краја 1748. године готово се учетворостручила. ИДД у заједници са Дворским ратним саветом предлаже једно компромисно решење. Таксе у висини од 1.000 фт. која би и за митрополите била прихватљива и апелује Њен. величанству да тај предлог прихвати и одобри наведену висину таксе.
Беч 19. март 1749.
Немачки. 3 листа

Фасц. 24, бр. 31 **1749.**

1820. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД Њен. величанству о насталој ситуацији након изненадне смрти митрополита карловачког Исаила Антоновића уз предлагање могућих наследника. Претенденти на упражњено место би могли бити несуђени владика будимски Деметровић (њега гроф Коловрат не препоручује), бачки епископ Висарион Павловић, арадски односно карловачки (Хрватска) владика Павле Ненадовић, итд.
Беч 19. април 1749.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 32 **1749.**

1821. Извештај грофа Коловрата у својству председника ИДД поводом молбе бившег епископа Београда овамо пребеглог Софронија Андрејевића да буде постављен за владику при православном храму у Трсту, с годишњом платом у висини од 1.000 форинти са обезбеђеним смештајем за себе и своју породицу. Овај положај епископ Софроније сматра привременим док му Њен. величанство не додели једну диецезу.
Беч 22. април 1749.
Немачки. 7 листова

Фасц. 24, бр. 33 **1749.**

1822. Председник ИДД гроф Коловрат у свом извештају Њен. величанству образлаже сопствени предлог да на свесрпском сабору у Карловцима, сазваног ради избора новог митрополита, Владу заступа владин комесар фелдмаршал барон Хелфрајх, с обзиром на то да је досадашњи комесар фелдмаршал барон Енгелсхофен превише ангажован око успостављања и организације Војне границе. Иначе, наведени комесар Хелфрајх важи за скромног и поузданог човека стога Њен. величанство не би требало да се двоуми око његовог именовања.
Беч 3. мај 1749.
Немачки. 3 листа

Фасц. 24, бр. 34 **1749.**

1823. Гроф Коловрат као председник ИДД подноси извештај поводом молбе епископа славонског и владике пакрачког Софронија Јовановића да му се одобри да о сопственом трошку на докупљеном запарложеном земљишту (ливади) Пакрачко-славонске епархије изгради млин (воденицу) за млевење јечма и зграду једног турског купатила. Гроф Коловрат предлаже Њен. величанству да у смислу донетих привилегија за Србе, да се молби наведеног епископа изађе у сусрет тим пре, што нема никаквог противљења од стране суседних поседника.
Прилог: извештај епископа Софронија Јовановића како је до наведеног земљишта дошао и о намери да наведене објекте изгради.
Беч 11. јуни 1749.
Немачки, латински, српски. 22 листа

Фасц. 24, бр. 35 **1749.**

1824. Гроф Коловрат председник ИДД подсећа Њен. величанство да се владином поверенику на предстојећем свесрпском сабору у Карловцима, сазваног ради избора новог митрополита, фелдмаршалу барону Хелфрајху дају неопходна упутства; пре свега на шта треба на Сабору највише пажње обратити, као и шта све треба прибележити.
Беч 2. јули 1749.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 36 **1749.**

1825. Извештај председника ИДД грофа Коловрата по питању надокнаде дуга у висини од 100 форинти на име државне таксе Дворској ратној канцеларији, преосталог од стране недавно преминулог митрополита карловачког Исаије Антоновића.
Прилог: у свом допису ИДД заступник Срба у Угарској, гроф Оренги наговештава надокнаду горе наведеног дуга у најскорије време.
Беч 23. јули 1749.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 37 **1749.**

1826. Гроф Коловрат обавештава да је Њен. величанство издало потврду уверења (diploma confirmatorium) којом се пружа могућност владики пакрачком Софронију Јовановићу да на свом поседу изгради о сопственом трошку млин за млевење јечма и једно турско купатило под клаузулом да се „законом предвиђених правила држати има".
Беч 30. октобар 1749.
Немачки. 1 лист

Фасц. 24, бр. 38 **1750.**

1827. Гроф Коловрат као председник ИДД извештава у погледу доставе потврде уверења, донесену од стране Њен. величанства, новоизабраном митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу. Али да би се наведена диплома испоручила митрополиту неопходно је да започне отплата дуга Митрополије, у укупном износу од 38.000 форинти, и да би се на тај начин скинуо дугогодишњи секвестар над властелинством Даљ у Славонији.
Беч 5. фебруар 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 39 **1750.**

1828. Извештај председника ИДД грофа Коловрата о три теме у три тачке расправљаним и протумаченим на састанку са митрополитом карловачким Павлом Ненадовићем који је дошао у Беч да преузме потврђену диплому о именовању на дужност митрополита (diploma confirmatorium).

– Под тачком бр. 1 искоришћена је прилика да се митрополиту и усмено објасни случај манастира Марча у дистрикту Северин у Хрватској на који претендују диецезе Карловачка и Костајничка, а своје аспирације не скрива ни Загребачка католичка бискупија. Препоручује се митрополиту да сазове Синод и да се тамо утврди којој ће диецези дистрикт Северин са наведеним манастиром бити прикључен.
– Под тачком бр. 2 митрополиту се налаже да смањи број владичанстава у Банату након што је регион ослобођен од Турака. Наиме, препоручује се да се владичанство Арад припоји владичанству Вршца или Карансебеша, да би се прекинуле непрестане размирице са католичком бискупијом у Великом Варадину.
– под тачком бр. 3 митрополиту је растумачено на основу додатног декрета да му се не одобрава да локалне верске достојанственике произведе у више верске чинове као што је случај са извеснин доктором Новаковићем, већ то може чинити само уз претходну сагласност Двора.
Беч 5. фебруар 1750.
Немачки, латински. 28 листова

Фасц. 24, бр. 40 **1750.**

1829. Гроф Фердинанд Коловрат председник ИДД у свом обраћању Њен. величанству истиче да су отклоњене све сметње око издавања повеље (дипломе, уверења, итд.) митрополиту Павлу Ненадовићу о његовом именовању за митрополита. Наиме, овај чин је од стране Њен. величанства привремено одложен, како је истакнуто, због нерешеног питања око статуса властелинства Даљ и нејасноћа по питању годишње плате митрополита.
Беч 4. април 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 41 **1750.**

1830. У име ИДД председник гроф Коловрат подноси извештај по питању жалбе коју су национални заступници (депутати) поднели у име српског митрополита Павла Ненадовића о повреди националног поноса и кршењу на различите начине већ потврђених привилегија, затим о наведеним тешкоћама којима су изложени православни верници у појединим дистриктима у Мађарској и у суседној Трансилванији.
Беч 30. мај 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 42 **1750.**

1831. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД поводом предлога митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића да се владика Јован Ђорђевић постави на чело диецезе Карансебеш која обухвата још дистрикте Уј-Паланка (Нова Паланка), Вршац и Лугош. Овај предлог је потекао још од стране бившег митрополита Исаије Антоновића.

Међутим, издавање потврде о повељи (diploma conformatorium) је изостало због смрти митрополита. Гроф Коловрат предлаже Њен. величанству да се поменута диплома наведеног владике потврди, пошто се за све време од када је овде у Угарској (пребегао овамо из Србије испред најезде Турака) показао као вредан, уљудан и надасве поштен човек.
Беч 15. јуни 1750.
Немачки. 6 листова

Фасц. 24, бр. 43 **1750.**

1832. Пошто је Њен. величанство одбило предлог да се потврди именовање владике Јована Ђорђевића за епископа диецезе Карансебеш због нерешеног питања владичанства Арад, односно нерешеног питања припајања дистрикта Северин у Хрватској карловачкој или костајничкој диецези, гроф Коловрат подсећа Њен. величанство да су ова два наведена проблема успешно решена, те нема препреке око издавања диплома.
Беч 24. јуни 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 44 **1750.**

1833. Извештај грофа Фердинанда Коловрата као председника ИДД око потврде повеље (дипломе) о именовању професора теологије Дионисије Новаковића за владику будимског. Гроф предлаже Њен. величанству да потврди именовање овог владике, пошто исти важи за врло угледно свештено лице омиљеног међу православним верницима у Будиму и широј околини. Због ових позитивних карактеристика и митрополит карловачки Павле Ненадовић се такође залаже за постављање Дионисија Новаковића за владику будимског упркос томе што пореклом потиче из Далмације, сматрајући га достојним наследником преминулог владике Василија Деметровића.
Беч 27. јуни 1750.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. 24, бр. 45 **1750.**

1834. Гроф Коловрат, председник ИДД, обавештава Њен величанство да на потпис од стране Њен. пресветле висости доставља од стране митрополита српског издату диплому на основу које се владика Јован Ђорђевић поставља на чело владичанства Карансебеш у Тамишком Банату.
Беч 14. јули 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 46 **1750.**

1835. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД о проблему насталом око извршења смртне казне над једним деликвентом српске националности у Темишвару. До проблема је дошло када је локална администрација на притисак месног католичког клера забранила да дотичног

осуђеника на смрт, православне вере, до места извршења казне прати православни свештеник због чега је упућен протест ИДД. У име ИДД гроф Коловрат истиче да забрана, изречена од стране месне административне власти, нема правну основу, а осим тога на основу потврђених привилегија српској нацији, ангажовање православног свештеника у оваквим околностима је законски потпуно исправно.
Беч 15. јули 1750.
Немачки. 3 листа

Фасц. 24, бр. 47 **1750.**

1836. Гроф Коловрат као председник ИДД подноси Њен. величанству понизну ноту у вези са два протестна писма која је на адресу ИДД упутио митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић.
– Први протест се односи на опхођење према пуковнику Рашковићу, који је након последњег ратног сукоба са Турском са својом војском из Србије пребегао овамо у Угарску, и коме је на основу лажних информација незаслужено одузета додељена годишња пензија у висини од 2.000 форинти. Наиме, након доласка у Царевину пуковник Рашковић је наставио да служи у овдашњој војсци, стекао приличне заслуге и углед и у безброј наврата је потврдио своју оданост Монархији и Њен. величанству. Стога митрополит апелује на Њен. величанство да се пуковнику Рашковићу омогући да и даље ужива заслужену пензију у висини од 2.000 форинти.
– Други протест се односи на опхођење локалних војних власти у жупанијама Градишка и Вировитица према тамо приспелом српском становништву (насилна регрутација оних који су већ служили војску). То се види из протестног писма владике пакрачког и осечког Софронија Јовановића који оптужује команданта Градиштанског граничарског пешадијског пука, пуковника Шмита, за непрестано мешање у његове ингеренције и спречавање редовне делатности. Због тога митрополит тражи од ИДД да подсети Њен. величанство на „националне привилегије" чијом адекватном применом је једино могуће сузбити нарасло незадовољство код народа.
Беч 3. октобар 1750.
Немачки, латински. 27 листова

Фасц. 24, бр. 48 **1750.**

1837. Гроф Коловрат као председник ИДД подноси Њен. величанству извештај о проблему око владичанства Северин са манастиром Марча у Хрватској; тачније, да ли да поменуто владичанство буде припојено Костајничкој или Карловачкој диецези. Гроф Коловрат сматра да би најбоље решење било то, да се уз сагласност верника, владичанство Северин припоји Костајничкој диецези док би се манастир Марча прикључио диецези Карловца којој су већ прикључени дистрикти Лика и Крбава. Са овим предлогом је сагласан и митрополит карловачки

епископ Павле Ненадовић, који намерава да на следећем синоду предложи овакво решење на усвајање.
Беч 28. август 1750.
Немачки. 7 листова

Фасц. 24, бр. 49 **1750.**

1838. У име ИДД, председник гроф Коловрат извештава о додели потврде повеље (дипломе) од стране митрополита карловачког о именовању свештеника Дионисија Новаковића за владику будимског. Пошто су са оваквом одлуком сагласни представници Срба у Будиму, војни командант Будима као и део цивилне власти, гроф Коловрат у име ИДД подноси наведену повељу Њен. величанству ради потписа, у нади да Њен. величанство неће правити никакве сметње у вези са тим.
Беч 5. септембра 1750.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 50 **1750.**

1839. Извештај грофа Коловрата као председника ИДД поводом примедби митрополита карловачког Павла Ненадовића на рад царског краљевског опуномоћеника за Србе Карла Јозефа Оренгија. Њему је замерено да не заступа довољно интересе српске нације, да не уважава у довољној мери њихове молбе и захтеве, због чега је од Њен. величанства затражено његово смењивање. Сам Оренги у својим одговорима на оптужбе истиче да је увек имао у виду интересе Срба и непрестано се трудио да буде на висини постављених задатака. И гроф Коловрат истиче да су примедбе митрополита прилично неосноване, упркос уочених пропуста у раду опуномоћеника, јер он важи за ревносног, вредног, одговорног и поштеног човека, који улаже доста напора да успешно реши настале проблеме.
Беч 2. октобар 1750.
Немачки. 35 листова

Кутија 1305 б (45)

Извештаји и записници са седница ИДД 1734–1754.

Фасц. 24, бр. 51 **1750.**

1840. Извештај грофа Коловрата, као председника ИДД Њен. величанству, поводом намере да се на једном од два острва, на реци Марош (Мориш) код Арада, која иначе припадају Државном ерару Угарске, изгради православни манастир – Ходош.
– на основу аката, којима располаже Дворски ратни савет, оба острва су године 1726. одлуком комисије, изаслане од стране Дворске коморе, додељена на уживање Грађевинско-фортификационом уреду у Араду. Међутим, 1746. острва је запосела војска (Команда Арад) јер се сматрало

да би она могла бити од стратешког значаја. Мада, како је речено, острва правно припадају Угарској, на њима војска намерава да изгради утврђење, додуше не од чврстог материјала већ од дрвета, због чега се указала потреба да се манастир Ходош, који се састоји од једног архимандрита и 15 калуђера, пресели (измести) на једно треће острво које се налази у близини. По мишљењу грофа Коловрата то је изводљиво али зависи искључиво од Њен. величанства да ли ће се и спровести.
Беч 25. октобар 1750.
Немачки. 8 листова

Фасц. 24, бр. 52 **1750.**

1841. Записник са седнице ИДД под председавањем председника Фердинанда Коловрата, одржане 10. новембра 1750. године. На седници су размотрена два питања.
– Под бр. 1 расправљано је о молби српског митрополита да се одобри оснивање српске штампарије при сремском манастиру Раковац. За једну овакву штампарију се већ давно указала потреба с обзиром на то да су се публикације као и школски уџбеници за Србе штампали у Београду (сада под турском влашћу) или чак у Русији што је наравно изискивало високе трошкове и стога би било повољније да се оснује једна српска штампарија овде у Угарској. Предлог ИДД је да се одобри оснивање наведене штампарије, с тим да она не делује у оквиру једног манастира (како је затражено) већ да се она налази у Осеку, где иначе живи одређен број Срба, из разлога што би надзор над њом био лакше спроводљив.
– Под бр. 2 размотрен је извештај српског митрополита о постављању нових лица на упражњена челна места при владичанствима Арзат (вероватно Арач) у Угарској односно Карловца и Костајнице у Хрватској. Извештај је скоро у потпуности прихваћен, једино се препоручује митрополиту да још једном преиспита одлуку на основу које су дистрикт Северин и манастир Марча додељени владичанству Костајнице.
Беч. 10. новембар 1750.
Немачки. 5 листова

Фасц. 24, бр. 53 **1750.**

1842. Записник са седнице ИДД, под председавањем грофа Коловрата као председника, одржане 10. децембра 1750. године. На овој седници су разматрана 2 питања.
– Под бр. 1 поново је размотрена могућност оснивања српске штампарије и углавном је констатовано све оно о чему је дат осврт у претходном акту уз допуну да је штампарија потребна и због тога што постојећа у Трнави штампа додуше публикација на српском језику али то чини латиничним писмом, које је међутим великом делу српског ентитета непознат. Још је наглашено да све трошкове око опремања штампарије мора да сноси овдашњи српски клер.
– Под бр. 2 разматрана је жалба католичког клера града Великог Варадина у којој се протестује што владика арадски главном улицом

проводи литију тј. благосиља пољски род (летину) за шта, како се тврди, нема овлашћење. Од стране ИДД се сматра да овај чин није незаконит, о чему сведоче и привилегије дате српском народу (број Срба у граду је иначе врло мали) и стога се католички клер и католичко грађанство не би требало да се осећају угроженима.
Беч 10. децембар 1750.
Немачки. 8 листова

Фасц. 24, бр. 54 **1750.**

1843. Нота грофа Фердинада Коловрата председника ИДД Њен. величанству поводом примедби УДК на његов извештај по питању распуштања 8 српских епархија на територији Угарске и Војне границе. Гроф истиче да је намера УДК да се смањи број епархија неумесна, с обзиром на то да је овај број утврђен пре више године када је установљено 7 епархија а осма је настала након ослобађања Баната од Турака. Све је то потврђено привилегијама и царским декретима и ако би се намера УДК остварила настала би врло сложена ситуација нарочито на плану новог устројавања епархија а изазвала би и узнемиреност међу српским живљем. Зато су аргументи које је УДК навела као разлог за редуковање броја епархија неприхватљиви, а осим тога Срби су се заклели на верност аустријском цару тако да УДК нема јурисдикцију над њима.
Осврћући са на проблем око манастира Марча у владичанству Северин (Хрватска) које је припојено диецези Костајнице, што је по мишљењу УДК и бана Хрватске незаконито и пошто, како се истиче, манастир припада католицима због чега га треба издвојити из наведене диецезе. Гроф Коловрат у име ИДД, се залаже да се мирним путем изнађе компромисно решење, апелујући на Њен. величанство да то потврди и путем резолуције.
Беч 27. децембар 1750.
Немачки. 12 листова

Фасц. 24, бр. 55 **1751.**

1844. Записник са седнице ИДД, под председавањем председника Фердинада Коловрата, одржане 13. јануара 1751. године.
– Под тачком бр. 1 је разматрана жалба српског клера из српског места Газја у Славонији због спречавања челника Вировитичке жупаније да у наведеном месту изграде цркву уз образложење да је место мало (свега 20 кућа са тридесетак породица), стога верницима ништа друго не преостаје него да на литургију иду у најближи калуђерски манастир, који је удаљен 1 односно 2 сата хода. ИДД са своје стране предлаже да једна мешовита комисија (састављена од представника обеју страна) испита право стање ствари и на основу тога изнесе конкретне предлоге.
– Под тачком бр. 2 разматрана је жалба владике пакрачког због спречавања изградње православне цркве у месту Сарваш у Славонији. На основу налаза Катастарске комисије нема потребе да се у наведеном

месту гради црква за Србе с обзиром на то да их је мало, а осим тога на литургију могу ићи у оближње место Билобрдо (вероватно Бело Брдо). ИДД дели мишљење наведене комисије, истучући да би изградња и одржавање цркве као и издржавање једног, стално ангажованог православног свештеника, представљали велики финансијски терет за малобројни српски живаљ.

– Под тачком бр. 3 разматрана је жеља Срба да се у славонском месту Подворје изгради нова православна црква у коме су још од раније постојале две православне цркве. ИДД и УДК су са своје стране сагласни да се изгарди нова црква под условом да се изради и достави исцрпан предрачун радова, као и исказ о томе да ли су верници у стању да поднесу трошкове изградње.

– Под тачком бр. 4 разматрана је надлежност Сремске жупаније над калуђерским манастирима у Срему, наиме да се манастирске земље у циљу обраде (манастири то не могу због недостатка радне снаге) у закуп издају дошљацима тзв. прњаворцима са окупираних подручја од стране Турске (вероватно Босне) који би обрађивали земљу уз одговарајућу новчану надокнаду и настанили би постојеће али и напуштене куће на том подручју. ИДД уз сагласност УДК одобрава ангажовање наведених прњаворца, под условом да се Депутацији и УДК достави исцрпан приказ (табеларни) о оним манастирским поседима за које се планира издавање под закуп.

– Под тачком бр. 5 разматрана је жалба десетак сремских манастира против властелинства Одескалки о коме Славонска катастарска комисија истиче да није довољно образложена, стога ИДД предлаже да дворски саветник гроф Колер испита цео случај и да о свом налазу писмено извести и ИДД и УДК.

– Под тачком бр. 6 разматрана је жалба православног митрополита против земљопоседника при месту Кетеђхаза у жупанији Бекеш Андрашија, који је незаконито присвојио заоставштину без тестамента покојног свештеника Глигорија, која на основу привилегија припада митрополиту, позивајући се на недостатак легитимног наследника. Међутим, наследника има у лику сестре преминулог свештеника којој је саветовано (дворски саветник Колер) да покрене судски поступак против наведеног властелинства и то и УДК подржава, а сестру то не би ништа коштало с обзиром на то да би је заступао адвокат по службеној дужности, именован од стране Магистрата.

– Под тачком бр. 7 разматрано је више питања од којих је вредно истаћи жалбу митрополита у име српских занатлија у Егеру (Ерлау) којима је онемогућен улазак у тамошњи цех занатлија. Од стране УДК и тамошњег Магистрата стигао је одговор, да пошто се ради о цеху занатлија католика у цех се могу учланити само католици или само унијаћени Срби, што је иначе регулисано једном законском регулативом из 1700. године.

Беч 13. јануар 1751.

Немачки. 16 листова

Фасц. 24, бр. 56 **1751.**

1845. Гроф Фердинанд Коловрат као председник ИДД у свом допису Њен. величанству тражи да се овери потврда о именовању (диплома) о постављању владике Данила Јакшића на чело Карловачке (Хрватска) епархије као и да призна Арад за осму епархију на територији Угарске и Трансилваније и да потврди предлог митрополита да се за челника епархије постави архимандрит манастира Раковац, Живановић.
Канцеларија Њен. величанства истиче да нема препреке на плану овере потврде о именовању наведних лица, напоменувши да интенција Њен. величанства није да ограничава слободу вероисповести нити да сужава привилегије које су дате нацији.
Беч 27. јануар 1751.
Немачки. 8 листова

Фасц. 24, бр. 57 **1751.**

1846. Председник ИДД гроф Коловрат у својој ноти, упућеној Њен. величанству, обавештава о доласку у Беч митрополита црногорског Василија Петровића у својству изасланика и заменика патријарха пећког. Поред акредитивних писама које је са собом донео, он има и задатак да пронађе места где се све налазе реликвије, драгоцености и остале непокретности, које је са собом након последњег рата са Турском овамо у Угарску донео у међувремену преминули патријарх Арсеније Јовановић. Пре свега наведени митрополит жели да покрене повраћај оних реликвија и драгоцености за које се поуздано зна да су похрањени при епархији Арад или се налазе у рукама владике од Карансебеша. Са своје стране митрополит карловачки Ненадовић је изјавио да је спреман да врати све што се од Пећке патријаршије налази код њега. Гроф Коловрат са своје стране истиче да се наведеном митрополиту црногорском писмено наложи да не сме да прими никакву збирку реликвија и драгоцености из области Тамишког Баната и Трансилваније, с обзиром на то да у ове две провинције не живе Срби нити има оних избеглих пред најездом Турака.
Беч 4. фебруар 1751.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 58 **1751.**

1847. Гроф Коловрат у својој ноти Њен. величанству истиче да је већ прошло више од месец дана како му се овде боравећи митрополит црногорски и изасланик пећког патријарха Василије Петровић није јавио. Доставио је додуше једну врсте молбе генералу Енгелсхофену, међутим текст молбе је тако неразговетан да се не види тачно шта се том молбом заправо хоће. У вези с тим требало би тражити обавештење од секретара кабинета Њен. величанства барона Коха, који можда може да пружи неки податак о боравку поменутог митрополита.
Беч 5. март 1751.

Митрополит црногорски у свом одговору истиче да је у Беч дошао прошле, 1750. године и са собом је донео 50 златника у виду средстава за живот и истовремено моли Њен. величанство да му се омогући да напусти Беч.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 24, бр. 59 **1751.**

1848. Записник са седнице ИДД, под председавањем председника грофа Коловрата, одржане 9. марта 1751. године.
– обавештава се Њен. величанство да је сазвана заједничка седница ИДД и УДК за 11. март тек. године на којој ће се разматрати питање укупног броја епархија у Угарској и питање враћања манастира Марча католицима.
– разматрање обавештења од стране митрополита поводом захтева команданта Марошке регименте капетана-лајтнанта Дела Росе да владика Карансебеша врати дуг са нараслом каматом, у висини од 300 форинти, који потиче још из 1747. године.
– разматрање дописа Славонске катастарске комисије у вези са жалбом владике пакрачког због рушења православног храма у месту Сарваш. Закључено је да се поштује резолуција Њен. величанства по том питању и да се владика обавести о разлозима због којих се тамошњим Србима не дозвољава изградња цркве.
Немачки. 3 листа

Фасц. 24, бр. 60 **1751.**

1849. Протокол са седнице ИДД (председавао председник гроф Коловрат) одржане 11. марта 1751. године, на којој су узели учешће представници Дворског ратног савета и УДК (бискуп Климо, саветници Вебер и гроф Колер).
– најпре је утврђено постојање 8 епархије у односу на досадашњих 7 и то: епархије Арад, Будим, Бач, Пакрац (у Славонији), Темишвар, Карансебеш и Вршац у Банату, односно Карловац и Костајница у Хрватској.
На основу приложеног извода из једног ранијег извештаја ИДД и то од 5. фебруара 1750. године, закључено је да се од Њен. величанства затражи потврда постојаности набројаних 8 епархија, да се изда диплома „конфирматорум" о именовању владике у месту Свиница (Хрватска – епархија Костајница), да потврди прикључење дистрикта Северин епархији Костајница и да се манастир Марча врати католицима.
Немачки. 11 листова

Фасц. 24, бр. 61 **1751.**

1850. Гроф Коловрат као председник ИДД подсећа Њен. величанство на доставу и садржај протокола са седнице ИДД од 11. марта тек. године на којој су присуствовали и представници УДК и Дворског ратног савета. Примедбе на донете закључке које је изнео митрополит карловачки нису основане нити су оправдане, пошто, како Коловрат сматра, митрополит убудуће не би смео да се меша у тзв. „цивилне ствари", једном речју, у све оно за шта је надлежна актуелна политичка власт.
Беч 20. март 1751.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 62 **1751.**

1851. Записник са седнице ИДД под председавањем председника грофа Фердинанда Коловрата, одржане 4. маја 1751. године.
– Под тачком бр. 1 разматрана је жалба Срба у области Лике и Крбаве због обавезе плаћања десетине (једна врста пореза), уведене још тамо негде 1734. или 1735. године, супротно одредбама Леополдових привилегија, на инсистирање тамошњег католичког клера и становништва. Такав пример представља место Перушић, које је пре протеривања Турака било опустело, да би га након тога настанили Срби. Иначе, у наведено место за свештеника је постављено једно лице, који је тамо дошао чак из Влашке и који на основу извештаја изасланика ИДД генерала барона Шерцера одбија да плаћа десетину. На основу приспелог извештаја наведеног генерала произашао је закључак ИДД: да обавезу плаћања десетине Срби у области Лике и Крбаве не могу избећи с обзиром на то да се не ради о новостеченим некретнинама, већ су у питању ефективе на које су ранији власници католици плаћали редован порез. Према томе, захтев митрополита у њихово име да се и у овом случају одредбе привилегије у погледу ослобађања од обавезе плаћања десетине поштују, је неприхватљив.
Под тачком бр. 2 разматран је извештај митрополита карловачког Павла Ненадовића, сачињеног на основу захтева изасланика патријарха пећког да се поред враћања донетих реликвија (да не би пале у турске руке) овде одобри прикупљање помоћи за српско свештенство и манастире. Од стране ИДД донет је закључак да изасланик патријарха пећког може приступити организовању акције прикупљања помоћи за свештенство у Србији (Турској), а што се овде у Царевини затечених реликвија и драгоцености тиче и које Пећкој патријаршији треба вратити, налаже се достава тачног пописа свих тих ствари, поготову оних који су похрањени у Карловцима и у другим манастирима Срема и затим да се испита шта се све од тога, како се сматра, налази при епархијама Арада и Карансебеша.
Немачки. 10 листова

Фасц. 24, бр. 63 **1751.**

1852. Записник са седнице ИДД на којој је председавао председник гроф Коловрат, одржане 27. јула 1751. године.
– разматрање извештаја Славонске комисије поводом жалбе митрополита српског у име манастира Ораховице због насилног одузимања манастирске земље и винограда под изговором да сва земља припада властелинству Ораховице (властелин Михајловић) и Вировитичкој жупанији. На основу извештаја наведене комисије митрополит карловачки је писмено затражио да се узурпирано земљиште врати манастиру и да се сва начињена штета надокнади, тим пре што постоји потврда од стране последњег сувласника барона Јосипа Пејачевића да је земљиште власништво манастира упркос томе што његов претходник барон Маркус, тврди да је оно продато властелину Михајловићу.
ИДД са своје стране предлаже да се користи једини правни пут, а то је, да се калуђери уз прилагање извештаја и свих осталих докумената обрате УДК, рачунајући при том на свесрдну помоћ ИДД.
Немачки. 4 листа

Фасц. 24, бр. 64. **1751.**

1853. Молба ИДД Њен. величанству да се на име владике Синесија Живановића изда повеља о потврди (диплома конфирматорум) тј. да га је митрополит поставио као српског владику од Арада, а да би коначно приступио послу јер је тај предлог од стране митрополита пре дужег времена упућен Њен. величанству.
Пожун 30. јули 1751.
Немачки. 2 листа

Фасц. 22, бр. 65 **1751.**

1854. ИДД изражава задовољсто што је потврђено именовање владика: за Карловац, Арад и Костајницу упркос изражених сумњи од стране католичког клера у Хрватској у погледу владике костајничког, истичући, да се на основу извештаја митрополита српског, ради о добро одабраним особама са великим искуством и знањем.
Немачки. 1 лист

Фасц. 24, бр. 66 **1751.**

1855. Извештај новог председника ИДД грофа Кенигсега Ерпса Њен. величанству поводом потврде именовања владике Арсенија Теофановића на чело епархије Костајнице.
Пожун 1. август 1751.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 69 **1751.**

1856. Протокол са седнице ИДД, на којој је председавао председник гроф Кенигсег-Ерпс, одржане 20. децембра 1751. године.

– Под тачком бр. 1 разматрана је одлука са последњег заседања Скупштине Угарске од 2. децембра тек. године, којом је код митрополита и код једног дела српске нације створена велика недоумица. Наиме, донет је законски члан бр. 38, којим се, како се сматра задире у права Срба загарантована привилегијама. У свом одговору, који је достављен и митрополиту, члан Депутације, комесар Циглер појашњава суштину законског члана бр. 38, која се састоји у томе, да новчана надокнада, коју манастирске слуге тзв. прњаворци добијају за обављен посао у 10 сремских манастира (обрађују углавном манастирске земље) мора бити опорезована. На тај начин се међутим не нарушавају права манастира која су зајамчена привилегијама, пошто пореској обавези подлежу искључиво поменути прњаворци, док су манастирске земље и цела манастирска имања и даље ослобођена од пореске обавезе.
– Под тачком бр. 2 разматрано је обавештење УДК у погледу издатог решења од стране Пожешке жупаније да у месту Подворје, Срби изграде потпуно нову цркву уместо да од двеју бивших, иза којих су остале рушевине, једну адаптирају. Од стране ИДД се сматра да изградња једне потпуно нове и истовремено отклањање остатака некадашњих цркава, спада у искључиву надлежност Пожешке жупаније.
– Под тачком бр. 3 разматран је протест католичког бискупа у Нађвараду (Велики Варадин) грофа Форгача, што владика арадски Синесије Живановић задире у његову јурисдикцију и у жалби, упућеној УДК, тражи да се поменутом владики спречи оваква делатност. Наиме, владики се ставља на душу да међу шизматике врбује у околним дистриктима пребивајуће Влахе, који су се наводно, пре више година обавезали, да ће приступити унији. Од стране ИДД је закључено да бискуп варадински Форгач мора пружити чврсте доказе о томе да владика Живановић не преза ни од силе приликом врбовања нових верника у редове шизматика.
– Под тачком бр. 4 разматрана је молба владике пакрачког Софронија Јовановића да се одобре привилегије за 14 до 15 кметова тзв. прњаворца, приспелих овамо из Босне, ангажованих на обради земље која је припадала манастиру Ораховица, али након замене и разграничења она је припала прњаворцима, који су на тај начин заједно са својим породицама стекли услове да се тамо трајно настане. Од стране ИДД се тражи да о томе поднесе подробан извештај за ту сврху основана Дворска комисија у Осеку.
– Под тачком бр. 5 разматрана је незаконита превласт властелинства Одескалки у Срему над православним манастирима, који се налазе на територији властелинства и донет је закључак да се случај преда у надлежност УДК која би у заједници са управом Сремске жупаније требала да реши овај проблем.
Немачки. 10 листова

Фасц. 24, бр. 70 **1752.**

1857. Протокол са седнице ИДД, под председавањем председника грофа Кенигсега Ерпса, одржане 3. јануара 1752. године.
Подробнији извештај у погледу расправе о тачки бр. 3 из записника са седнице која је одржана 20. децембра протекле године. У питању је поступак католичког бискупа Великог Варадина (Нађварад) грофа Форгача који се у два наврата писмено жалио УДК што се неунијаћени владика арадски Синесије Живановић, меша у његову јурисдикцију изражавајући при том велику забринутост што владика, посећујући дистрикте Белењеш и Вашкох, тамошње Влахе жели да преведе у православље и чини то упркос томе што не поседује неопходну дозволу за посећивање (вршење инспекције, надзора, итд.) православних цркава у наведеним местима. У донетом закључку ИДД наглашава да на основу привилегија, владики није потребно посебно одобрење да би вршио надзор над својим црквама у оквиру сопствене диецезе (као што је то случај код католичког бискупа), а што се превођење Влаха у редове неунијаћених тиче, о томе наведени бискуп треба да наведе чврсте и аутентичне доказе. Члан Депутације барон Шмидлин чак сматра да о овом питању не треба уопште расправљати све док се не пруже конкретни докази.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. 24, бр. 73 **1752.**

1858. Извештај председника ИДД грофа Кенигсега Ерпса Њен. величанству о налогу српском митрополиту у погледу обележавања великих католичких празника, којих се и православци, становници Угарске морају придржавати.
Беч 22. септембар 1752.
Немачки. 2 листа

Фасц. 24, бр. 75 **1752.**

1859. Извештај председника ИДД грофа Карла Фердинанда Кенигсега Ерпса Њен. величанству о 9 притужбених тачака против неунијаћеног православног свештенства (клера).
Повод за овај извештај дале су многобројене притужбе и жалбе припадника нижег неунијаћеног свештенства и верника на понашање високог клера исте вере, који у низу наврата крше (предњачи владика епархије Бачке Висарион Павловић) да га тако назовемо, Столни поредак или Закон о епитрахиљу (Стол – Орднунг), који је изгласан на Српском националном конгресу у Карловцима године 1744.
Притужбе (жалбе) сажете у 9 тачака односе се:
Под 1 – многи свештеници за услуге које пружају приликом крштења детета, сахрана и венчања, наплаћују превисоку таксу, кршећи на тај начин Поредак о столи.

Под 2 – да многе владике у њима подређеним парохијама уместо једне визитације годишње, врше више што од пароха (свештеник или протосвештеник) много и наплаћују.
Под 3 – да се за освећивање цркава (углавном се ради о новоизграђеним црквама) често мора платити износ у висини од 15 до 20 дуката (за цркву у Земуну плаћено је чак 100 дуката) тако да су трошкови оваквог свечаног чина већи него трошкови изградње саме цркве (изграђене су махом од дрвета).
Под 4 – да сваки брачни пар, који поседују кућу (домаћинство) по домаћинству цркви мора да преда 25 ока пшенице и 25 ока кукуруза.
Под 5 – да се верници приморавају да у новцу или у натури плаћају димничарину.
Под 6 – да приликом смрти једног или другог граничара, свештенство под изговором завештања, један део земље односно некретнине присваја себи.
Под 7 – да сви они који изречену казну не могу да подмире нити у новцу нити у натури, буду искључени из цркве, што је изазвало велику халабуку, услед тешке ситуације и глади, радије одабирају повратак у окупирану Србију, у нади да ће тамо имати боље изгледе да преживе.
Под 8 – да је просто невероватно како су се владике и лично митрополит силно обогатили и како се у религијским питањима деспотски понашају.
Под 9 – и на крају да је од стране клера претераним учешћем и гошћењем на сахранама, свадбама, при прослави рођендана и имендана, граничарима више одмогло него помогло.
Прилог: поређење висине епитрахиља, утврђеног на Српском националном конгресу 1744. године с оном коју је за своју диецезу одредио владика епархије Бачке Висарион Павловић 1749. године.
Беч 29. октобар 1752.
Немачки, латински. листова 34

Фасц. 24, бр. 76 **1753.**

1860. Извештај грофа Улфелда, члана ИДД, са одржаног састанка ИДД, на коме је разматран разлог хапшења и спровођења групе српских занатлија и њиховог свештеника из Егера (Ерлау), у затвор Будима. Након што су 5 месеци провели у затвору и одржаног им суђења, на којем се као сведок појавио и владика епархије Бачке Висарион Павловић, поменути Срби и њихов свештеник, захваљујући и сведочењу наведеног владике, проглашени су невиним тј. ослобођени оптужбе за увреду Њен. величанства и дозвољено им је да се врате у Егер, а што се самог свештеника тиче, пресуђено је да се при Православној црквеној општини у Егеру јавно објави његова невиност, да би се на тај начин скинула са њега настала љага. Ту треба споменути још питање надокнаде штете српским занатлијама, који пошто су били у затвору, своје занате нису обављали, због чега су им породице биле на великим искушењима. Њихови одштетни захтеви до сада још нису стигли на адресу ИДД.
Беч 7. фебруар 1753.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. 24, бр. 79 **1753.**

1861. Подробно излагање председника ИДД грофа Кенигсега Ерпса поводом извештаја УДК по питању:
– приговора бискупа Великог Варадина, Форгача, да се владика арадски Синесије Живановић меша у његову јурисдикцију;
– захтева настојника 10 сремских манастира да манастирске слуге, избеглице из Босне тзв. прњаворци буду ослобођени од обавезе плаћења пореза;
– поводом жалби верника на поједине владике (предњачи владика епархије Бачке Висарион Павловић) да се крши поредак о столи установљен на Српском националном конгресу 1744. године и у више наврата потврђиван од тада.
Беч 28. јули 1753.
Немачки, латински. 35 листова

Фасц. 24, бр. 81 **1753.**

1862. Протокол са седнице ИДД под председавањем председника грофа Кенигсега Ерпса, одржане 15. септембра 1753. године.
– Под тачком бр. 1 разматран је предлог са седнице од 17. августа 1752. и који је потврђен на седници од 1. септембра тек. године. Након опширне дискусије састављена је општа одредба на основу које треба изнова публиковати привилегије дате српској нацији и послати у сва она места у којима живе унујати и неунијаћени (шизматици), да би се месни органи власти упознали са њиховом садржином, а на тај начин би се убудуће избегле појаве као она у Великом Варадину (Нађварад). Осим тога, овом одредбом се потврђује поредак столе донет на Српском националном конгресу 1744. године о чему треба неизоставно обавестити митрополита карловачког Павла Ненадовића.
– Под тачком бр. 2 разматрана је израда плана новог устројства уније и закључено је, да се овом послу приступи са максималном опрезношћу да би се деловање доминирајуће религије усавршило. Овај посао мора бити обављен велом тајне, о њему ни представници органа локалних власти не смеју ништа да знају, јер је то једини начин да о томе шира јавност ништа не сазна. Од стране ИДД се сматра да би путем новог устројства доминирајућа (католичка) религија лакше допирала до свести људи, стога треба приступити реализацији наведеног плана.
– Под тачком бр. 3 члан Депутације барон Колер известио је о поновном, овамо приспелом извињењу бискупа од Великог Варадина што је онемогућавао владику арадског да врши визитацију цркава своје диецезе. У одговору се налаже бискупу да неунијаћене заједно са њиховим клером остави на миру и истовремено се подсећа да његова јурисдикција не досеже до неунијаћених (православних) верника.
– Под тачком бр. 4 разматрано је питање одузимања манастира Марча у Хрватској од неунијаћених и одстрањивање 8 калуђера из наведеног манастира у манастире Гомирје и Плашки уз 600 форинти отпремнине

што ће рећи сваком манастиру по 300 форинти и то у виду милостиње а не зато што су то свих 8 калуђера заслужили. Важно је још да о овом случају буде обавештен надлежни министар за односе са царском Русијом гроф Естерхази, да би се избегао непријатан прекор Руског двора, што би поменути калуђери свакако желели, а могло би и доћи до уплитања Двора у ову проблематику.
Прилог: поредак „столе" донет на Сабору у Карловцима 15. марта 1744. године оверен од стране тадашњег митрополита Арсенија IV Јовановића и потврда да је оригинал предат Националном архиву Беча 10. новембра 1752. године, оверена од стране митрополита Павла Ненадовића.
– извештај мешовите комисије, основане на иницијативу УДК, поводом извештаја наредника Петација у име Вараждинског генералата о заузимању манастира Марча и о отпремању 8 православних калуђера у наведене манастире.
Немачки, старословенски, латински. 37 листова

Фасц. 24, бр. 82 **1753.**

1863. Обраћање председника ИДД грофа Кенигсега Ерпса Њен. величанству у вези са догађањима око манастира Марча (Хрватска) и поводом тога настале резолуције, на основу које се обуставља свака даља истрага о овом случају, уз посебан осврт на остале тачке разматране на седници ИДД 6. октобра 1753. године (жалба митрополита Ненадовића на својевољну израду новог распореда столе од стране грофа Петација, на натпоручника Радетића који је под претњом затвора одузео кључеве цркве од надлежног свештеника у месту Штивица у Пожешкој жупанији и што је од стране Вараждинског генералата одбијен захтев новоизабраних представника српског клера и нације да им се ради пута у Беч изда пасош.
Немачки. 12 листова

Фасц. 24, бр. 84 **1753.**

1864. Записник са седнице ИДД, којој је председавао председник, гроф Кенигсег-Ерпс, одржане 27. 10. 1753. Разматрана су следећа питања:
а) Реализација молбе Српске православне општине у граду Коморну (Комаром, Комарно) око изградње нове православне цркве.
б) Сукоб између властелинства Илок, који се налази у поседу Одескалкијевих и сремских манастира, због испољених претензија Властелинства над земљиштем које је на основу привилегија датих српској нацији, поменутим манастирима додељено, уз осврт на одложено рочиште око спора пред Банском судском таблом (?).
в) Спор, настао на основу пријаве Одескалкијевих против наведених сремских манастира због избегавања обавезе плаћања десетине и жалбе митрополита Угарској дворској комори у вези с тим.
Немачки, латински. 20 листова

Фасц. 24, бр. 85 **1753.**

1865. У име ИДД председник Кенигсег Ерпс подноси Њен. величанству реферат у погледу одговора на достављене притужбе бискупа од Егера грофа Баркоција и бискупа од Великог Варадина (Нађварад) Форгачија на понашање српских занатлија у Егеру односно владике арадског при обављању редовне визитације цркава своје диецезе на територији жупаније Бихар. Бискупу егерском се даје на знање да нема право да тамошњим Србима ускрати жељу да доврше своју цркву и да оснују свој сопствени занатлиски цех, пошто на то имају праву на основу царских привилегија. Што се тиче тужбе католичког бискупа у Великом Варадину, Форгачија, који православног владику у Араду оптужује за примену силе над католичким свештеницима у местима у којима врши визитацију православних цркава, тражи се достава документованих доказа, по могућству од стране Магистрата у Араду или од стране управе жупаније Бихар.

Беч 27. октобар 1753.

Немачки, латински. 16 листова.

Фасц. 24, бр. 86 **1753.**

1866. Извештај председника ИДД грофа Кенигсег Ерпса Њен. величанство по питању кршења одређене законске одредбе у току 1752. године од стране једног броја српских трговаца и занатлија у Земуну, који су у данима католичких верских празника своје радионице односно дућане држали отвореним. Војне власти у Земуну су врло нервозно реаговали на ове потезе тамошњих Срба, окарактерисали су то врло опасним и оптужили месне свештенике, протсвештеника Василија Остојића и свештеника Теодора Стериу да они стоје иза свега тога, због чега су их ухапсили, али услед недостатка ваљаних доказа убрзо су и пуштени. Овакав поступак вицекомандanта Земуна поручника грофа Вилара, ИДД сматра исхитреним и неоснованим и митрополиту карловачком је наложено да цео случај испита и да записнике о истрази достави на адресу ИДД у Беч. Увидом у приспеле записнике (прилог), од стране ИДД је констатовано, да је цео случај од стране поручника грофа Вилара предраматизован и исполитизован и да ни издалека не представља такву опасност како то поручник оцењује. Због тога ништа друго није преостало него да се наведени духовници пусте из притвора и да им се омогући да поново обављају своје дужности.

Беч 3. октобар 1753.

Немачки. 45 листова

Фасц. 24, бр. 89 **1753.**

1867. Протокол са седнице ИДД, председавао председник Кенигсег Ерпс, одржане 1. децембра 1753. године. Разматрано је неколико тачака.

– Под тачком бр. 1 донет је закључак поводом жалбе митрополита Павла Ненадовића на понашање намештеника Вараждинског генералата гене-

рала грофа Петација, који поред тога што је распустио манастир Марча, у истом дистрикту је укинуо још 6 православних цркава протеравши им и свештенике а у затвор је ставио све оне становнике, којима је крстио децу неунијаћени свештеник. Закључак ИДД је да се наведеном генералу путем Дворског ратног савета поручи да се до даљњег суздржи од сваке силе и да се придржава одредбе Ратног савета од 14. новембра тек. године.

– Под тачком бр. 2 разматран је случај осморице калуђера уклоњених из манастира Марча уз услов да се могу сместити у манастирима Гомирје и Плашки. Пошто овај потоњи више не постоји један број калуђера се упутио у манастир Лепавина (Бјеловарско-крижевачка жупанија) с тим да у случају да им се тамо не допадне или да нема места, могу се лично писмено обратити митрополиту Ненадовићу и тражити да буду смештени у један од манастира у Срему или Банату, у чему могу рачунати и на подршку ИДД.

– Под тачком бр. 3 разматрана је жалба митрополита Павла Ненадовића због ометања риболова рибарима са ове стране Дунава, тачније из Ср. Карловаца и околине, на воденом терену који је под контролом Славонске војне границе, што је резултирало одузимањем рибарске опреме од рибара од стране коморског провизора Томановића.

Закључак ИДД је, с обзиром на то да ствар спада под надлежност Ерара, да Угарска дворска комора оснује истражну комисију на чијем челу би био коморски саветник Фекете, са задатком да испита случај и да коморском провизору наложи да одузети рибарски прибор врати власницима.

– Под тачком бр. 4 садржано је примање к знању од стране митрополита предате копије циркулара послатих њему подређеном свештенству, које садрже наредбу са највишег места од 2. новембра тек. године, којом се сви верници и клер, и унијати и неунијаћени, позивају на међусобну толеранцију у свим царским провинцијама и дуж Војне границе.

Немачки. 8 листова

Фасц. 24, бр. 90 **1754.**

1868. Обраћање ИДД Њен. величанству поводом извештаја који је на адресу Њен. величанства упућен од стране локалне власти у Великом Варадину у погледу штетног деловања тамошњег владике и његовог заменика, оптужених за врбовање неодлучних Влаха у православну веру. Примедба ИДД је да је наведени извештај мањкав и да не садржи ништа од навода у оптужби, да су поменути арадски владика и његов заменик (викар) путем циркулара позвали вернике у жупанији Бихар да иступе из уније и да пређу у редове шизматика. Осим тога, нема основа ни она тврдња у извештају Њен. величанству, да је у појединим местима Жупаније од стране православних духовника примењивана сила у одвраћању Влаха и Срба од католичке вере. ИДД предлаже Њен. величанству да обнови резолуцију од 24. 9. 1753, којом се регулише

начин обављања визитације од стране владике арадског са циљем да се смире страсти међу унијаћеним духовницима и верницима.
Беч 5. јануар1754.

Осврт ИДД на извештај генерала Вараждинског генералата Петација Дворском ратном савету, сачињеног поводом протеста митрополита карловачког Павла Ненадовића због примене силе код заузимања манастира Марча ради поновне предаје унијаћенима и протеривања неунијаћених духовника из цркава које припадају диецези Марча. Такође, неприхватљиво је за ИДД да се кажњавају затвором они којима је дете крстио неунијаћени свештеник и уклањање сакрамената која нису по вољи уније што је у противречности са садржином привилегија датих српској нацији. Петаци не пориче чињеницу да су у појединим областима Монархије једнако заступљени унијати и неунијаћени али не жели да се ова појава одомаћи у Хрватској. Овакав начин преобраћања људи у унију може изазвати немире са далекосежним последицама. Стога Депутација предлаже примену оног метода преобраћања која је успешно примењивана у аустријским покрајинама код стварања „истинске" уније. Ипак, на Њен. величанству остаје, којем ће се начину приклонити ради смиривања духова у појединим областима Царевине.
Беч 19. и 26. јануар 1754.
Немачки, латински. 43 листа

Фасц. 24, бр. 91 **1754.**

1869. Извештај грофа Кенигсега Ерпса у име ИДД Њен. величанству у вези са 4 ноте велепосланика царске Русије грофа Фон Кеселринга упућене дворском – државном канцелару грофу фон Кауницу Ритбергу и о одржаном заједничком састанку између Дворског ратног савета, УДК и ИДД по том питању и о донетим ставовима о:
1. ноти поднетој поводом захтева капетана Михоловића (можда Михајловић) и капетана Ђорђа Поповића да им се ради путовања у Русију изда пасош.
2. и 3. ноти које садрже питања издавања дозволе за слободно исељење за многобројне чланове уже породице оних Срба који су се већ иселили у Русију и скрасили се у области тзв. Нове Србије, и о
4. ноти по питању омогућавање несметаног пролаза кроз земљу оним Црногорцима који имају намеру да даље путују у Русију.
Беч 11. април 1754.
Немачки, латински. 38 листова

Фасц. 24, бр. 92 **1754.**

1870. Извештај ИДД по питању наредби, упућених католичком бискупу у Егеру грофу Баркоцију у погледу одговорности за тамошњу ситуацију у светлу жалбе тамошњих српских становника, као и о упутствима у вези

с тим упућених неунијаћеном епископу митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу.
Беч 14. мај 1754.

Извештај ИДД о донетом закључку у погледу реферата од 14. маја тек. године и његовом слању на адресу католичког бискупа у Егеру, и о одобреном и достављеном распису на адресу бискупа и митрополита карловачког у Егеру од стране Њен. величанства, његовом упутству и примени од стране УДК ради спречавања настајања опасних последица на мир и спокојство у овом граду.
Беч 1. јуни 1754.
Немачки. 16 листова

Фасц. 24, бр. 94 **1754.**

1871. Нота грофа Кенигсега Ерпса, председника ИДД. у вези са предузетим визитацијама од стране арадског владике по диецези Великог Варадина. Гроф указује да криза између унијаћених и неунијаћених у жупанији Бихар траје већ дуже време. Начин на који то тамошњи католички клер жели да реши је неприхватљив, пошто се ради о вишенационалној заједници и због тога се не могу примењивати оне методе које су коришћене у аустријским покрајинама у којима се просто забранило калвинистима и лутеранцима да исповедају своју веру. Стога ИДД позива на толеранцију и предлаже оснивање неутралне комисије на челу са неутралним комесарем, који би израдили правила и основна начела којих би се обе стране морале придржавати.
Немачки, латински. 21 лист

Фасц. 24, бр. 96 **1754.**

1872. Извештај члана Депутације, Колера, у име ИДД о жалбама првосвештеника и свештеника грко-католичке вере у диецези Великог Варадина и тамошњег почасног свештеника (проте) Мелитија Ковача због зависности од католичког бискупа великоварадинског Форгача, као и давање приказа о сиромашном стању и незавидној ситуацији у којој им се налази црква.
– Суштина жалбе грко-католичких свештеника односи се на чињеницу што им бискуп Форгач не признаје свештеничка звања, мада папска була из 1751. године изричито наглашава да грко-католички духовници имају право на свештеничка звања и титуле и стога горе наведени Мелитије слободно може да носи титулу бискупа, а од Двора у Бечу се тражи да то призна.
– Други део жалбе односи се на сиромаштво које грко-католичке цркве окружује у наведеној диецези. Стање је толико рђаво да цркве нису у стању да се постарају око набавке неопходних реликвија за несметано богослужење. Стога се тражи да грко-католичке цркве буду ослобођене

обавезе плаћања десетине (цехенте) и да се утврђена годишња донација у висини од 1.500 форинти, испоручује редовно.
Беч 9. новембар 1754.
Немачки, мађарски. 16 листова

Фасц. 24, бр. 98 **1754. (?)**

1873. ПРОМЕМОРИА
Приговор Срба у Срему и у једном делу Славоније због намере а пре свега због скорог спровођења тзв. славонског уједињења уз указивање на неопходност уклањања двеју препрека ради мирног остваривања овог подухвата, због чега уједињење треба одгодити.
– под бр. 1 препреку представља одлука са последњег Српског националног конгреса у Карловцима са којег је Њен. величанству упућен протест против предстојећег новог административног устројства (Сремски и Славонски дистрикти се укидају и постају део хрватских жупанија и на тај начин тамошњи Срби доспевају под јурисдикцију хрватског владајућег сталежа) подсећајући да би и даље радије остали под непосредном влашћу Њен. величанства односно Владе Аустрије, за шта су се својевремено приликом прихватања привилегија јавно изјаснили, него да посредством сједињења, буду подређени хрватском владајућем сталежу.
– под бр. 2 препреку чини нова обавеза плаћања деветине и то властима у Хрватској, што Срби не желе, већ захтевају да и даље остане обавеза плаћања општег пореза Двору, а што се наведене деветине тиче траже, да се и након присаједињења Хрватској, јавно објави да су од стране Њен. величанства за сва времена ослобођени ове обавезе.
Прилог: нацрт заштитне повеље, поднесен од стране ИДД, која би имала задатак да српском свештенству и народу у Срему обезбеди даље несметано уживање привилегија и сва она права која из њих произилазе.
Немачки. 19 листова

Фасц. 24, бр. 99 **1754.**

1874. Обраћање Василија Петровића, понизног митрополита црногорског, скадарског и приморског и егзарха патријарха српског, Њен. величанству царици Аустрије краљици Мађарске...
– подсећа на заслуге Црногораца од којих је Монархија имала само корист, поготову на плану спречавања продора Турака кроз Босну према царским територијама. Затим се пожалио на понашање митрополита карловачког Павла Ненадовића према њему, истичући како му је насилно одузет крсни печат и повеља (патент) о унапређењу и да је безразложно био затворен у манастиру Крушедолу 3 месеца. Митрополит Ненадовић је замерио што је без његове дозволе тражио ауденцију код Њен. величанства, на шта он одговара да као митрополит црногорски има ту слободу да он и њему поверен народ служе хришћанским царевима, стога му се ни слободан приступ Њен. величанству не може

забранити. Осим тога, моли Њен. величанство да му се због неправде и понижења које је трпео од стране митрополита Ненадовића, изда одговарајућа сатисфакција.
Беч. 13. август 1754.

– Председник ИДД гроф Кенигсег Ерпс и дворски канцелар Кауниц Ритберг на основу овамо приспелог извештаја митрополита карловачког Павла Ненадовића изражавају сагласност са свим поступцима митрополита пошто је установљено да се ради о самозваном митрополиту црногорском који је злоупотребљавао печат пећког патријарха, неовлашћено је покушао упркос забрани да сакупља милостињу за свештенство и манастире у Србији, издавао се за епископа, мада је утврђено да је само обичан архимандрит, итд., због чега је оправдано задржан извесно време у сремском манастиру Крушедолу. Такође, установљено је да је самозвани митрополит одржавао тајну везу са изаслаником царске Русије у Бечу и да је у два наврата путовао у Русију (због чега му је и одузет пасош) с циљем да организује несметано пребацивање преко Монархије свих оних Црногораца, који су се запутили у Русију. Што се тиче молбе за сатисфакцију, од стране ИДД се истиче да је она неоснована, њу треба глатко одбити, а самозваног митрополита црногорског треба протерати из земље, пошто сва његова до сада испољена делатност озбиљно прети да наруши тренутно добре односе Монархије са царском Русијом и Отоманском империјом (Портом).
Беч, новембар 1754.
Немачки. 19 листова

Кутија 1306 А (46)

Списи о жалбама (тужбама) које је намесник (викар) пакрачки Генадије Васић упутио против митрополита Павла Ненадовића

Фасц. 25, бр. 1 **1758.**

1875. Притужбе од стране пакрачког викара Генадија Васића против архиепископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића.
Пре свега митрополиту се замера увођење ванредне контрибуције у свих 8 диецеза Пакрачке епархије за све духовнике и чланове њихових породица. На тај начин, један свештеник, осим редовне годишње обавезе, мора да плаћа архиепископу порез за сваког члана домаћинства, нпр. за оца, брата или осталу родбину 1,12 форинти по особи. То је, како викар истиче, представљало велико оптерећење за многе свештенике, док је за митрополита био део ванредног прихода. Осим тога манастири свих владичанстава били су обавезни поред редовних годишњих давања, да плаћају архиепископу екстра порез у висини 3, 6 или 12 дуката, не рачунајући архиепископске манастире, чији су представници 4 пута

годишње одлазили код митрополита у резиденцију и даровали разне поклоне. Митрополита својим исказом терети и архимандрит пакрачки Вићентије Јовановић, оптужујући архиепископа да је омогућио бекство осуђеника на смрт, потпуковника Николауса, пореклом из Хрватске, у Русију о чему је наравно погрешно известио руску царицу као и надвојводски дом Аустрије. На основу забелешки преминулог владике славонског Софронија Јовановића, митрополит Ненадовић благословио је све оне официре који су одлазили у Русију, међу њима и коњичког капетана Гаврила Витковића.

Затим викар Генадије Васић замера митрополиту исказано неповерење од његове стране према извршиоцу тестамента недавно преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића потпуковнику Чернојевићу. Иначе наведени владика је умро 6. 1. 1758. године.

Након смрти владике Софронија Јовановића викар Генадије Васић се путем меморијала обратио Њен. величанству са три молбе и притужбе.

Молба бр. 1 садржи његов захтев за постављање на положај владике од Пакраца, пошто, како истиче, за собом има подршку читавог клера и житеља пакрачке диецезе као и подршку Градишћанског пешадијског пука и официра хусарског пука на челу са командантом артиљеријским генералом грофом Мерсијем. Међутим, митрополит Ненадовић је Генадија суспендовао са дужности, оптужујући њега и извршиоца тестамента потпуковника Чернојевића да нису сву оставинску масу предали већ да је један део викар задржо за себе. Због тога је митрополит викара позвао у своју резиденцију у Карловцима, где га је насилно задржао и тек након 34 дана, он је успео да побегне. Да би доказао да је недужан, викар је тражио оснивање једне неутралне комисије која би имала задатак да испита цео случај.

Под бр. 2 викар Генадије Васић истиче да је њега на упражњено место пакрачког владике, црквени и војни сталеж Пакраца предложио Синоду, а да је сву заоставштину покојног владике предао због чега тражи да му се се укине изречена суспензија.

Под бр. 3 притужба није у вези са претходне две, већ садржи чињенице контра здравом разуму које саме по себи треба размотрити и преиспитати.

Ове наведене оптужбе саопштене су митрополиту, који је одговорио контра оптужбама позивајући се на многобројне дописе приспелих на његову адресу као и на многобројну приложену преписку самог викара из којих произилази да је војној и цивилној власти у случају подршке за избор на положај владике од Пакраца обећао новац. У вези са заоставштином преминулог владике Софронија Јовановића митрополита и архиепископа окривљује викара 1) да је након смрти владике однео новац и друге ефективе из оставинске масе из његове резиденције и присвојио их себи 2) да је након смрти владике саставио лажан тестамент 3) да је све владикине приходе убрао и 4) да је све владикине дугове заташкао. При том треба напоменути да се митрополит жалио

такође и на двојицу извршитеља тестамента потпуковника Чернојевића и Љубибратића, који су назначене вредности ревалоризовали, а нису навели да су тестамент тек након владикине смрти потписали и да су половину код њих депонованог оставинског новца (како у извештају стоји) присвојили за неке своје нужне потребе.

У свом обраћању митрополиту заменик владике (викар) Генадије Васић истиче да је свестан да на основу канонских правила, датих привилегија и одлуком Синода, да сва заоставштина, у овом случају владике Софронија Јовановића, припада његовој светости патријарху и митрополиту. Затим, викар још истиче да од заоставштине пок. владике ништа није затајио већ да је сачинио попис свих ствари и да је један део депоновао код извршиоца тестамента потпуковника Чернојевића. Моногобројни приспели дописи од стране представника духовне и цивилне власти из места у пакрачкој диецези (епархији) сведоче о томе да је викар вршио агитацију за сопствени избор на место владике пакрачког али да није нудио новац за пружену подршку. Сви представници духовне и цивилне власти изразили су сагласност да би викар Генадије Васић могао бити погодна личност на положају владике али да о томе, сходно правилима православне цркве, коначну реч треба да да митрополит карловачки, односно Синод и стога је викару замерено што је у промеморији, упућеној Њен. величанству неосновано оптужио митрополита.

Прилог: – списак (спецификација) кованог новца из заоставштине преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, састављен од стране извршиоца тестамента потпуковника Чернојевића и послат на адресу митрополита Павла Ненадовића.

– прибелешка о издатим већим количинама новца, набављеног од стране преминулог владике Софронија Јовановића, од стране викара Генадија Васића.

Немачки, латински. 115 листова

Фасц. 25, бр. 2 **1758.**

1876. Обраћање викара Генадија Васића Њен. величанству у којем он истиче да је слободна воља клера и народа у Славонији кога ће сматрати за најпогоднију личност на положају владике пакрачког уместо преминулог Софронија Јовановића. Што се тиче спорних 500 форинти, тај износ је покојни владика још за живота поверио викару с намером да се санирају трошкови обнове црквице Св. Илија у Пакрацу, која је поверена зидарском мајстору Николасу Маргетану. Међутим, митрополит Ненадовић заборављајући на сопствени углед и достојанство, чинио је све да убрза викарово посрнуће, иако није јасно навео разлоге таквог односа. Викар Генадије Васић тражи од Њен. величанства да наложи патријарху и митрополиту Ненадовићу да поштује став духовне и цивилне као и војних власти Славонске епархије за које викар важи за честитог и уваженог човека. Колико је Генадије Васић био поштован од стране преминулог владике Софронија Јовановића говоре и изјаве сведо-

ка; јеромонаха пакрачког Василија, конзисторијалног саветника Саве Станојевића и протонотара Спиридона Јовановића (прилог).
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 3 **1758.**

1877. Предмет је у потпуности идентичан са претходним. Једино је приложен препис извода из писма које је владика Софроније Јовановић упутио Његовој светости, митрополиту Павлу Ненадовићу, 16. 4. 1755. године. У овом писму владика подсећа митрополита на обећање у погледу пружања помоћи ради заштите части и сигурности владике, да се не би поновио случај пок. владике Нићифора Стефановића, који је неколико пута био покраден.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 4 **1758.**

1878. Обавештење члана ИДД грофа Шерера да је викар Генадије Васић дана 22. новембра 1758. године окајао своје грехе и признао све погрешне кораке које је чинио око тестамента и заоставштине пок. владике Софронија Јовановића а за узврат је митрополит укинуо суспензују на обављање свештеничке дужности и изједначио га са осталим црквеним дужносницима. Викар је изјавио да је одлучио да се повуче у сремски манастир Опово где би као монах провео остатак живота.
Георгије Маљевац и сресни начелници Пожешке жупаније, достављају извештај са образложењем о стављању под секвестар имовине викара Генадија Васића из Пакраца, због неизмирених дугова.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 25, бр. 5 **1759.**

1879. Налог ИДД Славонској комисији за српска питања у Осеку, на основу пријаве митрополита и архиепископа карловачког Павла Ненадовића, да се попише и заплени имовина Генадија Васића викара преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, који је побегао у Русију (није одржао обећање да ће се повући у сремски манастир Опово) јер постоји основана сумња да је отуђио ефективу и новац из заоставштине наведеног владике, што даје основу за покретање званичне истраге.
Беч 7. април 1759.
Извештај Славонске комисије за српска питања о извршеној истрази и заплени овде преосталих ефектива као и осталих ствари нађених код овдашњег викара пок. владике С. Јовановића господина Генадија Васића (побегао у Русију) и о предузетим корацима да се нађене ствари преко пакрачког провизора Василија Пашлауског отпреме на адресу митрополита Павла Ненадовића у Карловце.
Осек 9. јуни 1759.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 25, бр. 6 **1759.**

1880. Обраћање митрополита карловачког Павла Ненадовића Њен. величанству на основу дописа владике темишварског Вићентија Јовановића, који садржи и извештај о једном, како се истиче, забрињавајућем и опасном спису састављеног од стране викара Генадија Васића и извесног протосвештеника Ивана из Трансилваније, у којем се Срби у Славонији и Трансилванији отворено позивају да откажу лојалност митрополиту карловачком и тамошњем Синоду, на шта су изразили спремност поједини житељи места Селиште у Градиштанској жупанији, као и да се подреде Синоду Руске православне цркве, а ако устреба да напусте Славонију и да се иселе у Русију (преко Молдавије) у област тзв. Нове Србије. Као главни растурач списа наведеног садржаја помиње се „московита" руски мајор Димитрије Михајловић, чије боравиште по наређењу Двора треба открити (помиње се и Нови Сад) и након тога га треба протерати из земље (налог издат команданту Славонске пешадијске регименте, генералу фелдмаршалу Мерсију). Осим тога, и даље је на снази одредба на основу које све ефективе и списе Генадија Васића треба запленити с тим да се ефективе задрже, и да се само списи упуте на адресу митрополита карловачког.
Немачки, латински. 13 листова

Фасц. 25, бр. 7 **1759.**

1881. Одредбе ИДД у вези са појавом памфлета инкриминисане садржине, састављеног од стране бившег викара пакрачког Генадија Васића.
– под бр. 1 да се извештај митрополита карловачког од 23. марта тек. године у вези са „опасним" списом пакрачког викара Г. Васића добро проучи и да се допуни одговарајућим упутствима.
– под бр. 2 да се лично од владике Темишвара затражи достава оригинала наведеног списа и да се владика озбиљно укори што растурача није пријавио овдашњој врховној власти. Стога му се налаже да преносиоца списа пронађе и све што о њему сазна да о томе извести високу државну администрацију у Бечу.
– под бр. 3 да гроф Перлас све подмуклости и преваре викара Васића добро проучи и да их до танчина испита и резултате открије само најповерљивијим особама високе државне администрације.
Беч 14. април 1759.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 8 **1759.**

1882. Допис митропилита карловачког Павла Ненадовића Њен. величанству царици у којем обавештава о писму којег му је послао мајор Димитрије Михајловић који је омогућио тајно бекство викара Генадија Васића у царску Русију и који важи за растурача списа којим се позива на побуну неунијатско становништво Трансилваније. Поменути мајор се у Новом Саду заиста сусрео са викаром пакрачким, Васићем, од кога је добио пуномоћ да све његове ствари који се овде у земљи налазе преузме и да

пошаље у Русију. Осим тога, дошло је до договора на основу којег је мајор добио пуномоћ да и ефективе и новац из заоставштине владике пакрачког узме себи да би их после предао викару у Русији. Да би се то спречило митрополит моли Њен. величанство да изда наређење војним и цивилним властима у жупанијама Вировитица и Пожега да се забрани одношење депонованог новца и покретности из оставине пок. владике, већ да се испоручи све њему, митрополиту.
Карловци 27. март 1759.

Одредбе Двора у име Њен. величанства упућене ИДД.
– Под бр. 1 да се одговори на дописе митрополита у вези са Генадијем Васићем од 23. 27. и 30. марта тек. године и о свему што се односи на викара Васића поднесе извештај.
– Под бр. 2 да се укори владика Темишвара Вићентије Јовановић, као преносилац инкриминисаног списа, састављеног од стране викара Васића, што то није пријавио месним цивилним властима и ради исправке ове владикине грешке, цивилна власт треба да спроведе истинску истрагу о чему треба известити Двор и ИДД.
– Под бр. 3 наредити да се наведени спис у оригиналу овамо достави а митрополита подсетити на наредбу да све ефективе викара Васића треба запленити.
Беч 18. април 1759.
Немачки. 7 листова

Фасц. 25, бр. 9 **1759.**

1883. Став ИДД поводом дописа митрополита карловачког у погледу предузимања одговарајућих мера против мајора Михајловића. Преовладало је мишљење да се о томе не обавештава Њен. величанство а уосталом вицепредседник Депутације, барон Бартенштајн, није надлежан да све списе даје царици на увид. Пре свега, указала се потреба да се на основу приспелих и употпуњених обавештења упути протест Руском двору да би се даља делатност мајора на време осујетила и да се даље ширење овог „зла" прекине. Одлучено је да се преко Дворске канцеларије славонским генералима грофу Мерсију и Перласу наложи да наведеног мајора позову к себи и да му саопште што му се све ставља на терет, а овдашњи Двор неће пропустити прилику да уз приказ очигледних доказа о свему обавести руску царицу, што неће штетити већ ће имати корисну последицу, а то је, да се наведени мајор одврати од евентуалних сличних корака.
Беч 15. април 1759.
– жалба митрополита карловачког Њен. величанству на садржај донесене повеље (патента) о прикупљању прилога за манастире и цркве у Србији, истичући да она има ограничавајуће дејство што је у супротности са одредбама привилегија.
Карловци 8. мај 1759.
Немачки. 11 листова

Фасц. 25, бр. 10 **1759–1767.**

1884. Подробан извештај архиепископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића, Њен. величанству о негативној делатности бившег викара пакрачког Генадија Васића, руског мајора Димитрија Михајловића и свештеника Ивана (Иона) Абрахамовића (Аврамовића), који су путем емисара, међу којима се нарочито истицао извесни Сомбатхељи, и давањем писмених упутстава неунијаћеним становницима Трансилваније и Славоније позивали на отказивање послушности Двору у Бечу. Наиме, како се испоставило, у виду наредбе је људима наложено да своје писмене притужбе доставе наведеном мајору на основу којих је он саставио инкриминисани спис и слао их на одговарајуће адресе.
Карловци 1. мај 1759.

Допуна извештаја од 1. маја тек. године од стране митрополита карловачког, обавештавајући Њен. величанство о новим детаљима око штетног деловања бившег викара пакрачког Генадија Васића и његовог неке врсте емисара, руског мајора Димитрија Михајловића, истичући при том његов план да се око 500 домаћинстава одведе у Русију, углавном избеглице из Босне.
Карловци 22. мај 1759.

О штетној делатности мајора Михајловића сведочи и писмени исказ протопрезвитера пакрачког Саве Станојевића, истичући како га је мајор оштро прекорио што се здушно моли за здравље и добробит Њен. величанства царице Марије Терезије. Протопрезвитер је узвратио да је тако нешто уобичајно а осим тога обавезан је да буде уз своју владарку. Мајор је још замерио што славе римокатоличке верске празнике што води до уласка у унију. Протопрезвитер је и ову тврдњу демантовао одговоривши да мајор Михајловић на овај начин искушава његову духовну свест.
Пакрац 28. март 1759.

Извод из писма Генадија Васића, упућеног свештенику у Пакрацу Василију Антићу које му је уручио мајор Димитрије Михајловић. У писму бивши викар пакрачки поручује свештенику Антићу да може слободно још избеглица из Босне да прихвати, јер је он у стању још око 500 домаћинстава да смести у Русији за шта није потребна никаква новчана надокнада, јер ће бити плаћени као војници у оквиру војске Русије.
Беч 11. новембар 1758.

О кретању и делатности руског мајора Димитрија Михајловића известили су митрополита Ненадовића и пакрачки владика Арсеније Радивојевић у свом допису од 27. 3. 1759. и владика Епархије бачке са седиштем у Новом Саду, Мојсије Путник, у свом допису од 18. 3. 1759. године. Обојица су изразили мишљење да поменути мајор има намеру да

преостале ствари бившег викара Генадија Васића из резиденције у Пакрацу преузме и да понесе са собом у Русију.
У сличном тону митрополита карловачког известио је и владика осечки Герасим Радосављевић у свом допису од 20. 3. 1759. године, додајући да му је уручено писмо Генадија Васића у којем он захтева да му се врате књиге које је својевремено оставио код митрополита у Карловцима. У писму наведени викар на више места вређа митрополита у шта ће се и сам митропилит уверити пошто ће му оно бити достављено од стране осечког владике (прилог).
Из приложене преписке између архиепископа и митрополита карловачког и настојника локалних манастира из 1767. године произилази да је наложена потрага за извеснин Јездимировићем, наводно официрем (име непознато), за кога се сумња да од 1756. године илегално, прерушен у калуђера, одводи црногорске емигранте у Русију, осим тога наводно врбује свештена лица из сремских манастира ради емиграције. Стога је у потрази за њим, митрополит упутио циркулар у свих 8 сремских манастира из којих је међутим стигао одговор да лице наведеног презимена никад није боравило ни у једном од сремских манастира, односно нико се не сећа да је уопште и навраћао до њих 1756. године.
Немачки, славеносрпски. 72 листа

Фасц. 25, бр. 11 **1759.**

1885. Митрополит карловачки Павле Ненадовић обавештава Двор, на основу обавеште која је примио, да се бивши пакрачки викар Генадије Васић у својству архимандрита упутио у Беч. Такође, на територији државе бораве овамо придошли из Русије, православни калуђери Петар Маришанин и извесни Софроније Варнишанин, за које се сумња да имају намеру да агитују међу православним верницима за исељавање у Русију.
Карловци 26. октобар1759.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 12 **1759.**

1886. Дописи од стране ИДД представницима цивилне и војне власти у Славонији грофу Перласу односно грофу Мерсију у којима се изнова указује на нечасно деловање Генадија Васића, викара преминулог владике пакрачког, у којима је он описан као лукав и препреден човек стекавши приличан углед и поверење нарочито код војних власти. Затим се указује да је наведени викар тежио да ступи на упражњено место владике у Пакрацу због чега је кривотворио тестамент умрлог владике и поједине ефективе из оставинске масе присвојио себи. Пошто од стране Синода није предложен за владику побегао је за Русију и наложио руском мајору Димитрију Михајловићу да његове ствари упути из Пакраца у Русију. Због тога ИДД уз сагласност Дворске канцеларије налаже представницима власти да спрече наведеног мајора у намери, и да се све викареве ствари заплене и упуте у Беч.
Беч 7. април 1759.
Немачки. 16 листова

Фасц. 25, бр. 13 **1759.**

1887. Државни канцелар барон Бартенштајн у свом писму Њен. величанству (Двору) изражава неверицу у погледу извештаја грофа Перласа о догађајима око викара Генадија Васића и руског емисара мајора Димитрија Михајловића. Наиме, наведени извештај је изазвао приличну забринутост при Дворској канцеларији и код прердставника ИДД барона Биндера и грофа Кауница Ритберга. У наведеном извештају тешко се окривљује и митрополит карловачки Павле Ненадовић, међутим и Бартенштајн и Кауниц верују у невиност митрополита и сматрају да се Перласов извештај заснива на погрешним сумњама. Ради доношења крајњег суда вреди сачекати извештај митрополита, јер се сматра да ће се на тај начин стећи вернија слика о стању у Славонији. Проблем представља поступак који треба предузети према емисару Димитрију Михајловићу. Бартенштајн сматра да треба избегавати сваку примену насиља (укључивање војске) пошто би то довело до конфликта са Руским двором, већ да се цела ствар реши на дискретан (дипломатски) начин.
Беч 8. мај 1759.
Немачки. 7 листова

Фасц. 25, бр. 14 **1759.**

1888. Обавештење, вероватно барона Бартенштајна, о пријему изворног извештаја митрополита Павла Ненадовића и констатација да исти не садржи ништа ново у односу на оно што се већ зна односно од онога што се сазнало из достављеног извештаја грофа Перласа. Иначе извештај митрополита се више бави догађајима у области Трансилваније на основу информација које је дао владика темишварски Вићентије Јовановић. Да би се нешто конкретније предузело на плану смиривања ситуације у Трансилванији ваља сачекати наредбу Двора с обзиром на то да Њен. величанство још није упознато са садржином извештаја митрополита. Предлог би био да се неунијаћенима у Трансилванији обезбеди један високи духовни вођа (владика) пошто се сматра да би се на тај начин ситуација могла смирити. Међутим, остаје нејасно како би се цела област изузев три места у периоду од 1698. до 1744. могла унијатити.
Немачки. 11 листова

Фасц. 25, бр. 15 **1759.**

1889. Барон Бартенштајн тражи од Двора допуштење да се ухапси „фамозни" Васић који тренутно борави у Бечу и да се одреди лице које би хапшење спровео у дело и саслушање истога обавио (предлаже се да то буде барон Манагета).
Беч 19. октобар 1759.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 16 **1759.**

1890. Став Државне дворске канцеларије након што је утврђена кривица за штетно деловање мајора Михајловића, викара Васића и свештеника Иона, да је крајње време да се о читавом догађају у пријатељском тону Руски двор обасвести уз захтев да се наведени мајор опозове и да се њему и његовим наведеним помагачима изрекне одговарајућа казна. О свему томе писмено је обавештен и гроф Естерхази, као председник УДК, коме су послати сви списи са додатним задатком да утврди:
– под бр. 1 шта се све Васићу до сада као кривица приписује
– под бр. 2 како се понашао свештеник Ион и
– под бр. 3 у којој мери ову двојицу као и мајора Михајловића, терете расположиви списи.
Беч 16. мај 1759.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 17 **1760.**

1891. Нота члана ИДД барона Кремпела Државној дворској канцеларији која садржи опис начина кривотворења тестамента и отуђења дела заоставштине преминулог владике пакрачког од стране тамошњег викара Генадија Васића.
Беч 11. новембар 1760.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 18 **1762.**

1892. Митрополит карловачки Павле Ненадовић, у свом обраћању Њен. величанству царици и апостолској краљици, тражи да нареди властима Вировитичке жупаније, који су запленили ствари викара пакрачког Генадија Васића одбеглог у Русију, међу којима се налазе многи предмети из оставине покојног владике пакрачког Софронија Јовановића, да му се испоруче. Митрополит наглашава да се у више наврата обраћао органима власти у Вировитици али да никад није добио одговор, мада на основу датих привилегија, како истиче митрополит, предмети из наведене оставине треба да припадну Митрополији.
Прилог: спецификација заплењених ствари нађених код одбеглог викара, сачињена од стране извесног Зубановића у Осеку 1860. године.
Немачки, латински. 9 листова

Фасц. 25, бр. 19 **1765.**

1893. Нота члана ИДД барона Крепела, упућена Највишој правној инстанци (вероватно Министарству правде) обавештавајући о неопходности образовања једног посебног фонда из којег би се финансирали трошкови боравка у затвору некадашњег викара пакрачког Генадија Васића, који је осуђен на вишегодишњу казну затвора због фалсификовања и отуђења ствари из заоставштине владике пакрачког Софронија Јовановића и који је из једног војног затвора недавно пребачен у један затвор за цивиле, пошто ИДД нема посебних средстава за наведену сврху.
Беч 21. јануар 1765.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 20 **1765.**

1894. Извештај ИДД (барон Крепел) Њен. величанству по питању затворских трошкова за затвореника Генадија Васића бившег викара у Пакрацу. У свом одговору Двор (Марија Терезија) истиче да Васић има третман као и сви остали затвореници, стога је око трошкова боравка у затвору задужена Влада.
Истрага око оних запечаћених писама, нађених код Генадија Васића које је преминули владика пакрачки слао у Русију, односно преписку водио са виђенијим људима царске Русије блиских највишој тамошњој власти. Испитивање, на основу извештаја барона Бартенштајна, је прилично каснило, што је кривица службеног преводиоца Филипидеса де Гаја, који је одуговлачио са његовим преводом.
Прилог: садржински исказ о запечаћним писмима, међу којима је и оно упућено Њен. величанству царици Катарини Алексејевној, нађених код викара Васића, које је преминули владика пакрачки Софронијe Јовановић слао значајнијим личностима царске Русије, блиских највишој тамошњој власти.
Беч 6. август 1765.
Немачки. 8 листова

Фасц. 25, бр. 21 **1765.**

1895. Налог барона Крепела у име ИДД преводиоцу и секретару при Влади Константину Александру Филипидесу де Гаји, под претњом казне, да у року од 14 дана заврши са преводом свих списа нађених код православног духовника Генадија Васића уз оштар прекор што се касни са преводом осам писама која је владика пакрачки слао у Русију.
Беч 19. август 1765.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 22 **1766.**

1896. Одговор митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића на све оптужбе које је против њега изрекао приликом саслушања у затвору ухапшени бивши пакрачки викар Генадије Васић. У свом писменом обраћању Њен. величанству и ИДД митрополит врло исцрпно тачка по тачку побија све наводе викара истичући да се ради о чистим клеветама и лажима. Да би то поткрепио приложио је и изјаве појединих игумана сремских манстира и појединих њему потчињених владика (као што је владика Епархије бачке Мојсије Путник) који сви од реда истичу да су оптужбе викара неосноване а истинито је све то за шта митрополит оптужује наведеног викара.
Карловци 21. фебруар 1766.
Немачки. 35 листова

Фасц. 25, бр. 23 **1765.**

1897. Нота којом се обавештава ИДД да је на основу захтева од стране Дворског ратног савета издат налог за хапшење свештеника Генадија Васића (у акту се презиме погрешно наводи као Василијевић) што је и спроведено те је именовани смештен у један војни затвор док не буде предат цивилној власти. У том случају, како се подсећа, ваљало би се побринути о једном фонду из којег би се сносили трошкови боравка у затвору наведеног затвореника.
Беч 9. јануар 1765.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 24 **1765.**

1898. Дворски ратни савет обавештава ИДД, да након што је утврђено да је ухапшени Генадио Василијевић није нико други до владика пакрачки Генадије Васић, који је као викар кривотворећи тестамент преминулог владике у Пакрацу својевремено побегао у Русију. Пошто су све законске формалности испуњене исти је из војног затвора пребачен у цивилни затвор и предат у надлежност ИДД, која несметано може да приступи саслушању наведеног затвореника на основу приложеног упитника, што представља основу за спровођење детаљне истраге.
Прилог: наведени упитник.
Беч 10. јануар 1765.
Немачки. 13 листова

Фасц. 25, бр. 25 **1765.**

1899. Извештај Филипидеса де Гаје званичног дворског преводиоца за „источњачке" језике Илирској дворској депутацији по питању превода списа који се односе на викара пакрачког Генадија Васића с посебним освртом на кривотворење тестамента преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, и на његово бекство у Русију и у вези са побуњивањем неунијаћеног становништва у Трансилванији.
Обраћање митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД у којем је у 6 тачака сажео све оно најважније на шта приликом саслушања и суђења викару Генадију Васићу, посебно треба обратити пажњу и уједно учтиво моли да му се достави примерак записника са саслушања, односно суђења.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 26 **1765.**

1900. Званични преводилац и секретар Двора Филипидис де Гаја подноси извештај ИДД и Дворском ратном савету у погледу свеопштег усаглашавања свих врста докумената која се односе на некадашњег викара пакрачког Генадија Васића, који је након смрти владике пакрачког претендовао да ступи на његово место. Наведени преводилац се посебно осврће на списак службеника у служби покојног владике

којима је остао дужник на плану исплате њихових плата, и чији је оригинал предао митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу. У вези с тим се указује на молбу извесног Луке Шиоковића (вероватно Живковића) грађанина Пакраца, који је тражио да му се на име заостале двогодишње плате надокнади 50 форинти (прилог). Затим де Гаја указује на постојаност финансијских књига која садрже имена свих лица која су била у служби пок. владике и из којих се јасно може закључити да ли им је владика остао дужан или није.

– Извештај фелдмаршал-лајтнанта Франца Прајслера – Карловац (Хрватска) Дворском ратном савету о кретању Генадија Василијевића (Васића) по Хрватској наводно у својству митрополита црногорског и владике далматинског о намери да преко Ријеке путује за Трст односно Венецију, о плану да оде у Беч и да тражи помоћ и подршку од тамошњег изасланства царске Русије и како је од стране генерала страже Микашиновића утврђено да се у ствари ради о бившем пакрачком викару Генадију Васићу.

– Збир извештаја који садржи биографске податке о бившем викару пакрачком и несуђеним митрополиту црногорском и владики далматинском Генадију Васићу и његовом слуги ђакону Василију Николићу, о њиховој делатности у наследним земљама Монархије све до њиховог хапшења у гостионици „Златни медвед" у Бечу, састављен од стране секретара Владе и преводиоца Филипидеса де Гаје.

– Записник у два наставака о саслушању наведеног викара и упоређивање са оригиналним списима допремљених од митрополита карловачког Павла Ненадовића.

Немачки, латински. 88 листова

Фасц. 25, бр. 27 **1766.**

1901. Члан ИДД барон Крепел шаље допис Њег. светости митрополиту карловачком поводом оптужби које је против њега изнео викар пакрачки Генадије Васић међу којима је и она о на смрт претученом 18-годишњаку Теодору Поповићу. О овом случају је Васић већ једном известио ИДД, наиме 1858. године, али је споменуо батине над наведеном особом док о томе да је Поповић умро од последица добијених батина, није ништа споменуто. Стога се митрополиту налаже да веродостојно извести о овом немилом догађају као и о околностима које су довела до тога.

Беч 6. април 1766.

Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 28 **1766.**

1902. ИДД (барон Крепел) подноси Њен. величанству осврт у погледу кривице Генадија Васића, против кога је процес окончан, пре него што Њен. величанство донесе коначну одлуку у вези са пресудом. У свом одговору Њен. величанство истиче да не сумња у то да због тешких кривичних

преступа Генадије Васић заслужује строгу казну али пре извршења тражи да јој се стави на располагање коначна пресуда. Осим тога, царица напомиње да је ИДД остала дужна да да обавештење о коначној судбини новца и осталих ефектива нађених код окривљеног Васића.
Беч 6. април 1766.

– Извештај ИДД (барон Бартенштајн) у погледу одређених недоумица око спровођења процеса против притвореног неунијаћеног духовника Генадија Васића. У извештају се посебно указује на могућност настајања неспоразума са царском Русијом ако се сувише инсистира на делатности оптуженог у руској емиграцији, стога не би било на одмет да се тај део оптужнице нешто ублажи. Осим тога поставља се и питање сврсисходности и оне оптужбе која се односи на кривоклетство и клевету митрополита карловачког Павла Ненадовића јер је Васић за овај преступ већ кажњен од стране митрополита односно Синода (одстрањен из редова свештених лица Православне цркве). ИДД апелује на максималну опрезност и препоручује да се око овог питања позабави и Државна дворска канцеларија.
У свом одговору Њен. величанство истиче да сматра, да процес против оптуженог викара мора протећи према предвиђеном плану, што значи да никаквих промена не сме бити. Што се заплењених ефектива тиче, из 1759, за ближе податке неопходно је обратити се преко УДК представницима Вировитичке жупаније. Најзад Њен. величанство (Двор) је одобрило висину затворских трошкова од 17 крајцара дневно.
Беч 28. мај 1766.
Немачки. 22 листа

Фасц. 25, бр. 29 **1766.**

1903. Архиепископ и митрополит карловачки Павле Ненадовић у одговору на писмени захтев ИДД, енергично демантује изјаву некадашњег викара пакрачког Генадија Васића, дату на саслушању, да је Ненадовић непосредно крив за насилну смрт 18-годишњег ђакона Теодора Поповића 1758. године. Једино што он, митрополит Ненадовић зна, јесте то, да је наведени монах умро природном смрћу у манастиру Ораховица што у приложеним писменим извештајима потврђују тадашњи администратор Пакрачке дијецезе и садшњи владика у Темишвару, Виђентије Јовановић, као и садашњи владика пакрачки Арсеније Радивојевић. Стога изјава викара Васића није ништа друго до гнусна лаж.
Карловци 23. мај 1766.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 30 **1766.**

1904. Царско краљевска дворска комора званично потврђује одлуку Њеног величанства којом се одобрава 17 крајцара дневно на име трошкова исхране за затвореника Генадија Васића.
Беч 10. јули 1766.
Неамчки. 1 лист

Кутија 1306 Б (47)

Фасц. 25, бр. 32 **1766.**

1905. Због изнесених неверица и недоумица поводом оптужби Генадија Васића, викара, од стране ИДД, суђење је прекинуто. У исто време, Намесничко веће је доставило примедбе на трошкове боравка и исхране у овдашњем затвору притворених Генадија Васића и његовог слуге Василија Николића, наводећи да они достижу износ од 36 крајцара дневно, што представља не мало оптерећење за Коморску благајну. Из тог разлога је Њен. величанство одлучило да се Васић и његов слуга уз максимално обезбеђење пребаце у Осек и да се уз специјалну судску комисију ИДД, тамо организује суђење, а да се о овдашњим затворским трошковима сачини тачна спецификација.
Беч 16. август 1766.
Немачки. 12 листова

Фасц. 25, бр. 33 **1766.**

1906. Барон Крепел у свом писму, упућеном у име ИДД у Осеку основаној Илирској судској комисији, обавештава о одлуци са највишег места као и о разлозима одржавања суђења бившем викару Генадију Васићу у Осеку. Да би суђење протекло на начин како је то законом предвиђено у судско веће су именовани: поджупан Вировитичке жупаније Адамовић и помоћни судија при Земаљском суду – Темишвар, Богач. Налаже се Комисији да пресуду пре јавне објаве, достави на адресу ИДД.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 34 **1766.**

1907. Обавештење од стране ИДД Угарском краљ. намесничком већу – Будим, по питању учешћа поджупана Вировитичке жупаније Адамовића у судском већу на суђењу бившем викару у Пакрацу Генадију Васићу у Осеку.
Латински, немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 35 **1766.**

1908. Обраћање барона Крепела у име ИДД Царско-краљевској дворској комори о питању санирања затворских трошкова за затвореника Генадија Васића, који је недавно из једног бечког затвора пребачен у затвор у Осеку пошто је са највишег места одлучено да му се тамо суди.
Беч 12. септембар 1766.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 36 **1766.**

1909. У свом допису Њен. величанству (Двору), Судска комисије ИДД, формирана у Осеку обавештава да је овде све спремно за почетак процеса против бившег викара пакрачког Генадија Васића и његовог слуге

Василија Николића. Једино се још чека на долазак приседника Земаљског суда – Темишвар Богача. Осим тога, од Двора се још тражи да се утврди фонд из којег би се покривали затворски трошкови за наведене затвореникe.
Осек 3. септембар 1766.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 37 **1766.**

1910. Ургенција ИДД (барон Крепел) Дворској комори ради утврђивања „хранарине" за другог затвореника Василија Николића, иначе слуге првооптуженог Генадија Васића, који је заједно с њим отпремљен у осечки затвор.
У свом одговору Дворска комора тражи од ИДД да достави тачан податак за које време висина „хранарине" (затворски трошкови) треба да буду одобрени с обзиром на то да Комора за овог другог не располаже одобреним износом као што је случај са Васићем, за кога је раније утврђен износ у висини од 17 крајцара дневно.
Беч 10. октобар 1766.
Немачки. 3 листа

Фасц. 25, бр. 38 **1766.**

1911. Судска комисија ИДД у Осеку извештава Двор о разлозима због којих суђење викару Генадију Васићу и његовом слуги Василију Николићу не може да почне. Наиме, одгађање почетка процеса проистекло је из чињенице да нису пристигли сви неопходни списи, преведени и у оригиналу, посебно они који се односе на делатност Васића у емиграцији. У свом одговору ИДД истиче, да су наведени списи омашком враћени митрополиту карловачком П. Ненадовићу (он их је овамо послао) за шта је крив агент Двора и званични тумач Филипидес де Гаја.
Беч 4. октобар 1766.
Немачки. 6 листова

Фасц. 25, бр. 39 **1766.**

1912. Обраћањем Дворској комори у име ИДД барон Крепел ургира да се обезбеде средства за путне трошкове и за трошкове боравка у Осеку за асесора Земаљског суда Темишвара, Бокача (Покач или Богач) делегираног у Судску комисију, основане од стране ИДД, ради суђења бившем викару пакрачком Генадију Васићу.
Беч 3. новембар 1766.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 40 **1766.**

1913. Одговарајући на захтев Дворске коморе, барон Крепел подсећа да се за трошкове исхране и боравка у затвору за притвореника Василија Нико-

лића од 7 крајцара дневно, слуге Генадија Васића, као почетни датум узима 2. септембар тек. године.
Беч 12. новембар 1766.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 41 **1766.**

1914. Барон Крепел у свом одговору на жалбу Судске комисије, основане у Осеку ради суђења бившем викару Генадију Васићу, истиче да и даље треба инсистирати да се Комисији достави записник о саслушању Генадија Васића док је био у емиграцији, обављено пред Земаљском управом у Темишвару, упркос томе што на више ургенција од стране Комисије до сада није стигао никакав одговор.
Извештај Судске комисије – Осек, Двору, по питању примене одредбе Двора да трошкови боравка у затвору (исхрана) износе за Генадија Васића 17, а за његовог слугу Василија Николића 7 крајцара дневно.
Осек 24. децембар 1766.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 42 **1766.**

1915. Барон Крепел у име ИДД и на основу закључка Царско краљевске дворске коморе и на основу одредбе Двора обавештава о утврђеним затворским трошковима за Генадија Васића и његовог слугу Василија Николића, који су притворени у Осеку где их очекује суђење.
Илирска судска комисија, основана од стране ИДД у Осеку у свом обраћању Двору тражи да се одреди даља судбина свих ефектива нађених код викара пакрачког Генадија Васића међу којима је већи део припадао покојном владики пакрачком Софронију Јовановићу, а тренутно се налазе депоновани при Уреду великог жупана Вировитичке жупаније, пошто је митрополит карловачки Павле Ненадовић изразио жељу да се они њему изруче.
Осек 17. децембар 1766.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 43 **1767.**

1916. ИДД обавештава Илирску (судску) комисију – Осек, о налогу са вишег места, да се изврши попис свих ефектива који су припадали владики пакрачком Софронију Јовановићу а нађени код викара Генадија Васића (и оних депонованих код вел. жупана Вировотичке жупаније) и након тога да се само пописана листа достави митрополиту карловачком.
Беч 22. јануар 1767.
Латински, немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 44 **1767.**

1917. Спецификација дуговања бившег викара пакрачког Генадија Васића насталих и у име преминулог владике Софронија Јовановића, дворском

кројачу у Осеку, Стевану Сабоу за учињене услуге у периоду од 1751. до 1757. године, сачињене од супруге Маријане Сабо, у висини од 199,21 форинти.
Осек 15. фебруар 1762.
– Допис митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору у којем тражи да се нареди челницима Вировитичке жупаније, да се тамо налазећа ефектива, власништва покојног владике пакрачког Софронија Јовановића, а које је викар Васић присвојио, њему испоручи јер је он једини наследник покојног владике као и да се повериоци у вези са владиним дуговањима обрате њему.
Беч 30. мај 1764.

– Обраћање Дворске коморе ИДД у погледу санирања путних трошкова у висини од 100 форинти за темишварског судског асесора Покача (Богач), који је именован за члана Илирско судске комисије, образоване у Осеку ради суђења викару Генадију Васићу.
– Барон Крепел у име ИДД налаже Илирско судској комисији – Осек да се спроведе испорука ефектива Пакрачког владичанства митрополиту карловачком и да се неизоставно удовољи захтеву госпође Маријане Сабо.
Беч 9. март 1767.
Немачки, латински. 10 листова

Фасц. 25, бр. 45 **1767.**

1918. Барон Крепел у име ИДД обавештава Илирску судску комисију, успостављену у Осеку, у погледу налога за подношење путних трошкова у висини од 100 форинти за члана наведене комисије, темишварског судског асесора Погача и тражи да Комисија извести у којој мери је извршила наредбу око утврђивања и ликвидације дугова Илирске регименте (пука).
Беч 9. март 1767.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 46 **1767.**

1919. Исцрпан извештај ИДД о одржаном судском процесу у Осеку против бившег викара пакрачког Генадија Васића и о донетој пресуди.
Указује се на околности због којих суђење Васићу није одржано у Бечу већ у Осеку пред специјалним судским већем у којем су се налазили и поджупан Вировитичке жупаније Адамовић и пристав при Земаљском суду – Темишвар, Покач. Даље следи опис свих оптужби које је против Васића изнео митрополит карловачки Павле Ненадовић уз низ за и контра аргумената других, затим бекство Васића преко Токаја у Русију и најзад обавештење о антидржавној делатности истог у Трансилванији (састављање и растурање летка узнемирујуће садржине којим се неунијаћени позивају на устанак). Међутим, изјаве многих сведока су

врло контрадикторне што доводи у питање основаност појединих оптужби, поготову оних које се односе на финансијске манипулације Генадија Васића око подршке за његов избор за владику пакрачког. Услед многих контрадикторних изјава сведока, суд је морао поједине тачке оптужнице да одбаци, тако да је пресуда на крају гласила: Генадије Васић се осуђује на додатних 2 године затвора (урачунато је време од годину дана проведено у истражном затвору) уз конфискацију имовине, а након издржане казне треба га сместити у један калуђерски манастир. ИДД изражава резерву према оваквој пресуди сматрајући да је она ипак морала бити строжа, те предлаже Двору да је сходно уставним овлашћењима преиначи у строжу. Узгред, његов слуга Василије Николић је ослобођен свих оптужби али је наложено да се протера из земље.
Беч 5. мај 1767.
Немачки. 65 листова

Фасц. 25, бр. 47 **1767.**

1920. Барон Крепел у име ИДД а по налогу Двора тражи од митрополита карловачког Павла Ненадовића да, како то обичаји и закон налажу, образложи све оне притужбе против Генадија Васића, које није образложио у до сада достављеним списима на адресу ИДД и Двора. То је потребно због тога, пошто је на основу изјава појединих сведока Васић кривицу признао, на тај начин што му је од стране митрополита припрећено затвором.
Беч 16. јули 1767.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 48 **1767.**

1921. На основу наредбе са вишег места ИДД налаже митрополиту карловачком да испоручи предмете Генадија Васића, у ствари све оне предмете које је Васић послао из заоставштине покојног владике пакрачког митрополиту, и уједно обавештава да се ђакон Василије Николић отпушта из затвора и да га уз оружану пратњу треба спровести до границе са Турском (Србијом).
Беч 16. јули 1767.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 49 **1767.**

1922. Барон Крепел у име ИДД тражи од митрополита карловачког Павла Ненадовића да извести у којој мери је сремски манастир Опово безбедан у који би осуђеник Васић могао бити смештен након казне која му је изречена.
Беч 16. јули 1767.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 50 **1767.**

1923. Барон Крепел у име ИДД налаже Илирској комисији, образованој у Осеку да не долази у обзир испуњење жеље осуђеника Генадија Васића да се његов слуга ђакон Василије Николић, смести у далматински манастир Крупа (одакле га је својевремено Васића извадио ангажујући га за слугу) пошто је именовани, како је установљено, пореклом ипак из Србије и стога се мора испоштовати наредба са највишег места, сходно којој наведеног Николића уз оружану пратњу треба спровести до границе са Србијом (Турском) и предати одговарајућим органима власти суседне земље.
Беч 24. децембар 1767.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 51 **1768.**

1924. Барон Крепел у име ИДД подсећа Илирску комисију – Осек да је Њен. величантство окарактеришући оптужбу злочина против државе, приписану Васићу, као тешко кривично дело, преиначио пресуду Комисије и одлучило да буде доживотна робија, коју Васић треба да издржава у једној тврђави близу Граца уз дневну хранарину у висини од 17 крајцара. Од Дворског ратног савета се тражи да се одговарајућој војној јединици обезебеде максимално безбедносни услови, да би осуђеник Васић уз оружану пратњу био спроведен на место издржавања казне.
Беч 23. јануар 1768.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 52 **1767, 1768.**

1925. Допис митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору, по питању деобе (одвајања) личних ствари бившег викара пакрачког Генадија Васића, од оних који су били у његовом власништву, а Васић их је присвојио иако чине део заоставштине покојног владике из Пакраца Софронија Јовановића. Уједно, извештава о стању у манастиру Опово на захтев ИДД.
Карловци 27. јули 1767.

– Протокол са седнице ИДД, одржане 24. децембра 1767. године на којој је председавао њен председник барон Колер и на којој су разматрана поједина питања која се односе на делатност митрополита карловачког Павла Ненадовића и његових извештаја достављених на адресу ИДД. Што се тиче деобе ствари које чине власништво Генадија Васића од оних који припадају заоставштини покојног владике пакрачког Софронију Јовановићу, ИДД инсистира да се она коначно спроведе у дело и да се о томе известе сви одговарајући државно-дворски органи.
Беч 23. јануар 1768.
Немачки. 29 листова

Фасц. 25, бр. 53 **1768.**

1926. Барон Крепел, члан ИДД, у свом обраћању Дворском ратном савету обавештава о окончању суђења некадашњем викару пакрачком Генадију Васићу пред Илирском судском комисијом у Осеку под председавањем пуковника Дрекслера, из којег је произашло да постоји оправдани разлози за покретање поступка против митрополита карловачког Павла Ненадовића, међутим неопходно је, како се и у ставу Двора истиче, да се најпре скупе потребни докази.
Беч 23. јануар 1768.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 54 **1767.**

1927. Славонско илирска (судска) комисија – Осек подноси извештај Двору о овде пронађеним ефективама Генадија Васића, код викара некадашњег покојног владике пакрачког Софронија Јовановића.
Прилог: препис пописне листе покретне имовине викара Генадија Васића са затеченим стањем у његовој соби у Пакрацу 18. јула 1758, приликом његовог последњег одласка у Карловце.
Осек 3. август 1767.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 55 **1768.**

1928. Извештај Славонско илирске комисије, образоване у Осеку, по питању проналажења свих некретнина, које су припадале бившем викару пакрачком Генадију Васићу, укључујући и оне које су од стране викара отуђене из заоставштине пок. владике у Пакрацу Софронија Јовановића, с посебним освртом на два велика црна кофера са драгоценостима од сребра и црквених орната, које су депоноване код осечких грађана Јуре Суботића, трговца Зубановића и код извесне Марунке Штакове, с циљем да се спроведе одвајање предмета из заоставштине владике од ефективе која заиста припадају викару.
Осек 3. фебруар 1768.

– Излагање ИДД поводом захтева Славонско илирске комисије у Осеку, да се осуђеном Генадију Васићу допусти заклетвени призив на тобожњу своју имовину.
Немачки. 13 листова

Фасц. 25, бр. 56 **1767, 1768.**

1929. Обраћање митрополита карловачког Двору поводом оптужби који су на суђењу Генадију Васићу изнете против њега. Митрополит енергично демантује, како их назива, све ове „нечасне тврдње", поткрепљујући приложеним изјавама настојника и монаха свих 10 сремских манастира и изјавом владике епархије Бачке Мојсија Путника. Мојсије Путник у свом допису митрополиту истиче да су у Новом Саду 1757. и 1758.

године боравили поручник Јездимировић и коњички капетан Марковић са уредном пропусницом од стране УДК и да су један број избеглица упутили за Русију саопштивши им да ће тамо бити професинални војници. У своју одбрану митрополит наглашава да је наведене године (1756) више боравио у Бечу на позив Двора, него што је био у Карловцима, тако да никако није био у прилици да преко једног поручника, неког Јездимировића организује пребачај житеља Турске (Србије) у Монархију да би им затим омогућио емиграцију у Русију. Настојници сремских манастира углавном потврђују изјаву митрополита, додуше поједини монаси су изјавили да се као сећају да их је посетио неки свештеник и тражио заштиту за избеглице из Србије, међутим нико се тачно не сећа које године је то било.
– Обраћање ИДД Славонско илирској комисији – Осек у којем подсећа Комисију на одлуку са највишег места, да се ефективе осуђеног Генадија Васића, за које он под заклетвом тврди да припадају њему, да се путем јавне лицитације продају и да се од добијеног новца, између осталог, покрију трошкови спровођења осуђеног Васића, у тврђаву код Граца, као и за трошкове боравка чланове Комисије у Осеку.
Карловци 6. август 1767.
Беч 21. март 1768.
Немачки. 29 листова

Фасц. 25, бр. 57 **1768.**

1930. Дворски ратни савет или УДК у својој ноти упућеној ИДД тражи доставу доказа оптужби против митрополита карловачког Павла Ненадовића, изнетих током суђења бившем викару код пок. владике у Пакрацу Софронија Јовановића, Генадију Васићу, одржаном у Осеку.
Беч 8. април 1768.
Немачки. 8 листова

Фасц. 25, списак **1758 – 1766.**

Списак аката Славонске илирске (судске) комисије, образоване у Осеку, достављених на адресу ИДД.
Немачки. 3 листа

Кутија 1307 (48)

Фасц. 25, бр. 58 **1768.**

1931. Барон Крепел у име ИДД налаже митрополиту карловачком да све оне ефективе који су на списку Генадија Васића, назначене као његове личне, у што краћем року испоручи Славонској илирској комисији у Осеку. О овом налогу ИДД је обавестила наведену Комисију.
Беч 27. мај 1768.

Митрополит карловачки Павле Ненадовић у свом обраћању Славонско илирској (судској) комисији у Осеку истиче да у овом тренутку, с обзиром на то да предстоје дани православног Ускрса, није у стању да подробније анализира списак предмета за која се бивши викар Генадије Васић заклео да су његове, већ предлаже Комисији да се обрати карловачком протопрезвитеру Јефтимију Радосављевићу, односно садашњем осечком викару Герасиму Радосављевићу. Иначе, митрополит не држи много до Васићеве заклетве с обзиром на то да се ради о осведоченом кривоклетнику и фалсификатору.
Карловци 12. април 1768.

Изјава протопрезвитера карловачког Јефтимија Радосављевића и викара осечког Герасима по питању прихватања спецификације предмета, за које је Васић под заклетвом изјавио да њему припадају.
Осек 17. април 1768.

Спецификација ствари, које су припадале владики Софронију Јовановићу, сачињеног од стране осечког викара Герасима Радосављевића 24. јуна 1766. године, испоручених Вировитичкој жупанији.

Списак ствари које потичу из заоставштине пок. владике Софронија Јовановића, које је викар Васић сакрио код осечког грађанина Зубановића и које треба предати месној Илирској комисији.

Спецификација ствари, нађених након одласка викара Васића у емиграцију у близини Карловаца, у једном дрвеном ковчегу и коферу код пакрачког свештеника Саве Станојевића, 27. марта 1758. од стране архимандрита Вићентија и јеромонаха Василија.

Списак ствари нађених код пакрачког становника Павла Марића пописаних 11. јуна 1758. године.
Немачки, славеносрпски. 35 листова

Фасц. 25, бр. 59 **1768.**

1932. Излагање барона Колера, председника ИДД, поводом приговора митрополита карловачког Павла Ненадовића на захтев да достави податке о ефективама Генадија Васића. Сам приговор, како је од стране ИДД констатовано, не садржи ништа ново од оног што је већ на самом процесу против Васића изнето.
Беч 25. јули 1768.

Прилог: наведени приговор митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића.
Карловци, 12. јули 1768.
Немачки. 12 листова

Фасц. 25, бр. 60 **1768.**

1933. Обраћање ИДД митрополиту карловачком односно Славонско илирској комисији у Осеку подсећајући на обавезу доставе извештаја у погледу примене резолуције Двора од 21. марта и 27. маја тек. године у вези са убирњем и доставом ефективе пок. владике пакрачког, Софронија Јовановића, нађених код његовог викара Генадија Васића.
– исказ о затворским трошковима Генадија Васића за период проведен у затвору од 1. фебруара 1765. до краја августа 1768. године, као и трошкова чланова Славонско илирске комисије за 45-дневни боравак у Осеку (за време трајања суђења Генадију Васићу).
Осек 3. август 1768.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 61 **1768.**

1934. Молба бившег викара пакрачког Генадија Васића Двору да му се ублажи (смањи) казна доживотног затвора, коју издржава у тврђави код Граца, истичући да овакву казну није заслужио и да је она чисти плод осветничког расположења, које је према њему испољио митрополит карловачки Павле Ненадовић.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 62 **1768.**

1935. Славонско илирска комисија доставља Двору извештај у погледу тамо неприспелих ефектива који су припадали пок. владики Софронију Јовановићу и које је викар Генадије Васић отуђио односно оних за које викар тврди да су његово власништво. Сви предмети су наводно приспели у Осек али још увек нису предати Комисији. Штавише, овде присутни садашњи владика пакрачки Арсеније Радивојевић и овде настањени главни викар Герасим Радосављевић, изјављују да овде ништа није нађено од тога шта је Генадије Васић у свом списку навео да је његово.
Осек 3, август 1768.

– Општинско поглаварство у Пакрацу подноси изјаве појединих дужника бившег викара Генадија Васића.
– Герасим Радосављевић, осечки викар, подноси Илирској комисији извештај по питању одвајања од стране Вировитичке жупаније добијених ефектива, које су припадале пок. владики пакрачком Софронију Јовановићу од оних које чине власништво бившег викара Генадија Васића.
Осек, 27. јули 1768.

– Списак ствари које је пакрачки викар Генадије Васић из заоставштине пок. владике пакрачког Софронија Јовановића отуђио и који су нађени скривени код грађанина Осека Зубановића, које је запленила Вировитичка жупанија да би затим биле предате Славонско илирској комисији у Осеку.
Немачки. 41 лист

Фасц. 25, бр. 63 **1768.**

1936. Молба митрополита карловачког Павла Ненадовића Њен. величанству да се наложи Илирској комисији у Осеку да се детаљно тј. комад по комад испитају све ефективе које у свом списку бивши викар Генадије Васић наводи као своје, да се одвоје оне ствари које су пок. Софронију Јовановићу владики пакрачком припадале (без обзира што Г. В. тврди да их је још за живота владике добио од њега на поклон) од оних које чине власништво викара, и да се оне прве сходно закону и привилегијама испоруче њему, митрополиту у Карловце, а да оне друге наведена Комисија задржи себи.
Карловци, 12. јули 1768.
Немачки. 7 листова

Фасц. 25, бр. 64 **1768.**

1937. Осечки викар Герасим Радосављевић у свом обраћању митрополиту карловачком као и председнику Илирске комисије у Осијеку, тражи да буде уклоњен са списка дужника бившег викара Генадија Васића с обзиром на то да је свој дуг у висини од 444 форинти давно подмирио.
Осек, 28. јули 1768.
Немачки. 6 листова

Фасц. 25, бр. 65 **1768.**

1938. Асесор Земаљског суда – Темишвар, Фридрих Покач, у свом обраћању Дворској санитетској депутацији (ради се ипак о ИДД) тражи да му се на име дневница и путних трошкова надокнади остатак од укупне суме у висини 553,15 форинти износ од 453,15 форинти (100 форинти му је надокнађено) за време проведено као члан Славонско илирске комисије у Осеку због процеса који се водио викару Генадију Васићу.
Немачки. 6 листова

Фасц. 25, бр. 66 **1769.**

1939. Извод из излагања Славонско илирске комисије од 1. јануара 1769. године, које садржи захтев да се побољшају услови боравка у затвору за Генадија Васића, који већ 4 године издржава казну затвора, поготову на плану одеће, која је скоро у потпуности пропала.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 67 **1769.**

1940. Барон Крепел у име ИДД обавештава да се Депутација осећа ненадлежном по питању решавања молбе епископског викара Герасима Радосављевића да се поништи потраживање, које према њему има осуђени викар Генадије Васић.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 68 **1769.**

1941. Барон Крепел у име ИДД тражи од Славонско илирске комисије – Осек да извести о реалности трошковника који је испоставио асесор Земаљског суда – Темишвар, Фридрих Покач, као члан судског већа на суђењу бившем викару пакрачком Генадију Васићу за путне трошкове и трошкове боравка у Осеку за време трајања суђења.
Беч 25. август 1769.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 69 **1769.**

1942. Славонско илирска комисија – актуар Франц Ксавијер Валтер – Осек подноси извештај у погледу изналажења средстава за исплату дневница и путних трошкова за чланове Комисије, који су допутовали са стране и учествовали у процесу против Генадија Васића.
Осек 10. септембар 1769.

– Замерка ИДД горе наведеној комисији што још увек није достављен извештај о томе у којој мери је реалан трошковник којег је асесор Земаљског суда у Темишвару и члан судског већа на суђењу Генадију Васићу у Осеку, Фридрих Погач, испоставио и тражи обавештење о томе да ли је Генадије Васић још увек у Осеку затворен или је спроведен на издржавање казне у тврђаву близу Граца.
Беч 20. септембар 1769.
Немачки. 3 листа

Фасц. 25, бр. 70 **1769.**

1943. У свом извештају Њен. величанству, Славонско илирска комисија – Осек истиче да не постоји никаква сумња у истинитост и исправност трошкова доласка и боравка у Осеку, поднесеног од стране судског асесора из Темишвара Фридриха Погача, који је извештавао о разлозима због којих осуђени Генадије Васић још није пребачен на издржавање казне у тврђаву код Граца.
Осек 4. октобар 1769.

ИДД налаже наведеној комисији да се подмире назначени трошкови асесору Земаљског суда у Темишвару Погачу, да се намире потраживања двојице владика – Арсенија Радивојевића, владике пакрачког и Вићентија Јовановића, владике темишварског – и да се достави извештај око трошкова премештаја Г. Васића у тврђаву код Граца.
Беч 13. октобар 1769.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 71 **1769.**

1944. Извештај Славонско илирске комисије – Осек, Двору, у погледу подмиривања трошкова путовања и боравка у Осеку за асесора Земаљског суда

у Темишвару Фридриха Покача, о разлозима (смрт митрополита Павла Ненадовића и избор новог митрополита у личности Јована Георгијевића) због којих је каснила реализација потраживања владике пакрачког и владике темишварског из Васићевих ефектива као и о отпремању осуђеника Генадија Васића у затвор тврђаве у Грацу.
Осек 29. октобра 1769.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 72 **1769.**

1945. Објава у облику ноте Славонске генералне команде достављена на адресу ИДД, којом се објављује да је осуђеник на доживотни затвор православни викар Генадије Васић, спроведен на место издржавања казне у затвор тврђаве код Граца.
Беч 20. новембар 1769.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 73 **1770.**

1946. Барон Крепел у име ИДД у свом обраћању Царско краљевској дворској комори обавештава да трошкови боравка за Генадија Васића у затвору у тврђави близу Граца остају у оној висини као што је било у осечком затвору; 17 крајцара дневно. Овај износ би могао остати све до оног часа док се не среде односи око остатка имовине осуђеника што значи да би трошкови ишли на терет Државног ерара.
Беч 24. децембар 1769.

Дворска комора на инсистирање Коморске благајне у Грацу ургира код ИДД, да се што пре прода остатак покретнина, власништва осуђеног неунијаћеног духовника Генадија Васића и да се из тих средстава санирају његови затворски трошкови, пошто износ од 17 крајцара дневно представља прилично оптерећење за наведену благајну.
Беч 6. јануар 1770.
Немачки. 3 листа

Фасц. 25, бр. 74 **1770.**

1947. Молба пуковника Дрекслера, упућена ИДД, ради исплате трошкова путовања и боравка у Осеку као и за учешће у раду као председавајући Славонско илирске комисије током 45-дневног суђења викару Генадију Васићу 1766. године, у висини од 303,45 форинти.
– у свом одговору ИДД истиче, да се у овом случају не може поступити као код темишварског асесора Покача с обзиром на то да је пуковник именован од стране Генералне команде, стога и све његове трошкове сноси она.
Беч 12. март 1770.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 75 **1770.**

1948. Извод из протокола са седнице Славонске санитетске комисије, одржане 17. марта 1770. године.
Предмет; питање удовољења захтеву пуковника Дрекслера, да му се за председавање на суђењу Генадију Васићу у Осеку, исплати износ у висини од 303,45 форинти. Од стране Комисије се истиче да се пуковнику може исплатити само толико колико је назначено на спецификационој листи свих асесора, која је сачињена након завршетка процеса. Пошто је суђење трајало 45 дана, дневница за сваки дан износила је 5 форинти, стога укупна сума може да гласи само на 225 форинти. Међутим, и овај износ ће се моћи исплатити тек онда када се продају преостале ефективе Генадија Васића и подмире трошкови његовог боравка у затвору.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 76 **1770.**

1949. Барон Крепел у име ИДД на основу тамо приспелог протокола са седнице Славонско илирске комисије од 6. јула 1770. године налаже Комисији да се приведе крају спор око дуговања до недавно владике пакрачког а сада владике будимског Арсенија Радивојевића бившем викару Генадију Васићу, који се налази на издржавању казне затвора у Грацу као и око ликвидације пасивних дугова Генадија Васића.
Прилог:
– изјаве оних дужника бившег викара који су се 26. јуна 1770. године лично појавили пред Комисијом и дали изјаву о својим задуживањима и враћању дугова Васићу, односно владики Радивојевићу.
Немачки, латински, славеносрпски. 12 листова

Фасц. 25, бр. 77 **1770.**

1950. Барон Крепел у име ИДД обавештава Славонско илирску комисију – Осек, да се на основу достављеног аката од стране УДК разни дужници осуђеног викара Генадија Васића из Пожешке жупаније, ослобађају обавезе враћања дуга.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. 25, бр. 78 **1771.**

1951. Излагање ИДД Њен. величанству поводом извештаја од стране Славонско илирске комисије, достављеног око окончања скоро петогодишњег спорења око ефектива из заоставштине бившег викара пакрачког Генадија Васића. Ефективе су продате путем јавне лицитације и на тај начин добијени новац (3.312 форинти) је распоређен за исплату трошкова члановима судског већа, за ликвидацију пасивних дугова наведеног викара, за ванредне трошкове, итд.
Беч, 22. август 1771.

– попис ефектива, власништва осуђеног викара Генадија Васића сачињен од стране Славонско илирске комисије 25–27. августа 1770. године по налогу ИДД.
Немачки. 25 листова

Фасц. 25, бр. 79 **1771.**

1952. Барон Крепел у име ИДД у свом обраћању Славонско илирској комисији тражи да Комисија извести у коју камералну благајну намерава да депонује остатак из оставинске масе Г. Васића (укупан износ од 3.312,47 форинти) у висини од око 1.900 форинти, јер је та сума преостала након што су подмирени назначени расходи (у прилогу).
Беч 30. август 1771.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 80 **1772.**

1953. Барон Крепел у име ИДД налаже куратору Васићеве оставинске масе Балдуину Лабеју да на рачун Славонско илирске комисије исплати износ у висини од 24,18 форинти ради санирања издатака за потрошни материјал (мастило, неколико врста папира, перо итд. – прилог) неопходних за несметано одвијање процеса против Генадија Васића.
Беч 6. фебруар 1772.
– декрет ИДД од 16. децембра 1771. године којим се одобрава одлука новог митрополита карловачког Јована Ђорђевића да за свог непосредног помоћника постави владику Ј. Шакабету.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 81 **1772.**

1954. Нота ИДД Царско краљевској дворској комори да наложи писару и куратору масе осуђеника Генадија Васића, Балдуину Лабеју, да од Камералне благајне у Грацу преузме износ у висини од 228,56 форинти, намењених за покривање затворских трошкова и заједно, са осталом Васићевом готовином уложи у овдашњи Свеопшти камерални благајнички уред.
Беч 13. фебруар 1772.
Немачки. 7 листова

Фасц. 25, бр. 82 **1772.**

1955. Барон Крепел у име ИДД налаже Славонско илирској комисији – Осек да овамо достави готовински остатак из масе осуђеног Генадија Васића с тим да се одвоји износ у висини од 24,18 форинти на име трошкова за неопходни потрошни материјал кориштен при суђењу Генадију Васићу, исказаних у месецу јануару тек. године од стране актуара Комисије Франца Ксавијера Валтера.
Беч 13. фебруар 1772.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 83 **1772.**

1956. ИДД налаже Славонско илирској комисији – Осек, на основу достављеног табеларног исказа пасивних дуговања осуђеника Генадија Васића, која укупно износе 473,43 форинти, да се дуговања подмире износом у висини од 444 форинти. Ову суму наследници Васићевог дужника архимандрита Герасима Радосављевића Лебинског дугују самом Васићу, док би се разлика у висини од 29,43 форинти подмирила из постојеће масе и након тога, остатак да се достави на адресу ИДД ради даљег депоновања.
Прилог: табеларни приказ пасивних дугова осуђеног Васића који укупно чине 473,43 форинти.
Беч 26. март 1772.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 84 **1772.**

1957. Записник са седнице Славонско илирске комисије – Осек, одржане 15. априла 1772. године.
Одлучено је да се поступи по налогу ИДД од 26. марта тек. године, што значи да се пасивни дугови Г. Васића у укупном износу од 473,43 форинти делом подмире на тај начин да се од наследника преминулог архимандрита Герасима Радосављевића убере дуг у висини од 444 форинти, а да се разлика од 29,43 форинти подмири из редовне кураторске масе, а оно што је преостало, да се упути на адресу ИДД.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 85 **1772.**

1958. Нота Царско краљевске дворске коморе, достављена ИДД, тражећи информацију о томе како да се допуне трошкови боравка Генадија Васића у затвору у Грацу, на основу извештаја Генералне команде за 1,30 форинти имајући у виду да су поред трошкова исхране и трошкови одевања и осталих потрепштина, што представља додатно оптерећење за Ерар. Осим тога, ИДД је обавезна да пронађе средства и за надокнаду трошкова боравка Генадија Васића у осечком затвору.
Беч 26. март 1772.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 86 **1771.**

1959. Протокол са седнице Славонско илирске комисије одржане 8. јануара 1771. године у Осеку, на којој су разматрани декрети ИДД од 29. новембра и 13. децембра 1770. године: о убиру дугова у корист осуђеног Васића од дужника у Пожешкој жупанији и о поступку према овамо избеглим свештеним лицима из Србије, који су избегли услед рата, који се води са Турском.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 87 **1771.**

1960. ИДД налаже Славонској илирској комисији – Осек, да достави исказ о активним дуговањима према осуђеном викару Генадију Васићу, с посебним освртом на дуг владике темишварског Вићентија Јовановића, који Васићу дугује износ у висини од 1.190 форинти.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 88 **1771.**

1961. Извод из записника са седнице Славонске илирске комисије у Осеку одржане 11. марта 1771. године.
Предмет: писмено обавештење владике темишварског Вићентија Јовановића Видака, да је подмирио дуг према Васићевој маси у висини од 1.190,45 форинти и тражи од Комисије да му се о томе изда признаница. Захтеву је удовољено.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 89 **1771.**

1962. Протокол са седнице Славонско илирске комисије – Осек, одржане 28. априла 1771. године.
Предмет: извештај по питању пружања азила свештенику Георгију и његовој жени, пребеглима из Србије, који су смештени у карантин у Земуну, и извештај о продаји ефектива осуђеног викара Генадија Васића с нагласком да се извештај о убраним дуговима од дужника у Пожешкој жупанији није могуће саставити с обзиром на то да се враћени износи налазе у депозиту код војног суда Главног штаба Славонске граничне регименте.
Немачки. 3 листа

Фасц. 25, бр. 90 **1771.**

1963. Нота ИДД (барон Крепел) Царско краљ. дворској комори која садржи декрет да имовина односно оставинска маса осуђеног Г. Васића не припада Државној благајни и стога се за куратора (старатеља) именује овдашњи писар (чиновник) Балдуин Лабеј о чему га треба обавестити.
Беч 28. новембар 1771.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 91 **1772.**

1964. Нота ИДД Царско краљевској дворској комори односно Дворском ратном савету по питању смештаја остатка новца преосталог од продаје ефектива осуђеног викара Генадија Васића у висини од 1.862,31 форинти. ИДД сматра да се наведени износ из осечке Војне благајне прелази у Државну ратну благајну и да се старање препусти именованом куратору Балдуину Лабеју.
Беч 25. јуни 1772.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 92 **1772.**

1965. Славонско илирска комисија подноси Двору извештај о извршеној лицитационој продаји ефектива осуђеног бившег пакрачког викара Генадија Васића уз приложен приказ обрачуна лицитационе продаје на који начин је инкасиран износ од 1.862,31 форинти смештених у овдашњу Војну благајну да би се сходно налогу ускоро били послати на адресу ИДД.
Осек 25. јуни 1772.
Немачки. 11 листова

Фасц. 25, бр. 93 **1772.**

1966. Славонско илирска комисија – Осек, подноси Двору извештај уз приложен протокол и обрачун, о окончању ликвидације пасивних дуговања осуђеног викара Генадија Васића с посебним осврtом о убиру викару дугујућих 444 форинти од стране наследника покојног архимандрита Герасима Радосављевића.
Осек 28. јуни 1772.
Немачки. 13 листова

Фасц. 25, бр. 94 **1772.**

1967. Нота ИДД (Барон Крепел) упућена Царско краљевској дворској комори у којој обавештава да је од укупне масе осуђеника Васића издвојено на име затворских трошкова у корист Ерара 282 форинти док је остатак у висини од 1.580 форинти уложен у Угарску камералну благајну.
Беч 3. септембар 1772.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 95 **1772.**

1968. Куратор Васићеве новчане масе Балдуин Лабеј обавештава Дворску комору о подизању Васићеве новчане масе из Свеопште ратне благајне, из које су рефундирани затворски трошкови у висини од 282 форинте, док је остатак у висини од 1.580 форинти предат Угарској камералној благајни.
Беч 4. септембар 1772.
– Гроф Коловрат у име Дворске коморе потврђује приложени приказ затворских трошкова и налаже куратору Лабеју да остатак од свеукупне Васићеве масе у износу од 1.580 форинти уложи у Угарску камералну благајну, о чему неизоставно треба обавестити вицепредседника УДК и тајног саветника грофа Фештетића.
Беч 22. август 1772.
Немачки. 3 листа

Фасц. 25, бр. 96. **1772.**

1969. Царско краљ. дворска комора у свом обраћању ИДД истиче своју сагласност да се преостала новчана маса из заоставштине осуђеног

Генадија Васића у висини од 1.580 форинти од стране Угарске дворске коморе ради чувања пребаци на конто ИДД, из које би се надаље исплаћивала надокнада годишњих затворских трошкова за наведеног осуђеника.
Беч 3. октобар 1772.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 97 **1776.**

1970. Захтев ИДД Дворском ратном савету да Команда тврђаве у Грацу, у којој је смештен осуђени викар Генадије Васић, извести о наведеном затвореник с обзиром на то да се о њему ништа није чуло од јула 1772. па се стиче утисак да није више у животу. Осим тога, наведена Команда, у случају да је дотични осуђеник још жив, треба да извести да ли се затворски трошкови, који дневно износе 17 крајцара, од августа 1772. године редовно покривају.
Беч 28. март 1776.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 98 **1776.**

1971. Дворски ратни савет у свом обраћању Дворској комори предлаже да се од Камералне благајне у Грацу затражи достава извештаја у погледу прилива средстава из масе, осуђеног Генадија Васића, због санирања затворских трошкова од августа 1772. године.
Беч 30. март 1776.
Уместо месне Камералне благајне извештај је послала Команда тврђаве – Грац истичући да је наведени затвореник жив, да средства за његово издржавање редовно доспевају и то квартално од стране Камералне благајне.
Грац, 27. април 1776.
Немачки. 5 листова

Фасц. 25, бр. 99 **1776.**

1972. Обавештење Угарске камералне благајне куратору имовине осуђеног викара Г. Васића, Балдуину Лабеју да је камата на Васићеву новчану масу 410 форинти и омогућује му се да наведени износ несметано подигне.
Беч, 13. август 1776.
Немачки. 1 лист

Фасц. 25, бр. 100 **1767.**

1973. Славонско илирска комисија обавештава Њен. величанство о достави свих судских списа који се односе на суђење бившем викару пакрачком Генадију Васићу, ради што бољег увида (до сада су на адресу Двора пристизали углавном парцијални извештаји о току суђења), праћени донесеном пресудом.

Прилог: судски списи.
Осек, 22. март 1767.

Спецификација судских трошкова и дневница за чланове судског већа који су све време учествовали у судском процесу против некадашњег викара код пок. владике пакрачког Софронија Јовановића Генадија Васића, која укупно износе 1.524 форинти.
Осек, 17. март 1767.
Немачки. 31 лист

Фасц. 25, бр. 101 **1767.**

1974. Обраћање митрополита карловачког Павла Ненадовића генералу фелдмаршалу Дрекслеру као председнику Славонско илирске комисије у којем истиче свој однос према својим потчињенима, посебно према викарима, наглашавајући да у свакој прилици жели да буде непристрасан, па тако и у случају пакрачког викара Генадија Васића.
Карловци 27. фебруар 1767.
– Примерак вероватно оригиналног облика тестамента преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића састављеног у Пакрацу 1757. године и потврђеног од стране извршиоца тестамента натпоручника Љубибратића.
– У свом обраћању генералу фелдмаршалу Дрекслеру као председнику судског већа основаног при Славонско илирској комисији у Осеку, митрополит карловачки Павле Ненадовић обавештава да је успео да нађе оригинал примерка тестамента преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, који му је 1758. године уручио један од извршиоца, пуковник Черновић и пошто је овај важан спис неопходан ради суђења викару наведеног владике Генадију Васићу биће послат на адресу поменуте комисије у Осеку уз издату потврду о његовом повраћају.
Карловци 6. јануар 1767.
– Списак легата владике пакрачког Софронија Јовановића из којег се види шта од својих ефектива оставља Епископату, манастиру Опово, Генадију Васићу, итд., сачињен у Пакрацу дана 26. децембра 1757. године и оверен од стране извршиоца, натпоручника Јована Чернојевића и Љубибратића.
– Приказ колико је шта у готовом новцу, шта у натуралијама из масе пок. владике пакрачког Софронија Јовановића издао његов брат јеромонах Дионисије Јовановић.
Осек 15. јануар 1767.
– Изјава епископа Бачке епархије Мојсија Путника, поводом навода оптуженог викара Васића да он може посведочити у вези са продајом једног сребрног лавора године 1751. Епископ истиче да се он не сећа да је тада овамо један такав лавор допремљен а једино чега се сећа то је да је тада пуковник Рашковић један сребрни сервис понудио њему, који одиста потиче из заоставштине (пуковник га је купио од једног трговца у

Пешти) али да његово тадашње материјално стање није допуштало куповину скупоцених ствари од сребра.
Нови Сад 19. фебруар 1767.
– Списак ефектива које је митрополит карловачки из оставинске масе пок. владике Софронија Јовановића посредством викара наведеног владике Генадија Васића, примио што у натури што у готовом новцу. Списак потврђен у Осеку 25. фебруара 1767. године.
Немачки, славеносрпски. 62 листа

Фасц. 25, бр. 102 **1767.**

1975. Акта о саслушању оптуженог викара пакрачког Генадија Васића пред Царско краљевском илирском комисијом у Осеку од 29. новембра 1766. до 23. фебруара 1767. године, преведена на немачки језик за чију веродостојност јемчи владин секретар Филипидес де Гаја.
Немачки. 82 листа

Фасц. 25, бр. 103 **1767.**

1976. Записници о исказима сведока у процесу против бившег викара пакрачког Генадија Васића, који се води пред Славонско илирском комисијом у Осеку, сачињени у току јануара и фебруара 1767. године.
Немачки, славеносрпски, латински. 78 листова

Фасц. 25, бр. 104 **1767.**

1977. Асесор Земаљског суда – Темишвар и члан Славонско илирске комисије на суђењу оптуженом викару Генадију Васићу, Фридрих Покач тражи од ИДД да му се надокнаде путни трошкови и дневнице за време боравка у Осеку (175 дана) у укупном износу од 553,15 форинти, али с обзиром на то да му је већ надокнађено 100 форинти, преостало је да му се исплати остатак у висни од 453,15 форинти.
Прилог: табеларни приказ трошкова пута од Темишвара до Осека и назад.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. 25, бр. 105 **1767.**

1978. Барон Јозеф Дрекслер, као председник Славонско илирске комисије образлаже донету пресуду над оптуженим викарем пакрачким Генадијем Васићем, који је осуђен на основу ове оптужнице, рачунајући и време проведено у истражном затвору на казну затвора у укупном трајању од 3 године уз конфискацију ефектива.
Немачки. 2 листа

Фасц. 25, бр. 106 **1767.**

1979. Списак ефектива, власништва викара пакрачког Генадија Васића, који је лично саставио 18. јула 1758. године непосредно пред одлазак у Карловце и који се налазе код осечких грађана: свештеника Саве, Адама

Стефановића и Игњата Зубановића. Спецификација оверена и преведена на немачки језик.
Осек, 7. март 1767.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 107 **1767.**

1980. Извештај Славонско илирске комисије – Осек, Двору:
а) у погледу исплате 100 форинти судском асесору из Темишвара Фридриху Погачу, на име путних трошкова и трошкова боравка у Осеку као члану судског већа у процесу против викара пакрачког Генадија Васића.
б) у погледу јавне објаве царског указа по питању санирања дугова Илирске хусарске регименте и
в) у погледу намиривања дуга наведеног викара у укупном износу од 199,21 форинти становници Осека Марунки Стаковој за кројачке услуге њеног покојног мужа учињених према Софронију Јовановићу односно Генадију Васићу.
Осек 29. март 1767.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 108 **1766.**

1981. Попис ствари нађених у једној дрвеној колиби близу Карловаца, непосредно након одласка викара Васића у Русију, и ствари нађених у једном коферу који се налазио код пакрачког свештеника Саве Станојевића, извршен 27. марта 1758. године.
– Попис ствари наведеног викара, који су нађени код житеља пакрачког Павла Марића, сачињен у Пакрацу 14. јуна 1758. године од стране натпоручника Јована Чернојевића и архимандрита Вићентија.
– Спецификација ствари поменутог викара, нађених код грађанина Осека Игњата Зубановића, сачињена 24. марта 1760. године у Осеку.
Сва три списка су оверена 7. марта 1767. године и имају статус судских списа.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 25, бр. 109 **1766.**

1982. Извештај Славонско илирске комисије – Осек, Врховном војном суду о току и завршетку процеса против бившег викара пакрачког Генадија Васића, истичући да је процес протекао како је законом предвиђено уз учешће двојице судија са стране; вицежупана Вировитичке жупаније Адамовића и судског асесора из Темишвара Погача.
Осек 3. септембар 1766.
Немачки. 4 листа

Фасц. 25, бр. 110 **1765.**

1983. Обраћање владиног секретара и званичног преводиоца Филипидеса де Гаје, ИДД, тражећи упутство о томе шта треба (коме послати) да уради са писмима преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, нађених код притвореног викара Генадија Васића након што их је превео са српског на немачки језик. Препорука ИДД гласи; сва писма треба пажљиво прочитати и анализирати, да би се утврдило да ли садржина противречи ономе што је Васић изјавио на саслушању.
Прилог: списак „писанија" преминулог владике пакрачког Софронија Јовановића, нађених код његовог заменика викара Г. Васића.
Немачки. 3 листа

Кутија 1308 А (49)

Акта у облику протокола, извештаја и осталог, која садрже разне жалбе (приговоре) у погледу примене привилегија датих Србима

Фасц. Мисц, бр. 1 **1733.**

1984. Обраћање Дворског ратног савета команданту Сегединског генералата пуковнику барону Вајсу поводом намере да се у заједници са УДК донесе закон који би Србе у Угарској, који иначе потпадају под јурисдикцију војних власти, обавезао да три велика верска празника: Ускрс, Божић и Духове славе заједно са римокатолицима а не по грегоријанском календару као што је предвиђено Привилегијама цара Леополда. Као образложење наводи се разлог што би се на тај начин смањили празнични дани што би Србима омогућило успешније и ефикасније испуњавање обавеза на обради земљишта као и да на тај начин испуне и своје контрибуционе обавезе. Осим тога, УДК се позива на 27 пасус Копелијског споразума којим се предвиђа да српски војници подређени командама тврђава у којима су смештени, не само наведена три велика верска празника већ и остале да празнују заједно са римокатолицима. Командантима се препушта да изаберу најпогоднији начин на плану спровођења овог закона.
Беч 6. март 1733.
– Протокол са седнице мешовите комисије састављене од представника Дворског ратног савета, Дворске коморе и УДК, одржане 17. новембра 1733. године под председавањем барона Брандауа. Седница је сазвана поводом протеста митрополита карловачког Вићентија Јовановића на предлог закона од стране УДК да православни верници одржавају своје верске обреде упоредо са католицима, пошто би то било супротно одредбама привилегија, а осим тога постоји опасност од инцидената у местима где је становништво измешано, јер Срби важе за врло осетљив народ у случајевима када се прекрше оне слободе које им царска повеља гарантује. Насупрот ставу УДК да Срби могу верске празнике по

сопственом календару да славе само у етничко чистим местима, Дворска комора и Дворски ратни савет више нагињу компромису у смислу да се недавно донесени царски декрет за новоприкључене провинције примени и на Угарску, што значи да би Срби били обавезни да наведена три велика празника одржавају по календару римокатолика, док би се за остале (разне славе) могао би се примењивати јулијански календар.
Прилог: протест митрополита Вићентија Јовановића и интегрални текст привилегија из 1691. потврђене 1713. године.
Немачки, латински. 18 листова

Фасц. Мисц, бр. 2 **1734.**

1985. Протокол са састанка, који је са представницима новооснованих провинција одржао председник мешовите комисије барон Брандау 2. априла 1734. године.
Повод састанка је била жалба, односно протест митрополита Вићентија Јовановића због доношења „Декларације привилегија" 1727. године којом су права српске нације у Угарској прилично сужена у односу на она која садрже привилегије цара Леополда. Упркос меморандуму, упућеног од стране Срба Двору, поменута декларација је 10. фебруара 1732. године ступила на снагу, на коју је као одговор Двору упућен нови меморандум у којем се од виших власти тражи:
– под бр. 1 да се преиспита одредба на основу које су Срби обавезни да три велика верска празника; Божић, Ускрс и Духове славе заједно са католицима што може имати несагледиве последице, те треба допустити да Срби поступе по сопственом календару;
– под бр. 2 да се на упражњена места владика уместо само једног дозволи предлагање три кандидата;
– под бр. 3 да се омогући градња нових цркава и рестаурација постојећих, као и да се скине забрана са до сада ускраћених одобрења за обнову;
– под бр. 4 да се око статуса цркве, осим у крајњем случају, ништа не мења што значи да оне спадају под јурисдикцију митрополита тј. архиепископа;
– под бр. 5 да владике визитирају по слободном нахођењу, без обавезе да траже специјалну дозволу, и нарочито
– под бр. 6 да се укине правило да заоставштина православних владика припада једним делом цркви, митрополиту и државној благајни, затим
– под бр. 7 да се ради дисциплине нације је одржи ауторитет архиепископа, и најзад
– под бр. 8 да се Срби, као што то првобитна привилегија налаже, ослободе обавезе плаћања цехента и основног пореза јер би у противном дошли у тешко искушење пошто не би могли себе да издржавају.
Значи, да би се избегли конфликти и неспоразуми треба Србима омогућити да примењују привилегије у облику у ком су им дате 1691. године од стране цара Леополда а да се „Декларација привилегија" стави ван снаге.
Немачки, латински. 17 листова

Фасц. Мисц, бр. 3 **1734.**

1986. Извештај владине Комисије за новоосвојена подручја о тешкоћама око примене Леополдових привилегија код становништва једног дела Србије и Тамишког Баната, упркос царске резолуције да се привилегије морају у „целости поштовати". Стога је Двору упућена жалба у 8 тачака (описане у претходном предмету) због доношења „Декларације привилегија" 1727. године уз објашњење да се Леополдове привилегије из 1691. године не могу применити на Србе на новоосвојеним територијама. Констатација наведене комисије је, да се привилегије у оваквом модификованом облику не могу успешно применити због чега Декларација из 1727. треба да буде поништена и да и за Србе на новоосвојеним подручјима важе привилегије цара Леополда.
Немачки, латински. 41 лист

Фасц. Мисц, бр. 4 **1734.**

1987. Протокол са седнице Комисије за новоосвојена подручја, одржане 19. априла 1734. године под председавањем председника барона Брандауа.
Поред од стране Срба приспелог ранијег меморандума, Комисија за новоосвојена подручја морала је да приступи разматрању недавно приспеле нове представке од стране Срба са нових територија у којој се ургира убрзање реализације захтева које садржи претходна жалба. Да би Срби били мирни и спокојни треба у духу повеље цара Леополда решавати настале проблеме; питање обављања визитације од стране православних свештеника у жупанији Арад упркос противљењу католичког бискупа у Вел. Варадину, превазићи тешкоће који тиште православне вернике у Лики, решити питање обавезе плаћања цехента од стране православног свештенства, начин избора црквеног старешине, питање обнове старих и изградње нових православних цркава, итд.
Немачки. 14 листова

Фасц. Мисц, бр. 5 **1722.**

1988. Извештај представника Дворског ратног савета Њег. величанству цару у којем се изражава забринутост због колебљивости УДК да озваничи од стране цара Леополда 1691. године донете и од онда у више наврата потврђене привилегије дате српском народу, пошто се то нимало није допало угарском племству и клеру. Стога се препоручује да се на адресу УДК упуте додатне инструкције у погледу примене привилегија и да се истом наложи да се оне ставе у скупштинску процедуру, што су изасланици (депутати) Срба у Угарској у више наврата тражили.
Прилог: молба Михајла Милошевића епископа будимског да се потврде раније дате привилегије у годинама 1690, 1691, 1695, 1699. и 1715. потврђене привилегије за православне Србе у жупанији Пешт-Пилиш-Шолт.
– привилегијално писмо цара Леополда из 1690. године издато српском народу (препис из 1715. године).

– потврда о потврди привилегија донетих на конгрегацији 17. јула 1715. године за Србе настањене у жупанији Пешт-Пилиш-Шолт.
Немачки, латински. 21 лист

Фасц. Мисц, бр. 6 **1724.**

1989. Извод из заједничког извештаја Дворског ратног савета и Дворске коморе од 2. децембра 1724. године у погледу примене привилегија датих српском народу од стране цара Леополда 1691. године објављени од стране Аустријске дворске канцеларије 1695. без консултовања УДК, али године 1706. без знања Дворског ратног савета поједине ставке су поништене од стране УДК што је довело до разних несугласца и сукоба. Да би се томе стало на пут неопходно је уважити захтеве српских депутата формулисаних у 8 тачака (описаних у једном од претходних предмета).
Прилог: приказ непоштовања привилегија у појединим местима Угарске у светлу приспелих жалби тамошњих Срба; у округу Суботице, у слоб. краљ. граду Егеру, у округу Баје, у граду Петроварадину, у Осеку (Доња Варош), у властелинству Футог, у слоб. краљ. граду Пешти, у целој Сремској, Славонској и Бачкој диецези, затим приказ о уведеном специјалном порезу за Србе у Барањској жупанији итд.
Немачки, латински. 45 листова

Фасц. Мисц, бр. 7 **1726.**

1990. Извештај Дворског ратног савета и Дворске коморе Њег. величанству цару у погледу могућности примене Леополдових привилегија на Србе у новоосвојеним областима пре свега у Тамишком Банату у округу Београда и у једном делу Србије. Неопходно је при том, пре свега српском клеру па затим и народу добро објаснити суштину привилегија и ако је потребно, путем резолуције давати додатне клаузуле да би се исте у јавности лакше схватиле и прихватиле. Било би преурањено да се од стране УДК над Србима у наведеним крајевима уведе цивилна управа и законодавство, пошто би то народ, који се тек ослободио турског јарма схватио као нову потчињеност.
Прилог: приказ од стране изасланог коморског провизора Јохана Готлиба Нојбауера, свих такси и осталих давања које су Срби у округу Београда морали приуштити својим свештеницима.
Немачки, латински. 37 листова

Фасц. Мисц, бр. 8 **1728.**

1991. Дворски ратни савет и Дворска комора траже од Њег. величанства да донесе резолуцију у погледу модалитета у примени привилегија у новим, царевини прикљученим областима, тачније у Тамишком Банату и у једном делу Србије, да би се она предала митрополиту Мојсију Петровићу, који тренутно борави у Бечу и очекује један такав корак од стране Њег. величанства.

– Предлог горе наведених дворских органа самом Двору у погледу модалитета за примену привилегија код Срба у новоосвојеним областима у светлу захтева од 8 тачака које је митрополит поднео Двору (описани у једном од претходних предмета).
Немачки. 21 лист

Фасц. Мисц, бр. 9 **1735.**

1992. Записник са заједничке седнице Дворског ратног савета и Дворске коморе одржане у Бечу 14. априла 1735. године.
Предмет: сагласност да се царска резолуција од 21. септембра 1734. године прихвати и да се упути митрополиту карловачком Вићентију Јовановићу уз констатцију да поменута резолуција, поред тога што потврђује привилегије српском народу, донетих и потврђених од стране царева Леополда и Јосифа, од свих досадашњих најјасније тумачи њихову суштину, посебно кад су у питању она поглавља на која су ранији митрополити достављали приговоре (притужбе) Двору; коришћење сопственог календара у погледу прославе Божића, Ускрса и Духова, начина избора архиепископа односно митрополита, питање обнове старих односно изградње нових цркава, слободне визитације православних свештеникова у местима са мешовитим становништвом, начина плаћања столе од стране православних верника, итд.
Немачки. 13 листова

Фасц. Мисц, бр. 10 **1743. (?)**

1993. Дворска канцеларија подноси Њен. величанству (Двору) предлог патријарха и митрополита карловачког Вићентија Јовановића да на упражњено место владике карловачког (Карлштат – Карловац у Хрватској) именује Павла Ненадовића наводећи да исти то звање у потпуности заслужује на основу људских и моралних квалитета као и на основу угледа који у народу ужива. Сходно дипломи (повељи) цара Карла из 1715. године, којом се потврђују привилегије дате српском народу, митрополит Арсеније Јовановић је користећи своје право именовао Павла Ненадовића на наведену дужност и од Двора се само тражи да овај чин и званично верификује.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 11 **1743.**

1994. Извештај са седнице Министарске конференције одржане 21. фебруара 1743. године по питању захтева изасланих српских депутата на челу са патрјархом митрополитом Арсенијем Јовановићем, да се са највишег места потврде привилегије српском народу, допуњене и већ једном потврђене 1715. године. Поновна потврда је потребна због тога пошто су настале одређене недоумице у погледу тумачења њихових одредаба, посебно од стране УДК као и од стране представника локалних власти, нарочито у местима у којима је српско становништво измешано са

мађарским, као и неопходност да оне заживе у областима прикљученим Царевини након победе у рату против Турске. Захтев српских депутата садржи и жељу да се са највишег места ода признање нацији за испољену верност и оданост Царевини, што је доказано између осталог и на тај начин, што су Срби одбили да се прикључе побуњеним масама које је предводио кнез Ракоци и штавише, узели су активно учешће у угушењу побуне.

Од стране Двора (у име царице Марије Терезије) се истиче спремност потврде привилегија из 1715. године с обзиром на то да су недоумице око тумачења њиховог садржаја успешно отклоњене а ако се на плану примене, тумачења одноно злоупотребе истих, јавља недоумица треба поступити на основу закључака горе наведене Конференције из 1735. године.

Немачки, латински. 38 листова

Фасц. Мисц, бр. 12 **1743.**

1995. Извештај изасланог представника Министарске конференције о стању у области између Дунава и Саве, тачније у округу (жупаније) Вировитица и околине у светлу захтева тамо настањених Срба да им се побољшају услови живота, да им се омогући слободно кретање и коришћење сопствене вере у духу Леополдових привилегија јер, како се подсећа, одиграли су својевремено значајну улогу у одбрани границе на реци Сави пред турском најездом.

Немачки. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 13 **1734.**

1996. Записник са заједничке седнице Дворског ратног савета и Дворске коморе одржане 9. јула 1734. године.

На седници је разматрана жалба Срба са новосвојених територија (Тамишки Банат и један део Србије) изнета у 8 тачака (описани у једном од ранијих предмета) на царски декрет из 1727. године којим су знатно ограничене одредбе привилегија, донетих од стране цара Леополда 1791. године. Предлог од стране горе наведених органа Двора јесте да се приступи изради модалитета којима би се ревидирале поједине одредбе наведеног декрета што би било прихватљиво за Србе у новоприкљученим областима.

Немачки, латински. 23 листа

Фасц. Мисц, бр. 14 **1744.**

1997. Краљевски комесар на Српском народном сабору гроф Александар Патачић извештава Двор у вези са уредбом од 26. јуна 1743. године и поновљене 11. фебруара тек. године у погледу предстојећег Српског националног конгреса. Наведени Сабор треба да донесе одлуке у неколико важних питања као што су: смањење броја саборских депутата са 98 на 76 на основу дворске уредбе да се смање трошкови Сабора,

утврђивање епархијске припадности владичанстава са територија која су ослобођена од Турака (случај диецезе Кронштат), захтев да се у више наврата потврђене привилегије јавно објаве и да се са садржином упознају сви органи цивилних и војних власти, по питању начина избора депутата из редова сва три сталежа (реда), итд.
Петроварадин 4. април 1744.

– Сугестија од стране Дворског ратног савета и Дворске коморе упућена УДК да се ублажи законски члан бр. 46, донет на последњем заседању Скупштине Угарске којим се у приличној мери ограничава домет царских привилегија и предлог да се на следећем заседању донесе одлука да се привилегије односе само на Србе који су под вођством патријарха Чарнојевића дошли на територију Угарске а не и на Србе који су у овој области од раније настањени.
На предстојећем Сабору треба да се реши статус епархије Лепавина, наиме да се она, како је предвиђено, прикључи епархији Северин у Вараждинском генералату, мада се сматра да би можда било боље да се због близине манастира Марча, седиште епархије буде у Карлштату (Карловац) или у Плашком.
– Одлука донесена на наведеном Сабору у Карловцима да се образује Комисија за надзор углавном финансијских пословања свих епархија и самог митрополита са посебним задатком да изврше надзор над заоставштинама свештених лица након њихове смрти као и на плану спровођења тестамента и да спроведу неопходан и пре свега прецизан инвентар њихове заоставштине. Налази комисије морају бити тајни, једино митрополит има право увида у њих. Комисија броји 12 чланова из сва три сталежа а у њу су именовани;

Из редова свештенства
1. владика будимски Василије Деметровић
2. Хаџи Захарије, игуман манастира Опово
3. прота Аврам Јовановић из Петроварадинског Шанца (Нови Сад)
4. прота Стефан из Сремске Митровице

Из редова војске
1. капетан Мишко Продановић из Подунавске војне границе
2. Душко Филиповић капетан из Арада
3. Јован Јусбаша (?) бродски поручник Потиске војне границе
4. Јован Витковић поручник Дунавске границе

Из редова политичко-административне власти
1. администратор Андреовић Андрија, управник поште у Петроварадину
2. Павле Крекић, судија из Арада
3. управник поште у Лугошу Емануеловић (можда Манојловић)
4. Игњат Ракић, сенатор из Сегедина

Именовање потврђено (оверено) након положене заклетве (текст заклетве у прилогу) и утврђене су и обавезе и задаци Комисије сажети у 13 тачака.
– Списак депутата из сва три сталежа, учесника Сабора у Карловцима марта 1744. године.
– Захтеви, формулисани у 25 тачака са овог Сабора упућени Двору, који садрже предлоге о начину објаве и примене привилегија у свим областима Царевине у којима живе Срби.
Карловци 27. март 1744.
Немачки, латински. 75 листова

Фасц. Мисц, бр. 15 **1743.**

1998. Концепт привилегијалног писма цара Карла VI којим се потврђују раније дате и дају нове привилегије у области секуларног и црквеног права, у вези са црквеним календаром и верским празницима, подизањем нових и поправкама старих цркава, црквеном и световном суду, канонским визитацијама, учешћу Срба у цивилним деловима власти, итд.
– препис –
Латински. 15 листова

Фасц. Мисц, бр. 16 **1743.**

1999. Записник са седнице Конференције (Савета), основане од представника Дворског ратног савета и Дворске коморе, одржане 21. фебруара 1743. године.
– излагање члана Савета барона Јохана Георга Манагете у којем образлаже разлоге због којих у Беч приспели српски посланици (депутати) и митрополит Арсеније Јовановић траже од Њен. величанства нову потврду раније датих привилегија, којима су придодате и неке нове чије одредбе одређене цивилне власти нису спремне да поштују.
Прилог: меморијал посланика илирске (српске) нације који садржи примедбе на одредбе нових привилегија сажетих у 4 тачке, које су у приличној мери у супротности у односу на одредбе већ потврђених привилегија из 1690, 1691, 1706, 1713. и 1715. године.
Немачки, латински. 24 листа

Фасц. Мисц, бр. 17 **1744.**

2000. Потврда од стране Двора, избора досадашњег архимандрита манастира Крушедол Павла Ненадовића на место владике у диецези Карлштат (Карловац) кога су изабрали верници а на то место га је именовао митрополит карловачки патријарх Арсеније Јовановић.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 18 **1744. (?)**

2001. Извештај, упућен Двору о меморијалу са недавно одржаног Српског националног сабора у којем се замера попустљивост Беча према угарској

политичкој елити која искривљено тумачи одредбе привилегија цара Леополда тврдећи како су новоосвојене територије прикључене Угарској. Од стране Двора изнова се тврди да су нове области одиста припојени Угарској, међутим Срби, који су у то време били настањени у читавој области од Пеште па до саме границе са Турском (Србијом) нису подређени мађарским редовима, већ они спадају под ингеренцију Двора односно Дворске канцеларије. Царском изасланику задуженом за односе са Србима, Оренгију. се налаже да редовно извештава у погледу примене царских привилегија код Срба настањених на територији Угарске а другом царском изасланику Патачићу се налаже да достави исцрпан извештај о тренутном стању. У вези с тим такође се сугерише Скупштини Угарске да прогласи неважећим инкриминисани законски члан бр. 46.

Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 19 **1743.**

2002. Потврда привилегијалног писма цара Карла VI из 1715. године од стране царице Марије Терезије, наглашавајући да се привилегије односе и на војни сталеж који је исказао оданост Њен. величанству бранећи границе Монархије са свих страна изражавајући истовремено захвалност што су се српски ратници истакли у ратовима против Пруске, Француске и Баварске, – о чему се обавештава митрополит карловачки Арсеније Јовановић.

– Концепт привилегијалног писма Карла VI из 1715. године, којим се потврђују привилегије из области црквеног и секуларног права.

Латински. 14 листова

Фасц. Мисц, бр. 20 **1743.**

2003. Одговор Двора поводом примедби од стране Срба (митрополит Викентије Јовановић) на привилегијално писмо цара Карла VI у вези са питањима као што су; примена православног црквеног календара као и празника, изградња нових и поправка старих православних храмова, црквеног и световног суда, канонске визитације, начин избора владика као и самог митрполита, учешћа Срба у месним цивилним властима, обавезе плаћања цехента, итд.

– препис из 1729. године –

Немачки. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 21 **1743.**

2004. Царски меморандум донет јануара 1729. године, достављен цивилној администрацији у Осеку као седишту области која је поново прикључена Монархији пошто су ослобођени од Турске, по питањима обухваћених у 9 тачака која су набројана уз претходни акт.

– препис –

Немачки, латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 22 **1735.**

2005. Потврда цара Карла VI из 1735. године којом се потврђују до тада дате привилегије српском народу.
Латински. 14 листова

Фасц. Мисц, бр. 23 **1723.**

2006. Молба Јоханеса Клајна, епископа фогарашког, цару Леополду I у којој износи потешкоће, захтеве и молбе народа сједињеног грчког обреда у вези са привилегијалним писмом из 1701. године у погледу уређења унијатске (грчко-сједињене) цркве.
Латински. 35 листова

Фасц. Мисц, бр. 24 **1715.**

2007. Диплома цара Карла VI од 16. фебруара 1715. године, упућена свим сталежима (државним и црквеним) у погледу заштите српских привилегија.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 25 **1718.**

2008. Диплома цара Карла VI издата 10. септембра 1718. године у погледу заштите српских привилегија.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 26 **1720.**

2009. Барон Еуген од Саваријe у име цара Карла VI враћа владику Мојсија Петровића у Банат и додељује му титулу архиепископа и звање митрополита и добија јурисдикцију над Тамишким Банатом. У ствари постаје владика бродски и јенопољски.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 27 **1725.**

2010. Уредба цара Карла VI од 12. априла 1725. године којом се трговцима прописују правила трговине робом изван вашара.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 28 **1727.**

2011. Диплома цара Карла VI од 12. априла 1727. године у погледу заштите привилегија датих српском народу.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 29 **1732.**

2012. Извод из акта УДК од 22. јануара 1732. године, који садржи забрану трговцима из Турске да своју робу продају у Пешти и Будиму.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 30 **1732.**

2013. Допис од стране Двора упућен српском митрополиту, православном клеру и српској нацији, у којем се у 9 тачака подробно тумаче одредбе најновије царске резолуције које се односе на положај свештенства и нације на новоосвојеним територијама и то по питању:
1. Примене грегоријанског календара код Срба у местима у којима живе заједно са католицима.
2. Начина постављања (именовања) владика на новоформираним епархијама на територији повраћених од Турака.
3. Околности под којима могу градити нове цркве.
4. Да се оним свештеним лицима који се огреше о закон суди пред црквеним судом, а не пред цивилним.
5. Да свим свештеним лицима као стални боравак важе манастири односно цркве за које су именовани од стране митрополита.
6. Да слободно врше канонску визитацију изван сопствених диецеза, додуше уз легитимацију и евентуалну оружану пратњу ради личне безбедности и обавезу да се у местима у којима бораве за време визитације пријаве месној војној или цивилној власти – све то не противречи одредбама привилегија.
7. Придржавања често спомињаном царском декрету у погледу наслеђивања имовине тамо где постоји тестамент односно тамо где га нема, тако да се интереси и клера и народа усагласе.
8. Да су припадници српске нације духовно и црквено митрополиту подређени, али кад су у питању световни закони (тачка Привилегије то тачно прецизира) подређени су цару – и најзад,
9. Обавезе да основни порез плаћају цивилним органима власти.
Беч, 16. фебруар 1732.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 31 **1732.**

2014. Уредба цара Карла VI на основу које се забрањује заштита турских трговаца по војним постајама и забрањује им се продаја робе на вашарима.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 32 **1732.**

2015. Уредба цара Карла VI на основу које се обавезују трговци из турских крајева (који су се преселили у Краљевину Мађарску заједно са својим породицама) да плаћају тридесетнину и подлежу свим осталим пореским обавезама.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 33 **1734.**

2016. Решење аустријског цара Карла VI о потврди привилегија српског народа у вези са регулисањем црквеног и цивилног (народног) права.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 34 **1735**

2017. Царски декрет, упућен владики бачком и сегединским Висариону Павловићу у којем се истиче да Бачки дистрикт више потпада под царско-коморску него под жупанијску власт, тако да жалбе у вези са привилегијама убудуће треба подносити на адресу Комисије успостављеној од стране Коморе.
Беч 2. мај 1735.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 35 **1735**

2018. Одговарајући на примедбе митрополита Вићентија Јовановића аустријски цар Карло VI наређује свим органима власти да се спречи свако кршење односно спречавање примене привилегија датих српском народу.
Латински. 2 листа

Кутија 1308 Б (50)

Привилегије дате бугарском ентитету који се населио у једном делу Баната, бежећи пред Турцима и др.

Фасц. Мисц, бр. 36 **1744.**

2019. Царске привилегије, објављене у 14 тачака, датих припадницима бугарске нације, настањених у области јужног Баната око 1740. године на основу којих они између осталог стичу право на:
– да сами и на сопствени начин регулишу суживот са староседеоцима;
– на добијање слободног простора (плаца) за изградњу кућа и стицање сопствене имовине;
– да слободно бирају коју вероисповест да прихвате (препорука је да приступе католичкој вери с обзиром на то да су се нашли у католичком окружењу);
– да слободно бирају судије и њихове помоћнике из сопствених редова;
– да им се додели земља за обраду да би преживели, коју међутим немају право да напусте;
– и најзад, имају обавезу плаћања основног пореза и десетине (цехента) и то цивилним органима власти из редова староседелаца;
Латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 37 **1744.**

2020. Подробније упутство од стране Двора Бугарима настањених у једном делу Тамишког Баната, тачније у месту Винга округа Темишвар, у погледу примена привилегија које им је дала царица Марија Терезија, састављених у 9 тачака.
Беч 2. август 1744.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 38 **1745.**

2021. Проглас царице Марије Терезије у погледу односа према избеглицама који су у периоду од 5. априла 1725. до 11. јануара 1732. године уточиште нашли у Царевини да не би пали у турско ропство. Упућује се Дворски ратни савет да избеглице држи под надзором и да им се ограничи бављење трговином.
Беч 11. мај 1745.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 39 **1744.**

2022. Текст идентичан са текстом предмета под бр. 2020.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 40 **1745.**

2023. Захтев Двора упућен настојнику жупанија Арад и Чанад грофу Антуну Гражалковићу да извести у погледу оправданости молбе групе грчких трговаца али турских поданика да своју робу на територији наведених жупанија могу слободно да продају, посебно о томе да ли би на тај начин био угрожен положај месних трговаца. Тек у поседу тих података Њен. величанство је спремно да размотри молбу грчких трговаца.
Беч 27. јули 1745.
Латински. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 41 **1745.**

2024. Жалба владике дистрикта Халмађ Њен. величанству због одлуке да се овај дистрикт припоји Арадском и на тај начин да се Халмађска дицеза такође прикључи Арадској упркос томе што се Халмађ налази у Трансилванији и царске привилегије се не односе на тамошње Србе.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 42 **1747.**

2025. Примедбе грчко сједињеног епископа Мунгола на поједине тачке привилегије дате верницима сједињеног грчког обреда, а које се односе на: избор епископа, Леополдову диплому, пружање азила, надлежности епископа, плаћање пореза, столарине, викара Арона и црквене легате.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 43 **1747.**

2026. Обраћање митрополита и архиепископа Арсенија Јовановића Двору поводом жалбе православног свештенства у дистрикту Халмађ због прикључења дистрикту Арад што ће охрабрити месне власти да ометају редовну делатност православних свештеника, подсећајући на привилегије цара Леополда и цара Карла VI и гаранције које су дали царски опуномоћеници фелдмаршал барон фон Енгелсхофен и гроф Патачић на последњем Сабору ; да се овом инкорпорацијом у суштини

ништа не мења. да свештеници могу и даље да обављају своје дужности у оквиру канонских визитација.
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 44 **1743.**

2027. Подсетник групе српских депутата у Бечу, упућен Двору да се:
1. Од стране свих органа Двора, посебно од стране УДК прихвате и јавно објаве привилегије дате српском народу, упркос томе што су оне већ публиковане 1735. године.
2. УДК – у достави потврда о именовању бившег владике Ужица Алексија Андреовића за владику костајничког и пожунског.
3. Утврди да ли је недавно за карлштатског владику постављени Павле Ненадовић задужен и за верне војнике, који су у саставу војске стационирани у Италији и Баварској.
4. Потврди именовање од стране патријарха на основу којег се некадашњи митрополит нишки (име се не наводи) поставља на чело епархије Липовина у Вараждинској диецези уместо преминулог владике Филиповића.
5. Изрази захвалност Двору што је допринео да се све досадашње потврде привилегија буду прихваћене и од угарских сталежа што је јасно исказано и на последњем заседању Угарске скупштине у Пожуну.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 45 **1749.**

2028. У више облика испољени протести православних верника из Трансилваније и из суседних дистриката као и из Хрватске, упућени Њен. величанству у погледу спутавања примене привилегија које су дате православним верницима, упркос томе што су оне вишеструко потврђене и објављене путем декрета. На плану кршења одредби привилегија нарочито се истичу бискупи: јегарски (Егер) Баркоци и великоварадински (Орадеа) Мелетије, који нису презали ни од тога да поједине манастире и цркве затворе или пак да забране прославу Божића, а присутно је и противљење изградњи нових цркава. Представници Срба у Хрватској су своје примедбе изнели у 16 тачака и упутили Њен. величанству и затражили да се путем резолуције позову представници локалних власти да се у региону између Јасеновца и Петроварадина испоштују Леополдове привилегије. Жалба Влаха настањених у Трансилванији садржи указивање на појаву великог притиска од стране католичког клера на неунијаћене да напусте православље и да ступе у редове католика.
Немачки. 17 листова

Фасц. Мисц, бр. 46 **1743.**

2029. Дворски ратни савет препоручује УДК да се предложи да се за следећи Српски национални конгрес за царског комесара именује коњички заповедник гроф Бачањи с обзиром на то да има искуство у вођењу политике

по разним провинцијама Царевине. Препоруку је Двор прихватио и гроф Бачањи је именован на наведену функцију.
Беч 19. новембар 1743.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 47 **1743.**

2030. Захтев упућен Двору (адресант непознат) да се достави копија царске уредбе из 1727. или 1728. године која даје могућност тадашњем владики арадским и великиварадинском а касније митрополиту Вићентију Јовановићу да по својој диецези уз оружану пратњу врши канонску визитацију.
Немачки. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 48 **1741.**

2031. Дворски саветник Харах у име Дворског ратног савета извештава Њен. величанство о предлогу српских депутата да се потврди избор овамо пребеглог патријарха из Ипека (Пећ, Србија) Арсенија Јовановића за патријарха и митрополита свих Срба у Угарској, а њему припадају све оне надлежности које су имали његови претходници (двор као резиденција у Карловцима и властелинство Даљ) а стиче и право на годишњу државну помоћ у висини од 8 до 9.000 форинти. Осим тога, наведени саветник Двора осврће се и на предлог српских депутата у погледу годишње потпоре за такође овамо пребеглог пуковника Рашковића, патријарховог шурака као и на положај овамо пребеглих владика и митрополита (ужичког и нишког) Алексија Андреовића и Георгија Поповића, истичући да им следује годишња помоћ у висини од 1.200 форинти све док на овој страни не нађу сигурно „ухлебљење" (Андреовић је у међувремену предложен за владику костајничког пошто је ово звање тренутно упражњено).
Прилог: потврда о постављању Вићентија Јовановића владике арадског за митрополита карловачког 5. фебруара 1732. године и царска објава од 24. септембра 1695. године којом је утврђена привремена резиденција патријарха Арсенија Чарнојевића (преписи).
Немачки, латински. 17 листова

Фасц. Мисц, бр. 49 **1748.**

2032. Жалба, упућена ИДД, настојника десет православних манастира у Срему о општем, тачније, неподношљивом стању које влада око ових манастира; уопште се не поштују привилегије, одузима се доста „земаље" која реамбулацијом разграничења из 1743. године манастирима припадају, наплаћује се порез (цехента) итд., све то уз благослов свемоћног кнеза Ливија Одескалкија поседника властелинства Илок, који није спреман да прихвати реамбулацију коју је 1747. године потврдила и царица Марија Терезија.

Прилог: препис прогласа Марије Терезије којом се утврђују границе манастира Врдник (Раваница) на основу Реамбулације од 15. октобра 1742. године поднесен од стране дворског канцелара грофа Леополда Надаждија и дворског комесара барона Франца Колера.
Немачки, латински. 17 листова

Фасц. Мисц, бр. 50 **1748. (?)**

2033. Предлог расписа којег је актуелни патријарх (вероватно Арсеније Јовановић) упутио пречасним епископима: темишварском, арадским, будимским, бачком, костајничком, плашким и славонском.
На основу дојаве царског комесара фелдмаршала барона Енгелхофена скреће се пажња на појаву лажних свештених лица из иностранства, који под окриљем сакупљања новчаних прилога тобоже у хуманитарне сврхе покушавају да се инфилтрирају међу православне вернике са циљем да створе раздор међу њима и да их одврате од сопствене вере. Распис садржи упутство на који начин се према оваквим лицима – патријарх их назива вагабундима – у случају да буду откривена, треба опходити. Неопходно је уз присуство представника црквене и цивилне власти таква лица детаљно испитати (на основу упитника који садржи 13 питања које је утврдио лично патријарх) и ако се на тај начин докаже кривица ухапшене особе, да се поступи на основу важећих закона.
Другим приложеним расписом патријарх препоручује наведеном преосвештенству да се у овом тренутку свештеним лицима православног обреда не одобри путовање у стране земље сем у крајње озбиљним случајевима, када је путовање заиста неопходно, уз јемство да ће се то лице вратити, односно док борави ван земље, неће начинити корак који би се могло сматрати издајом. О свакој издатој дозволи епископи (владике) су дужни да известе патријарха који ће затим о томе обавестити Двор.
Немачки. 15 листова

Фасц. Мисц, бр. 51 **1732.**

2034. Молба Виђентија Јовановића, архиепископа београдског и митрополита карловачког да му се властелинство Даљ додели на трајно уживање.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 52 **1748.**

2035. Допис представника католичког клера и племства у Трансилванији својој конгрегацији у Херманштату (Сибиу) изражавајући протест што је њено величанство повољно оценило молбу владике арадског Исаија Антоновића да се њему и другим свештеним лицима арадске диецезе одобри обављање канонске визитације у местима у којима живе Власи, истичући да се на тај начин жели део становништва који је већ пришло унијатима да се врати на православну веру, не презајући ни од опште побуне у случају да се то онемогући.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 53 **1743.**

2036. Промеморија групе Срба настањених у Сегедину, упућена Њен. величанству, у којој се изражава захвалност поводом царске уредбе из 1702. године на основу које представници свих нација настањених у Сегедину (Мађари, Немци, Хрвати и Срби) у месном магистрату треба да буду једнако заступљени. Након што је Сегедин ослобођен од Турака поново је у граду устројен Магистрат који се састојао од 13 заступника (сенатора) од којих је Србима припало једно место. Томе су се градски оци донедавно и придржавали, међутим како је недавно умро градски сенатор Игнације Ракић и уместо да се на упражњено место, како то Статут града и привилегије предвиђају, кандидује лице српске националности, овог пута је предложено лице из редова Мађара. Због тога се Срби жале Двору тражећи да се прекори садашња власт у граду, и како то правила налажу, да се на упражњено место сенатора именује српски кандидат, јер на крају крајева и Срби су дали не мали допринос томе да се Сегедин ослободи од Турака.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 54 **1747.**

2037. Протестно писмо управитеља поште у Петроварадину Андрије Андреовића у којем оповргава оптужбе које је против њега царски опуномоћеник за Србе у Угарској гроф Оренги поднео, оптужујући га да је отуђио новац који је код њега депоновао патријарх Арсеније Јовановић, износећи детаљно у које сврхе је потрошен део новца.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 55 **1748.**

2038. Текст (садржина) истоветан тексту (садржини) у предмету Фасц. Мисц, бр. 43 (2026).
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 56 **1747.**

2039. Објава грчко-унијатских свештеника са службом у Трансилванији Грегорија Мајера, Силвестера Ралгањија и Георгија Папа да се у појединим областима Трансилваније не поштују папске одредбе (буле), донетих од стране папа Бонифација VIII и Климента VII на основу којих и удовице грко-католичких свештеника треба да уживају све оне привилегије и прерогативе које имају и удовице римокатоличких свештеника.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 57 **1729**

2040. Извештај Дворске коморе упућен Двору у погледу молбе Мојсија Петровића архиепископа и митрополита београдског и „администратора" Карловачке митрополије (до избора новог митрополита) да му се по угледу на претходника архиепископа Викентија Поповића одобри

убирање десетине (цехента) са подручја Славоније као и да му се на коришћење уступи властелинство Даљ са околним селима Бело Брдо, Борово и Церић.
Немачки. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 58 **1747.**

2041. Извештај представника Дворске коморе по питању протеста митрополита карловачког Павла Ненадивића
а) због поништавања, на инсистирање УДК од стране владиног комесара Пасардија, царске одлуке из 1741. године на основу које овамо пребеглом пуковнику и митрополитовом шураку пуковнику Атанасију Рашковићу следи годишња пензија у висини од 2.000 форинти
б) због противљења команданта Градиштанског пешадијског пука пуковника Шмита као и представника цивилних власти Градиштанске и Вировитичке жупаније да се Србима на овом подручју одобри изградња нових цркава.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 59 **1747.**

2042. Налог царице Марије Терезије банском намеснику и епископу загребачком да се износ у висини од 1.500 форинти, коју су Срби из пограничних области сакупили, за шта су иначе имали одобрење Двора, стави на увид царским пореским органима власти.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 60 **1751.**

2043. Дворски ратни савет налаже ИДД да испита основаност свих оптужби које су међусобно изменили командант Потиско-поморишког граничарског пука потпуковник Јован Шевић и актуелни митрополит (вероватно Павле Ненадовић), да испита узроке насталих неспоразума и да о свему томе извести горњи Савет.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 61 **1730.**

2044. Извод из записника са седнице представника Срба са новоосвојених подручја, одржане 16. фебруара 1730. године.
Предмет: одбијање од стране више власти молбе митрополита Мојсија Петровића да се у Београду оснује српска штампарија с циљем да штампа црквене и школске књиге (уџбенике), пошто ова досадашња у Москви, то више не чини, уз образложење да постоји штампарија у граду Тирнау (Трнава), која поседује дозволу да штампа наведене публикације али само уз претходно одобрење цензора.
Немачки. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 62 **1751.**

2045. Извештај, поднесен Двору, поводом протеста митрополита карловачког Павла Ненадовића на извештавања дворског агента Оренгија тврдећи да он често неистинито и искривљено приказује деловање митрополита и осталог клера, посебно за време одржавања сабора.
Немачки. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 63 **1746.**

2046. Дворски ратни савет предлаже да се удовољи молби Алексеја Андреовића владике костајничког и зринопољског да му се за период од 1741. до 1746. године надокнади годишња пензија у висини од 1.200 форинти коју је редовно примао до 1741. године и која му је укинута након избора на наведено звање. Званично устоличење и потврда његовог избора од стране Двора је каснила тако да је владика остао без неопходних средстава за живот што га је приморало да се задужи. Због тога али и из других разлога неопходно је да се од старне Двора поврди његово именовање што би му омогућило стицање одређеног прихода пошто би на тај начин стекао право и на убирање црквеног пореза (столе) што представља део прихода диецезе у којој управља.
Немачки, латински. 7 листова

Кутија 1309 (51)

Извештаји, записници и остала акта у вези са привилегијама датих српском народу

Фасц. Мисц, бр. 82 **1753.**

2047. Налог Двора архиепископу и митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да именује новог свештеника православног обреда при Славонском граничном батаљону уместо досадашњег Арсенија Поповића и да о томе обавести ИДД.
Беч 31. јули 1753.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 83 **1754.**

2048. Нота Двора у име Њен. величанства царице Марије Терезије, упућена на адресу архиепископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића, команданту Славонског граничарског пука пуковнику Зимшену и Заповедништву Главног ратног комесаријата у Бечу, која изнова садржи ургенцију да се уместо досадашњег свештеника при поменутом пуку Арсенија Поповића, именује један други свештеник пошто је наведени удаљен, како се истиче, због недоличног понашања. Ово питање се протеже већ више од годину дана и како се у ноти наглашава, крајње је време да се оно реши о чему обавезно треба обавестити ИДД.
Беч 16. август 1754.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 84 **1754.**

2049. Преписка између Двора, ИДД, Дворског ратног савета, Главног ратног комесаријата, митрополита карловачког Павла Ненадовића и Команде Славонског граничарског пука (командант пуковник Зимшен), тренутно стационираног близу места Фрајберг у Моравској, по питању отказа свештенику Арсенију Поповићу, ангажованог при наведеном пуку, и именовања једног другог у лику мирног и способног свештеника.
Беч, Карловци и Фрајберг август – септембар 1754.
Немачки. 9 листова

Фасц. Мисц, бр. 85 **1754.**

2050. Царски двор изнова доставља наредбу архиепископу и митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да смени свештеника Арсенија Поповића са положаја свештеника при Славонском граничарском пуку под командом пуковника Зимшена и истовремено прекорава митрополита што се устеже око његовог смењивања, мада је митрополит то образложио у писму упућеном Њен. величанству од 27. септембра 1754. године (прилог).
Ноте по истом питању упућене су Дворском ратном савету и Главном ратном комесаријату.
Беч 8. октобар 1754.
Нота Дворског ратног савета ИДД са налогом да овај орган учини све, да митрополит Ненадовић спроведе у дело и испоштује наређење Двора.
Беч 5. октобар 1754.
Немачки. 11 листова

Фасц. Мисц, бр. 86 **1754.**

2051. ИДД извештава Дворски ратни савет и Главни ратни комесаријат о писменом обавештењу митрополита Ненадовића од 11. октобра тек. године да је уместо инкриминисаног свештеника Арсенија Поповића на дужност војног свештеника при Славонском граничарском пуку именовао јеромонаха Дионисија досадашњег намештеника у сремском манастиру Бешеново.
Беч 22. октобар 1754.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 87 **1754.**

2052. Допис сада већ бившег свештеника при Славонском граничарском батаљону Арсенија Поповића Двору, у којем истиче да су оптужбе на основу којих је уклоњен са дужности и које потичу од бившег команданта батаљона генерал – Стражмештера Будаија и делимично од садашњег Зимшена, неосноване и стога тражи од Двора да му се пружи одговарајућа сатисфакција и новчана потпора.
Након узајамне преписке на релацији командант пуковник Зимшен – митрополит Ненадовић и на релацијама ИДД и Дворски ратни савет –

митрополит Ненадовић, дошло се до закључка, упркос недовољно аргументованих чињеница да се војни свештеник (Фелдкаплан) православног ритуса Арсеније Поповић удаљи из наведеног батаљона (пука) и да се на његово место именује један мирнији и сталоженији свештеник. Тако је командант наведеног пука, стационираног у близини места Фрајберг у Чешкој, известио у свом писму од 1. септембра 1754. године ИДД да је именовани свештеник напустио логор пука и запутио се у Карловце.
Немачки. 20 листова

Фасц. Мисц, бр. 88 **1754.**

2053. Барон Кенигсег-Ерпс, као председник ИДД, налаже митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да заједно са главним командантом војних снага за Славонију као председником Славонско-илирске комисије са седиштем у Осеку генералом грофом Мерсијем изнађу решење и да реализују наређење са највишег места на основу којег неизоставно треба смањити број православних свештеника при пешадијским пуковима с обзиром на то да их има превише, те да се њихов број сведе на једну разумну цифру. Исто тако, тражи се достава исказа о броју свештеничких породица у 3 граничарска пука: Градиштанском, Бродском и Петроварадинском. Налог овакве садржине је у више наврата достављан митрополиту у Карловце али се он противио да их изврши, правдајући то чињеницом да то није упућено од стране ИДД, органа задуженог да се брине о Србима у Угарској и да надзире спровођење царских привилегија.
Прилог: исказ о броју свештеничких породица на подручју које покривају Градиштански, Бродски и Петроварадински граничарско-пешадијски пук.
Беч 2. август 1754.
Немачки. 15 листова

Фасц. Мисц, бр. 89 **1755.**

2054. Допис ИДД митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу и Дворском ратном савету у вези са питањем великог повећања броја православних свештеника при Славонском граничарском пуку и око настојања да се њихов број смањи на разумну меру за шта постоји и наређење са највишег места, али спровођење отежава сам митрополит.
Беч 11. новембар 1755.

У свом допису ИДД од 4. априла 1755. године митрополит Ненадовић образлаже зашто је тешко спровести наредбу са вишег места; то би раздвојило многе породице и изазвало би узнемиреност код Срба (што се већ десило у Темишварској дијецези у којој је више свештеника преко

владике тамошњег Георгија Поповића путем петиције протестовало због увођења обавезе плаћања контрибуције).
Немачки. 20 листова

Фасц. Мисц, бр. 90 **1755.**

2055. Жалба митрополита Павла Ненадовића Двору по питању уредбе да се смањи број православних свештеника на подручју Славонске војне границе, истичући да је Двор од стране војних власти погрешно информисан о стварном броју православних свештеника о чему сведочи и табеларни приказ броја духовника и њихових породица на подручју Петроварадинског пешадијског пука под заповедништвом артиљеријског генерала барона Хелфрајха. Пописом је утврђено да приличан број свештеника чак и недостаје за поједина места. С обзиром на то да је Двор (Њен. величанство) одредбу о смањењу свештених лица православног обреда добио на основу погрешних тамо приспелих информација, митрополит моли да се овај цео случај са Дворским ратним саветом и ИДД добро размотри и да се наведена уредба укине, јер она у датом облику озбиљно нарушава привилегије и имунитет православних свештеника.
Немачки. 18 листова

Фасц. Мисц, бр. 91 **1757.**

2056. Обраћање митрополита Павла Ненадовића Двору поводом наредбе са највишег места на основу које су граничарски пукови (Бродски и Петроварадински) под командом потпуковника барона Ланиуса као делови Славонског граничарског батаљона напустили Славонију и упутили се на нови положај где ће бити привремено стационирани. Митрополит у свом писму изражава жаљење што са војском нису пошли и православни свештеници с обзиром на то да у саставу оба наведена пука има много војника Срба, којима би причешћивање и душебрижништво могли бити неопходни и стога моли да се двојици свештеника омогући накнадно прикључење наведеним јединицама. ИДД и Дворски ратни савет уважавају молбу митрополита и сагласни су са том жељом с тим да трошкови издржавања оба свештена лица иду на терет трошкова оба пука.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 92 **1758.**

2057. Молба епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору да се убудуће омогући да војници православне вере (Срби) при граничним јединицама приликом одласка на марш или вежбе или у ратне походе уз себе имају свог свештеника, што до сада није био чест случај и да трошкове за њих сноси Државни ерар. ИДД и ДРС сагласни су са овом митрополитовом иницијативом, али нису сигурни да ли при Државном ерару постоје средства за ову сврху. Стога опомињу, да би у случају да је финансирање могуће али из средстава намењених

војницима и официрима, да би то изазвало смањење официрских плата што би могло довести до незадовољства.
Немачки. 9 листова

Фасц. Мисц, бр. 93 **1758.**

2058. Жалба митрополита Павла Ненадовића барону Енгелсхофену као председнику ИДД због удаљавања из јединице при Петроварадинском и Бродском граничарском пуку ангажованих православних свештеника правдајући то на тај начин што од стране Државног ерара нису обезбеђена средства за њихово издржавање (уз то је свештенику при Петроварадинском пуку Теодору Ненадовићу начињен дуг у виду неисплаћених принадлежности), упркос томе што је командант Славонског граничарског батаљона гроф Мерси дао пристанак да приликом „аусмарша" уз војнике могу бити и православни свештеници.
Карловци 14. октобар 1758.

– Резолуција Њен. величанства на основу које се омогућава да у јединицама које су се упутиле на марш као војни свештеници и духовници православног обреда могу бити ангажовани, за које важе иста правила као и за свештенике осталих верских обреда.
Беч 19. децембар 1758.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 94 **1754.**

2059. Налог Двора и ИДД митрополиту карловачком епископу Павлу Ненадовићу који садржи захтев да се хитно достави извештај у вези са потраживањем унијаћеног свештеника из Великог Варадина Филипа Дамјановића.

У свом извештају митрополит истиче да је наведени свештеник под свештеничким именом Филимон обављао своју дужност при цркви Светог апостола Петра и Павла у Карловцима, да у суштини никаквих потраживања нема, већ он дугује, као што се то из приложених списа види, неколицини грађана Карловаца. Осим тога, био је познат по врло развратном начину живота (био је велики боем) и на основу приложених изјава његових колега он је из наведене цркве више ствари отуђио, због чега је оправдано суспендован и упућен у манастир Крушедол где је такође начинио више прекршаја; између осталог издавао је менице са фалсификованим потписима манастирске браће уваливши их на овај начин у дугове. После извесног времена побегао је из манастира Крушедол, упутио се у Велики Варадин (Орадеа) прешавши тамо у редове унијата.
Беч, 2. август 1754.
Карловци, 18. септембар 1754.
Немачки, латински. 43 листова

Фасц. Мисц, бр. 95 **1750.**

2060. Упутство УДК у вези са решавањем спора који је настао између Срба и њихових верских заступника у Јегри (Егер) и тамошњег католичког бискупа Францискуса Баркоција.
Веза: 347. Фасц. 8А, бр. 7. / 1750. Фасцикла 1276 (кутија 11)
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 96. **1750.**

2061. УДК обавештава ИДД по питању извештаја, достављеног од стране унијатског епископа у Мункачу (Мункачево) Мануела Олшовског поводом жалбе Срба у Трансилванији и суседних дистриката због затварања њихових цркава и распуштања укупног тамошњег православног клера.
Латински, Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 97 **1751.**

2062. Представка заступника неунијаћених цркава у Трансилванији (Ердељ) упућена Двору, која садржи жалбу на поступак католичког клера у наведеном региону, истичући кршење царских привилегија које се односе на читаву православну (српску) енклаву па и на ону у Трансилванији. Кршење привилегија се манифестује на више начина; затварањем православних храмова и манастира, забраном изградње нових цркава, прогањањем православних свештеника, претњом протеривања, увођењем обавезне контрибуције, итд. Моли се Њен. величанство да путем резолуције приволи унијатске духовнике да прекину са оваквом делатношћу и да испоштују дате и у међувремену у више наврата потврђене привилегије, које се поред осталих провинција односе и на Трансилванију, упркос томе што то католички клер сасвим другачије тумачи.
Молба посланства унијатског (грко-католичког) манастира Фогараш барону Мануелу Олшовском епископу Мункача, да се манастир ослободи обавезе плаћања контрибуције с обзиром на сиромашно стање манастира који практично нема никаквих прихода.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 98 **1750.**

2063. Предмет по садржини сличан претходном. Овог пута православни верници у месту Субао у жупанији Берег срез Мункач жале се да им је ускраћено богослужење с обзиром на то да им је храм затворен а свештеник им се налази у затвору и поврх тога обавезни су да плаћају контрибуцију. Истичу да су се од 1748. године у више наврата жалили дворском опуномоћенику Оренгију али без резултата и стога се сада надају да ће Двор и ИДД донети одговарајуће одлуке на основу којих ће им се јемчити слобода вероисповести која им је уосталом загарантована привилегијама. Сличне садржине је и приложена писмена исповест једног верника из Токаја у жупанији Земплен где се лично вицежупан Јанош Калоч, иначе католик, постарао да се тамошњим православцима

онемогући богослужење већ им је препоручио да се прикључе грко-католицима. Овај потез је здушно поздрављен од стране католичког бискупа јегарског (Егер) Баркоција. Приложена је и поновна молба неунијаћених при манастиру Фогараш, који истичу да просто нису у стању да плате контрибуцију јер су сви од реда сиромашни.
Немачки, латински. 16 листова

Фасц. Мисц, бр. 99 **1754.**

2064. Молба митрополита карловачког Павла Ненадовића председнику ИДД грофу Коловрату
– да се предузму одређене мере према бискупу јегарском грофу Баркоцију и да се спречи даље вређање и понижавање тамошњих православних верника
– да се изда дозвола православним верницима да у местима Сече, Мохач, Беренце и Марнице, изграде своју цркву
– да се манастирима Кувеждин и Беочин поново омогући да од својих „прњавораца" могу да убирају цехенту, а не да се то ради у корист илочког властелина Одескалкија.
Карловци 25. јануар 1754.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 100 **1749.**

2065. Захтев Двора Славонско илирској комисији да се испита спор око поседа Кетеђхаза у жупанији Бекеш, који је био у власништву преминулог православног свештеника Глигора али га је након његове смрти присвојио велики жупан наведене жупаније гроф Сигисмунд Андраши.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 101 **1749 -1751.**

2066. Гроф Коловрат у име ИДД извештава опуномоћеника Оренгија у вези са жалбом сестре преминулог свештеника Глигора у месту Кетеђхаза у жупанији Бекеш на поступак велепоседника грофа Андрашија, који је присвојио сву заоставштину наведеног свештеника позивајући се на дуговања истог као и посед, који међутим на основу казивања владике од Карлштата и Арада Павла Ненадовића припада цркви и није у саставу наведене заоставштине. На основу тврдње владике Ненадовића поменути свештеник је све своје дугове подмирио.
Немачки, латински. 16 листова

Фасц. Мисц, бр. 102 **1734.**

2067. Извештај ИДД, упућен Двору, у погледу жалби (протеста) Срба, које су у писменој форми у Беч донете од стране владике будимског Василија Димитријевића и оберкапетана из Черноваре у Срему Вука (Волфганга) Исаковича. Предмет је описан у једном од претходних аката (веза: Фасц. 1А, бр. 8/ 1755).
Немачки, латински. 29 листова

Фасц. Мисц, бр. 103 **1736.**

2068. Записник са седнице Дворског ратног савета одржане 23. новембра 1736. године под председавањем канцелара грофа Цицендорфа.
Разматран је извештај генерала грофа Хамилтона по питању стављања у притвор владике бачког Висариона Павловића, на основу оптужби које је против њега изнео актуелни митрополит Викентије Јовановић. Након саслушања извештаја од стране ДРС је констатовано да у овом случају има много контрадикторности и предлаже да се ово решава пред цивилним судом због чега је владика избављен из затвора у Карловцима и пребачен у Сегедин где је стављен под заштиту војске. Иначе наведени владика ужива велики углед код својих присталица у Бачкој који су се јавно заложили да буде пуштен из притвора јер су оптужбе митрополита неосноване.
Немачки, латински. 37 листова

Фасц. Мисц, бр. 104 **1736.**

2069. Извештај члана ДРС грофа Кенигсега Ерпса Двору о инциденту који се одиграо у Кечкемету када су мештани оптужили групу грчких трговаца и турских поданика за подметање пожара који је у једном делу града начинио велику штету, због чега су наведени трговци стављени у затвор где је један од њих услед тортуре и умро. Тражи се од УДК да се испита стварни узрок овог инцидента и да се утврди да ли се стварно ради о турским поданицима или су у питању странци настањени у Кечкемету.
Беч 17. јул 1736.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 105 **1730.**

2070. Извештај Дворске канцеларије поводом ненадлежности Дворског ратног савета да се на молбу митрополита београдског и архиепископа за Тамишки Банат Мојсија Петровића потврде слободе и олакшице за Србе на поново освојеним територијама.
Немачки. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 106 **1735.**

2071. Захтев ЕДК да се потврди одлука из 1734. године у погледу подела жупаније између Угарске и Трансилваније тачније разграничење између двеју области.
Латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 107 **1756.**

2072. Закључци ЕДК о стању унијатске цркве и унијатског свештенства у Трансилванији у ишчекивању одговора да ли је унијатски владика позвао протеране свештенике да се врате; има ли сазнања о стварним поступцима према њима, шта је предузето на плану њихове заштите и какав је однос Влаха према таквом стању и понашању владике и њихов однос према православном владики и католичком бискупу.
Латински. 47 листова

Фасц. Мисц, бр. 108 **1755.**

2073. Записник са седнице ИДД, одржане 26. јула 1755. године.
– разматрање пријаве жупаније Арад против тамошњег владике Синесија Живановића, који је наплаћивао превисок парохијал од свештеника и верника своје диецезе приликом обављања канонске визитације.
– разматрање обавештења великог жупана жупаније Унг грофа Стараија да тамошњи унијаћени православци наручују књиге из Москве.
– разматрање молбе двојице грађанина Петера Елоба и Јозефа Ролија да се примора потпуковник и командант Илирског коњичког батаљона Рајко Прерадовић да им подмири дуговање у висини од 892,59 форинти.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 109 **1756.**

2074. Протокол са заједничке седнице Дворске коморе и ИДД, одржане 24. априла 1756. године.
Приговор од стране ИДД позваном и на овом састанку присутном митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу што се меша у послове цивилних органа власти на тај начин што узима у заштиту кнезове (сеоске старешине) из епархије Бачке чије печате неовлашћено користи и злоупотребљава део цивилне власти, пре свега коморски чиновници. У вези са тим се износи да један његов викар приликом обављања канонске визитације на име таксе узимао од верника позамашну суму новца.
У свом одговору митрополит оповргава изнете притужбе, истакавши да се никад није мешао у послове и надлежност цивилне власти на шта га иначе обавезује и једна царска резолуција. Његови верски истомишљеници међутим често се обраћају њему износећи незадовољство понашањем цивилне власти о чему сведочи приложена петиција кнезова Бачке жупаније који се жале на понашање коморских провизора, који су злоупотребивши печате кнезова, убирали прилично велик намет од српских сељака у облику десетине.
Закључак седнице је, да се митрополит, сходно више резолуција, и даље не меша у надлежност цивилних органа власти али да му се пружи могућност да саслуше жалбе и притужбе својих верских истомишљеника као што је и овај случај са печатима кнезова у Бачкој жупанији. Што се тиче примедби изнетих на почетку од стране Дворске коморе, ИДД предлаже образовање једне мешовите комисије која би испитала читав случај.
Немачки, латински. 29 листова

Фасц. Мисц, бр. 110 **1757.**

2075. Протокол са седнице ИДД, одржане 22. октобра 1757. године.
Главна тема седнице је била поновна појава емиграције српског дела становништва у царску Русију. Повод је био исечак једног анонимног писма (утврђено је да се ради о копији дела извештаја којег је арадски владика доставио митрополиту карловачком) упућеног на адресу Руског

сената у којем се истиче наводно угњетавање Срба у Угарској, услед чега је Бечу упућен оштар протест од стране Двора у Петрограду. Чланови ИДД су закључили да је неопходно испитати узроке новог таласа емиграције у Русију која обухвата области Вараждинског генералата, Славоније и жупанију Бихар (округ Великог Варадина). Констатовано је да се привилегије не поштују од стране локалних цивилних власти и том приликом се подсећа на ексцес из 1754. године који се догодио у месту Керестур (можда је у питању данашњи Српски Крстур) када месном православном свештенику од стране локалног католичког духовника уз свесрдну помоћ коморског чиновника није одобрен Св. Сакрамент (заклет) над његовом 80- годишњом мајком на самрти, уз то, је био притворен и злостављан за шта му никада није пружена достојна сатисфакција. Закључак ИДД по овом питању је: дотичног свештеника у Керестуру обештети а виновнике овог немилог изгреда пронаћи и оштро казнити.

На седници је још констатовано да није решен статус манастира Марча због чега многи Срби напуштају тај крај. Није прихваћен предлог да се неунијаћенима одузме право на овај манастир уз образложење члана Депутације грофа Кенигсега Ерпса „да оно што је уништено треба да је обновљено", нико се не може силом приморати да ступи у редове унијата што тамошњем војном команданту грофу Петацију треба ставити до знања.

Ради спречавања даље емиграције Срба у Русију ИДД предлаже Њен. величанству доношење нове резолуције којом би се изнова потврдиле привилегије, да се оне јавно објаве и доставе свим органима цивилне власти. Осим тога могло би се размишљати о томе да се уради оно што је урађено 1751. Године, када су неунијаћени, протерани из Потиско-поморишке војне границе, уз помоћ митрополита и бројних неунијаћених свештеника, уточиште нашли на простору Тамишког Баната. Ова метода би могла бити примењена и на Вараждински генералат, Славонију и на жупанију Бихар. Локалним властима и војним командама треба скренути пажњу на максималну опрезност при издавању пасоша. На крају чланови ИДД изражавају наду да се стварањем великоварадинске комисије могу стећи услови за успостављање уравнотежених односа у наведеним регионима.

Немачки. 43 листа

Фасц. Мисц, бр. 111 **1757.**

2076. Протокол са седнице ИДД, одржане 15. новембра 1757. године.

Председник ИДД барон Бартенштајн даје подробније тумачење резолуције Њен. величанства поводом закључака са седнице од 22. октобра тек. године.

Указује се на питања која су споменута и у претходном акту. На основу резолуције изнова се налаже митрополиту да њему подређена свештена лица у местима у којима служе учине максималне напоре на плану

одвраћања људи од исељавања у Русију. Војним властима се изнова скреће пажња на максималну опрезност приликом издавања војних пасоша. У вези с тим се подсећа на недавни догађај о доласку 200 Црногораца у Кечкемет, о чему војне власти нису биле обавештене, а наговештено је пристизање још око 300 лица из Црне Горе што треба свим расположеним средствима енергично спречити. При том се сумња да је у све то умешан и владика црногорски коме се ставља на душу да има удела у састављању инкриминисаног дописа, достављеног на адресу Сената Русије.

У вези са немилим догађајем у месту Керестур подсећа се да у томе месни коморски чиновник нема никаквог удела, већ је на основу пријаве митрополита и спроведене истраге утврђено да је ово дело извршио месни католички свештеник, за чије кажњавање је надлежан његов претпостављени – бискуп у Калочи.

У погледу решавања приватних жалби и притужби ИДД је, сходно резолуцији, на становишту да их треба решавати брзо и ефикасно, по могућности у заједници са митрополитом, но њихово решавање не зависи само од настојања ИДД већ и других (у акту се не спомињу) фактора.

Немачки. 23 листа

Фасц. Мисц, бр. 112 **1758.**

2077. Протокол са седнице ИДД, одржане 7. јануара 1758. године

Излагање председника барона Бартенштајна поводом:

а) извештаја администратора за Темишвар грофа Перласа око новог избора владике, место је постало упражњено због смрти досадашњег владике.

б) извештаја УДК у погледу увођења новог начина опорезивања урбаријалних поседа у жупанији Бихар.

Немачки. 8 листова

Кутија 1310 (52)

Списи ИДД различитог садржаја

Фасц. Мисц, бр. 113 **1723.**

2078. Ратни савет – Праг обавештава УДК о мотивима Илира (Срба) на основу којих поново траже јавну објаву царских привилегија и да се оне (објаве) доставе управама свих жупанија.

Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 114 **1734.**

2079. Наредба Двора Дворском ратном савету да се Гаврило Патачић именује за архиепископа у Калочи, упркос противљењу православног живља у

месту Леповина у Вараждинском генералату, којима наведени ускраћује право на сопствени манастир у том месту.
Латински. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 116 **1734.**

2080. УДК извештава владара да је Дворски ратни савет пре неколико седмица од доставе овог извештаја обавестио Канцеларију о молби кнеза Теодора Љубомерског да о свом трошку изврши попис извесног броја људи спремних за војску која ће имати задатак да заштити 13 градова. Мишљење канцеларије је да ову акцију треба обуставити.
Латински. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 117 **1735.**

2081. УДК својим актом упућеним Бечу од 13. септембра 1735. године предлаже Двору да се кардиналу Цицендорфу, у случају да се дуже задржи изван Печуја одреди коадјуктор, како због функције коју обавља, тако и због старости.
Латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 118 **1736.**

2082. УДК подноси предлог Двору да поводом случаја што су „шизматици" избацили из манастира Марча калуђере реда Св. Василија грчког обреда али сједињеног са крилом шизматизма, именује опата (игумана) Теофила Пашића за свидничког епископа.
Латински. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 119 **1743.**

2083. Промемориа аутора: Павла Ненадовића епископа и митрополита карловачког, Арсенија Вујића команданта Потиског граничарског батаљона, и Андрије Андреовића управитеља поште у Петроварадину, достављеног Двору, која садржи захтев да се потврде привилегије тако што оне у будуће неће важити само за Илире (Србе) у Славонији већ много шире; да ће се односити и на Србе у новоприкљученим областима као што су Бугарска, Грко – Србија, Далмација, Босна и Херцеговина као и на област северне Мађарске. Моли се Двор да привилегије у овако проширеном облику потврди и да о томе обавестити католички клер и племство у Угарској.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 120 **1722.**

2084. Законски чланови (2, 76, 79) донети на Угарском сабору 1722. године којим је регулисано црквено устројство у земљи и права Срба, Руса, Рутена (Русина) противно раније донетим царским привилегијама.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 121 **1740. (?)**

2085. Набрајање прописом регулисаних услова (8 тачака) под којима се писменим путем потврђује Симеон Филиповић неунијаћени свештеник за владику при диецези Леповина – Северин.
Немачки. 11 листова

Фасц. Мисц, бр. 122 **1743.**

2086. Позивајући се на привилегије од 10. априла 1715. године и на издату царску резолуцију којом се сужавају већ дате привилегије Србима и њиховом свештенству посебно у погледу јурисдикције у верском деловању које се односе на:
– поштовање старог (јулијанског) календара, обележавање великих верских празника (Божић, Ускрс и Духови), обнову постојећих и изградњу нових храмова, суђење у кривичном и грађанском поступку, потпуну слободу у обављању епископских визитација у својој диецези, наслеђивање целокупне имовине после смрти епископа (она припада цркви или архиепископу), убирање пореза од православних верника и његово коришћење за издржавање духовника.
Српски православни клер улаже приговор садржан у 8 тачака уз захтев за доследну примену привилегија и замера што се царском резолуцијом даје право великоварадинском унијатском владици да обавља визитацију по православним парохијама с чим се православно свештенство, као и са осталим ограничењима, не може сложити и то представља разлог због чега се тражи поштовање привилегија у сфери религије и да важе иста права као и за све остале конфесије.
Латински. 10 листова

Фасц. Мисц, бр. 123 **1743. (?)**

2087. Исцрпан извештај заступника Срба у Угарској грофа Оренгија Двору у погледу примена одредаба привилегија које су потврђиване од владара у више наврата а последњи пут 1732. године. Констатује се да се одређене тачке одредбе о привилегијама не примењују у потпуности у појединим регионима Царевине, посебно кад је у питању примена јулијанског календара, изградња цркава у местима где оне не постоје и поправка постојећих, с обзиром на то да се од стране представника цивилних власти постављају сталне препреке. Неопходно је оваквим потезима стати на пут због чега Србима треба гарантовати слободу религије и истовремено изричито нагласити да се привилегије не односе само на Србе који су дошли у Угарску предвођени патријархом Арсенијем Чарнојевићем већ и на оне, настањене на припојеним територијама, стечених у последњем рату са Турском.
Немачки. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 124 **1740. (?)**

2088. Поводом ровитог стања у земљи изазваног ратовима, указала се потреба за појачањем граничне одбране због чега је неопходно подићи зајам да би се то спровело у дело на начин како је то решено за време претходних ратова. Предлог је дат у 5 тачака са образложењем.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 125 **1741.**

2089. Незваничан став представника Дворског ратног савета (аутор и година непознати) о побуни Мађара за шта је окривљена српска (илирска) нација и високи официр из њихових редова у служби царске војске.
Ради се о оптужбама и припреми за процес против Србина активног заставника царске војске Пере Сегединца и учесника у сламању побуне Мађара под вођством кнеза Ракоција. Представник ДРС износи своје виђење у погледу оптужби и даје упутство земаљском аудитору у Сегедину, Костки на који начин да се спроведе процес против Пере Сегединца, који се налази у притвору у Будиму, оптужен за репресалије над Мађарима за време Ракоцијеве буне и да о току и исходу процеса води записник и да га достави на адресу ДРС.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 126 **1728.**

2090. Акт је посвећен теми успостављања цивилне и војне власти у Славонији упркос томе што су још након Карловачког мира године 1699. Турци коначно протерани из овог региона. Од тог времена у више наврата је покренута иницијатива да се успостави нормална војно-политичка цивилна власт на простору Славоније и Војне границе уз реку Саву, али услед догађаја у земљи (Ракоцијева буна која је дефинитивно скршена 1711. године, затим рат са Француском као и самоволје локалних представника власти) нису се стекли услови за остварење онога што се желело. Тек крајем 1727. године, када је незадовољство житеља (посебно Срба) ове области достигао врхунац, од стране Дворске коморе и ДРС формирана је мешовита комисија на челу са пуковником бароном Фирстенбушем и бароном Ребентишем као представником цивилне власти, са задатком да на основу приложених упутстава од 13 тачака изврши војно-политичко устројство власти на подручју Славоније и у Посавини.
Беч 19. август 1728.
Немачки. 22 листа

Фасц. Мисц, бр. 127 **1736.**

2091. Приказ општег стања у Славонији од стране Дворске коморе на основу приложеног извештаја главног администратора за Славонију Јохана Паула Пасардија од 24. фебруара 1736. године, које је након кратког затишја опет постала узаврела пре свега због високог државног пореза, црквеног пореза, малтарине и посебног пореза на со. Незадовољство

влада и међу граничарима, стога је неопходно војним командама у Вуковару и Нуштару придодати појачања. Висину пореза и осталих дажбина није могуће драстично смањити пошто би то знатно умањио прилив новца у Државни ерар који се испразнио услед побуна и ратова протеклих година (само сламање Ракоцијеве побуне коштао је државу 15 милиона форинти). Решење би могло да буде израда новог пореског устројства, који би нешто ублажио казнене мере око непоштовања пореских обавеза што претпоставља оснивање стручне комисије, која би у кратком року израдила нове законе.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 128 **1736.**

2092. Акт садржава упутство изаслане комисије за отклањање утврђених неправилности, злоупотреба и за јавност штетних појава у односима између православног свештенства и илирске (српске) нације.
Пуковник барон Енгелхард и врховни војни судија у чину поручника Франц Јозеф Мајлер фон Фрајбург као чланови изаслане комисије подносе општи приказ стања у односима на релацији православно свештенство – митрополит – српски народ које је означено као врло хаотично и манифестује се кроз злоупотребу царских привилегија, са посебним освртом на сукоб митрополита Вићентија Јовановића са владиком Бачке и Ваљева као и на финансијске злоупотребе које се нарочито испољавају код убирања столе, наплата такси при канонским визитацијама и код решавања оставина преминулих свештеника. Да би се овакво стање поправило комисија предлаже Двору именовање посебног комесара за односе са Србима.
Немачки, латински. 24 листа

Фасц. Мисц, бр. 129 **1744.**

2093. Нота, упућена вероватно Двору, састављена на основу извештаја влашког унијаћеног владике Цернина из Трансилваније, којом се указује на врло раширену појаву шизматизма у овом региону које међу народом шире шизматички калуђери, нарочито по градовима као што су Херманштат (Сибиу) и Карлсберг (Ђулафехервар – Алба Јулија). Предлаже се предузимање више мера на плану сузбијања ове појаве и као најзначајнија наводи се потреба проширења јурисдикција привилегија и на влашки народ у Трансилванији.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 130 **1744.**

2094. Извештај унијаћеног бискупа фогарашког Клајна о проблемима које је изазвао православни шизматички монах (име се не наводи) у Трансилванији одвраћајући вернике да приступе унији.
Латински. 9 листова

Фасц. Мисц, бр. 131 **1743.**

2095. Молба владике Павла Ненадовића Двору да се потврди његов избор за владику карлштатског као и да се прихвати предлог Синода да буде постављен за главног викара (заменика) актуелног патријарха с обзиром на то да има подршку самог патријарха, већине владика, Дворског ратног савета и Вараждинског генералата.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. Мисц, бр. 132 **1736. (?)**

2096. Архиепископ и митрополит Вићентије Јовановић упозорава Двор на могуће озбиљне последице ако се Пери Сегединцу, кога су угарске власти ухапсиле и ставиле у тамницу у Будиму, не обезбеди законско и непристрасно суђење. Ако је могуће да се оно и спречи, пошто су кривичне оптужбе против њега неосноване и осим тога иза њега стоји велики део илирског (српског) народа.
Немачки. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 133 **1733. (?)**

2097. Жалба српских грађана (углавном трговаца) из Пеште Двору на месне органе власти што не поштују царску резолуцију на основу које у градским органима власти (Магистрат, Сенат) и Срби мештани треба да буду заступљени поготову што су услед смрти двојице посланика ова места постала упражњена. Тражи се од УДК да изврши притисак на месну власт и да у смислу одредаба резолуције дозволи тамошњим Србима да за место заступника у локалном Магистрату за њих кандидују погодну личност.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 134 **1733.**

2098. Обраћање Саса (Немаца), настањених у Трансилванији, вишем месту, жалећи се на тешке услове живота што је последица високе контрибуције коју морају да плаћају због чега траже да им се она ублажи с обзиром на то да се ради о народу који је дао велики број војника у рату против турске империје и који су са одушевљењем прихватили Карловачки затим и Пожаревачки мир на основу којих је Трансилванија постала део Монархије.
Немачки. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 135 **1738.**

2099. Молба Димитрија Михајловића бившег архиђакона код бившег патријарха Арсенија Јовановића Двору да му се годишња помоћ у висини од 600 форинти додели да би у свом пребивалишту у Тамишком Банату могао да се издржава.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 136 **1734.**

2100. Петиција групе Срба (војна и свештена лица) из јужних провинција Царевине, тачније из новоприпојених области, Двору, у којој траже да се привилегије цара Леополда односе и на њих у противном ће се латити нежељених средстава тј. покренути буну.
Латински. 11 листова

Фасц. Мисц, бр. 137 **1734.**

2101. Писмо Симеона Милорадовића, викара епископа костајничког за Лику и Крбаву у коме се обраћа жупану Франьи Фердинаду Кинском и моли га да заштити привилегије за Србе у тим крајевима као и српског живља угроженог од стране унијатског свидничког епископа, позивајући се и на декрет цара Леополда којим поткрепљује своје обраћање великом жупану.
Латински. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 138 **1734.**

2102. Представка архиепископа и митрополита Вићентија Јовановића владару цару Карлу VI с молбом да се привилегије дате српском народу што пре обнародују.
Прилог: молбе исте садржине српских црквених великодостојника и других угледних људи као и текст датих привилегија од стране цара Карла VI.
Латински. 14 листова

Фасц. Мисц, бр. 139 **1724.**

2103. Представка епископа будимског Михајла Милошевића цару Карлу VI којим моли да се српски народ заштити од напада католичког клера који тражи да Срби плаћају десетину (цехент) иако их привилегије ослобађају ове обавезе и предвиђају да се порез од православаца користи искључиво за издржавање њихових духовника.
Прилог: преписи привилегија цара Леополда издатих у периоду од 1695. до 1724. године са свих 35 тачака.
Латински. 16 листова

Фасц. Мисц, бр. 140 **1722.**

2104. Жалба архиепископа и митрополита Мојсија Петровића цару Карлу VI на поступак католичког клера који упорно инсистира на томе да Срби плаћају десетину што је супротно датим привилегијама.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 141 **1727.**

2105. Архиепископ Георгије у име епископа загребачког и свидничког и епископа унијатског, доставља представку цару Карлу VI са молбом да се марчанска унијатска епархија заштити од сваког утицаја православног владике у Лепавини.
Латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 142 **1756.**

2106. Молба капетана Гаврила Витковића, који је услед „неспособности" отпуштен из редова Сремске коњичке регименте 1752. године, упућена ИДД, да се њему, његовој жени и четворо деце изда пасош ради путовања у Русију да би преузео свој део наследства које му је тестаментално оставио његов рођак преминули бригадни генерал царске руске војске Стефан Витковић, да би на тај начин побољшао сопствену тешку финансијску ситуацију, пошто према законима Царске Русије наслеђених 1.000 рубаља мора лично преузети.
Прилог: текст тестамента у преводу са српског на немачки језик.
Немачки, италијански. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 143 **1756.**

2107. Молба званичног дворског тумача и преводиоца Александра Филипидеса де Гаје упућена ИДД и Двору да му се додели титула бележника (конциписте) уз одговарајућу плату предвиђеног за бележнике, што он лично сматра да је заслужио пошто је 14 година у својству тумача верно и часно служио владару и Монархији, и да уз наведену титулу буде именован за дворског секретара. Досадашња плата од 180 форинти годишње му је недовољна за издржавање болесног оца и мајке.
Прилог: потврде универзитета у Халеу на којем је наведени завршио студије теологије као и сведочанство барона Манагете у име ИДД којим се потврђује високи степен стручности и широк дијапазон знања молиоца што се приликом разматрања молбе треба узети у обзир.
Немачки, латински. 26 листова

Фасц. Мисц, бр. 144 **1742–1748.**

2108. Молба свештеника Синесија Живановића Двору да потврди одлуку Синода којом је именован за владику арадског и дистрикте: великоварадинског (Орадеа Маре) и халмађског. Осим тога тражи да се свом претходнику, владики Исаији Антоновићу, додели звање дворског саветника.
Прилог: потврда царице Марије Терезије из 1742. године, да се архимандрит Исаија Антоновић именује за владику арадског, великоварадинског, јенопољског и карансебешког.
Немачки, латински. 4 листа

Фасц. Мисц. бр. 145 **1756.**

2109. Молба Самуила Саве Лазаревића, бившег православца и преводиоца код Срба, који је у међувремену прешао у католичку веру, царици Марији Терезији, да му се након 10 године проведене службе на терену далеко од своје породине, обезбеди посао при Двору, где би радио као преводилац и тумач за илирски језик, пошто би на тај начин коначно био у близини породице (живи у Шопрону) а са већом платом и живот би му се побољшао.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 146 **1757.**

2110. Молба Јохана Баптисте Гутилота, дворског чиновника, упућена ИДД да се његовој мајци обезбеди одговарајућа помоћ, по могућству у виду пензије, јер је након смрти свога оца који је више година верно и одано служио Царевини, остала без основних средстава за живот.
Беч, 22. април 1757.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 147 **1753.**

2111. Молба Фердинанда Гуденуса, свршеног студента теологије и права, што уосталом и приложене потврде доказују, иначе сина барона Антона Франца Гуденуса дугогодишњег управника Царског архива Двору да му се обезбеди посао практиканта при Илирској дворској канцеларији код барона Бартенштајна, изражавајући спремност да свој посао у почетку обавља (волонтира) и без икакве накнаде.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 148 **1753.**

2112. Молба Штефана Монастерлије Двору за помоћ, тачније да му се обезбеди неки посао код војске, да би могао да издржава болесну мајку удовицу, пошто је једини у породици здрав и способан за рад.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 149 **1755.**

2113. Протест митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору због понашања бискупа вацког Михаела Карла од Алтхана, који православним трговцима у и околини отежава обављање редовне делатности (забрањује им куповину плацева, отварање радњи а продају робе дозвољава једино на недељним односно годишњим вашарима), упркос томе што су „привилегијалним писмом" из 1749. године регулисани услови под којима наведени трговци у градићу Вацу могу да обављају своју делатност. Међутим, одредбом од 17. августа 1754. године спроводе се наведена ограничења над трговцима православне вероисповести. Протест митрополита садржава и захтев да се путем резолуције позове поменути бискуп да се држи одредаба привилегија, што значи да православним верницима гарантује слободу вероисповести и слободно обављање изабране делатности.
Прилог: списак православних трговаца
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 150 **1757.**

2114. Молба Софронија Андреовића, до 1745. године митрополита београдског а сада пензионера Двору, да се потврди његово именовање на упражњено место владике епархије Тамишки Банат, за шта већ постоји сагласност митрополита карловачког Павла Ненадовића. Изражава

спремност да се на тај начин и одрекне редовне годишње пензије у висини од 1.000 форинти у замену за годишњу плату од 2.000 форинти, додатно унапреди на 3 године што чини укупно 8.000 форинти, што му даје могућност да врати зајам Царској камералној благајни.
Немачки. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 151 **1753.**

2115. Молба агента РС и заступника Срба у односима на релацији са ИДД Јохана Вилхелма Шерера уз приложених препорука од стране органа које је до сада заступао пред Дворем, Њен. величанству царици, да буде именован за дворског агента при Чешко-аустријској депутацији, пошто је ово место остало упражњено након смрти досадашњег заступника (агента).
Беч 23. Новембар 1753.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. Мисц. бр. 152 **1759.**

2116. Молба свештеника Арсенија Поповића, који је из редова православаца прешао у римокатолике, Двору и ИДД, да се поред додељене годишње пензије у висини од 400 форинти постави за свештеника при католичкој парохији Прибица, недалеко од Загреба, јер жарко жели да се докаже и као католички духовник.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 153 **1759.**

2117. Некадашњи митрополит београдски, а сада владика за Тамишки Банат Софронијe Андреовић подноси Двору извештај о могућим разлозима због којих га у последње време актуелни митрополит карловачки Павле Ненадовић непрестано вређа и ниподаштава.
Немачки. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 155 **1759.**

2118. Жалба граничара из Митровице, иначе у цивилу месара Гаврила Хаџића Двору, на свог колегу граничара и месара, такође из Митровице, Михајла Гавриловића, због потраживања дуга за изнајмљену касапницу пре више година. На основу приложених копија о парницама одржаних у току 1752. и 1753, види се да је спор окончан, да он према Гавриловићу више нема никаквих дугова.
Немачки. 7 листова

Кутија 1311 (53)

Фасц. Мисц, бр. 186 **1735.**

2119. Дворски капетан барон Колер обавештава УДК у писму Ратном савету (РС) тражећи да се ухапсе преступници, капетани Штрбац и Ђурка осумњичени за подстрекивање побуне у редовима војске у месту Нађ-Лок у жупанији Чанад и да се наложи капетану тврђаве Арад да их уз оружану пратњу спроведе у Будим. У приложеном спису дворски комесар барон Колер обавештава Дворски ратни савет (ДРС) да је капетану при тврђави Арад предат наведени налог да ухапси наведене осумњичене и да их затим из Нађ-Лока упути у будимски затвор.
Латински, немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 187 **1735.**

2120. Извод из писма карловачког викара упућеног владики тамошњем Павлу Ненадовићу од 11. јула у којем истиче да је учинио неопходне кораке у правцу демантија тврдње владике арадског да не жели да се кандидује у овој диецези, за архиепископа.
Немачки. 1лист

Фасц. Мисц, бр. 188 **1745.**

2121. Главни комесар за Трансилванију фелдмаршал гроф Цернин подноси Дворском ратном савету извештај о састанку који је имао са гувернером Трансилваније грофом Халером и канцеларом Трансилваније бароном Понграцем и унијаћеним бискупом Петером Балогом, на којем су донети одређени закључци о начину сузбијања побуне неунијаћених Влаха, који су се на овај начин супротставили, како истичу, насилном унијаћењу.
Херманштат, 10. април 1745. године
Немачки, латински. 9 листова

Фасц. Мисц, бр. 189 **1745.**

2122. Царски комесар за Трансилванију фелдмаршал гроф Цернин извештава Ратни савет о општем стању и расположењу неунијаћених свештеника у околини Херманштата и о могућностима примене одредаба које је донео тренутно одсутни губернатор Халер. Наводи се да је стање врло напето и препоручује месном Магистрату, да ако је могуће, да не тражи помоћ од војске, мада су немири Влаха стално у порасту као што се из приложених извештаја финансијског управника Петрус Павла и види, нарочито у околним селима, као што су Селишће и Решинов.
Херманштат, 21. април 1745. године
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 190 **1745.**

2123. Царски комесар за Трансилванију фелдмаршал гроф Цернин подноси нови извештај Дворском ратном савету на основу њему приспелих

извештаја од стране главног тужиоца Петера Долве и приложене копије извештаја команданта Карлсберга, (Алба Јулија – Ђулафехербар) приправника барону Еренбурга, из којих јавно произилази да је ситуација врло напета и у случају да се покушају спровести царске уредбе које је објавио гувернатор Халер, могло би да дође и до оружаних побуна од стране Влаха шизматика.
Немачки, латински. 13 листова

Фасц. Мисц, бр. 194 **1743.**

2127. Секретар двора (вероватно гроф Коловрат) обавештава дворског саветника Ролера о достави примерка најновије потврде привилегија датог српском народу са највишег места са молбом да се оне упуте на адресе УДК, ИДК и ДРС, по могућности у истом облику, а не као што се десило 1713. и 1715. године, када су поједини делови текстова измењени, што је дало прилику за различито тумачење садржаја њихових одредаба.
Прилог: Извод из дописа гувернатора за Трансилванију упућеног на адресу ЕДК од 8. марта 1736. године.
– садржај одговора на допис Дворске канцеларије и ЕДК од стране гувернатора за Трансилванију у којем се износи опште стање у Трансилванији које је сиромашно и предлаже се решење за његово превазилажење, између осталог путем омогућавања стабилног протока робе тј. слободне трговине.
Немачки, латински. 3 листа

Фасц. Мисц, бр. 195 **1743.**

2128. Петиција групе православних верника диецезе Карлштат и Плашки, упућена његовој светости митрополиту и патријарху и архиепископу од Пећи (Србија) Арсенију Јовановићу, тражећи његову подршку да се генерални викар Павле Ненадовић постави за владику Карлштатског и Плашког.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 196 **1734.**

2129. Представници православног српског клера и народа, моле владара да их узме у заштиту, позивајући се на своју послушност и оданост Њему, и прими одабране депутате који ће му предочити њихове молбе и незадовољство са издатом резолуцијом.
Моле да се у циљу заштите клера и народа, испоштује привилегија дата српском народу 10. априла 1715. године и да се од датог ништа не одузме. Резолуција допушта површно тумачење по појединим тачкама. Тако је по првој тачки обавеза свих да у местима где живи мешано становништво, сви светкују и велике и мале празнике а за прекршиоце провизори и други људи предвиђају велике глобе тј. казне. По другој тачки, иако претходна три (Царска) декрета допуштају обнову цркава,

којих у Србији и у многим провинцијама има много, ретко се поправљају, а градња нових се не допушта без доказа о обезбеђеним средствима и потреби подизања нове цркве, а провизори и други заповедници све потребне цркве проглашавају непотребним, па многа места остају без цркве и свештеника. По трећој тачки је приговор што провизори затварају људе без претходно утврђене кривице.

Следећа примедба се односи на визитацију других епископа, без претходне најаве. По питању владикине заоставштине, она треба да припадне архиепископу или цркви, а после смрти архиепископа да остане под печатом.

Затим се не слажу да православном српском народу у кривичним стварима суди неко други, него само архиепископ, што привилегија обезбеђује а резолуција не дозвољава.

И на самом крају у последњој тачки, противни су подносиоци ових примедби да се десетак плаћа православном клеру пошто немају плате.

Противе се такође што се њихове жалбе погрешно тумаче и зато моле да се испоштују привилегије дате 10. априла 1715. године.

Латински, славеносрпски. 39 листова

Фасц. Мисц, бр. 197 **1745.**

2130. Због раније поткопане уније и стања у Ердељу и одсуства унијатског епископа (пошто је отеран), послато је писмо гувернатору ердељског принципата да учини све да се врати мир међу унијатима, тако што ће изаћи на лице места, поразговарати са виђенијим властима, утврдити разлоге подривања и слабљења уније и указати на значај посете (визитације) фогарачког епископа, са посебним опрезом и без буке, да се награде унијатски свештеници и сви они који дају свој допринос очвршћењу уније, а да се смене све деликвентне особе које слабе унију и погрешно тумаче обреде.

Латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 198 **1745.**

2131. Писмо Петра Добра Дворској комори у којем износи узроке одметништва међу Власима, подметања и ангажовање псеудомонаха на разбијању и слабљењу уније, нападе и међусобна оптуживања. Поверовавши таквима велики део влашког народа био је напустио унију, а велики утицај је учинио католички клер својим тумачењима обреда и учења. Приказано је у потпуности лоше стање и понашање у народу.

Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 199 **1745.**

2132. Мишљење у вези са стањем Влаха у Ердељу (Трансилванија) о којем се разматрало на седници 18 маја.

Иако је унија Влаха у Ердељу у великој конфузији, очекује се да ће се народ смирити и стање поправити, ако би мункачки унијатски епископ

посетио унијатски клер и њихове цркве у овом принципату. Та визитација мора бити канонска и са знањем и допуштењем архиепископа стригонског, а што је садржано у дипломи цара Леополда у вези са унијом, издатој 1701. године.
Са целом ситуацијом је упозната Ердељска дворска канцеларија и гувернатор Ердељског принципата, Јован Халер.
Латински. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 200 **1745.**

2133. Неслагања неког Чате, можда писара, са начином како се Козма обратио и које је речи употребио приликом свог извештавања о стању уније.
Латински. 1 лист

Фасц. Мисц, бр. 201 **1755.**

2134. Дворски саветник Филипидес де Гаја извештава ИДД о стању међу граничарским јединицама у Сремској жупанији истичући да је оно хаотично, за шта су главни кривци она лица која су се за разлику од оних који су регрутовани редовним законским путем, добровољно јавили у војну службу, и сматра да би било добро, ради „довођења ствари у ред" да се ангажује генерал Маркиз де Вил, који је сличну мисију обавио у жупанији Бихар јер је главна обавеза и добровољаца као и редовно регрутованих истоветна, да оружијем бране границе Царевине.
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 202 **1756.**

2135. Акта која сведоче о побуни православног становништва у Бачкој жупанији која је уследила услед високих коморских пристојби и са посебним освртом, поводом суђења Недељку Барјактаровићу из властелинства Стапар, који се сматра једним од главних подстрекача побуне.
– Прилог: Записници са саслушања више сведока из разних места у Бачкој жупанији, из којих се види да су се и коморски чиновници, углавном на основу упутстава од УДК, недолично понашали према православнима при убирању коморских пристојби. Због тога се митрополит жалио Двору па је одатле стигло наређење да се спроведе опсежна истрага, осим тога наведена је уредба од 12. марта 1756. године да се забрањује употреба старог календара а митрополит Павле Ненадовић се обавезује да одржава мир (да измири своје верске поданике).
Латински. 128 листова

Фасц. Мисц, бр. 203 **1756.**

2136. Налог Двора митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да се без даљих одлагања извести, да се упркос забрани, често меша у темпоралне (световне користи) својих поданика, што произилази на основу последњег извештаја и ноте Дворске коморе упућене ИДД.
Беч 13. март 1756. године

Приложени списи из 1755 године, сведоче о изјави митрополита да се он не меша у ствари које су под ингеренцијом цивилних органа власти, већ његови поданици, у овом случају из Вировитичке жупаније, њему подносе писмене, односно, усмене жалбе, нарочито на понашање извршитеља пореских органа власти, и да и сам долази у недоумицу на коју истанцу власти да их упути. Ову недоумицу покушао је да разреши дворски коморски саветник Игњац Кемп, писмом послатим митрополиту вировитичком 29. јуна 1755. године, у којем истиче да се са жалбом најпре треба сопственој жупанији обратити, и тек у случају испољене неефикасности жупанијских правних органа, жалба се упућује Комисији двора за Славонију.
Немачки, латински. 12 листова

Фасц. Мисц, бр. 204 **1756.**

2137. Нота Дворске коморе достављена ИДД у вези са потребом разматрања приспелих оптужби од стране органа дворске коморе, на рачун митрополита карловачког Павла Ненадовића да се меша у послове органа цивилних власти у Бачком дистрикту укључујући и злоупотребу печата општинских судија од стране његовог викара, који је на тај начин дошао до позамашних новчаних средстава, оштетивши на тај начин Коморску благајну. Закључак Дворске коморе је да се оснује истражна комисија која би добила задатак да испита ваљаност оптужби Угарске Дворске коморе.
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 205 **1756.**

2138. Похвално извештавање ИДД о епископу митрополиту Павлу Ненадовићу, што је схватио да жалбе својих верских истомишљеника треба решити пред одговарајућом цивилно-правном институцијом.
Беч, 14. јуни 1756. године
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 206 **1756.**

2139. Поводом оптужби од стране Угарске дворске коморе да митрополит карловачки Павле Ненадовић са челницима општина у Бачкој, одржава тајне састанке, ИДД потврђује закључне ноте од 26.маја текуће године, којим се митрополит опомиње да се као верски великодостојник не меша у „земаљске" ствари својих верских истомишљеника, већ да се његова делатност искључиво ограничава на питања религије и на проблеме око примена привилегија.
Беч, 6. август 1756. године
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 207 **1756.**

2140. Дворска комора у својој ноти ИДД налаже да се пре него што се донесе коначан суд о кривици митрополита Павла Ненадовића око негативних појава у Бачком дистрикту, добро проучи доказни материјал, достављен од стране Угарске дворске коморе.
Беч, 16.октобар 1756. године
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 208 **1756.**

2141. Кенигсег Ерпс у име Дворске коморе тражи од ИДД да се врати нота од 6. августа текуће године, која садржи оптужбе коморских чиновника против митрополита Павла Ненадовића због делатности у Бачком дистрикту, пошто се прегледом достављеног деловодног протокола уз пратеће списе уочило да тај акт није враћен. Тражи се од ИДД да пронађе наведени акт и достави овамо и ако је на погрешну адресу УДК упућен, и да о томе обавести ДК.
Беч, 7. децембар 1756. године
Немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 209 **1755.**

2142. Преписка вођена између епископа митрополита карловачког Павла Ненадовића и вицекомандanta Вараждинског генералата фелдмаршала грофа Нојперга, о корацима које треба преузети да би се убудуће избегли немири, каквих је недавно овде било, као и регулисања статуса манастира Марча.
Немачки. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 210 **1755.**

2143. Канцелар Двора, Кауниц Ритберг, налаже председнику ИДД барону Бартенштајну, да се извештаји о стању у Вараждинском генералату, достављени од стране грофа фелдмаршала Нојперга председнику Дворског ратног савета грофу фон Хаваку, врате у најскорије време.
Прилог: Листа привилегија, статута и других списа нађених у дворцу Северина који обухватају период од 1630. до 1735. године.
Немачки. 6 листова

Фасц. Мисц, бр. 211 **1755.**

2144. Командант Вараждинског генералата фелдмаршал Нојперг у свом обавештењу Дворском савету истиче да на основу сопственог сазнања, пуковника Микашиновића сматра за погодног човека на плану очувања мира у генералату, мада није баш најбоље оцењен од стране Двора. Упркос томе што су његови поступци у прошлости често изазивали подозрење, у последње време је у више наврата показао оданост Двору, и пре недавних немира се држао по страни, као неунијаћени официр. Приложена жалба неунијаћених у 35 тачака и декларација треба да чини

основу будућег устројства при Генералату, међутим фелдмаршал Нојперг не жели посебно да се изјашњава с обзиром на то да нема искуства у решавању нагомиланих питања. Због тога предлаже оснивање комисије у коју би ушли, поред наведеног Микашиновића и двојица официра, пуковници Брентано и Михаљевић са задатком да са садржином наведених докумената детаљно упозна граничаре.
Немачки. 21 лист

Фасц. Мисц, бр. 212 **1755.**

2145. Извештај фелмаршала Нојперга о потврди декларације депутату Вараждинског генералата на свих 35 жалбених тачака у оквиру новог устројства власти у Генералату, потврђених од стране комисије у саставу, пуковник Брентанов, пуковник Михаљевић и пуковник Микашиновић и упућене главном комесару барону Беку.
Немачки. 34 листа.

Фасц. Мисц, бр. 213 **1755.**

2146. Допис фелдмарашала грофа Нојперга Дворском ратном савету у којем предлаже да се у оквиру новог устројства војске у Вараждинском генералату фомирају чете (стрељачке пешадијске чете) у које би граничари добровољно ступили с тим да би своју земљу продали или другом уступили а за узврат би добили новчану надокнаду у висини од 3.244 форинти годишње. Устројство поменутих јединица би се одвијало према приложеном моделу којег је фелдмаршал лично израдио.
Осим тога, фелдмарашал указује и на проблем дистрикта Вараждинског генералата чији један део гроф Херлаштајн жели себи да присвоји, с тим да сваком граничару у око 10 рата плати одштету у висини од 6 до 8 хиљада форинти с обзиром на то да више није у саставу границе.
У вези са изреченим оштрим примедбама отклањања недавне побуне у Генералату, фелдмаршал Нојперг сматра да оне могу бити излишне, с обзиром на то да се ради о људима отпадницима, међутим осталим учесницима побуне предлаже давање амнестије.
Немачки. 13 листова

Фасц. Мисц, бр. 214 **1755.**

2147. Записнички приказ протеста од стране неунијаћених свештених лица у Вараждинском генералату, због поступка који су према њима предузели генерал гроф Петаци, пуковник барон Лајхерсперг, капетан Мерсчок и потпоручник Катинчић, сачињени уз одобрење генерала фелдмаршала Нојперга уз изнето оправдање наведених, и то:
– Герасим Степчевић, монах из манастира Дивша против капетана Мерсчока.
– Константин Смаљановић, презвитер против капетана Мерсчока.
– Стеван Братић граничар, против капетана Мерсчока и потпоручника Катинчића.

– Алексије Поповић, презвитер против капетана Мерсчока.
– Петар Цвијановић, граничарски редов, против генерала грофа Петација и капетана Мерсчока.
– Лука Радетић, Томо Раниловић и Станко Радетић из Грабовнице, против капетана Мерсчока.
– Паја Милисавчић из Крижеваца против генерала грофа Петација и капетана Мерсчока.
– Новак Лернић парох, против потпоручника Кутинчића
Затим следе уз наведене и оптужбе и то:
– Јосип Павлековић из Липовљана против капетана Мерсчока, што му је забранио да као неунијаћени ожени унијаћену
– Ђуро Смољановић, каплар против капетана Мерсчока
– Паја Рапљан из Деановаца против потпоручника Катинчића
– Михад Човић из Деановаца против капетана Мерсчока
На крају пуковник барун Лајхерсберг, капетан Мерсчок и потпоручник Катинчић свечано су изјавили да су приликом изношења оправданости својих поступака, говорили истину.
На основу исказа капетана Мерсчока и потпоручника Катинчића, овде наведени су ухапшени и притворени на основу наређења генерала Петација јер су се упутили у манастир Марчу упркос одлуке да га треба предати на управљање унијаћенима.
Копривница 11. јули 1755.година
Немачки. 32 листа

Фасц. Мисц, бр. 215 **1755.**

2148. У вези са побуном у Вараждинском генералату да се изузму они који су на цивилним функцијама, да се у року предају војним судијама. Проглас о амнестији и тумачењу привилегија за припаднике илирске нације.
Проглас да се коловође побуне у Вараждинском генералату примерено казне а осталима да се амнестија пружи ради даљег очувања реда и мира.
Немачки, латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 216 **1755.**

2149. Мишљење барона Бартенштајна новоизабраног председника ИДД о предлогу фелдмаршала Најперга у погледу новог војног устројства у Вараждинском генерелату с којим се у начелу слаже, но ипак је спреман да упути и неколико примедби. Изражава наду да ће у овој области очврснути мир и заживети законски правни поредак. Битно је да нико не буде присиљаван да прими унију, већ да то прихвати по сопственом нахођењу.
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 217 **1751–1758.**

2150. Гроф фелдмаршал Петаци заповедник генералата у Карлштату у свом обраћању месном владики Јакшићу, каже да све оно што је чинио, чинио је по наредби са вишег места, те нема намеру да владики даје било какву сатисфакцију, без обзира на то што је био прозван од стране ИДД, УДК, и РС да то учини.
Извештај грофа Карла Бачањија од 30. јула 1751. године из којег се види да су се хрватски граничари, потпомогнути регуларним трупама, оштро супроставили побуњеницима и присилили их на даљу верност Њеном величанству. Изражава међутим наду, да ће уз помоћ новоизабраног карлштатског владике Јакшића, моћи да се успоставити жељена равнотежа и да ће одласком међу граничаре успети да убеди нервозне војнике да се покају за оно што су учинили.
Пожун 30.јули 1751. године
Немачки, латински. 8 листова

Фасц. Мисц, бр. 218 **1754.**

2151. Барон Бартенштајн као председник ИДД подноси Двору извештај о општем стању у Вараждинском генералату у светлу предстојећих судских процеса против предводника недавне побуне која се збила у генералату. Судске процесе ваља темељно припремити и при том би било корисно узети сугестије УДК, али их не треба примењивати у свим сегментима поступка.
Акт је прилично оштећен и тешко читљив.
Немачки. 5 листова

Фасц. Мисц, бр. 219 **1758.**

2152. Изводи из дворског декрета од 15. децембра 1758, достављени на адресу епископа митрополита Павла Ненадовића.
Поједине диецезе у Карлштатском генералату су послали захтев Двору да се дозволи склапање брака између неунијаћених и католика што је до тада било неуобичајено. Синови из брака примају религију оца а кћери примају религију мајке, и да се допусти деци касније да ако пожеле, пређу у католичку веру. У случају да у брак ступи женска особа која је продата у „бело робље" треба настојати да буде образована по католичким верским обредима. Такве бракове треба забранити, а парове који такве бракове склопе треба оштро казнити.
Приложени наведени извод у најкраћем истиче да у случају мешовитих бракова, нити мушко дете католичког оца или кћер мајке католкиње не може бити преобраћено у редове неунијачених с обзиром на то да су већ једном крштени.
Латински, немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 220 **1760.**

2153. Обраћање барона Бартенштајна у име ИДД, Двору по питању надлежности у црквено-цивилним питањима на територији Карлштатског (Карловачког) генералата, који административно припада Аустрији. Сматра да црква а посебно она католичка не треба да се меша у она питања која спадају под јурисдикцију цивилних органа власти. Осим тога барон Бартенштајн тражи од Двора да се утврди надлежност УДК и ИДД као и недавно основаног органа Дворске и државне канцеларије над облашћу Карлштатског генералата, о чему би се обавестио и државни канцелар гроф Кауниц Ритберг.
Беч, 10. јуни 1760. године
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 221 **1760.**

2154. Нота Дворског ратног савета поводом молбе делу католичког свештенства у Карлштатском генералату (Сењска диецеза), на појаву да православни свештаници благослове бракове између жене католкиње и мушкарца православне вере, да се наредбом са вишег места то спречи, јер као што се у приложеном акту види, ради се о „одбеглим женским особама". У свом одговору Дворски ратни савет истиче да овај орган није надлежан за оваква питања, већ, како је ДРС познато, за случајеве кршења закона од стране православних свештеника, надлежна је Истражна комисија при Славонској генералној команди.
Прилог:
Поменута жалба католичких свештеника на понашање православних духовника у Сењској диецези при парохији Брлог, који благосиљају бракове између, махом, отетих католкиња, и неунијаћених православаца. У жалби римокатолички свештеници траже да се изнађе средство за спречавање да „Варвари" и даље отимају девојке ради присилног брака и то:
а) Да Правно веће православном владики или епископу наложи да се свештеницима најстроже нареди да овакве бракове не одобре и да девојке врате родитељима, иначе ће изгубити све бенефиције, па и намештење.
б) Да се силом заведене жене врате у католичанство и да месни органи власти пониште овакве бракове али да се шира јавност не упознаје са оваквим неприликама.
Списак неколико отетих девојака у Сењској диецези, отетих ради брака од стране неунијаћених момака.
Латински, немачки. 13 листова

Фасц. Мисц, бр. 222 **1760.**

2155. Мишљење барона Бартенштајна поводом појаве отмице девојака од стране неунијаћених мушкараца ради женидбе у Карлштатском генералату, истичући да приспели извештаји генерала Петација не морају да

осликавају стварно стање ствари с обзиром на то да се показало да наведени генерал и оне мешовите бракове убраја у незаконите, који су склопљени на основу слободног избора брачног партнера. Слаже се да се према неунијаћенима, тамо где су прекршили закон, оштро поступи али није вољан да предупреди настојање католичких духовника у наведеном генералату да се забрани склапање мешовитих бракова. Као пример указује на појаву мешовитих бракова између католика и протестаната (калвиниста) у региону Мађарске.
Беч 15. август 1760. године
Немачки. 4 листа

Фасц. Мисц, бр. 223 **1760.**

2156. Генерал Кенђел, заповедник Крижевачког и Ђурђевачког пука у Вараждинском генералату, подноси Дворском ратном савету извештај о неоправданом повећању броја православних неунијаћених свештеника на наведеном подручју упркос наредби са највишег места из 1755. године, на основу које се број православних свештеника не сме повећавати. Када је на ову појаву указано владики костајничком и зринопољском Јосифу Стевановићу, он је одговорио да се ради о „обичним капеланима који раде у пракси". Међутим, стварност демантује наводе владике пошто ти капелани обављају све оне дужности које раде и легитимни свештеникови тј. врше богослужење, крштење, убирају црквену таксу од верника итд. То може да представља посебно оптерећење за државу с обзиром на то да новопридошлим свештеницима и њиховим породицама смештај треба обезбедити а осим тога настаје проблем и за „старе" свештенике пошто им се на тај начин број верника бива преполовљен што и једнима и другима умањује приходе тако да прети опасност да и једни и други допадну на руб егзистенције.
– Прилог и табеларни приказ повећања броја православних свештеника у акту наведеним местима Ђурђевачког и Крижевачког пука.
– РС обавештава ИДД о достави горе споменутог извештаја генерала Кенђела на увид и разматрање.
– Записник о саслушању извесне Јозефе Штегер која је притворена, пошто се упркос забрани, уз благослов неунијаћеног свештеника удала за православног граничара Старшића.
Немачки. 7 листова

Фасц. Мисц, бр. 224 **1760-1761.**

2157. Протест митрополиту епископу Павлу Ненадовићу, на основу њему достављеног извештаја од стране карлштатског владике Данила Јакшића од 12. јула 1760. године, што је од стране војних власти у Карлштатском генералату на бруталан начин спречено склапање брака између неунијаћеног студента из Медара, Александра Блитне са Матеом Кнежевић из Грачаца, и на тај начин је прекршен пропис (резолуција) Двора од 13. децембра 1752. године, којим је прописано, под којим условима

партнери различите вероисповести могу склопити брак који је иначе јавно објављен на целом подручју Генералата. Генерал Петаци, се није тиме задовољио, већ је несуђеног младожењу Алексеја Блитну и његовог кума Јована Љуштину ухапсио и у затвору их оковао ланцима. Епископ Ненадовић тражи њихово пуштање из затвора као и да се обојици пружи одговарајућа морална и новчана надокнада.
У вези с тим ИДД истиче, да генерал Петаци и овог пута није испоштовао закон и да је наведена лица неоправдано лишио слободе. Осим тога ИДД, након проучавања, приспелих списа у вези са овим случајем, закључује да се браком Блитна – Кнежевић не крше одредбе наведене Резолуције и предлаже да се овај брак одобри.
Беч, 10. јануар 1761. године
Немачки. 16 листова

Фасц. Мисц, бр. 225 **1761.**

2158. Извештај заповедника за Карлштатски генералат, генерала грофа Петација Дворском ратном савету на основу обавештења којег је њему послао пуковник Пеликун из Лике, на који начин неунијаћени свештеници, калуђер Арсеније у Корениці и свештеник Бањеглов у месту Бунић злоупотребљавају закон – Резолуцију, од 16. децембра 1758. године, на основу које су регулисани услови под којим се дозвољава склапање брака између партнера различите вероисповести. Наиме, поменута двојица духовника са предумишљајем, противно вољи родитеља, отимају девојаке католкиње, што те родитеље тешко погађа и из таквог незадовољства може да се деси побуна католика, ако се не предузму одређене мере да се овакве појаве спрече. Стога, како Петаци истиче, било би неопходно да се донесе, и у све четири армије Карлштатске пешадијске регименте, јавно објави наредба да се мешовити бракови не могу склапати без одобрења команде регименте и дозволе дотичног свештеника под чије душебрижништво млада припада, што је изазвало многе недоумице код појединих органа Двора као и међу члановима ИДД.
Карлштат (Карловац), 27. септембар 1761. године
Немачки. 24 листа

Фасц. Мисц, бр. 226 **1765.**

2159. Епископ будимски Дионисије Новаковић обавештава барона Крепела пред ИДД, на основу дојаве владике сентандрејског Василија Димитријевића, да је парох и архиђакон у месту Помаз, Јован Константиновић у православној цркви венчао римокатолкињу Јулијану Блашковић са неунијаћеним М. Кистићем на основу одбрења УДК.
Латински, немачки. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 227 **1761.**

2160. Став ИДД поводом пријаве УДК против извесног неунијаћеног свештеника по имену Гаврило Настић у месту Четелек у Великоварадинској диецези који је 1757. године извесну Сару Сенаши католкињу (и пре тога је била католкиња), по обичају православног обреда прекрстио да би јој се омогућила удаја за православца.
Немачки, латински. 14 листова

Фасц. Мисц, бр. 228 **1760.**

2161. УДК извештава ИДД..
Православни свештеник такође у месту Киш-Ујлок у арадсакој жупанији венчао је Циганку која је претходно напустила мужа (Циганка се зове Молдован Вавај, први муж јој је се звао Теодор Мохавију, други пут се удала за Самила Двину). Циганка је ухапшена због бигамије.
Циганка Елизабета Ренге први пут је била удата за Самуела Шаркадију, други пут је хтела да се уда али није могла да докаже да јој је први муж умро, па хелветски свештеници нису хтели да је венчају, али је православни свештеник у месту Киш-Ујлоку пристао да је други пут венча. Свештеник је у међувремену умро а кад јој је умро други муж Адам Тит, откривен је злочин и она је осуђена на смрт.
Ако се појаве нови случајеви да православни свештеници без провере венчавају удовице или већ удате, сматраће се се да су ти бракови грешни.
Латински. 2 листа

Фасц. Мисц, бр. 229 **1767.**

2162. Сектетар Двора барон Кепел обавештава митрополита карловачког о држаном судском процесу против православног свештеника у месту Четелек у Великоварадинској диецези, Габријела Њастоа што је он незаконито прихватио да преведе у првославну веру тј. прекрсти, Сару Сенаши, да би се ова удала за православца. Наведени свештеник је осуђен на две године строгог затвора, што значи да два дана у недељи проведе само на хлебу и води. Осим тога, проглашен је неподобним да даље обавља сваку свештеничку дужност, што значи да након изласка из затвора митрополит не може да му повери убудуће никакву дужност нити да обавља било какав посао што је у вези са црквом и вером.
Беч, 24. децембар 1767. године
– Прилог и списи са саслушања и суђења наведеном свештенику пред бележничким звањем у месту Четелек 28. децембра 1758. године, пресуда потврђена од стране ИДД 1761. године.
Немачки, мађарски, латински. 31 лист

Кутија 1312 (53)

Фасц. 29, бр. 1 **1735.**

2163. Саопштење дворског ратног савета у вези са одговорношћу владике Бачке, Сегедина и Јегера, Висариона Павловића у погледу притужби, које су против њега поднели неколико тамошњих службеника. Наиме по наговору владике, део српског становништва у бачкој диецези не плаћа контрибуцију јер на основу привилегија они то плаћају својој Цркви, док по тумачењу коморских чиновника, државног пореза су ослобођена само свештена лица. Дворски ратни савет указује на најновији, прошлогодишњи декрет на основу чије одредбе су свештена лица изузета од плаћања разних дажбина, док чланови њихови уже и шире родбине имају обавезе као и сви према државном ерару.
Ради доказивања и утврђивања евентуалне кривице владике Висариона Павловића РС предлаже да се она комисијски испита.
Беч 12. фебруар 1735. године
Препис извештаја представнику Правног савета при РС Јохану Конраду фон Кремеру о изради декрета и предаји владикином изасланику (Бачке, Сегедина и Јегера) Висариона Павловића. Декрет има за циљ да потврди привилегије и повластице за Србе у Бачкој жупанији и да стиша разбуктале страсти код верника насталих услед недоличног понашања коморских чиновника при убирању намета од становништва. Садржином декрета упознати су и војни команданти у Осеку, Сегедину и Јегеру, са задатком да се прати делатност коморских службеника и да се свака злоупотреба положаја на време спречи.
Беч 18. мај 1735. године
Немачки. 23 листа

Фасц. 29, бр. 2 **1752.**

2164. Извештај грофа Кенигсег Ерпса у име ИДД, Двору, о недоумицама око убирања десетине у име црквеног пореза у корист митрополита Павла Ненадовића. Недоумица се јавља око проблема, да ли да се десетина плати у натури или у готовом новцу, без предаје „кнежевих дуката". Извештај садржи посебан осврт на тешкоће убирања са територије Тамишког Баната, пре свега зато што су тамошњи сељаци сиромашни (немају новаца) а тешкоћу представља и убир у натури пошто су житарице због редовних суша малог приноса а осим тога недостаје и посебна пореска регулатива с обзиром на то да је ово подручје припојено Царевини након последње царске потврде привилегија 1715. године. Стога у овом подручју треба, посебном резолуцијом одредити режим убирања десетине на поручју Тамишког Баната и да се одобри право владики Павлу Ненадовићу да му се црквени порез плаћа у готовом новцу (дуговања су порасла на 3.000 форинти).
Беч, 13. јули 1752. године
Немачки. 9 листова

Фасц. 29, бр. 3 **1755.**

2165. Нота која садржи мишљење УДК (износи га вероватно гроф Кенигсег Ерпс) у погледу настојања да се реформише постојећи устав Царевине, на војном плану, на плану трговине, религије, школства и индустрије. Подржава настојање да војска буде јача и да се у стање средстава обухвати његово издржавање као што је сада случај али да буде осавремењено. Указује се на сиромаштво међу сељаштвом, што би лако могло да доведе до побуне. Предлаже се узимање у обзир наведених десет правила којих се треба држати при изради највишег закона Царевине. Она треба да има Устав сличан оном у Француској тј. Устав који ће бити потпора централистичкој држави и централистичкој власти.
Беч 28. новембар 1753. године
Немачки. 7 листова

Фасц. 29, бр. 4 **1755.**

2166. Седнице ИДД одржане 11–18. јануара 1755. године.
– Формирање комисије на челу са архиепископом католичким ради утврђивања викарских звања, претежно међу старијим и искуснијим свештеницима, који овим не губе имунитет од обавеза плаћања цехента. Осим тога комисији се налаже да уз ангажовање најспособнијих свештеника изврши попис свих оних парохијана којима је помоћ (новчана) неопходна, и да изради елаборат на који начин би се та помоћ додељивала.
– Затим, комисија има задатак да све протеране унијаћене свештенике врате у своје парохије, где би они мирно обављали своју свештеничку дужност и да ни случајно не покушавају да примене насилно ступање у унију. Митрополиту арадском, до даљњег се забрањује, као и његовим свештеницима да обављају коморску визитацију, док су главни противници унијатских свештеника притворени у Великоварадински затвор где ће остати до следеће дворске резолуције.
Немачки. 2 листа

Фасц. 29, бр. 5 **1755.**

2167. Обавештење УДК достављено ИДД о царском декрету којим се председник дворске коморе гроф Карл Фердинанд Кенигсег Ерпс, именује за председника дворског колегијума за банкарство и рударство, јер је звање остало упражњено после смрти грофа Јохана Готфилда Дитрихштајна, чија се јуридикција не проширује на Тамишки Банат и Трансилванију, пошто ове две области остају под окриљем ДС.
Латински, немачки. 2 листа

Фасц. 29, бр. 6 **1756.**

2168. Протокол са седнице Председништва ИДД, одржане 17. јануара 1756. године.

Акт садржи ставове ИДД поводом захтева унијаћеног бискупа великоварадинског Форгача на основу извештаја УДК од 8. јануара текуће године и упутства која су још 15. августа 1754. године дата овлашћеном дворском комесару у вези са нередима, изазваним од стране неунијаћених Влаха у Великоварадинској диецези, да се од пре три године протерани унијаћени свештеници врате у своје парохије. Наведени бискуп негодује што су двојица Влаха, главним актерима протеривања, Габријелу Ђури и Петрусу Драмби, изречене благе казне, наводно зато што су они једини у стању да протеране свештенике врате у своје парохије, и тражи да се испита у коликој мери су на протеривање утицали владика арадски и митрополит Ненадовић. ИДД на основу извештаја саветника Колера као члана Славонско-илирске комисије изражава мишљење да је процес враћања протераних свештеника у парохије и њихова раније места веома сложена и осетљива ствар, с обзиром на то да у многим местима и нема више унијаћених верника, тако да би поновна појава истих свештеника могла за неунијаћени живаљ да буде провокација, што би могло да буде узрок нових немира. Да би се стање стабилизовало ваља утврдити све релевантне чињенице и уговорити састанак са свим заинтересованим странама, на којем би се донели закључци, који би обезбедили мир и стабилност у Великоварадинској диецези.
Немачки, латински. 45 листова

Фасц. 29, бр. 7 **1756.**

2169. Препис протокола са министарске седнице уз присуство представника ИДД одржане 26. априла 1756. године, сазване од стране председника Дворске коморе, грофа Кенигсег Ерпса и председника ИДД барона Бартенштајна, на којој је разматран захтев митрополита карловачког Павла Ненадовића, да се његова верска јурисдикција прошири и на Ердељ, односно да привилегије дате српском народу важе и за неунијаћене житеље Трансилваније. У закључку седнице се изнова потврђују већ безброј пута донети декрети и одлуке УДК, ДК уз пристанак ЕДК, на основу којих се јурисдикција митрополита карловачког не односи на Трансилванију, а и привилегије се не односе на Влахе шизматике, којих нема много, с обзиром на то да је у међувремену приличан број Влаха ступило у унију, док остали неунијаћени уживају максималну толеранцију. Изузетак чине Халматски дистрикт, који делом припада Угарској те се верска јурисдикција митрополита односи на његове тамошње истомишљенике, за чије извршење је задужен владика арадски. Осим наведених неунијаћених Влаха у градовима Карлштат, Херманштат (Сибиу) као и у месту Фогарош живи и одређен број православаца, међутим ради се углавном о грчким трговцима са несталним боравком, који пре потпадају под јурисдикцију патријарха пећког.
Немачки, латински. 14 листова

Фасц. 29, бр. 8 **1756.**

2170. Извештај ИДД упућен Двору о корацима које изабрана комисија треба да уради да би се створили повољни услови за повратак протераних унијаћених свештеника у диецези Велики Варадин. Истовремено, предлаже се сазивање заједничке седнице свих заинтересованих страна, на којој би се разматрало, које све могуће услове за несметан повратак протераних свештеника, треба створити, и да се поврати поверење неунијаћених у њих. Ранији и садашњи извештаји комисије, како предочава бан Надажди, указују на чињеницу да то није једноставна ствар. Притвореним виновницима протеривања католичких свештеника, Гаврилу Ђури и Петрусу Драмби, треба омогућити праведно суђење пред цивилним судом, као и да им се пружи право на ангажовање браниоца.

Немачки, латински. 14 листова

Фасц. 29, бр. 9 **1757.**

2171. Протокол са заједничког састанка ДК, УДК и ИДД, одржаног 5. априла 1757. године, на којој се расправљало по питањима као што су:

– Визитација владике арадског на подручје жупаније Бихар, што је иначе одобрено од стране УДК, али тешкоће су настале онда када их је гроф Форгач у функцији великог жупана, под претњом казни спречавао, што је прикривано пред управом жупаније.

– Обавезу плаћања цехента (десетине), што је иначе регулисано одредбом Двора из 1736. године, која треба да се примени и у случају неунијаћених у жупанији Бихар, што значи да су шизматици након преласка у унију, ослобођени ове обавезе, а што се често тумачи супротно.

– Надзор над новчаним средствима (спровођење њихове ликвидности) неопходних за остваривање предвиђених задатака на плану проширења уније.

– Кажњавање Гаврила Ђуре и Петруса Дромбе као и смењивање поджупана жупаније Бихар и предлога грофа Емерика Бачањија и комесара Маркиза де Вила у вези са тим.

– Одобрење владики арадском да обавља канонску визитацију и код насељених грчких трговаца.

Немачки. 15 листова

Фасц. 29, бр. 10 **1758.**

2172. Приказ жалби митрополита карловачког Павла Ненадовића и одговори на исте од стране ИДД.

Предмете жалби, као и примедби, чине:

– Питање примене обуке убира цехента (десетине) над неунијаћеним свештеницима и члановима њихових породица упркос томе што су на основу одредаба привилегије ослобођени ове обавезе.

– Питање мешовитих бракова у Карлштатској диецези, и примена силе у случајевима када се неунијаћена удаје за католика да исто пређе у католичку веру, а у случају када се католкиња удаје за православца по сопственом избору може да задржи своју веру. Став ИДД је да се примени облик толеранције као што је случај у Мађарској, када се склапају бракови између католика и лутеранаца (протестаната). Неопходно је сачувати мир у Карлштатском генералату с обзиром на то да је у току рат са Пруском.
– Питање спречавања изградње православног храма у Сехешфехервару (Стари Београд) и одобрење тамошњим неунијаћенима да своје покојнике сахрањују по сопственом верском обреду.
– Питање реамбулације пустаре Сириг и манастира Бођани и Ковиљ, који су правно још пре две године постали власништво епархије Бачке (раније су припадале Комори), међутим ново стање још није ратификовано од стране УДК.
– Питање спровођења у дело наредбе Двора на основу које манастири у Срему прелазе из надлежности кнеза Одескалкија под јурисдикцију митрополита карловачког.
– Питање примене одредби привилегија од стране челника жупаније Сремске, што је довело до насилног прекида изградње цркве у Новој Руми.
– Питање оспоравања права Синоду о избору новог владике темишварског (досадашњи је именован од стране главног администратора за Тамишки Банат, грофа Перласа).
Нота ИДД којом се потврђује ранија одлука Двора да се владики арадском одобрава обављање канонске визитације на подручју жупаније Бихар.
Немачки. 25 листова

Фасц. 29, бр. 11 **1757.**

2173. Барон Бартенштајн подноси предлог мера које треба предузети да би се пре или касније, одобрена канонска визитација владике арадског на подручју Великоварадинске диецезе могла спроводити.
Беч 23. април 1757. године
Немачки. 3 листа

Фасц. 29, бр. 12 **1760.**

2174. Извештај ИДД Двору, поводом жалбе неунијаћених поданика у жупанији Бихар на сувише високе намете које плаћају земљопоседницима као и тамошњем бискупу, тако да од прихода, њима остане врло мало. Уз сагласност Двора и усаглашавањем ставова, барона Колера, УДК и комисије Великом Варадину, приступило се изради новог конституционог система након што је претходно прихваћен предлог новог регулационог плана урбаријалних поседа, поднетог од стране грофа фелдмаршала Палфија.

Прилог: на основу којег би један део прихода од пореза остао бискупу а један део би припао унији тј. православцима који су приступили унији.
Немачки. 5 листова

Фасц. 29, бр. 13 **1760.**

2175. Незванични предлог повеље у погледу отписа контрибуционих дугова грађана, након што је свршен рат са Француском и успостављањем мира. Сачињен је са циљем да се на нов начин прибаве средства за несметано функционисање важних институција државе (министарства, канцеларије, војска итд..).
(Прилог и примедбе на наведени предлог).
Немачки. 11 листова

Фасц. 29, бр. 14 **1760.**

2176. Извештај барона Бартенштајна Двору у вези са приспелим извештајем о предузетим мерама у вези са сређивањем прилика у Великоварадинској диецези. Препоручује примену папинске буле која садржи модусе измирења између унијаћених и неунијаћених. Треба се придржавати одредбе на основу које трошкови владичанства не смеју прелазити суму од 1.700 форинти годишње. Предлог барона Патачића да се подигне манастир и у његовом склопу бискупска резиденција, није могуће реализовати јер би то била јако скупа инвестиција. За унијате би било корисније да се прво подигне манастир ради образовања мисионара. Нема примедби на одлуку да се за унијаћене бискупе пружа годишња потпора у висини од 3.000 форинти.
Немачки. 8 листова

Фасц. 29, бр. 15 **1762.**

2177. Извештај барона Бартенштајна у погледу прихватања односно неприхватања Царске резолуције од стране ердељских веледостојника, пре свега гувернатора Халера, да дистрикт Халмађ у жупанији Арад не спада у јурисдикцију Трансилваније, тако да се верска јурисдикција митрополита карловачког односи и на тамошње неунијаћене вернике. У резолуцији нема ни једне једине речи да над њима има ингеренцију арадски бискуп, стога не долази у обзир њихово унијаћење, и свако мешање у тамошње прилике, треба најоштрије осудити.
Немачки. 4 листа

Фасц. 29, бр. 16 **1764.**

2178. Нота ИДД, којом се изражава сагласност у вези са извештајем Дворског ратног савета поводом сукоба између митрополита карловачког Павла Ненадовића и заповедника у Осеку фелдмаршала грофа Мерсија. Неспоразуми настају услед различитог тумачења привилегија. Наиме митрополит сматра да уколико неко из редова православног свештенства, направи кривични преступ, случај не разматра редовни цивилни

суд, већ је зато надлежан одговарајући орган православне цркве (митрополије). Насупрот томе фелдмаршал гроф Мерси, упорно настоји да се казнено право (цивилни судови)прошири и на неунијаћене свештенике, с обзиром на то да су казне које митрополит изриче исувише благе или их он ослобађа сваке одговорности, као што је био прошлогодишњи случај изгреда студената у Карловцима, или недавни случај, када су двојица православних свештеника на улици пресрели једног „унијаћеног" претукли га (при том га ранили) и однели му сав новац.
Беч 18. мај 1764. године
Немачки. 5 листова

Фасц. 29, бр. 17 **1763.**

2179. Записник са заједничке седнице општих органа Двора и ИДД одржане 30. октобра 1763. године на којој су разматрани и донесени закључци по питањима:
– Резолуција Двора у погледу патента о начину издавања путне исправе емигрантима који су из ових или оних разлога дошли у Царевину. Патент су већ прихватили ДС и УДК, тако да га што пре треба штампати.
– Жалба митрополита карловачког на бискупа у Вацу који не дозвољава православнима у Кечкемету да исповедају своју веру, позивајући се на то, да је то у супротности са утврђеним планом, где Срби могу на територији Угарске да исповедају своју веру. Услед недовољне информисаности, решавање овог питања је остављено за доцније.
– Жалба владике пакрачког Арсенија Радивојевића на кршење царске резолуције од стране челника пожешке жупаније, тако што се цехент (десетина) и остали облици пореза од тамошњих свештених лица и даље убиру, а владики се нередовно исплаћује годишња потпора од Двора, а уз то животни трошкови су већи од предвиђених 2.000 форинти. Председник УДК канцелар, гроф Леополд Надажди, извештава да је издао наређење органима наведене жупаније да се достави подробан извештај по питању основаности жалбе наведеног владике.
Немачки. 5 листова

Фасц. 29, бр. 18 **1766.**

2180. Протестна представка архиепископа митрополита карловачког Павла Ненадовића, којом негодује због све учесталије појаве регрутовања православних духовника у редове војске као и због убира контрибуције, на шта је митрополит указао још 1763. године при Петроварадинском граничарском пуку. У вези са тим, митополит се жалио и главнокомандујућим генералима, фелдмаршалу грофу Мерсију и барону фон Беку, међутим добио је одговор да се ради о тзв. прекобројним свештеницима, пошто се успоставило да у региону Петроварадинске регименте има више пароха него што то број постојећих православних цркава захтева. Са оваквом констатацијом се митрополит не слаже, већ тражи од војних

власти (регрутне комисије) да му се достави тачан списак регрута свештеника, да би утврдио да ли се стварно ради о „прекобројним" свештеницима.
Немачки. 4 листа

Фасц. 29, бр. 19 **1766.**

2181. Писмено директно обраћање митрополита карловачког Павла Ненадовића заповеднику Карлштатског генералата, генералу барону Беку и заповеднику граничарских јединица у Осеку фелдмарашалу грофу Мерсију, које садржи жалбу на поступак команданта Петроварадинског граничарског пука, да се наводно прекобројни православни духовници позивају у војску и плаћају контрибуцију. Митрополит замера војним властима да том приликом манипулишу са застарелим списковима пописаних свештеника. Како митрополит истиче на основу најновијег овогодишњег пописа свештеника, њихов број на подручју Петроварадинске регименте износи 104 и све што је изнад тога може се сматрати прекобројним. Од горе наведених генерала се тражи да нареде Команди Петроварадинског пука да поштује најновији попис православних духовника и да са те листе никог не позивају у војску.
Карловци 19. октобар 1766. године
Немачки. 9 листова

Фасц. 29, бр. 20 **1768.**

2182. Извештај о раду комисије за ревизију Терезијанског законика, нарочито о прилагођавању његовог кодекса приликама у Трансилванији, узимајући у обзир све до сада објављене законе, резолуције и чланке који се односе на Трансилванију уз издате наредбе председника највишег правног савета грофу Брајеру и заповеднику за Трансилванију генералу грофу Оданелу.
Немачки. 7 листова

Фасц. 29, бр. 21 **1769.**

2183. Извод из извештаја ИДД упућена Двору, 1. јуна 1768. године који садржи уредбу у 9 тачака, којих се сви православни свештеници морају придржавати приликом обављања канонских визитација у црквама својих диецеза, као и о начину располагања са приходима добијених од верника приликом визитација.
– Ургенција УДК да се на заједничком састанку са ИДД размотри жалба српских трговаца и занатлија у Егеру, којима тамошњи католички бискуп омета слободу коришћења вере и организовање у удружења и цехове, уз приложени став ИДД о томе.
– ИДД обавештава Двор о смрти митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића, која је уследила 26. августа 1768. године у Карловцима. Налаже се комесару Двора, грофу Хадику да се на Сабору, постара да избор новог митрополита протекне по устаљеном протоколу (сази-

вање Синода) и да будући митрополит ужива поверење свога народа, и да буде осведочени привржeник Двора и Царевине.
Немачки. 8 листова

Фасц. 29, бр. 23 **1768.**

2184. Комесар са народног сабора, гроф Хадик подноси Двору извештај у погледу заоставштине преминулог митрополита епископа Павла Ненадовић уз приложену спецификацију пасивног дуга својих претходника Арсенија и Вићентија Јовановића, чија дуговања је патријарх Ненадовић обећао да ће подмирити, међутим до реализације тога није дошло, једино су ликвидирани пасивни дугови трећег претходника патријарха Исаије Антоновића.
Немачки. 2 листа

Фасц. 29, бр. 24 **1770.**

2185. Потврда Двора о наименовању Пахомија Кнежевића, досадашњег архимандрита манастира Раковица за епископа арадског и јенопољског, које је место постало упражњено после смрти епископа Синесија Живановића у присуству пуковника Двора, грофа Андраша Хадика.
Латински. 4 листа

Фасц. 29, бр. 25 **1774**

2186. Списак извештаја (сви су нумерисани и носе одређени датум) које је царски опуномоћеник за Србе, гроф Хадик у току 1769. и 1770. године са националног Сабора слао у Беч, а који су 7. фебруара 1774. године предати барону Матежењу.
Немачки. 10 листова

Фасц. 29, бр. 26 **1757.**

2187. Извештај краљевског комесара фелдмаршала барона Енгелсхофена Двору о недоумицама код неунијаћених верника у Тамишком Банату у погледу начина плаћања цехента (десетине) митрополиту карловачком у укупном износу од 9.000 форинти годишње, у готовом новцу, у натури или у „кнежевским дукатима".
Списак облигационих дужника који су остали дужни покојном владики славонском, Нићифору Стефановићу и покојном владики пакрачком Софронију Јовановићу, који су прослеђени митрополиту у Карловцима.
Немачки, славеносрпски. 12 листова

Фасц. 29, бр. 27 **1759.**

2188. Извештај од стране изаслане Славонске комисије, упућене Дворској канцеларији по погледу притужби од стране месних органа власти у жупанији Арад и Бихар, на владику арадског, који очигледно крши прописе око обављања коморских визитација, вршећи визитацију и у местима у којима живе претежно унијаћени, стога постоји могућност предузимања казнених мера против наведеног владике.
Немачки. 6 листова

Фасц. 29, бр. 28 **1760.**

2189. Извештај о стању на терену поводом предстојећег састанка свих органа Двора, на којем би се расправљало о проблемима насталих између унијаћених свештеника и неунијаћених, углавном Срба око обавезе плаћања цехента (десетине). Проблем је посебно дошао до изражаја у диецези Великог Варадина, где су се побунили унијаћени свештеници због обавезе плаћања десетине, позивајући се на чињеницу да су били ослобођени ове обавезе пре доласка Срба 1690. године, у многим местима Мађарске. Осим овог постоји и проблем понашања владике арадског, који неовлашћено врши канонску визитацију у местима у којима су настањени унијати.
На постојећем састанку треба тачно утврдити ко све подлеже овоме плаћању цехента, и пре свега да ли се то односи само на Србе који су дошли у Угарску, за време Велике сеобе или и на оне који су у Угарској нашли уточиште у каснијем периоду.
Немачки. 10 листова

Фасц. 29, бр. 29 **17??**

2190. Сажети извештај у вези са захтевом грчких трговаца, који важе за турске поданике у Бечу, да им се омогући подизање цркве у округу Штајерхофт и да им се као верницима дозволи да не буду под јурисдикцијом митрополита карловачког, коме су одбили да плаћају црквени допринос (столу), и да имају право да сами бирају своје црквене великодостојнике. Опширније о овој теми сведоче архивски предмети похрањени у фасцикли бр. 1304 (кутија бр. 43).

Списак архиепископа, митрополита, епископа и владика који су били на челу Српске православне цркве у Угарској односно у акту наведеним епархијама у периоду од 1690. до 1773. године и то ;

Архиепископи (митрополити)

1. Арсеније Чарнојевић од 1690 – 1706.
2. Исаија Ђаковић од 1707.
3. Стефан Метохијац од 1708.
4. Софроније Подгоричанин од 1708 – 1712.
5. Вићентије Поповић од 1713 – 1724.
6. Мојсије Петровић од 1725 – 1730.
7. Вићентије Јовановић од 1731 – 1737.
8. Арсеније Јовановић од 1741 – 1748.
9. Исаија Антоновић од 1748 – 1749.
10. Павле Ненадовић од 1749 – 1768.
11. Јован Ђорђевић од 1769 – 1773.

Епископи (владике)
У Славонској и Пакрачкој епархији
1. Нићифор Стефановић 1746.
2. Софроније Јовановић од 1746 – 1758.
3. Арсеније Радивојевић од 1758 – 1769. (када је отишао у Будим уместо Атанасија Живковића)

У Темишварској епархији
1. Ђорђе Поповић од 1746.
2. Вићентије Видак Јовановић од 1758.

У Бачкој, Сегединској и Јегерској епархији
1. Висарион Павловић 1731. (наследио га бискуп Баркоци)
2. Мојсије Путник од 1757.

У Будимској епархији
1. Дионисије Новаковић од 1750 – 1768.
2. Арсеније Радивојевић од 1769 – 1770.

У Карансебешкој и Вршачкој епархији (Банат)
1. Јован Ђорђевић од 1750 – 1769. када је постао митрополит.

У епархији Арад, Јенаполь и Велики Варадин (Халмађски дистрикт)
1. Исаија Антоновић 1748.
2. Синесије Живановић од 1751 – 1768.
3. Пахомије Кнежевић од 1770.

У епархији Костајница
1. Арсеније Теофановић од 1751.
2. Арсеније Стојановић од 1753.

У епархији Карлштат (Карловац) – Плашко
1. Данило Јакшић од 1751.
умро је 1771. и на његово место је дошао владика Стојановић.

У епархији Ердељ (Трансилванија)
1. Олшонски, владика за Мункачево и Ердељ.
2. Дионисије Новаковић до 1768.
3. Софроније Кириловић од 1770.

Немачки, латински. 7 листова

Фасц. 29, бр. 30 **1761.**

2191. Навођење имена неколико грађана славонско-далматинске регије који су позајмили новац од архимандрита манастира, викара Генадија Васића, а којима је он издао облигације, али се у међувремену појавила сумња да

су облигације фалсификаоване и да новац потиче из заоставштине владике Софронија Јовановића.
Прилог: неколико облигација.
Немачки, латински. 7 листова

Фасц. 29, бр. 31 **1757.**

2192. Извештај изаслане комисије о општем стању поседа и села у диецези Великог Варадина, сачињен на основу тврдњи Дворске коморе у Бечу да су унијатски бискупи након протеривања Турака, неовлашћено присвојили више поседа и сеоских насеобина, у чему је предњачио унијатски бискуп гроф Форгач. Дворској комори у Бечу се предлаже да у региону успостави правни поредак, да се одузета имовина врати првобитним власницима и да се против грофа Форгача спроведе судски поступак.
– Судска одлука којом се унијатски бискуп гроф Форгач обавезује да неовлашћено присвојена добра и села врати власницима, односно врати под јурисдикцију Дворске коморе у Бечу, донета од стране УДК.
Немачки, латински. 5 листова

Фасц. 29, бр. 32 **1771.**

2193. Извештај Дворског саветника Колера Двору, поводом притужбе коју је поднео комесар за српска питања барон Матесен против садашњег владике будимског и бившег владике за Ердељ, Софронија Кириловића, који је у диецези Мункачево превео једног унијату у неунијатског свештеника, због чега га треба тајно саслушати и утврдити његову хришћанску одговорност.
Осим тога, Двору је поднесен још један извештај комесара Матесена, којим се потврђује да је ново изабрани митрополит издао облигације у висини од 1.100 форинти, довољно да се купе ефективе из заоставштине преминулог митрополита Павла Ненадовића.
Немачки. 1 лист

Фасц. 29, бр. 33 **1770.**

2194. Укратко сажети извештај о историјату у вези са узроцима настанка и проширења источно-грчке шизме, или о цепању (подели) и одвајању источно-грчке од латинске, односно, римско-католичке цркве, предат Њеном величанству дана 28. маја 1770. године.
Немачки. 22 листа

Фасц. 29, бр. 34 **1769.**

2195. Угарски Дворски канцелар Надажди, подноси извештај о својим примедбама на резолуцију која садржи протокол са највишег места и који му је уручио дворски саветник Колер. Дворски канцелар се и овде осврће, на основу садржаја резолуције, на прилике у диецези Велики Варадин, истичући потребу да се сви протерани унијаћени свештеници врате у своје цркве, на тај начин што би се неунијаћена свештена лица

која су у њих насилно ушла, протерали (уклонили). Неопходно је међутим и неунијаћенима омогућити да своје храмове оснују, што је иначе и привилегијама потврђено. По мишљењу наведеног канцелара, од велике важности би било да се у поменутој диецези, као што се то и у Царској резолуцији препоручује, за унијате и неунијате у једној мери створе услови за оснивање сопствених школа, што са своје стране изискује обезбеђење одговарајућих учила и одговарајућу кадровску структуру (наставнике, учитеље..).

Да би се општа ситуација у региону Великог Варадина стабилизовала, гроф Надажди подржава предлог председника ИДД, барона Бартенштајна да се сазове конференција на којој би били присутни сви представници (и цивилни и верски) и унијаћених и неунијаћених верника на којој би се утврдиле све оне смернице које би омогућиле политичку и верску стабилност у диецези.

Немачки. 7 листова

Фасц. 29, бр. 35 **1757.**

2196. Препис дописа архиепископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору од 20. октобра 1757. године, у којем се извињава и наводи разлоге због којих није раније известио о извештају владике Синесија Живановића о стању у овој диецези.

Обавештење (копија) архиепископа и митрополита Павла Ненадовића о писму које му је арадски владика Синесије Живановић доставио 29. септембра и 9. октобра 1757. године. У њима се владика жали да је врло слабо обавештен о актуелним збивањима, да га главни администратор Тамишке жупаније Костка ни о чему не обавештава (тако није знао ни о доласку грофа Бачањија у Арад), стога је приморан да лично оде у Темишвар да би се на прави начин информисао. Затим владика Живановић указује на све учесталију појаву дезертирања Срба граничара (беже углавном у Русију) за којима одлазе и њихове породице тако да се српска нација у овом региону и на тај начин осипа. И на крају, изражава се нада да ће председник ИДД, барон Бартенштајн са осталим члановима Депутације изнаћи један дугорочан и сигуран начин за спречавање емиграције Срба у Русију.

– Саопштење епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића заповеднику Вараждинског генералата генералу грофу Гисардију, коју му је доставио владика костајнички и зринопољски Јосиф Стојановић. Суштина уредбе генерала је да се манастир Марча са свим црквама и селима предају под јурисдикцију, римокатоличком бискупу Палковићу о чему морају бити обавештена сва духовна и световна лица овог генералата.

Немачки. 7 листова

Фасц. 43, бр. 1 **1770.**

2197. Записник са седнице ИДД одржане у мају 1770. године на којој је разматран начин спроведене истраге против владике темишварског Виђентија Јовановића Видака, на основу притужби које су против њега поднели поједини свештеници међу којима се посебно истиче свештеник из Темишвара, Кузмановић који је поднео приговор против њега још давне 1768. године. Од стране ИДД се тражи да се приговори темељно испитају и за шта је задужен, испред Славонске-илирске комисије барон Волфсдорф и командант Илирске граничарске милиције, коњички капетан Ракитијевић, на предлог царског комесара при народном сабору, грофа Хадика, и да се о донесеној одлуци Депутација подробно извести. Истрага је започета у децембру протекле године а довршена у априлу текуће године.

Закључак ИДД је да је Славонско-илирској комисији наложи да детаљно испита све аспекте притужби на делатност владике Виђентија Јовановића Видака, да се саслушају сви могући сведоци и да се тек након тога донесе одговарајућа пресуда.

Притужба се односила на канонску визитацију, коју је наведени владика чинио тако што је обилазио најпре села у којима је становништво живело имућно (до три пута годишње..), док је у местима где је становништво сиромашније, владика често стизао ненајављено или не поштујући договорено време, због чега је био врло љут и псовао, зато што му није био приређен примерен дочек. Становници појединих села су наводно чак побегли и сакрили се у оближњим шумама, тако да су морали бити насилно хватани и приведени пред владику. У грех се владики приписује да се при визитацијама није устручавао да заплеше и да лепим девојкама дарује пољупце.

Владика је у своју одбрану између осталог изнео, да је у принципу обавезан сваке друге године да обави каконску визитацију, али је услед распрострањености диецезе, морао да се прилагоди датим могућностима, тако да је од 1759. године, када је постављен за владику, само је у три наврата обишао сва места, док је места под административном управом Војне границе посетио два пута, мада она спадају међу „богатија" подручја. Сав новац и милостињу које прима при визитацијама није велика, најчешће износи максимум 10 дуката. Износ људи добровољно дају што важи и за стоку. Изузетак је била посета дистрикта Велики Бечкерек када му је свештеник Кузмановић продао 386 грла оваца, не сећа се по којој цени. Све притужбе је лично владика пред специјалним Колегијумом (Колегијум владика) и пред митрополитом карловачким оповргао, подносећи писмене изјаве сведока, главних начелника места (прилог) у којима се обављала визитација и у којима се такође демантују притужбе свештеника Кузмановића и Спиридона Стефановића.

Немачки. 155 листова

Фасц. 43, бр. 2 **1770.**

2198. Извештај члана ИДД комесара Вајнгентнера Славонско-илирској комисији у Осеку архиепископу митрополиту карловачком, владики у Темишвару, Дворској комори за Банат и Дворском ратном савету (ДРС) у Бечу од 20. марта 1770. године о даљој истрази над владиком темишварским Вићентијем Јовановићем Видаком у погледу неправедних оптужби о пријему новца у виду столе, успостављању реда на плану убира исте и кажњавању тужитеља, поменутог недужног владике. Прегледом свих списа у вези са саслушањем владике пред комисијом, констатовано је да су притужбе против њега, а тичу се канонских визитација, неосноване и плод су зле намере. Извесни пропусти су се могли уочити код убирања столе и око обрачуна прихода насталих на основу изречених новчаних казни појединим духовницима. Наиме, констатовано је да владика није у потпуности исправио нити исказао убир столе од стране свог претходника, тако да вишак средстава није приспео у Школски фонд, како је предвиђено наредбом Земаљске администрације Темишварског дистрикта. Налаже се митрополиту карловачком да у што краћем року пружи јасан приказ (спецификацију) о количини новца убраним путем столе или путем казни, и у коликој мери је тим средствима употпуњаван Школски фонд. Дворској комори за Банат као и Дворском ратном савету се налаже да у предстојећем периоду помно прате у коликој мери је владика изашао у сусрет захтевима ИДД.

У обраћању ИДД митрополит карловачки Јован Георгијевић, на основу извршеног испитивања владике и тужитеља, истиче да проказани владика темишварски Вићентије Јовановић Видак ниједном није прекршио норме које је прописала његова црква, ни код обављања канонске визитације, ни при убиру столе и казни, као ни при одређивању висине црквених такси. Да су притужбе неосноване признали су и сами потказивачи, а и изјаве бајних сведока оповргавају наводе свештеника Петра Кузмановића и Спиридона Стефановића.

У свом писменом обраћању ИДД владика Вићентије Јовановић Видак, енергично негира против њега изнесене оптужбе, тврдећи да се ради о најодвратнијим клеветама којима је тешко повређена његова част и достојанство.

– Приказ на основу исказа владике темишварског Вићентија Јовановића Видака, прилива новца у црквену благајну намењених за изградњу школе, семеништа и саборне цркве у периоду од 1759. године, закључно са 1768. годином.

Немачки. 47 листова

Фасц. 43, бр. 3 **1770.**

2199. Члан ИДД-а барон Кепел извештава митрополита карловачког о уредби са највишег места о покретању судског поступка против свештеника из Чакова Штефана Каменског због лажних оптужби и клевета усмерених против владике темишварског Вићентија Јовановића Видака. Тражи се

од митрополита да достави све списе са саслушања поменутог свештеника пред специјалном комисијом у Карловцима.
– Прилог, списак аката (њих 48) нађених овде у Бечу код свештеника из Чакова у Тамишком Банату, Штефана Каменског, писаних на немачком, латинском и српском језику, сачињен у Бечу 10. јула 1771. године.
Немачки. 5 листова

Фасц. 43, бр. 4 **1767–1769.**

2200. Табеларни приказ места (општина) висине давања уобичајених принадлежности епископу темишварском, са посебним нагласком да је становник места Оросламош, Павле Стојановић приликом венчања свог сина, владики дао 86 форинти и једног коња, вредности 100 форинти, потврђеног од стране месног оберкнеза Гаврила Пуковића.
– Налог епископа темишварског послат свештеницима Велико-бечкеречког дистрикта, да потврде давање у стоци и новцу и осталим давањима на добровољној основи.
– Протосвештеник Елемира, Ј. Недић шаље Хоци примерак обрасца да размотри како да се влада према епископу (митрополиту).
– Становник Орловата Илија Секерашки се тужи да му свештеник није долазио у кућу док му није једног коња дао.
Латински, славеносрпски. 5 листова

Фасц. 43, бр. 5 **1768–1769.**

2201. Обраћање развлашћеног свештеника Јована Марића из Кукујеваца, Славонско илирској комисији у Осеку да испита кривицу садашњег владике темишварског Вићентија Јовановића Видака, за смрт свога сина, ђакона Тодора, која се десила док је поменути владика службовао у Пакрацу (наследио преминулог Софронија Јовановића). Несретни младић, који је важио за радног и поштеног дечка, умро је наводно од батина које је добио по налогу владике, пошто је дао примедбу да он (владика) неовлашћено присваја део заоставштине бившег црквеног веледостојника Софронија Јовановића. Осим тога наведени свештеник тражи да му се врати парохија у Кукујевцима јер овако распуштен живи у великој беди те му је немогуће да издржава своју мајку, своју жену, снаху и њено дете.
У свом одговору владика Вићентије Јовановић, истиче да се са својим приговором од 20. јула 1768. године у довољној мери оправдао и одбранио, а на замерку свештеника да је већање одржано, а да он није позван, није основана пошто му је позив благовремено уручен али је он лично, рок за упућивање жалбе једноставно „преспавао". Истовремено владика моли да се свештеник од својих даљих тужби одврати, да му се од таквог проклетника пружи сатисфакција пред Двором, пошто је неоснованост оптужби доказана још пре неколико година пред народним комесаром у Карловцима.

У приложеном одговору Славонско-илирске комисије у Осеку стоји да је наведени парох из Кукујеваца цео случај требао много раније да пријави а не сад када је он застарео, а осим тога из аката које је развлашћени па поново именовани викар пакрачки Генадије Васић пре послао неколико година на адресу митрополита и ИДД у Беч, не виде се докази да је владика Вићентије Јовановић тако нешто учинио, а што се тиче поновног постављања на место свештеника у Кукујевцима, треба да се обрати митрополиту карловачком.
Осек 20. јули 1768. године
Немачки. 7 листова

Фасц. 43, бр. 6 **1769–1770.**

2202. Свештеник Василије Милосављевић из Кумана доставља жалбу комесару на Народном сабору, дворском саветнику генералу грофу Андрашу Хадику, жалећи се на поступке, које је према њему предузео темишварски владика Вићентије Јовановић Видак, двострука наплата столе, слање у тамницу, деградирање због поновне женидбе итд. Моли грофа Хадика да на основу одређених одредби канонског законика поменутог владику позове на одговорност, да не би он (свештеник Василије) цео случај покренуо пред Народним сабором.
Карловци 18. јули 1769. године
У свом одговору на тужбе владика Вићентије Јовановић Видак истиче да су наводи свештеника Василија Милосављевића из Кумана, да је затворен у тамницу измишљени, да је он само новчано кажњен (морао је да плати 25 дуката намењених фонду за изградњу Саборне цркве у Темишвару) пошто се без одобрења и други пут оженио, што је у супротности са канонским законима Православне цркве, због чега је и деградиран али не јавно с обзиром на то да је син официра, капетана по чину. Пошто су оптужбе неутемељене и одлуком Конзисторијалног суда, оне су одбачене.
Карловци, фебруар 1770. године
Немачки. 28 листова

Фасц. 43, бр. 7 **1768.**

2203. Земаљска администрација Темишвара обавештава комесара, грофа Хадика о протесту групе православних верника у месту Нађ Сент Миклош у дистрикту Чанад на поступак владике темишварског Вићентија Јовановића Видака који их је искључио из редова верника јер нису били вољни да плате двоструку столу за 1767. годину у износу од 14 дуката и 2 форинте након што су платили износ од 14 дуката и 1 форинте и 7 крајцара димнице за свако домаћинство. У питању је група од 20 најимућнијих грађана наведеног места од којих је двострука наплата извршена, стога да би се финансирала изградња цркве. На основу обавештења, владика чанадски је прекорачио овлашћења, на тај начин што је затражио да у давању за укупан наведени износ учествују сва дома-

ћинства, док се обавеза односила само на 20 најимућнијих (списак је приложен). На наговор месног поглавара наведени грађани су ипак одлучили да плате тражене дажбине, стога је владика њихову екскомуникацију поништио, али је изразио чуђење што је овај неспоразум непотребно доспео до ИДД тј. комесара Хадика.
Немачки. 7 листова

Фасц. 43, бр. 8 **1769.**

2204. Земаљски администратор у Темишвару у свом извештају грофу Хадику износи разлоге због којих је владика темишварски Вићентије Јовановић Видак изопштио из православне вере и забранио одлазак у цркву кнезу у Боки Авраму, и то на основу пријаве месног свештеника пошто је наведени кнез толерисао испашу општинске стоке на месном црквеном пашњаку. Тражи се да гроф Хадик утиче на владику да укине екскомуникацију над наведеним кнезом с обзиром на то да су напори на том плану, протосвештеника из Неузине и начелника дистрикта Великог Бечкерека Франца Антона Ширита били узалудни.
Немачки. 3 листа

Фасц. 43, бр. 9 **1769–1770.**

2205. Акт садржи неколико оптужби упућених комесару, генералу при Народном сабору грофу Хадику од стране неколицине православних свештеника против садашњег владике темишварског односно бившег владике пакрачког Вићентија Јовановића Видака и то:
– жалба попадије удовице Марије Константиновић из места Лигет у Тамишкој жупанији, што је владика затворио њеног мужа свештеника Јована, само зато што је једну синђелију продао свом колеги Матеји Мартиновићу, и пустио га је тек када му је плаћена глоба од 126 форинти (прикупљена од стране свештеника из околних места о чему сведочи приложени списак).
– жалба Јована Поповића пароха из Лонђице из Пожешке жупаније, кога је владика приликом канонске визитације 1758. године, малтретирао, мучивши при том и његову трудну жену, коју је везао дебелим канапом и пустио да виси због чега се пре времена породила, разболела и након 14 месеци и умрла.
– жалба протопрезвитера из Градишке, Димитрија Јовановића кога је Вићентије Јовановић као владика пакрачки 1758. године приликом доделе монашког реда 3 дана жедног и гладног држао у затвору и претио му са 800 батина.
– притужба житеља Пакраца Лазара Малог, да је владика Видак из тамошње Саборне цркве силом отуђио вредне ствари од злата и сребра.
Све ове наведене притужбе владика Вићентије Јовановић је демантовао својим дописима грофу Хадику, поткрепљујући приложеним атестацијама (изјавама сведока) тражећи да се клеветници казне и да се њему, код Двора, издејствује одговарајућа сатисфакција.
Немачки, латински, славеносрпски. 43 листа

Фасц. 44, бр. 1 **1769.**

2206. Опис тока протеклог Српског националног конгреса од почетка до свршетка са посебним осврtом на одржану свечану церемонију, насталог на основу извештаја комесара и дворског саветника, генерала грофа Хадика, упућеног ИДД.
– Опис церемоније испраћаја из Новог Сада на дан 24. априла (у Нови Сад је комесар стигао 12. априла 1769. године), обухвата долазак до понтонског моста уз звоњаву свих цркава. На другој страни, у Петроварадину поред тврђаве, комесара су сачекали високи официри гарнизона у Петроварадину (тврђава), пожелевши му добродошлицу. Затим је колона кренула према Карловцима а пратњи су се поред представника грађана Новог Сада, прикључила 24 коњаника Славонско хусарске регименте. Код текија представници Новог Сада су се повукли из пратње, тако да су даљу пратњу чинили коњаници наведене хусарске регименте све до Карловаца. На улазу у Карловце пожелели су му добродошлицу конгресни депутати (њих 20-так), поздравили су га на српском језику док им је комесар отпоздравио на латинском. Након тога отпраћен је до своје резиденције где га је поздравила и добродошлицу пожелела делегација владика уз топовске салве и звоњаву цркава.
– прилог: списак жалби против неунијаћених свештеника предати за време Сабора његовој светости епископу и митрополиту. У питању су жалбе пристигле из диецезе под ингеренцијом митрополита из Пакрачке диецезе, из Темишварског владичанства, из Бачке епархије и Костајничке епархије.
– списак одредаба са вишег места (Двора) које Сабор неодложно треба да спроведе.
Немачки. 18 листова

Фасц. 44, бр. 2 **1758.**

2207. Барон Франц Колер испред ИДД у свом допису царском комесару на Народном сабору, генералу грофу А. Хадику, на основу приспелих жалби православних верника, указује на појаву одређених неправилности око примене одређених одредаба и закона од стране неунијаћених свештеника. Велики недостаци су уочени код склапања бракова, тако да постоји једна опасност од појаве бигамије и примећени су и неуједначеност код убира столе, што значи да се многи свештеници не придражавају закона о столи из 1753. године, него узимају уз то и превелике таксе за крштења и сахране без обзира на имовинско стање верника. Грофу Хадику се даје у задатак да у заједници са митрополитом стане на пут оваквим појавама и да се претпоставља потпуно поштовање наведеног закона о столи.
Беч 25. јули 1768. године, земаљска администрација за Банат.

Администратор (потпис нечитак) подноси комесару грофу Хадику извештај о двојици владика, Јовану Ђорђевићу вршачком и Вићентију

Јовановићу, темишварском. О првом се углавном повољно изразио, истичући да се ради о часном и разборитом човеку, оданог Монархији, који у потпуности влада и српским и турским језиком, док се немачким само служи. Нити од стране народа нити од православног клера, против њега није подигнута ниједна жалба ни притужба. Што се тиче Виђентија Јовановића, администратор истиче да о њему једино зна да осим српског добро влада још и латинским и немачким језиком. Додуше жалба администратора, која је у његову руку доспела и даље упућена Дворском ратном савету, сведочи и о другим одређеним својствима овог владике али о томе ће дати суд друге инстанце.
Темишвар 28. новембар 1768. године

Извештај администратора Карлштатског генералата о владики костајничком Данилу Јакшићу упућен грофу Хадику, у којем се истиче да између народа, владике и клера влада узоран склад и није уочена нити једна притужба против њега.
Карлштат 30. новембар 1768. године

Извештај генерала фелдмаршала барона фон Клефелда ДРС у погледу провере војно-националних депутата у Вараждинском генералату пред предстојећи Народни сабор у Карловцима, о жалби калуђера манастира Лепавина због обавезе да служе у граничарским јединицама и о одбијању чланова породица свештеника у наведеном генералату да служе војни рок у граничарским јединицама, сходно привилегијама из 1764. године.
Представник ИДД гроф Карл Брунер у својој ноти епископу и митрополиту карловачком, поводом појаве бигамије у Темишварском и Вршачком дистрикту, налаже митрополиту карловачком да се владике из наведених дистрикта придржавају досадашњих упутстава и одредаба ИДД у погледу обавеза владика и њима подређених свештеника и калуђера. Треба јавно изложити свим неунијаћеним свештеницима да се строго придржавају донесених прописа приликом склапања бракова, и да свештеницима није дозвољено да венчавају непознате особе, да то раде уз писмену потврду да се ради о неожењеним лицима, а ако су у питању удовци, обавезно треба да се се приложи смртовница преминулог брачног друга. Осим тога, свештена лица су обавезна да воде уредне књиге венчаних и да њихове преписе достављају митрополиту да би овај упутио одговарајући извештај ИДД.
Беч 14. јули 1768. године

– прилог: указивање на појаву бигамије у месту Сечањ у Банату и у месту близу Будима, у Сентандреји. Налаже се митрополиту да свештенике у тим местима као и њима надређене владике позове на одговорност.
Беч, 2. април 1754. године

Протест епископа митрополита Павла Ненадовића ИДД на декрет од 16. септембра 1760. године којом се убудуће неће моћи бити одржан Синод без интерпелације и очекиваног распореда, што је код читавог неунијаћеног клера изазвало запрепашћење, пошто је наведени декрет у супротности са црквеним и верским правилима као и привилегијама, и што се један дугогодишњи обичај укида на овај начин. У приложеном акту митрополит излаже разлоге због којих је неопходно бар једном годишње одржати синод указујући на разлику између Синода и Националног конгреса.

Немачки, латински. 28 листова

Фасц. 44, бр. 3 **1761–1768.**

2208. Епископ и митрополит карловачки Павле Ненадовић моли Двор да се створе несметани услови за избор новог владике будимског а с обзиром на то да је прећашњи владика Дионисије Новаковић премештен у Трансилванију и с обзиром на то да је ово место већ дуго упражњено, јер по канонским законима православне цркве, један владика не може да поседује две диецезе.

Обраћање митрополита Ненадовића Двору поводом резолуције да се Синод више не може одржавати без претходне пријаве и најаве дневног реда. Као и у претходном акту митрополит детаљно објашњава неопходност одржавања састанака православних духовника овакве врсте, молећи понизно Њено величанство да поништи поменуту резолуцију.

Карловци 15. мај 1761. године

Примедбе митрополита карловачког Павла Ненадовића на одредбу Двора да се при избору и именовању владика обавезно присуствује посебан изасланик Двора, истичући да то није у духу привилегија, указујући да су на пример, владика костајнички Јосиф Стојановић, владика бачки Мојсије Путник, владика арадски Синесије Живановић итд. бирани без присуства Дворског комесара и њихов избор је потврђен са највишег места. У име српског свештенства митрополит изражава забринутост ако би Његово величанство на главни Национални конгрес (Сабор), послао свог изасланика, јер он не би био у почасти и благонаклоности од стране клера и нације прихваћен.

Карловци 19. април 1761. године

Немачки, латински. 22 листа

Фасц. 44, бр. 4 **1768.**

2209. Дворски саветник гроф Леополд Шлик, налаже ИДД да покрене истрагу због жалбе групе мештана из села Јабука у Вршачком дистрикту на локалног свештеника који је за сахране наплаћивао изузетно високу таксу, а од оних који нису били у могућности да плате, насилно је узимао коње, краве и остало.

Беч, 4. јул 1768. године

Немачки. 1 лист

Фасц. 44, бр. 5 **1768.**

2210. ИДД обавештава Министарску депутацију, да све приспеле жалбе и притужбе на њену адресу, против владике темишварског и неколико неунијаћених свештеникова из истог региона, достављених од стране Земаљска администрације у Темишвару, упути комесару Двора грофу Хадику, који је на основу царске резолуције одређен да сва спорна питања неунијаћених верника изнесе пред Сабор ради решавања.
Немачки. 2 листа

Фасц. 44, бр. 6 **1768.**

2211. Попис одредби Двора, достављених од стране ИДД митрополиту епископу Павлу Ненадовићу, поводом предстојећег Националног конгреса (Сабора) у Карловцима, с посебним освртом на избор владике будимског и владике арадског.
Беч, 25. јули 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 44, бр. 7 **1768.**

2212. Допис ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу у којем се опоминје да свештеници буду савеснији приликом наплаћивања услуга, и да се за убудуће, тачно утврди ценовник разних услуга према верницима. На то упућује последњи случај извесног Саранде и Парашина од којих је за 40-дневни помен затражен износ од 12 односно 75 форинти мада би било прихватљивије да је од првог тражено 3 а од другог 12 форинти.
Беч, 25. јули 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 44, бр. 8 **1764.**

2213. Став ДРС у погледу одбијања чланова породица неунијаћених свештеника да ступе у редове граничара односно жеље да се број православних цркава повећа у дистриктима где већина становништа чине католици. Мада се привилегијама изричито наглашава да православни свештеници не служе војску, ипак је пожељно да један ограничени број буде заступљен у Славонско граничарској регименти у којој служе и католички свештеници. Што се тиче изградње нових цркава, њој се може приступити само онда ако се у одређеном региону број православних верника осетно повећао, док у областима где већину чине католици није пожељна изградња додатних православних храмова, јер би се на тај начин повећала опасност преласка унијаћених у редове неунијаћених.
Беч, 8. новембар 1764. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 44, бр. 9 **1768.**

2214. Обавештење ИДД митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, да нити од самог митрополита владике темишварског, нити од стране било

којег неунијаћеног свештеника према протосвештенику темишварском Кузмановићу не сме предузети казнене мере због пријаве против владике темишварског Виђентија Јовановића Видака, пошто је он под заштитом ИДД и свака мера злостављања повлачи са собом тешку одговорност.
О томе су обавештени и војни и цивилни представници власти у региону Темишвара као и сам протосвештеник лично.
Беч, 25. јули 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 44, бр. 10 **1768.**

2215. Обавест ИДД упућена митрополиту Павлу Ненадовићу, којим упозоравају митрополита да се против новосадског неунијаћеног свештеника Јакова Миловановића, који је указао на више ексцеса и испада од стране појединих свештеника, никакве казнене мере не предузимају јер је исти под заштитом ИДД и Двора. О томе су обавештени и одговарајући органи цивилне и војне власти, а о томе је обавештен и лично сам свештеник Миловановић.
Беч, 15. јули 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 44, бр. 11 **1767.**

2216. Допис ИДД митрополиту карловачком у вези са тим;
– што митрополит не дозвољава ангажовање потребног броја свештеника при Петроварадинској регименти, о чему се у Бечу узгред речено, води расправа и одлука се ускоро очекује.
– обавези митрополита да достави списак свих духовника из њему подређених диецеза, са основним подацима истих, с циљем да утврди коначан број свих свештеника што би убудуће спречило ангажовање нових свештеника са стране (*иностранства*).
Беч, 6. април 1767. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 44, бр. 12 **1735.**

2217. Извод из текста потврде привилегијалног писма цара Карла VI донетог 18. маја 1735. године.
Прилог: интегралан текст потврде привилегијалног писма цара Карла VI урађеног 18. маја 1735. године упућенеог митрополиту београдско-карловачком Виђентију Јовановићу. Потврђују се раније дате и дају се нове привилегије у области секуларног и црквеног права.
Беч, 18. мај 1735. године
Латински. 4 листа

Фасц. 44, бр. 13 **1768.**

2218. ИДД обавештава митрополита и епископа Павла Ненадовића да се убудуће извршење екскомуникације или изградње цркве, неће бити могуће без претходног одобрења ИДД с обзиром на то да су екскомуникације постале врло учестале, што је изазвало слања многобројних притужби на рачун црквених власти. Епископу се налаже да о томе обавести сав њему подређен клер.
Беч, 25. јули 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 44, бр. 15 **1769.**

2219. Тумачење питања која се тичу Срба у Карлштатском генералату састављених ради решавања и разматрања истих на Националном конгресу (Сабору) у Карловцима.
– Жалбе неунијаћених верника у овом генералату на висока новчана давања православној цркви, која опет не поштује прописе донете 1753. године. Наиме овај пропис који је прихваћен још 1744, на Националном конгресу у Карловцима и потврђен са највишег места, горе наведене године, тачно регулише начин плаћања столе. Задатак предстојећег Сабора би био да наложи неунијаћеним свештеницима у Карлштатском генералату да убудуће не прекорачују своја овлашћења и да буду увиђавни према ипак сиромашним граничарима.
Немачки. 18 листова

Фасц. 44, бр. 16 **1769.**

2220. Славонско-илирска комисија у свом обраћању ИДД у и Двору тражи одговарајуће упутство у погледу реализације молбе православних верника у Бродском и Винковачком војном комунитату да им се омогући изградња православне цркве.
Прилог: Молба групе грађана Винковаца, трговаца српске националности, упућена Двору да им се у месту одобри изградња цркве и ангажовање православног свештеника уз одговарајућу новчану помоћ с обзиром на то да су њихови приходи довољни само за голи живот, те нису у стању да финансирају изградњу цркве и да издржавају свештеника.
– Молба православних становника неколико села у Бродском војном комунитету Двору, да им се одобри изградња цркве, да не би морали да пешаче више сати недељом и осталим верским празницима до најближег православног храма.
– Представници војне и цивилне власти у Броду истичу да у начелу нису против жеље српских трговаца, али да се тој идеји противе представници католика, истичући да би се изградњом цркве број православног становништав нагло повећао што би представљало не мали социјални проблем а и сами верници су трговци са ниским примањима и стога не би били у стању да финансирају изградњу цркве нити да плаћају православног свештеника.
Немачки, латински. 10 листова

Фасц. 44, бр. 17 **1768.**

2221. Земаљска администрација Темишвара, доставља ИДД извештај поводом притужби да владика темишварски Виђентије Јовановић Видак на име митрополије узима изузетно високе суме новца у местима Панчевачког дистрикта за време обављања канонске визитације.
Прилог: Управитељ дистрикта Великог Бечкерека Ханс Антон Шмит доставља Земаљској администрацији Темишвара тражени извештај састављеног на основу сопственог сазнања о могућим давањима владики темишварском у дистрикту Панчева за време обављања канонске визитације током 1766. године.
Немачки. 15 листова

Кутија 1315 А (56)

Фасц. 45, бр. 1 **1769 – 1770.**

2222. Подршка ИДД, ДРС, ДК и УДК предлогу дворског комесара грофа Хадика да се уведе јединствена тарифа коју би неунијаћени верници по општинама плаћали владикама у виду димнице конака приликом доласка владике у канонску визитацију. Такав споразум је у току 1769. године склопљен са владикама у епархијама Карлштат, Костајница, Пакрац и Будим, а за 1770. годину у припреми је споразум са владикама Арада и Јегре (Егера). На основу насталих споразума свако село би годишње плаћало владики по 6 крајцара у виду димнице и 3 крајцаре по визитационом току (конак) по домаћинству. Са највишег места изражава се уверење да ће се оваква конвенција заживети и у осталим провијенцијама, посебно у Банату, што би морало довести до одређеног реда и да се на тај начин стане на пут честим неспоразумима између неунијаћених верника и њихових владика.
Немачки. 6 листова

Фасц. 45, бр. 2 **1770 – 1772.**

2223. Извештај ИДД у погледу писмене уредбе са највишег места, на основу које општинске власти путем склапања уговора регулишу плаћање димнице, конака и милостиње од стране неунијаћених верника и која је ступила на снагу 1. јануара 1772. год. Мада је првобитно било предвиђено да се уведе јединствена тарифа, морало се од ове идеје одустати с обзиром на то да су финансијске могућности верника различите. Тако се давања припадника Славонско-граничарског пука у оквиру Пакрачке диецезе крећу чак до 46 крајцара годишње, док на основу конвенције из 1771. год. у Вршачкој епархији и припадајућим дистриктима Карансебеш и Оршова, она износе 10 крајцара годишње по домаћинству.
Табеларни приказ годишњих прихода владике на основу убира димнице, конака и милостиње у Вараждинском генералату, Банату,

Славонским граничарским јединицама а посебно су исказани у Пакрачка епархија и припадајућим, петроварадинским, вараждинским и шајкашким регимента ма и најзад и у Будимској епархији.
Немачки. 4 листа

Фасц. 45, бр. 3 **1771.**

2224. Епископ и владика арадски Пахомије Кнежевић подноси табеларни приказ прихода од димнице и конака у наведеним дистриктима у жупанији Бихар, на основу споразума (конвенције) из 1771. године.
– Нота ДРС у погледу доставе примерака конвенције у Карлштатском и Вараждинском генералату.
Немачки. 1 лист

Фасц. 45, бр. 4 **1771.**

2225. Извод из конвенција које су неунијаћени представници војних власти уговорили односно склопили са сопственим владикама, вероватно у току 1771. године, на који начин се стиче увид у финансијске обавезе у готовини или у натури, војних округа под надлежношћу карловачког митрополита, Пакрачке, Карлштатске, Костајничке, Бачке, Вршачке и Темишварске епархије (диецезе).
Немачки. 2 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1770.**

2226/1 Митрополит карловачки Јован Ђорђевић у свом допису ИДД- у износи примедбе на царски декрет од 30. јуна 1770. године, којим се налаже да се путем склапања уговора између цивилних власти општина и црквених власти неунијаћених верника регулише плаћање димнице, конака и милостиње што до сада није био случај па су верници владикама давали износе колико су хтели односно били у могућности да дају. Примедба митрополита и неунијаћеног клера, што је изражено и на Сабору у Карловцима односи се на чињеницу да је наведени закон сувише брзоплето и једнострано донесен и да није потпуно јасно да ли и даље важи досадашњи закон о столи, донесен још 1753. год. у светлу датих привилегија.
Петиција црквених и народних депутата са недавно одржаног Сабора у Карловцима, комесару Двора, грофу Хадику у којем се тражи да духовна лица у духу привилегија и даље остварују приходе у смислу Закона о столи из 1753. год. упркос одредби да се димница и конак узима на начин на који то прописује нови закон.
Немачки. 8 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/2 Митрополит карловачки Јован Ђорђевић обавештава ИДД о достави израђених конвенција у Карлштатском генералату и о разлозима због

којих још није достављена конвенција која се односи на Слуњску регименту.
Карловци, 5. јуни 1772. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/3 Сумарни извод табеларног приказа прихода неунијаћених владика на основу сачињених конвенција у виду димнице, конака и милостиње у диецезама (епархијама) Сремске, Вршачке, Темишварске, Бачке, Будимске, Арадске, Пакрачке и Карлштатске.
Немачки. 6 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/4 Списи који садрже табеларни приказ убира димнице и конака и то ; у властелинству Илок, Рума, Каменица, Нерадин, у срезу Вуковар, Винковачкој жупанији, Војном комунитату – Винковци и на подручју Петроварадинског граничарског пука, на основу конвенција које су склопили представници општина и неунијаћених цркава у наведеним регионима.
Немачки, латински. 15 листова

Фасц, 45, бр. 5 **1770.**

2226/5 Табеларни приказ обавезе плаћања димнице и конака на основу уговорене конвенције у Вировитичкој жупанији Осечког дистрикта.
Изјава о акту потписаних неунијаћених грађана Пеште којим потврђују конвенцију на основу које се обавезују на плаћање димнице и конака у висини од 5 форинти годишње митрополиту карловачком Јовану Ђорђевићу почев од 1. јануара 1771. године.
Латински, немачки, славеносрпски. 5 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1770.**

2226/6 Конвенција о плаћању димнице и конака склопљена између представника неунијаћеног клера, епископско-митрополитског викара Данила Богдановића и капетана Милатановића и представника команде Петроварадинског пешадијског граничарског пука у Сремској Митровици (пуковник Бер, капетан Николић) у Адашевцима 12. децембра 1770, уз табеларни приказ висине наведених намета у местима под интеренцијом поменутог пука.
Приказ висине димнице и конака коју су годишње обавезни да плаћају неунијаћени верници у местима Бродског војног округа, митрополиту карловачком на основу конвенције сачињене 19. децембра 1770. године у Славонском Броду.
Немачки. 8 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/7 Списи који садрже 13 примерака конвенције, склопљених између представника неунијаћеног клера (изасланик митрополита карловачког, протопрезвитера Ђорђа Недића) и представника цивилних и војних органа власти у местима, у оквиру дистрикта; Мехадија, Лугаш, Вршац, Карансебеш и Оршова око висине обавезе плаћања димнице, конака и милостиње.
Немачки. 23 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/8 Списи који садрже 13 примерака конвенција око наплате димница, конака и милостиње склопљених између цивилних органа власти са једне стране, и владике темишварског Вићентија Јовановића Видака са друге стране, у местима Темишварске диецезе (епархије) у оквиру дистрикта, Темишвар, Чаково, Лугош, Липа, Панчево, Велики Бечкерек, Чанад. Посебни уговори су склопљени са представницима места, Ференца (Вршачки дистрикт), град Терезиопел (Суботица), Немачким магистратом у Темишвару, Српским магистратом у Темишвару, Илирском граничарском регименту и Регименту за немачка насеља.
Немачки. 66 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1770 – 1771.**

2226/9 Списи који садрже 49 примерака уговора (конвенција) око наплате димнице и конака у корист неунијаћеног клера у епархији Бачкој обухватајући градове, властелинства и поседе у Бачкој жупанији, села под ингеренцијом Шајкашког граничарског батаљона као и градове Сегедин и Јегра (Егер) с обзиром на то да је владика Бачке епископије Мојсије Путник истовремено и владика сегединскии и јегерски.
Латински, немачки. 100 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/10 Списи који садрже 59 примерака конвенција око наплате димнице и конака у корист неунијаћеног клера од неунијаћених верника у диецези Будим обухватајући и градове и места у жупанијама Ђеру, Ентергаша (Стриген)? Комарома, Пеште, Фејера, Толне и Барање. Уговор је са латинским властима склопио владика Будимски Арсеније Радивојевић.
Латински. 121 лист

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/11 Конвенција о канаку и димници у Арадској диецези, коју су склопили владика арадски Пахомије Кнежевић и његов викар Генадије Јефтимијевић са органима власти у жупанијама, Бекеш, Чанад и Арад у оквиру које су обухваћени срезови (самостална властелинства) властелинство Барош-Јене, властелинство Зарад и властелинство Вилагош. Посебни

списи ова два последња властелинства нису приложени већ су набројана само места.
Латински. 101 лист

Кутија 1315 Б (57)

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/12 Списи 11 примерака конвенција које је у име владике арадског склопио викар Генадије Јефтимијевић са представницима власти преосталих места у срезу Борош-Јане у Арадској жупанији (наставак претходне кутије) око наплате димнице и конака од неунијаћених верника.
Латински. 22 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/13 Списи које садрже 26 примерака конвенција које је владика арадски Пахомије Кнежевић склопио са представницима места у властелинству (срезу) Вилагош у Арадској жупанији око наплате димнице и конака.
Латински. 52 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/14 Списи који садрже 22 примерка конвенција скупљених од стране владике арадског Пахомија Кнежевића и представља места у срезу (властелинству) Заранд у Арадској жупанији по питању наплате димнице и конака од неунијаћених верника.
Латински. 44 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/15 Табеларни приказ места у диецези Раковац у оквиру Пожешке жупаније које су склопиле уговоре о плаћању димнице и конака са владиком пакрачким Атанасијем Живковићем и то у властелинству Дарувар, Пакове и у дистрикту Каменско.
Латински. 13 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/16 Акт којим је специјална комисија, састављена од представника војних и црквених власти, на основу наредбе ДРС од 15. јануара 1772. године, утврдила годишњу висину димнице и конака у износу од 14 крајцара. У акту су пописана домаћинства под ингеренцијом Новоградиштанског пешадијског граничарског пука и истакнута њихова обавеза да плаћају владики у Пакрацу.
Немачки. 2 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/17 Акт о потврђеној висини димнице и конака на основу уредбе ДРС од 25. јануара 1772. године, коју су обавезни да плаћају неунијаћена домаћинства у акту наведеним местима, која се налазе под ингеренцијом Бродског пешадијског граничарског пука у оквиру диецезе Пакрац, пакрачком владики Атанасију Живковићу.
Немачки. 2 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/18 Конвенције склопљене на основу споразума између ДРС и владике пакрачког Атанасију Живковића од 25. октобра 1771. год. између житеља места и месних парохија под ингеренцијом Градиштанског и Бродског пешадијског граничарског пука у оквиру Пакрачке диецезе, око висине цене за свету водицу, димницу и конак за 1771. годину.
Немачки. 6 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1770 – 1771.**

2226/19 Протокол на основу којег су утврђене основе новчаних давања православних верника у Вараждинском генералату владики костајничком Јосифу Стојановићу.
– Под којим околностима се може удовољити молби православних верника да им се одобри изградња цркве у месту у којем живе у војном округу Бјеловара.
– Упознавање са новим Законом о столи.
– Исказ о висини годишњих давања владики костајничком Јосифу Стојановићу православних житеља у местима Вараждинског генералата под ингеренцијама Крижевачког и Ђурђевачког граничарског пешадијског пука.
Бјеловар 3. јануар 1771. године
Немачки. 8 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/20 Протокол састанка између представника војних и цивилних власти неунијаћених верника у Вараждинском генералату којим се регулише обавеза плаћања димнице, конака и милостиње за војна лица Крижевачке и Ђурђевачке пешадијске регименте према владики пакрачком Атанасију Живковићу.
– Табеларни приказ класификације официрских домаћинстава крижевачке и Ђурђевачке регименте на основу којих је утврђена висина димнице и конака.
– Митрополит карловачки архиепископ Јован Ђорђевић обавештава ИДД о достави конвенција склопљених у Вараждинском генералату са Градиштанском и Бродском региментом као и у жупанијама Вировитица и Крижевци око наплате димнице и конака од православних верника.
Карловци 16. јун 1772. године
Немачки, латински. 6 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/21 Свеска која садржи 104 примерка конвенција на основу којих су се неунијаћени верници места у Вировитичкој жупанији обавезали да у виду конака и димнице плаћају уговорени годишњи износ, владики карловачком.
Српски (латиница). 52 листа

Фасц. 45, бр. 5 **1771.**

2226/22 Протокол о одржаном састанку чланова изборне комисије састављене од представника команде Слуњске регименте и заступника православне цркве привременог владике Софронија Кукића (редовни владика је Данило Јакшић који је недавно умро) са једне стране, и заступника у акту наведених места под административном јурисдикцијом горе наведене команде у Карлштатској диецези с друге стране, на којем је утврђена висина димнице и конака за 1771. годину
Карлштат 5. март 1771. године
Немачки. 8 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/23 Протокол о одржаном састанку између представника Слуњске граничарске регименте и представника православних општина под јурисдикцијом команде наведене регименте у Карлштатској диецези, и представника владике карлштатског Алексија Гавриловића на којем су утврђене висине димнице и конака за 1772. годину, коју су годишње, у акту наведене општине обавезне да плаћају владики Јосифу Стојановићу.
Карлштат 8. април 1772. године
Немачки. 6 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/24 Протокол о одржаном састанку између представника Личке пешадијске регименте и представника општина настањених православним живљем под јурисдикцијом наведене регименте у оквиру Карлштатске диецезе, уз посредовање заступника владике карлштатског администратора Алексија Гавриловића, ради израде конвенције којом би се утврдила висина конака и димнице коју би верници били обавезни да плаћају владики у Карлштату.
Прилог и текст конвенције.
Госпић 16 – 17. март 1771. године
Немачки. 10 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/25 Протокол о постигнутом договору око висине димнице и конака, склопљен између војних власти и опуномоћеника владике карлштатског свештеника Софронија Кукића за неунијаћене граничаре у ме-

стима под јурисдикцијом Личке пешадијске регименте у оквиру Карлштатске диецезе.
Госпић 20. јануар 1771. година
Немачки. 10 листова

Фасц. 45, бр. 5 **1772.**

2226/26 Конвенција коју су места са неунијаћеним верницима под јурисдикцијом Оточанске пешадијске граничарске регименте склопиле са изаслаником владике карлштстског, свештеником Алексијем Гавриловићем у погледу годишњих давања владики Карлштатском у оквиру димнице и конака.
Оточац 24. март 1772. године
Немачки. 4 листа

Кутија 1316 (58)

Фасц. 73, бр. 1 **1765.**

2227. ИДД у свом допису Финансијско банкарској депутацији у Бечу даје шире објашњење и предлог начина санирања нагомиланих дугова готово већ укинуте Илирско хусарске регименте (основане 1735. год.) који укупно износи 136.936 форинти и 36 крајцара, од којих износ у висини од 30.452 форинте и 18 крајцара би надокнадио Ерар док би остатак у висини од 10.6482,17 форинти пао на терет српског становништва. ИДД моли Банкарску депутацију да олакша отплаћивање српском живљу на тај начин што би дао рок од 2 до 3 године за враћање наведеног дуга.
Немачки. 3 листа

Фасц. 73, бр. 2 **1765.**

2228. Земаљаска администрација – Темишвар у свом допису Финансијско банкарској депутацији у Бечу (Министарство финансија). истиче да подржава предлог ИДД да у погледу враћања дугова Илирске хусарске регименте у висини од 10.6482,17 форинти учествују сва три сталежа српског становништва, свештенство, војници и житељи провинцијала и то тако што би сваки сталеж био обавезан да сумира једну трећину укупног дуга, као и да се повраћај одвија у ратама у року од 3 до 5 година.
Темишвар 18. септембар 1765. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 3 **1756.**

2229. Министарство финансија у Бечу, тражи од ИДД да званично објави на који начин сматра да се може оптеретити од целокупног српског и влашког народа, свештеничког и цивилног сталежа, у циљу повраћаја дугова распуштене Илирске хусарске регименте.
Беч 6. октобар 1765. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 4 **1765.**

2230. ИДД тражи од Земаљске администрације – Темишвар, да извести да ли и у којој мери, у процесу санирања дугова Илирске хусарске регименте у оквиру војне контрибуције, која годишње износи 35.500 форинти, својим давањима може да учествује и немачки живаљ настањен у Банату.
Беч 10. новембар 1765. година
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 5 **1765.**

2231. Дворска банкарска депутација поводом модалитета отплате дугова Илирске хусарске регименте који је предложила ИДД, истиче да је неопходна исцрпна анализа санирања оног дела свеукупног дуга који се односи на провинцијал Тамишки Банат, с обзиром на то да обавеза враћања не дотиче тамошњу бројну немачку нацију, стога горе наведена депутација сматра да је приложени рок од 3 до 5 година сувише кратак. Предлаже да се Дворској комисији за Банат наложи да начини савесну анализу и достави на адресу Депутације.
Немачки. 6 листова

Фасц. 73, бр. 6 **1766.**

2232. Земаљска администрација – Темишвар, обавештава Дворску банску депутацију око прихватања налога Дворске комисије да се на име санкције дуга Илирске хусарске регименте српски становници Дистрикта и магистрата Тамишког Баната из редовне контрибуције одвоје 1 крајцар месечно. Тешкоће су се појавиле у дистрикту Панчево, где су становници немачке нације, који нису под војном јурисдикцијом, већ се налазе под заштитом Дворске коморе, одбили да учествују у отплати поменутог дуга.
Табеларни приказ дистрикта и магистрата о досад санираном износу и колико још треба издвојити до коначне отплате дуга Илирске хусарске регименте.
Немачки. 7 листова

Фасц. 73, бр. 7 **1766.**

2233. Финансијска банкарска депутација – Беч обавештава земаљску администрацију – Темишвар да нема примедби на извештај изаслане Дворске комисије уз табеларни приказ до сада убраног и преосталог износа за намиривање дугова Илирске хусарске регименте од стране српског и влашког становништва у Банату и налаже да се преостали износи од наведених поданика уберу и да се о томе достави извештај на адресу Депутације.
Беч 27. јули 1766. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 8 **1766.**

2234. Земаљска администрација – Темишвар извештава, уз приложени табеларни приказ о износу у висини од 5.452,49 форинти, убраног од српских и влашких поданика из градова у Банату, ради санирања дугова укинуте Илирске хусарске (коњичке) регименте.
Немачки. 5 листова

Фасц. 73, бр. 9 **1766.**

2235. Обраћање Финансијске банкарске депутације ИДД, у којем траже одговор на молбу у вези са износом у висини од 5.452,49 форинти, прикупљених од српских и влашких поданика у Банату ради санирања дуга Илирске хусарске регименте.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 10 **1766.**

2236. Одговарајући на захтев Финансијске банкарске депутације, барон Франц Колер у име ИДД тражи да се сви износи настали санирањем дугова Илирске хусарске регименте, депонују у (Царско-краљевску) тј. Дворску рентну благајну.
Беч 9. децембар 1766. године
Немачки. 8 листова

Фасц. 73, бр. 11 **1766.**

2237. Образлажући опширније (појашњење) захтев из претходног акта, ИДД налаже Финансијско банкарској депутацији да се и новац који је приспео убирањем дуга Илирске хусарске регименте од српских и влашких поданика Баната депонује у Дворску ратну благајну.
Беч 12. децембар 1766. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 12 **1766.**

2238. На захтев Земаљске администрације – Темишвар ИДД у свом одговору наглашава да се до сада утврди износ на име санирања дуга Илирске хусарске регименте од српских и влашких поданика у Банату у висини од 5.452,49 форинти и да ће се у Дворску ратну благајну депоновати, да би са њом могле да располажу тамошње провинцијалне и коморске благајне.
Беч 14. децембар 1766. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 13 **1768.**

2239. ИДД упућује захтев Банкарској депутацији у којем тражи да достави извештај о приспелом новцу, убраном од српских и влашких поданика у Тамишком Банату у циљу санирања дугова распуштене Илирске хусарске регименте и напомиње да се и тај износ депонује у Дворску ратну благајну.
Беч 22. април 1768. година
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 14 **1768.**

2240. На основу ноте ИДД, Министарство финансија у Бечу упозорава Земаљску администатацију у Темишвару да се и новац који је у ратама убран након 18. новембра 1766. год. од неунијаћених житеља Баната, у циљу отклањања дугова распуштене Илирске хусарске регименте, као и претходне рате, упути на адресу Дворске ратне благајне.
Беч 8. мај 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 15 **1768.**

2241. Земаљска администарција – Темишвар извештава Министарство финансија у Бечу, о досадашњем току убирања новца од православних становника Тамишког Баната ради отклањања дугова распуштене Илирске хусарске регименте, потврђујући да је у току 1765. и 1766. убрано укупно 5.452,49 форинти али да није познато колики је удео у томе, тамошње војске и свештенства и истиче да је све спремно да се распише ново обавештење (конвенција), за измирење преосталих поверилаца наведене регименте, мада са вишег места није пристигла било каква уредба по том питању.
Темишвар 6. јуни 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 16 **1768.**

2242. Спис је садржински идентичан претходном акту!
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 17 **1768.**

2243. Налог ИДД Земаљској администрацији – Темишвар да путем дворског агента Франца Шрера приступи реализацији молбе наследника, покојних становника Терезиопела (Суботица) Лукас Нићин и Николе Терновског да им се у оквиру дугова Илирске хусарске регименте спроведе повраћај у висини од 5.500 форинти тако што би се од Магистрату наложило да у најкраћем року обави оставинску расправу како би се видело колико од наведене суме припада наследницима.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 18 **1768.**

2244. Позивајући се на извештај Земаљске администрације из Темишвара, Министарство финансија у Бечу, одговарајући на ноту ИДД, обавештава да је у току 1766. године ради санирања дуга Илирске хусарске регименте од православних верника у Банату у року од само годину дана, убрана сума у висини од 5.452,49 форинти, за шта је иначе био одређен рок од 3 до 5 година, и преточен у Дворску ратну благајну.
Беч 4. јули 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 19 **1768.**

2245. ИДД тражи од банкарске депутације да извести у коликој мери и на који начин је реализован дуг Илирске хусарске регименте оставинској маси двојице преминулих грађана Терезиопела (Суботице) Лукаса Нићина и Николе Терновског.
Беч 4. јули 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 20 **1768.**

2246. Листа захтева које је Министарство финансија из Беча упутило на адресу земаљске администрације Темишвара са налозима за доставу извештаја у периоду од 19. јула до краја августа 1768. године.
Немачки. 3 листа

Фасц. 73, бр. 21 **1768.**

2247. ИДД у свом допису опомиње Земаљској администрацији Темишвар, да удовољи налогу Министарства финансија из Беча и достави списак градова и места са правом организовања годишњих вашара и села са приказом њихових дугова заједно са нараслим интересом (укупан фонд), да у року од 2 недеље, након што достави извештаји из назначених места пристигну на адресу ИДД.
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 22 **1768.**

2248. Садржина идентична претходном акту.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 23 **1768.**

2249. Нота упућена Министарству финансија из Беча по питању реализације дуговања укинуте Илирско хусарске регименте, повериоцима (који су у међувремену умрли), из Суботице, Луки Нићину и Николи Терновском као и капетану Петрандију.
Беч 25. септембар 1768. године
Немачки. 3 листа

Фасц. 73, бр. 24-25 **1768.**

2250. Поновна ургенција Земаљској администрацији – Темишвар да се достави списак градова, места и села са територије Тамишког Баната која имају потраживања из стечајне масе Илирске хусарске регименте.
Беч 9. октобар 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 26 **1768.**

2251. Налог Двора дворском комесару грофу Хацфелду, да ургира код Земаљске администрације – Темишвар, да се испоштује наредба Двора од 2.

августа текуће године, и да све управне јединице (дистрикти, жупаније и сл.) у региону Тамишког Баната доставе исказе својих дуговања, заједно са каматама фонда за подмирење дуга распуштене Илирске хусарске регименте, и да их затим упуте на адресу Министарства финансија, да би затим био прослеђен Двору, пошто упркос више ургенција, још увек ни један од тражених исказа није стигао на адресу Двора.
Беч 21.октобар 1768. године
Немачки. 4 листа

Фасц. 73, бр. 27 **1768.**

2252. Министарство финансија у Бечу, упозорава Земаљску администрацију у Темишвару да у случају, да извештаји уписаних јединица у региону Тамишког Баната о дуговањима фонду за отклањање дугова Илирске хусарске регименте, не стигну овамо у предвиђеном року, све последице сноси̋ће поменута администрација.
Беч 6. новембар 1768. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 28 **1768.**

2253. Земаљска администрација – Темишвар одговарајући на ургентни допис Министарства финансија из Беча, обавештава да је доставила све тражене исказе које су управне јединице Тамишког Баната послале, са изузетком дистрикта Липа, али и тамо је упућен накнадни хитан апел да се достави тражени извештај.
Темишвар 29. новембар 1768. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 29 **1768.**

2254. Одговарајући на ноту ИДД-а Банкарска депутација из Беча (Министарство финансија) изнова обавештава, у погледу измирења дуга потраживања, у међувремену преминулих грађана Суботице, Луке Нићина и Николе Терновског и капетана Петрандија, из стечајне масе укинуте Илирско хусарске регименте, и о износу у висини од 5.452,49 форинти убраних од српских и влашких поданика наведене регименте у 1766. години.
Беч 13. децембар 1768. године
Немачки. 4 листа

Фасц. 73, бр. 30 **1768 – 1769.**

2255. Министарство финансија из Беча у свом допису Земаљској администрацији – Темишвар, подноси резолуцију поводом поднесеног извештаја од стране администрације од 2. августа 1768. год. о дуговима жупанија и општина у региону Баната, о начину измирења дугова наведених административних јединица као и о смањењу камате на пореске дугове, као што се то већ примењује у осталим регионима Монархије, са посебним освртом на обавезе општина, настањених Немачким живљем, као и

о посебном поступку према сирочадском капиталу при српском и немачком магистрату.
Извештаји начелника дистриката у региону Тамишког Баната, управне јединице у: Мехадији, Чаковару, Лугошу, Сент Андрашу, Панчеву, Сент Миклошу, Темишвару, Бечкереку и Карансебешу о евентуалним дужницима и висини њихових дугова Ерару.
Немачки. 28 листова

Фасц. 73, бр. 31 **1769.**

2256. Министарство финансија из Беча подсећа Земаљску администрацију – Темишвар да се досадашњи измирени дуг Илирске хусарске регименте од стране неунијаћених становника Баната у висини од 5.452,49 форинте, односи на 1765. и 1766. год. и представља само део измиреног од укупног дуга од 35.000 форинти, те измирење строго треба продужити и за године које долазе све до коначног санирања наведеног дуга од 35.000 форинти.
Беч 10. јануар 1769. године
Немачки. 7 листова

Фасц. 73, бр. 32 **1768 – 1769.**

2257. Одговарајући на ургенцију ИДД и Министарства финансија у Бечу, Земаљска администрација – Темишвар доставља обавештење и образложење зашто није поред осталих послат и извештај о дуговима округа Липова у дистрикту Темишвар.
Немачки. 7 листова

Фасц. 73, бр. 33 **1769.**

2258. Земаљска администрација – Темишвар подноси Банко – депутацији – Беч (Министарство финансија) предлог на плану даљег измирења дуга Илирске хусарске регименте на подручју Баната у 1768. години и годинама које долазе.
Темишвар 24. јун 1769. године
Немачки. 3 листа

Фасц. 73, бр. 34 **1769.**

2259. Банко – депутација – Беч обавештава ИДД о предлогу Земаљске администрације – Темишвар о начину убира преосталих дугова српских и влашких поданика из провинцијала Банат, истичући да се они могу прихватити.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 35 **1769.**

2260. ИДД обавештава Министарство финансија из Беча да је сагласан са предлогом Земаљске администрације – Темишвар о начину измирења

преосталих дугова српских и влашких поданика Илирско хусарској регименти.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 36 **1769.**

2261. Банко-депутација из Беча обавештава Земаљску администрацију за Банат – Темишвар, о сагласности ИДД да се прихвати предлог администрације у погледу измирења преосталих рата дуга Илирске хусарске регименте од стране српских и влашких поданика са подручја Баната.
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 37 **1769.**

2262. Земаљска администрација – Темишвар извештава Дворку комору о плану измирења дугова Илирске хусарске регименте за текућу годину на основу убраних износа од српских и влашких поданика на подручју Баната у оквиру управних јединица којима ови наведени ентитети припадају.
Табеларни приказ, колико треба српски становници од редовне контрибуције да одбију у 1769. год. на име измирења дуга Илирске хусарске регименте у управној јединици: Бечкерека, Карансебеша, Чакове, Чанада, Липове, Лугоша, Оршове, Панчева, Темишвара, Нове Паланке, Вршца и Српског Темишвара.
Темишвар 1. јули 1769. године
Немачки. 3 листа

Фасц. 73, бр. 38 **1769.**

2263. Министарство финансија из Беча обавештава ИДД о приспећу табеларног приказа обавезе општина и градова у Банату на плану измирења дуга Илирске хусарске регименте, сачињеног од стране Финансијско-књиговодственог одсека Земаљске администрације – Темишвар.
Беч 7. август 1769. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 39 **1769.**

2264. ИДД информише Царску-краљевску комору за Банат, истичући како је овом органу поверио надзирање и спровођење измирења дугова Илирске хусарске регименте од неунијаћених житеља Тамишког Баната.
Беч 20. септембар 1769. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 40 **1769.**

2265. Налог Дворске коморе Беч, Земаљској администрацији – Темишвар, да на име санирања дуга Илирске хусарске регименте у 1769. год. од тамошњих неунијаћених житеља, убраних 7.076,44 форинте упути у Државну ратну благајну и да о томе у року од 5 дана извести Комору. Истовре-

мено подсећа да остатак дуга у висини од 6.555,20 форинти у току 1770. треба убрати.
Беч 12. децембар 1769. године
Немачки. 1 лист

Фасц. 73, бр. 41 **1769.**

2266. Извештај Земаљска администрације – Темишвар, Дворској комори у Бечу о укупном износу у висини од 7.076,44 форинте, убраних од неунијаћених грађана Баната у 1769. год. на име измирења дуга Илирске хусарске регименте.
Темишвар 23. децембар 1769. године
Немачки. 2 листа

Фасц. 73, бр. 42 **1770.**

2267. Списи који садрже извештаје достављених ИДД од стране Банкодепутације из Беча, Земаљске администрације из Темишвара Дворској комори за Тамишки Банат и Коморске благајне – Темишвар, о убраном износу ради санирања дугова Илирске граничарске регименте у 1769. години као и о току убира остатка дуга у 1770. години од управних јединица у Тамишком Банату.
Немачки. 10 листова

Кутија 1317 (59)

Бр. 1 **1746.**

2268. Допис Јозефе Хајс, супруге пуковника инжињера стационираног у Осеку, упућена ИДД у Бечу, који садржи молбу, да се патријарху и митрополиту карловачком Арсенију Јовановићу наложи да до даљњег одустане од потражње прихода од српских сељака у месту Бело Брдо у Вировитичкој жупанији, годишњи проценат од њихових прихода од продаје житарица за финансирање одржавања Српског националног конгреса у Сремским Карловцима, с обзиром на то, као што се из приложене спецификације види, ни они још нису успели да наплате количину предатих житарица из ранијих година, а осим тога властелинство Бело Брдо је, декретом Двора од 21. марта 1745. године, правно враћено њеном оцу, што значи да је садашњи правни власник властелинства, она, Јозефа Хајс.
Спецификација трошкова које је Јозефа Хајс имала поводом процеса административног поступка око правног власништва над местом Бело Брдо у Вировитичкој жупанији, које је на основу декрета Двора престала да буде под ингеренцијом митрополита карловачког патријарха Арсенија Јовановића.
Патријарх Арсеније Јовановић у свом допису председнику ИДД, фелдмаршалу Енгелсхофену истиче да ће поштовати одлуку Двора у

погледу преласка места Бело Брдо у руке Јозефе Хајс и да прихвата њену спецификацију на основу које су српски сељаци из овог места на име трошкова за одржавање Српског националног конгреса, остали дужни само 734,53 форинте мада он и даље сматра да је потраживање у висини од 3.000 форинти реално. Истовремено изражава наду да ће се реализовати његово потраживање од канониста у Тамишком Банату, од којих треба да се надокнади износ у висини од 4.000 форинти.
Немачки. 9 листова

Бр. 2 **1746.**

2269. Кабинет владара (гроф Фердинанд Коловрат) обавештава ИДД да је на препоруку Дворског канцелара Енгелсхофена, а од стране патријарха Арсенија Јовановића, за помоћног владику постављен архимандрит из Влашке Софроније Јовановић уместо оболелог Нићифора Стефановића о чему ће се издати и свечана потврда и диплома.
Немачки. 1 лист

Бр. 3 **1746.**

2270. Кабинет владара (Царска канцеларија – гроф Коловрат) налаже патријарху Арсенију Јовановићу да обавести владике и настојнике манастира да не покушавају ништа да отуђе од ствари и новца који су им покојници оставили на чување око спровођења тестамента. Установи ли се такав покушај при спровођењу тестамента, владика односно калуђери мораће да рачунају са строгом казном.
Немачки. 1 лист

Бр. 4 **1746.**

2271. Кабинет владара обавештава владику карлштатског Павла Ненадовића да је без примедби преузет његов мемориал (протестно писмо) од 6 жалбених тачака, да ће се оне размотрити и да ће се у вези с тим издати царска резолуција, тако да владика може безбрижно да се врати својој диецези.
Беч 25. октобар 1746. године
Немачки. 1 лист

Бр. 5 **1746.**

2272. Кабинет владара (царска канцеларија – гроф Фердинанд Коловрат) обавештава Славонско дворску комисију о одлуци Њеног величанства да славонски коморнисти и владика бачки Павловић, патријарху и митрополиту карловачком Арсенију Јовановићу, неизоставно подмире остатак дуга у висини од 800 односно 600 форинти на име трошкова одржаног последњег Српског националног конгреса у Карловцима, с тим да се о начину (ратама) плаћања постигне договор са патријархом.
Немачки. 1 лист

Бр. 6 **1746.**

2273. Царска канцеларија (гроф Коловрат), саопштава темишварској администрацији одлуку Њеног величанства о начину исплате дуга од 4.000 форинти, од стране православног клера и нације у Тамишком Банату на име трошкова одржавања Српског националног конгреса у Карловцима патријарху и митрополиту карловачком Арсенију Јовановићу.
Беч 21. децембар 1746. године
Немачки. 1 лист

Бр. 7 **1746.**

2274. Царска канцеларија (гроф Коловрат) саопштава Земаљској администрацији у Темишвару и Славонској дворској комисији у Осеку, наредбу Њеног величанства, на основу које су обавезна оба наведена органа да дају основне податке из Београда о придошлом митрополиту Софронију Андреовићу, пре свега о разлозима због којих је он напустио своју диецезу у Београду и прешао у Царевину.
Немачки. 1 лист

Бр. 1 **1747.**

2275. Царска канцеларија (гроф Коловрат), на основу пријаве управника поште у Петроварадину Андрије Андрејевића, налаже патријарху Арсенију Јовановићу да утиче на владику бачке Висариона Павловића и команданта подунавских граничарских јединица (Секула Витковића), да приступе повраћају зајма које су из ове поште подигли пре 4 године, ради финансирања одржавања Српског националног конгреса.
Прилог и облигација од 3.000 форинти.
Немачки. 3 листа

Бр. 2 **1747.**

2276. ИДД налаже патријарху митрополиту Арсенију Јовановићу, да испита куда иду приходи српских сељака из места Нерадин у властелинству Даљ, с обзиром на то да су на основу приспелих извештаја, та места сумирала свој део трошкова Српског националног конгреса, затим да зајам за трошкове ове манифестације, који су постигли владика бачки Висарион Павловић и потпуковник Секула Витковић, у висини од 3.000 форинти, да се врати као и да се обуставе потраживања од сељака из места Бело Брдо у Вировитичкој жупанији с обзиром на то да је оно враћено Јожефи Хајс, као и да изнађе начин за убирање дуга од 4.000 форинти од коморништва у Тамишком Банату.
Немачки. 5 листова

Бр. 3 **1747.**

2277. Царска канцеларија (гроф Коловрат), налаже Земаљској администрацији из Темишвара, да одустане од захтева да владика бачки Висарион Павловић, на име конгресних трошкова још 1.500 форинти плати, што

би довело до раскола међу депутатима, а уосталом последња рата коју од њега треба узети износи само 600 форинти.
Беч 1. децембар 1747. године
Немачки. 1 листа

Бр. 1 **1748.**

2278. Царска канцеларија (гроф Коловрат) налаже патријарху и митрополиту карловачком Арсенију Јовановићу да оконча свој спор са владиком бачким, сегединским и јегарским Висарионом Павловићем око његовог потраживања од 1.500 форинти од комориста Тамишког Баната, које је 1741. године позајмио тамошњим депутатима на име трошкова за Српски национални конгрес у Карловцима.
Немачки. 4 листа

Бр. 2 **1748.**

2279. Царска канцеларија (гроф Коловрат) на молбу мајке преминулог митрополита Вићентија Јовановића Алке, налаже Славонско-илирској комисији да извести о разлозима хапшења и притвора у Петроварадину, њеног млађег сина Јосипа, иначе управника поште у Кршинцима.
Беч 15. мај 1748. године
Немачки. 1 лист

Бр. 3 **1748.**

2280. Царска канцеларија (кабинет владара – гроф Коловрат) тражи од Славонско-илирске комисије да извести о судбини износа у висини од 600 форинти који чине део потраживања владике бачког, Висариона Павловића од 1.500 форинти, износ је депонован код генерала команде у Петроварадину, и о могућности да се овај износ владики надомести из средстава Народног фонда.
Немачки. 1 лист

Бр. 4 **1748.**

2281. Списи који садрже извештаје војног аудитора, поручника Костке и Славонско-илирске комисије у вези са отуђеним црквеним реликвијама, још 1743. године из банатског манастира Бездан и вредне иконе Марије Богородице, коју су на силу изнели из наведеног манастира и пренели у Карловце. Треба извршити притисак на новоизабраног митрополита Исаију Антоновића, да се поменута икона и остале ствари врате у наведени манастир и треба испитати колико удела у њиховом одношењу, има владика бачки Висарион Павловић.
Немачки, латински, славеносрпски. 17 листова

Бр. 6 **1748.**

2282. Царска канцеларија (Кабинет владара – гроф Коловрат), обавештава Славонско-илирску комисију и Дворски ратни савет о одлуци да се

земаљској администрацији у Темишвару наложи да овом органу достави извештај у погледу надокнаде заосталих трошкова за одржавање Српског националног конгреса од стране клера у Тамишком Банату и у којој мери су у надокнади заступљена средства убрана у виду димнице.

Приор (настојник) манастира Бездин, Теодосије Веселиновић подноси дворском канцелару, при избору новог митрополита, фелдмаршалу Енгелехофену, извештај о околностима под којима су драгоцене црквене ствари, међу којима и икона Свете Марије Богородице, из манастира Бездин доспеле у Карловце.

Немачки. 5 листова

Бр. 7 **1748.**

2283. ИДД тражи од Дворског ратног савета да сходно закључку министарске конференције одржане крајем 1746. године о висини надокнаде трошкова за 1744. годину када је одржан Српски национални конгрес, након недавно преминулог патријарха Арсенија Јовановића. Тражи се мишљење како да се код српског клера, наплати заостатак дуга, и у којој мери се смањује општи порез, уколико се део надокнаде црпи средствима убраних у виду димнице.

Немачки. 2 листа

Бр. 8 **1748.**

2284. Кабинет владара (царска канцеларија грофа Коловрата) налаже Земаљској администрацији у Темишвару да се манастиру Студеници у Србији, врате предмети од сребра и свештеничка одежда, који су овамо доспели за време последњег рата са Турском, помоћи ће архимандрит извесни Веселин.

Немачки. 2 листа

Бр. 1 **1749.**

2285. Кабинет владара (гроф Коловрат), обавештава архиепископа и митрополита карловачког Исаију Антоновића, да је потврђено именовање јеромонаха Дионисија Новаковића за владику будимског на место недавно преминулог Василија Димитријевића.

Немачки. 1 лист

Бр. 2 **1749.**

2286. Царска канцеларија уз сагласност ИДД, обавештава владику карлштатског Павла Ненадовића да нема ништа против да он привремено обавља и дужност владике у епархији Арадској (место је упражњено), уколико то није противно канонским правилима Српске православне цркве.

Немачки. 2 листа

Бр. 3 **1749.**

2287. Царска канцеларија (гроф Коловрат), извештава ИДД и Земаљску администрацију у Темишвару да је комесар Двора фелдмаршал барон Енгелсхофен, одлучио да привремену дужност владике у Вашачкој и Карансебешкој епархији обавља владика темишварски Георгије Поповић, пошто је досадашњи владика Георгије Јовановић предложен за митрополита карловачког на место преминулог епископа Арсенија Јовановића.
Немачки. 2 листа

Бр. 4 **1749.**

2288. Акт садржински идентичан претходном предмету.
Немачки. 1 лист

Бр. 5 **1749.**

2289. Кабинет владара (гроф Коловрат) извештава ИДД о одлуци Двора да се за епископа карловачког привремено постави владика бачки, Висарион Павловић, пошто је изненада умро митрополит Исаија Антоновић, и о могућности да се јеромонах Дионисије Новаковић смени са дужности владике епархије Будимске и да се за ово место изабере један способнији владика.
Немачки. 2 листа

Бр. 6 **1749.**

2290. Царска канцеларија обавештава Славонско-илирску комисију о званичној потврди Двора да је владика бачки, Висарион Павловић привремено постављен за вршиоца дужности митрополита карловачког о чему га треба и званично обавестити.
Немачки. 1 лист

Бр. 7 **1749.**

2291. Кабинет владара обавештава ИДД да је Дионисије Новаковић, који поседује титулу јеремонаха смењен са дужности владике будимског и привремено се поставља да администрира рад епархије бачке с обзиром на то да владика Висарион Павловић обавља дужност митрополита до избора новог митрополита карловачког.
Немачки. 1 лист

Бр. 9 **1749.**

2292. Царски кабинет саопштава, приспелим српским депутатима који су у Бечу; владики пакрачком и славонском Софронију Јовановићу, команданту поморишких граничарских јединица, потпуковнику Јовану Шевићу и секретару, службенику и грађанину Будима, Симону Андреовићу, да је од стране Двора одобрено одржавање Српског народног конгреса (Саобра) ради избора новог митрополита карловачког.
Немачки. 1 лист

Бр. 10 **1749.**

2293. Кабинет владара налаже ДРС да у што краћем року, преко месног уреда за пловидбу, обезбеди бродове за превоз немачких насељеника у Банат, пошто су предвиђени да населе овај регион Царевине.
Немачки. 1 лист

Бр. 11 **1749.**

2294. Царска канцеларија (гроф Коловрат), налаже Славонско-илирској комисији да у заједници са војним властима и садашњим владиком пакрачким, Софронијем Јовановићем, попишу заоставштину претходног владике Нићифора Стефановића.
Немачки. 4 листа

Бр. 12 **1749.**

2295. Списи, који садрже проблематику и само извршење разграничења земљишта манастира Ораховице од земљишта које припада властелинству Ораховица.
– Извештаји владике пакрачког Софронија Јовановића, војних власти и Славонско-илирске комисије у вези са тим.
– Извештај о спроведеном разграничењу које је на основу приспелих, горе наведених извештаја, царска канцеларија упутила ИДД.
Немачки, латински. 19 листова

Бр. 13 **1749.**

2296. Одговарајући на молбу неколико православних свештеника, кабинет владара истиче да ово тело није надлежно да решава питања годишње пензије молиоца архиђакона Димитрија Михајловића, кога је покојни митрополит Исаија Антоновић поставио за администратора арадске епархије, док се молбе викара митрополита Стефана Лаурентија Јовановића и 4 свештеника (капелана Јована Јосифовића, протођакона Василија Берковића, протођакона Методија Поповића и ђакона Тимотеја Радивојевића), могу узети у разматрање. Сви су тражили новчану помоћ да би преживели до избора новог митрополита.
Немачки. 1 лист

Бр. 14 **1749.**

2297. Кабинет владара (гроф Коловрат), на основу извештаја Славонско – илирске комисије и уз сагласност комесара при Сабору 1744. године, фелдмаршала барона Енгелсхофена, и уз приложену писмену изјаву покојног владике пакрачког Нићифора Стефановића, уважава се молба садашњег владике Софронија Јовановића да ствари из заоставштине покојног владике, припадну њему.
Немачки. 8 листова

Бр. 15 **1749.**

2298. Кабинет владара (гроф Коловрат), на основу приспелог извештаја обавештава, у погледу статуса јеромонаха Дионисија Новаковића, који је обављао и дужност владике будимског, да је исти од новоизабраног митрополита произведен само у звање архимандрита али не и у владику, па стога није погодан да и даље обавља свој посао у Будиму.
Немачки. 3 листа

Бр. 16 **1749.**

2299. Царска канцеларија упућује ИДД да се обрати војним властима у Петроварадину за подробније обавештење о разлозима због којих је већ 18 месеци у затвору поштански службеник Керекић, алиас Јосип Јовановић (брат некадашњег митрополита Вићентија), пошто новоизабрани митрополит Павле Ненадовић није надлежан за овај случај.
Немачки. 4 листа

Бр. 17 **1749.**

2300. Царска канцеларија (гроф Коловрат), у свом допису Темишварској администрацији упозорава на недавни случај када је над једним српским осуђеником на смрт, пре извршења казне, није омогућено причешће од стране одговарајућег свештеног лица, упркос томе што је то привилегијама предвиђено. И поред тога сматра се да је неопходно прецизирати околности под којима су православни духовници дужни да причешћују „своје" осуђенике на смрт, пре извршења казне.
Немачки. 1 лист

Бр. 18 **1749.**

2301. На основу приложеног извода из дописа конзула Царевине у Цариграду, из којег произилази да је бивши епископ београдски (у међувремену пребегао у Царевину) Софроније Андреовић још 1739. године позајмио од супруге једног лекара из Цариграда 1.120 пиастра и да ту суму до данашњег дана још није вратио, налаже се од стране царске канцеларије ИДД и администрацији у Темишвару да се наведени епископ пронађе и да се разјасне разлози неврaћања наведеног дуга, о чему треба и више инстанце обавестити да би се избегао евентуални дипломатски спор између Царевине и Порте.
Немачки. 4 листа

Бр. 19 **1749.**

2302. Славонско-илирска комисија из Осека, извештава Двор по питању не доласка новоизабраног митрополита у Беч да прими царску потврду о свом наименовању и решење о средствима неопходним за егзистенцију, као и враћање повериоцима дугове претходних митрополита, Арсенија Јовановића и Исаије Антоновића.
Немачки. 4 листа

Бр. 20 **1749.**

2303. Славонско-илирска комисија из Осека изнова образлаже разлоге због којих новоизабрани митрополит није у могућности да дође у Беч и прими потврду од Двора о свом наименовању.
Кабинет владара указује на неопходност доласка митрополита у Беч ради пријема потврде о именовању да би могао приступити обављању своје функције.
– Предлог и коначни облик израђеног закона о поступку према јеретицима, предложен од стране УДК.
Немачки, латински. 37 листова

Бр. 1 **1750.**

2304. Списи Кабинета Двора и ИДД око проблема надокнаде 1.500 форинти владики епархије Бачке Висариону Павловићу, датих 1741. године за трошкове организације Српског националног конгреса и проблему сахране становника Ђера, православне вероисповести по православним обредима, што католичка црква жели да спречи.
Немачки, латински. 25 листова

Бр. 2 **1750.**

2305. Кабинет владара (гроф Коловрат), налаже митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, да обезбеди пребеглом епископу београдском Софронију Андреовићу руковођење једном епархијом да би на тај начин стекао одређену зараду, што би му омогућило да преживи с обзиром на то да је истекао рок од 2 године, а за то време му је у виду помоћи одобрена годишња премија у висини од 1.000 форинти следована, одлуком Двора из 1748. године.
Немачки. 7 листова

Бр. 3 **1750.**

2306. Царска канцеларија, на тражење ИДД, истиче да нови митрополит Павле Ненадовић није обавезан да сачини тестамент за живота као што су то урадила тројица његових претходника, али му се може препоручити да то уради, јер му то допуштају царске привилегије, али на крају ипак све зависи од његове добре воље.
Немачки. 1 лист

Бр. 4 **1750.**

2307. Извештај Кабинета Двора (гроф Коловрат), ИДД и други списи по питању повраћаја дуга управитеља поште у Петроварадину Андрије Андреовића у висини од 500 форинти, царском опуномоћенику за Србе у Угарској, Карлу Јозефу Оренгију, који је као депутат примио новац 1744. године, ради покривања трошкова учешћа на Националном конгресу, одржаном исте године у Карловцима.
Немачки. 19 листова

Бр. 5 **1750.**

2308. Жалбе православних свештеника, као и самог митрополита карловачког, достављене УДК и ИДД на понашање католичког клера у жупанијама Бихар, Фејер, Пешта, Барања и у тек формираним жупанијама Пожега и Вировитица као и у градовима Будим, Ђер, Велики Варадин, Комаром и Сегедин у којима долази до грубог кршења царских привилегија. Кршења привилегија се манифестују у облику присиле православних верника да своје празнике прослављају по католичком календару (Вировитичка и Пожешка жупанија), да се деликти чији су починиоци православци, разматрају пред редовним (цивилним) судом, а да се претходно предмети предају одговарајућим форумима православне цркве (случај свештеника Шуметића у Пожешкој жупанији), забране да се Срби сахране по православном обреду (случај забележен у месту Ерд у жупанији Фејер), забране градње нових православних храмова а и они који су започети, морају бити прекинути (случај у Сентандрјеи поред Будима), протеривање свештеног лица из места службовања (случај пароха Алојзија у жупанији Бихар) итд. О овим набројаним случајевима, приложени су опширни извештаји.

Немачки, латински. 45 листова

Бр. 6 **1750.**

2309. Ради смиривања напетости међу Србима у Вировитичкој жупанији, ИДД у својој ноти предлаже, да се тамошњи Срби приклоне жупанијској наредби, и да велике католичке празнике (Ускрс, Божић и Духове), прослављају заједно са католицима, прецизније речено; да трговци и занатлије држе своје радње затворене односно да сељаци у тим данима не обрађују своју земљу. Кад су у питању католички празници мањег значаја, сви они могу своје послове да раде редовно. Овакво решење је донето због тога што је пакрачком викару запрећено, да ће бити кажњен уколико се не придржава жупанијске одредбе.

Латински, немачки. 7 листова

Бр. 7 **1750.**

2310. Кабинет владара (гроф Коловрат), обавештава ИДД да се проблем православног свештеника Алексе из места Белењеш у жупанији Бихар, насталих око хапшења његовог брата и рањавања његове жене, реши на следећем Сабору с обзиром на то да је и његова жалба објављена на последњем Сабору.

Латински, немачки. 1 лист

Бр. 8 **1750.**

2311. Молба митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД да овај орган опомене администрацију у Темишвару, да се не крше одредбе царских привилегија, датих Србима у региону Тамишког Баната, наводећи у вези с тим један случај, од прошле године, једног Србина осуђеног на смрт,

када се протосвештенику Арсенију Исаковићу, као изасланику владике темишварског Георгија Поповића, хтело спречити да над осуђеником обави последњу молитву по православном обреду, упркос томе што је то предвиђено уредбом УДК из 1742. године. Збрка је настала на тај начин што је при гумачењу католичког клера, православни свештеник обавезан да последњи пут причести осуђеника дан пре извршења казне, док је у самом ходу до места губилишта, на дан погубљења, присутан само католички свештеник. Приложена уредба демантује УДК као и став војних власти (команда тврђаве) у Темишвару, тврдњу католичког свештенства, и у смислу привилегија, православном свештенику мора бити омогућено да последњи пут причести, као и присуство церемонији мимохода од тамнице до губилишта и на самом извршењу казне.
Немачки. 38 листова

Бр. 9 **1750.**

2312. Царска канцеларија (гроф Коловрат), износи свој став поводом приспеле жалбе католичког клера у Темишвару, која садржи указивање на један инцидент, без преседана, када је један православни свештеник, дошавши у Темишвар из Арада, након што је то већ учинио католички свештеник, приступио изложеној светини и пружио благослов, што до сада није забележено, и на тај начин је окрњио углед католичке цркве и католичких верника. Од стране кабинета владара се истиче да увек треба спречавати појаве и понашања која нарушавају углед цркве и могу створити немир код верника, али о конкретном случају не мора да се ради о инциденту, јер би поступак православног свештеника могао бити оправдан, ако се зна да се број православних верника у предграђу Темишвара, Катано-Варош, знатно повећао.
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 10 **1750.**

2313. Кабинет владара (гроф Коловрат), саопштава да су се, опуномоћеник за Србе у Угарској, гроф Оренги и митрополит карловачки Павле Ненадовић, сложили да се изврши повраћај рате дуга у висини од 349 форинти (укупан дуг износи 500 форинти), управитеља поште у Петроварадину Андрије Андреовића, а износ се тренутно налази у депозиту код Славонско-илирске комисије, и који је 1744. године дат српским депутатима за подмиривање трошкова боравка на Српском националном конгресу у Карловцима наведене године.
Немачки. 2 листа

Бр. 11 **1750.**

2314. Кабинет владара налаже администрацији у Темишвару да се строго држи досадашњих прописа у случају осуђеника на смрт православне вере.

Тражи и извештај о статусу острва у вези са (нечитко) на којем се налази православни самостан Хадош, пошто фортификациони уред у Араду тврди да острво грунтовно припада Храду те су његови власници обавезни њему да плате порез, док друга страна настоји да докаже да је самостан независна институција и као таква нема обавезу ни према коме.
Немачки. 2 листа

Бр. 12 **1750.**

2315. Налог царске канцеларије да се слуги бившег епископа митрополита београдског Софронија Андреовића, Константину Кисијаку, исплати вишегодишњи заостатак плате у висини од 126 форинти да би отишао у своју домовину Грчку на лечење, пошто је у међувремену оболео.
Немачки. 1 лист

Бр. 13 **1750.**

2316. Царска канцеларија обавештава митрополита карловачког Павла Ненадовића о упозорењу УДК на пропуст на последњем Сабору (када је изабран наведени митрополит) што није потврђено именовање Дионисију Новаковићу за владику будимског мада су депутати Српске општине у Будиму то тражили, због чега ова општина, на евентуални следећи Конгрес своје депутате не би могла да пошаље, стога се налаже да се именовање наведеног владике обави тим пре што око тога постоји начелна сагласност Двора.
Немачки. 3 листа

Бр. 14 **1750.**

2317. УДК у свом допису Угарском намесничком већу, ИДД и Славонско-илирској комисији, предлаже примену предлога ранијег царског декрета, да православци у мешовитим срединама, као што су жупаније Комарош и Стригон, славе значајне празнике (Ускрс, Божић, Духови) заједно са католицима и да тих дана не раде, ради избегавања напетих ситуација.
Латински. 13 листова

Бр. 15 **1750.**

2318. Кабинет владара (гроф Коловрат) замера агенту Двора, Карлу Јозефу Оренгију, што дозвољава митрополиту Павлу Ненадовићу да благослови поједине парохе (свештенике) пре него што је њихово именовање потврдио Двор и да толерише настојања митрополита да на чело парохија или владичанстава и даље инсистира на свештеницима чије је постављење са вишег места одбијено. Уколико Карл Јозеф Оренги и даље буде толерисао овакво митрополитово понашање, може бити смењен са ове дужности.
Немачки. 2 листа

Бр. 16 **1750.**

2319. Кабинет владара обавештава митрополита карловачког Павла Ненадовића о одлуци да се прилично запостављена Марченско-северинска диецеза у Хрватској, припоји Костајничкој епархији (диецези), док би се у оквиру диецезе дистрикт Лика-Крбава, био припојен Карлштатском генералату. Истовремено, поново се упозорава митрополит да не благослови владике, док се њихово именовање не потврди са највишег места.

Немачки. 3 листа

Бр. 17 **1750.**

2320. Молба митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД да помогне око решавања судбине православних верника које је властелин, барон Марко Пејачевић протерао из села Јеленци у Срему, лишивши их тако својих огњишта и земље. Тражи се од ИДД да свим Србима из наведеног села пружи одговарајућу потпору за повратак у своје домове и да се барон Пејачевић разувери да ће на тај начин држава имати користи кроз убирање контрибуцију од њих.

Немачки, латински. 9 листова

Бр. 18 **1750.**

2321. Кабинет владара налаже УДК да се доставе извештаји о свим притисцима извршеним над Србима у Угарској на које је у свом допису указао митрополит карловачки, патријарх Павле Ненадовић.

Латински, немачки. 1 лист

Бр. 19 **1750.**

2322. Одговор управе Пожешке жупаније УДК и ИДД поводом оптужби митрополита карловачког да се у њој као мешовитој средини крше права православних верника, загарантована царским привилегијама. Од стране жупаније се демантују, у 6 тачака, наведене оптужбе митрополита, износећи да:

– Не може се говорити да се Срби масовно присиљавају да верске празнике славе са католицима (постоје појединачни случајеви) мада постоји наредба жупаније да у мешовитим срединама шизматици присуствују верским светковинама католика, што опет ни случајно није велика штета и неће довести до разбојништава, како то митрополит предвиђа.

– Суђење православним свештеницима под редовним (цивилним) судом, над оним у месту Кип и оним у месту Шуметлица у властелинству Церник, је оправдано, јер су и сами верници тражили да се свештеници у овим местима удаље, с обзиром на то да су се огрешили о основне моралне норме.

– Код забране изградње нове православне цркве, пошло се од начела и уредбе, са вишег места, да се не дозволи изградња нове цркве, уколико једна већ постоји, што важи и за становнике места Подкорје.

– Тражи се и да се владики пакрачком ускрати право убирања контрибуције од верника, пошто за такав чин исти није надлежан, већ има једино право на убир парохијала.
Латински, немачки. 15 листова

Бр. 20 **1750.**

2323. Митрополит карловачки Павле Ненадовић извештава ИДД о разлозима због којих није у могућности, да овамо пребеглом епископу и митрополиту београдском Софронију Андреовићу, омогући да једном епархијом управља, као и да се приступи сакупљању милостиње од верника, у корист такође недавно овамо пребеглог владике из Новог Пазара, Гаврилу Георгијевићу, да би овај вратио дугове у које је запао док је још службовао у Новом Пазару. Кад је у питању бивши митрополит београдски, епископ Ненадовић се позива на одлуку донесену на последњем Сабору, којом се забрањује ангажовање свештеника страног држављанства (у овом случају турског поданика), док је у случају владике новопазарског у питању препорука Синода СПЦ, да се свештеницима пребеглим из Турске, само под тачно утврђеним условима, може организовати акција пружања помоћи. Стога митрополит карловачки даје препоруку представницима цивилне власти да не праве сметње оваквој акцији у случају да су и сами верници спремни ово да подрже.
Немачки. 6 листова

Бр. 21 **1750.**

2324. ИДД (председник гроф Коловрат), налаже ДРС да испита веродостојност жалбе и пријаве митрополита карловачког Павла Ненадовића против пуковника Градиштанске регименте, Шмита, због ексцеса које је чинио и да о томе достави извештај Депутацији.
Немачки. 1 лист

Бр. 22 **1750.**

2325. На захтев ДРС ИДД доноси разлоге због којих није на последњем Националном конгресу уважена молба Православне општине у Будиму да се Дионисије Новаковић именује за владику будимског, истичући да није неуобичајено да привремени митрополит именује владику, а и конгрес је сазван ради избора новог митрополита карловачког, и пошто је то спроведено тек су се сад створили услови да се наведени владика устоличи.
Немачки. 2 листа

Бр. 23 **1750.**

2326. Одговарајући на молбу Врховног одбора за комерцијалу (трговина, занатство) из Беча, у вези са слободним исповедањем своје вере, од стране грчких трговаца, настањених у Трсту, ИДД истиче да се царске

привилегије које су дате њиховим верским истомишљеницима у Угарској и Хрватској, не могу у потпуности применити и на поменуте Грке, с обзиром на то да их је бројчано мало. ИДД предлаже склапање посебног уговора са тамошњим представницима католичког клера и уз примену појединих одредби наведених привилегија, омогућити трговцима из Грчке, настањеним у Трсту да се могу слободно приклонити сопственој религији.
Немачки. 5 листова.

Бр. 24 **1750.**

2327. На захтев Угарског намесничког већа, ИДД (гроф Коловрат), извештава да је издао наређење унијатском бискупу у Егеру, грофу Бартоцију да ослободи све притворене неунијаћене вернике протеране са својих огњишта из сремског села Јелинци, а митрополит Ненадовић изнова упозорава да ће се око земаљских проблема својих верских поданика обраћати највишем месту.
Латински, немачки 3 листа

Бр. 25 **1750.**

2328. Царска канцеларија, подсећа садашњег митрополита Ненадовића, да је са његовим претходником Арсенијем Јовановићем 1744. године, сачињен договор да се православни верници са својим свакодневним проблемима обраћају ИДД, док се проблеми око вере и цркве решавају преко митрополита са опуномоћеником Двора.
Немачки. 1 лист

Бр. 26 **1750.**

2329. ИДД обавештава агента Двора и опуномоћеника за Србе у Угарској, Карла Јозефа Оренгија, да упркос жалбама и протестима од једног дела православног свештенства, које су се показале неоснованим, на основу најновијег декрета Двора и даље он остаје на својој дужности.
Немачки. 1 лист

Бр. 27 **1750.**

2330. ИДД препоручује митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да се и убудуће стриктно држи интенција Двора што подразумева и поступке око најсвежијих збивања у манастиру Марча.
Немачки. 2 листа

Бр. 28 **1750.**

2331. ИДД обавештава УДК о одлуци да се Марченско-северинска епархије укидају, припајањем епархији Костајница, упркос протесту митрополита карловачког Павла Ненадовића на последњем српском народном Сабору.
Латински. 2 листа

Бр. 29 **1750.**

2332. ИДД налаже УДК да позове на састанак владику пакрачког да би му се предале привилегије које се односе на калуђерски манастир Ораховица, који се налази у његовој епархији, а које је наведеном манастиру својевремено потврдио Његово величанство Карл VI.
Латински, немачки. 1 лист

Кутије бр. 1318–1320 (60)

Бр. 1 **1751.**

2333. Молба Василија Петровића, митрополита црногорског и викара скендеринског и приморског, упућена Двору, у којој тражи да му се омогући долазак у Царевину, ради истраживања судбине реликвија и других драгоцених ствари из манастира Ипек (Пећ), које је приликом бекства од Турака овамо пренео тадашњи (у међувремену покојни), патријарх и митрополит пећки Арсеније Јовановић, и које се према непотврђеним изворима налазе, повремено код митрополита карловачког Павла Ненадовића или код владике у Карансебешу. Осим тога, митрополит црногорски тражи, да му се омогући да код Срба у Угарској и Трансилванији организује акцију прикупљања новчане помоћи за свештенике у поробљеној Србији, који живе у заиста тешким условима.
У свом одговору ИДД истиче, да нема преке потребе да наведени митрополит црногорски овамо долази, него да се најпре, што се тиче првог питања, писмено обрати митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, а што се тиче прикупљања новчане помоћи оно му не може бити одобрено за регион Трансилваније и Тамишког Баната, с обзиром на то да су тамошњи православни житељи врло осиромашени, док за спровођење акције на територији Угарске треба да се обрати УДК.
Немачки. 6 листова

Бр. 2 **1751.**

2334. У име ИДД, гроф Коловрат обавештава ДРС о околностима због којих епархија Свидница није припојена епархији Костајнице.
Немачки. 1 лист

Бр. 3 **1751.**

2335. Одговарајући на молбу митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД истиче:
– Да се редовна акција прикупљања новчане помоћи за патријаршије изван царевине и за патријаршије Пећ, Јерусалим, Синај и Атос, под одговарајућим условима и то;
– ако у акцији учествују лица која имају пуномоћ својих владика и за ту сврху поседују одговарајућу легитимацију, онда се прикупљање мора

одвијати искључиво на добровољној бази, а не у виду неког посебног пореза.
– да легати и наследства овде преминулих свештених лица не могу чинити фонд наведене помоћи.
– поводом молбе митрополита да се одобри оснивање једне Илирске штампарије у једном од сремских манастира, изражава своју потпуну сагласност, истичући међутим да би било боље да се штампарија лоцира у тврђаву Осек која пружа неупоредиво бољу заштиту од било којег сремског манастира.
Немачки. 6 листова

Бр. 4 **1751.**

2336. ИДД поново упозорава митрополита карловачког Павла Ненадовића да се не меша у свакодневне (световне) ствари, (његова надлежност се ограничава само на црквено-верске проблеме), као што је то чинио недавно у случају, поводом смрти команданта Сремске хусарске регименте, пуковника Бертрандија, и на тај начин да досегне до „свеколиког поглавара своје нације".
Немачки. 4 листа

Бр. 5 **1751.**

2337. На основу пријаве оштећене стране, капетана Поморишке регименте Де ла Росе и приспелог извештаја митрополита карловачког, ИДД налаже администрацији за Тамишки Банат у Темишвару, да испита разлоге због којих владика карансебешки Јован Георгијевић још није вратио дуг наведеном капетану у висини од 300 форинти, позајмљеног још 1747. године и да о томе поднесе извештај Депутацији.
Немачки. 5 листова

Бр. 6 **1751.**

2338. ИДД налаже Славонско-илирској комисији да неизоставно уручи писмо адресовано митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу и митрополитов одговор на њега, такође неизоставно достави на адресу Депутације.
Беч 23. март 1751. године
Немачки. 1 лист

Бр. 7 **1751.**

2339. ИДД препоручује врховном одбору за комерцијалу (одељење Министарства трговине) да се у случају грчких трговаца у Трсту примене поједине одредбе споразума од пре неколико година којима је регулисано право на сопствену веру за Србе у Хрватској и срединама у којима измешано живе католици и неунијаћени.
Латински, немачки. 6 листова

Бр. 8 **1751.**

2340. Епископ и митрополит карловачки Павле Ненадовић, обавештава Двор да је за владику костајничког и зринопољског именовао досадашњег архимандрита манастира Грабовац, Арсенија Теофановића и моли владара да се ово именовање потврди.
ИДД обавештава да је од стране Двора потврђено именовање Синесија Живановића за владику арадског и халмаћског, Данила Јакшића за владику карлштатског и Арсенија Теофановића за владику костајничког и зринопољског, уз напомену да се Синесије Живановић до даљњег суздржи од обављања визитације у дистрикту Великог Варадина и да ову делатност привремено препусти свом викару.
Немачки. 6 листова

Бр. 9 **1751.**

2341. Епископ и митрополит карловачки Павле Ненадовић у свом допису ИДД моли да се ургира код Двора да се потврди његово именовање нових владика за епархију Арадску и Карлштатску, с обзиром на то да се ради о врло важним диецезама, стога није пожељно да у њима место владике буде упражњено.
Молбе православних верника у Карлштату односно у Костајници, митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да се Данило Јакшић односно архимандрит манастира Грабовац Арсеније Теофановић именује за владику карлштатског односно костајничког.
Потврда Двора избора епископа Павла Ненадовића за митрополита карловачког (препис).
Извештај ИДД о потврди од стране Двора именовања Синесија Живановића за владику арадског и халмаћског, Данила Јакшића за владику карлштатског и Арсенија Теофановића за владику костајничког.
Немачки, латински. 13 листова

Бр. 10 **1751.**

2342. ИДД налаже Славонско-илирској комисији да се не чине сметње у преласку поште из Петроварадина Андрејy Андреовићу и коморском провизору Францу Призеру око убира остатка зајма у укупном износу од 4.524 форинти датог још 1744. године илирском народу на име трошкова око примене верских привилегија, пошта је рок за повраћај наведене суме истекао.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 1 **1752.**

2343. Налог ИДД Славонско-илирској комисији да оконча случај унијатског свештеника Николе Радосављевића, кога је због преласка у редове унијаћених, владика пакрачки, Софроније Јовановић непрестано прогањао и претио му насиљем, тако што му је отео сина Андреја који је био привремено смештен код његовог брата, Петра Радосављевића у Борову,

и да се о томе, као и о случају удовице Павке Павлам удате Станојевић, поднесе извештај.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 2 **1752.**

2344. ИДД тражи од митрополита карловачког Павла Ненадовића, да јој достави основне податке о ђакону Самуилу Белушевићу, који је против њега поднео приговор Депутацији. Такође, и да наведе шта је основни узрок жалбе.
Немачки. 1 лист

Бр. 3 **1752.**

2345. ИДД обавештава ДРС да је наложио Славонско-илирској комисији у Осеку да спроведе опсежну истрагу поводом жалбе католичких грађана Сремских Карловаца на ексцесе које капетан Мартиновић већ годинама према њима спроводи.
Прилог и налог наведеној комисији.
Немачки. 3 листа

Бр. 4 **1752.**

2346. УДК извештава ИДД поводом захтева митрополита карловачког да католички бискуп у Араду, Форгач, пусти из Великоварадинског затвора неунијаћеног пароха Теодора, наводећи да треба испитати разлоге хапшења наведеног пароха и да се испитају разлози због којих се владици арадском Синесију Живановићу забрањује вршење канонских визитација у дистрикту Великог Варадина.
Латински, немачки. 3 листа

Бр. 5 **1752.**

2347. Барон Кенигсег-Ерпс у име ИДД обавештава митрополита карловачког Павла Ненадовића, да у сагласности са ДРС и УДК доставља копије привилегија које је илирском, српском народу дао аустријски цар Карло V и које су од каснијих владара у више наврата потврђене, са задатком да се са њеном садржином, путем јавне објаве, упозна сав илирски народ, а затим да се заштите и чувају и ставе у Национални архив.
Немачки. 9 листова

Бр. 5а **1752.**

2348. Образложење ИДД жалбе митрополита карловачког Павла Ненадовића да му се од када је устоличен (супротно његовом претходнику), годишња давања православних верника у Тамишком Банату у висини од 3.000 форинти испостављају у натури а не у готовом новцу и да се убрани такозвани „кнежеви дукати" депонују у Камералну благајну у Темишвару а не испоручују се њему. Сугестија ИДД се састоји у следећем; да се редовна давања митрополиту у годишњој висини од

3.000 форинти од стране верника у Тамишком Банату исплаћују у готовом новцу и да се и прикупљени кнежеви дукати испоруче митрополиту, на начин како је регулисао недавно преминули гроф Освалд Мерси са претходником садашњег митрополита.
Немачки. 11 листова

Бр. 6 **1752.**

2349. Митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић обавештава ИДД, да је у митрополитској цркви у Карловцима, пред другим свештеницима и окупљеном масом, јавно објавио декрет Депутације од 1. јула текуће године који садржи обавештење о царском едикту којим су загарантоване непосредне примене царских привилегија, што је изазвало велико одушевљење код присутних свештеника и грађана.
Извештај владике карлштатског Данила Јакшића о објави владиног едикта у вези са применом привилегија у његовој епархији.
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 11 **1752.**

2350. ИДД налаже митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да темељно испита веродостојност, овамо приспелих жалби православних верника на свештенике који приликом канонске визитације, супротно црквеним законима, изричу новчане казне и уколико нису у стању да плате, они заплењују стоку. О овоме доставити опширан извештај на адресу Депутације.
Немачки. 2 листа

Бр. 12 **1752.**

2351. Обавештење ИДД митрополиту карловачком епископу Павлу Ненадовићу поводом учесталих, нарочито последњих годину дана, притужби унијаћених и неунијаћених поданика Царевине упућених Двору, оптужујући једни друге на непоштовање привилегија и указујући у највише случајева, на недостатак толеранције, што је код Њеног величанства, изазвало не мало незадовољство. Уз то, проблеми се од стране унијаћених и неунијаћених често преувеличавају, садрже превише емоција, а приликом анализе се међутим утврди да се ради о безначајним стварима. Да би убудуће што мање жалби пристизало на адресу Двора, размишља се о доношењу закона који би обе стране више повезало, без обзира на културу и обичаје. Осим тога инсистираће се и даље на строгој примени привилегија, и строге казне ће бити изрицане лицима која у мешовитим срединама примене средства насилног унијаћења.
Наредбом Двора од 27. јула текуће године, упућене на адресу УДК и локалних органа власти у местима Хрватске, гарантује се примена привилегија која пак не смеју да буду на штету друге нације, док се католичком клеру налаже да ни случајно не спречавају неунијаћене да

исповедају сопствену веру. Све ово је неопходно да би се спречило даље слање жалби од стране неунијаћених (православних), на адресу Двора.
Беч 29. август 1752. године
Немачки. 7 листова

Бр. 13 **1752.**

2352. Одговор ИДД на допис митрополита Павла Ненадовића, који садржи одобрење владики Бачке Висариону Павловићу, да привремено постави једно свештено лице да обавља дужност свештеника при православном храму у Егеру (Јегри).
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 14 **1752.**

2353. Барон Кенигсег Ерпс обавештава митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића о декрету Двора, којим му се приликом доласка у Беч одобрава слободан приступ собама (просторијама за већање), и да након пријема, пре одласка, да за предах, користи специјалне одаје са огледалима, а чиме се митрополиту и на тај начин одаје признање због исказане верности Двору и напорима које је митрополит улагао на плану успостављања мира и уравнотеженог суживота између католика и неунијаћеног живља (Срба и Влаха).
Немачки, латински. 7 листова

Бр. 15 **1752.**

2354. Молба епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића УДД, да се опатији Арад, од стране војске (Моришко-потиски пук), врати земљиште које је бивши владика арадски Исаија Антоновић, заменио са представницима градске власти у Араду за једно друго земљиште, арадској епархији, пошто се градска власт није држала договора који је својевремено приликом замене склопила са епархијом. (Уступивши земљиште војсци).
Немачки, латински. 10 листова

Бр. 16 **1752.**

2355. На основу жалбе митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД, УДК налаже да испитају околности под којима је комесар жупаније Бихар Шандор Кокца са неколико пандура насилно ушао у православну цркву у властелинству Бихар (Торда) извршивши ексцес над неунијаћеним свештеником, отевши од њега ствари и остало.
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 17 **1752.**

2356. Митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић на основу приложеног извештаја архимандрита сремског манастира Шишатовац, Вићентија Поповића, подноси жалбу ИДД о узурпацији права манастира у Срему

од стране поджупана жупаније Сремске (помињу се православни манастири, Кувеждин, Привина Глава, Шишатовац) у виду насилне наплате пореза на сено (у случају да се одбије наплата, подложници би били оковани ланцима и транспортовани у затвор у Илоку), мада су у питању граничари, иначе житељи Бачке жупаније. Митрополит изнова тражи да се путем дворског декрета потврди независност ових манастира.
ИДД налаже УДК да изда неопходну наредбу да се из затвора у Илоку пусте ухапшени опоненти, житељи Бачке који су одбили да плате таксе на сено и винограде, као и игумана манстира Кувеждин који је такође бесправно затворен.
Немачки, латински. 12 листова

Бр. 18 **1752.**

2357. Жалба Лаврентија Јовановића, викара код прећашњег митрополита Исаија Антоновића (кога је 10 година верно служио), на поступак који је против њега предузео садашњи митрополит епископ Павле Ненадовић, оптуживши га да је тајно хтео да пређе у редове унијаћених, због чега га је лишио службе, деградирао, понизио и искључио из редова свештеника, забрањујући му да икад више крочи у православни храм.
ИДД налаже митрополиту Ненадовићу да поднесе извештај поводом навода у жалби против њега од стране наведеног викара. Осим тога захтева да митрополит намири дуг у виду плате у висини од 58 форинти свом дугогодишњем канцелисти Францу Катереру.
Немачки. 12 листова

Бр. 1 **1753.**

2358. Налог ИДД, УДК да испита у коликој мери је истинита оптужба племића из Куманова, Балтазара Пештија, иначе великог жупана истоимене жупаније, да је митрополит карловачки Павле Ненадовић, спречио његову женидбу са кћерком Јохана Андреовића, управитеља поште, и да извести о томе да ли је католички бискуп из Великог Варадина (Орадеа) заиста протерао све неунијаћене вернике из села Веленце из разлога што нису хтели да ступе у унију.
Налог ИДД митрополиту Павлу Ненадовићу да извести у погледу ;
– забране жупану Куманова Балтазару Пештију да ожени кћерку поштанског управника Јохана Андреовића, и зашто жели да се уда за његовог провизора.
– притужбе (поновљене ургенције) које је против њега Двору поднео викар бившег митрополита, Лаврентије Јовановић.
– намере да ардски владика своју диецезу прошири и на област око села Морош.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 2 **1753.**

2359. По садржини акт сличан претходном.
Промеморија викара Лаврентија Јовановића који је дуго времена био као викар у служби бившег митрополита карловачког Исаије Антоновића, упућена ИДД, у којем се жали на врло некоректан поступак садашњег митрополита Павла Ненадовића, који га је без претходне провере кривице, између осталог и 6 недеља у затвору држао, тражећи од Депутације да се митрополит позове на одговорност.
У свом допису Двору, митрополит карловачки Павле Ненадовић образлаже своје казнене мере према викару његовог претходника Лаврентију Јовановићу, наводећи да је прогнан из редова православних свештеника, јер је тајно преговарао са непризнатим пећким патријархом (турски вазал) Атанасијем II, око положаја викара Далмације, а тај регион је тренутно под ингеренцијом Млетачке републике. Што се тиче захтева канцелисте Кетерера за надокнаду дуга од 58 форинти, код митрополита је изазвана сумња у веродостојност потписа потражитеља на меници, због чега наведени дуг још није надокнађен.
Немачки. 15 листова

Бр. 2а **1753.**

2360. Барон Колер подноси Двору извештај и закључак Министарске конференције (представници ИДД, ДРС и УДК), у вези са пријавом против владике Бачке и Јегре, Висариона Павловића од стране двојице свештеника (јеромонах Јеврем и парох Јосиф), и два становника Јегре, који су насилно од стране војних власти, одведени из Егера и затворени у тамницу тврђаве у Будиму. Наведени су у затвор доспели, јер су се успротивили одласку у војску, а владика пак са своје стране, ништа није учинио да то спречи. Донет је закључак да се по том питању саслуша владика Павловић, од стране УДК и да се при том избегне сваки вид притисака и пристрасности.
Саслушање је спроведено од стране УДК, у којем владика указује на општу конфузију у региону Јегре, истичући да многи мушкарци православне вере бивају позивани у војску, и да њему лично није сасвим јасно зашто су наведена лица у затвору, али да сумња да иза свега стоји тамошњи католички бискуп Барлоци, који је у неколико наврата изражавао непријатељски став према Србима у Егеру, пре свега зато што су одбили да пређу у редове унијата.
Немачки. 14 листова

Бр. 4 **1753.**

2361. Жалба митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору, поводом одредби Магистрата града Ђер, да православним трговцима и занатлијама за време римокатоличких празника радно време ограничи на само 3 сата и тражи од Двора да нареди месним органима у Ђеру да укину овакву одлуку.
Немачки. 2 листа

Бр. 5 **1753.**

2362. Извод из декрета упућеног Царској комисији који садржи налог за исплату хонорара комесару Георгуру Фекети и осталим учесницима процеса против двојице свештеника и тројице поданика из Егера, одржаног у Будиму.
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 6 **1753.**

2363. Одговор ИДД митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу поводом протесног писма упућеног Двору и УДК у вези са жалбама српских трговаца из Ђера, да им је тамошњи Магистрат забранио да своје радње за време католичких празника држе отворене (био им је дозвољен рад од само 3 сата преподне). Од стране ИДД се митрополиту замера, да пре достављања жалбе није довољно испитао случај и веродостојност навода српских трговаца, јер на основу приспелог извештаја УДК од Магистрата Ђера, таква наредба ове године није издата.
Немачки, латински. 5 листова

Бр. 8 **1753.**

2364. Царска канцеларија изнова опомиње митрополита карловачког Павла Ненадовића, да себе за „оца нације" може звати само када су у питању ствари везане за цркву, док у свакодневне тзв. „цивилне проблеме" својих поданика нема права да се меша.
– Списи који садрже извештај митрополита Ненадовића и представника Магистрата Будима и изаслане комисије, о спору између митрополита и чизмарског мајстора из Будима Пала Кешије око међе која дели његову кућу (наслеђену од оца), од куће наведеног чизмарског мајстора (који је купио од Ивана Прерадовића) у предграђу Будима.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 10 **1753.**

2365. Жалба сремског католичког бискупа Николе Јосипа Гибовића ИДД на неравноправан положај католика у Срему у односу на неунијаћене, који чине већину становништва у овој регији. Повод је сахрана једне наводно католкиње, која је умрла у кући управника поште у Петроварадину, Андрејевића, и супротно правилима, сахрањена је по православном обреду.
Прилог и став ИДД и УДК по том питању.
Немачки, латински. 8 листова

Бр. 12 **1753.**

2366. Поводом све чешћих жалби грађана на кршење закона о столи, који се показао на неким местима као недоречен (донет 1744. године, након што га је верификовао српски национални конгрес и прихватили оба комесара за српска питања, генерал фелдмаршал барон Енгелсхофен и

племић гроф Патачић). ИДД уз детаљан опис појединих одредби закона, обавештава да он остаје и даље у употреби док се не донесе други. О овоме се обавештавају митрополит Ненадовић, ДРС, Славонско-илирска комисија у Осеку и Земаљска администрација за Тамишки Банат у Темишвару.
Немачки. 10 листова

Бр. 14 **1753.**

2367. Кабинет владара (гроф Кауниц Ридберг) обавештава ИДД о именовању епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића за царског краљевског саветника (додела звања).
Немачки. 1 лист

Кутија 1321 (61)

Бр. 1 **1754.**

2368. Извод из декрета од 26. јануара 1754. године који садржи решење Дворске коморе којим се неунијаћеном свештенику Софронију Тодоровићу одобрава износ од 15 форинти за месец јануар ради издржавања као и додатак од 100 форинти да би подмирио своје повериоце.
Немачки. 1 лист

Бр. 2 **1754.**

2369. На основу извештаја владике пакрачког Софронија Јовановића, митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић, упућује протесно писмо због затварања српске школе у селу Латинци у Пожешкој жупанији, што је уследило на захтев језуитског реда тамошњег властелинства, истичући да се ради о незаконитом и протуправном акту.
У свом одговору ИДД истиче да се на основу приспелог извештаја од стране органа власти, наведене жупаније, цео подухват има правну основу, пошто је школа подигнута на земљи која припада властелинству и осим тога, за њену изградњу употребљено је дрво исечено из властелинске шуме. Да би демантовао наводе, митрополит се у новом допису (из 1755. год.) позива на изјаве мештана села Латинци (прилог), који истичу да су дрва купили сопственим добровољним средствима у суседном селу. Да би се утврдила истина митрополит предлаже Депутацији формирање једне неутралне комисије, која би испитала цео случај и о томе поднела званичан извештај.
Немачки, латински. 19 листова

Бр. 4 **1754.**

2370. Допис ИДД, ДКС и ДРК (Дворски ратни комесаријат) поводом протесног писма митрополита Павла Ненадовића на основу жалбе викара костајничког Арсенија Радивојевића, да су пуковник Кенђел и

један ратни комесар присвојили владикину резиденцију, као и његов посед у месту Северин на основу наредбе са вишег места, с обзиром на то да је укинута Северинска епархика и да је цео посед прешао под надлежност Вараждинског генералата. ИДД упозорава наведене инстанце, да може да дође до узнемирења међу неунијаћеним верницима ако се наведена резиденција и имање уступи унијаћеном (католичком) бискупу као што се прича (сличан случај манастира Марча). Осим тога ИДД указује на чињенице да је спорно земљиште бивши владика северински Симеон Филиповић, својевремено испарцелисао и продао 18-торици српских сељака који су се обавезали да ће му земљу отплаћивати у ратама (табеларни приказ тј. списак се налази у прилогу), па би било врло опасно да се ови људи на тај начин лише власништва над земљом. Стога ИДД на основу закључка са сопствене седнице препоручује да се стопира процес преласка наведенога у власништво војске и залаже се за одржавање истог статуса.
Немачки. 23 листа

Бр. 5 **1754.**

2371. Захтев ИДД митрополиту карловачком епископу Павлу Ненадовићу да наложи владики у Араду, Синесију Живановићу да извести о инцидентима, када су двојица унијаћених свештеника Филип и Глигорије Поповић, за време локалног вашара у Великом Варадину, јавно грубо вређали и претили батинама неунијаћеном пароху у месту Веленце, Петру Брискулу, и о насилном протеривању унијаћеног свештеника Константина са положаја свештеника у месту Фарнас. На основу приспелих извештаја, може се закључити да су наведени унијатски свештеници неоправдано вређали пароха из насеља Веленце, који су иначе одстрањени из редова православних свештеника због развратног живота (извештај владике арадског), док је становништво из места Фарнас насилно отерало тамошњег унијатског свештеника Константина, јер је наводно погрдним речима пред више људи вређао митрополита карловачког.
Немачки, латински. 11 листова

Бр. 6 **1754.**

2372. ИДД у свом допису митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу тражи да овај оштро осуди поступак православног свештеника у Сентндреји, Јована Јовановића који је уз благослов свог претпостављеног владике будимског Дионисија Новаковића венчао калвинисткињу Елизабету Сабо са православним верником Михајлом Симеоновићем, без утврђивања судбина њеног првог мужа (не зна се где се налази, нити се зна да ли је жив) што се осим црквених, коси и са световним законима. ИДД налаже да се у вези с тим и владика будимски на одговорност позове да би се елиминисала могућност да се слични случајеви и у будућности понове. Иначе цео случај је изазвао жучне протесте католичког клера и органа цивилне власти у местима Ђер, Комаром и Тата.
Немачки. 8 листова

Бр. 7 **1754.**

2373. ИДД одговарајући на протест митрополита карловачког Павла Ненадовића поручује консултацију истог са Славонско-илирском комисијом у Осеку а у вези са захтевом двојице јеврејских поверилаца из Темишвара, Јакова и Давида да митрополит треба да надокнади дуговање преминулог владике костајничког Алексеја, у висини од 566,40 односно 1.813,20 форинти, пошто према овдашњим законима оставштина преминулих неунијаћених црквених представника прелази у надлежност митрополита, што је и овом приликом случај, и због тога су наведени повериоци, преко ИДД, траже да наведени зајам митрополит и епископ Ненадовић надокнади. Међутим, митрополит није вољан да изађе у сусрет овом захтеву, бранећи се да дуг потиче из 1736. године, када је поменути владика службовао у Ужицу, који је након најезде Турака пребегао у Царевину и постао владика у Костајници (те се за надокнаду треба обратити патријарху пећком, Василију Петровићу, пошто је Ужичка епархија била под његовом ингеренцијом.

Немачки. 11 листова

Бр. 8 **1754.**

2374. ИДД указује тј. упозорава митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића на појаву негативности у диецезама Карлштат и Костајница сажетих у 5 тачака.

– Претерано повећање висине столе у наведеним епархијама од стране владика Јосифа Стојановића и Данила Јакшића што је многе натерало да се врате у Турску.

– Ангажовање више свештеника при црквама (дозвољено је само два) у поменуте две диецезе, као на пример у селу Јасеница где наводно делује седам православних свештеника.

– Унапређење у свештенике војне бегунце (дезертере) с којима се у везу доводи случај костајничког хусара Ђураћа Вилића, као и појава у месту Курјак у епархији Карлштатској, где је петорици постојећих свештеника придодат још један, шести.

– Неовлашћена градња нових цркава и то у местима у којима за то не постоји ни најмања потреба.

– Клевете свештеника Дамјана Петровића против војника (граничара) регименте „Надажди", што је по закону кажњиво.

На основу приложених извештаја, који су достављени митрополиту, обојица владика оповргавају изнесене оптужбе истичући да није дошло до кршења одредбе са вишег места и самим тим;

– Ни један верник се није пожалио да је стола повећана (могуће је да су то поједини свештеници самоиницијативно учинили).

– Да ни у једној цркви није ангажовано више од двојице свештеника, колико је и законом дозвољено.

– Да се нити један дезертер није скрио у свештеничку одору, поменути Вилић је одслужио кадровски рок и сам је изразио жељу да постане свештеник.

– Нигде ни једна нова црква није изграђена без претходне дозволе одговарајућих цивилних органа.
– Никоме није позната наведена делатност свештеника Дамјана Петровића, пошто се нико није жалио владики нити митрополиту.
Немачки. 12 листова

Бр. 9 **1754.**

2375. ИДД тражи од УДК, да јој доставе свих 60 примерака књига, са садржином о основама православне вере, аутора Хофмана, иначе штампаних и издатих у Лајпцигу, адресовани митрополиту Павлу Ненадовићу али су на путу у Карловце задржани по захтеву Зернића, а од стране Латинског уреда у Пожуну, на основу приложеног извештаја дворског агента за српска питања Јохана Вилхелма Шерера.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 10 **1754.**

2376. Списи који говоре о тешкоћама са којима се суочавају неунијаћени верници у римокатоличкој диецези Вац, о чему сведочи и жалба тамошњих трговаца као и проблеми које имају православни верници у Кечкемету, пошто им је тамошњи римокатолички бискуп Алтанон знатно ограничио права, нарочито на плану служења вери (дозвољено је само у месецу априлу, августу, и децембру у оквиру године) примене сопствених верских обреда код рођења, сахрана итд.
ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића да је уважио његову жалбу те је укинуо рестриктивне мере римокатоличког бискупа у Вацу Алтанона, наредивши да исти мора да поштује одредбе царских привилегија, с тога права тамошњих неунијаћених верника морају бити поштована, као што је то случај у другим регионима Монархије.
Немачки, латински. 15 листова

Бр. 1 **1755.**

2377. На основу извештаја владике будимског Дионисија Новаковића, митрополит карловачки Павле Ненадовић упућује ИДД и Двору жалбу на понашање властелина места Идамајор у Барањској жупанији који је насилно ушао у вински подрум тамошњег православног пароха Милоша и заплењио сву количину вина добијеног из сопственог винограда, повредивши на тај начин не само имунитет пароха и његове парохије већ је прекршио и одредбе у више наврата потврђених царских привилегија. Од ИДД и Двора се очекује да путем наредбе примора властелина да месном пароху пружи одређену сатисфакцију и да се подсети на привилегије које и он мора да поштује.
Немачки, латински. 3 листа

Бр. 1а **1755.**

2378. Објава Двора о наименовању барона Јохана Кристофа Бартенштајна за председника ИДД на место досадашњег дужносника грофа Ерпса Кенигсега.
Немачки. 1 лист

Бр. 2 **1755.**

2379. На основу жалбе владике костајничког Јосифа Стојановића, митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић упућује приговор Двору на понашање поручника банијских јединица грофа Адема Божуњија, који спречава наведеног владику да обавља своју редовну делатност, канонску визитацију и убир столе. Осим тога исти поручник упорно инсистира да и неунијаћено свештенство подлеже регрутацији што је супротно одредбама привилегија као и садашњој интенцији Двора. Тражи се од Двора и ИДД да оштро нареди наведеном поручнику да поштује објављене дворске декрете, да не спречава владику костајничког у обављању канонске визитације, да поштује Закон о столи и да не инсистира на томе да неунијаћени свештеници служе војни рок.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 3 **1755.**

2380. Налог ИДД да испита да ли је и даље могуће из средстава Тамишкобанатске благајне исплаћивати годишњу потпору у висини од 600 форинти некадашњег архимандрита у служби бившег митрополита Арсенија, Димитрију Михајловићу, који је у међувремену прешао у редове унијата и путем молбе је тражио да му се и даље исплаћује наведени годишњи износ.
Немачки. 2 листа

Бр. 4 **1755.**

2381. ИДД на основу тумачења са највишег места налаже Земаљској администрацији за Тамишки Банат у Темишвару да обавести Банатску коморску благајну да бившем архимандриту Димитрију Михајловићу, који је прешао у редове унијата, до краја месеца маја, квартално исплати део годишње потпоре од 600 форинти, пошто преласком у редове унијаћених губи право на даље следовање наведеног износа.
Немачки. 2 листа

Бр. 5 **1755.**

2382. Списи о спору између супружника Андреаса Домонкаша из Куманова и Еве Поповић Домонкаш, око тога којој вери њихов син Андрија треба да припада. Ева Поповић се жалила и митрополиту Павлу Ненадовићу и Двору на тежак положај у којем се нашла након што ју је муж уз тешке претње отерао из куће, оптужујући је да је силом натерала да се њихов 16-годишњи син, који се школује у Бечу, да се определи за пријем

православне вере насупрот његове калвинистичке. У свом допису Двору и ИДД митрополит Ненадовић се залаже за поштовање воље појединца, у овом случају 16-годишњег сина Андрије Домонкаша, који је изразио спремност да прихвати веру своје мајке, православну, стога је под претњом свог оца уточиште нашао у Бачкој жупанији под окриљем владике Висариона Павловића. Царски кабинет и ИДД не желе да ургирају у овом случају али ипак препоручују да би се требало држати неписаног правила, да мушки наследник, код мешовитих бракова, редовно наслеђује веру оца, а кћерка прихвата веру мајке.
Немачки, латински. 28 листова

Бр. 6 **1755.**

2383. Дворски ратни савет (ДРС) обавештава ИДД да је именовао генерала (мртве страже) фон Бека привремено за команданта Вараждинске војне границе.
Немачки. 1 лист

Бр. 7 **1755.**

2384. Обавештење митрополита карловачког Павла Ненадовића ИДД поводом на његову адресу достављеног извештаја о тешкоћама које има владика црногорски Василије Петровић са вићенијим еснафистима, у вези са својим предлогом да убудуће одбију да плаћају данак турском султану на што су се обавезали протекле 1754. године.
Немачки. 2 листа

Бр. 8 **1755.**

2385. Извештај митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића Двору, поводом оптужби удовице свог покојног секретара Јоакима Штила, Јудите, да је митрополит остао дужан њеном покојном мужу за обављени посао, своту новца у висини од 84, 52 форинте, истичући да је он наведени износ на време платио, а друга је ствар што је њен муж суму потрошио (на пиће и жене) тако да жена од тог новца ништа није видела. За дуговање, поменута удовица је оптужила и владику пакрачког Софронија Јовановића као и у међувремену покојног владику Бачке, Висариона Павловића. ИДД са своје стране истиче да није надлежана за овај случај и наглашавајући да се за решавање овог питања обрати Славонско-илирској комисији у Осеку.
Немачки. 16 листова

Бр. 9 **1755.**

2386. Митрополит карловачки Павле Ненадовић у свом допису Двору и ИДД демантује оптужбе католичког бискупа за Срем Николе Јосипа Гивовића да његови свештеници, врбују лица из католичке у православну веру, наводећи притом случај једне 13-годишње девојке, рођене у Осеку, која је за време боравка у Карловцима преобраћена у веру неунијаћених.

Оповргавајући овакве наводе, митрополит истиче да се наведени католички бискуп служи гласинама, и никакве ближе податке о поменутом случају не наводи (не зна се ко је и кад извршио преобраћење те девојке католкиње у православну веру).
Немачки, латински. 9 листова

Бр. 10 **1755.**

2387. Налог ИДД да испита разлоге због којих се двојица православних свештеника из Трансилваније, житељи места Селиште у диецези Херманштат (Сибиу) свештеник Николај и свештеник Мученик налазе у бечком затвору у који су доспели пре 4 године, када су дошли у Беч на молбу својих верника, да на званичном месту изнесу проблеме са којима се суочавају. Овај захтев је уследио на молбу супруга наведених свештеника, које живе у великој беди и једва су у стању да спасу своју децу од глади.
Немачки. 2 листа

Бр. 11 **1755.**

2388. Митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић, даје подршку молби свом бившем секретару Шандору (Александру) Фелдваријy, потомку племићке породице из Комарома, да му се пружи могућност, по угледу на претке, да служи војску или у редовима Славонске граничарске регименте или Темишварско-банатске земаљске националне милиције и при том да му се неки чин додели да би након истека службе стекао право на пензију. Своју подршку митрополит објашњава чињеницом да се ради о племићкој породици чији су мушки чланови, неколико колена уназад, били високи официри, часно су служили цара и Двор и били на услузи неунијаћеним верницима у Комарому када су им уступили једну од својих кућа, која им је привремено служила као црква, о чему сведоче приложени списи.
ИДД обавештава да она није надлежна за оваква питања, те је молбу Шандора Фелдвариј упутила ДРС на разматрање.
Немачки, латински, мађарски. 23 листа

Бр. 12 **1755.**

2389. Протест митрополита карловачког Павла Ненадовића на основу жалбе владике темишварског, на прописе које је донела Земаљска администрација за Банат у Темишвару, према којим је тамошњим трговцима православне вере забрањено да своје дућане за време великих католичких празника (Ускрс, Божић, Духови) држе отвореним.
У свом одговору Земаљска администрација за Банат у Темишвару и митрополиту Павлу Ненадовићу истиче да није у плану доношење нових прописа у погледу празновања великих празника која се тичу католичких верника, већ подсећа на одредбу од 10. октобра 1752. године, на основу које у срединама где живе и неунијаћени, локалне власти могу

давати прописе којим се на 3 најважнија римокатоличка празника неунијаћеним трговцима забрањује рад, док на осталим католичким празницима морају држати затворене радње у времену од 7 ујутро до 11 сати пре подне, пошто се у овом временском интервалу одвија празнична миса у цркви.
Немачки. 8 листова

Бр. 13 **1755.**

2390. Одговарајући на допис митрополита карловачког Павла Ненадовића, у којем је садржано саопштење митрополита да православни клер у Срему није вољан да прихвати одредбе Дворске комисије за Срем, ИДД истиче, да се све објаве поменуте комисије односе на све становнике овог региона, тако и на тамошњи неунијаћени клер, а подстицање на бојкот од стране митрополита би био неразуман чин, пошто као што је познато, митрополит нема права да се меша у ствари које се тичу цивилних органа власти.
Немачки. 3 листа

Бр. 14 **1755.**

2391. Налог Двора Ердељској дворској канцеларији да обавести митрополита карловачког Павла Ненадовића да је уважена његова притужба против великог жупана жупаније Чанад, Пала Холакија који је на основу пријаве владике арадског неовлашћено притворио бившег неунијаћеног пароха у месту Халмађ, Георгија Поповића, те му је наложено да се наведени парох пусти из затвора.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 15 **1755.**

2392. ИДД налаже комисији за Српско-турске спорове у Осеку да изнађе начин повраћаја дугова од стране митрополита карловачког Павла Ненадовића повериоцима, двојици јевреја из Трансилваније (иначе турских поданика) Исаку и Давиду, пре свега да Комисија учини све да овај спор не доспе на суд.
Немачки. 1 лист

Кутија 1323 (62)

Бр. 1 **1756.**

2393. Митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић подноси Двору извештај поводом жалбе српских становника места Рацкеве на тамошњег провизора који их омета у намери да на постојећу зграду цркве, торањ са звоником подигну (нови уместо старог), упркос томе што се намера тамошњих верника темељи на царској резолуцији од 2. маја 1753. године а осим тога постоји сагласност од високих чиновника

(дворских саветника) да се овај посао несметано може реализовати. Поред тога становници се жале на истог провизора и због тога што им ускраћује право да бирају свог судију (сваке треће године) мада на основу царског патента од 29. августа 1752. године у местима као што је Рацкеве њихов представник мора бити заступљен у свим управним органима града.

У свом одговору ИДД указује на писмено образложење садашњег перфекта места Рацкеве, који се састоји у томе да нови торањ на месној православној цркви мора изгледати као претходни и да буде изграђен од истог материјала (дрвета) и само под тим условима се може одобрити изградња, пошто би одступања од овог принципа изазвало додатне трошкове на рачун православних верника. Што се тиче избора судије за ово место важи исти принцип као и за сва места у Угарској, да се за судију и за представнике у месним органима власти бирају најспособнија лица без обзира на националну припадност и с обзиром на то да се не ради о питању које је повезано са црквом или вером, митрополит не би требао да се путем жалбе или протеста да се обраћа Двору или Депутацији.

Немачки. 15 листова

Бр. 2 **1756.**

2394. На основу жалбе, у међувремену преминулог владике Бачке, Висариона Павловића, митрополит Ненадовић доставља приговор Двору, поводом преласка пустаре Сириг у валсништво дворске коморе која је од насељавања Срба па све до данас била под ингеренцијом епархије Бачке и дотична потврда добијена је од стране Комисије за насељавање.

У свом објашњењу новонастале ситуације ИДД обавештава митрополита да је одлуком Двора, долази да развојачења Потиско-поморишке војне границе и стварања провинцијала што за последицу има да досадашњи поседи епархије и права прелазе у надлежност УДК, под надзор именованог коморског провизора, у овом случају Штефана Меснера, са седиштем у Кули.

Немачки, латински. 13 листова

Бр. 3 **1756.**

2395. ИДД, а на захтев Двора, обраћа се команданту Славонског (илирског) националног батаљона, генералу грофу Мерсију са молбом да достави податке о основним карактеристикама војног свештеника (фелд – капелан) Арсенија Поповића који жели да из православне вере пређе у редове католика, због чега се молбом обратио и Двору (прилог).

Немачки. 3 листа

Бр. 4 **1756.**

2396. УДК (кацелар гроф Надажди)

Списи о реакцији Двора, ИДД и УДК на оштар захтев католика у барањском месту Шиклошу, где су православни свештеници проширили

култ иконе чудотворне девице Марије која плаче, сместивши је у једну приватну кућу, призивајући лаковерне православне вернике да дођу у што већем броју и лично да се увере у њено чудотворно дејство. Од стране наведених високих државних институција се сматра да је гнев католика оправдан стога је наређено митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да наложи уклањање инкриминисане иконе из Шиклоша и да се негде сакрије, далеко од очију јавности напоменувши да се акција изведе што је могуће тише, да не би дошло до узнемирења неунијаћених верника. Осим тога, тражи се од митрополита да се дотични православни свештеник оштро казни као и да се свим осталим свештениковима у Угарској напомене да се клоне оваквих нечасних работа. У свом извештају митрополит Ненадовић истиче да се повиновао наредби са вишег места, да је дотичног свештеника у Шиклошу преко владике будимског Дионисија Новаковића, опозвао са дужности и наредио му да дође у Карловце, док је „проблематичну" икону удаљио из Шиклоша, сместивши је у сремски манастир Гргетег.
Немачки, латински. 17 листова

Бр. 5 **1756.**

2397. Закључак са заједничке седнице представника ИДД, ДРС, и Славонско-илирске комисије, поводом захтева поверилаца, двојице јевреја Исака Арона и Симона Левија, да садашњи митрополит Павле Ненадовић врати новац у висини од 1.800 односно 2.300 форинти који су позајмили покојном владики ужичком Поповићу, позивајући се да је оставштина истог прешла у надлежност тадашњег карловачког митрополита, међутим ни Вићентије Јовановић, а затим ни Арсеније Павловић нису били вољни да врате наведена дуговања, стога је закључено да садашњи митрополит Ненадовић покуша да изнађе поравнање са наведеним јеврејским повериоцима.
Немачки. 3 листа

Бр. 6 **1756.**

2398. Записник са заједничке седнице представника Дворског савета и представника ИДД, (имена појединачно наведена на маргини акта) на којој се расправљало о изради новог система примене привилегија, датих српском народу и више пута птврђених. Током дискусије појавиле су се две опције, по једној не треба у смислу начина примене привилегија ништа мењати, док су по другој промене неминовне с обзиром на то да је дошло до одређених промена у друштву. Дилема се јавила по питању да ли привилегије важе само за Србе који су дошли са патријархом Чарнојевићем или се односе и на оне новопридошле недавно услед инвазије Турака. Осим тога, дилема је и око тога да ли се привилегије могу применити и на остале неунијаћене, на пример на Влахе у Трансилванији или на гркокатолике или не, као што је случај са калвинистима и другим реформатима у Ердељу. Недоумица је настала услед захтева

шизматика у жупанији Бихар, да се привилегије и на њих односе, међутим њихове владике нису изразиле спремност да буду потчињени митрополиту карловачком.
Записник са заједничке седнице Дворског савета (поименично наведени на ивици акта) и представника ИДД, на којој би требало извршити припреме за разматрање промена у систему рада Депутације. Тачније да се размотре ставови оних који заговарају реформе у раду органа и оних који тврде да на досадашњем систему ништа не треба мењати. Појавио се предлог УДК (канцелар гроф Надажди) на инсистирање вицеканцелара, који је једно време био и председник ИДД, да треба о две главне теме расправљати и то: Питање религије и питање привилегија, сматрајући да је могуће по оба питања заједнички став заузети. Дилема се јавила, да би правили разлику између Срба који су у Монархију дошли сеобом и оних који су дошли последњих неколико година, побегавши испред Турске најезде. Пример за то су шизматици у жупанији Бихар, који су јавно тражили да се привилегије и на њих прошире, мада њихове владике нису биле вољне да буду подређени митрополиту карловачком, мада их је УДК тамо убрајала. Мишљење неколицине дворских саветника је да основа за израду новог система треба да чини царски декрет из 1734. године којом су потврђене раније донете привилегије и да оне треба да се односе и на неуинијаћене у Трансилванији, да би се избегла честа трвења због покушаја унијаћења. Укључивши се у дискусију, гроф Бачањи је истакао да су привилегије цара Леополда, које су и сада на снази, прилично сужене, да су оне одмерене према тадашњем времену (стању ствари) и да би данас могле бити превазиђене. Ако се оне не дораде, могу проузрочити немире и побуне, што би уздрмало темеље империје.
Прилог, списи (записници са седница ИДД) у вези са декретом о привилегијама из 1735. године и 1743. године, у вези са молбом илирских депутата ради њихове потврде.
– Молба патријарха и митрополита карловачког Арсенија Јовановића, на инсистирање православног клера и приградника граничарских јединица, упућена Двору, ради потврде раније датих привилегија.
– Додатне примедбе поводом захтева илирске нације да се потврде дате привилегије у којима су као главна обележја да су цивилни органи власти (коморе, магистрати, жупаније...) обавезни да поштују одредбе потврђених привилегија.
– Резолуција (декрет) Двора, упућен од стране ИДД митрополиту, у којем стоји да се при примени привилегија треба придржавати одредби садржаних у резолуцијама донетих 1734, 1735. и 1743. године.
– Клаузула, донете од стране ИДД, којом се подробније тумаче поједине ставке привилегија, да би се убудуће избегла њихова различита интерпретација.
Немачки, латински. 192 листа

Бр. 7 **1756.**

2399. Списи о учесталим жалбама последњих година, православног становништва у Трансилванији на покушаје насилног унијаћења од стране унијатског клера (предњачи извесни свештеник Арон, који није презао ни од батињања само да би придобио неунијаћене на унију) непоштујући царске привилегије, које како то тумаче Власи и на њих се односе. Због оваквих појава жалбу је упутио и садашњи митрополит карловачки Павле Ненадовић као и због објаве ИДД од 5. јуна текуће године, којом се потврђују декрети Двора од 13. јула 1752. године и 14. марта 1753. године, којом се потврђују привилегије и истовремено се наглашава да се оне не односе на неунијаћене житеље Трансилваније и ускраћује се право митрополиту карловачком да своју јурисдикцију прошири на области у Трансилванији. Још на Синоду у Карловцима од 13. јула 1752. године депутати су изложили негодовање што је владики у Араду забрањено да обавља канонске визитације и остале владичанске функције код верника у местима жупанија у Трансилванији. При том и депутати и митрополит подсећају Депутацију да је још за време ердељских кнезова Ракоција и Барцаија дозвољено тадашњем владики Сави Бранковићу да своју јурисдикцију на ердељске жупаније прошири. Осим тога митрополит подсећа Депутацију да је владар 1703. године, патријарху Чарнојевићу дао пасош због путовања у Трансилванију да би царски патент о привилегијама јавно публиковао. Најзад, на поменутом Синоду је закључено да се предложи формирање специјалне комисије која би испитала тамошње јавно мњење и утврдила колико их је за унију а колико има оних који желе да остану неунијаћени.
Немачки, латински. 30 листова

Бр. 7а **1756.**

2400. Списи у вези са спором између митрополита карловачког Павла Ненадовића и Угарске дворске коморе, око надлежности над пустаром Сириг и права точења пића у оквиру ње. Наиме, наведену пустару је под командом држала епархија Бачка али је она након смрти владике Висариона Павловића додељена државној ризници, мада ју је својевремено православној цркви са свим осталим правима из привилегија, доделила наведена Комора. Због тога се митрополит и жалио Двору, који након увида у извештаје, приспелих од свих заинтересованих страна, донео одлуку да се пустара реституише тј. да се врати под ингеренцију епархије Бачке заједно са свим пратећим правима (точење пића, испаша стоке итд.).
Немачки, латински. 20 листова

Бр. 8 **1756.**

2401. ИДД обавештава митрополита Павла Ненадовића да је одлуком од 2. септембра 1755. године одлучено да Славонско-илирска комисија у Осеку покуша да изгласи његов спор око дуговања јеврејским повериоцима

(Турским поданицима, Давиду и Исаку). Обавештење истог садржаја послато је и на адресу наведене комисије.
Немачки. 2 листа

Бр. 9 **1756.**

2402. ИДД обавештава Дворку комору да није у могућности да достави протокол са министарске седнице од 9. фебруара 1739. године на којој је донета одлука о висини митрополитове плате.
Немачки. 1 лист

Бр. 10 **1756.**

2403. ИДД обавештава да Правни одбор при ДРС да је предмет дугова митрополита Павла Ненадовића обојици темишварских јевреја Исаку Арону и Симону Левију као и свештенику Поповићу у износу од 1.800 односно 2.300 форинти пребацио у надлежност Славонко-илирске комисије у Осеку.
Немачки. 1 лист

Бр. 11 **1756.**

2404. Обраћање ИДД, УДК у којем тражи став Канцеларије по питању захтева митрополита Ненадовића да му се одобри да наследи имовину лица православне вероисповести ако не постоји правни наследник.
Латински. 1 лист

Бр. 12 **1756.**

2405. Жалба митрополита Павла Ненадовића Двору, поводом кршења привилегија од стране градских власти у Старом Београду (Секешфехервар) тако што се тамошњем неунијаћеном свештенику забрањује сахрањивање православних верника унутар градских зидина, тачније забрањује се праћење покојника до гроба ако је то у зидинама тамошње тврђаве.
Акт прослеђен на решавање УДК од стране ИДД.
Немачки, латински. 3 листа

Бр. 13 **1756.**

2406. ИДД на основу учесталих притужби митрополита карловачког Павла Ненадовића који указује на велик број случајева угњетавања неунијаћеног живља у региону Карлштатског генералата, налаже ДРС предузимање одређених мера ради побољшања услова живљења неунијаћених верника у наведеном региону.
Извештај владике карлштатског Данила Јакшића, поднет митрополиту Ненадовићу о извршеним атроцитетима према неунијаћеним житељима места под јурисдикцијом Слуњске, Огулинске и Госпићке регименте, наводећи 6 случајева у периоду од 1748. до 1756. године. У питању су оптужбе против лица и свештеника католика који су покушали насилно да преобрате неунијаћене у унију.

Централно место заузима случај редова Слуњске регименте Драгића Кумшије, коме је насилно отета жена католкиња Манда, оптуживши га да се оженио а да се претходно није развео од прве жене. Ради овог случаја формирана је специјална истражна комисија по налогу команданта генералата, генерала грофа Петација ради спровођења истраге (прилог – истражни списи).
Немачки, латински. 76 листова

Бр. 1 **1757.**

2407. Потврда Двора и ИДД, да виши грчки православни свештеник у Трсту, Дамаскено Омера спада под јурисдикцију карлштатског владике Данила Јакшића, чиме је отклоњена досадашња недоумица о чему су обавештени, наведени свештеник као и митрополит карловачки Павле Ненадовић.
Немачки, латински. 10 листова

Бр. 2 **1757.**

2408. ИДД тражи од УДК да подробно испита веродостојност притужбе митрополита Ненадовића против Јохана Франсине, настојника имања барона Харукера, који је злостављао православног пароха Кирила Поповића у месту Шекељудвархељ у Трансилванији, и да пружи могућност митрополиту да именује једног другог пароха.
Латински, немачки. 3 листа

Бр. 3 **1757.**

2409. Налог упућен УДК да испита основаност жалбе митрополита Ненадовића што администратор поседа војводе од Модене, насилно од православног свештенства убира цехент.
Латински, немачки. 1 лист

Бр. 4 **1757.**

2410. На основу пријаве митрополита Павла Ненадовића, ИДД налаже УДК да испита узроке немира међу неунијаћеним у Великом Варадину јер тамошњи католички свештеник Саломон чини сметње око обављања обреда сахрана.
Немачки, латински. 1 лист

Бр. 5 **1757.**

2411. УДК у сагласности са ИДД тражи од митрополита Ненадовића да детаљно извести о сукобу између представника „пауличанског" реда у Хрватској и представника православног манастира Св. Ана у Славонији, што је иначе митрополиту већ сугерисано у допису од 4. децембра 1756. године.
Латински, немачки. 1 лист

Бр. 6 **1757.**

2412. Нота Дворске Коморе која садржи захтев митрополита Ненадовића да извести о даљим предузетим корацима око премеравања земљишта пустаре Сириг ради утврђивања тачне границе исте.
Немачки. 1 лист

Бр. 7 **1757.**

2413. ИДД налаже ДРС да се код генералне команде Осек, побрине да више не дође до нежељене појаве у региону Генералата, као она од недавно, када је покушано спречавање сахране једног неунијаћеног верника по православном обреду.
Немачки. 1 лист

Бр. 8 **1757.**

2414. На основу пријаве митрополита Ненадовића, ИДД налаже Дворској комори да испита о каквој је штети реч коју су коморски поданици проузроковали манастиру Ковиљ и да о томе извести Депутацију.
Немачки. 1 лист

Бр. 9 **1757.**

2415. ИДД налаже УДК да испита могућност реализације молбе илирских становника Сегедина, да на два упражњена места у месном градском савету, буде изабран њихов представник.
Немачки, латински. 1 лист

Бр. 10 **1757.**

2416. ИДД извештава митрополита архиепископа Ненадовића о могућности ублажавања казне доживотног затвора изречену од стране Земаљског суда у Темишвару Партемију Мирковићу због содомије игумана манастира Св. Ђорђе у дистрикту Чакова.
Немачки. 2 листа

Бр. 11 **1757.**

2417. Протесно писмо митрополита Павла Ненадовића у којем износи појаве не поштовања одредби привилегија у разним областима земље у којима живе неунијаћени верници српског односно влашког порекла, без обзира на то што је резолуцијом од 29. августа 1752. године, изричито наглашено да органи власти по жупанијама, дистиктима и градовима немају права да спречавају слободу примене вере. Међутим, са највишег места је још 1753. године, митрополиту дато на знање да православни свештеници немају права да спречавају ступање у унију оних неунијаћених верника који то добровољно желе. Повод за наведени протест митрополита је био најновији случај у Вировитици, када је једном неунијаћеном вернику, осуђеном на смрт, онемогућено да се неунијаћеном свештенику исповеди, већ је за ту сврху ангажован један

католички свештеник. Од стране жупаније је међутим овај навод демантован, истичући да је осуђеник добровољно ступио у унију. У вези с тим ИДД у свом допису митрополиту истиче, да се овај, код оваквих случајева више не обраћа са жалбом Двору нити ИДД, с обзиром на то да није довољно упознат са правим стањем ствари.
Немачки, латински. 18 листова

Бр. 12 **1757.**

2418. ИДД обавештава УДК да је од митрополита затражен детаљан извештај у случају који се догодио у Вировитици (пређашњи предмет).
Немачки, латински. 1 лист

Бр. 13 **1757.**

2419. У свом обраћању Двору и ИДД, митрополит Ненадовић указује на појаву кршења царских привилегија, тако што се спречава избор у управне органе власти жупанија и градова, представника српске нације иако су они заступљени у одређеном броју у дотичној жупанији или граду. Као пример, митрополит наводи случај у Сегедину, где се на два упражњена места у спољном сенату месног Магистрата, да жели да изабере кандидате из редова мађарске нације, мада би та места требала да припадну представницима српске нације с обзиром на то да тамошњи Срби већ дуго немају свог заступника у Магистрату (последњи је био Игњат Ракић, који је умро пре 8 година).
ИДД и УДК су прихватили жалбу митрополита, нашли да је она оправдана, и наложили су градској власти у Сегедину, да се бар на једно од два упражњена места, изабере заступник из редова тамошњих Срба.
Немачки, латински. 12 листова

Бр. 14 **1757.**

2420. Списи о „инциденту" који се догодио у Осеку, када наводно није дозвољено да се један неунијаћени покојник по сопственом обреду сахрани, о чему је обавештен митрополит карловачки Павле Ненадовић, који се опет због тога жалио Двору. На захтев ИДД и ДРС командант генералне команде Осек, артиљеријски генерал, гроф фон Мерси, поднео је извештај о поменутом догађају, истичући да се нешто слично до сада овде није догодило, наводећи узроке због којих је дошло до неспоразума, обећавши да се такве ствари више неће догађати, да ће се у потпуности поштовати вишеструко потврђене привилегије, о чему је ИДД писмено обавестио митрополита.

(веза: 2413. 1757. године бр. 7)

Немачки, латински. 12 листова

Бр. 15 **1757.**

2421. ИДД и УДК извештавају митрополита Ненадовића о спору између представника Павличанског реда у Хрватској и православног манастира

Св. Ана „Добра кућа" треба да се решава пред цивилном инстанцом (редовном суду) с обзиром на то да се ради о питању које није у вези са вером односно у питању је проблематика која не задире у црквена питања.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 16 **1757.**

2422. ИДД налаже митрополиту Ненадовићу да и његови свештеници, пре свега они у Новом Саду, морају да поштују одредбе УДК, да се мртваци пре сахране, од стране званично постављеног лица, морају бити прегледани да би се утврдио узрок смрти и тек онда могу бити сахрањени. То се изричито наглашава због тога јер поједини неунијаћени свештеници у Новом Саду нису били вољни да поштују најновију одредбу УДК.
Немачки, латински. 5 листова

Кутија 1325 (63)

Бр. 1 **1758.**

2427. Дворска Комора, поводом жалбе пензионисаног неунијаћеног свештеника Арсенија Поповића (пензионисан је 1756. године) у својој ноти изричито наглашава да се пензија у годишњем износу, мора исплатити у целости, а не да се сваког месеца одваја извесна сума на име архиепископске таксе, због чега се наведени свештеник оправдано жалио и тражи да му се одвојени износи рефундирају.
Немачки. 4 листа

Бр. 2 **1758.**

2428. На основу жалбе митрополита карловачког Павла Ненадовића, ИДД тражи од ДРС да се смањи годишња контрибуција Војног-комунитета Карловци, износ који се мора уплатити у благајну Славонске војне границе, са 7.500 форинти на првобитних 4.000 форинти, с обзиром на то да Карловци као сиромашна општина тешко могу да плате наведени износ (Акт прилично оштећен).
Немачки. 15 листова

Бр. 3 **1758.**

2429. Поводом дописа коморског администратора Пасардија у вези са попуном упражњеног места пакрачког владике након смрти владике Софронија Јовановића, ИДД истиче да разуме жељу верника и председника Славонско-илирске комисије грофа Мерсија да би досадашњи викар Генадије Васић, преминулог владику могао успешно да замени. Међутим, обавеза је свих да се придржавају законске процедуре. То значи да новог владику у Пакрацу може именовати само митрополит карловачки Павле Ненадовић.
Немачки. 6 листова

Бр. 4 **1758.**

2430. Списи који садрже више молби, који је бивши православни а садашњи унијатски свештеник Арсеније Поповић упутио вишим инстанцама у којима тражи да му се премија у висини од 400 форинти годишње додели. Мада се предмет протеже од 1756. године, на основу извештаја ИДД, решење о додели премије тече од 2. јануара 1758. године, а исплата се врши преко Угарске Дворске Коморе. Истовремено му се одобрава одлазак у Велики Варадин ради ступања у службу код тамошњег католичког бискупа као слуга (изразио је жељу да обрађује виноград тамошње бискупије).
Немачки, латински. 16 листова

Бр. 5 **1758.**

2431. Списи који прате случај једног некадашњег монаха манастира Врдник, Грегорија Вукановића од Дракаловића (рођеног у том месту, који је како списи наводе у Албанији).
Митрополит карловачки Павле Ненадовић на основу пријаве православног викара у Панчеву, Јеврема Георгијевића као и извештаја команданта војске у Панчеву, пуковника Рајхера у свом допису Двору и ИДД истиче да је наведени монах, пошто је постао ђакон манастира Врдник, емигрирао у Србију и неко време био у служби патријарха београдског Гаврила. Међутим, пре извесног времена, исти се појавио у карантину Панчева обучен у униформу црногорског коњичког капетана и са пасошем на име Михајла Марковића од Дракуловића. Наведени викар га је препознао и пријавио га свом претпостављеном владики темишварским Арсенију Радивојевићу и војним властима, од којих је и ухапшен, под сумњом да је шпијун и подвргнут је саслушању. На основу приложених записника о саслушању, обављених у Панчеву и при Земаљској администрацији у Темишвару, испоставило се да није у питању неки шпијун, већ да се ради о дипломати у служби Царске Русије, акредитованог за службу у Бечу.
Сазнавши за овај случај митрополит карловачки затражио је од администратора у Темишвару, грофа Перласа да му се ђакон или капетан Грегорије Вукановић алиас Михајло од Дракаловић, њему изручи, што је овај одбио са образложењем да исти није учинио никакво кривично дело а да се за остало договори са католичким бискупом у Калочи, с обзиром да је тражени Вукановић нашао уточиште у једном фрањевачком самостану Св. Јована Непомука. О томе је гроф Перлас известио и ИДД.
(Акт је знатно оштећен – спада у категорију труле грађе).
Немачки, латински. 83 листа

Бр. 6 **1758.**

2432. Списи о именовању Самуила Саве Лазаревића за званичног дворског тумача и преводиоца, ради одржавања лакшег комуницирања са грчким, илирским и другим трговцима у Бечу са годишњом платом од 200 форинти.
Немачки. 11 листова

Бр. 7 **1758.**

2433. Молба владике арадског, великоварадинског, јенопољског и калмадског, Двору, да му се додели титула дворског саветника, о чему УДК треба да обавести све жупаније у Угарској.
ИДД обавештава УДК да је услишена молба наведеног владике да буде именован за тајног дворског саветника.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 8 **1758.**

2434. ИДД у свом допису митрополиту карловачком, налаже да се игуман Партемије Мирковић, осуђен због бигамије, неизоставно упути на издржавање казне, сходно резолуцији са вишег места и затворске трошкове као и да мора сносити обавезе према Ерару. С обзиром на то да се појава бигамије у приличној мери раширила код Влаха у Трансилванији, тражи да локалне власти наложе тамошњим свештеницима (неунијаћеним) да без одговарајућих писмених доказа, да је неко удовац или удовица, неожењен или неудата, не склапају бракове.
Немачки. 2 листа

Бр. 9 **1758.**

2435. Извод из извештаја команданта Вараждинског генералата, фелдмаршала фон Бека, упућеног ДРС из Копривнице дана 23. октобра 1758. године. Командант истиче да је и њему познато да су војници незадовољни у појединим пуковима, пошто нису адекватно награђени за извођење јавних радова, на што је указао и свештеник из Капеле, Павле Вучетић, а нешто му је опричао и војни тужилац при Крижевачком пуку, Хајрубак, којем је опет на ту тему нешто испричао хусарском поручнику Гладском, а овај је то пренео пуковнику Михајловићу, који је пак о томе у дискусији известио митрополита који је код њега био на конаку. Фелдмаршал наглашава да приликом визитација код пукова, њему се нико није пожалио на тешке услове рада, али је приличан број војника изразио жељу да оде на бојно поље.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 10 **1758.**

2436. Гроф Улфелд у име ИДД износи декрет Двора уз благослов новоустоличеног папе Клемента VI, који садржи троструке шеме о начину ословљавања уз набрајање владарских титула Њеног величанства царице Марије Терезије (шеме су приложене). Новину чини назив апостолска краљица, који сви прогласи, дипломе, патенти и закони у својим заглављима, уз досадашње уобичајено ословљавање, морају садржати. Исто тако, наведена титула уз раније коришћене, мора се назначити у свим дописима, меморијалима и списима разних карактера која се достављају на адресу Њеног величанства (Акт је оштећен).
Немачки. 5 листова

Бр. 11 **1758.**

2437. Списи који садрже полемичке расправе између митрополита карловачког Павла Ненадовића са једне стране и ИДД, УДК и Угарског намесничког већа, са друге стране. Повод је била једна жалба митрополита Двору у којој он замера горе наведеним органима Двора да се нису довољно потрудили да наложе жупанијама и магистратима слободних краљевских градова, да јавно објаве царски декрет од 21. новембра 1757. године, који садржи одобрење православној цркви да на имањима стеченим путем кадукације (кадуцитет), могу подизати цркве. Међутим, ИДД и УДК су писмено демантовали наводе митрополита, приложивши списак жупанија и слободних краљевских градова, којима је наложено да поменуту резолуцију јавно публикују. Истовремено, напомињу да се његова светост митрополит карловачки, убудуће потпуније информише по одређеном питању, пре него што упути жалбу Двору (Акт је знатно оштећен).
Немачки, латински. 18 листова

Бр. 12 **1758.**

2438. ИДД обавештава митрополита да он и сви његови подређени свештеници у писменом обраћању Њеном величанству, морају обавезно навести титулу „апостолска краљица", чему треба да се обавести цео православни клер.
Немачки. 1 лист

Бр. 13 **1758.**

2439. ИДД обавештава Дворску комору о извештају митрополита карловачког поводом реамбулације земљишта у епархији Бачке који де јуре припадају и у власништву су пустаре Сириг и православних манастира Бођан и Ковиљ, да би се извршило разграничење између манастирске земље од оне у власништву коморских села.
Немачки. 2 листа

Бр. 14 **1758.**

2440. Саопштење УДК да је указом са највишег места, члан управног одбора ИДД, барон Франц Ксавијер Колер од Нађ-Мања, промовисан за вишег дворског саветника.
Латински. 1 лист

Бр. 15 **1758.**

2441. Поводом молбе митрополита Ненадовића да се на затвор осуђени капетан Драгојло Радојчић, пре времена пусти на слободу (осуђен због деликта на 10 година од којих је издржао 8 година), ИДД обавештава да је акт упутио Правном сектору ДРС, пошто је овај орган надлежан за овај случај.
Немачки. 2 листа

Бр. 16 **1758.**

2442. ИДД у својој ноти истиче да је извештај митрополита Ненадовића у вези са одлуком Магистрата Новог Сада, да се сенатор Лазар Рубежић искључи из рада градских сенатора, проследио Дворској комори с обзиром на то да је овај орган надлежан за овакве случајеве.
Немачки. 1 лист

Бр. 17 **1758.**

2443. Став ИДД око сукоба, насталог између митрополита карловачког и доскора њему подређеног свештеника Арсенија Поповића, који је стекавши легалну пензију прешао у редове унијата, иако није за то добио митрополитово одобрење. Због тога је митрополит изразио чврсту жељу да се упути у пребивалиште свог бившег свештеника у Трансилванију, међутим од стране ИДД упорно инсистирају да се ствар препусти правним институцијама, пошто би одлазак у Трансилванију могао да има несагледиве последице а и преговори са католичким бискупом сигурно не би донели жељени резултат.
Немачки. 5 листова

Бр. 18 **1758.**

2444. Списи који садрже обраду око жалби које је митрополит Павле Ненадовић упутио Двору штитећи интересе својих верника залажући се за потпуну примену привилегија, потврђених 1743. године, упркос декрету Њеног величанства од 21. новембра 1757. године, који је митрополиту лично упућен. Митрополиту се замера да није добро проучио одредбе декрета, да је олако прихватио притужбе њему подређених свештеника са терена, не проверавајући веродостојност истих, на основу којих је и жалбе Двору упућивао. О већини жалби је опширније било речи у претходним предметима, због чега су оне на овом месту само набројане.
– Жалба у вези са одобрењем визитације владики арадском у дистрикту Великог Варадина.
– Жалба поводом разних (вишеструких) притисака на неунијаћене вернике у Трансилванији, у којој је митрополит изнео паушалне оцене не наводећи ни један конкретан случај.
– Протест поводом различитог тумачења имунитета од убирања плаћања цехента и контрибуције уопште, у области Славоније, Тамишког Баната и у Угарским провинцијама.
– Указивање на појаву насилног покатоличења код мешовитих бракова у којима је жена из редова неунијаћених што се не ретко примењује и код деце рођених у таквим браковима.
– Жалба којом се указује на појаву спречавања изградње цркава у корист неунијаћених као што је случај био у Руми.
– Поново се налаже Земаљској администрацији у Темишвару да се строго држи од 1743. године потврђених привилегија, потврђивање избора новог владике темишварског и прелазак имовине претходног влади-

ке у надлежност митрополита. (Списи су у приличној мери оштећени, неопходно је лечење) због чега је израда аналитичке јединице представљала посебну тешкоћу – прим. К.Ј.)
Немачки. 113 листова

Бр. 19 **1758.**

2445. Списи који садрже жалбе митрополита Ненадовића и архимандрита Виђентија Јовановића на тешкоће око примена привилегија од стране месних власти у Пожешкој жупанији и у Пакрачкој диецези.
(акт у приличној мери оштећен и тешко читљив – прим. К.Ј.)
Немачки. 18 листова

Кутија 1326 (64)

Бр. 1 **1759.**

2446. ИДД подсећа митрополита карловачког на декрете од 13. марта и 15. јула 1752. године, донетих од стране Њеног величанства, које садрже одредбу да митрополит не може своју јурисдикцију да прошири на своје вернике у Трансилванији и као резултат тога у потпуности мора бити судржан од мешања у проблеме својих тамошњих верника. Одговор на жалбу митрополита да су православци у Трансилванији изложени тлачењу.
Беч 5. јуни 1756. године
ИДД подсећа да је на адресу митрополита 5. јуна 1756. године одаслата резолуција, у којој се митрополиту даје на знање да се привилегије дате илирској – српској нацији не могу проширити на Трансилванију, као да ни своју духовну јурисдикцију не може да спроводи на том подручју. Међутим, митрополит Ненадовић истиче да се јурисдикција митрополитова од вајкада односила на Трансилванију, нарочито за време кнезова Ракоција и Барчањија, док је још за време Турака у Ердељу деловао неунијаћени владика Сава Бранковић. Тумачећи одредбе привилегија цара Леополда из 1698. године, садашњи митрополит констатује да је још патријарху Чарнојевићу било одобрено да у Трансилванији црквене визитације предузима, што је он и чинио, чему се у Трансилванији нико није супротстављао, штавише, примена црквених права сматрала се законским чином.
Утолико више зачуђује декрет упућен митрополиту од 2. марта 1756. године, којим се наглашава да се јурисдикција митрополита не односи на Трансилванију сем када је у питању дистрикт Халмађ.
Приспели извештаји из разних извора у протеклом периоду, указују на тешко стање неунијаћених верника у Трансилванији. Из ових извештаја, у које поједини чланови ИДД сумњају, може се сазнати да од 1698. године до данас свега у три места је остало неунијаћеног живља а да у осталим насеобинама живе само унијаћани. Из тога се види да је тамо

ситуација доста конфузна а и сви извештаји који су овамо послати не дају тачну слику о правом стању ствари. Одржано је више састанака представника ИДД и УДК, али ваљано решење за решавање настале ситуације није нађено. Није прихваћено ни предочено посебно упутство за именовање неунијаћеног владике у Трансилванији, које је писмено предложио владика будимски Дионисије Новаковић. ИДД са своје стране предлаже да УДК изради свеокупан план решавања настале ситуације у региону Трансилваније.

Немачки, латински. 69 листова

Бр. 2 **1759.**

2447. Списи који садрже жалбе упућене Двору и ИДД од стране митрополита Павла Ненадовића који се жали на појаву непоштовања привилегија на подручју Славонске војне границе, конкретно на подручју под контролом Петроварадинске пешадијске граничарске регименте. Непоштовање привилегија састоји се у томе да су упркос имунитету, многи свештеници а и ужи и шири чланови њихових породица као и помоћно особље при црквама и црквеним имањима, позивани у војну службу да би суделовали на тешким и исцрпљујућим маршевима. У команди Петроварадинске регименте су истицали да је у питању злоупотреба привилегија и да је уочљив велик број оних војних обвезника који се позивају на имунитет тј., да припадају свештеничким породицама, да би на тај начин избегли војну службу. Спор је окончан наредбама главног команданта Славонско војне границе, генерала грофа Мерсија којима налаже команданту Петроварадинске граничарске регименте, капетану Мартиновићу да се придржава одредби привилегија по којој су свештеници и чланови њихових породица ослобођени војне обавезе као и обавезе плаћања контрибуције.

Немачки. 27 листова

Бр. 3 **1759.**

2448. Списи који садрже више жалби митрополита карловачког Павла Ненадовића упућених Двору, ИДД и УДК у којима се жали на непоштовање привилегија од стране представника разних локалних власти са посебним освртом на непоштовање закона о кадукацији. Са друге стране представници локалних органа власти, често су приговарали па чак и прекоравали митрополита, да он и његови верски истомишљеници не поштују одредбе које они доносе, позивајући се да на то нису обавезни на основу одредби садржаних у привилегијама цара Леополда, потврђених у више наврата од Њеног величанства царице Марије Терезије. И Царска канцеларија, ИДД и УДК су замерили митрополиту случај непоштовања одлуке Сремске жупаније да се од стране манастира Грегетег у Срему отвори пут који води кроз Буковачку шуму према Петроварадину и Каменици захтевајући да митрополит о томе поднесе извештај.

У свом извештају митрополит Ненадовић демантује оптужбе Сремске жупаније, да он и настојник манастира Гргетег спречавају несметан промет на наведеном путу, отежавајући на тај начин положај становника Марадика и Крушедола, већ да на том плану праве тешкоће представници војске у Карловцима, затим властелинство Каменица и властелинство Илок, власништва кнеза Одескалкија, јер сви они заједно са манастиром Гргетег су власници дела Буковачке шуме. Да би указао на кршење кодације, митрополит је сазвао Синод 5. јула 1759. године на коме је закључено да се од стране властеле свесно крше царски декрети о кодацији донети 1757. и 1758. године. Као пример наводи се поступак властелина Каменице, велепоседника грофа Марцибањија који је једноставно узурпирао земљу једног православног монаха који је умро без наследника, позивајући се на одлуку Генералне конгрегације Сремске жупаније од 3. јула текуће године. Са Синода је упућен захтев Двору да се нареди цивилним органима власти да спрече настојања велепоседника да присвоје кодукациона добра које у континуитету чине власништво православне цркве. У једном од својих дописа Двору митрополит је набрајао више случајева, широм Угарске, у којима је дошло до повреде декрета о кодукацији. У ову групу спада и горе наведени спор око пута који води од манастира Гргетег до Петроварадина и Каменице кроз Буковачку шуму, која је често предмет узурпације од стране властелина каменице, грофа Марцибањија и управитеља властелинства Илок, власништва кнеза Одескалкија, Јосифа Демковића.
Латински, немачки. 58 листова

Бр. 4 **1759.**

2449. Барон Крепел у име ИДД обавештава УДК и митрополита да се одредба имунитета над православним свештеним лицима, која се већ успешно примењује у Тамишком Банату, проширује и на свештенство у области Карлштатског и Вараждинског генералата са напоменом да не дође до злоупотребе у односу обавеза према војсци као што је то био случај у Славонији и то приликом свештениковања Бродског, Градиштанског и Петроварадинског граничарског пука.
Немачки. 5 листова

Бр. 5 **1759.**

2450. Списи који од 1751. године прате судбину неунијаћених верника (ради се о одређеном броју грчких трговаца) настањених у Трсту са посебним освртом на њихово настојање да своје верске обреде и обичаје без ограничења спроводити могу као што то чине неунијаћени верници у другим областима Монархије, као и да поседују своју сопствену богомољу. Њиховој молби је удовољено тако да су добили свој храм, основали су сопствену верску заједницу и за главног свештеника изабрали Омера Дамоскена и на основу одлука митрополита карловачког епископа Павла Ненадовића, пали су под јурисдикцију карлштатског владике Данила

Јакшића. Декретом Двора из 1752. године, омогућено им је несметано коришћење сопствених верских обреда али искључиво међу „четири зида цркве". Уз подршку владике карлштатског Данила Јакшића и митрополита Ненадовића на светло дана изашла су два нова захтева грчких трговаца у Трсту на плану употребе сопствених верских обреда која нису садржана у поменутом царском декрету, и то :

– Да се на основу православног обичаја и традиције да се сахрана одвија јавно, да се тело покојника од куће, јавно кроз улице до гроба носи.

– Код мешовитих бракова примени прастари православни обичај по којем деца бивају зависна од пола, одгајивана по верским обичајима вере једног од родитеља.

У писменој ноти ИДД истиче да се овим захтевима не може изаћи у сусрет с обзиром на то да се томе противе део органа власти у Трсту (ипак се ради о „католичком" граду) јер би то могло озбиљно да уздрма односе између Свете столице и Беча. Једино постоји могућност да се нешто ублажи наредба у погледу сахрањивања и то тако што би се одобрило да се оно јавно одвија али без ношења тела покојника до гроба, док, што се тиче мешаних бракова, да родитељи сами сложно одлуче, којем верском одгоју ће подвргнути своју децу.

Немачки, латински. 44 листова

Бр. 6 **1759.**

2451. Став ИДД поводом протеста српских грађана коморског града Осека (протестно писмо је послато и митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, који је поводом тога упутио промеморију Двору и ИДД) што се из њихових редова не бира нико на функцију градског судије већ се они бирају искључиво из редова тамо настањених Немаца и Хрвата. Као пример, наводи се случај сенатора при Магистрату Новог Сада Лазара Рубежића. ИДД опомиње митрополита да у овим случајевима нису у питању повреде одредаба привилегија, већ да се ради евентуално о томе у којој мери је поштован државни декрет од 29. августа 1752. године, који садржи одредбу да илирски поданици као и остали, могу бити заступљени у органима власти градова или места само у толикој мери колико су бројчано настањени у дотичном месту. Тако постоји податак да је у датом тренутку у Осеку било настањено укупно 391 немачка и хрватска породица док је неунијаћених било свега 152 породице. Из наведеног разлога одговор на промеморију митрополиту није ни достављен, већ је читав предмет ИДД упутио Славонско-илирској комисији и Илирској дворској канцеларији на разматрање.

Немачки, латински. 11 листова

Бр. 7 **1759.**

2452. ИДД обавештава митрополита карловачког Павла Ненадовића и владику Карлштатског Данила Јакшића да је Двор својим декретом уважио њихове молбе и да је њиховим верским истомишљеницима, настањеним

у Трсту, одобрило јавно сахрањивање сопствених покојника под условом да се поштује параграф бр. 2, заштитног патента (дипломе) донете 20. фебруара 1751. године.
Беч 27. фебруар 1759. године
Немачки. 6 листова

Бр. 8 **1759.**

2453. Списи о реаговањима на јавни позив митрополита карловачког Павла Ненадовића да се сви његови верски истомишљеници укључе у акцију новчане помоћи за доградњу манастира на Светој Гори. Овај апел није наишао на опште одобравање, нити од стране ИДД нити од стране УДК. У обраћању Двору, ИДД изражава своју забринутост с обзиром на то да је на тај начин дошло до одливања златних средстава (злата) из државе. Наиме, извештаји са терена, међу којима се издваја извештај грофа Гражалковића, указује да нарочито грчки трговци из околине властелинства Токај, свој прилог дају у злату. Оваква појава треба да забрињава због тога што би и осталим ентитетима могао да послужи као пример на плану помоћи својим сународницима у суседним земљама, што би одлив новчаних средстава чинио још већим. Пошто адекватне законске мере сречавања не постоје, ИДД предлаже сазивање седнице свих органа Двора на којој би се ово питање темељно размотрило и одговарајуће одлуке донеле, којима би се санкционисале овакве појаве, пошто ни привилегије не садрже одредбе, које омогућују акцију пружања новчане помоћи Србима у матичној држави која се тренутно налази под турском окупацијом.
Немачки, латински. 29 листова

Бр. 9 **1759.**

2454. На основу извештаја владике бачког, Мојсија Путника, митрополит Ненадовић упућује протесно писмо Двору, указујући на кршење привилегија у бачком селу Керестуру (Руски Крстур), где унијаћено становништво (русини) под физичком претњом спречавају неунијаћене да своју веру користе, чак су им онемогућили да сопствено црквено здање подигну. Други случај се збио у оближњем селу Пивницама где је тамошњи неунијаћени свештеник физички злостављан и толико понижен, да је од срамоте побегао чак у Мункачево (садржано у приложеном извештају капелана бискупије у Калочи, госп. Францискуса Клобушицког). ИДД и УДК уверавају митрополита да ће се путем резолуције донети одговарајуће казнене мере против унијаћеног свештеника у Керестуру (Руском Крстуру), а да се он, митрополит и владика бачки Мојсије Путник постарају да се оне спроведу у дело.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 10 **1759.**

2455. Раду Брашован из места Карансебеш је дошао у место Добро у Трансилванији где живе Власи и унијати, представљајући се да је изасланик Двора и митрополита карловачког и причао да жели да одузме чин унијатским свештеницима и да на њихово место постави православне свештенике. Међутим, потплаћен је са 102 форинте да то не чини, примио је тај износ и нестао.

Латински. 6 листова

Бр. 11 **1759.**

2456. Списи у којима је обрађен захтев владике карансебешког Јована Ђорђевића, упућен Двору и ИДД, у којем тражи да се дистрикт Лугош под његову јурисдикцију стави с обзиром на то да је у последњем рату са Турцима неколико његових диецеза под турску окупацију пало. На основу сугестије ИДД, митрополит карловачки Павле Ненадовић је сазвао Синод на којем је разматран захтев владике карансебешког. На Синоду, одржаном 7. јула 1759. године је закључено да се не удовољи захтеву наведеног владике, тако да дистрикт Лугош и даље остаје у Темишварској епархији. Као разлог наводе се велики трошкови које би изискивала изградња резиденције владике у Карансебешу а недостаје и сагласност команде граничарских јединица с обзиром на то да су граничари навикли да се обраћају владики у Темишвару.

Немачки. 33 листа

Бр. 12 **1759.**

2457. Митрополит карловачки Павле Ненадовић са забринутошћу извештава Двор о писму којег му је његов, њему подређени владика темишварски Вићентије Јовановић доставио. У писму владика обавештава о појави окружнице у Трансилванији која позива тамошње неунијаћено становништво (Влахе) на побуну и стварање немира и да се до Ускрса спроведе акција протеривања свих унијаћених духовника и да је главни подстрекач ове акције лично митрополит карловачки Павле Ненадовић. У свом писму Двору митрополит изражава своје запрепашћење, истичући да је у питању инсинуација, да се злоупотребљава његово име, углед и положај, да је он увек био одан Двору и владарки, што је безброј пута доказао, спроводећи наредбе и декрете Њеног величанства без поговора. Кад је у питању аутор инкриминисане окружнице, митрополит наводи да не верује да она не потиче од неунијаћених свештеника у Ердељу, већ претпоставља да иза тога можда стоје такозвани „московите" емигранти у Русији, пре свих официр мајор Деметрио Михајловић као и некадашњи викар владике пакрачког Генадије Васић. Ради смиривања ситуације и смањења напетости, митрополит је упутио циркулар неунијаћеном свештенству у Трансилванији, захтевајући разборитост и хладнокрвност у проналажењу и кажњавању распиривача мржње, и да на тај начин потврде своју лојалност Двору.

Немачки, латински. 11 листова

Бр. 13 **1759.**

2458. Митрополит карловачки и епископ Павле Ненадовић упознају Двор и ИДД са закључком Синода, одржаног 7. јула текуће године. На Синоду је закључено да митрополит не удовољи захтеву двојици јеврејских трговаца, Исаку и Давиду, који су још 1756. године, Славонско-илирској комисији у Осеку поднели своја потраживања у висини од 2.100 форинти, јер су наведену суму дали на зајам некадашњем владики ужичком Алексију Андреовићу, (који ће услед најезде Турака прећи у Монархију и обављаће дужност владике костајничког и зринопољског) под образложењем да су у питању дугови настали у време када је наведени владика (иначе, умро 1751. год.) службовао у Србији, у време када је на челу београдске митрополије био епископ и патријарх Арсеније Јовановић. Други разлог је тај што митрополит карловачки од оставине покојног владике ништа није наследио с обзиром на то да је она већим делом остала у Србији која је доспела под турску власт, а и сам владика је примао државну пензију од Беча, након што је пребегао у Монархију.
Немачки. 10 листова

Бр. 14 **1759.**

2459. На основу жалбе митрополита и епископа карловачког Павла Ненадовића, без консултације са осталим органима Двора, ИДД препоручује ДРС да наложи команданту Карлштатског генералата, фелдмаршалу грофу Петацију и команданту Славонског граничарског пука, генералу топништва, грофу Мерсију да опозове наредбу према којој се православним калуђерима забрањује проповед у дистриктима Жумберак и Зрињ (Сисак) донете још 1750. године.
Немачки. 9 листова

Бр. 15 **1759.**

2460. Упозорење УДК, на основу извештаја перфекта коморског града Арада, на појаву емигрирања у Русију, која је у приличној мери изражена код српских газда (домаћина) у местима Нађлок и Паулис, који су тајним одласком у Русију (касније су се враћали са руским пасошем) успешно избегавали обавезу враћања својих дугова, односно плаћање пореза. Тражи се од органа власти да одговарајућим канонским мерама стану на пут овој непожељној појави.
Налог УДК митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да изнађе одговарајући начин и да сузбије појаву бигамије међу његовим верским истомишљеницима у дистрикту Великог Варадина, где је ова појава попримила широке размере.
Латински, немачки. 7 листова

Бр. 16 **1759.**

2461. Списи у којима се изнова разматра покушај кршења привилегија датих српском народу и то део који изричито наглашава да се за прекршаје

православних свештеника једино јесте меродаван и надлежан црквени суд а не земаљски тј. секуларни судови. Повод је било једно извршено разбојништво, дана 19. августа 1758. године, на Банстолу од стране житеља Карловаца Теодора Суботића и Адама Алијашевића у вези са којим су пред специјалном комисијом у Петроварадину своје исказе, као сведоци, гребали да дају месни свештеник у Карловцима Петар Момчиловић и архимандрит манастира Ремета. Митрополит карловачки Ненадовић стао је у заштиту својих свештеника, позивајући се на вишеструко потврђене привилегије, налажући им да се не јављају пред редовним судским органима, наведеног случаја, о чему је писмено обавестио заповедника Петроварадинског граничарског пука, генерала фелдмаршала барона фон Вулфена и потпуковника Телиера, задуженог за истрагу над овим случајем испред војне комисије при Петроварадинском граничарском пуку. Једино у случају да се са највишег места, донесе наређење или декрет по том питању, митрополит би био вољан да одобри свештенику Момчиловићу да дâ свој исказ наведеној истражној комисији у вези са пљачком на Банстолу.
Немачки, латински. 45 листова

Бр. 17 **1759.**

2462. Списи који разматрају случај бившег архимандрита у Славонији Прокопија Поповића, којег је митрополит карловачки Павле Ненадовић уз свесрдну подршку свих чланова Синода, лишио свих свештеничких функција, пошто је без икаквог одобрења отишао у Црну Гору где га је тамошњи митрополит Сава Петровић промовисао у чин владике. Увидевши да је погрешио, архимандрит је у својим писменим обраћањима Двору, ИДД и владики арадском Синесију Живановићу изразио кајање, молио за опроштај при чему је опширно описао како је у Црну Гору дошао (не својом вољом већ стицајем несретних околности, наиме обилазећи света православна места на Јадрану, кад му се услед олује насукао брод близу црногореске обале, те је био принуђен спасавајући главу, да се искрца) тражећи да му се врате све оне принадлежности које му као свештенику припадају и да му се при повратку у Славонију одобри несметано одржавање миса и проповеди.
Упркос препоруке Двора и ИДД за благонаклони став, Синод је на својој седници 6. јула 1760. године, потврдио сопствене одлуке из 1758. и 1759. године, на основу којих се архимандрит Прокопије Поповић лишава свих свештеничких права и функција и забрањује му се свака свештеничка делатност у области под јурисдикцијом карловачког митрополита.
Немачки. 27 листова

Бр. 18 **1759.**

2463. ИДД извештава УДК о молби митрополита карловачког Павла Ненадовића да се испита веродостојност жалби свештеника у епархији Пакрац

(Пожешка жупанија) и с посебним осврто на случај проте Андрије Поповића, на наметање разних обавеза што није у складу са привилегијама.
Латински. 1 лист

Бр. 19 **1759.**

2464. Славонско-илирска комисија, главни администратор Јохан Паул Пасарди у Осеку, обавештава Двор и ИДД о свом становишту поводом учесталих оптужби бившег неунијаћеног а сада унијаћеног свештеника у Бечу, Арсенија Поповића против епископа и митрополита карловачког Павла Ненадовића, истичући да су оне углавном неосноване, те у свом личном допису Поповићу треба сугерисати да одустане од даљих слања оптуженичких писама.
Немачки. 6 листова

Кутија 1327 А (65)

Бр. 1 **1760.**

2465. Акта која садрже проблематику дистрикта Лугош, поводом захтева владике карансебешког Јована Ђорђевића да му се одобри да своју јурисдикцију прошири на овај дистрикт и на дистрикт Фачет.
Након широко обухватне преписке, укључујући митрополита карловачког, Земаљску администрацију у Темишвару и Команде за Тамишки Банат, од стране ИДД упућен је допис митрополиту Павлу Ненадовићу, којим се указује на непроменљивост постојећег стања тако да ни владика темишварски као и владика карансебешки, задржавају своје јурисдикције над досадашњим дистриктима, док се са највишег места другачија наредба или резолуција у вези с тим не донесе.
прилог: Табеларни приказ дистрикта који припадају Темишварском односно Карансебешком и Вршачком округу.
(веза: 2456, 1759. год. бр.11)
Немачки, латински. 50 листова

Бр. 2 **1760.**

2466. Обраћајући се Двору и ИДД, митрополит карловачки Павле Ненадовић моли да свештена лица из редова православаца буду поштеђени од обавезе да се појаве пред цивилним (редовним) судовима, пошто је за њих, на основу одредби привилегија надлежан црквени суд. Разлог томе је позив карловачком свештенику Петру Момчиловићу да пред истражном комисијом у Петроварадину као сведок да изјаву у вези са разбојништвом на Банстолу, почињеног 1758. године, за што су осумњичени житељи Карловаца, Теодор Суботић и његова невенчана жена Анђа.
(веза: 2461; 1759. год.)
Немачки. 23 листа

Бр. 3 **1760.**

2467. Жалба митрополита Павла Ненадовића Двору да се командант Карлштатског генералата, генерал фелдмаршал гроф Петаци не придржава резолуције Двора из 1759. године јер још увек није поништио наредбу из 1750. године на основу које се православним свештеницима забрањује да служе Божју службу у дистрикту Жумберак – Сење и жели да се поменути дистрикт стави под јурисдикцију карлштатског владике Данила Јакшића. Ово је у свом допису митрополиту потврдио и сам владика Данило Јакшић. Командант Петаци са своје стране је у више наврата тврдио да поништење наредбе не зависи од њега већ од локалних команданата граничарских јединица у округу Жумберак. Најзад ИДД је наложила генералу да нареди месним заповедницима да су обавезни да спроведу резолуцију Двора, што значи да морају повући наредбу из 1750. године на основу које се неунијаћеним свештеницима забрањује приступ у дистрикт Жумберак – Сење и да неунијаћени верници овог округа не подлежу јурисдикцији карлштатског владике.

(веза: 2459, 1759. год.)

Немачки, латински. 36 листова

Бр. 4 **1760.**

2468. Садржина аката се надовезује на претходни акт, једино треба истаћи излагање представника ИДД о историјату настанка садашњег стања у округу Жумберак – Сењ.

Немачки, латински. 34 листова

Бр. 5 **1760.**

2469. Упркос молби владике арадског Синесија Живановића и апела митрополита Павла Ненадовића упућеног Двору, да се влашки неунијаћени свештеник Дамјан, тренутно у затвору у Великом Варадину, пусти на слободу, ИДД обавештава УДК да одобрава судски поступак под условом да се пре почетка процеса сва судска акта доставе Депутацији на увид.

Латински, немачки. 9 листова

Бр. 6 **1760.**

2470. Поводом протеста митрополита карловачког Ненадовића у вези са насилним затварањем школе за неунијаћену децу у месту Чалма у Сремској жупанији од стране коморског инспектора у Петроварадину, Бонгарда, ИДД предлаже да се читава документација упути Дворској комори, органу који има надлежност за овај случај. Поступак наведеног инспектора је утолико чуднији јер је он приликом настанка дао подршку да се школа таквог типа изгради у селу.

Немачки, латински. 11 листова

Бр. 7 **1760.**

2471. ИДД обавештава УДК да се може приступити подели наследства владике костајничког Алексеја Андреовића, с обзиром на то да је од његове смрти протекло 10 година, за шта је потребан и пристанак бана Хрватске.
Латински. 1 лист

Бр. 8 **1760.**

2472. Саопштење са заједничке седнице представника УДК, ДРС и ИДД сазване да би се донеле одговарајуће одлуке у погледу активности унијатског бискупа и неунијаћених свештеника под ингеренцијом карлштатског владике у дистрикту Сењ у Карлштатском генералату, да би се убудуће смириле страсти у овом дистрикту уводи се строги надзор над малобројним неунијаћеним верницима, забрањује се долазак неунијаћених свештеника и читаво се подручје ставља под јурисдикцију новоизабраног унијаћеног владике Василија Божичковића.
Немачки, латински. 9 листова

Бр. 9 **1760.**

2473. Поновни апел ИДД упућен митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу тражећи да се ублажи казна бившем славонском архимандриту Прокопију Поповићу упркос томе што митрополит непрестано истиче да казну о деградацији наведеног архимандрита не доноси он већ Синод, који казну може једино да уклони, међутим његово сазивање представља тешкоћу с обзиром на то да владају тешки зимски услови, због чега би долазак у Карловце многим члановима Синода представљао тешкоћу.
Немачки. 5 листова

Бр. 10 **1760.**

2474. Садржина предмета идентична са онима под бројем 2461 (1759. год. бр. 16) и 2466 (1760. год. бр. 2).
Немачки. 53 листа

Бр. 11 **1760.**

2475. ИДД у свом допису митрополиту Ненадовићу, изнова га подсећа да се његова јурисдикција не односи на православне свештенике у Трансилванији. Повод је било једно писмо неунијаћеног свештеника из места Брод у жупанији Хуњад, извесног Георгија Ђеритривића упућеног Депутацији, у којем он истиче да све наредбе и упутства добија од митрополита карловачког. Митрополит обавештава ИДД да му је име наведеног неунијаћеног пароха тотално непознато, да нити је упутства а још мање наредбе истом достављао и да не зна разлоге због чега се исти на њега код претпостављеног позива.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 12 **1760.**

2476. Извештај члана ИДД барона Крепела по питању решавања заоставштине покојног владике костајничког Алексија Андреовића који је умро још 1750. године. Барон истиче да су настале непремостиве тешкоће на овом плану, пошто нико након протеклих 10 година не зна тачно где се налазе инвентарни списи покретне и непокретне имовине наведеног владике.
Немачки, латински. 6 листова

Бр. 13 **1760.**

2477. Списи о насталим ексцесима у Вировитичкој жупанији поводом убира столе од тамошњих неунијаћених верника. ИДД уверава митрополита да ће се утврдити одговорност цивилних власти у појединим срезовима ове жупаније, што се од неунијаћених верника она неовлашћено убире и налаже се стриктно поштовање одредбе о столи из 1753. године.
Прилог: Табеларни приказ убира столе у властелинству Ердут, Сарваш, Борово, Тење итд.
Латински, немачки. 14 листова

Бр. 14 **1760.**

2478. Акта се надовезују предметима под бројем 2467. (1760. год. бр. 3) и предмету под бројем 2468. (1760. год. бр. 4). У питању је уредба команданта Карлштатског генералата фон Шерцера донесена још 1750. године на основу које се забрањује неунијаћеним свештеницима да у дистрикту Жумберак – Сењ врше своју мисију над неунијаћеним верским истомишљеницима, с обзиром да је дистрикт под јурисдикцијом унијатског владике Василија Божичковића. Уредба је остала на снази и након што је генерал барон Петаци заменио на положају команданта генералата преминулог грофа Шерцера, упркос противљењу митрополита Павла Ненадовића и владике карлштатског Данила Јакшића, а своја неслагања су делимично исказали ИДД и ДРС, док је од стране УДК стизало углавном прећутно одобрење овакве одлуке. Најзад, године 1759. резолуцијом Двора, апеловано је да се наведена уредба опозове и затим да се укине, међутим она је тешко допирала до њених органа власти, тако да је судбина неунијаћеног живља у дистрикту Жумберак – Сењ (Сихелбунг) и даље нејасна.
Немачки, латински. 81 лист

Бр. 15 **1760.**

2479. Командант за Славонију генерал-фелдмаршал барон фон Вулфен у свом извештају ДРС указује на појаву избегавања војне обавезе од стране неунијаћених обвезника, који су на такав корак подстицани од стране митрополита карловачког Павла Ненадовића и од владике пакрачког Арсенија Радивојевића. Избегавање војне обавезе неунијаћени врше због тренутног ратног стања, ступањем у свештеничке редове пошто је познато да су они ослобођени од војне обавезе. Тако се на основу

приложеног исказа (табеларног приказа) броја свештеника у области Градиштанског и Петроварадинског пешадијског пука види да је број припадника свештеничких породица нагло повећан. ДРС са своје стране преко ИДД тражи да се ова појава испита, да се узме мишљење митрополита Ненадовића и владике Радивојевића и да се о свему томе извести Двор и ДРС.
Немачки. 21 листа

Бр. 16 **1760.**

2480. ИДД саопштава митрополиту Павлу Ненадовићу изречену новчану казну неунијаћеном свештенику Јовану Маширевићу у висини од 150 фотинти због, како је то утврђено пред Магистратским судом у Сомбору, помагања војницима при дезертирању. Са обзиром на то да није у стању да наведену казну плати, донета је одлука о суспензији са функције свештеника и о лишавању свих принадлежности које му као свештенику припадају.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 17. **1760.**

2481. Нота ИДД упућена ДРС у којој се замера сувишна благонаклоност према заповеднику Карлштатског генералата фелдмаршалу грофу Петацију, иако он сноси главну одговорност што су односи унијата и неунијаћених у дистрикту Сењ (Сихелбунг) лоши, што је проистекло из чињенице да наведени заповедник није поштовао одредбе царске резолуције упркос томе што му је на то више пута указано од стране карлштатског владике Данила Јакшића.
Немачки. 12 листова

Бр. 18 **1760.**

2482. Списи који се баве проблемом око ангажовања неунијаћених свештеника за своје верске истомишљенике у дистрикту Сењ (Сихелбург). О неопходности да неунијаћени житељи дистрикта Сењ имају свога свештеника, приказују списи који садрже изјаве војника (прилог) као и петиција православних свештеника који истичу да би било добро да имају свог свештеника, с обзиром на то да постоји црква, а не да им стално долази владика плашки или онај из Гомирја. Извештај заповедника грофа Петација упућеног УДК, не може се сматрати веродостојним, пошто се заснива на нетачним чињеницама.
Немачки, латински. 28 листова

Бр. 19 **1760.**

2483. Списи идентични онима под бројем 2458 (1758. год. бр. 13), који садрже полемику око захтева двојице јеврејских трговаца из Турске, Исака и Давида да им митрополит карловачки Павле Ненадовић надокнади дуг од 1.500 пијастера, јер су они тај износ позајмили још 1737. године

владики ужичком Алексију Андреовићу (јемац је био патријарх београдски Арсеније Јовановић) који је пред најездом Турака пребегао у Царевину и именован је за владику костајничког и зринопољског и на функцији је и умро 1751. године. Упркос томе што је ИДД још 1749. године а Славонско-илирска комисија 1759. године наложила да је митрополит обавезан да надокнади наведени дуг, он је то непрестано одбијао, тврдећи да су они настали још у Турској, те да се за надокнаду обрате пећком патријарху Атанасију. Стога митрополит тражи да се изврши ревизија одлуке, позивајући се на чињеницу, да је остала непознаница, да ли се ради о личном дугу или је позајмица дата да би владика унапредио рад своје цркве. Осим тога, још увек није пописана заоставштина покојног владике Андреовића о чему главни аудиторијат Бановине Хрватске треба известити.
Немачки. 93 листа

Бр. 20 **1760.**

2484. Извештај ИДД упућен УДК поводом захтева достављеног Банском аудиторијату у проналажењу заоставштине покојног владике костајничког Алексија Андреовића и опису активе и пасиве исте.
Саопштење о ревизионој резолуцији произишле из спора између кредитора, јевреја Исака и Давида контра владике костајничког Андреовића.
Латински, немачки. 3 листа

Бр. 21 **1760.**

2485. Налог ИДД митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу да наложи карловачком свештенику Петру Момчиловићу да се неизоставно појави пред, за ову прилику, формираном истражном комисијом у Петроварадину ради давања исказа у вези са разбојништвом над двојицом турских поданика, извршеним пре годину дана на Банстолу, ради праведног решавања овог случаја.
Немачки. 5 листова

Бр. 22 **1760.**

2486. Нота ИДД достављена Дворској државној канцеларији у којој оштро замера митрополиту Ненадовићу што омета спровођење истраге око пљачке која је над турским поданицима извршена на Банстолу, а за чији епилог је на посебан начин заинтересована и Порта. Наиме из приложеног акта произилази и писмени захтев заповедника Београда Хаџи Хасан Паше, који тражи кажњавање криваца и проналажење плена у износу од 1 200 златних талира, који су разбојници опљачкали и наводно однели и сместили у манастир Ремету.
Немачки. 7 листова

Бр. 23 **1760.**

2487. Списи који садрже проблем насталог око школе за неунијаћену српску децу у селу Чалма у Срему. Наиме, како је у својој жалби ИДД и Двору митрополит карловачки епископ Павле Ненадовић истакао, коморски инспектор у Петроварадину, Фердинанд Бонгард је без разлога затворио зграду школе за православну децу у горе наведеном селу, упркос томе што је постојала сагласност месне власти и званична дозвола за усељење. У свом допису митрополиту као и Угарској дворској комори, инспектор Бонгард је демантовао наводе митрополита, наглашавајући како су месни неунијаћени парох и учитељ, на наговор кнеза Милете, неовлашћено ушли у зграду и претворили је у школу, мада је у њој требала да буде сеоска гостионица, због чега је био приморан да је насилно заузме, да одстрани учитеља и учила (таблу, клупе...) и да је претвори у првобитну намену. Осим тога ова локација није погодна за школу с обзиром на то да се у близини налази вински подрум, чији су гости често врло гласни и на тај начин озбиљно ремете несметан рад школе. Због тога инспектор Бонград на предлог Угарске дворске коморе (с обзиром на то да Чалма има статус коморског властелинства) препоручује месним властима једну другу локацију за месну школу, по могућству у близини постојеће неунијаћене цркве. У свом обраћању митрополиту ИДД се о овом предлогу није изјаснио, очекујући његов став.
Немачки, латински. 29 листова.

Кутија 1327 Б (66)

Бр. 24 **1760.**

2488. Оштро упозорење ИДД његовој висости митрополиту, да се удовољи наређењу са вишег места и да се у претходном акту наведени неунијаћени свештеник стави на располагање истражној комисији у Петроварадину у вези са пљачком на Банстолу, јер у супротном, неће се либити да се према митрополиту примени одређена казна. Исто тако, упозорава се митрополит, да се не покушава путем Синодских седница анулирати одредбе са вишег места, што је у неколико наврата чињено, јер би могло доћи и до привремене суспензије привилегија.
Немачки. 2 листа

Бр. 25 **1760.**

2489. Списи о неспоразуму, насталог између Дворских органа (ИДД, УДК и ДРС) и митрополита карловачког Павла Ненадовића. Митрополиту је упућен оштар прекор под претњом изрицања казне, што је под окриљем синодског закључка вршио снажан притисак на владику будимског Дионисија, захтевајући да му овај изнесе:
– Због чега је у протеклој години путовао у Беч?

– Зашто продаје ствари, власништво будимске епархије, које само он има право да користи?

– Како се прича, да напушта своју епархију, и куда има намеру да иде ?

УДК (председник Николаус Палфи) објавио је одговор владике Дионисија, који је достављен митрополиту карловачком и састоји се :

– Да му је наложено од стране Двора да никоме не сме да одаје разлоге одласка у Беч.

– Нетачна је информација да продаје ствари, власништво епархије.

– Да мора увек бити спреман да пође тамо, куда му се то са највишег места нареди.

Са заједничке седнице наведених органа Двора, оштро се замера митрополиту што је искористио Синод да би упутио озбиљне претње владици Дионисију, те се размишља о одредби да се убудуће митрополит обавеже да за сазивање Синода, затражи дозволу од Двора, што значи да га не сме самоиницијативно сазвати.

Закључак садржан у записнику са заједничке седнице ИДД, УДК и ДРС – а поводом ситуације у дистрикту Сењ, да се док не престане ратно стање, ништа не предузима, већ да се приликом успостављања мира, када се сви житељи врате са фронта, покуша наћи решење за насталу ситуацију, стога и даље остаје на снази забрана доласка неунијаћених свештеника у овај регион.

Немачки, латински. 22 листа

Бр. 26 **1760.**

2490. Списи о случају свештеника Арсенија Поповића који је из редова неунијаћених прешао у редове уније, због чега је дошао у сукоб са митрополитом Павлом Ненадовићем, који је запретио тужбом пред редовним судом. Насупрот, УДК и ИДД сматра да овај случај нема потребе под једним од редовних судова разматрати, већ га треба решавати у духу протокола од 2. децембра 1758. године, састављеног од стране ИДД уз учешће односно присуство неколицине чланова Дворског тајног савета односно Дворске коморе. По закључку наведеног протокола не треба ни једном свештенику спутавати приступ у св. унију, ако је у питању његова слободна воља, већ му то треба омогућити без вршења било каквог притиска, што важи и у случају горе наведеног свештеника Арсенија Поповића.

Немачки. 17 листова

Бр. 27 **1760.**

2491. ИДД обавештава Двор и ДРС поводом притужби против владике пакрачког и митрополита карловачког на основу пријаве команданта Петроварадинског и Градиштанског пешадијског пука о наглом повећању свештеника и чланова свештеничких породица на уштрб регрутације и о прекомерном повећању висине столе за верске истомишљенике у наведеном региону, истичући да је наложио да се цео случај испита и

ако се утврди да су наводи тачни, и владика пакрачки и митрополит карловачки са најстрожом казном рачунати морају.
Немачки. 7 листова

Бр. 28 **1760.**

2492. У свом обраћању Двору и ИДД митрополит каровачки Павле Ненадовић демантује наводе и оптужбе да се противи и самим тим и сречава свештенику карловачком Петру Момчиловићу да се пред цивилним судом појави да би присуствовао саслушању сведока у вези са пљачком, извршеном над двојицом турских поданика на Банстолу, августа 1758. године. Овом свештенику је од стране Синода одобрено да се појави пред, за ову прилику оформљеном, истражном комисијом у Петроварадину и, пошто и митрополит и Синод сматрају да се овде ради о изнимном и специфичном случају, надају да се да један овакав поступак неће у будућности негативно одразити, што подразумева проширење секуларног права на читав православни клер. О овој бојазни и недоумици митрополит је обавестио председника Истражне комисије у Петроварадину мајора барона фон Телијера у допису 11. децембра 1760. године, потврђујући одлуку Синода да се наведеном свештенику одобри појављивање пред овом комисијом приликом саслушања сведока.
Немачки. 40 листова

Бр. 29 **1760.**

2493. ИДД обавештава Правни колегијум у оквиру ДРС, о достави саопштења митрополита Ненадовића и Синода поводом стављања на располагање Истражној комисији у Петроварадину неколико неунијаћених свештеника.
Немачки. 3 листа

Бр. 30 **1760.**

2494. Одговарајући на саопштење Двора и ИДД, Славонско-илирска комисија у Осеку у потпуности подржава одредбу са највишег места по питању одлуке митрополита и Синода да се омогући православним свештеницима да присуствују саслушању сведока пред Истражном комисијом у Петроварадину.
Немачки. 3 листа

Бр. 31 **1760.**

2495. ИДД обавештава епископа и митрополита Павла Ненадовића да ће се убудуће Синод моћи сазивати једино уз одобрење са највишег места, о чему ће ускоро изаћи и очекивана уредба.
Немачки. 1 лист

Бр. 32 **1760.**

2496. Писмени одговор митрополита Павла Ненадовића надлежнима у Бечу поводом, путем резолуције изречених оштрих замерки према њему што је захтевао од владике будимског Дионисија Новаковића да га извести о разлозима одласка у Беч и због чега врши продају ствари (реликвија) која су власништво епархије, истичући да на тај начин није хтео да задире у нешто што представља строгу тајну, већ да (што је предупредио и сазвао Синод) подсети наведеног владику на обавезу да митрополиту о дешавањима у диецези редовно писмено извештава, што он није чинио готово више од годину дана.
Владика је у два наврата (прилог) одговорио на захтеве митрополита, 5. и 10. јула текуће године, истакавши да су му непознати разлози због којих је у Беч позван а информације да продаје ствари епархије, назвао је тенденциозним и злонамерним.
У вези с тим одржана је заједничка седница представника ИДД, УДК и ДРС 20. септембра 1760. године о којој је известио председник ИДД барон Бартенштајн указујући на разлоге оштрине које је Синод испољио у свом закључку поводом понашања владике у последњих годину дана. На основу приложених аката јасно се види да владика, упркос томе, што је у свом допису митрополиту обећао, није одао разлог одласка на Двор у Беч, док се наводна продаја епархијских реликвија, што су пријавили парохијани у Сентандреји, показало као лажна узбуна. Стога ИДД сматра оштро изречену резолуцију Двора исхитреном, донесену без закључка Синода.
Немачки. 19 листова

Бр. 33 **1760.**

2497. ИДД обавештава ДРС о достави извештаја поводом одговорности владике пакрачког Арсенија Радивојевића због несразмерног повећања свештених лица ради избегавања војне обавезе у региону којег покрива Градиштански пешадијски пук, чији представници су и поднели пријаву против наведеног владике.
Немачки. 1 листа

Бр. 34 **1760.**

2498. Обавештава се УДК о достави извештаја о одговорности владике пакрачког по питању неоснованог повећања висине столе у Вировитичкој жупанији.
Латински. 2 листа

Бр. 35 **1760.**

2499. На основу резолуције Двора из 1758. године и на основу закључка са седнице органа Двора (ИДД, УДК и ДРС) од 12. октобра 1760. године, препоручују се одговарајући правни лекови унијаћеном свештенику Арсенију Поповићу ради разматрања његових тужби против митропо-

лита карловачког Павла Ненадовића, пошто се ИДД не сматра надлежним за наведени случај. ИДД изнова предлаже наведеном унијаћеном свештенику, што иначе и горе наведена резолуција садржи, да се као првој инстанци, обрати Славонско-илирској комисији у Осеку.
Немачки, латински. 12 листова

Бр. 36 **1760.**

2500. Поводом ноте ИДД упућене ДРС у вези са молбом неунијаћених ратних затвореника из логора у близини Магдебунга да им се један неунијаћени свештеник пошаље. Ратни савет одговара да реализација ове намере много зависи од воље пруског краља, осим тога није познато из којих средстава би се његов боравак тамо финансирао.
Немачки. 2 листа

Бр. 37 **1760.**

2501. Списи који осветљавају односе неунијаћених и представника актуелне власти у Карлштатском генералату на основу виђења и извештаја команданта генералата фелдмаршала грофа Петација, односно владике карлштатског Данила Јакшића. Гроф Петаци је свој извештај саставио на основу пријава месних команданата граничарских јединица у Плашком, Огулину и Госпићу у којима су православни свештеници на наговор владике Јакшића прекршили законе који владају у генералату и нису поштовали одредбе царских декрета.
На основу приспелог извештаја грофа Петација, барон Крепел је у име ИДД консатовао да су размирице са карлштатским владиком и осталим неунијаћеним клером, настале из следећих разлога ;
– Што је карлштатски валдика, долазећи у Сењски дистрикт, са собом и свештенике довео, желећи да их у тамошњим парохијама ангажује.
– Што је исти оштро протестовао због хапшења два неунијаћена свештеника, што су пружили уточиште, двојици који су из Турске овамо прешли.
– Да су по његовом одобрењу свештеници у Лици ради градње нове цркве у месту Перушић, путем уцене, толико новца прикупили да би се три цркве могло саградити.
– Наплаћивање такозване „мртвине" за сваког неунијаћеног војника, погинулог на фронту од стране породице.
– Допринео је да ради изградње нове цркве у Плашком, да 30 зидара из Босне овамо илегално пређе и да чак добију право на точење вина, избегавши обавезни карантин.
Немачки. 1 лист

Бр. 38 **1760.**

2502. ИДД (барон Крепел) препоручује Двору да се овамо достављена жалба епископа београдског Софронија, на поступак митрополита Павла Ненадовића достави за ову сврху надлежном органу, Славонско-илирској комисији у Осек.
Немачки. 1 лист

Бр. 39 **1760.**

2503. Списи настали поводом молбе митрополита карловачког Павла Ненадовића Двору, на основу молбе коју је њему упутио владика темишварски Вићентије Јовановић, да се подложници манастира Бездин у Тамишком Банату ослободе свих обавеза плаћања разних дажбина, пошто се ради о сиромашним људима којима је обрада манастирске земље и продаја плодова са ње представља једини извор егзистенције тј. прихода. Овај проблем није нов, с обзиром на то да је још 1742. године тадашњи игуман овог манастира Теодосије Веселиновић са молбом сличне садржине обратио власти. На основу приспелог упутства са највишег места са датумом 14. март 1759. године, Настојнички уред темишварског дистрикта истиче да не могу сви манастирски подложници бити ослобођени пореских обавеза. Тако, као код свих манастира у Провинцијалу, и у случају православног манастира Бездин су од обавеза плаћања пореза, као што су рабат, порез на претпрег, као и пореза на земљу, ослобођени само они подложници који су у служби самог манастира, док остали који манастирску земљу обрађују искључиво за своје потребе и плодове са исте продају, стварајући на тај начин новчану добит, обавезни су да се придржавају свих законских прописа, којима је регулисана пореска обавеза.

Немачки, латински. 22 листа

Бр. 40 **1760.**

2504. Нота Дворске канцеларије упућена ИДД поводом нереда у Трансилванији изазваних од стране неунијаћених Влаха, указујући да се они, на основу свеже приспелих извештаја смиривају, да народ намерава да из места у којима је до нереда дошло, депутате митрополиту у Карловце упуте.

На основу, а из Херманштата на његову адресу приспелог извештаја, којим је потврђен одлазак влашких (неунијаћених) депутата митрополиту у Карловце, Дворска комора за Трансилванију у одсутности митрополита налаже владикама у Пакрацу и Карлштату, да уколико се депутати пред њима појаве, да их сместа одбију, позивајући се на закон (патент) донесен са највишег места. Истовремено, ИДД упозорава митрополита да може бити кажњен, уколико прими наведене депутате из Трансилваније, с обзиром на то да његова јурисдикција не покрива ову област. У свом допису Двору, митрополит истиче да је примио ердељске депутате, али је њихове захтеве одбио, убедивши их да се уздрже од даљих сукоба са унијаћенима, а предлаже вишем месту да се одобри слање једног владике ради смиривања страсти.

Из приложеног извода из писменог извештаја, којег је ердељски ризничар, барон фон Косон упутио Дворском канцелару за Трансилванију грофу Бетлену 3. јануара 1761. године, не произилази да митрополит није услишио молбе влашких депутата, сходно упозорењу од стране ИДД, тако да Власима ништа друго не преостаје него да ступе у унију, што

како барон истиче, доводи до смиривања ситуације. Предлог митрополита да се у Трансилванију пошаље један неунијаћени владика, барон не препоручује, пошто би то могло охрабрити Влахе да на унијаћене изнова врше атаке, што опет, супротно мишљењу митрополита, не гарантује ни мир ни спокојство у региону Трансилваније.
Немачки, латински. 24 листа

Бр. 41 **1750.**

2505. Извештај правног одбора ИДД на основу захтева унијаћеног свештеника Арсенија Поповића да се саслушају петорица сведока које је он именовао, у вези са оптужбом коју је изнео против митрополита карловачког Павла Ненадовића, оптужујући га на злостављање (бацање у тамницу) због тога што је из редова неунијаћених прешао у редове уније. Међутим, претрес је одложен с обзиром на то да четворица сведока нису дошла правдајући се високим путним трошковима, чију надокнаду свештеник Поповић није јемчио. Преостали сведок, секретар митрополита, одбио је да сведочи, истакавши да је предложени текст заклетве од стране тужитеља Арсенија Поповића скандалозан. Сви присутни дворски саветници, сложили су се са овом тврдњом, и дошли су до закључка да је заклетвени текст у потпуној супротности са канонима православне и католичке цркве, те да неведени свештеник не може бити ни у функцији православне ни католичке цркве. Потврђују се наводи митрополита да је наведени свештеник један обичан шарлатан, недостојан мантије и да је неистинитим оптужбама нанео приличну штету митрополитовом угледу.
Немачки. 17 листова

Бр. 42 **1760.**

2506. На захтев Двора, митрополит Павле Ненадовић даје основне податке о дезертеру Самуелу Шарпу, допремљеног у место Глац (Галац) у тамошњи угарски батаљон, који о себи тврди да је неунијаћени калуђер. У свом извештају митрополит истиче да је наведени ђакон рођен у Егеру од неунијаћених родитеља, одгојен у православном духу и на дан вазнесења 11. јуна 1756. године рукоположен за ђакона. Након смрти владике Поповића, напустио је његову резиденцију и отац га је довео у сремски манастир Крушедол, где се кратко задржао и напустио га без јављања било којем од манастирских настојника. Када је доспео у пруску војску, па затим у овдашњу милицију, митрополиту није познато.
Из приложених списа (његово писмено обраћање митрополиту) и извештаја војног капелана при Петроварадинској регименти Георгија Кустића, сазнајемо да је поменути ђакон боравио годину дана на студијама у Халеу, да је насилно регрутован у пруску војску одакле је овамо пребегао и најзад допремљен у Галац. Наведени капелан је тражио од тамошњег команданта да га отпусти, пошто као свештено лице није војни обвезник, али је то овај одбио, рекавши да ће то учинити ако добије наређење са вишег места.
Немачки. 9 листова

Бр. 43 **1760.**

2507. Списи у вези са запленом од стране представника власти у Тамишком Банату, конкретно у дистриктима Велики Бечкерек, Чакове и Темишвара, казана за печење ракије од свештених лица православне вере, насталих на основу жалбе које је владика темишварски Вићентије Јовановић упутио главном администратору наведене области и митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу који је о истима писмено упознао Двор. Наиме, локалне власти у три поменута дистрикта су 1756. године увеле високе таксе на сваки казан приликом печења ракије, од те обавезе нису били изузети ни православни духовници, који нису били вољни да плате наведену таксу, стога је у наведеним дистриктима дошло до њихове насилне заплене. Од стране Двора је наложено Банко-депутацији да укине одредбу локалних власти у Тамишком Банату с обзиром на то да су увођењем наведене таксе озбиљно нарушене одредбе привилегија.
Немачки. 7 листова

Бр. 44 **1760.**

2508. Молба епископа и митрополита Павла Ненадовића Дворској канцеларији да се издејствује пуштање из затвора у Илоку, свештеника Недељка из Гргуреваца у Срему, кога је приликом деобе имовине један његов сведок пријавио код власти да је ступио у грешну везу са женом његовог пасторка. ИДД налаже надлежном органу тј. УДК да се задужи настојник властелинства Илок, који припада племићкој лози Одескалки, Демковићу да се наведени свештеник пусти из затвора, јер. пошто се не ради о тешком злочину, да се наведеном свештенику Недељку суди пред епископским конзисторијем, органу који је надлежан за овај случај.
Немачки, латински. 7 листова

Бр. 45 **1760.**

2509. Нота ИДД Дворској комори у Бечу да се подробно испитају наводи митрополита Ненадовића у вези са околностима које су довеле до затварања православне основне школе у сремском месту Чалма од стране канонског провизора у Петроварадину, Бонграда, и да се ако је могуће исто поново отвори и стави на располагање ученицима.
Немачки. 5 листова

Бр. 46 **1760.**

2510. Списи који садрже нова сазнања о пруском дезертеру и наводном православном свештенику Јохану алиас Самуелу Шарпу. Дезертирајући, поменути војник доспео је у редове Загребачке регименте, стациониране у близини места Глац, и на основу извештаја Регрутне комисије у Прагу он се добровољно пријавио потписавши уговор као војник плаћеник на три године уз надокнаду од 30 форинти, што противречи његовој ранијој

изјави да је био насилно регрутован, а чињеницу да је неунијаћени свештеник је просто прећутао.

(веза: 2506, 1760. год. бр. 42)

Немачки. 8 листова

Бр. 47 **1760.**

2511. Списи у вези са оптужбама изнесених од стране команданта Петроварадинске пешадијске регименте, мајора Јевшића, против митрополита карловачког Павла Ненадовића, због, како се наводи, неоправданог повећања броја неунијаћених свештеничких породица и њихових чланова у местима под јурисдикцијом наведене регименте (Срем). До оваквог закључка командант је дошао упоређујући спискове свештеничких породица у Срему, сачињених од стране барона Јуришића 1756. године, са овим најновијим, који је сачинио командант лично 1759. године. Мајор Јевшић истиче да на тај начин долази до слабљења регименте а многи се издају за чланове свештеничке породице да не би били одаслати на фронт, а уз то би били подложени свештеничком имунитету (ослобођени контрибуције) као што је то привилегијама предвиђено. Митрополит Ненадовић демантује оптужбе команданта, истакавши да су она злонамерна и произвољна, да се базирају на непроверeним и неверодостојним подацима, износећи податке које он има и према којима је дошло до незнатног повећања броја свештеника у појединим местима, углавном из разлога што је дошло до изградње нових цркава, док је један одређени број свештеника побегао овамо из Србије, мада се већина њих у међувремену вратила.

Из приложених пописних листи произилази да је у појединим местима дошло и до смањења броја свештеника, која су морала бити допуњена новим, што је иначе редовна надлежност митрополита. Услед конфузности ситуације, ИДД је предложио ДРС оснивање неутралне комисије, да би се утврдило стварно стање у вези са бројем свештеника и чланова њихових породица. Међутим, ни налаз комисије није потврдио навод команданта регименте, због чега је врховни командант у Осеку, генерал Мерси оштро упозорио, да се не регрутују лица која су под имунитетом, какав је био покушај у селу Сланкамену.

Немачки. 88 листова

Бр. 48 **1760.**

2512. Садржински, овај акт се надовезује претходном са том разликом да се на основно повећање броја свештеничких породица указује у области под јурисдикцијом Градиштанске пешадијске граничарске регименте која се налази под командом пуковника Милијевића. Владики пакрачком Арсенију Радивојевићу се замера неоправдано повећање броја свештеничких породица последњих неколико година, што наведени пуковник потврђује приложеним пописним листама о броју свештеника у области под јурисдикцијом регименте. Владики се од стране ИДД

налаже да добро проучи овакве спецификације и да у догледно време изнесе одговарајуће контра-доказе.
Немачки, латински. 82 листа

Бр. 49 **1760.**

2513. У ноти упућеној Дворском одбору ДРС, ИДД подржава настојање митрополита карловачког Павла Ненадовића да се карловачки свештеник Петар Момчиловић пусти из затвора. Он се као кључни сведок једне пљачке на Банстолу, пред Истражном комисијом у Петроварадину морао појавити, где је неоправдано доспео, пошто је погрешно процењено да је један од саучесника.
Немачки. 6 листова

Бр. 50 **1760.**

2514. Заступник Двора, барон Крепел обавештава митрополита Павла Ненадовића о повраћају свих списа, и оних оптужујућих и оних оповргавајућих, у вези са споровима насталим између карлштатског владике Данила Јакшића и команданта Карлштатског генералата генерала фелдмаршала Петација и спора владике пакрачког са заповедником Градиштанске пешадијске регименте око умножавања свештеничких породица уз приложена два декрета у којима се тражи да се ствари убрзано приведу крају.
Немачки. 1 лист

Бр. 51 **1760.**

2515. Списи који садрже полемику између команданта Карлштатског генералата, фелдмаршала грофа Петација и владике Карлштатског Данила Јакшића по питању проширења јурисдикције владике на област дистрикта Жумберак. Предмет је обрађен под бројем 2501. (1760. год. бр. 37).
Немачки, латински. 102 листа

Бр. 52 **1760.**

2516. Подршка ИДД предлогу ДРС да се израде и утврде норме, на основу којих се (не) унијаћени духовници у кривичним предметима могу ставити под судску одговорност. При том ИДД посеђа на једну уредбу из 1729. године, која је упућена тадашњој комади за Славонију и администрацији новоприкључене области Баната, који садржи начин поступка према припадницима неунијаћеног клера у кривичним предметима. По мишљењу ИДД овај циркулар би требао да буде ослонац за израду нових норми, тачније у овом спису објављене смернице (чији примерак треба да се налази у архиву ДРС) треба дорадити и прилагодити садашњем времену.
Немачки. 6 листова

Кутија 1328 (67)

Бр. 1 **1761.**

2517. Барон Крепел испред ИДД извештава ДРС о јадном стању у опустошеној православној општини у Броду (Славонија) коју су током минулог рата напустили многи верници, тако да је дошао у питање даљи опстанак ове православне општине и предлаже решење да се ово стање превазиђе. По његовом мишљењу требало би дозволити поновно насељавање, па макар и из Турске (Србије) мада треба бити обазрив с обзиром на врло осетљиве односе са Турском.
Немачки. 2 листа

Бр. 2 **1761.**

2518. УДК на основу жалбе унијатског ђакона Мојсија Стојановића, тражи од ИДД да наложи митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, да врати наведеном свештеном лицу ствари које је оставио у његовој резиденцији приликом бекства и каснијег преласка у редове унијата, као и да му исплати другу половину легата у висини од 75 форинти из заоставштине покојног владике темишварског Георгија Поповића, у случају да је све тачно оно што стоји у жалби ђакона Стојановића.
У свом одговору митрополит истиче да упркос приложеној спецификацији, поменути ђакон није имао своје личне ствари, већ се ради о одевним предметима које је он њему дао само на коришћење, док, што се тестамента покојног владике тиче, у њему нема помена да 150 форинти припадају ђакону Стојановићу.
Немачки, латински. 12 листова

Бр. 3 **1761.**

2519. Став Финансијско банкарске депутације (Царска пореска управа) поводом молбе владике темишварског Виђентија Јовановића да се свештенству манастира Бездин дозволи продаја, од грома оштећених стабала из манастирске шуме, да свештеници манастира буду ослобођени таксе за ракијске казане, да такође буду ослобођени плаћања жировине, да се манастирски подложници (прњаворци) ослободе обавезе плаћања разних такси и општег пореза. На тражење ИДД Банкарска депутација истиче да у принципу и свештеници манастира Бездин у складу са привилегијама бивају ослобођени плаћања појединих такси али да обавезу за које је задужен Коморски ерар и даље морају да испуњавају. Што се имунитета тиче, потпун имунитет не могу имати, већ ће се кажњавати на основу истих критеријума који се односе и на католичке свештенике.
Немачки, латински. 40 листова

Бр. 4 **1761.**

2520. Владика пакрачки Арсеније Радивојевић извештава ИДД о извршеним атродитетима над неунијаћеним свештеницима у појединим местима Градиштанске жупаније, и то ;

– Према неунијаћеном пароху Луки Михајловићу у месту Граховљани, коме је администратор властелинства Сирач, Михајло Ђоковић узурпирао сопствени рукама обрадиви виноград.

– Према протосвештенику у Подборју Михајлу Николићу и пароху у Брестовцу (оба места су у Пожешкој жупанији) Николи Панићу којима је администратор Ђоковић још 1752. године одузео пашњаке и прикључио их имању барона Сандорија.

– Од стране месних власти према свештеницима је уведена обавеза да плаћају таксу на продата вина, произведена са црквеног имања, као и акцизе на плодове у облику живежних намирница стечених на црквеном имању, тражећи да Двор путем резолуције укине ове одредбе локалних власти у Градиштанској жупанији.

– Да се опомене провизор пакрачких добара Василије Пославски, што је силом натерао православног свештеника у Туричима (Турањ) Стевана Михајловића да контрибуцију плаћа не поштујући имунитет који свештеници имају на основу привилегија.

Немачки. 12 листова

Бр. 5 **1761.**

2521. На захтев ИДД митрополит карловачки Павле Ненадовић истиче да је свестан да се његова јурисдикција не односи на Трансилванију и да му је забрањено да се меша у тамошње прилике, међутим није био у стању да одбије калуђера Софронија, који је дошао ненајављено у његову резиденцију у Карловце, тражећи савет како да се превазиђу тамошњи сукоби између неунијаћених и унијата.

Што се тиче владике будимског Дионисија Новаковића, митрополит истиче да је он још протекле године известио Двор да су му непознати разлози његовог одласка у Трансилванију, и чим се он врати, сходно захтеву ИДД биће позван на одговорност.

Немачки. 4 листа

Бр. 6 **1761.**

2522. Списи настали услед пријаве појединих свештеника Пожешке жупаније против владике пакрачког Арсенија Радивојевића упућене ИДД и митрополиту карловачком Павлу Ненадовићу, износећи оптужбе да је владика тешко злоупотребљавао свој положај тако што је за време канонских визитација, више тражио и узимао у новцу на име столе, и у натури него што је то уобичајено, посебно у односу на свог претходника владике Софронија Јовановића.

Одговарајући на притужбе владика Радивојевић истиче да се ради о гнусној клевети и лажи појединих свештеника о чему је обавестио

Депутацију и митрополита. Да се ради о клевети сведоче бескрајне приложене потврде пароха из многих места Пожешке жупаније, који сви од реда истичу да је владика частан и поштен човек, да никад никоме ништа силом није узео, штавише, узимао је у новцу и натури колико то прописи налажу, по угледу на свог претходника Софронија Јовановића. Како истичу настојници манастира у Ораховици и Дреновцу, Евгеније Јовановић и Аксентије Поповић као и настојник манастира Св. Ана, прота Арсеније Куловић, дешавало се да они из поштовања према владици, су и више давали него што то прописи налажу.

Немачки, латински, славеносрпски. 70 листова

Бр. 7 **1761.**

2523. Кабинет владара (барон Крепел), поводом оружане акције према калуђерима манастира Раваница у Срему, истиче да је овакав подухват био неопходан и оправдан, пошто је сакривање одбеглих регрута у манастиру, и по црквеним и по световним законима кривично дело које подлеже санкцијама. Није било друге могућности већ да се насилно, путем јединица жупанијске страже овај „морално посрнули шљам" истера из наведеног манастира и да се казни по закону.

Латински, немачки. 6 листова

Бр. 8 **1761.**

2524. Списи у којима је разматран случај ђакона Мојсија Стојановића, који је напустио резиденцију митрополита у Карловцима (побегао је) и прешао у редове унијаћених свештеника, у вези са његовом молбом да му се доставе ствари које је оставио у Карловцима и да му се из заоставштине покојног темишварског владике Георгија Поповића исплати други део легата у висини од 75 форинти.

(веза: 2518 (1761. год. бр. 2)

Немачки, латински. 10 листова

Бр. 9 **1761.**

2525. Надовезујући се претходном акту, Царска канцеларија (кабинет владар) налаже Илирској дворској комисији у Осеку да испита све околности жалбе бившег калуђера Мојсија Стојановића, као и у коликој су мери чврсти аргументи митрополита Павла ненадовића да не удовољи молби калуђера и да комисија у року од шест недеља о томе ИДД извести.

Немачки. 2 листа

Бр. 10 **1761.**

2526. Дворска комора обавештава ИДД, да предмет који садржи жалбу владике пакрачког Арсенија Радивојевића на оптужбе под четири тачке, које су против њега изнели поједини свештеници, није у њеној надлежности, већ да је за овакве случајеве надлежна УДК те су списи тамо прослеђени.

Немачки, латински. 2 листа

Бр. 11 **1761.**

2527. Став ИДД поводом предлога да се Карло Кваричети именује за дворског тумача за „оријенталне језике" у које је убројан и српски језик, уместо недавно преминулог Карла Ружичке и поводом предлога да се годишња плата ревизору и цензору (?) Филипедусу де Гаји иначе саветнику при влади Доње Аустрије, са 300 форинти повећа за 200 форинти, за нарочите услуге око регулисања односа са Турском.
Немачки. 5 листова

Бр. 12 **1761.**

2528. На основу приспелих пријава УДК тражи од ИДД да предузме одговарајуће мере око забране окупљања православних калуђера на територији Мађарске, пошто су такве манифестације законски забрањене. Упркос томе калуђери су више пута сазвали збор у властелинству Токаји, због чега је ИДД у свом допису митрополиту карловачком наложио да овај убудуће спречи овакве „работе" својих верских истомишљеника, упркос томе што још увек нису познати мотиви и ко стоји иза ових окупљања.
Немачки, латински. 8 листова

Бр. 13 **1761.**

2529. На захтев УДК, ИДД налаже митрополиту Ненадовићу да предузме оштре мере против свог свештеника у месту Безње у жупанији Бихар, који је противно строгим канонским прописима илегално венчао извесног Георга Унгуса, који је више пута оптуживан за бигамију.
Немачки, латински. 4 листа

Бр. 14 **1761.**

2530. Поновна нота ИДД, Дворској комори којим се оправдава молба митрополита Ненадовића да је обавеза и Коморе и УДК да се обезбеде средства за подизање новог објекта у сремском селу Чалма за потребе тамошње православне основне школе с обзиром на то да је данашња зграда од стране месних власти и са благословом Дворског провизора у Петроварадину, Бонграда, претворена у крчму, а на основу привилегија и српска деца су обавезна да похађају школу и стичу знања неопходна за живот.

(веза: 2509. 1760. годи. бр. 45)

Немачки, латински. 11 листова

Бр. 15 **1761.**

2531. Обавештење Славонске генералне команде – Осек, барону Бартенштајну као и председнику ИДД о окончању спора између митрополита Павла Ненадовића и локалних органа власти у Карловцима (Војно сремски магистрат) око спорног терена званог Козјак, који се простире уз Дунав, од моста на Бангстолу до скеле у Чортановцима. Склопљен је споразум у четири тачке, на опште задовољства обеју страна, којим је тачно

прецизирано, која страна под којим условима и у коју сврху, може да користи наведени терен.
Немачки. 6 листова

Бр. 16 **1761.**

2532. Славонска илирска комисија у Осеку, налаже митрополиту Ненадовићу да се придржава резолуције Двора од 12. јула 1760. године и да надокнади дуг у висини од 500 пијастра Јеврејину Симону Левију као правном наследнику покојних Исака и Давида који су још 1730. године позајмили владики костајничком Алексију Андреовићу 1.000 пијастри (враћено је само 500) уз јемство тадашњег митрополита Арсенија Јовановића. Пошто су сви заинтересовани у овом случају покојни, не преостаје ништа друго, него да митрополит Ненадовић као наследни јемац надокнади другу половину дуга наведеном јеврејском трговцу.
Немачки. 2 листа

Бр. 17 **1761.**

2533. ИДД извештава Дворску комору о издатом наређењу митрополиту да наложи свом владики у Араду да сузбије нереде у жупанији Марамарош насталих тако што су неунијаћени свештеници протерали унијаћене гркокатоличке свештенике у место близу пољске границе и запосели насилно њихове парохије, да омогући истим да се врате у своје цркве с обзиром да оваква дела подлежу оштрим казнама. Осим тога тражи се извешће о најављеном доласку једног православног мисионара из Русије, неког Исидора, који на путу за Јерусалим, носећи мноштво књига треба да прође кроз ову жупанију, са уредно издатим пасошем.
Немачки, латински. 7 листова

Бр. 18 **1761.**

2534. Надовезујући се на претходни акт, Двор тражи од митрополита Ненадовића да наложи владики арадском Синесији Живановићу да изгласи ствари у жупанији Марамарош и да се тамошњи неунијаћени пароси повуку из парохије унијаћених гркокатолика и да омогуће овима повратак у своје парохије одакле су насилно протерани од стране наведених шизматичких свештеника. У свом одговору митрополит истиче да је владика Живановић известио да не може да утиче на ток збивања с обзиром на то да није начисто са чињеницом да ли се његова јурисдикција простире и на ову област.
Немачки. 3 листа

Бр. 19 **1761.**

2535. Списи у којима се опширније разматра сукоб представника власти (пандура) Сремске жупаније и калуђера манастира Раваница. Наиме, по налогу председника Жупанијског судбеног стола Четеа, органи власти су насилно покушали да продру у манастир, ради претреса, не би ли

пронашли регруте бегунце, који су наводно нашли уточиште у наведеном манастиру. Дошло је до физичког обрачуна у којем су тешко повређена двојица сељака из Врдника, вероватно манастирске слуге. О тежини повреда сведоче приложени налази хирурга. Поводом овог случаја митрополит Ненадовић упутио је оштар писмени протест Двору, тражећи осуду оваквог поступка, пошто се показало да у манастиру станују, осим калуђера, искључиво манастирски послужитељи са сталним намештењем, за шта примају редовну плату, а о тобожњим војним бегунцима нема ни трага ни гласа.
Немачки, латински. 26 листова

Бр. 20. **1761.**

2536. На захтев ИДД и Двора, Славонско-илирска комисија у Осеку износи свој став поводом оптужби бившег православног монаха који је прешао у редове унијата, Мојсија Стојановића против митрополита Ненадовића и одговора митрополита који је писмено достављен Двору. Што се тиче бекства у редове унијата, комисија истиче да се може веровати митрополиту, али да у погледу легата покојног владике темишварског Георгија Поповића, за којег поменути монах тврди да му износ у висини од 150 форинти припада, може се донети став једино увидом у тестамент наведеног владике.
Немачки, латински. 21 лист

Бр. 21 **1761.**

2537. Поводом дописа великог везира Порте – Истанбул, достављен царском интернунцију у којем се тражи да се пронађе пребивалиште женске особе, која је пореклом из Србије, из места Вишњица код Ужица, која је удата за поданика Царевине и живи негде у Банату, да би примила наследство преминулог оца. Директориум Дворске коморе – Беч, у свом одговору истиче да је тешкоући у траг особи, о којој осим да потиче из Србије, ништа друго није познато.
Прилог: потврде неколико поверилаца да су примили износе које су својевремено (1735. године) позајмили за опремање у међувремену укинуте Илирске хусарске коњичке регименте.
Немачки. 16 листова

Бр. 22 **1761.**

2538. Списи који садрже полемику у вези са пријавом против владике арадског Синесија Живановића коме се ставља на душу да је у жупанији Марамарош мучио унијатске свештенике и да је од тамошњих унијаћених верника наплаћивао високу таксу. Повод за то је послужио један извештај УДК ка ИДД о хапшењу неког ђакона Ивана Маринеца из места Ричка у наведеној жупанији који је упућивао унијатске вернике на владику да би прелазили у редове неунијаћених (прилог, записник о

саслушању таквих особа због чега ИДД инсистира код митрополита Ненадовића да владику арадског позове на одговорност.
У свом одговору владика Живановић демантује оптужбе, истичући да никада ни једног унијатског свештеника није примио. Примао је само свештенике сопствене религије и то из разлога што су из области (као жупанија Марамарош) где не постоји православни владика и који су под јурисдикцијом унијатског бискупа. Затим је додао да ни једног човека није у неунијаћене вернике преобратио нити било какву високу новчану надокнаду за то примао.
Немачки, латински. 14 листова

Бр. 23 **1761.**

2539. Поновна тема је стање у и око дистрикта Жумберак о којем различите оцене дају командант Карлштатског генералата, генерал фелдмаршал гроф Петаци са једне стране и владика Карлштатски Данило Јакшић са друге стране. Митрополит Ненадовић протестује код Двора што гроф Петаци, без чекања да се граничари врате са фронта, почео је да примењује одредбе царске резолуције и да присиљава неунијаћено становништво да ступи у унију уз помоћ команданта месних чета, у чему је предњачио заповедник Слуњска регименте, пуковник Хербертштајн. Како је у свом извештају владика Данило Јакшић истакао, наведени заповедник уз полагање крста и потписа, насилно је терао људе да ступе у унију да би се стекао привид да они то чине добровољно. Због тога је владика тражио од митрополита да апелује код органа Двора у Бечу да се војне власти дословце придржавају одредаба резолуције, што значи да треба сачекати склапање мира након чега би се одсутни граничари вратили у дистрикт Жумберак и изјаснили се да ли су за унију или и даље желе да буду неунијаћени.
На ове чињенице указује и барон Бартенштајн председник ИДД у свом извештају на основу притужби владике Јакшића. Став је ИДД да се и од стране генералата испоштују рокови дати у царској резолуцији око слободног изјашњавања неунијаћених верника у дистрикту Жумберак у вези са преласком у редове унијаћених.
Немачки. 14 листова

Бр. 24 **1761.**

2540. Списи који садрже тему сукоба између митрополита карловачког Павла Ненадовића и коморског фишкала прокуратора и управника властелинства Илок, Јосифа Демковића. Наведени прокуратор је користио сваку прилику да јавно блати и понижава митрополита, оптужујући га да од сиромашних сељака насилно узима новац за потребе цркве о чему сведочи новац нађен закопан код једног сељака у Иригу који је наводно припадао цркви али га је Демковић за себе узео. Због тога се митрополит жалио Двору тражећи да се коморски фишкал извини њему и да престане са клеветањем његовог митрополитског достојанства, и да

пусти из затвора судију иришког Николу Марковића и свештеника у истом месту Јована Вујића, јер су без основа, самовољом Демковића доспели у илочки затвор. Обраћајући се жупанијској конгрегацији митрополит тражи да се коморски фишкал јавно осуди. ИДД са своје стране предлаже оснивање комисије са задатком да испита порекло новца нађеног код једног мештанина у Иригу, који наводно припада месној православној цркви. Случај је од стране Двора прослеђен УДК.
Латински, немачки. 44 листа

Бр. 25 **1761.**

2541. На основу извештаја једног тридесетника из места Соборсин у жупанији Арад, Угарска дворска комора и УДК траже од ИДД да упозори митрополита Ненадовића на појаву, да православни свештеници из пограничних места са Трансилванијом, неовлашћено и без пасоша прелазе у Трансилванију и обилазећи места настањена Власима, прикупљају милостињу што арадски владика подржава. Тражи се од наведеног владике да стане на пут овој појави јер силом изнуђени новац може поново да доведе до нереда у области Трансилваније.
Немачки, латински. 9 листова

Бр. 26 **1761.**

2542. Налог упућен УДК да предузму одговарајуће мере против жупанијског комесара Матијаса Белаија, јер је ускратио права владики арадском да у дистрикту Халмоћ канонску врши визитацију, иако се овај дистрикт на основу одлуке са највишег места налази под његовом јурисдикцијом. (једини у Трансилванији).
Латински, немачки. 9 листова

Бр. 27 **1761.**

2543. Нота ИДД, Дворској комори у којој се покушава објаснити поступак комесара жупаније Арад Матије (Матијаса) Белаија, што је ускратио право арадском владики да врши визитацију у дистрикту Халмоћ.
Немачки. 3 листа

Бр. 28 **1761.**

2544. Списи у којима се опет расправља о актуелној ситуацији у округу Жумберак, у којој живи знатни број неунијаћеног становништва помешан са унијатима. У питању је сукоб владике карлштатског Данила Јакшића и заповедника карлштатског генералата, фелдмаршала грофа Петација и њему подређеног заповедника Слуњске регименте, поручника грофа Хербертштајна. Наиме, генерал гроф Петаци као и заповедник Слуњске регименте, поручник гроф Хербертштајн, оптужили су владику Данила Јакшића и њему подређеног свештеника Константина Коју Михајловића да наговарају односно врбују унијаћене вернике да пређу у редове неунијаћених, о чему су обавестили и УДК. Због тога је од стране

УДК уследио захтев владики да извести о својој визитацији у округу Жумберак коју је обавио у току 1760. године. Одговарајући на поменути захтев, владика је истакао да је о наведеној визитацији детаљно информисао надлежне органе Двора и добио позитиван одговор који му служи као сатисфакција против оптужби генерала грофа Петација, уз то је приложио допис наведеног свештеника Које Михајловића, који такође демантује оптужбе заповедника Слуњске регименте, поручника грофа Хербертштајна. Штавише, поручнику је приговорено од стране војног свештеника Михајловића да му је забранио приступ војницима православне вере приликом поласка ове јединице на фронт, што је на одређени начин заповедник регименте и признао, правдајући то чињеницом да ће војнике на фронт пратити делегирани римокатолички свештеник, те се њему за причешће, војници из неунијаћених редова могу обратити.
Ради смиривања ситуације ИДД изнова апелује на обе завађене стране, да испоштују одредбе царске резолуције од 18. децембра 1761. године, да се стрпљиво сачека завршетак рата односно повратак граничара у дистрикт Жумберак и да се у миру, опуштено, утврди опште стање у дистрикту у погледу бројности унијаћених и неунијаћених верника.

(веза: 2539; 1761. год. бр. 25)

Немачки, латински. 59 листова

Бр. 29 **1761.**

2545. Списи о демантима владике арадског Синесија Живановића поводом оптужби једног тридесетника, цариника из места Шаборшин, да се тајно, скривеним путовима, упутио у Трансилванију, да би тамо неунијаћеним Власима помагао. Владика је истакао, да је кроз наведена места заиста прошао, али није имао намеру да другачије улази у Трансилванију, већ је ишао у канонску визитацију у дистрикт Халмоћ, који је од свих округа у Трансилванији, једини под његовом јурисдикцијом. ИДД са своје стране, мада верује наводима владике Живановића, ипак тражи од Дворске коморе да испита оптужбе тридесетника из Шаборшина.

(веза: 2541; 1761. годи. бр. 25)

Немачки, латински. 16 листова

Регистар личних имена

А

Абрамовић (Абрахамовић) Иван (Ион), свештеник из Задора — 1638, 1640, 1644, 1648, 1649, 1650, 1651, 1880, 1884

Аврам, православни свештеник из Сентандреје — 1742

Аврам, кнез у месту Бока — 2204

Адам Никола, трговац у Јегри — 1484

Адамовић, поджупан Вировитичке жупаније, помоћни судија при Земаљском суду у Темишвару — 1906, 1919, 1982

Албанес Теодор, грк, турски поданик — 1729

Албани Александар, кардинал — 1178

Алекса, православни свештеник у Белењешу, жупанија Бихар — 1427, 2310

Александар, унијатски свештеник — 1239

Алијашевић Адам — 2461

Алтаном, римокатолички бискуп у Вацу (Кечкемет) — 2376

Алфелди, гроф, председник ЕДК — 1601

Англед — 1574

Андраши Сигисмунд, велики жупан и земљопоседник у жупанији Бекеш — 1844, 2065, 2066

Андрејевић (Андреовић) Алексије, владика ужички и костајнички — 1527, 1798, 2027, 2031, 2046, 2373, 2458, 2471, 2476, 2483, 2484, 2532

Андреовић Андрија (Андреј), управник поште у Петроварадину 1997, 2083, 2307, 2313, 2342, 2365

Андреовић Јохан, управитељ поште у Куманову 2358

Андреовић Симон, секретар, службеник и грађанин Будима 2292

Андрејевић Софроније, епископ будимски, митрополит београдски, владика за Тамишки Банат 1821, 2114, 2117, 2274, 2301, 2305, 2315, 2323

Андрејчковић Сава, унијат. свештеник 1495

Антимус, грчки духовник у округу Штајерхоф 1736, 1753, 1755

Антић Василије, свештеник у Пакрацу 1884

Антоновић Исаија (Иса), митрополит карловачки, владика арадски, дворски саветник 1021, 1816, 1817, 1818, 1820, 1825, 1831, 2035, 2108, 2184, 2190, 2281, 2285, 2296, 2302, 2354, 2357, 2359

Арон, унијатски свештеник из Херманштата (Трансилванија) 1606, 2399

Арон Исак, Јеврej из Трансилваније 2392, 2397, 2403

Арон Михаил, унијатски владика 1438, 1441, 1445, 1575, 1577, 1578, 1579, 1581, 1588, 1593, 1606, 1653, 1697, 2025

Арон Петер Паул, унијатски епископ у месту Фогарош 1658, 1682, 1689, 1697

Арсеније, калуђер у Кореници 2158

Атанасије II, пећки патријарх, владика 1584, 2359, 2483

Ауерсберг, гроф, гувернатор Трансилваније 1716

Б

Бабиловић Данијел, професор унијатски свештеник 1495

Бабић Никола 1511

Бакић, бискуп из Босне 1538

Бакош Јанош 1201

Бакшаи Јован 1495

Балог Петер, унијатски бискуп 2124

Балтен, гроф 1647

Бамберг, кнез властелинства Нашице 1538

Бањеглев, свештеник у месту Бунић 2158

Бар Михаљ 1315

Барацаи Данијe, племић из Чаналоша 1377

Барањи Миклош 1201

Барјактаровић Неделько 2135

Баркоци Францикус, гроф, бискуп у Егеру 1449, 1450, 1452, 1459, 1466, 1467, 1479, 1487, 1493, 1588, 1865, 2028, 2060, 2063, 2064

Барлук Јанош 1201

Барта, католички свештеник 1478

Бартенштајн Јохан Кристоф, барон, председник ИДД и ЕДК 1040, 1051, 1063, 1072, 1073, 1080, 1084, 1086, 1093, 1151, 1155, 1163, 1181, 1185, 1195, 1453, 1455, 1523, 1576, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1592, 1594, 1595, 1596, 1599, 1601, 1603, 1605, 1607, 1608, 1609, 1612,

1613, 1619, 1620, 1623, 1628, 1630, 1633, 1634, 1636, 1643, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1652, 1654, 1659, 1660, 1666, 1667, 1669, 1671, 1672, 1673, 1674, 1676, 1683, 1686, 1687, 1688, 1692, 1693, 1695, 1698, 1699, 1702, 1703, 1704, 1706, 1718, 1719, 1720, 1721, 1724, 1726, 1727, 1728, 1883, 1887, 1888, 1889, 1894, 1902, 2076, 2077, 2111, 2143, 2149, 2151, 2155, 2169, 2173, 2176, 2177, 2378, 2496, 2531, 2539

Барцаи, ердељски кнез 2399

Барцаи А. 1597

Барчаи Јозеф, јурасор вашковски 1445

Басилиус, протопрезвитер 1281, 1309

Бањан (Бањањи) Ладислав 1362

Бачањи Адам, гроф, заповедник у Бањи, бан, фелдмаршал 1068, 1071, 1798

Бачањи Емерих, гроф, велики жупан жупаније Бихар, фелдмаршал, царски комесар на Српском националном конгресу 1026, 1028, 1053, 1071, 1072, 1073, 1093, 1095, 1159, 1161, 1165, 1167, 1172, 1174, 1194, 1356, 1362, 1798, 2029, 2171

Бачањи Карло, гроф, заповедник Генералата у Карлштату 2150, 2398

Бачински Андреас, унијатски свештеник из Дорога 1480, 1495

Башић Теофил, унијатски владика у Марчи 1503, 1508, 1509, 1527

Белаи Матијас, жупанијски комесар 2542, 2543

Белушевић Самуило, ђакон 2344

Бек, барон, фелдмаршал, главни комесар Двора, генерал, заповедник Карлштатског генералата, командант Вараждинске војне границе 2145, 2180, 2181, 2383, 2435

Бекер, генерал 1542

Бер, пуковник Пешадијског граничарског пука у Петроварадину 2226/6

Берковић Василије, протођакон 2296

Бертранди, пуковник командант Сремске хусарске регименте 2336

Бети Михаљ, властелин 1201

Бетлен (Бетлем) Габор, гроф, председник ЕДК, дворски канцелар, намесник за Ердељ 1618, 1634, 1642, 1646, 1651, 1654, 1660, 1693, 1694, 1696, 1697, 1698, 1700, 1704, 1707

Бачањи, гроф 2196

Биауки Бенедето, кнез места Нијенци 1553

Биземци Георгије, унијатски владика у Мункачу 1485

Биндер, барон 1186, 1619, 1887

Бирог Јован 1446

Битерман И., свештеник 1109

Битнер Георгије Адам, католички парох 1496

Богдановић Данило, епископско-митрополитов викар 2226/6

Бодор Ласло, свештеник 1325

Бодор Мојсеј, свештеник 1325

Божичковић Василије, унијатски владика 2472, 2478

Божуњи Адам, гроф, поручник банијских јединица 2379

Бокач (Богач) Фридрих, асесор Земаљског суда у Темишвару 1912, 1917, 1918, 1938, 1941, 1942, 1943, 1944, 1947, 1977, 1980, 1982

Бонар Антон 1466, 1489

Бонград Фердинанд, коморски инспектор у Петроварадину, канонски провизор 2487, 2509

Бонифације VIII, папа 2039

Борхемисе де Качони, барон, дворски ризничар 1662, 1668

Боровски Јоан 1495

Босилини, протопрезвитер из места Ђехаја 1310

Боцка Јанош 1282

Блажиновић, војвода 1509

Блитна Александор (Алексеј), студент из места Медаре 2157

Блашковић Јулијана 2159

Блоб Петер 2073

Блумеген, гроф, државни министар, председник ИДД 1492

Брадач, владика 1479

Брадача Јован, унијатски владика из места Мункач 1494

Брадић Мика, донатор цркве у месту Граберија 1520

Брандау, барон, председник Комисије за новоосвојена подручја 1987

Брајер, гроф, председник највишег правног савета 2182

Бранковић (Коренић, Чернојић) Сава, владика ердељски 1575, 1597, 2399, 2446

Братић Стеван, граничар 2147

Братч (Bratsch), капетан, царски саветник за пољопривреду 1730, 1739

Браунраш, управник Шемборновог властелинства 1498

Брашован Раду 2455

Брентанов, пуковник 2144

Брискул Петер, православни свештеник у месту Валенце 2371

Бркшетић Арсеније, унијатски калуђер 1527

Брукентал Самуел, фон, представник Немаца у Трансилванији 1705

Брунер Карл, гроф, члан ИЛЏ 2207

Будаи, генерал, командант Славонског граничарског батаљона 2052

Будаи Емерих, срески начелник 1425

Булић Симеон, калуђер 1508, 1509, 1527

Буков, барон, генерал, комесар за Трансилванију 1673, 1683, 1686, 1687, 1688, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1704, 1706, 1707, 1708

Букебаум, натпоручник 1047, 1048

В

Вавај Молдован 2161

Вајда Ладислав, срески подначелник у жупанији Солно 1689

Вајнгартен, барон, члан ИДД, вице председник, комесар Славонско-илирске комисије у Осеку 1730, 1731, 1732, 1733, 1736, 1739, 1741,1743, 2198

Вајс, барон, пуковник, командант Сегединског генералата 1984

Валтер Франц Ксавијер, актуар 1942, 1955

Варади Михајло, старатель заоставштине Бонар Антона 1466

Варнишанин Софроније, калуђер 1885

Василије, јеромонах пакрачки 1876, 1931

Васић Генадије, владика пакрачки и архимандрит манастира 1186, 1608, 1624, 1874, 1875, 1876, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1884, 1885, 1886, 1886, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 2191, 2201, 2429, 2457

Вебер, саветник 1849

Велтхер Андреас 1661

Веселиновић Теодор (Теодосије), настојник манастира Св. Василије у Бездину 1810, 2282, 2503

Вецанул Петар, православни свештеник из Баната (место Лапушник у жуп. Крашо-серењ) 1708

Видаковић Јован 1466, 1489

Видаковић Михајло, судија Срба у Јегри 1466, 1489

Вила де Маркиз, генерал, комесар 1023, 1073, 1111, 1167, 1174, 1194, 1425, 1435, 1441, 1444, 1445, 2134, 2171

Вилар, гроф поручник, вице командант Земуна 1866

Вилић Ђурађ, постајнички хусар 2374

Висарион, мисионар 1584

Витковић Гаврило, коњички капетан Сремске регименте 1875, 2106

Витковић Јован, поручник Подунавске војне границе 1997

Витковић Јосиф, свештеник 1501

Витковић Секула, потпуковник, командант Подунавских граничарских јединица 2275, 2276

Витковић Стефан, бригадни генерал царске руске војске 2106

Вићентије, архимандрит 1931

Владислав, краљ 1485

Војић, свештеник у месту Крисекар 1516

Волфсдорф, барон 2197

Вратања Симеон, калуђер реда Св. Василија, владика 1509, 1510, 1512, 1514

Вујић Арсеније, командант Потиског граничарског батаљона 2083

Вујић Јован, свештеник из Ирига 2540

Вулфен, барон, фелдмаршал, заповедник Петроварадинског граничарског пука 2461, 2479

Вукановић Грегорије (од Дракуловића из Албаније), монах манастира Врдник, капетан 2431

Вуковић, војвода 1509

Вуксановић Атанасије, унијатски калуђер 1527

Вучетић Павле, свештеник 2435

Вучинић Григорије, унијатски владика 1503, 1520

Г

Габор, свештеник 1289

Гаврило, владика из Босне (XV век, манастир Сермил) 1509

Гаврило, патријарх београдски 2431

Гаврило Ђура 1072, 1210

Гаврилов Данило, пандур 1531

Гавриловић Алексије, изасланик владике карлштатског 2226/23, 2226/24, 2226/26

Гавриловић Михајло, граничар, месар у Сремској Митровици 2118

Гавриловић Синесије, православни свештеник 1473, 1475

Гај Филипидис де, саветник при влади Доње Аустрије, ревизор и цензор 2134, 2527

Гајсрук, гроф, бискуп бискупије Марије Сал 1620

Гал Јован, унијатски свештеник 1495

Галер, гроф 1520

Галицин, кнез, руски велепосланик 1730, 1739, 1741, 1745, 1753

Гатић Мијат, кнез места Товарник 1553

Гатфилд (Дитрихштајн) Јохан, гроф, председник Дворског колегијума за банкарство и рударство 2167

Гаћи Јован, жупанијски асесор 1207

Гвичарди, гроф, генерал 1522

Гелер, гроф, генерал 1503

Георгије, свештеник из Бишења 1307

Георгије, свештеник (пребег из Србије) 1962

Георгије, архиепископ 2105

Георгијевић Гаврило, пребегли владика из Новог Пазара 2323

Георгијевић Јеврем, православни викар у Панчеву 2431

Георгијевић Јован, митрополит карловачки 1051, 1944, 2198, 2337

Гере Иштван 1201

Гибовић (Гивовић), Јосип Никола, католички бискуп у Срему 1502, 2365, 2386

Гисарди, гроф, генерал, заповедник Варадинског генералата 2196

Гладски, хусарски поручник 1527, 2435

Глибичић Георгије 1670

Глигор, православни свештеник, власник поседа Кетеђхаз у жупанији Бекеш 2065, 2066

Глигорије, свештеник 1844

Гњенчевић, калуђер 1527

Гражалковић Антун, гроф, настојник жупаније Арад и Чанад 2023, 2453

Гуденус Фердинанд, свршени студент теологије 2111

Гуденус Франц Антон, барон, управник царског архива 2111

Гутилота Јохан Баптист, дворски чиновник 2110

Д

Давид, јеврејски трговац 2373, 2392, 2458, 2483, 2484, 2532

Дакић Милош, разбојник 1531

Дамаскено Омер, православни свештеник у Трсту 2407, 2450

Дамитровић (Домитровић) Петар, загребачки бискуп 1510, 1512, 1514

Дамјан, православни свештеник 2469

Дамјановић Филип (Филимон), унијатски свештеник из Великог Варадина 2059

Данило, свештеник 1527

Двина Самуил 2161

Дезингер, потпуковник 1531

Декамилис, унијатски бискуп у Мункачу 1588

Дела Роса, капетан-лајтнант, командант Марошке регименте 1848

Деметар Јован, унијатски свештеник у Фехвернеку и Јегри 1281, 1297, 1459, 1467

Деметровић Атанасије (алијас Секереш), свештеник при илирској богомољи у округу Штајерхоф, владика будимски 1738, 1741, 1742, 1743, 1745, 1747, 1748, 1749, 1753, 1757, 1758, 1759, 1760, 1767, 1768, 1779, 1781, 1880

Деметровић (Димитријевић) Василије, владика будимски и сентандрејски 1791, 1833, 1997, 2067, 2159, 2285

Демковић Јосиф, коморски фишкал, прокуратор, управник властел. Илок 2448, 2508, 2540

Димитриј, православни свештеник 1653

Димитрије, свештеник из Бартхаја 1272

Дионисије, митрополит 1665

Дионисије, владика будимски 2489

Дитрих Фридрих, барон 1641, 1645, 1669

Добро Петар 2131

Долве Петер, главни тужилац 2123

Домбо (Дромбо, Драмба) Петер (Петрус) 1072, 1210, 2122, 2168, 2170, 2171

Домонкош Андреас 2382

Домонкош Андрија 2382

Домонкош Поповић Ева 2382

Доротеј, православни сшетеник из Кечкемета 1471, 1472

Драшковић, заповедник милиције у Вараждину 1573

Дрејпић Алекса 1286

Дрексел, генерал, фелдмаршал, председник Славонске илирске комисије 1974

Дрекслер, пуковник председник Илирске судске комисије 1926, 1947, 1948, 1974, 1978

Ђ

Ђерђ, свештеник 1337

Ђеритривић Георгије, православни свештеник из места Брод (жупанија Хуњад) 2475

Ђоковић Михајло, администратор властелинства Сирач 2520

Ђорђевић Јован, митрополит карловачки, владика вршачки 1731, 1734, 1735, 1738, 1740, 1953, 2190, 2207, 2226/1, 2226/2, 2226/5, 2226/20, 2456, 2465

Ђура Габор (Габријел и Гаврило) 1254, 2122, 2168, 2170, 2171

Ђуричко Павле, управник властелинства у Белу 1036

Ђуришкај, властелин из Бакије 1232

Ђурка, капетан 2119

Е

Едлен Георг Франц 1776

Едлен Јакоб, члан судске депутације 1776

Елиош, унијатски свештеник 1236

Емануесловић (Манојловић)
управник поште у Лугошу 1997

Енгелхард, барон, пуковник 2092

Еугелсхофен (Енгелесхофен), барон,
краљевски комесар, фелдмаршал-лајтнант,
заповедник у Петроварадину 1504, 1531, 1571, 1792, 1815, 1816, 1817, 1822, 1847, 2033, 2187, 2268, 2269, 2287, 2297, 2366

Епеле, племић, генерал, заповедник
у Варадину 1393, 1394, 1395, 1409

Ердеди Габриел, гроф, бискуп
у Егеру (Јегра) 1449, 1466, 1467, 1480

Еренбург, барон, командант
у Карлсбергу 2123

Естерхази Кароль (Карло), гроф,
бискуп у Егеру (Јегра), министар
за односе са царском Русијом 1454, 1471, 1475, 1479, 1487, 1862

Еуген од Саваније, барон 2009

Ж

Живановић Синесије, владика у Араду,
архимандрит манастира Раковац 1013, 1021, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1038, 1044, 1046, 1048, 1049, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1061, 1065, 1067, 1070, 1099, 1340, 1353, 1357, 1382, 1383, 1384, 1385, 1387, 1388, 1390, 1391, 1393, 1394,

1395, 1396, 1397, 1398, 1401, 1402, 1403, 1406, 1407, 1408, 1409, 1415, 1423, 1425, 1443, 1445, 1853, 1856, 1857, 1861, 2073, 2108, 2185, 2190, 2196, 2208, 2340, 2341, 2346, 2371, 2462, 2469, 2534, 2538, 2545

Живковић Атанасије, владика пакрачки 2226/15, 2226/17, 2226/18, 2226/20

Живковић Кирил, парох у цркви Св. Ђорђа у округу Штајерхоф 1761

Жупан Фрања, грчки трговац у Егеру (Јегра) 1457, 1459

З

Зако Михајло, грчки трговац у Егеру (Јегра) 1457, 1459, 1490

Захаријаш (Захарије), свештеник 1282, 1377

Зернић 2375

Зиншен, пуковник, командант Славонског граничарског пука 2048, 2049, 2052

Зорчић Павле, викар, поунијаћени владика 1509, 1527

Зрински Петар, гроф 1503, 1509, 1527

Зубановић Игњат, трговац из Осека 1892, 1928, 1931, 1979, 1981

И

Ивановић, унијатски владика у Марчи 1503

Ивашко Деметрије, унијатски свештеник 1495

Игњат, свештеник 1224

Иксијарах, викар 1353

Илија, унијатски свештеник 1445

Илковић Александар 1495

Имбшен (Симбшен) Јохан Теодор, барон 1536, 1537, 1559

Исак, јеврејски трговац 2458, 2483, 2484, 2532

Исаковић Арсеније, протосвештеник, изасланик владике темишварског Поповић Георгија 2311

Исаковић Вук (Волфганг), капетан места Цероваче (Срем, код Илока) 1791, 2067

Исидор, православни мисионар из Русије 2533

J

Јаков 2373

Јакшић, капетан 1538

Јакшић Данило, владика у Карлштату 1721, 1727, 1735, 1845, 2150, 2157, 2190, 2207, 2226/22, 2340, 2341, 2349, 2374, 2406, 2407, 2450, 2452, 2467, 2478, 2481, 2501, 2514, 2515, 2539, 2544

Јакутић, бискуп у Егеру (Јегра) 1488

Јанош, свештеник 1281

Јеврем, јеромонах 2360

Јевшић, мајор, командант Петроварадинске пешадијске регименте 2511

Јездимировић, поручник 1884, 1929

Јефтимијевић Генадије, викар владике арадског Кнежевић Пахомија 2226/11, 2226/12

Јоанисије (Јохан), свештеник грчке цркве 1707

Јован, свештеник 1607

Јовановић Аврам, прота у Петроварадинском Шанцу 1997

Јовановић Алка, мајка Арсенија Јовановића митрополита 2279

Јовановић Арсеније (IV), патријарх, митрополит, архиепископ 1023, 1536, 1722, 1725, 1729, 1795, 1812, 1813, 1815, 1846, 1862, 1993, 1994, 1999, 2000, 2002, 2026, 2031, 2033, 2037, 2099, 2128, 2184, 2268, 2269, 2270, 2272, 2273, 2275, 2276, 2278, 2279, 2283, 2287, 2302, 2328, 2333, 2398, 2458, 2483, 2532

Јовановић Вићентије (Викентије), владика у Темишвару, митрополит карловачки, архимандрит пакрачки 1536, 1761, 1778, 1875, 1880, 1882, 1888, 1903, 1943, 1960, 1961, 1984, 1985, 1992, 1993, 2003, 2018, 2030, 2031, 2034, 2068, 2092, 2096, 2102, 2184, 2190, 2197, 2198, 2199, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2207, 2214, 2217, 2221, 2226, 2226/8, 2397, 2245, 2457, 2503, 2507, 2519

Јовановић Георгије, владика, митрополит карловачки 2287

Јовановић Димитрије, протопрезвитер из Градишке 2205

Јовановић Дионисије, јеромонах, брат Јовановић Евгеније, намесник манастира у Ораховици 2522

Јовановић Јован, православни свештеник у Сентандреји 2372

Јовановић (Керекић) Јосип, управник Поште у Кршинцима, брат Вићентија Јовановића, митрополита 2279, 2299

Јовановић Лаврентије (Стефан), викар Исаије Антоновића, митрополита 2296, 2357, 2358, 2359

Јовановић Софроније, викар Пакрачке дијецезе, епископ, владика пакрачки 1800, 1814, 1823, 1826, 1836, 1856, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1892, 1893, 1894, 1899, 1902, 1915, 1916, 1917, 1925, 1927, 1928, 1930, 1931, 1933, 1935, 1936, 1973, 1974, 1980, 1983, 2187, 2201, 2269, 2292, 2294, 2295, 2297, 2343, 2369, 2385, 2429, 2522

Јованозић Спиридон, протонотар 1876

Јовановић Теодор, протосвештеник, парох у цркви Св. Ђорђа у округу Штајерхоф 1761, 1762, 1770, 1777

Јовичић Никола, пандур 1531

Јожеф, свештеник у Беленьешу 1304, 1374

Јон, свештеник из Селишта 1675

Јосиф, парох 2360

Јосиф I, цар 1609, 1613

Јосиф II, цар 1804, 1810, 1992

Јосифовић Јован, капелан 2296

Јуан Андре, унијата из Лебетшења 1284

Јурицкац Паул, управник властелинства у Балу 1039

Јуришић, барон 2511

Јуркин Сима, трговац 1501

Јурковић Арса, трговац вином и медом 1501

Јусбаша Јован, бродски поручник Потиске војне границе 1997

К

Каврини (Каврија) Георг Лудвиг, гроф 1536, 1559

Какељ Леринц 1218

Калоч Јанош, вице жупан у месту Токај (жупанија Земплен) 2063

Калчи Тивадар 1224

Каменски Штефан, свештеник из Чакова 2199

Кампмилер, свештеник 2052, 1109, 1177

Карафа (Карафи), гроф 1538, 1542, 1555

Капитањи Михајло, трговац 1490

Карачоњи Ватан 1310

Карл Михаел од Алтахана, бискуп у месту Вац 2113

Карло V, аустријски цар 2347

Карло VI, цар 1551, 1607, 1609, 1613, 1722, 2002, 2003, 2005, 2006, 2008, 2010, 2011, 2014, 2015, 2016, 2018, 2026, 2217, 2332

Карпаћан Алекса, шизматик из Калноа, жупанија Добока 1689

Катерер Франц, канцелиста митрополита Павла Ненадовића 2357, 2359

Катинчић, потпоручник 2147

Кауниц Ридберг, гроф, државни канцелар 1071, 1526, 1608, 1653, 1665, 1667, 1669, 1671, 1676, 1718, 1724, 1783, 1786, 1869, 1874, 1887, 2143, 2153, 2367

Кваричети Карло, дворски тумач за оријенталне језике 2527

Кевенхилер, гроф фелдмаршал, гувернер Славоније и Срема 1531

Кеглевић Јосиф, гроф 1574

Келеман Петер, инспектор краљевских фискалних имања у Великом Варадину 1378

Кемпф Игњације пл. Агретал, комесар 1099, 1175, 1574

Кенђел, генерал заповедник Крижевачког и Ђурђевачког пука у Вараждинском генералату 2156, 2370

Кенигсег-Ерпс Карл Фердинанд, гроф, председник ИДД, члан ДРС, председник Дворске коморе 1170, 1459, 1503, 1527, 1585, 1586, 1599, 1634, 1647, 1654, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1869, 1871, 1874, 2053, 2069, 2075, 2141, 2164, 2165, 2167, 2169, 2347, 2353, 2378

Кепел, барон члан ИДД, секретар Двора 2162, 2199

Кеселринг, гроф, велепосланик царске Русије 1869

Кешија Павле, чизмарски мајстор из Будима 2364

Кици Бенедикт 1485

Кизијаковић Теодор, русински кнез 1485

Кински Франьа Фердинанд 2101

Кириловић Софроније, владика будимски и бивши владика ердељски 2190, 2193

Кисијак Константин, слуга митрополита београдског Андреовић Софронија 2315

Кистић М. 2159

Клајн Јоханес, барон, бискуп у Фогарошу, унијатски владика — 1176, 1586, 1603, 1607, 1608, 1609, 1613, 2006, 2094

Клефелд, барон, генерал, фелдмаршал — 2207

Климент VII, папа — 1485, 2039, 2436

Климо, бискуп, дворски саветник — 1508, 1849

Кобол Ласло, поседник из Фењвернека — 1297

Ковач Мелитије (Мелентије) унијатски владика, бискуп, апостолски викар, суфрагент — 1019, 1030, 1093, 1095, 1098, 1160, 1162, 1165, 1173, 1174, 1182, 1188, 1191, 1192, 1195, 1197, 1202, 1207, 1213, 1215, 1220, 1386, 1395, 1427, 1441, 1487, 1625, 1872, 2028

Кодран Фењер — 1319

Козма Михаљ — 1201, 2133

Клобушицки Францикус, гроф, надбискуп у месту Калоча — 1017, 1026, 1028, 1045, 1065, 1191, 1199, 1200, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1433, 2454

Кнежевић Матеја, удата за Блитна Александра студента из места Мердар — 2157

Кнежевић Пахомије, архимандрит манастира Раковац, епископ арадски и јенопољски — 2185, 2190, 2224, 2226/11, 2226/12, 2226/13, 2226/14

Кнезовић Василије (Васил), свештеник у Земуну — 1499, 1500

Колар Адам (Антон Франц), дневничар комисије ИДД, актуар — 1024, 1028, 1045, 1072, 1435

Колер Адам, библиотекар Дворске коморе, кустос — 1438

Колер Ксавијер Франц, гроф, дворски комесар, дворски саветник, председник ИДД, члан ЕДК 1084, 1105, 1179, 1463, 1464, 1492, 1508, 1588, 1625, 1709, 1711, 1844, 1849, 1862, 1872, 1925, 1932, 2032, 2119, 2168, 2174, 2193, 2195, 2207, 2236, 2360, 2440

Коленек, барон коморски управитељ 1542

Коловрат Фердинанд, гроф, секретар Двора, председник ИДД, бискуп у Нојштату, члан Дворске коморе, кардинал 1459, 1503, 1508, 1509, 1527, 1793, 1794, 1795, 1800, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1968, 2127, 2269, 2270, 2272, 2273, 2274, 2275, 2277, 2278, 2279, 2280, 2282, 2284, 2285, 2287, 2289, 2294, 2297, 2298, 2300, 2305, 2307, 2310, 2312, 2313, 2318, 2324, 2327, 2334

Колоредо Јохан Баптист, гроф, маршал, власник Митровачког властелинства 1536, 1537, 1559

Кокца (Kokcta) Шандор, комесар жупаније Бихар 1268, 2355

Константин, свештеник у месту Фарнас 2371

Константин Димитрије, кандидат за представника у магистрату места Егер (Јегра) 1451

Константиновић Јован, парох и архиђакон у месту Помаз 2159, 2205

Константиновић Марија, удовица свештеника Јована 2205

Кордоне, гроф, генерал 1537, 1538

Корма Михаљ 1201

Корнић Габријел 1359

Корња Петер 1224

Косон, барон, ердељски ризничар 2504

Костка (Коска) Стефан, племић, војни аудитор, поручник, верски судац 1071, 1087, 1168, 1194, 1466, 1489, 1624, 2089, 2196, 2281

Котек Рудолф, гроф 1676

Кох, барон, секретар кабинета његовог 1847

Крачањ (Крачун) Даљ (Дадили) 1292, 1445

Крекић Павле, судија у Араду 1997

Кремер фон Конрад Јохан, представник Правног савета РС 2163

Крепел, барон, секретар ИДД 1463, 1737, 1740, 1745, 1901, 1902, 1906, 1908, 1910, 1912, 1913, 1914, 1915, 1917, 1918, 1920, 1922, 1923, 1924, 1926, 1931, 1940, 1941, 1946, 1949, 1950, 1952, 1953, 1955, 1963, 1967, 2159, 2449, 2476, 2501, 2502, 2514, 2517, 2523

Кузмановић Петар, свештеник из Темишвара 2197, 2198, 2114

Кукић Софроније, владика Карлштатски 2226/22, 2226/25

Куловић Арсеније, настојник манастира Св. Ана, прота 2522

Кумшија Драгић, редов Слунске регименте 2406

Кумшија Манда, жена Кумшије Драгића 2406

Куртовић Максим, трговац 1781

Курцбек, штампар 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1007, 1012, 1486

Кустић Георгије, војни капелан у Петроварадинској регименти 2506

Куфштајн (Кифштајн), гроф 1536, 1537, 1559

Л

Лабеј Балдуин, управитељ регистратуре, куратор оставинске масе Васић Герасима 1003, 1005, 1953, 1954, 1963, 1964, 1968, 1972

Ладислав, срески начелник 1439

Лазар, свештеник из места Синитњаја 1055, 1056

Лазаревић Самуило (Сава), православни свештеник (прешао у католичку веру), дворски тумач (преводилац) 2109, 2432

Лајхерсберг, барон, пуковник 2147

Ланиус, барон, пуковник, командант Бродског и Петроварадинског граничарског пука 2056

Ласло, унијатски свештеник из места Селинд 1283

Лаух, дворски саветник ИДД 1017

Лацковић Ласло 1201

Липаи Ђерђ, надбискуп 1485

Лихтенштајн, кнез, фелдмаршал 1421

Лобковић, фелдмаршал, кнез 1393, 1394

Лука, свештеник из места Саранда 1055, 1056

Левајн (Леви) Симон 2397, 2403, 2532

Ленгел Михајло, срески начелник 1377

Леополд I, цар 1094, 1154, 1184, 1194, 1445, 1448, 1449, 1461, 1505, 1509, 1514, 1561, 1586, 1597, 1598, 1604, 1607, 1608, 1609, 1610, 1613, 1682, 1691, 1851, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1992, 1995, 1996, 2001, 2006, 2025, 2026, 2028, 2100, 2101, 2103, 2132, 2398, 2446, 2448

Лернић Новак, парох 2147

Љ

Љубибратић, натпоручник, извршилац тестамента Јовановић Софронија 1875, 1974

Љубибратић Стефан, владика костајнички 1520

Љубојевић Ана, удовица капетана Љубојевића 1779, 1784

Љубомерски Теодор, кнез 2080

Љуштина Јован 2157

М

Маглић Стефан, разбојник 1531

Мадур Шриман 1201

Мађарчић Никола, казанбаша (вођа банде) 1531

Мајер Грегорије, грко-унијатски свештеник у Трансилванији 2039

Мајлат Јожеф, племић, дворски комораш 1574, 1710

Мајлер Франц Јозеф фон Фрајбург, поручник врховни војни судија 2092

Мајор Георгије, капелан из места Козарвар у жупанији Добока 1685

Макарије, владика 1509

Максим, владика 1509

Макфалви, начелник 1670, 1672

Мали Лазар 2205

Малковић Теодор 1509

Маљевац Георгије 1878

Манагета Јохан Георг, барон, председник ЕДК, члан савета ИДД 1650, 1652, 1653, 1999

Мановић (Марковић) Јеврем 1499, 1500

Мањковић (Марковић) Симеон 1499, 1500

Маороњ Константин, грчки трговац 1732

Маргетан Николас, зидарски мајстор 1876

Марек, барон потпредседник ИДД 1752

Марија Терезија, царица 1025, 1684, 1686, 1702, 1706, 1709, 1710, 1723, 1729, 1734, 1786, 1810, 1884, 1894, 2002, 2020, 2021, 2032, 2042, 2048, 2108, 2109, 2436, 2448

Марић Јован, свештеник 2201

Марић Павле 1931, 1981

Марић Тодор, ђакон 2201

Маришанин Петар, калуђер 1885

Марк ван дер Јохан Фердинанд, барон, члан ИДД 1185, 1466

Маркатиц, унијатски владика у Марчи 1527

Марковић коњички капетан 1929

Марковић Јеврем, свештеник у Сурчину 1500

Марковић Михајло од Дракуловића 2431

Марковић Никола, судија из Ирига 2540

Марковић Рафаел, владика (приклонио се унији) 1509, 1520

Марковић Симеон, свештеник 1500

Маркус, барон 1852

Мартиновић, поручник 1512

Мартиновић, капетан, командант Петроварадинске граничарске регименте 2345, 2447

Мартиновић Августин, граничарски натпоручник 1531

Мартиновић Матеја, свештеник 2205

Марцибањи, гроф, власник властелинства Каменице 2448

Матесен, барон комесар за српска питања 2193

Матић Сава, разбојник 1531

Мађаш 1613

Маширевић Јован, свештеник 2480

Мерси фон Освалд, гроф, генерал фелдмаршал, заповедник Граничарске јединице у Осеку, председник Славонско-илирске комисије 1168, 1502, 1612, 1667, 1875, 1880, 1883, 1886, 2053, 2058, 2178, 2180, 2181, 2348, 2395, 2420, 2429, 2447, 2459, 2511

Мерсчок, капетан 2147

Месарош Петер 1201

Меснер Штефан, коморски провизор 2394

Миакић Гаврило, владика 1509

Мигаци, гроф, бискуп у Вацу 1154

Милатановић, капетан 2226/6

Миле Јанош, жупанијски војник 1295

Милета, кнез села Чалма у Срему 2487

Милетић 1724

Милијевић, пуковник, командант Градиштанске пешадијске граничарске регименте 2512

Милисавчић Паја 2147

Миловановић Јаков, новосадски православни свештеник 2215

Милосављевић Василије, свештеник 2202

Милош, православни парох у месту Идамајор 2377

Милорадовић Симеон, викар епископа костајничког за Лику и Крбаву 2101

Милошевић Михајло, епископ будимски 1988, 2103

Микашиновић, потпуковник, пуковник, генерал страже 1511, 1513, 1520, 1900, 2144, 2145

Микта Теодор 1300

Мирковић Партеније, игуман манастира Св. Ђорђа у дистрикту Чаково 2416

Махаел Арон, унијатски вицеархиђакон 1438, 1445

Михаел Карло од Алтхана, бискуп вацки 2113

Михаиловић, свештеник у месту Крисекар 1516

Михајловић, пуковник 2435

Михајловић, властелин властелинства Ораховица 1852

Михајловић Димитрије Арсеније, архиђакон, администратор арадске жупаније 1019, 2099, 2296

Михајловић Димитрије, архимандрит у служби митрополита Арсенија (Јовановић) прешао у редове унијата 2380, 2381

Михајловић Димитрије (Деметро), руски мајор, емигрант у Русији 1880, 1882, 1883, 1884, 1886, 1887, 1890, 2457

Михајловић Игњације, свештеник у округу Штајерхоф 1732, 1734, 1736, 1737, 1738

Михајловић Која, војни свештеник 2544

Михајловић Лука, православни парох у месту Граховљани 2520

Михајловић Стеван, православни свештеник у месту Турањ 2520

Михаловић Ива, кнез места Илаче 1553

Михаљевић, потпуковник, пуковник 1520, 2144, 2145

Михоловић (Михајловић), капетан 1869

Мишљеновић, владика 1509

Молинић Нешко, кнез места Никославци 1553

Момчиловић Петар, свештеник у Ср. Карловцима, архимандрит манастира Ремета 1625, 2461, 2466, 2485, 2492, 2513

Монастерлија Штефан (Стеван) 2112

Монтоја (Монтаја) де Кордоне, гроф 1630, 1631, 1635, 1636, 1638, 1640, 1645, 1655,1663, 1664, 1666, 1668, 1671, 1679

Моринец Иван, ђакон у месту Ричка, жупаније Марамарош 2538

Московић (Москловић) Стефан 1499, 1500

Мохавију Теодор 2161

Мудур Јанош 1201

Мунгов, грчки сједињени епископ 2025

Мученик, свештеник из места Селиште, дијецеза Херманштат 2387

Н

Надажди де Леополд, гроф, бан дворски канцелар, председник УДК 1212, 1362, 1370, 2032, 2170, 2179, 2195, 2374, 2396, 2398

Надовић Синесије 1207

Нађ Александар, срески начелник у жупанији Хуњад 1689

Нађ Бети Имре, властелин 1201

Настић Гаврило, православни свештеник у месту Четелек (Великоварадинска диецеза) 2160

Недељко, свештеник из места Гргуревци у Срему 2508

Недић Ђорђе, протопрезвитер, изасланик митрополита карловачког 2226/7

Недић Ј., протосвештеник у месту Елемир 2200

Ненадовић Павле, владика, епископ и митрополит карловачки, 1013, 1014, 1015, 1016, 1021, 1023, 1032, 1033, 1035, 1036, 1041, 1044, 1047, 1049, 1050, 1056, 1057, 1058, 1059, 1061, 1066, 1067, 1068, 1070, 1099, 1385, 1387, 1392, 1398, 1410, 1414, 1417, 1418, 1420, 1425, 1426, 1443, 1448, 1450, 1451, 1454, 1463, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1505, 1506, 1509, 1511, 1513, 1519, 1520, 1521, 1522, 1527, 1571, 1575, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1587, 1592, 1593, 1594, 1597, 1601, 1606, 1653, 1702, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1726, 1727, 1729, 1731, 1733, 1748, 1751, 1798, 1820, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1833, 1836, 1837, 1839, 1846, 1851, 1862, 1863, 1867, 1868, 1870, 1874, 1875, 1876, 1877, 1879, 1880, 1882, 1884, 1885, 1887, 1888, 1892, 1896, 1899, 1900, 1902, 1903, 1911, 1915, 1917, 1919, 1920, 1922, 1925, 1926, 1930, 1931, 1932, 1934, 1936, 1944, 1974, 1993, 2000, 2027, 2043, 2045, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2064, 2066, 2074, 2083, 2095, 2113, 2114, 2117, 2120, 2128, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2152, 2157, 2164, 2168, 2169, 2172, 2178,

2180, 2181, 2183, 2184, 2190, 2193, 2196, 2207, 2208, 2211, 2212, 2214, 2215, 2218, 2271, 2286, 2299, 2305, 2306, 2311, 2313, 2316, 2318, 2319, 2320, 2321, 2323, 2324, 2327, 2328, 2330, 2331, 2333, 2335, 2336, 2338, 2340, 2341, 2344, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2361, 2363, 2364, 2366, 2367, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2379, 2382, 2384, 2385, 2386, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2396, 2397, 2399, 2400, 2401, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2414, 2416, 2417, 2419, 2420, 2421, 2422, 2428, 2429, 2431, 2437, 2441, 2442, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2469, 2470, 2473, 2475, 2478, 2479, 2480, 2483, 2485, 2486, 2487, 2489, 2490, 2492, 2493, 2495, 2496, 2499, 2502, 2503, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2511, 2513, 2514, 2518, 2521, 2522, 2525, 2529, 2530, 2531, 2532, 2534, 2535, 2536, 2538, 2539, 2540, 2541

Ненадовић Теодор, свештеник у Петроварадинском пуку 2058

Нехем (Немен), барон, заповедник Петроварадина 1537, 1559

Никодемус Хаци, православни свештеник у месту Кијо (жупанија Шарош) 1653

Николај, свештеник из места Селиште (диецеза Херманштат) 2387

Николаус, потпуковник 1875

Николић, капетан Пешадијског граничарског пука у Петроварадину 2226/6

Николић Василије, слуга Васић Генадија, епископа пакрачког, ђакон 1900, 1905, 1909, 1910, 1911, 1913, 1914, 1915, 1919, 1921, 1923

Николић Михајло, протосвештеник у месту Бодборје (Пожешка жупанија) 2520

Нинковић Недељко, пандур 1531

Нићин Лукас (Лука) 2243, 2245, 2249, 2254

Нићифор, архимандрит манастира Леповина 1512

Новаковић (извесни доктор, претендент за свештенички чин) 1828

Новаковић Дионисије, епископ будимски, владика ердељски 1626, 1632, 1681, 1697, 1699, 1706, 1833, 1838, 2159, 2190, 2208, 2285, 2289, 2291, 2298, 2316, 2325, 2372, 2377, 2396, 2446, 2496, 2521

Новаковић Петар, православни свештеник из Катоње Вароши 1214, 1347

Новосел Лука 1574

Нојбауер Јохан Готлиб, коморски провизор 1910

Нојперг, гроф фелдмаршал, вицекомандант Вараждинског корпуса 1523, 1524, 1526, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147

Њ

Њасто Габриел, православни свештеник у месту Четелек (Великоварадинска диецеза) 2162

О

Огњанчевић Рафаел, калуђер 1509

Оданел, гроф генерал, заповедник за Трансилванију 2182

Одвајер (Одвиер), гроф 1536, 1537, 1538, 1542, 1559

Одескали (Одескалки, Оделскалски, Одескалфи), кнез, властелин, власник властелинства Илок 1538, 1864, 2032, 2064, 2172, 2448, 2508

Олшовски (Ошлавски) Мануел, унијатски епископ у Мункачу 1479, 2061, 2069

Оренги Јозеф Карл, заступник Срба у Угарској, агент Двора 1816, 1818, 1825, 1839, 2037, 2063, 2066, 2087, 2307, 2318, 2329

Орци, барон, генерал 1466, 1489

Офелн (Ифелн) Георг Лудвиг, барон 1536, 1537, 1559

Остојић Василије, свештеник у Земуну 1499, 1866

Остојић Радован, пандур 1531

П

Павлековић Јосип 2147

Павловић Арсеније 2397

Павлан Станојевић Павка 2343

Павловић Висарион, владика бачки, јегарски и сегедински 1592, 1812, 1820, 1859, 1860, 1861, 2017, 2068, 2163, 2190, 2272, 2275, 2276, 2277, 2278, 2280, 2281, 2289, 2290, 2291, 2304, 2352, 2360, 2382, 2385, 2394, 2397, 2400

Палковић, унијатски владика 1514, 1516, 1518, 1522, 2196

Палковић Габријел, калуђер 1508

Палфи Николаус, гроф фелдмаршал, председник УДК 1622, 1624, 2174, 2489

Панић Никола, парох у Брестовцу, (Пожешка жупанија) 2520

Пап Георгије, грчко унијатски свештеник у Трансилванији 2039

Пап Јанош, свештеник из места Кумуњешд 1230

Пап Миклош, свештеник из Кедреш Абрања 1218, 1226

Пап Петер 1201

Пап Стефан, протојереј из места Вамош Лас, унијатски свештеник 1376

Пап Теодор, унијатски свештеник 1223

Паровић (Паревић) Мојсије 1588

Пасарди Јохан Паул, главни администратор за Славонију 1489, 2091, 2429, 2464

Патачић Адам де Зајезда, бискуп у Великом Варадину, барон, дворски саветник 1043, 1046, 1047, 1163, 1193, 1504, 1625, 1792

Патачић Александар, гроф, дворски саветник, краљевски комесар за српска питања 1504, 1792, 1997, 2001, 2026, 2176, 2366

Патачић Гаврило, архиепископ у месту Калоча 2079

Паткаш Петер 1228

Патсаци, свештеник 1478

Паушлански Василије, пакрачки провизор 1879

Пашић Теофил, опат (игуман), свиднички епископ 2082

Пејачевић Јосип, барон, властелин у Ораховици 1023, 1536, 1537, 1573, 1852

Пејачевић Марко, барон, властелин 2320

Пелукин, пуковник 2158

Периловић Теодор, православни свештеник 1308

Перлас, гроф, администратор за Тамишки Банат 1186, 1612, 1674, 1676, 1881, 1883, 2172, 2431

Петар, свештеник грчког обреда у месту Вашаљхељ 1351

Петар 1459

Петаци, гроф, генерал, фелдмаршал, заповедник Генералата у Карлштату (Карловац) 1176, 1509, 1510, 1511, 1512, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1528, 1624, 1863, 1867, 1868, 2075, 2147, 2150, 2155, 2157, 2158, 2406, 2459, 2467, 2478, 2481, 2482, 2501, 2514, 2515, 2539, 2544

Петаци, наредник у Вараждинском генералату 1862

Петер, унијатски свештеник из места Белач 1237

Петер Паул Арон, унијатски фогарачки епископ 1658

Петранди, капетан 2254

Петраш, бароница 1537

Петраш, гроф, генерал 1542

Петраш Петер, православни свештеник 1283

Петровић Василије, митрополит и црногорски викар скендеринск и приморски, заменик пећког патријарха 1846, 1847, 1874, 2333, 2373, 2384

Петровић Дамјан, свештеник 2374

Петровић Мојсије, митрополит београдски, архиепископ за Тамишки Банат 1509, 1527, 1536, 1991, 2009, 2040, 2044, 2070, 2104

Петровић Сава, митрополит црногорски 2462

Петрубан Стефан, канцелиста 1643

Петрус Павле, финансијски управник 2122

Пешти Балтазар, племић, велики жупан у Куманову 2358

Пивар Јон, отац свештеника Ивана из места Золд 1651

Питхел Јохан, надбискуп 1670

Пишчевић Вук, натпоручник 1511

Полхајм, гроф, поглавар места Балажфал 1679

Понграц, барон, канцелар Трансилваније 2121

Понграц Матија, управник епископских имања Сент Миклош и Овар 1355

Опа Јанош 1201

Поповић, владика ужички 2397

Поповић, свештеник 2403

Попозић Аксентије, намесник манастира у Дреновцу 2522

Поповић Алексије, презвитер 2147

Поповић Андрија, прота 2463

Поповић Арсеније, свештеник, прешао у римокатолике 1045, 1048, 1072, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2116, 2395, 2427, 2430, 2443, 2464, 2490, 2499, 2505

Поповић Вићентије (Викентије), архимандрит манастира Шишатовац, архиепископ 2040, 2356

Поповић Георгије, владика темишварски 2031, 2054, 2287, 2311, 2524

Поповић Георгије, парох у месту Халмађ 2391

Поповић Глигорије, унијатски свештеник у месту Велики Варадин 2371

Поповић Ђорђе, капетан 1869

Поповић Јован, свештеник у месту Грос 1039

Поповић Јован, парох из места Лонђица 2205

Поповић Кирил, православни парох у месту Шекељудвархељ у Трансилванији 2408

Поповић Мелетије, унијатски свештеник 1212

Поповић Методије, протођакон 2296

Поповић Мојсије 1325

Поповић Никола, свештеник из места Синђе (Бихарска жупанија) 1301

Поповић Нићифор, архимандрит 1511

Поповић Павле, свештеник у Земуну 1499

Поповић Прокопије, архимандрит у Славонији 2462, 2473

Поповић Симеон (Симон), викар из места Веленце, капелан 1015, 1016, 1417, 1419, 1440

Поповић Теодор, ђакон из Мезијада 1325, 1901, 1903

Послављски Василије, провизор пакрачких добара 2520

Постељи Јоан 1495

Прајслер Франц, фелдмаршал-лајтнант 1900

Прерадовић Иван 2364

Прерадовић Рајко, потпуковник, командант Илирског коњичког батаљона 2073

Продановић Мишко, капетан Дунавске војне границе 1997

Пуковић Гаврило, оберкнез места Оросламош 2200

Путник Мојсије, митрополит карловачки, архимандрит, владика бачки, администратор Митрополије карловачке 1016, 1021, 1051, 1342, 1357, 1362, 1374, 1433, 1470, 1471, 1744, 1746, 1750, 1884, 1896, 1929, 1974, 2190, 2208, 2226/9, 2454

Пушкаш Теодор, шизматик из места Кално (Жупанија Дубока) 1689

Пфеферхофен, барон, пуковник, заповедник Тврђаве Петроварадин 1531

Р

Радатић Филип, натпоручник, поручник 1511, 1512, 1520

Раденовић Димитрије, свештеник у месту Дејановци 1516

Радетић, натпоручник 1863

Радетић Лука 2147

Радетић Станко 2147

Радивојевић Арсеније, администратор Пакрачке диецезе, владика темишварски, пакрачки, будимски и постајнички 1512, 1514, 1884, 1903, 1935, 1943, 1949, 2179, 2190, 2226/10, 2370, 2431, 2479, 2497, 2512, 2520, 2522, 2526

Радивојевић Тимотије, ђакон 2296

Радиновић Ђука, свештеник у месту Дејановци 1516

Радојчић Драгојло, капетан 2441

Радонић Дамјан, кнез места Илинци 1553

Радосављевић Андреј, син Николе унијатског свештеника 2343

Радосављевић Герасим, главни викар у Осеку, протопрезвитер у Карловцима 1884, 1931, 1935, 1937, 1940, 1956, 1957, 1966

Радосављевић Никола, унијатски свештеник у месту Борову 2343

Радосављевић Петар 2343

Рајбер, племић, потпуковник, заповедник Пука у Земуну 1498

Рајо Михаел, ђурчија 1490, 1491

Рајхер, пуковник, командант војске у Панчеву 2431

Ракитијевић, коњички капетан 2197

Ракић Игњат, сенатор из Сегедина, заступник Срба у Магистрату Сегедина 1997, 2036, 2419

Ракоци, кнез у Ердељу 1448, 1575, 1597, 1994, 2089, 2090, 2091, 2399

Ралгањи Силвестер, грко-унијатски свештеник у Трансилванији 2039

Раниловић Томо 2147

Рапљан Паја 2147

Рац Данило (Данијел) 1466, 1489

Рац Миклош 1226

Рац Стефан (Штефан) 1451, 1461

Рашковић Атанасије, пуковник, пребег у Русију 1836, 1974, 2031, 2041

Ребентиш, барон, коморски саветник 1542, 2090

Редник Атанасије, грко-католички бискуп из места Балажфалве 1710

Ренге Елисабета 2161

Рожа Емерик 1489

Розентал, преводилац са српског 1531

Ролер, дворски саветник 2127

Роли Јозеф 2073

Роса Дела, капетан Поморишке регименте 2337

Рош Емерих 1466

Рубежић Лазар, сенатор из Новог Сад 2442, 2451

Рудолф II 1613

Ружичка Карло, дворски тумач за оријенталне језике 2527

Русан, свештеник у месту Алба Каролина 1675, 1679

С

Сабадош, свештеник 1495

Сабо Елизабета 2372

Сабо Јован 1446

Сабо Маријана 1917

Сабо Стеван, дворски кројач у Осеку 1917

Сава, свештеник у Осеку 1979

Савни Габор 1224

Савни Петер 1224

Сајцендорф, канцелар 1503

Сајлер, државни намесник 1734

Салбек 1665

Саломон, католички свештеник у Великом Варадину 2410

Сандори, барон 2520

Санер, гроф 1168

Санта Стефан, бивши срески начелник 1367

Санто Јанош, епископ, провизор 1682

Сатмари Павле 1359

Саур, гроф 1103

Светић, дворски саветник 1107

Сегединац Пера, заставник царске војске 2089, 2096

Секендорф, гроф, фелдмаршал 1531

Секерашки Илија 2200

Секереш (алијас Деметровић) Атанасије (Антонијус), коректор, бивши свештеник православног храма у округу Штајерхоф 1004, 1008, 1779, 1781

Секхеђ 1514

Сенаши Јожеф, срески начелник у жупанији Дубока 1661

Сенаши Сара 2160, 2162

Сепенбург, племић 1504

Серењ, гроф 1538

Сечењи, гроф 1023

Силвестер, унијатски владика 1509, 1527

Синбовић, вођа побуњених Грка 1724

Симеоновић Михајло 2372

Симон Јоан, презвитер унијатске катедрале у месту Велики Варадин 1189

Смањановић Константин, презвитер 2147

Смољановић Ђуро 2147

Соларић Стефан, православни свештеник 1512

Сомбатхељи 1884

Сорбан Јован, кнез општине Селтало 1223

Софронije, игуман манастира Марча, чувар (вардијан) манастира Марча 1511, 1513

Софронije, свештеник 1630, 1632, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1644, 1649, 1650, 1659, 1661, 1662, 1663, 1670, 1679, 1682, 1689, 1691, 1699, 1704

Софронije, епископ београдски 2502

Софронije, калуђер у Трансилванији 2521

Стаков Марунка кројачица из Осека 1980

Станисављевић Марко, свештеник у Земуну 1499, 1500

Станисављевић Сава 1509

Станкодски Јован 1495

Станковић, свештеник 1747

Станковић Петар, царски изасланик 1653

Станојевић Сава, протопрезвитер, свештеник у Пакрацу, конзисторијални саветник 1876, 1884, 1931, 1981

Старшић, граничар 2156

Стевановић Јосиф, владика костајнички и зринопољски 2156

Степчевић Герасим, монах из манастира Дивша 2147

Стерио Теодор, свештеник у Земуну 1499, 1866

Стефан, прота у Сремској Митровици 1997

Стефановић Адам 1779

Стефановић Данило, рачуновођа Царског краљевског рачуноводственог звања 1735

Стефановић Нићифор, владика славонски (Пакрац) 1800, 1877, 2187, 2190, 2269, 2294, 2297

Стефановић Спиридон, свештеник 2197, 2198

Стојановић Арсеније, владика постајнички 2190

Стојановић Јосиф, владика постајнички и зринопољски 1068, 1520, 1522, 1523, 2196, 2208, 2226/19, 2226/23, 2374, 2379

Стојановић Мојсије, унијатски ђакон 2518, 2524, 2525, 2536

Стојановић Павле 2200

Страсалдо, гроф, пуковник 1527

Суботић Јуре 1928

Суботић Теодор 2461, 2466

Т

Танасковић Василије, свештеник 1495

Телеки Пал, жупан жупаније Добока 1689

Телијер фон, барон, мајор, председник Истражне комисије у Петроварадину, потпуковник Петроварадинског граничарског пука 2461, 2492

Тенеши, бискуп у Јегри 1449

Теодор, православни свештеник 1388, 1419, 2346

Теодоровић Никола, прота 1509, 1525

Теоклит (са Атоса), свештеник у Токају 1588

Теофановић Арсеније, архимандрит манастира Раковац, владика постајнички и зринопољски 1512, 1855, 2340, 2341

Терек Антоније, жупанијски заклетник Бихарске жупаније 1377

Терновски Никола 2243, 2245, 2249, 2254

Тиманди Јоанес, архиђакон у месту Милван код Коложвара (Клуж) 1655, 1689

Тит Адам 2161

Тодоровић Софроније, свештеник 2368

Тома, свештеник 1446

Томановић, коморски провизор 1867

Тосен, барон 1586

Трафнер, штампар 1001, 1006

Треф Петер 1201

Туцић Марко, кнез места Ловас 1553

Туцић Марко, кнез из Илинаца 1553

У

Уленфелд (Улфелд), гроф, управитељ Двора (Оберхофмајстер), члан ИДД 1599, 1616, 1631, 1639, 1642, 1648, 1659, 1665, 1684, 1691, 1860, 2436

Унгус Георг 2529

Урбан VIII понтифекс максимус 1221, 1222

Ф

Фабијан Ласло, срески начелник у жупанији Себен 1682

Фабри Јакоб, викар у месту Велики Варадин 1242, 1434, 1439

Фабри Јозеф, жупанијски заклетник 1438, 1442

Фегешан Василије, православни свештеник 1653

Фекете Георг, племић галанта, гроф, велики жупан Арадске жупаније, дворски комесар, коморски саветник 1054, 1056, 1459, 1504, 1796, 1867, 2362

Фелдвари Шандор (Александар), племић, секретар карловачког епископа П. Ненадовић 2388

Фелеки (Фенеши) Ђерђ бискуп у Јегри 1460, 1461, 1467

Фердинанд III, цар 1503

Фештетић, вице председник УДК, тајни саветник, гроф 1986

Физмијан, гроф 1178

Филип, унијатски свештеник у Великом Варадину 2371

Филипидис Александар де Гаја, дневничар комисије ИДД, актуар, дворски тумач, дворски саветник, ревизор и цензор, владин секретар 1024, 1028, 1045, 1072, 1372, 1894, 1895, 1899, 1900, 1911, 1975, 1983, 2107, 2134, 2527

Филиповић Душко, капетан из Арада 1997

Филиповић Симеон, владика у диецези Леповина/Северин 1503, 1510, 1520, 1527, 2027, 2085, 2370

Фистернбуш, барон, пуковник 1542, 2090

Флечер, поручник, аудитор (судија) 1531

Фогт Јохан Вилхелм, члан Комисије за решавање жалби становника Славоније 1534

Фодор Петер 1201

Форгач Павле (Пал), унијатски, владика гроф, бискуп у Араду, жупан у Великом Варадину (Орадеа Маре) 1014, 1016, 1019, 1026, 1028, 1052, 1055, 1057, 1058, 1060, 1061, 1065, 1066, 1094, 1099, 1102, 1154, 1169, 1170, 1179, 1187, 1194, 1203, 1216, 1233, 1354, 1355, 1358, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1388, 1389, 1390, 1391, 1398, 1400, 1401, 1403, 1405, 1412, 1413, 1415, 1416, 1419, 1420, 1425, 1433, 1441, 1443, 1444, 1446, 1585, 1856, 1857, 1861, 1865, 1872, 2168, 2171, 2192, 2346

Формаг Пал, гроф великоварадински бискуп 1383

Франсино Јохан, настојник имања барона Харукера 2408

Франц Адам, колар 1435

Френдхајфер, барон 1549

Френк де, финансијски комесар ИДД 1795

X

Хабим (Хабин) Лукас (Лука), унијатски свештеник 1473, 1474, 1475, 1478, 1480

Хавак фон, гроф, председник Дворског ратног савета 2143

Хадик (Хадик) Андреас (Андраш), генерал, пуковник Двора, комесар на Народном сабору 1017, 1023, 1026, 1028, 1045, 1051, 1065, 1072, 1093, 1108, 1194, 1200, 1420, 1421, 1425, 1433, 1435, 1439, 1472, 1473, 1476, 1477, 1480, 1481, 1482, 1483, 1487, 2183, 2184, 2185, 2186, 2197, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2210, 2222, 2226/1

Хаџи Захарије, игуман манастира Опово? 1997

Хаџи Хасан Паша, заповедник Београда 2486

Хаџић Гаврило, граничар из Митровице, месар 2118

Хајзенлисаг, гроф, руски посланик 1176

Хајкул, племић из дистрикта Заватне 1706

Харубак, војни тужилац при Крижевачком пуку 2435

Хајс Јозефа, супруга пуковника Хајса из Осека 2268

Хајсин, поглавар 1803

Хајстер Ханибал, гроф 1527

Халер Јован, гроф, гувернер Трансилваније, губернатор Ердељског принципата 2121, 2122, 2123, 2132, 2177

Халер Паул, гроф, велики жупан жупаније Солнок 1682, 1689

Хамилтон, гроф, генерал 1542, 2068

Хангвиц, барон, гроф 1169, 1620

Харах, дворски саветник 2031

Харех, гроф, фелдмаршал 1503

Харукер, барон 2408

Хауптман 1012

Хацфелд, гроф 1710

Хелфрајх, барон, артиљеријски генерал, фелдмаршал, лајтнант, заповедник Петроварадина, владин комесар 1498, 1822, 1824, 2055

Хентер Франциско 1689

Хербертштајн, гроф, поручник (пуковник?) заповедник Слуњске регименте 2539, 2544

Хердевич, властелин из Алшо Варзара 1300

Херлаштајн, гроф 2146

Хилдебрант Петер, племић, власник властелинства Валпово 1538

Хилдбургсхаузен, принц 1565

Холаки Пал, велики жупан жупаније Чанад 2391

Хор Петар (Алијас Петрас) из Зелинда 1293, 1360, 1368, 1369, 1370, 1380

Хорват Андре 1484

Хорват Самул (Самуил) 1359

Хордемарски, унијатски владика 1480

Хортобађи, капетан 1644

Хофман, аутор књиге о основама православне вере 2375

Хутер Михаел, саветник у губернији Ердељ 1661

Ц

Цаунер, виши ратни комесар 1664

Цвејановић Никола, свештеник из Шуметјана 1516

Цвијановић Петар, граничарски редов 2147

Цернин, комесар за Трансилванију, гроф, фелдмаршал, влашки унијаћени владика 2093, 2121, 2122, 2123

Цеткеји Андреас, мисионар, викар у Сицтету 1495

Циглер, племић, дворски саветник, комесар 1103, 1168, 1169, 1856

Цинкара Јохан, баптиста, маркиз 1539, 1559

Цицендорф, гроф, генерал, кардинал, дворски канцелар 1181, 1458, 2068, 2081

Црња Петар 1234

Ч

Чаки, кардинал 1190

Чаки Никола, архиепископ стригонски 1203

Чарнојевић Арсеније, патријарх 1575, 1597, 1793, 1997, 2031, 2087, 2399, 2446

Чергеш Марго 1446

Череш Габриел 1219

Чернојевић, потпуковник 1875

Чернојевић Јован, натпоручник у месту Пакрац, извршилац тестамента Јовановић Софронија владике пакрачког 1981, 1974

Черњански Јован 1446

Чете, председник Жупанијског судбеног стола 2535

Чечени, гроф, генерал 1028

Човић Михад 2147

Чордаш Александар 1446

Чотка Стефан, провизор 1443

Ш

Шакабента Јосиф, владика 1953

Шаркади Самуел 2161

Шарп Самуел, војни дезертер, калуђер, (Алијас свешт. Јохан) 2506, 2510

Шварценберг Георг Лудвиг, гроф, генерал 1509

Шворц Филип 1588

Шевић Јован, потпуковник, командант Потиско-поморишког граничарског пука 2043, 2292

Шељњеци Михаљ 1201

Шенаузер Јован, парох вашконски 1445

Шенборн, гроф, вицеканцелар 1536, 1537, 1559

Шендборн, кнез 1539

Шербелони, гроф 1640

Шерер Вилхелм Јохан, гроф, члан ИДД, агент за српска питања у округу Штајерхоф, представник Двора, дворски агент при Чешко-аустријској депутацији 1727, 1732, 1770, 1878, 2115, 2375

Шерцер, барон, генерал, изасланик ИДД 1851, 2478

Шиоковић Лука, (грађанин Пакраца) 1900

Ширит Антон Франц 2204

Шлик Леополд, гроф, дворски саветник 2209

Шмидлин (Шмидлајн), барон, члан депутације ИДД 1586, 1857, 1609, 1634

Шмит, пуковник, командант Градиштанског граничарског пешадијског пука 1836, 2041, 2324

Шмит Антон Ханс, управитель дистрикта Велики Бечкерек 2221

Шпишић 1573

Шпрингер Терезија, шваља 1734

Шрер Франц, дворски агент 2243

Штајер Јохан 1025

Штакова Марунка 1928

Штаремберг, кнез 1468

Штаремберг Гутекер, гроф 1503, 1586

Штегер Јозефа 2156

Штил Јоаким, секретар митрополита карловачког П. Ненадовића 2385

Штил Јудита, супруга Јоакима секретара П. Ненадовића 2385

Штрбац, капетан 2119

Регистар географских појмова

А

Абањ (вар) жупанија 1480; 1488;
Абрудбања (Абрудба́нуа-Абруду) 1638;
Адашевци 2226;
Алмасеђ 1416;
Алша Касе 1241;
Алшо Варзар (Алсо Верзар) 1298; 1300; 1303;
Алшо Дерна 1348;
Алшо Ђербешт 1315;
Алшо Фехер – жупанија 1689;
Алшо Шољонда 1312;
Арад – град; округ; епархија 1013; 1017; 1018; 1031; 1409; 1505; 1702; 1714; 1817; 1828; 1832; 1840; 1845; 1846; 1849; 1851; 1854; 1865; 2024; 2026; 2035; 2066; 2119; 2120; 2196; 2222; 2226; 2286; 2314; 2341; 2346; 2371; 2543;
Арадска жупанија 1054; 1056; 1987; 2023; 2024; 2073; 2177; 2188;
Артанд – Бихарска жуп. 1375;
Аустрија 1523; 1524; 1608; 1620; 1875; 2153;
Ачад 1021; 1072;

Б

Баболна 1649;
Баварска 2002; 2027;
Баја 1989;
Бајендорф 1682;
Бајрицај 1298;
Бакија 1232;
Балажфалва – Алшо Фехер жуп. 1679; 1689; 1710;
Балатењ 1264;
Балгарсег – округ 1581; 1593;
Балдобрђе 1243;
Банат и Тамишки Банат – регија 1004; 1612; 1624; 1625; 1658; 1672; 1674; 1708; 1761; 1803; 1828; 1834; 1843; 1846; 1849; 1867; 1986; 1990; 1991; 1996; 2009; 2019; 2020; 2070; 2075; 2099; 2114; 2164; 2167; 2172; 2187; 2198; 2199; 2222; 2223; 2230;

2231; 2232; 2233; 2234; 2235; 2237;
2238; 2239; 2240; 2241; 2244; 2250;
2251; 2252; 2253; 2255; 2256; 2258;
2259; 2261; 2262; 2263; 2264; 2266;
2267; 2268; 2273; 2276; 2278; 2282;
2311; 2333; 2348; 2366; 2381;
Бања 1068; 1159;
Барањска жупанија 1023; 1989; 2308;
Барастај 1285; 1286; 1287;
Барачи – округ 1581; 1593;
Бартхај 1272;
Баршска жупанија 1399;
Бач 1505; 1849;
Бачка жупанија – епархија 1399; 1714; 1989; 2017; 2068; 2074;
2135; 2137; 2139; 2140; 2141; 2163;
2172; 2206; 2225; 2226; 2382; 2393;
2394;
Бездан – манастир 2281; 2282;
Бездин – место у Тамишком Банату 1810;
Бекафална 1246;
Бекеш жупанија 1399; 2065; 2066;
Бел – округ 1093; 1194; 1624;
Бела – властелинство 1036; 1039; 1053; 1184;
Белач 1237;
Беленић – округ 1057; 1093; 1194; 1433;
Белењ – дистрикт (Бихарска жуп.) 1205; 1374; 1375;
Белењеш (Беленус) – округ 1172; 1201; 1256; 1268; 1270; 1271;
1279; 1302; 1304; 1315; 1355; 1382;
1383; 1384; 1385; 1436; 1857;
Белинд – округ 1382; 1383; 1384; 1385;
Белинец 1113;
Бељe – дистрикт 1205; 1231;
Бељe 1355;
Беочин – манастир 1796; 1804; 2064;
Берег жупанија 1480; 1488;
Беренце – округ 1606; 2064;
Беретје 1410;
Берећо (Беретуо) – округ 1207; 1220; 1412; 1425; 1437; 1438;
Бероње 1201;
Бесермењи 1201;
Бестерце – округ 1015; 1207; 1220; 1412; 1415; 1417;
1425; 1437; 1438;
Бетелањ 1269;

Беч 1004; 1176; 1483; 1509; 1527; 1588; 1611; 1652; 1659; 1664; 1668; 1673; 1684; 1693; 1719; 1720; 1721; 1722; 1724; 1725; 1726; 1727; 1728; 1729; 1730; 1731; 1733; 1734; 1735; 1736; 1737; 1740; 1741; 1744; 1745; 1746; 1747; 1748; 1749; 1751; 1752; 1753; 1754; 1755; 1756; 1760; 1761; 1762; 1766; 1772; 1773; 1774; 1775; 1776; 1777; 1778; 1779; 1780; 1781; 1782; 1783; 1784; 1785; 1789; 1790; 1791; 1792; 1794; 1795; 1797; 1800; 1804; 1805; 1806; 1807; 1808; 1809; 1810; 1811; 1812; 1813; 1814; 1815; 1816; 1817; 1818; 1819; 1820; 1821; 1822; 1823; 1824; 1825; 1826; 1827; 1828; 1829; 1830; 1831; 1832; 1833; 1834; 1835; 1836; 1837; 1838; 1839; 1840; 1841; 1842; 1843; 1844; 1845; 1846; 1847; 1850; 1858; 1859; 1860; 1861; 1862; 1863; 1865; 1866; 1868; 1869; 1870; 1872; 1874; 1879; 1881; 1882; 1883; 1884; 1885; 1886; 1887; 1889; 1890; 1891; 1893; 1894; 1895; 1897; 1898; 1900; 1901; 1902; 1904; 1905; 1908; 1910; 1911; 1912; 1913; 1916; 1917; 1918; 1919; 1920; 1921; 1922; 1923; 1924; 1925; 1926; 1929; 1930; 1931; 1932; 1941; 1942; 1943; 1945; 1946; 1947; 1951; 1952; 1953; 1954; 1955; 1956; 1958; 1963; 1964; 1967; 1968; 1969; 1970; 1971; 1972; 1984; 1991; 1992; 1999; 2001; 2013; 2017; 2020; 2021; 2023; 2027; 2029; 2047; 2048; 2049; 2050; 2051; 2053; 2054; 2058; 2059; 2067; 2069; 2075; 2081; 2090; 2110; 2115; 2136; 2138; 2139; 2140; 2141; 2153; 2155; 2157; 2162; 2163; 2164; 2165; 2173; 2178; 2186; 2190; 2192; 2198; 2199; 2201; 2207; 2209; 2211; 2212; 2213; 2214; 2215; 2216; 2217; 2218; 2229; 2230; 2233; 2236; 2237; 2238; 2239; 2240; 2244; 2245; 2249; 2250; 2251; 2252; 2253; 2254; 2256; 2263; 2264; 2265; 2268; 2271; 2273; 2277; 2279; 2302; 2303; 2326; 2338; 2350; 2353; 2354; 2382;

Бешеново – манастир 1796; 1804; 2051;
Бело Брдо – Вировитичка жуп. 1844; 2040; 2268; 2276;
Биод 1662;
Бисаг – Вараждинска жупанија 1573;
Бистрица – место; дистрикт 1689; 1699; 1704;
Бихар жупанија 1013; 1015; 1025; 1030; 1031; 1035; 1070; 1071; 1072; 1093; 1095; 1096; 1099; 1106; 1107; 1118; 1154; 1161; 1175; 1194; 1196; 1204; 1205; 1207; 1208; 1210; 1217; 1220; 1227; 1248; 1249; 1301; 1340; 1342; 1354; 1355; 1356; 1360; 1364; 1365; 1366; 1370; 1371; 1372; 1375: 1376; 1377; 1380; 1381; 1387; 1391; 1397; 1399; 1400; 1401; 1402; 1404; 1407; 1411; 1412; 1413; 1418; 1422; 1425; 1426; 1428; 1434; 1446; 1586; 1707; 1865; 1868; 1871; 2075; 2077; 2134; 2171; 2172; 2174; 2188; 2224; 2308; 2310; 2398; 2399,
Бишењ 1307;
Бјеловар 1713; 2226;
Блажевци – Модрушко-ријечка жупанија 1573;
Богочов 1651;
Бодотиј 1291;
Бођан – манастир 2172;
Бока 2204;
Борово 2040; 2343;
Борош Јана – место у Арадској жуп. 2226;
Борош Себеш 1292;
Боршод жупанија 1480; 1488;
Босна – регија 1527; 1856; 1861; 1874; 1884; 2083;
Бошај 1416;
Брагата 1316;
Брајсган – регија 1620;
Браткај 1416;
Бредетул 1244;
Брестовац 1538; 1555;
Бреткан 1419;
Бријсакој 1337;
Брисењ 1287;
Брлог – парохија 2154;
Бугарска 2083;
Бударас 1258;

Будим (град – жупанија) 1463; 1464; 1467; 1505; 1626; 1714; 1723; 1818; 1833; 1838; 1849; 1860; 2012; 2089; 2096; 2119; 2193; 2222; 2223; 2226; 2289; 2298; 2316; 2325; 2360; 2362;
Буниħ 2158;
Буньешшиј 1265;
Бурда 1252;

В

Валконф – округ 1194;
Валпово 1538; 1549;
Валшко 1277;
Вамош Лас 1376;
Вамошхар 1225; 1226;
Варад Оласи 1355;
Вараждин – град; Генералат 1573; 1713; 1794; 1997; 2075; 2079; 2095; 2142; 2143; 2144; 2145; 2146; 2147; 2148; 2149; 2151; 2156; 2207; 2224; 2370; 2383;
Варвиз – Бихарска жуп. 1294; 1375;
Васков – округ ? 1057; 1093;
Васош – округ 1355; 1445; 1857;
Васул – властелинство 1037;
Вац – бискупија 1154; 2179;
Вац 1028; 1170; 2113; 2376;
Вашад 1034; 1439;
Вашархељ 1209; 1351;
Вашковија – округ 1382; 1383; 1384; 1385;
Вашкохи – дистрикт 1205;
Вашуш 1270;
Велемке 1228;
Веленце – предграђе В. Варадина 1013; 1036; 1039; 1040; 1042; 1044; 1045; 1046; 1047; 1048; 1049; 1051;1053; 1067; 1093; 1174; 1184; 1191; 1354; 1355; 1356; 1357; 1366; 1367; 1389; 1409; 1433;
Велики Бечкерек (Зрењанин) 2197; 2200; 2204; 2221; 2255; 2262;
Велики Варадин – дистрикт 1017; 1018; 1032; 1035; 1037; 1038; 1039; 1045; 1050; 1053; 1064; 1066; 1071; 1072; 1086; 1093; 1099; 1105; 1107; 1357; 1423; 1426; 1427; 1431; 1433; 2075; 2108; 2340; 2431;

Велики Варадин (Орадеа Маре) 1013; 1014; 1016; 1017; 1018; 1019; 1020; 1021; 1023; 1024; 1025; 1026; 1028; 1031; 1032; 1036; 1040; 1042; 1043; 1044; 1046; 1047; 1052; 1055; 1057; 1058; 1059; 1060; 1061; 1065; 1066; 1072; 1093; 1094; 1095; 1098; 1099; 1102; 1103; 1104; 1106; 1113; 1157; 1158; 1162; 1163; 1164; 1165; 1167; 1168; 1172; 1174; 1175; 1176; 1177; 1179; 1184; 1185; 1186; 1187; 1189; 1191; 1194; 1196; 1197; 1199; 1200; 1202; 1215; 1226; 1358; 1359; 1361; 1366; 1378; 1393; 1394; 1395; 1405; 1406; 1409; 1430; 1433; 1436; 1438; 1440; 1441; 1446; 1459; 1488; 1493; 1505; 1584; 1586; 1612; 1623; 1624; 1625; 1633; 1649; 1842; 1856; 1857; 1861; 1862; 1865; 1868; 1871; 1987; 2028; 2059; 2166; 2174; 2308;
Велики Варадин (бискупија – диецеза) 1027; 1029; 1030; 1031; 1065; 1071; 1072; 1088; 1093; 1095; 1098; 1154; 1170; 1171; 1173; 1174; 1178; 1182; 1184; 1188; 1198; 1203; 1221; 1342; 1343; 1408; 1419; 1425; 1427;1433; 1435; 1437; 1447; 1585; 1828; 1872; 2160; 2162; 2168; 2170; 2173; 2176; 2189; 2192; 2195;
Венеција 1900;
Вершањ 1295;
Веспремска жупанија 1399;
Вилагош – место у Арадској жуп. 2226;
Винга – Темишварски округ 2020;
Винковци 2220; 2226;
Вировитица – град; жупанија 1538; 1573; 1836; 1844; 1852; 1882; 1892; 1902; 1931; 1935; 1982; 1995; 2041; 2136; 2226; 2308; 2309;
Влашка – регија 1584; 1588; 1607;
Влашка – регија 1851;
Врдник – манастир 1796; 1804; 2032;
Врховци – властелинство 1537; 1559;
Вршац – град, епархија 1505; 1663; 1714; 1817; 1828; 1831; 1832; 1834; 1849; 1851; 2207; 2223; 2262;
Вршац – град, епархија 1505; 1663; 1714; 1828; 1831; 1849; 2207; 2223; 2287;

Вука – река 1553;
Вуковар – властелинство 1528; 1537; 1538; 1540; 1541; 1553; 1559; 2091; 2226;

Г

Газја – место у Славонији 1844;
Гега 1201;
Гегење 1201;
Гемер жупанија 1480;
Гербед 1201,
Герц (Горица) 1523; 1524;
Гигишењ 1306;
Гирбед 1439;
Гиреш 1251;
Гомирје – манастир 1862; 1867;
Горња Аустрија – регија 1194;
Горњи Лапушњик – Хуњад жуп. 1696;
Госпић 2226;
Граберија 1520;
Грабовница 1520; 2147; 2340; 2341;
Градишка – град; жупанија 1836; 2041;
Грац 1924; 1929; 1934; 1942; 1943; 1944; 1945; 1946; 1949; 1954; 1958; 1970; 1971;
Грачац 2157;
Гргетег – манастир 2396;
Грос 1039; 1053;
Грчка 1735; 1754; 1755;

Д

Далмација – регија 1833; 2083;
Даљ – властелинство у Славонији 1536; 1559; 1813; 1827; 1829; 2031; 2034; 2040; 2276;
Дарувар – властелинство 2226;
Дахај 1201;
Дебрецин 1161;
Дејановац 1516;
Диала 1593;
Дивша – манастир 2147;
Добока – жупанија 1661; 1664; 1689;

Доња Аустрија – регија 1194;
Дорог 1480; 1495;
Драва – река 1573;
Драгенет 1252;
Драгоћ (е)оњ 1309; 1310;
Дунав – река 1867; 1995;
Дурањ 1253;

Ђ

Ђаково 1538;
Ђер – види Раб 1493; 1639; 2304; 2361; 2372;
Ђерђ Сент Миклош 1700;
Ђефон фарма 1317;
Ђехањ 1312;
Ђибан 1606;
Ђиреч 1201;
Ђојкан Гербешт 1314;

Е

Егер (Ерлан; Јегра) 1448; 1449; 1450; 1451; 1452; 1453; 1454; 1455; 1456; 1457; 1458; 1459; 1460; 1461; 1462; 1463; 1464; 1465; 1466; 1467; 1468; 1470; 1471; 1473; 1474; 1475; 1476; 1477; 1478; 1479; 1480; 1481; 1482; 1483; 1484; 1485; 1486; 1487; 1488; 1489; 1490; 1491; 1492; 1493; 1495; 1501; 1588; 1844; 1860; 1865; 1870; 1989; 2028; 2060; 2163; 2183; 2222; 2352; 2360; 2362;
Епир 1485;
Ер Мелекезе – дистрикт 1212;
Ервенда 1201; 1330;
Ервењеш 1321;
Ерд – место у Фехер жуп. 2308;
Ердељ – Трансилванија 1037; 1040; 1080; 1176; 1186; 1191; 1575; 1576; 1577; 1578; 1579; 1580; 1581; 1582; 1584; 1585; 1586; 1587; 1588; 1589; 1590; 1591; 1592; 1594; 1595; 1596; 1597; 1598; 1599; 1600; 1601; 1603; 1604; 1605; 1607; 1608;

1609; 1610; 1611; 1613; 1616; 1618;
1619; 1620; 1623; 1624; 1625; 1626;
1628; 1630; 1631; 1632; 1633; 1634;
1636; 1640; 1641; 1643; 1644; 1645;
1647; 1648; 1649; 1650; 1651; 1660;
1661; 1670; 2062; 2130; 2132; 2169;
2193; 2398;
Ермелек – округ 1415;
Ермелке 1015; 1417;
Естер 1201;
Естергом – бискупија 1485;
Ешкула (Ескулло) – Бихарска жуп. 1201; 1375;

Ж

Жумберак 1040; 1190; 1192; 1508; 1523; 1524;
1625; 2544;

З

Забатна 1642;
Загреб (Аграм) 1508; 1509; 1520; 1527; 1528; 1573;
2116;
Задор (За́дор) 1638;
Залад – жупанија 1399; 1661;
Залатна 1661; 1666; 1672; 1673; 1689; 1697;
1706;
Заранд – место у Арадској жуп. 2226;
Земплен жупанија 1480; 1488;
Земун 1496; 1497; 1498; 1499; 1500; 1501;
1859; 1866; 1962;
Зеројењ 1306;
Зрнопоље 1071;

И

Иванић – округ 1521; 1525; 1527;
Илача 1553;
Илинци 1553;
Илок – властелинство 1796; 1864; 2032; 2226;
Ипек (Пећ) 2031;

Иргетег 1201;
Ириг 1023;
Ислегурај 1244;
Италија 1503; 2027;
Ишасег 1330;

J

Јабука – село у Вршачком дистр. 2209;
Јазак – манастир 1796; 1806; 1810;
Јаношда 1201;
Јасеновац 2028;
Јеленци – село у Срему 2320; 2327;
Јенцешти 1201;
Јерусалим 1588; 2335;

K

Кав (р)ашд 1201;1276;
Казарвар 1689;
Какашфалва– Себен жуп. 1686;
Кално 1689;
Калота 1201;
Калоча 1069; 1072; 1160; 1375; 1509; 2076; 2079;
Каменско – округ 2226;
Капатнај 1243;
Карансебеш – дистрикт 1817; 1828; 1831; 1832; 1834; 1849; 1851; 2223; 2225; 2226; 2255; 2262; 2287;
Карасе 1311;
Кардо 1034;
Карлобаг 1641;
Карлсбург (Đulafervar – Алба Јулија) 1584; 1654; 1668; 2093; 2123;
Карлштат – (Карловац) град; епархија 1505; 1506; 1633; 1727; 1735; 1794; 1828; 1837; 1845; 1849; 1854; 1900; 1993; 1997; 2000; 2066; 2128; 2150; 2152; 2153; 2154; 2155; 2157; 2158; 2169; 2172; 2181; 2207; 2219; 2222; 2224; 2225; 2226; 2341; 2374;
Каролина (Алба Каролина) 1661; 1675; 1679;
Катон Варош 1347; 1444;

Кахам 1245;
Кеало 1330;
Кеберд 1334;
Кевага 1015; 1689;
Кевежда 1274;
Кедреш Абрањ 1218;
Керестреш 1029;
Керестур (Руски Крстур) 1179; 1190; 1191; 2075;
Керешвелђ 1015; 1201; 1417;
Керпењешт 1034; 1037; 1050; 1287; 1593;
Кетеђхаза 1844; 2066;
Кеча 1206;
Кечкемет 1471; 1472; 2069; 2076; 2179; 2376;
Кијев 1588;
Кијо – место у Шарош жуп. 1653;
Кикиле – жупанија 1664; 1689;
Кимпул 1034; 1050;
Кинђа 1305;
Кистегши 1201;
Киш Ујлок – арадска жуп. 2161;
Киш Ујфална 1201;
Кишјење 1238;
Кишхаза 1439;
Клаузенбург види Клуж 1651; 1655,
Клеце – Бихарска жуп. 1375;
Ковиљ – манастир 2172;
Коли – округ 1445;
Колож 1664; 1689;
Комаром 1501; 1864; 2308; 2372; 2388;
Константинопоље (Истанбул) 1488;
Копривница 1525; 2147;
Кораг 1417;
Кордон – властелинство 1037;
Коребонал 1257;
Кореница 2158;
Корушка – регија 1194;
Костајница – град; епархија 1159; 1505; 1506; 1828; 1837; 1841; 1843; 1849; 1854; 1855; 2222; 2225; 2331; 2341; 2374;
Котершиј 1291;
Кочуба 1201;
Кошице (Каши) 1588;
Кошубај 1247;
Кронштат (Брашов) 1580; 1582; 1584; 1585; 1598; 1606; 1607; 1704; 1997;

Крањ – регија 1194;
Красна 1664;
Крашо Серењ – жупанија 1708;
Крбава – регија 1194; 1796; 1837; 1850; 2101;
Крижевци (Криж) 1509; 1520; 1525; 1527; 2147; 2226;
Кристиан 1606;
Крмпаћиј 1291;
Крупа – манастир 1923;
Крушедол – манастир 1796; 1804; 1874; 2000; 2059;
Кршинци 2279;
Кувеждин – манастир 1054; 1070; 1796; 1804; 2064; 2356;
Кукујевци 2201;
Кумане 2202;
Кумуњешд 1230;
Курецел 1255;
Кусиш 1241;

Л

Лагсаг – округ 1220; 1415; 1417; 1437;
Лазак 1319; 1322;
Лазаран 1201;
Лазур 1235;
Лакшаг 1015; 1207;
Лапош 1689;
Лапушњик– Крашо (Серењ жупанија) 1708;
Лачо 1437;
Лебетшењ 1284;
Леополи – манастир у Пољској 1508;
Лепавина – место; манастир 1503, 1504; 1509; 1510; 1513; 1526; 1527; 1867; 1997; 2207;
Леповина – епархија 2027; 2079; 2085; 2105;
Лигет – место у Тамиш.жуп. 2205;
Лика – регија 1194; 1339; 1796; 1797; 1837; 1850; 1987; 2101; 2158;
Лики (место у Бихарској жупанији) 1375;
Линтцај 1296;
Липа – округ 2253;
Липова – округ 2257; 2262;
Ловас 1553;
Логосел 1357;
Лонђица (место у Пожешкој жупанији) 2205;
Лугош – округ 1625; 1831; 2255; 2262;
Лунка – округ 1410; 1412; 1425; 1438;

М

Мађар Богата 1661;
Мађар Ђепеш 1201;
Мађар Кокуш 1201;
Мађарска 1791; 1793; 1807; 1830; 2015; 2083; 2155; 2172; 2189;
Македонија 1459; 1527; 1588;
Маринковци 1520;
Мармарош жупанија 1480; 1488; 1495;
Марниде 2064;
Марош – река 1810;
Марош Вашархељ 1650; 1652;
Марча – манастир 1176; 1503; 1504; 1505; 1506; 1507; 1508; 1509; 1510; 1511; 1512; 1513; 1514; 1516; 1517; 1518; 1519; 1520; 1521; 1522; 1523; 1524; 1525; 1526; 1527; 1528; 1828; 1837; 1843; 1848; 1849; 1862; 1863; 1867; 1868; 1997; 2075; 2082; 2142; 2147; 2196; 2330;
Махач – укинута епархија 1503;
Медаре 2157;
Мезевидек 1336;
Мезеш – Бихарска жуп. 1375;
Мезијад 1325; 1334;
Мехадија – округ 2255;
Милано – садашња Италија 1792;
Милван 1655;
Миленбах 1701;
Мираг 1235;
Михаљфалфа 1068; 1368;
Мицка 1201;
Молдавија – регија 1880;
Мориш – река 1176; 1625; 1651; 1840;
Москва 1588; 2044; 2073;
Мохач 2064;
Мочар (Mocsar) – Бихарска жуп. 1375;
Мункач (Мункачево) 1177; 1182; 1184; 1453; 1455; 1479; 1480; 1480; 1485; 1487; 1488; 1494; 1495; 1588; 1702; 2061; 2193;

Н

Надан Телек 1348;
Нађ Бањи – бискупија 1480; 1487;

Нађ Изегд 1201; 1313;
Нађ Кереки – Бихарска жуп. 1661;
Нађ Лета 1034;
Нађ Лок – Чанадска жуп. 2119;
Нађ Потаки 1201;
Нађ Сент Миклош 2203;
Нађ Тотфалва 1207; 1254; 1417;
Нађ Уређ (Nagy Uregdi) 1363;
Нашице 1538;
Нерадин – властелинство 2226; 2276;
Неузина 2204;
Нијемци 1553;
Никославци 1553;
Нова Рума 1190; 2172;
Нова Србија 1019; 1588; 1869; 1880; 1929;
Нови Пазар 2323;
Нови Сад 1880; 1884; 1974; 2206; 2422;
Нојштат 1509; 1527;
Нуштар – властелинство 1538; 1553; 2091;

Њ

Њагра Ђама 1241;
Њар Сег 1335;
Њег 1780;
Њикра 1201;
Њимоешд 1278;
Њитра – жупанија 1399;

О

Овар (епископско имање) 1355;
Одескалхи – властелинство у Срему 1844; 1856;
Окрурис 1235;
Олах Пепеш 1201;
Опово – манастир 1878; 1879; 1922; 1925; 1974;
Ораховица – властелинство 1023; 1852;
Ораховица – манастир 1852; 1856; 1903; 2332;
Орестје – округ 1606;
Орловат 2200;
Оросламош 2200;
Оршова 2223; 2262;

Осек (Esseg) 1190; 1498; 1499; 1550; 1559; 1564; 1625; 1841; 1856; 1879; 1892; 1905; 1906; 1907; 1908; 1909; 1912; 1914; 1915; 1916; 1917; 1918; 1919; 1923; 1924; 1926; 1927; 1928; 1929; 1930; 1931; 1933; 1935; 1936; 1937; 1938; 1941; 1942; 1943; 1944; 1947; 1948; 1950; 1954; 1955; 1956; 1957; 1959; 1960; 1961; 1962; 1965; 1966; 1973; 1974; 1975; 1976; 1977; 1979; 1980; 1981; 1982; 1989; 2004; 2053; 2163; 2178; 2181; 2198; 2201; 2268; 2366; 2373; 2385; 2386; 2392; 2401; 2403; 2413; 2420;
Оточац 2226;

П

Паковс – властелинство 2226;
Пакрац – град; епархија у Славонији 1505; 1713; 1800; 1849; 1875; 1876; 1878; 1884; 1886; 1894; 1898; 1900; 1907; 1925; 1927; 1928; 1929; 1930; 1935; 1974; 1981; 2201; 2205; 2206; 2222; 2223; 2225; 2226; 2429;
Палаташд 1269;
Панчево (Панчова) 2221; 2255; 2262;
Пањехиј 1247;
Пап Мезе, дистрикт 1205; 1275; 1378;
Пап Мезе Видек 1329;
Пегоње 1201;
Пењете 1201;
Перушић 1851;
Пестенше 1410;
Петегде 1311;
Петрањ Валањ (Петрану Валану) 1034; 1037; 1050; 1323;
Петраш Паљинаш 1312;
Петриња 1071;
Петроварадин – тврђава 1192; 1498; 1531; 1537; 1550; 1559; 1571; 1989; 1997; 2028; 2037; 2055; 2083; 2180; 2181; 2206; 2216; 2275; 2279; 2280; 2307;
Пећ – место у Србији 2128; 2335;
Печуј 1493; 2081;

Пешта 1974; 1989; 2001; 2012; 2097; 2308;
Пештере 1201;
Пешт-Пилиш-Шолт – жупанија 1988;
Пивнице 1179;
Пишколп 1416;
Плашки – манастир 1862; 1867; 1997; 2128;
Плетерница – властелинство 1537; 1555; 1559;
Подворје – место у Славонији 1844;
Пожега – град; жупанија 1856; 1863; 1878; 1882; 1950; 1959; 1962; 2179; 2226; 2308; 2322; 2369;
Пожун – град; жупанија 1399; 1853; 1855; 2027; 2150;
Појан 1593;
Појењ 1295;
Поклоштелек – Бихар жуп. 1707;
Покола – Бихар жуп. 1375;
Пољска 1203; 1489;
Почај 1008;
Пошај 1201;
Праг 1742; 2078;
Пресбург (Братислава) 1509; 1527;
Прибић – властелинство 1509; 1527; 2116;
Привина Глава – манастир 1796; 1804; 2356;
Пруска 2002; 2172;

Р

Рабагоњи Лашур 1201;
Раваница – манастир 2032;
Радборн 1606;
Раковац – манастир 1796; 1804; 1841; 2185; 2226;
Рамош 1664;
Рев – село Варадинског округа 1438;
Ремета – манастир 1796; 1804;
Ремеш 1317;
Рета 1439;
Рецков 1593;
Решинов 2122;
Рибић 1523; 1524;
Ријека 1900;
Рим 1176; 1178; 1196; 1488; 1508;
Росан 1250;
Росуфалва 1439;
Рофиј 1322;
Рума – властелинство 2226;

Русија 1485; 1584; 1585; 1597; 1598; 1605; 1607; 1608; 1624; 1723; 1730; 1732; 1736; 1739; 1747; 1753; 1754; 1755; 1756; 1773; 1841; 1862; 1869; 1874; 1875; 1879; 1880; 1882; 1884; 1885; 1886; 1892; 1894; 1898; 1899; 1900; 1902; 1919; 1929; 1981; 2075; 2076; 2106; 2196;

С

Саболч жупанија 1480; 1488;
Сава – река 1542; 1995; 2090;
Сад 1606; 1652;
Садабаће 1331;
Сакаљ (Бихарска жупанија) 1375;
Салинг 1021;
Саљај Кевежд 1201;
Самошујвар 1664;
Санкт Петерсбург 2075;
Саохањ 1333;
Саранд 1055; 1056;
Сарваш – место у Славонији 1023; 1844; 1848;
Сасварош 1701;
Сатмар жупанија 1480; 1488;
Сахај 1259;
Свети Иван – место у Генералату 1509;
Свидница – епархија 1509; 1849; 2334;
Себељ Телек 1201;
Себен (Szeben) – жупанија 1682;
Северин – дворац; епархија 1504; 1506; 1509; 1522; 1527; 1528; 1828; 1832; 1837; 1843; 1849; 1997; 2085; 2143; 2370;
Сегедин 2036; 2068; 2089; 2163; 2308;
Сећестел – властелинство 1034; 1037;
Секешфехервар (Стари Београд) 1190; 1191; 1192; 1463; 1467; 1509; 1527; 1528; 1564; 1821; 1841; 1990; 2044; 2172; 2274;
Селештеј 1260;
Селинд (Зелинд) 1072; 1283; 1293; 1360; 1368; 1369; 1370;
Селиште-градиштанска жупанија 1295; 1331; 1606; 1661;1675; 1880; 2122;
Селтало 1223;

Семертењ 1324;
Сендна 1252;
Сент Андраш – округ 2255;
Сент Андреа 1742; 2207; 2372;
Сент Миклош 1317; 1320; 1355; 2255;
Сењ – место; диецеза 2154;
Сепеш – жупанија 1488;
Сеплак 1229; 1243;
Сербиештиј 1298;
Сермил – манастир у Босни 1509;
Сечањ – место у Банату 2207;
Сече 2064;
Сигет 1495; 1503;
Сигришће 1299;
Силталај 1224;
Синај 1588;
Синитњај 1055; 1056;
Синћа (Szintya) 1301;
Сириг – пустара 1592; 2172; 2393; 2412;
Сиршеј 1201;
Ситењ 1328;
Сицилија 1485;
Славонија (Доња и Горња) 1107; 1529; 1531; 1532; 1534; 1535; 1536; 1540; 1541; 1542; 1543; 1544; 1546; 1547; 1549; 1550; 1551; 1557; 1561; 1562; 1563; 1564; 1565; 1566; 1566; 1569; 1570; 1571; 1572; 1574; 1608; 1612; 1623; 1713; 1795; 1807; 1809; 1873; 1876; 1880; 1884; 1886; 1887; 1989; 2040; 2053; 2056; 2075; 2083; 2090; 2091; 2136;
Славонска Пожега 1159; 1487; 1552; 1555; 1559; 1566;
Славонски Брод – тврђава 1531; 1549; 1552; 2220;
Сланкамен 1502;
Содо Лазар 1327;
Сокод – Бихарска жуп. 1375;
Солнок 1471; 1472; 1664; 1689;
Сонкољ – Бихарска жуп. 1375;
Сосфалва 1201;
Србија 1718; 1719; 1798; 1831; 1836; 1859; 1874; 1883; 1923; 1929; 1959; 1962; 1986; 1990; 1991; 1996; 2001; 2083; 2129;

Срем – регија; жупанија 1054; 1070; 1531; 1536; 1537; 1538; 1557; 1572; 1795; 1803; 1804; 1807; 1808; 1809; 1810; 1844; 1851; 1856; 1867; 1873; 1989; 2032; 2067; 2134; 2172; 2226; 2356; 2390;
Сремска Каменица – властелинство 2226;
Сремска Митровица 2117;
Сремски Карловци 1004; 1463; 1473; 1480; 1504; 1505; 1517; 1531; 1584; 1611; 1625; 1657; 1713; 1725; 1727; 1731; 1733; 1735; 1738; 1744; 1750; 1755; 1761; 1778; 1792; 1812; 1814; 1815; 1816; 1822; 1824; 1841; 1851; 1859; 1862; 1867; 1873; 1875; 1879; 1882; 1883; 1884; 1885; 1896; 1903; 1925; 1929; 1931; 1932; 1936; 1974; 1979; 1981; 1997; 2031; 2049; 2052; 2053; 2058; 2059; 2064; 2068; 2178; 2181; 2183; 2187; 2199; 2201; 2202; 2206; 2207; 2208; 2211; 2219; 2226; 2268; 2272; 2273; 2278; 2281; 2282; 2345; 2349; 2396; 2428;
Стапар – властелинство 2135;
Студеница, манастир у Србији 2284;
Субао (жупанија Берег; срез Мункач) 2063;
Суботица (Терезиопел), округ; град 1989, 2243, 2245, 2249, 2254
Судреж 1247;
Сурдук 1538;

Т

Тагадо 1234;
Тамишка жупанија 2196;
Таркањ 1332;
Тевиш 1689;
Телеки 1417;
Темишвар – град; епархија 1047; 1156; 1505; 1623; 1695; 1714; 1835; 1849; 1881; 1882; 1914; 1919; 1938; 1942; 1943; 1944; 1977; 1980; 1982; 2020; 2054; 2077; 2196; 2197; 2198; 2202; 2203; 2204; 2206; 2207; 2210; 2214; 2221; 2225; 2226; 2227; 2241; 2253; 2255; 2257; 2258; 2262; 2266; 2301; 2311; 2312; 2366; 2373;

Терје 1225;
Теркаиц 1240;
Тизедатеј 1263;
Тиса – река 1176; 1625;
Товарник 1553;
Токај (жупанија Земплен) 1588; 1608; 2063;
Топа 1201;
Топанфалва 1670;
Тополци – опатија 1485;
Тор (л)на жупанија 1480; 1488;
Торда 1689; 1697; 2355;
Торнаш 1282;
Тоти 1276;
Тотфална (Тóтфалу) 1015;
Тракија – регија 1528;
Трансилванија – регија 1652; 1653; 1654; 1656; 1659; 1660; 1663; 1664; 1665; 1666; 1667; 1669; 1671; 1673; 1674; 1676; 1680; 1681; 1682; 1683; 1684; 1686; 1687; 1689; 1691; 1692; 1693; 1694; 1695; 1696; 1697; 1699; 1701; 1702; 1703; 1704; 1705; 1706; 1707; 1709; 1710; 1711; 1715; 1716; 1823; 1845; 1846; 1880; 1882; 1884; 1888; 1899; 1919; 2024; 2028; 2035; 2039; 2061; 2062; 2071; 2072; 2093; 2094; 2098; 2121; 2123; 2127; 2167; 2169; 2177; 2182; 2208; 2333; 2387; 2392; 2398; 2399; 2400;
Тренчин – жупанија 1399;
Трнава (Turnau) 1842; 2044;
Трст (Trieste) 1191; 1585; 1663; 1821; 1900; 2326;
Тулка 1201; 1510;
Турска 1030; 1162; 1461; 1464; 1465; 1467; 1470; 1499; 1503; 1520; 1531; 1542; 1585; 1597; 1603; 1604; 1607; 1608; 1609; 1624; 1663; 1674; 1721; 1756; 1791; 1846; 1921; 1929; 1959; 1994; 2001; 2004; 2012; 2087; 2284; 2323; 2333; 2374;

У

Угарска монархија 1186; 1194; 1196; 1424; 1432; 1485; 1550; 1561; 1573; 1588; 1597; 1604; 1623; 1625; 1792; 1793; 1796; 1799;

1808; 1809; 1831; 1836; 1840; 1841; 1843; 1845; 1846; 1858; 1984; 1985; 1988; 1989; 1997; 2001; 2031; 2037; 2053; 2071; 2075; 2083; 2087; 2169; 2179; 2189; 2190; 2329; 2333; 2393;
Угоча жупанија 1480; 1488;
Ужице 2027; 2373;
Уј Паланка (Нова Паланка) 1831; 2262;
Ујварош – предграђе В. Варадина 1032; 1033; 1036; 1357;
Ујеђхаз (Лешкирхен) 1682; 1692;
Унг жупанија 1480; 1488, 2073;
Унгвар (Ужгород) 1494;
Урегд (Урогд) 1446;
Урсад 1311;

Ф

Фалпа 1269;
Фанцика 1034; 1037; 1050; 1218;
Фарарфална 1235;
Фарно (а)ши 1201; 1280;
Фацет – округ 1625;
Фељвернек 1297; 1417;
Фелша Кимпањ 1299;
Фелша 1266; 1276; 1295;
Фенгереш 1326;
Фенек – манастир 1796; 1806; 1810;
Фереча 1252;
Фехер – жупанија 1697; 2308;
Фехер Ђиреш 1201;
Фовиш 1662;
Фогарош – место; манастир 1176; 1580; 1582; 1583; 1584; 1585; 1598; 1608; 1682; 1697; 2062; 2063; 2169;
Фотош – Бихарска жуп. 1375;
Фрајберг – место у Моравској 2049; 2052;
Француска 2002; 2090; 2175;
Фуматрија 1298,
Футог 1531; 1537; 1559; 1989;

Х

Хадмађфалве (Hagumádfalva) 1015; 1417;
Хадош – манастир 2314;

Халмађ – округ 1392; 2024; 2026; 2108; 2169; 2177; 2543;
Харастош 1689;
Хевешка жупанија 1459; 1476; 1478; 1480;
Хензиде 1201;
Херманштата (Сибиу) 1578; 1579; 1580; 1582; 1584; 1585; 1588; 1592; 1593; 1598; 1607; 1654; 1664; 1688; 1692; 2035; 2093; 2121; 2122; 2169;
Хершеше 1299;
Хетер 1296;
Хидалмаш – Силађ жуп 1664;
Хинеђириш 1264;
Ходош – манастир 1840;
Хођмата 1207;
Хонт – жупанија 1399;
Хопово – манастир 1796; 1804;
Хоскваство 1439;
Хосу Лузет 1201;
Хрватска – Краљевина 1194; 1467; 1510; 1528; 1543; 1742; 1794; 1797; 1801; 1803; 1828; 1832; 1837; 1843; 1849; 1854; 1862; 1868; 1873; 1875; 1900; 2028; 2339; 2351;
Хуњад – жупанија 1689;

Ц

Цариград (Константинопољ) 2301;
Церић 2040;
Цермил – манастир у Босни 1527;
Церник – властелинство 2322;
Церовача – место у Срему 1791;
Цецка 1330;
Црна Гора 2076;

Ч

Чазма 1527;
Чаковар – округ 2255;
Чаково 2199; 2262;
Чанад – град; жупанија 2023; 2203; 2262; 2391;
Чаналош 1348; 1377;
Чахаја 1015;
Челаћнош 1282;

Черна – коморско властелинство 1537;
Четелек 1207; 1416; 2160; 2162;
Чехља 1662;
Чечте – село Варадин. округа 1438;
Чешка 1620;
Чик – жупанија 1700;
Чихај 1341;
Чонградска жупанија 1399;
Чохај 1417;
Чуљафалфе 1015; 1417;

Ш

Шабаш – округ 1606;
Шаборшин 2545;
Шаренград 1553;
Шарош жупанија 1399; 1480; 1488;
Шебеш 1269;
Шебеш Кереш (Sebes Koros) 1201; 1425; 1438;
Шегерфална 1296;
Шелишњеј 1243;
Шергеш 1273;
Шесбург (Шегешвар) 1701;
Шије (Модрушко-ријечка жупанија) 1578; 1579;
Шиклош – место у Барањи 2396;
Шишатовац – манастир 1796; 1804; 2356;
Шомљо 1664;
Шопрон (Оденбург) 1509; 1527; 1749; 2109;
Шопронска жупанија 1399;
Шорош Патоко 1488;
Штајерска – регија 1194; 1509; 1527;
Штајерхоф – Бечки округ 1723; 1724; 1727; 1728; 1730; 1732; 1733; 1734; 1735; 1736; 1737; 1738; 1739; 1740; 1741; 1742; 1743; 1744; 1745; 1746; 1747; 1748; 1749; 1750; 1751; 1752; 1753; 1754; 1755; 1757; 1758; 1759; 1760; 1761; 1762; 1763; 1764; 1765; 1766; 1768; 1769; 1770; 1771; 1772; 1773; 1774; 1775; 1776; 1777; 1778; 1779; 1780; 1781; 1782; 1783; 1785; 1786; 1787; 1788; 1789; 1790; 2190;
Штегел 1296;
Шуметјан 1516;

Предметно-тематски регистар

А

Административна управа Славонија (устројство) 1544,1550, 1551.
Акциза на плодове црквених поседа 2520.
Амнестија 1661, 1673, 1708, 2146, 2148.
Аријанци 1660, 1634, 1674, 1697.
Архиепископ Стригонски 2132.
Архијереји 1653.
Атроцитети над Србима у Угарској 2321, 2324, 2406, 2408, 2520.
Аудиторијат Бановине Хрватске 2483, 2484.
Аустријске покрајине 1868.

Б

Бан Хрватске 1794, 2471.
Банатска администрација 1676.
Банатска камерална благајна 1513.
Бетленски батаљон 1674.
Бигамија 1192, 2161, 2207, 2434, 2460, 2529.
Бискуп загребачки 1524, 1525, 1527.
Бискупија Велики Варадин 1027, 1059, 1071, 1072, 1086, 1110,1113, 1163, 1166, 1178, 1194, 1428, 1435, 1633.
Бискупија Калоча 2425, 2431.
Богослужење 1032, 1033, 1191, 1471, 1472, 1656, 1719, 1721, 1727, 1730, 1736, 1741, 1753, 1757, 1758, 1764, 1767, 1769, 1771, 1772, 1776, 1777, 1780, 1788, 1844, 1872, 2063, 2459.
Брак католика и неунијаћених 2152, 2154- 2160, 2162, 2172, 2358, 2372, 2444, 2450.
Братинство, братимљење 1775.
Бродски пешад. граничарски пук 2053, 2056, 2058, 2226/17, 2226/18, 2449.
Бугари, бугарска нација 2019, 2020.

В

Вараждинска војна граница 2383.
Вараждински генералат 1194, 1509, 1511, 1521, 1527, 1666, 1794, 1862, 1863, 1867, 1997, 2027, 2075, 2095, 2142, 2143, 2144, 2146, 2148, 2151, 2207, 2224, 2226/19, 2226/20, 2370.
Василијански манастир 1184.
Вашари, вашаришта 2014, 2247, 2371.
Велепосланик царевине у Петрограду 1756.
Верска толеранција 1013, 1194, 1359, 1600, 1601, 1603, 1628, 1634, 1636, 1644, 1649, 1654, 1659, 1660, 1663, 1683, 1691, 1694, 1699, 1701, 1715, 1766, 1767, 1775, 1867, 1871, 2087, 2172, 2353.
Верски немири, изгреди 1015, 1017, 1018, 1029, 1031, 1045,1052, 1068, 1086, 1104, 1157, 1158, 1167, 1174, 1185, 1187, 1198, 1199, 1200, 1204, 1318, 1420, 1430, 1431, 1503, 1584, 1585, 1603, 1614, 1624, 1630, 1632, 1637, 1663, 1664, 1681.
Верски празници 1451, 1452, 1459, 1496, 1497, 1498, 1499, 1501, 1675, 1742, 1858, 1866, 1884, 1984, 1992, 1998, 2003, 2086, 2129, 2308, 2309, 2317, 2322, 2361, 2363, 2389.
Викар 1785, 1786, 1787, 1788, 1789.
Владика тршћански 1821.
Владика арадски 1017, 1018, 1025, 1040, 1041, 1051, 1052, 1094, 1097, 1160, 1167, 1174, 1176, 1181, 1183, 1186, 1187, 1190, 1191, 1192, 1207, 1352, 1355, 1376, 1426, 1441, 1612, 1625, 1853, 1854, 1862, 1865, 1868, 1871, 1881, 2073, 2108, 2120, 2166, 2168, 2169, 2172, 2188, 2211, 2358, 2391, 2399.
Владика бачки, јегарски 1464, 1472.
Владика будимски 1615, 1833, 2211, 2298.
Владика за Тамишки Банат 2117, 2465.
Владика карансебешки 1846, 2465.
Владика карлштатски 1190, 1527, 1624, 1793, 1797, 1801, 1854, 1993, 2095, 2128.

Владика костајнички 1159, 1527, 1797, 1798, 1801, 1854, 2101.
Владика пакрачки 1023, 1844, 1848, 1875, 1876, 1882, 1886, 1900, 1925, 2226/16, 2269, 2322, 2429, 2491, 2498.
Владика свиднички 1512, 1514.
Владика славонски 1811.
Владика црногорски 1176.
Владике – опште 1455, 1479, 1482, 1483, 1488, 1495, 1651, 1663, 1666, 1680, 1692, 1702, 1703, 1853, 1859, 1985, 2226/3,2270.
Власи (Румуни) 1021, 1032, 1118, 1185, 1194, 1201, 1203, 1340, 1362, 1376, 1426, 1438, 1447, 1583, 1586, 1597, 1598, 1601, 1602,1607, 1608, 1609, 1614, 1617, 1621, 1627, 1629, 1634, 1643, 1644, 1651, 1652, 1654, 1656, 1657, 1660-1664, 1666, 1668, 1670, 1672, 1673, 1674, 1679–1682, 1689, 1695, 1705, 1715, 1856, 1857, 1868, 2028, 2035, 2072, 2093, 2121, 2123, 2125, 2131, 2132, 2168, 2169, 2229, 2231, 2233, 2234, 2235, 2237, 2238, 2260, 2261, 2262, 2398, 2399, 2434, 2446, 2455, 2457, 2504, 25441, 2545.
Властелинство Залатна 1638, 1642
Властелинство Илок 1796,1989, 2226/4, 2032, 2448, 2540.
Властелинство Керестеш 1029.
Властелинство Митровачко 1559.
Властелинство Нађ-Кереки, Трансилванија 1661.
Властелинство Нашице 1538.
Властелинство Футог 1537, 1559.
Властелинство Церник 2322.
Властелинства у Славонији 2477.
Властелинство Белењ 1172.
Властелинство Бело Брдо 2268, 2276.
Властелинство Борош-Јене 2226/11, 2226/12.
Властелинство Вилагош 2226/11, 2226/13.
Властелинство Вуковар 1537, 1540,1541, 1553, 1559.
Властелинство Даљ 1536, 1559,1813, 1827, 1829, 2031, 2034, 2040, 2276.
Властелинство Дарувар 2226/15.
Властелинство Заранд 2226/11, 2226/14.
Властелинство Каменица 2226/4, 2448.

Властелинство Нуштар 1538, 1553.
Властелинство Ораховица 1023, 1852.
Властелинство Пакрац 2226/15.
Властелинство Прибић 1509.
Властелинство Стапар 2135.
Властелинство Токај 2453, 2528.
Властелинство Торда 2355.
Влашки (румунски) језик 1002, 1004, 1789.
Војна благајна у Осеку 1964, 1965.
Војни бегунци в. дезертери
Војни комунитет Брод 2220, 2226/6.
Војни комунитет Винковци 2220, 2226/4.
Војни комунитет Бјеловар 2226/19.
Војни комунитет Карловци 2428, 2448, 2531.
Војска, војници 1666, 2165, 2119, 2122, 2175, 2228, 2354, 2360, 2370, 2435, 2544.
Врбовање свештеника и верника 1884, 2386, 2544.
Врховни ратни комесаријат Беч 2048–2051.

Г

Генерална команда Осек 2413,2420, 2516, 2531.
Генерална команда Петроварадин 2280.
Главни штаб Славонске граничарске регименте 1962.
Госпићка граничарска регимента 2406.
Градиштански пешадијски пук 1836, 1875, 2041, 2053, 2223, 2226/16, 2226/18, 2449, 2479, 2491, 2497, 2512, 2514.
Граница, граничари 1194, 1467, 1512, 1524, 1527, 1542, 1543, 1545, 1859, 2134, 2146, 2150, 2219, 2456, 2501, 2539.
Грегоријански календар 1984, 2013, 2308.
Гркокатолици 1710, 1872, 2063, 2398.
Гркокатоличке цркве 1872, 2006.
Грци 1449.
Грко-сједињена црква 2025.
Гркокатолички свештеници 2039, 2533, 2534.
Грчка црквена општина – Беч 1721, 1735, 1736, 1758, 1766, 1775, 1776, 1778.
Грчки свештеници 1745, 1747, 1754, 1757.
Грчки трговци – Беч 1718–1716, 1728, 1730–1733, 1735, 1739, 1744, 1748, 1751, 1753, 1755, 1756, 1762, 1766, 1769, 1771, 1773, 1783, 1785, 1788, 1789, 2190.

Грчки трговци – Кечкемет 2069.
Грчки трговци – Трст 2326, 2339, 2450, 2452.
Грчки трговци у жупанији Бихар 2171.
Грчки трговци у области Кроштата и Херманштата 2169.
Губернија Ердељ 1661, 1664, 1682, 1689, 1700, 2130.

Д

Давања у натури свештеницима приликом визитације 2200, 2209, 2225.
Дворска комисија за Банат 2231, 2232, 2233.
Дворска комора 1154, 1163, 1536, 1710, 1760, 1864, 1904, 1908, 1946, 1958, 1963, 1968, 1969, 1984, 1989, 1990, 1991, 1992,1996, 2017, 2040, 2041, 2074, 2090, 2091, 2139, 2140, 2141, 2167, 2171, 2192, 2232, 2262-2266, 2400, 2401, 2402, 2412, 2414, 2427, 2430, 2442, 2470, 2487, 2509, 2530, 2533, 2541, 2545.
Дворска ратна благајна 1964, 2236, 2237, 2239, 2240, 2244, 2265.
Дворска (царска) канцеларија 1496, 1497, 1498, 1640, 1724, 1726, 1745, 1755, 1782, 1886, 1891, 1989, 2001, 2080, 2362, 2508.
Дворски колегијум за финансије и рударство 2167.
Дворски ратни савет 1159, 1190, 1393, 1480, 1497, 1640, 1655, 1668, 1671, 1673, 1679, 1724, 1729, 1792, 1794, 1798, 1807, 1808, 1809, 1818, 1819, 1825, 1850, 1867, 1869, 1897, 1898, 1900, 1924, 1930, 1984, 1989–1992, 1996, 1997, 2021, 2029, 2031, 2046, 2049, 2050, 2054, 2068, 2070, 2079, 2080, 2089, 2090, 2095, 2121, 2122, 2144, 2154, 2163, 2167, 2282, 2283, 2293, 2324, 2347, 2366, 2388, 2397, 2413, 2441, 2478, 2489, 2493, 2495, 2500, 2511, 2513, 2516.
Дворски тумач 2527.
Дезертирања, дезертери 1674, 2374, 2480, 2506, 2510, 2535.

Декларација привилегија 1985, 1986.
Деоба земље 1542.
Депозит 1781.
Депортација, депортовања 1695.
Депутати из Трансилваније 2504.
Десетина (врста пореза) 1072, 1093, 1094, 1095, 1105, 1161, 1174, 1194, 1234, 1465, 1470, 1480, 1561, 1562, 1597, 1617, 1625, 1851, 1864, 1872, 1985, 1987, 2003, 2019, 2040, 2064, 2103, 2104, 2129, 2164, 2166, 2171, 2172, 2179, 2187, 2189, 2308, 2409, 2444.
Диецеза в. епархија
Димница (врста пореза) 1477, 1481, 1859, 2197, 2203, 2222, 2223,2224, 2226/1-2226/32, 2282, 2283.
Дистрикт Баја 1989.
Дистрикт бачки 2017.
Дистрикт Белењеш 1857.
Дистрикт Бистрица 1689, 1699, 1704.
Дистрикт Вашкох 1857.
Дистрикт Велики Бечкерек 2507.
Дистрикт Велики Варадин 1017, 1035, 1037, 1038, 1065, 1086, 1107, 1158, 1174, 1433, 2108, 2340, 2346, 2424, 2444, 2460.
Дистрикт Вршац 1831, 2207, 2209, 2226/8.
Дистрикт Жумберак 1040, 1190, 1625, 2459, 2467, 2468, 2472, 2478, 2481, 2482, 2489, 2501, 2515, 2539, 2544.
Дистрикт Залатна 1706.
Дистрикт Каменско 2226/15.
Дистрикт Кевар 1689.
Дистрикт Кронштат (Брашов) 1704.
Дистрикт Лапош 1689.
Дистрикт Липова 2253.
Дистрикти Лика и Крбава 1837.
Дистрикт Лугош 1831, 2456, 2465.
Дистрикт Панчево 2221, 2232.
Дистрикт Пап-Мезе 1378.
Дистрикт Северин 1828, 1841, 1843, 1849.
Дистрикт Суботица 1989.
Дистрикт Уј-Паланка 1831.
Дистрикт Фачет 1625, 2465.
Дистрикт Фогараш 1682, 1697.

Дистрикт Халмађ 1392, 1528, 2024, 2026, 2038, 2108, 2169, 2177, 2446, 2542, 2543, 2545.
Дистрикт Чакова 2416, 2507.
Дистрикт Темишвар 2020, 2207, 2257, 2465, 2507.
Добровољне изјаве 1702.
Домаћинства 1859, 2203, 2226/16, 2226/17, 2226/20.
Донације 1710, 1872.
Државна благајна за Трансилванију 1710.
Државна помоћ (апанажа) патријарху односно митрополиту 2031.
Државни ерар (благајна) 1174, 1664, 1686, 1792, 1840, 1946, 1958, 1963, 1967, 1985, 2057, 2058, 2091, 2227, 2255, 2434.
Дуг, дуговања 1023,1201, 1778, 1779, 1792, 1795, 1796, 1803, 1825, 1827, 1848, 1875, 1900, 1917,1918, 1937, 1949, 1950, 1956, 1957, 1959, 1960, 1961, 1966, 1980, 2057, 2059, 2066, 2073, 2118, 2175, 2184, 2227–2238, 2241, 2244, 2249, 2252, 2254-2261, 2263, 2265, 2266, 2267, 2276, 2277, 2301, 2302, 2307, 2313, 2337, 2373, 2385, 2392, 2397, 2401, 2403, 2458, 2460, 2483, 2532.

Ђ

Ђурђевачки пешадијски пук 2156, 2226/19.

Е

Евангелисти 1176, 1580.
Едикт 1176.
ЕДК (Ердељска дворска комисија) 1080, 1159, 1586, 1596, 1600, 1602, 1609, 1629, 1631, 1635, 1640, 1651, 1652, 1654, 1658, 1662, 1665, 1672, 1673, 1689, 1692, 1694, 1695, 1698, 1699, 1700, 1706, 1707, 2071, 2072, 2127, 2132, 2169, 2391, 2504.
Екскомуникација 2203, 2204, 2218.
Емисари в. мисионари

Епархија арадска 1714, 1832, 1845, 1851, 2024, 2035, 2226/3, 2226/11, 2286, 2354.
Епархија арач 1841.
Епархија бачка 1592, 1714, 1746, 1989, 2074,2137, 2141, 2163,2172,2206, 2226/3, 2226/9, 2291, 2394, 2400, 2439.
Епархија бјеловарска 1713.
Епархија будимска 1626, 1714, 2222, 2223, 2226/3, 2489, 2496.
Епархија вараждинска 1713.
Епархија Велики Варадин (Нађварад) 1014, 1030, 1095, 1154, 1198, 1342, 1343, 1427, 1437, 1584, 2160, 2168, 2170, 2173, 2176, 2189, 2195, 2423.
Епархија вршачка 1714, 1828, 2223, 2226/3, 2287.
Епархија карансебешка 1828, 1831, 1832, 1834, 1851, 2226/7, 2287.
Епархија Карлштат 1505, 1506, 1713, 1798, 1828, 1832, 1837, 1841, 1997, 2128, 2172, 2222, 2226/3, 2226/23, 2374.
Епархија костајничка 1505, 1506, 1798, 1828, 1832, 1837, 1841, 1843, 1849, 1855, 2046, 2206, 2222, 2319, 2331, 2334, 2374.
Епархија Кронштат (Брашов) 1997.
Епархија Липовина 1997, 2027, 2085, 2105.
Епархија Мункачево 2193.
Епархија пакрачка 1713, 1714, 1800, 1823, 1875, 1917, 2206, 2222, 2223, 2226/3, 2445, 2463.
Епархија Северин-Марча 1506, 1997, 2319, 2331, 2334, 2370.
Епархија Сенска, Свидничка 1509, 2154, 2334.
Епархија сремска и славонска 1989, 2226/3.
Епархија темишварска 1714, 2206, 2226/3, 2226/8, 2456.
Епархија ужичка 2373.
Епархија Херманштат (Сибиу-Нађсебен) 2387.
Епархије у Банату и Угарској 1505, 1828, 1843, 1848, 1849.
Епархије 1505.
Епископ (бискуп) загребачки 1507.
Епископски конзисторијум (црквени суд) 2508.

Ж

Жировина, врста пореза 1562, 2519.
Жупанија Алшо-Фехер 1679, 1689, 1697.

Жупанија Арад 1056, 1987, 2023, 2073, 2161, 2171, 2188, 2226/11.
Жупанија барањска 1023, 1989, 2226/10, 2377.
Жупанија бачка 2135, 2137, 2139, 2163, 2226/9.
Жупанија Бекеш 1844, 2065, 2226/11.
Жупанија Берег 2063.
Жупанија Бихар 1013, 1015, 1025, 1031, 1081, 1096, 1099, 1106, 1161, 1175, 1194, 1208, 1217, 1340, 1365, 1366, 1371, 1372, 1377, 1391, 1397, 1400, 1401, 1402, 1404, 1407, 1412, 1413, 1426, 1446, 1707, 1865, 1871, 2075, 2077, 2134, 2172, 2188, 2224, 2310, 2398.
Жупанија бјеловарско-крижевачка 1867.
Жупанија вировитичка 1836, 1844, 1852, 1882, 1892, 1902, 1915, 1916, 1917, 1931, 1935, 1995, 2041, 2136, 2826, 2136, 2226/5, 2226/21, 2268, 2276, 2308, 2309, 2477, 2498.
Жупанија градиштанска 1836, 1880, 2041, 2520.
Жупанија Добока 1655, 1661, 1664, 1682, 1689.
Жупанија Ђер 2226/10.
Жупанија Естергом (Стригон) 2226/10.
Жупанија Кикиле 1664, 1689.
Жупанија Колож 1664, 1689.
Жупанија Красна 1664, 1708.
Жупанија Марамарош 1488, 2533,2534, 2538.
Жупанија пештанска 1988, 2226/10.
Жупанија пожешка 1856, 1882, 1950, 1959, 1962, 2179, 2308, 2322, 2368, 2445, 2522.
Жупанија Себен 1682, 1686.
Жупанија Силађ 1661, 1664.
Жупанија Солнок 1689.
Жупанија сремска 1054, 1844, 1856, 2134, 2172, 2448, 2535.
Жупанија Толна 2226/10.
Жупанија Торда 1689, 1697.
Жупанија Фејер 2226/10.
Жупанија Хевеш 1476.
Жупанија Хуњад 1629, 1689, 1696.
Жупанија Чанад 2023, 2203, 2226/11.
Жупанија Чик 1700.
Жупанијски судови 1796.

З

Забране за Србе 1448, 1454, 1459, 1461, 1462, 1465, 1490, 1508.
Завештања 1859.
Задужбине 1688, 2025, 2335, 2518, 2524, 2536.
Зајам 2275, 2342, 2483.
Закон о верској толеранцији 1654.
Закони (световни) 1694, 2091.
Закуп (аренда) 1572.
Занати, занатлије 1448, 1461, 1470, 1792, 1844, 1860, 1865, 2309.
Заоставштина 1051,1784, 1844, 1875, 1878, 1879, 1882, 1891, 1892, 1893, 1921, 1925, 1928, 1935, 1951, 1969, 1974, 1985, 1997, 2092, 2129, 2184, 2191, 2193, 2201, 2294, 2297, 2335, 2444, 2458, 2476, 2483, 2484, 2518, 2524.
Заплена књига 2375.
Заплена ракијских казана 2507.
Заплена, заплењивање 1882, 1886, 1892, 1902.
Затворски трошкови 1893, 1894, 1897, 1902, 1904, 1905, 1908, 1909, 1910, 1913, 1914, 1915, 1933, 1946, 1948, 1954, 1958, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 2434.
Заштитна повеља за Србе у Славонији и Срему 1873.
Земаљска администрација у Темишвару 1623.
Земаљска администрација за Банат 1156, 1696, 2203, 2204, 2207, 2210, 2221, 2228, 2230, 2232, 2234, 2241, 2244, 2246, 2247, 2250, 2252, 2253, 2255, 2256, 2257, 2258, 2261, 2263, 2265, 2266, 2274, 2277, 2301, 2314, 2337, 2366, 2381, 2389, 2431, 2444, 2465, 2516.
Земаљски суд Беч 1734.
Земаљски суд Темишвар 1942, 1977, 2416.
Земља, земљиште 1023, 2354, 2369, 2370, 2412.

И

Игумани 1896.
ИДК – Илирска дворска комисија 1793–1797, 1799, 1803, 1804, 1805, 1808.

Избегавање војне обавезе 2479, 2497.
Избегли свештеници из Србије 1959,1962, 2323.
Избеглице из Босне 1884.
Избеглице 2021.
Избор депутата 1997, 2415, 2419.
Избор митрополита карловачког 1051, 1651, 1652, 1653, 1760, 1761, 1789, 1812, 1814–1817, 1820, 1822, 1824, 1829, 1987, 1992, 2031, 2046, 2048, 2183, 2206, 2290, 2292, 2325, 2341.
Избор свештеника 1614, 1651, 1652, 1653, 1760, 1761, 1789, 2048, 2208, 2211, 2318, 2352.
Избор судија 2019, 2393.
Избор црквеног тутора (куратора) 1719, 1751, 1763.
Избор (именовање) владике 2000, 2003, 2013, 2077, 2172, 2285, 2287, 2289, 2316, 2319, 2325, 2340, 2341, 2444.
Изградња (обнова) цркве 1031, 1033, 1036, 1039, 1040, 1053, 1071, 1110, 1179, 1184, 1190, 1192, 1294, 1367, 1449, 1475, 1476, 1478, 1501, 1600, 1606, 1700, 1701, 17018, 1759, 1796, 1803, 1844, 1848, 1856, 1859, 1865, 1985, 1987, 1992, 1998, 2003, 2028, 2041, 2064, 2086, 2087, 2129, 2172, 2203, 2213, 2218, 2220, 2226/19, 2308, 2322, 22374, 2437, 2444, 2501, 2511.
Илирска (српска) верска заједница у Бечу 1734, 1744, 1748, 1766. 1767, 1780, 1783.
Илирска дворска канцеларија 2111, 2451.
Илирска хусарска регимента 1023, 1792, 1796, 1918, 1980, 2073, 2227–2245, 2249–2252, 2254, 2256, 2258, 2259, 2260–2267, 2537.
Илирска (српска) штампарија 1004,1011, 1485, 1486, 1737, 1738, 1841, 1842, 2335.
Илирски граничарски пук 2226/8.
Илирски становници Сегедина 2415.
Илирски (српски) језик 1001, 1002, 1004, 1005.
Имовина 1301, 1673, 1721, 1784, 1790, 1859, 1879, 1919, 1927, 1928, 1946, 1951, 1963, 1979, 2476, 2508.
Имунитет манастира 1191.
Интерпелација 1671.
Интимати 1434.

Исељавање Срба у Русију (Нова Србија) 1019, 1176, 1432, 1440, 1869, 1880, 1884, 1885, 1929, 2075, 2076, 2196, 2460.
Историјат манастира Марча 1509, 1528.
Историјат настанка поделе хришћанске цркве на источну ортодоксну и римокатоличку 2194.
Истражна комисија Велики Варадин 1017–1021, 1023–1026, 1032, 1037, 1039, 1045, 1066, 1069, 1072, 1078, 1081, 1093, 1103–1106, 1113, 1158, 1165, 1176, 1177, 1197, 1208, 1211, 1318, 1345, 1366, 1381, 1422, 1435.

J

Језуити 1023, 1030, 1093, 1159, 1187, 1194, 1461, 1465, 1470, 1509, 1566, 2375.
Јереси 2303.
Јулијански календар 1008, 1009, 1010, 1191, 1499, 1500, 1984, 1992, 2003, 2086, 2087, 2135.
Јурисдикција митрополита карловачког и владика 1057, 1063, 1585, 1596–1599, 1720, 1723, 1734, 1767, 1794, 1796, 1816, 1843, 1856, 1861, 1862, 1873, 1897, 1985, 2009, 2086, 2093, 2136, 2169, 2172, 2268, 2399, 2407, 2446, 2462, 2475, 2521.
Јурисдикција унијатског владике у месту Мункачево 1480, 1485.

K

Кадукација (кадуцитет – имање без власника) 2437, 2448.
Казна, кажњавање 1070, 1160, 1196, 1367, 1432, 1499, 1500, 1603, 1640, 1695, 1796, 1868, 1890, 1895, 1902, 1922, 1934, 2168, 2202, 2214, 2215, 2359, 2416, 2434, 2454, 2473, 2486, 2488, 2491.
Калварија 1502.
Калвинисти 1184, 1509, 1597, 1604, 1613, 1660, 1674, 1697, 1871.

Камате 1782.
Камерална благајна – Темишвар 2267, 2348.
Канони 1703, 1716.
Канонизација 1488.
Канонска (црквена) визитација 1017, 1025, 1032, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1041, 1042, 1050, 1053, 1058–1061, 1065, 1068, 1071, 1094, 1095, 1097, 1099, 1160, 1166, 1167, 1174, 1187, 1191, 1192, 1212, 1213, 1355, 1382–1388, 1391–1398, 1401, 1403, 1406, 1407–1410, 1423, 1433, 1477, 1481, 1508, 1520, 1577, 1625, 1716, 1857, 1859, 1862, 1865, 1871, 1985, 1987, 1992, 1998, 2003, 2013, 2026, 2030, 2035, 2073, 2074, 2086, 2092, 2129, 2130, 2132, 2166, 2171, 2172, 2173, 2188, 2197, 2221, 2222, 2340, 2346, 2350, 2379, 2423, 2424, 2444, 2522, 2542, 2543.
Карантин (контумац) 1696, 1962, 2431, 2501.
Карловачки мир 2090, 2098.
Карлштатски (Карловачки) генералат 1190, 1194, 1633, 1794, 2150, 2152, 2153, 2155, 2158, 2219, 2223, 2224, 2319, 2406, 2459, 2501.
Катедрална црква Велики Варадин 1202.
Католици, католичанство 1184, 1194, 1428, 1433, 1448, 1449, 1461, 1496, 1502, 1522, 1528, 1597, 1610, 1613, 1625, 1660, 1697, 1756, 1796, 1843, 1848, 1849, 1851, 1862, 1984, 1985, 2312, 2317, 2322, 2339, 2345, 2353, 2365, 2396, 2406.
Католичка бискупија Загреб 1828.
Католички клер (свештенство) 1030, 1071, 1093, 1157, 1194, 1196, 1374, 1478, 1488, 1794, 1796, 1803, 1835, 1842, 1851, 1854, 1871, 1988, 2013, 2028, 2035, 2062, 2076, 2083, 2131, 2154, 2304, 2311, 2312, 2326, 2351, 2372, 2406, 2425, 2450, 2519.
„Кнежевски дукати” 2164, 2187, 2348.
Кнезови (сеоске старешине) 2074.
Колегијум владика 2197, 2198.
Команда тврђаве Грац 1970, 1971.
Комесаријат 1666.
Комисија за насељавање 2394.

Комисија за смиривање нереда у Славонији 1574.
Комисија за српско-турске спорове 2392.
Комисије – опште 1654, 1665, 1669, 1670, 1673, 1691, 1735, 1752, 1753, 1775, 1785, 1789, 1844, 1867, 1871, 1875, 1997, 2017, 2074, 2091, 2092, 2137, 2144, 2145, 2166, 2226/16, 2369, 2390, 2485, 2501, 2511.
Комора 1666.
Коморска пристојба 2135, 2519.
Коморска благајна Грац 1946, 1954, 1971.
Коморски чиновници 1640, 2163, 2268, 2272, 2278, 2414.
Конак 2222, 2223, 2224, 2226/1–2226/17, 2226/20–2226/32.
Конзисторијални суд 2202.
Конзисторијум Велики Варадин 1374, 1376, 1379, 1380, 1381, 1440.
Копелијски споразум 1984.
Крижевачки пешадијски пук 2156, 2226/19.
Крштење деце 1736, 1745, 1749, 2207.
Куга 1162.
Кулук 1529, 1535, 1540, 1542, 1549, 1554, 1556, 1560, 1572.

Л

Лажни (самозвани) митрополит црногорски 1874.
Лажни свештеници 2033.
Латинично писмо 1842.
Лицитација 1491, 1779, 1784, 1929, 1951, 1965.
Лички пешадијски пук 2226/24, 2226/25.
Лутерани 1509, 1597, 1604, 1612, 1634, 1660, 1674, 1697, 1871.

М

Магистрат – Нови Сад 2442.
Магистрат – Темишвар 2226/8, 2255.
Магистрат – Будим 2364.
Магистрат – Ђер 2361, 2363.
Магистрат – Пешта 2097.
Магистрат – Сегедин 2036, 2419.
Магистрат Егер (Јегар, Ерлау) 1448, 1449, 1450, 1451, 1459, 1461, 1487, 1490, 1495.

Мађари – опште 1196, 1525, 1660, 1705, 1816, 2036, 2089.
Малтарина 2091, 2172.
Манастир реда Свети Василије 1030, 1194, 1608, 1613.
Манастири 1719, 1796, 1806–1810, 1844, 1875, 1884, 1896, 1929, 2028, 2172, 2356.
Манастирска звона 1520.
Манастирска земља (поседи) 1844, 1852, 1856, 2519.
Манастирска такса 1807, 1808, 1809.
Манастирске некретнине (Марча) 1524.
Манастирски подложници (прњаворци) 1844, 1856, 1861, 2064, 2356, 2503, 2519, 2535.
Меморијал (промеморија) 1178, 1194, 1683, 1705, 1720, 1728, 1756, 1792, 1818, 1875, 1985, 1987, 1998, 2036, 2271, 2359, 2451.
Месаре (касапнице) 1529.
Милостиња 1679, 1862, 1874, 2221, 2222, 2226/1, 2226/7, 2226/8, 2226/20, 2323, 2541.
Министарски савет 1694, 1805, 1994, 2283.
Министарство рата 1784.
Мисионари 1093, 1184, 1187, 1193, 1194, 1584, 1618, 1666, 1682, 1687, 1884, 2176, 2533.
Митрополит банатски 1672.
Митрополит за Ердељ 1584.
Митрополит карловачки 1052, 1155, 1343, 1440, 1577, 1679, 1740, 1760, 1773, 1777, 1789, 1827, 1838, 1841, 1850, 1852, 1853, 1854, 1866, 1880, 1881, 1883, 1901, 1916, 1929, 2043, 2074, 2076, 2092, 2169, 2172, 2177, 2289, 2290, 2302, 2303, 2338, 2391, 2429, 2461, 2491, 2528.
Митрополит црногорски 1846, 1847, 1874.
Митрополитска резиденција у Ср. Карловцима 2031, 2524.
Млин (воденице) 1823, 1826.
Московите – српски емигранти у Русији 2457.
Мртвина, такса за погинулог православца 2501.

Н

Надбискуп Калоча 1160.
Намесничко веће 1367, 1397, 1399, 1403, 1404, 1411, 1418, 1419, 1424, 1460, 1729, 1769, 1771, 1772, 1905, 1907, 2162, 2327, 2424.

Наплата штампања књига 1003, 1005, 1007, 1012.
Народна милиција 1666, 1674, 2388.
Насељавање Срба 2394, 2517.
Наследство, наслеђивање 2404, 2471, 2537.
Настојници манастира 2270.
Национални архив Беч 1862, 2347.
Немачко-банатска граничарска регимента 2226/8.
Немци 1525, 1606, 1617, 1660, 1666, 1688, 1701, 1704, 1705, 1706, 2036, 2098, 2230, 2231, 2232, 2255, 2293, 2451.
Неунијаћене породице 1704, 1706, 2055, 2163, 2172.
Неунијаћене цркве 1704, 1706, 2062.
Неунијаћени верници – Праг 1742.
Нова Србија 1588.
Новчана давања православних верника владики 2226/19, 2348, 2522.
Новчана помоћ 1203, 1623, 2296, 2453, 2268, 2278, 2280, 2373, 2458.
Новчане казне 1653, 1734, 1859, 2128, 2350, 2480.
Новчани издаци 1781.
Новчани приходи (потраживања и убири) 1689, 1718, 1719, 1792, 1795, 1782, 2042, 2198, 2220, 2223, 2224, 2268, 2276, 2278, 2280, 2373, 2348, 2458.

О

Образлагање пресуде 1920.
Огулински пешадијски граничарски пук 2226/29–2226/32, 2406.
Одбрана границе Царевине 2088.
Одштета 1860, 2146, 2377.
Окупљања православних калуђера 1528.
Опозив свештеника 1734, 2048, 2049, 2050, 2052, 2357, 2396, 2462, 2480.
Општинско поглаварство Пакрац 1935.
Оријентални језици 1001.
Ословљавање владара (ке) 2436, 2438.
Оснивање конзисторије 1494, 1495.
Оставинска маса 1952, 1955, 1963, 1967, 1968, 1969, 1972, 1974, 2250, 2254.
Оставинска расправа 2243.
Оточански пешадијски граничарски пук 2226/26–2226/37.

П

Памфлет 1880, 1881.
Пандури 1562.
Папа 1180.
Папска була 1485, 1872, 2039, 2176.
Парохијал 1713, 1714, 1732, 2073, 2322.
Парохијална благајна 1165, 1494.
Пасоши (путне исправе) 1511, 1670, 1863, 1869, 2075, 2076, 2106, 2179, 2399.
Пасха 1351.
Патријарх цариградски 1488.
Патријаршија -- Пећ 1846, 2169, 2333, 2335, 2373, 2483.
Патријаршије -- опште 1719, 2335
Патријаршијске реликвије и драгоцености 1846, 1851, 2333.
Пауличански ред у Хрватској 2411, 2421.
Пензије 1798, 1836, 2041, 2046, 2099, 2110, 2114, 2116, 2296, 2305, 2388, 2430, 2443, 2458.
Петроварадински граничарски пешадијски пук 2053, 2055, 2056, 2058, 2180, 2181, 2216, 2223, 2226/4, 2226/6, 2447, 2449, 2461, 2479, 2491, 2511.
Пијаристи 1524, 1525.
Пилатска кућа богомоља у Бечу 1730, 1732, 1736, 1739, 1741.
Плате официра, војника 2057.
Плате свештеника 1174, 1179, 1187, 1193, 1194, 1218, 1349, 1488, 1495, 1758, 2480.
Плате (принедлежности) митрополита 1023, 2402.
Племићки поседи 1664, 1796, 1810.
Племство 1796, 1988, 2035, 2083.
Побуне (побуњивање) 1360, 1369, 1367, 1442, 1443, 1522, 1553, 1573, 1617, 1637, 1642–1645, 1651, 1652, 1654, 1656, 1659, 1661, 1664, 1666, 1668, 1680, 1681, 1682, 1689, 1691, 1695, 1699, 1708, 1882, 1919, 2035, 2089, 2091, 2100, 2119, 2121, 2123, 2125, 2135, 2148, 2150, 2424, 2457.
Повеље 1883, 2007, 2008, 2179, 2393, 2452.
Погорелци 1491.
Пожаревачки мир 2098.
Помоћ свештенству у Србији 1851, 1883, 2333, 2335.
Попис личних ствари 1981.

Попис места 1183, 1342, 1401, 1402, 1405, 1428, 1431, 1434, 1439, 1440.
Попис свештеника 1654, 2181.
Попис становништва 1654.
Порез, порески обвезници 1046, 1179, 1201, 1217, 1231, 1232, 1240, 1241, 1243–1253, 1255–1269, 1270–1279, 1285, 1287–1291, 1296, 1298, 1299, 1306, 1311–1317, 1320–1324, 1326–1339, 1356, 1459, 1461, 1465, 1529, 1530, 1555, 1557, 1565, 1566, 1570, 1580, 1581, 1582, 1664, 1679, 1695, 1697, 1705, 1715, 1856, 1873, 1875, 1989, 2013, 2054, 2062, 2063, 2086, 2091, 2098, 2163, 2174, 2227, 2262, 2283, 2308, 2314, 2322, 2428, 2447, 2460, 2503, 2519, 2520.
Пореско устројство 2091.
Порта 1608, 1613, 1624, 1625, 2486, 2517, 2537.
Причешћивање, причест (верски обред) 1702, 1703, 1706, 1859, 2056, 2300, 2311, 2312, 2538, 2544.
Посланица 1675.
Посланство Русије – Беч 1730, 1736, 1739, 1741, 1747, 1753, 1755, 1759, 1773.
Постављање владике за Ердељ 1610, 1611, 1618, 1625, 1631, 1632, 1647.
Потиско-поморишки граничарски пук 1848, 2043, 2354, 2394.
Права штампања и растурања штампе и књига 1001, 1006.
Право на испашу стоке 2400.
Право на точење пића 2394, 2400.
Православна општина – Брод 2517.
Православна црква Св. Ђорђа – Беч 1718, 1719, 1721, 1724, 1727, 1728, 1730, 1737, 1739, 1740, 1742, 1743, 1744, 1746, 1747, 1748, 1750–1753, 1755,1757, 1758, 1760, 1763, 1765, 1766, 1768, 1769, 1770, 1772, 1775-1778, 1780, 1783, 1788, 1789, 1790.
Православна црква (здање) 1023, 1033, 1040, 1050, 1052, 1053, 1191, 1656, 1725, 1803, 2028, 2061.
Православна црква (институција) 2208, 2219, 2286, 2448, 2505.
Православна црквена општина Комаром 1864.
Православна црквена општина Егер (Ерлау) 1860.

Православни верници – Трст 1191.
Православни верници Токај 1588.
Православни верници – опште 1016, 1017, 1019, 1023, 1025, 1032, 1038, 1040, 1046, 1050, 1062, 1071, 1072, 1105, 1108, 1159, 1174, 1176, 1177, 1181, 1184, 1190, 1194, 1207, 1227, 1338, 1342, 1343, 1345, 1358, 1359, 1376, 1381, 1386, 1387, 1391, 1410, 1411, 1420, 1427, 1428, 1431–1435, 1437, 1439, 1448, 1456–1459, 1462, 1465, 1467, 1469, 1470, 1474, 1475, 1476, 1481, 1483, 1487, 1489, 1491, 1492, 1493, 1500, 1501, 1502, 1507–1510, 1512, 1519, 1520, 1525, 1527, 1575, 1577, 1580, 1583, 1587, 1592, 1594, 1597, 1604, 1606, 1608, 1613, 1617, 1625, 1632, 1649, 1658, 1663, 1668, 1688, 1689, 1693, 1697, 1701, 1702, 1703, 1706, 1713, 1715, 1736, 1752, 1756, 1775, 1796, 1856, 1859, 1862, 1867, 1888, 1899, 1919, 1984, 1987, 2033, 2063, 2064, 2075, 2082, 2092, 2103, 2113, 2128, 2129, 2135, 2144, 2155, 2169, 2174, 2177, 2187, 2195, 2203, 2207, 2210, 2213, 2220, 2226/19, 2226/21, 2226/29, 2240, 2241, 2244, 2256, 2260, 2264, 2273, 2304, 2312, 2317, 2320, 2326, 2327, 2328, 2339, 2351, 2353, 2358, 2365, 2370, 2376, 2388, 2389, 2396, 2399, 2406, 2410, 2413, 2426, 2444, 2446, 2454, 2467, 2472, 2477, 2479, 2481, 2504, 2521, 2538, 2544.
Православни манастир Св. Ана 2411, 2421.
Православни свештеници 1013, 1016, 1019, 1025, 1031, 1054, 1066, 1072, 1078, 1179, 1190, 1344, 1374, 1388, 1404, 1408, 1413, 1415, 1444, 1461, 1481, 1499, 1500, 1501, 1503, 1514, 1518, 1521, 1543, 1567, 1579, 1580, 1581, 1582, 1632, 1641, 1651–1654, 1675, 1679, 1682, 1687, 1689, 1721, 1760, 1761, 1762, 1770, 1774, 1780, 1795, 1803, 1842, 1844,

1859, 1863, 1868, 1875, 1876, 2013, 2026, 2033, 2053, 2054, 2055, 2057, 2058, 2061, 2086, 2092, 2093, 2129, 2147, 2156, 2158, 2172, 2178, 2180, 2181, 2193, 2195, 2207, 2216, 2219, 2273, 2282, 2300, 2308, 2323, 2329, 2350, 2371, 2374, 2387, 2390, 2396, 2398, 2409, 2422, 2434, 2455, 2457, 2459, 2467, 2482, 2489, 2491, 2492, 2493, 2494, 2497, 2500,2501, 2506, 2516, 2526, 2533, 2534, 2541.

Православни трговци – Беч 2432.

Православни трговци Земун 1496-1498.

Правосуђе – опште 1796, 1998, 2129, 2132, 2466.

Претпрег 1529, 1554, 1564.

Привилегије бугарском ентитету 2019.

Привилегије (царске) дате српском народу 1072, 1164, 1174, 1194, 1204, 1211, 1374, 1399, 1404, 1427, 1445, 1458, 1461, 1463, 1464, 1466, 1467, 1478, 1483, 1499, 1512, 1571, 1575, 1576, 1590, 1597, 1599, 1607, 1613, 1654, 1663, 1705, 1719, 1721, 1722, 1743, 1756, 1773, 1791, 1793, 1794, 1795, 1796, 1799, 1801–1804, 1806, 1810, 1816, 1823, 1830, 1835, 1836, 1842, 1844, 1845, 1851, 1856, 1862, 1864, 1868, 1873, 1883, 1892, 1936, 1984, 1985, 1986, 1988, 1989, 1990, 1991, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001, 2002, 2005, 2007, 2008, 2011, 2016, 2011, 2016, 2018, 2024, 2026, 2027, 2028, 2053, 2062, 2070, 2075, 2078, 2083, 2084, 2086, 2087, 2092, 2101, 2103, 2113, 2127, 2129, 2139, 2143, 2172, 2178, 2195, 2207, 2217, 2226/1, 2300, 2306, 2308, 2311, 2322, 2326, 2332, 2342, 2347, 2349, 2351, 2376, 2377, 2398, 2405, 2417, 2419, 2420, 2424, 2426, 244–2448, 2461, 2463, 2488, 2507, 2530.

Приходи католичке бискупије
Велики Варадин 1086, 1088, 1095, 1098, 1154, 1163, 1164, 1170, 1171, 1174, 1177, 1184, 1187, 1193, 1194.

Провинцијал 1542, 1867, 1900, 1984–1987, 1990, 1996, 2029, 2062, 2100, 2222, 2228, 2394, 2503.
Протеривање свештеника 1014, 1015, 1017, 1018, 1160, 1174, 1204, 1219, 1220, 1242, 1301, 1348, 1353, 1357, 1414, 1415, 1425, 1433, 1434, 1437, 1441, 1442, 15120, 1518, 1588, 1653, 1867, 1868, 1874, 2168, 2170, 2308, 2371.
Процесија (верски обред) 1448, 1842.
Публиковање (објава) 1794, 1796, 1862, 2102, 2347, 2349.
Путни трошкови 1917, 1918, 1941, 1942, 1943, 1947, 1977, 1980.

Р

Разбојништва 1529, 1531, 1542, 1555, 2461, 2466, 2485, 2486, 2488, 2492.
Разгрничење манастирске од властелинске (општинске) земље 2295, 2439.
Ракоцијев устанак 1994, 2090, 2091.
Расходи 1952, 1953.
Рат Србије са Турском 1959, 2283.
Ратни заробљеници 2500.
Ратни савет Праг 2078.
Реамбулација (разграничење зем. поседа) 2032, 2172, 2439.
Регрути, регрутација 1836, 2080, 2134, 2379, 2491, 2511, 2523.
Регуламента – законски акт 1005.
Резиденција владике 2456.
Резиденције владике арадског 1039, 1040, 1042, 1044, 1045, 1047, 1049, 1051, 1184, 1191, 1194.
Религија 1654, 1664, 1686, 1692, 1711, 1715, 2139, 2165.
Религијска нетолеранција 1654, 1676.
Репресалије унијат. свештеника према неунијаћеним духовницима у Ердељу 2062.
Реформа устава 2165.
Реформати 1176, 1194.
Риболов 1562, 1867.
Римокатоличка диецеза – Вац 2376.
Римокатоличка црква 1703, 2505.
Русини 1021, 1072, 1194, 1362, 1480, 1488, 1607, 2084.

Руска православна црква 1759, 1767.
Руски двор 1510, 1612, 1613, 1862, 1883, 1887, 1890, 1894, 1900, 1902, 2075, 2106, 2431.
Руски сенат 2076.

С

Сабор православне цркве 1051, 1472, 1481, 1504, 1505, 1792, 1803, 1812, 1814, 1815, 1816, 1817, 1822, 1824, 1859, 1861, 1862, 1997, 2001, 2026, 2029, 2045, 2186, 2211, 2219, 2226/1, 2268, 2272, 2273, 2275–2278, 2282, 2283, 2292, 2297, 2304, 2310, 2313, 2323, 2331.
Саборна црква Темишвар 2198, 2202, 2203, 2506.
Савет католичких губернија, Ердељ (Трансилванија) 1656.
Самостан Ходош 2314.
Саси в. Немци
Саслушање (судско) 1898, 1899, 1914, 1975, 1983, 2135, 2162, 2198, 2492, 2494.
Сатисфакција 1235, 1236, 1238, 1345,1874, 2052, 2150, 2157, 2201, 2205, 2544.
Сахрана, сахрањивања 1023, 1050, 1051, 1179, 1190, 1191, 1224, 1452, 1743, 1745, 1749, 1818, 1895, 2172, 2209, 2304, 2308, 2365, 2376, 2405, 2410, 2413, 2420, 2422, 2450, 2452.
Сведоци, сведочења 1976, 2198, 2466, 2506.
Света столица 1184, 2450.
Свештеничке породице 2053, 2055, 2207, 2479, 2491, 2511, 2512, 2514.
Свештенички имунитет 1191, 1625, 2055, 2166, 2377, 2444, 2447, 2449, 2511, 2519.
Секвестар 1827.
Серајци, зидари из Босна 2501.
Сесије 1548, 1554, 1559, 1560.
Сидоксија, синђелија в. таксе
Сики (Секељи) 1701, 1706.
Силовање 1734.

Синод православне цркве 1008, 1589, 1590, 1625, 1657, 1679, 1726, 1828, 1837, 1875, 1880, 1886, 2095, 2108, 2172, 2207, 2208, 2323, 2399, 2448, 2456, 2458, 2462, 2473, 2489, 2492, 2495, 2496.
Скупштина Угарске 1856, 1997, 2001, 2027.
Славонска војна граница 1533, 1571, 1867, 2090, 2428, 2447.
Славонска генерална команда 1945, 1947, 1958.
Славонска земаљска депутација 1796.
Славонска санитетска комисија 1948.
Славонски граничарски пешадијски пук 1880, 2047, 2048, 2049, 2051, 2052, 2054, 2056, 2223, 2388, 2395, 2459.
Славонско уједињење 1873.
Слобода вероисповести 1028, 1093, 1473, 1523, 1584, 1588, 1613, 1621, 1661, 1675, 1679, 1683, 1715, 1845, 2019, 2113, 2152, 2183, 2417, 2539.
Славонско-илирска комисија 1496, 1497, 1502, 1534, 1852, 1856, 1879, 1928, 1929, 1931, 1935, 1936, 1938, 1939, 1943, 1944, 1947, 1950, 1951, 1954-1957, 1959, 1961, 1962, 1973, 1974, 1976, 1978, 1980, 2053, 2065, 2136, 2197, 2198, 2201, 2220, 2272, 2274, 2279, 2280, 2282, 2290', 2294, 2295, 2297, 2302, 2303, 2317, 2338, 2342, 2343, 2345, 2366, 2385, 2397, 2401, 2403, 2429, 2451, 2464, 2483, 2494, 2499, 2502, 2525, 2532, 2536.
Слуњски граничарски пук 2226/2, 2226/22, 2226/23, 2406, 2544.
Смештај за духовнике 1821.
Смртна казна 1835, 2161, 2300, 2311, 2314.
Снабдевање храном 1668.
Содомија 2416.
Списак митрополита и владика у Угарској 2190.
Спор католичких и православних свештеника 1051, 1179, 1194, 1401, 1402, 1421, 1435.
Спор око поседа Кетеђхаза 2065, 2066.
Спор православаца и унијата око манастира Марча 1503, 1504, 1508, 1510, 1513, 1518, 1527.
Спровођење кажњеника 1921, 1923, 1924, 1942, 1943, 1944, 2119.

Срби, српска нација (Илири) 1004, 1093, 1094, 1178, 1194, 1389, 1449-1452, 1459, 1460, 1463, 1467, 1468, 1493, 1496, 1510, 1525, 1597, 1607, 1674, 1719, 1721, 1753, 1795, 1796, 1797, 1801, 1802, 1803, 1809, 1811, 1812, 1813, 1816, 1839, 1843, 1851, 1856, 1863, 1866, 1868, 1873, 1880, 1984, 1985, 1986, 1989, 1990, 1994–1999, 2001, 2024, 2027, 2028, 2036, 2041, 2053, 2057, 2078, 2083, 2084, 2089, 290, 2092, 2096, 2097, 2100, 2101, 2103, 2104, 2129, 2163, 2189, 2219, 2220, 2228, 2229, 2231, 2233, 2234, 2235, 2237, 2238, 2260, 2261, 2262, 2309, 2322, 2342, 2347, 2360.

Сремска коњичка регимента 2106.

Српска општина Будим 2316,2315.

Српска штампарија Београд 2044.

Српске занатлије и трговци у Ђеру 2361, 2363.

Српски депутати 1988, 1989, 1994, 1997, 1999,2027, 2031, 2129, 2206, 2207, 2226/1, 2292, 2301, 2304, 2313, 2398, 2419.

Српски клер 1796, 1863, 1990, 2045, 2129, 2201, 2202, 2206, 2207.

Српски народни фонд 1007, 1774, 1782, 2208.

Српски великодостојници 1812, 1828, 2102, 2373.

Стола (црквени порез) 1510, 1511, 1512, 1514, 1517, 1518, 1687, 1717, 1859, 1861, 1862, 1863, 1992, 2025, 2046, 2092, 2198, 2202, 2203, 2207, 2219, 2226/1, 2226/19, 2366, 2374, 2379, 2477, 2491, 2498.

Судска комисија Осек 1906, 1911, 1914, 1915, 1916, 1917, 1926, 1927, 1929, 1930, 1933, 1942.

Судски трошкови – опште 1955, 1973.

Судски процес – опште 1902, 1905, 1906, 1907, 1909, 1911, 1912, 1919, 1926, 1938, 1941, 1942, 1948, 1973, 1974, 1982, 2089, 2096, 2148, 2151, 2162, 2170, 2322, 2469.

Т

Такса на ракијске казане 2507, 2519.

Таксе – опште 1357, 1529, 1555, 1567, 1782, 1819, 1825, 1859, 1990, 2074, 2092, 2156, 2197, 2202, 2209, 2212, 2226/18, 2356, 2427, 2507, 2520, 2538.
Тамишко-банатска благајна 2380, 2381.
Терезијански законик 2182.
Тестамент – опште 1875, 1886, 1891, 1898, 1974, 1997, 2013, 2106, 2270, 2306, 2518, 2536.
Трговина, трговци 1470, 1478, 1491, 1496, 2010, 2012, 2014, 2015, 2023, 2113, 2127, 2220, 2309.
Тридесетнина (врста царине) 2015, 2545.
Трошкови (разних комисија) 1026, 1028, 1099, 1102, 1174, 1197, 1560.
Турско купатило 1823, 1826, 1899.

У

Убирачи пореза 1673, 2042.
Угарска камерална благајна 1967, 1968, 1969, 1972, 2137.
Уговори – опште 2222–2225, 2226/1–2226/11, 2226/18, 2226/24, 2226/26, 2226/28, 2226/29, 2226/30, 2226/32, 2326.
УДК (Угарска дворска канцеларија) 1002, 1017, 1043, 1045, 1054, 1058, 1064, 1072, 1088, 1110, 1157, 1162, 1167, 1171, 1175, 1177, 1180, 1182, 1183, 1185, 1192, 1196, 1382, 1396, 1405, 1406, 1454, 1463, 1469, 1488, 1495, 1507, 1625, 1689, 1702, 1707, 1749, 1793, 1796, 1797, 1807, 1808, 1809, 1816, 1843, 1844, 1850, 1852, 1856, 1869, 1870, 1890, 1902, 1929, 1984, 1988, 1989, 1994, 1997, 2012, 2029, 2041, 2069, 2077, 2081, 2082, 2097, 2137, 2141, 2153, 2159, 2171, 2192, 2303, 2311, 2317, 2321, 2332, 2333, 2347, 2355, 2375, 2394, 2405, 2408, 2418, 2433. 2440, 2446, 2453, 2460, 2472, 2478, 2482, 2489, 2490, 2495, 2508, 2518, 2526, 2528, 2530, 2540, 2541, 2544.
Узурпације земљишта 2448.
Универзитет Хале 2107, 2506.

Унијати, унијаћење 1004, 1016, 1017, 1029, 1030, 1031, 1037, 1046, 1047, 1053, 1054, 1056, 1058, 1062, 1063, 1072, 1073, 1078, 1086, 1093, 1094, 1099, 1108, 1109, 1110, 1154, 1162, 1164, 1174, 1175, 1177. 1181, 1184, 1186, 1187, 1188, 1194, 1,195, 1201, 1204, 1207, 1211, 1215, 1223, 1224, 1227, 1281, 1283, 1293, 1304, 1308, 1325, 1342, 1343, 1354, 1368, 1369, 1377, 1380, 1381, 1382, 1384, 1387, 1390, 1398, 1403, 1411, 1412, 1413, 1420, 1425, 1427, 1428, 1432, 1433, 1435, 1437, 1439, 1440, 1441, 1446, 1453, 1467, 1480, 1485, 1488, 1485, 1503, 1508–1511, 1514, 1517, 1519, 1522, 1527, 1578, 1579, 1586, 1597, 1598, 1609, 1618, 1625, 1628, 1629, 1635, 1636, 1649, 1652, 1654–1660, 1666, 1670, 1675, 1679, 1686–1689, 1693, 1696, 1697, 1702, 1704, 1706, 1709, 1710, 1715, 1716, 1856, 1862, 1867, 1868, 1871, 1882, 1888, 2035, 2075, 2094, 2121, 2125, 2126, 2130–2133, 2149, 2168, 2171, 2174, 2176, 2189, 2195, 2213, 2351, 2360, 2399, 2406, 2443, 2446, 2454, 2481, 2490, 2504, 2505, 2521, 2536, 238, 2539, 2541, 2544.

Унијатска епархија Марча 2105.

Унијатска катедрала Велики Варадин 1188, 1189.

Унијатске цркве 1679, 1704, 1706, 1710.

Унијатски владика за Велики Варадин 1013, 1017, 1018, 1043, 1052, 1098.

Унијатски свештеници 1013, 1014, 1015, 1016, 1018, 1019, 1029, 1032, 1053, 1072, 1078, 1080, 1093, 1111, 1173, 1187, 1203, 1204, 1206, 1209, 1219–1222, 1225, 1237, 1238, 1313, 1344, 1345, 1346, 1349, 1352, 1357, 1379, 1390, 1413, 1415, 1417, 1418, 1420, 1429, 1433, 1437, 1441, 1445, 1480, 1485, 1494, 1503, 1509, 1514, 1520, 1579, 1581, 1584, 1593, 1597, 1598, 1638, 1649, 1651, 1654, 1655, 1656, 1662, 1666, 1689, 1692, 1695, 1697, 1698, 1710, 1711,

1716, 1868, 2059, 2072, 2086, 2124, 2166, 2168, 2170, 2189, 2192, 2193, 2371, 2455, 2472, 2538.
Урбаријални закон 1030.
Урбаријални поседи 1022, 1031, 1081, 1096, 1099, 1106, 1107, 1161, 1167, 1172, 1365, 1371, 1380, 1572, 2174.
Уред за бакар 1028.
Уредбе – опште 1682, 1691, 1694, 1695.
Устројство војске у Вараждинском генералату 2144, 2145, 2146, 2149.

Ф

Финансијско-банко депутација – Беч 2210, 2227, 2228, 2229, 2231, 2232, 2235, 2239, 2240, 2241, 2244-2247, 2249, 2251-2261, 2263, 2267, 2507, 2519.
Финансије, финансирање 1162,1545, 1546, 1723, 1725, 1732, 1733, 1735, 1740, 1744, 1748, 1751, 1753, 1758, 1759, 1768, 1781, 1782, 1900, 1997, 2225, 2500.
Фортификациони уред – Арад 2314.
Фрањевачки самостан Св. Јован Непомук 2431.
Фрањевци 1525.

Х

Хапшења 1210, 1471, 1516, 1650, 1652, 1661, 1662, 1699, 1724, 1860, 1866, 1889, 1897, 1900, 2096, 2310, 2346, 2431, 2501.
Хрвати – опште 1525, 1664, 1668, 2036, 2451.
Хришћанство – опште 1663, 1715.
Хусари 1664, 1668.

Ц

Царински уред – Пожун 2375.
Царска камерална благајна 2114.
Царска канцеларија (кабинет владара) 2269–2274, 2278, 2279, 2282, 2285, 2286, 2287, 2289–2293, 2295–2299, 2304, 2305, 2306, 2312–2316, 2318, 2319, 2367.
Царска ризница 1664.
Царски архив, Беч 2111.

Царски декрет, резолуција 1207, 1211, 1418, 1460, 1470, 1473, 1474, 1549, 1597, 1610, 1614, 1617, 1621, 1627, 1652, 1653, 1656, 1665, 1666, 1667, 1670, 1672, 1676, 1684, 1686, 1694, 1695, 1697, 1698, 1706, 1722, 1723, 1732, 1744, 1747, 1776, 1778, 1788, 1797, 1805, 1808, 1811, 1843, 1868, 1984, 1990, 1992, 1996, 2004, 2013, 2017, 2021, 2030, 2036, 2041, 2055, 2058, 2062, 2074, 2075, 2101, 2123, 2132, 2152, 2157, 2177, 2195, 2206, 2707, 2211, 2226/1,2255, 2271, 2311, 2349, 2378, 2393, 2398, 2424, 2436, 2437, 2446, 2450, 2452, 2478, 2499, 2516, 2544.
Царски патент за Ердељ (Трансилванију) 1637, 1638, 1639, 1641, 1643, 1649.
Царско судско веће (депутација) 1769, 1771, 1772, 1775, 1776, 1785, 1788.
Цензура, цензорска комисија 1004, 1737, 1738.
Централизам, централистичка држава 2165.
Цех занатлија Срба – Јегар (Егер) 1865, 1870, 2060, 2183.
Цехови, цеховска удружења 1448, 1449, 1470, 1477, 1490, 1495.
Цивилни суд за православно свештенство 2516.
Црквене драгоцености, реликвије 1928, 2281, 2282, 2284, 2496
Црквени порез 1721.
Црквени поседи, земљиште 1163, 1167, 1171, 1656, 2394, 2520.
Црквени приходи 1029, 1163.
Црквено устројство 2084.
Црногорци 1869, 1874, 2076, 2384.

Ч

Чардаклије (граничари, стражари на постајама) 1542.
Чешко-аустријска депутација 2115.
Чиновници – опште 1666,1694, 2074, 2141, 2163.

Ш

Шајкашки граничарски пук 2223, 2226/9.
Школе 1159, 1193, 1194, 2195, 2369, 2470, 2487, 2509, 2930.
Школски уџбеници 1841, 2044, 2073.
Школски фонд 1744, 2198.

Јован Валрабенштајн
Јован Караба

ИЛИРСКА ДВОРСКА КОМИСИЈА, ДЕПУТАЦИЈА – БЕЧ
(COMMISSIO, DEPUTATIO AULICA IN TRANSSILVANICIS, BANATICIS ET ILLYRICIS – WIEN)

Аналитички инвентар XIII/2
1745–1777.

Издавач
Архив Војводине, Дунавска 35

За издавача
Стеван Рајчевић

Лектор
Весна Башић

Слог
Веселин Стефановић

Штампа
СП ПРИНТ, Нови Сад

Тираж
200 примерака

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

94(=163.41)(436-89)(093.2)
930.25(497.113)

ВАЛРАБЕНШТАЈН, Јован
Илирска дворска комисија, депутација - Беч 1745-1777 = (Comissio, Deputatio Aulica in Transsilvanicis, Banaticis et Illyricis - Wien) / Јован Валрабенштајн, Јован Караба. - Нови Сад : Архив Војводине, 2010 (Нови Сад : СП принт). - 553 стр. - 24 cm. - (Научно-информативна средства о архивској грађи / Архив Војводине. Аналитички инвентар ; 13/2)

Тираж 200. - Регистри.

ISBN 978-86-80017-20-4
1. Караба, Јован [аутор]
а) Илирска дворска комисија (Беч) - 1745-1777 - Историјска грађа
б) Архиви - Војводина
COBISS.SR-ID 259831303